

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

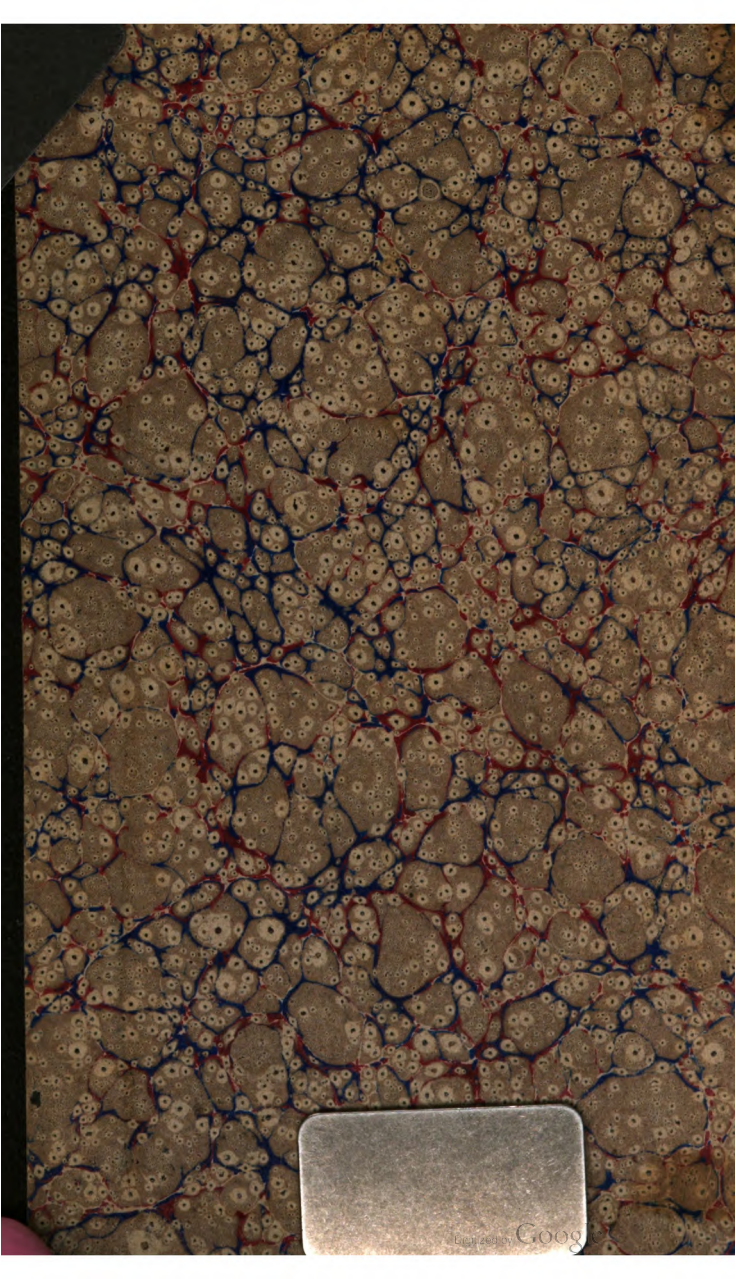
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

*Breviarium sanctæ
Ambianensi ecclesiæ*
Amiens diocese

13841 e.72

BREVIARIUM

SANCTÆ

AMBIANENSIS ECCLESIAE.

PARS AUTUMNALIS.

BREVIARIUM

SANCTÆ

AMBIANENSIS ECCLESIAE,

ILL. ET RR. DD. LUD. FRANC. GAB.

D'ORLÉANS DE LA MOTTE,

Ambianensis Episcopi auctoritate, et ejusdem Ecclesiae Capitali consensu editum,

AC DENUO ILL. ET RR. DD.

JOANNIS MARIE MIOLAND,

Ambianensis Episcopi jussu typis mandatum.

PARS AUTUMNALIS.

AMBIANI,

EX TYPIS CARON ET LAMBERT, DD. EPISCOPI

TYPOGRAPHORUM AC BIBLIOPOLARUM.

1849.

LUDOVICUS FRANCISCUS GABRIEL,

MISERATIONE DIVINA,

Et Sanctæ Sedis Apostolicæ gratiâ, Episcopus Ambianensis,

CLERO AMBIANENSI

Salutem et Benedictionem in Christo Jesu.

Pro nostrâ Pastoralis sollicitudine curavimus, Fratres charissimi, in vestros usus promulgandum novum Ambianense Breviarium, opus jam diù à vobis expetitur, et assiduo labore nunc tandem confectum; cui dum reverentia accedet ex antiquo Ecclesiæ more, uni Deo unâ et eâdem formulâ preces adhibendi, speramus accessuram pariter aliquam commendationem ex delectu rerum, ex ordine precum, ex dispositione partium quibus totum constat, et ex multiplici fructu quem vos, auctore Deo, percepturos indè confidimus.

Docet quidem fidelis et constans traditio fuisse in Ecclesiâ Catholicâ jam indè ab ejus incunabulis, certum quemdam ac constitutum ordinem precum publicarum, quas è Psalmis, cæterisque sacræ Scripturæ libris desumptas nunquàm destitit offerre Deo, et pergit offerre quotidianas. Quin et sacer ille precandi ritus à Judæis ad nos usque defluxit. Constituerant enim David et Salomon Sacerdotes et Levitas qui ante arcam Domini, in Sanctuario depositam, Hymnis et Canticis, statis

1. Pa-
ral. 5.

• Act.
2 et 3.

diebus et horis, Dei laudes celebrarent. Indè apud Judæos tanta in Sabbatis et Festis religio. Indè suscepta et servata religiosè consuetudo precandi statis horis, atque iis præsertim quibus offerebatur jure sacrificium, Tertiâ videlicet et Nonâ.

S. Hieron.
Epist. 7.

Jâm multò ante Sancti Hieronymi ætatem, idem ille, qui postmodum invaluit, diversis horarum vicibus Deo supplicandi ritus vigeat. Is enim ad Lætam scribens de Paulæ filie institutione: Assuescat, inquit, ad Orationes et Psalmos nocte surgere, manè Hymnos canere, Tertiâ, Sextâ, Nonâ stare in acie quasi bellatrix Christi, accensâque lucernâ offerre Sacrificium vespertinum.

Sed Ecclesiâ, quæ semper à Spiritu sancto regitur, præter Scripturas sacras, legi decrevit Martyrum acta, Sanctorum gesta, quin et Patrum Homilias seu conciones sacras. Voluit præterea ad Psalmos et Cantica accedere Hymnos atque Antiphonas et alia, quæ ad Fidelium mores informandos plurimum conducere judicavit. Quæ quidem omnia constituit sapientissimè; exceptis enim iis quæ ad fidem et mores pertinent, in quibus nec passa, nec passura est unquam immutationem ullam, potest illa, prout exigit Fidelium utilitas, ritus suos mutare. Ecclesiâ Romana, cæterarum mater et magistra, id sibi juris semper usurpavit; eamque subsequutæ sunt Ecclesiæ quæ propriis Breviariis utuntur. Legitimas quidem mutationum causas induxit temporum successio; quæ enim documenta aliquandiù utilia fuerunt propter grassantes hæreses aut morum corruptelas, eadem, destructis tùm erroribus tùm vitiis, novisque emergentibus, fiunt minùs utilia. Id quoque indè accidit quòd non eadem omni ævo aptantur, sed diversa diversis temporibus probantur; et ut vocabula, sic scripta cadunt quæ fuerunt in honore; undè et in Breviariis qui olim Hymni gratiam habuerunt, ii nunc habent offensionem.

Cæterum in hujusce Breviarii confectione illud potissimum spectavimus, ut documentis Ecclesiasticis abundaret, eoque magis quod nunc ferè in usum solius Cleri cessurum sit. Dedimus igitur operam ut viri Ecclesiastici, ii præsertim qui curam animarum susceperunt, aut in

verbi ministerio laborant, in promptu et quasi ad manum haberent quæcumque tùm Dominicis, tùm Festis diebus populos edocere debent. Et verò non solùm Scripturam Sacram hìc uberius ac fusiùs legendam proponimus, sed (quantùm tulit operis brevitatis) deprompsimus ex SS. Patribus, ex actis Sanctorum, et ex Conciliis ea quæ ad fidem et ad morum disciplinam conservandam aptiora Nobis visa sunt. Ac proindè debitam precationi publicæ reverentiam majorem in modum adaugebunt factæ à Nobis mutationes quas hìc subjicimus.

I. Calendario, à quo exordium duximus, restituendos aut de novo inserendos statuimus Sanctos non paucos, qui hanc Diœcesim aut Provinciam ortu, prædicatione, virtutibus, vel Martyrio illustrarunt, aut sacris sui corporis exuviis decorarunt. Quod quidem non sine maturo consilio factum est: Sancti enim omnes, licèt religiosè admodum sint colendi, propriam tamen sibi in hoc venerationis obsequio vindicant dignitatem, qui nostris in domiciliis sanguinem suum fuderunt, aut virtutibus claruerunt. Æquum proindè visum est, ut qui nobis reliquerunt viciniora exempla sanctitatis et virtutum, quosque veluti domesticos et vernaculos intuemur, ii cæteris præponerentur, et peculiari veneratione à nobis colerentur.

S.
Max.

II. Quadragesimale tempus Festorum quorumcumque, præterquàm Annuntiationis seu Incarnationis Domini, Officia non admittit in posterum; neque enim luctuosis pœnitentiæ exercitiis congruit hilaris Festorum sollemnitatis; quod jam antiquis Conciliorum canonibus cautum erat et sancitum.

Tolet.
Can.
1.

III. Diei Dominicæ sua etiam assignata est prærogativa. Dignum siquidem judicavimus ut Festum hoc, quod apud nos ritu tantùm Semiduplici celebrari solitum erat, Duplici majori ritu in posterum celebraretur, nec aliis loco cederet, nisi iis quæ præcipuum dignitatis gradam obtinerent.

Leod.
Can.
31.
Brac.
Can.
48.

IV. Officia quædam singulis hebdomadibus recurrentia, vel quia recentia erant, vel quia hujusce ferè Diœcesis propria, sustulimus; ut variatum cujusque diei Officium

afferret aliquid novi ad doctrinam. Officium tamen *Beatæ Mariæ Virginis* unoquoque *Sabbato* retinuimus; quia in universâ *Ecclesiâ* multis jam abhinc sæculis receptum est.

V. Ab *Octavâ omnium Sanctorum* exclusimus *Sancti* cujuslibet festivitatem, eo quòd existimavimus non debere *Sancti* cujusquam Officium, eo tempore, celebrari, quo cultu proprio omnes simul *Sanctos* colit *Ecclesia*.

VI. Festivitates quasdam, eam præcipuè ob causam, supprimendas duximus; ut plebecula plus haberet temporis quod diurno labori impenderet. Quà in re *Summi Pontificis Benedicti XIV*, nunc feliciter *Ecclesiam* gubernantis, mentem et propositum sumus secuti. Nec inde *Sanctorum* cultus imminuitur, quippe qui à *Clero*, eodem semper ritu, celebretur.

Ann. 1564. VII. *Psalterium* ità partiti sumus, ut undaquæ hebdomadâ, juxta *Concilii Remensis* decretum, totum et integrum rectetur; sicque diebus singulis *Horæ* singulæ *Psalmos* sibi proprios habent, qui nunquàm, nisi in majoribus solemnitatibus, mutantur. Quod quò fieret commodius, per majores *Psalmos*, prout fuerint prolixius, Ann. 589. c. 2. quemadmodum sancitum erat antiquitus à *Concilio Narbonensi*, unam aut alteram, vel quandoque plures pausationes instituimus, et per quamcumque pausam, *Gloriam divinæ Trinitati decantandam* adjunximus. Quæ *Psalmorum* partitio nemini nova et recens videri debet; omnibus enim nota est divisio *Psalmi 118*. quem à primis *Ecclesiæ* temporibus multipartitum novimus.

VIII. Singulis hebdomadæ diebus, recolendum proponitur aliquod insigne *Dei* beneficium; quod quidem ab ipso statim *Invitatorio* prænuntiatur. Hæc methodo, quæ communis est etiam recentiorum *Breviariorum*, vos putavimus fore in recitando divino Officio attentiores, si pium hunc divini Officii prospectum semper præ oculis habeatis; ad quem, si deflectat, statim redeat animi attentio.

IX. In legendâ sacrâ *Scripturâ* antiquus ordo ità servatus est, ut nullus *Liber* mittatur, legantur autem partes et longiores et lectiores; proindeque uberior

divinarum Scripturarum lectio abundè ea compensabit quæ Breviario detracta breviorẽ ejus recitationem facient.

X. *Lectiones aliæ et Homiliæ in Evangelia ex genuinis SS. Patrum operibus desumptæ sunt, nec non ad optimarum editionum fidem recognitæ; è quibus ea tantum delegimus quæ ad Scripturæ sacræ explicationem et ad informandos mores maximè facere judicavimus.*

XI. *In historiis, seu ut vocant, Legendis Sanctorum, quæ dubia, quæ nullâ idoneâ auctoritate firmata visa sunt, hæc resecurimus omninò; nec quidquam in eas irrepere passi sumus, quod certum non foret ex fide Scriptorum æqualium vel supparium, aut saltem quod probatis monumentis non niteretur.*

XII. *Invitatoria, Antiphonas, Versiculos, Capitula et Responsoria è sacræ Scripturæ fontibus deprompsimus. Et sanè verba sacrorum Codicum hanc vim habent propriam, ut mentem illuminent et cor accendant: Declaratio sermonum Domini illuminat, et intellectum dat parvulis. Ignitum eloquium ejus vehementer. Illud etiam, quarumdam Ecclesiarum more, curavimus diligenter, ut in omnibus Responsoriis Testamentum vetus cum novo componeretur. Undè liquidò apparet quàm plenè veritati consonent figuræ, quàm ex toto Prophetias comprobet eventus, uno verbo, quàm perfecta sit utriusque Testamenti harmonia. Nec erunt qui nostrum in eo laborem minùs probent, nisi improbent Patres ipsos, et doctissimos quosque Interpretes, quos secuti, nullum adhibuimus Scripturæ sacræ textum, nisi appositè et in loco, nisi reverenter ac religiosè; ac si demantur translationes paucissimæ, ingeniosæ illæ quidem et piæ, diligentissimè cautum est ut transitiones à sensu litterali ad accommodatum essent non contortæ, sed nativæ et genuinæ, sed à sanctis Patribus usurpatæ, sed ad propositum in unoquoque Officio scopum accommodatæ.*

XIII. *Quod ad Hymnos attinet, antiquos quosdam retinuimus, at sæpiùs recentiores et in multis jam Ecclesiis receptos, veteribus anteponendos idèò censuimus, quia in illis et modulatio et metri elegantia adjunctam*

habent pietatem et doctrinam cum verborum pondere et gravitate sententiarum.

XIV. Qui mos in plerisque Cathedralibus obtinet legendi ad Primam Canones Conciliorum, hunc et nos secuti, singulis diebus ad absolutionem Capituli, brevem Lectionem Canonum assignavimus; quò sit ut præcipua disciplinæ Ecclesiasticæ capita per anni circulum revolvantur, et Clerus omnis quovis die sumat ab illis morum documenta.

XV. Collectæ si quandò mutatæ sunt et transpositæ, id ex eo factum est quòd Collecta sit complexio quædam consummatioque Officii et orationis, quâ sensus spiritalis Lectionum et Precum exprimitur. Itaque ex antiquis Sacramentariis, ut plurimum, eæ petitæ sunt, quæ magis appositè Evangelio responderent. Deniquè, quantum in Nobis fuit, omnia contulimus, ut hoc nostrum Breviarium novum utili dulce immisceret; et ex ipsius recitatione exurgeret pia quædam mentis delectatio, multòque magis virtutis progressio.

Tot ergò impensis laboribus, meritò confidimus fore ut Clerus noster abundè sibi à Nobis factum putet; quod ut certiùs assequeremur, et votis vestris citiùs responderemus, cùm uni negotio vacare nequeamus toti, pastoralis Officii curis distracti, in partem laboris socios adhibuimus viros divinarum et Ecclesiasticarum rerum scientiâ instructissimos, cùm è Nostrâ tùm ex Venerabilis Capituli parte deputatos, qui eam in rem omne suum studium, omnem curam, laborem et operam graviter conferentes, et (ubi consulto opus erat) adeuntes, non sine delectu, plurima, quæ ab illustrissimis Cleri Gallicani Præsulibus elucubrata sunt et in lucem edita, Breviaria, opus tandem ad felicem exitum perduxerunt, post multas, quibus Nos ipsi, quantum licuit, interfuimus, habitas eâ de re collationes.

Quod superest, Fratres charissimi, vos etiam atque etiam hortamur ut hoc novum Breviarium cum maximâ animi attentione recitetis, ut quò brevior est oratio, eò sit et ferventior. Hunc verò divinum ardorem ut concipiat, studeat unusquisque vestrùm, ante orationem,

animam suam præparare, Psalmisque intelligendis et SS. Patrum scriptis sedulò incumbere. Si orat Psalmus, orate; si gemit, gemite; si gratulatur, gaudete; si sperat, sperate; si timet, timete. Omnia enim quæ in Psalmis sunt, speculum nostrum sunt. Per Christum ergò offeramus hostiam laudis semper Deo, id est, fructum laborum confitentium nomini ejus.

S.
Aug.
in Ps.
30.
Idem.
Præf.
in Ps.
69.
Hebr.
13.

Hæc spe confisi, nostrum illud Breviarium ad usum Ecclesiæ nostræ Ambianensis accommodatum, de consilio et consensu Venerabilis ejusdem nostræ Ecclesiæ Capituli promulgandum decrevimus.

Mandamus itaque et præcipimus omnibus et singulis nostræ diæceseos Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Monasteriis, Ordinibus et aliis quibuscumque Clericis Nobis subditis, qui jure aut consuetudine Breviarium, juxta Ecclesiæ nostræ Ambianensis ritum, recitare tenentur, ut hocce nostro Breviario in posterum utantur; districtè prohibentes ne vetus quod abrogavimus, et per has litteras Episcopali nostrâ auctoritate abrogamus, publicè vel etiam privatim, ad persolvendum pensum Ecclesiasticum, recitare aut cantare præsumant.

Interim hoc oramus, Fratres dilectissimi, ut charitas vestra magis ac magis abundet in scientiâ et in omni sensu; ut sitis sinceri et sine offensâ in diem Christi; et pax Dei, quæ exsuperat omnem sensum, custodiat corda vestra et intelligentias vestras.

Phil.
IIp. 1.
Ibid.
Cap.
4.

Datum Ambiani in Palatio nostro Episcopali, die primâ Octobris, anni millesimi septingentesimi quadragésimi sexti.

† LUD. FRANC. GAB., *Ep. Ambianensis.*

De Mandato Illustrissimi et Reverendissimi
DD. Episcopi Ambianensis.

DUCAUROY, *Canonicus et Secretarius.*

TABULA TEMPORARIA

Anni Domini.	Au- reus Num.	Epactæ.	In- dicte Rom.	Litteræ Domini- cal.	Dom. post Epiph.	Septuage- sima.	Dies Cilnerum.
1850	8	xvij	8	f	2	27 Jan.	13 Febr.
1851	9	xxviiij	9	e	5	16 Febr.	5 Mart.
1852	10	ix	10	d c	4	8 Febr.	25 Febr.
1853	11	xx	11	b	2	23 Jan.	9 Febr.
1854	12	j	12	A	3	12 Febr.	1 Mart.
1855	13	xij	13	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1856	14	xxiiij	14	f e	1	20 Jan.	7 Febr.
1857	15	iv	15	d	4	8 Febr.	25 Febr.
1858	16	xv	1	c	3	31 Jan.	17 Febr.
1859	17	xxvj	2	b	6	20 Febr.	9 Mart.
1860	18	vij	3	A g	4	5 Febr.	23 Febr.
1861	19	xviiij	4	f	2	27 Jan.	13 Febr.
1862	1	*	5	e	5	16 Febr.	5 Mart.
1863	2	xj	6	d	3	1 Febr.	18 Febr.
1864	3	xxij	7	c b	2	24 Jan.	11 Febr.
1865	4	iiij	8	A	5	12 Febr.	1 Mart.
1866	5	xiv	9	g	3	28 Jan.	14 Febr.
1867	6	xxv	10	f	5	17 Febr.	6 Mart.
1868	7	vj	11	e d	4	9 Febr.	26 Febr.
1869	8	xvij	12	c	2	24 Jan.	10 Febr.
1870	9	xxviiij	13	b	5	13 Febr.	2 Mart.
1871	10	ix	14	A	4	5 Febr.	22 Febr.
1872	11	xx	15	g f	3	28 Jan.	14 Febr.
1873	12	j	1	e	4	9 Febr.	26 Febr.
1874	13	xij	2	d	3	1 Febr.	18 Febr.
1875	14	xxiiij	3	c	2	24 Jan.	10 Febr.
1876	15	iv	4	b A	5	13 Febr.	1 Mart.
1877	16	xv	5	g	3	28 Jan.	14 Febr.
1878	17	xxvj	6	f	5	17 Febr.	6 Mart.
1879	18	vij	7	e	4	9 Febr.	26 Febr.
1880	19	xviiij	8	d c	2	25 Jan.	11 Febr.
1881	1	*	9	b	5	13 Febr.	2 Mart.
1882	2	xj	10	A	4	5 Febr.	22 Febr.
1883	3	xxij	11	g	2	21 Jan.	7 Febr.
1884	4	iiij	12	f e	4	10 Febr.	27 Febr.
1885	5	xiv	13	d	3	1 Febr.	18 Febr.
1886	6	xxv	14	c	6	21 Febr.	10 Mart.
1887	7	vj	15	b	4	6 Febr.	23 Febr.
1888	8	xvij	1	A g	3	29 Jan.	15 Febr.
1889	9	xxviiij	2	f	5	17 Febr.	6 Mart.

FESTORUM MOBILIIUM.

Anni Domini.	PASCHA.	Ascensio Domini.	Pentecostes	Festum Corporis Christi.	Dom. post Pent.	Dominica prima Adventus.
1850	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1851	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov.
1852	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Nov.
1853	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
1854	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Maii.	25	3 Dec.
1855	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1856	23 Mart.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 Nov.
1857	12 April.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	25	29 Nov.
1858	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov.
1859	24 April.	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	23	27 Nov.
1860	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1861	31 Maii.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1862	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov.
1863	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov.
1864	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
1865	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1866	1 April.	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	27	2 Dec.
1867	21 April.	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	24	1 Dec.
1868	12 April.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	25	29 Nov.
1869	28 Mart.	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	27	28 Nov.
1870	17 April.	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	24	27 Nov.
1871	9 April.	18 Maii.	28 Maii.	8 Junii.	26	3 Dec.
1872	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1873	13 April.	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	25	30 Nov.
1874	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov.
1875	28 Mart.	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	27	28 Nov.
1876	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1877	1 April.	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	27	2 Dec.
1878	21 April.	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	24	1 Dec.
1879	13 April.	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	25	30 Nov.
1880	28 Mart.	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	27	28 Nov.
1881	17 April.	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	24	27 Nov.
1882	9 April.	18 Maii.	28 Maii.	8 Junii.	26	3 Dec.
1883	25 Mart.	3 Maii.	13 Maii.	24 Maii.	28	2 Dec.
1884	13 April.	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	25	30 Nov.
1885	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov.
1886	25 April.	3 Junii.	13 Junii.	24 Junii.	23	28 Nov.
1887	10 April.	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	25	27 Nov.
1888	1 April.	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	27	2 Dec.
1889	21 April.	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	24	1 Dec.

CALENDARIUM.

In sequenti Calendario appositum est, quantum fieri potuit, tempus quo quisque Sanctus obiit. ob. significat obiit; an. anno; c. an. circa annum; s. sæculo; c. init. s. circa initium sæculi; c. med. s. circa medium sæculi; c. fin. s. circa finem sæculi.

Festa, quæ majusculis notantur characteribus, festivantur apud populum.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
*	A	Cal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI, Impositio Nominis Jesu, et Octava Nativitatis ejus, <i>Duplex 2. Classis.</i>
xxix	b	iv	2	Fulgentii, Ruspensis Episcopi, (é die 1.) <i>Simplex: an. 553.</i>
xxviii	c	iii	3	Genovefæ, Virginis Parisiensis, <i>Simplex: an. 500.</i>
xxvij	d	Prid.	4	Titii, Cretensis Episcopi, <i>Simplex: I. s.</i>
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ, sine jejuniis.
25	f	viii	6	EPIPHANIA DOMINI, <i>Duplex 1. Classis.</i>
xxv	g	vii	7	De Octavâ Epiphaniæ, <i>Semiduplex.</i>
xxiv	A	vi	8	De Octavâ Epiphaniæ, <i>Semid.</i> , cum Commemoratur. S. Luciani, Presbyteri et Martyris in agro Bellovacensi: c. an. 286.
xxiii	b	v	9	De Octavâ Epiphaniæ, <i>Semiduplex.</i>
xxij	c	iv	10	De Octavâ Epiphaniæ, <i>Semid.</i> , cum Commemoratur. Translationis Corporis S. Firmini, Episc. Ambianensis, primam VII. s. tunc an. 1279. Recognitio hæc ipsâ die, an. 1715.
xx	d	iii	11	De Octavâ Epiphaniæ, { <i>Semiduplex.</i>
xix	e	Prid.	12	De Octavâ Epiphaniæ, { <i>Semiduplex.</i>
xxviii	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ, et Baptismus Domini, <i>Duplex-Majus.</i>
xvij	g	xix	14	Inventio et Translatio Corporis S. Firmini, I. Episcopi Ambianensis et Martyris, (é 13.) <i>Duplex-Majus.</i> (In Cathedrali, <i>Duplex 2. Classis.</i>) VII. s.
xxvj	A	xviii	15	Hilarii, Pictavensis Episcopi, et Ecclesiæ Doctoris, (é 13.) <i>Duplex-Minus.</i> c. an. 368. cum Commemoratur. S. Felicis, Nolani Presbyteri, et Confessoris Christi, c. an. 265.
xv	b	xvij	16	Pauli, I. Eremitæ Thebaidis, (é 10.) <i>Simplex: c. an. 341.</i>
xiv	c	xvj	17	Antonii, Egyptii Abbatis, <i>Semiduplex: c. an. 356.</i>

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.	JANUARIUS.	
xiiij	d	xv	18	Pontificatus seu Cathedra S. Petri Apostoli, quâ Antiochiæ primùm, tum Romæ se- dit, <i>Duplex-Minus</i> .
				<i>Prima sedes Septuagesimæ.</i>
xij	e	xiv	19	Fursei, Abbatis Latiniacensis, (è 16.) <i>Simplex</i> , cum Commem. SS. Foillani, et Sociorum Monachorum : c. an. 650.
xj	f	xiiij	20	Sebastiani, Romæ Martyris, <i>Duplex-Minus</i> . c. an. 288. cum Commemor. S. Fabiani, Papæ et Martyris, an. 250.
x	g	xij	21	Agnæ, Romanæ Virginis et Martyris, <i>Semiduplex</i> : c. an. 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Cæsaraugustani Diaconi, Valen- tiæ in Hispaniâ Martyris, <i>Semiduplex</i> : an. 304.
viiiij	b	x	23	
vij	c	ix	24	Timothei, Ephesini Episcopi et Martyris, <i>Semiduplex</i> : c. an. 97.
vj	d	viiiij	25	Conversio S. Pauli Apostoli, <i>Duplex-Minus</i> . an. 34. aut 35.
v	e	vij	26	Polycarpi, Smyrnenensis Episcopi et Marty- ris, (è die 23. Februarii.) <i>Semiduplex</i> : c. an. 166.
iv	f	vj	27	Joannis Chrysostomi, Constantinopolitani Episcopi et Ecclesiæ Doctoris, (è die 14. Septem.) <i>Duplex-Minus</i> : an. 407. Ejus Translatio hac die, an. 488.
iiij	g	v	28	
ij	A	iv	29	Francisci Salesii, Genevensis Episcopi, (è 28. Decembris.) <i>Duplex-Minus</i> : an. 1622.
j	b	iiij	30	Bathildis, Reginae Francorum, Viduæ, <i>Simplex</i> : c. an. 680.
.	c	Prid.	31	Ulphiæ, Virginis Ambianensis, <i>Semidu- plex</i> . [In Cathedrali <i>Duplex-Minus</i>]. c. fn. VIII. s.
<hr/>				
FEBRUARIUS.				
xxix	d	Cal.	1	Ignatii, Antiocheni Episcopi et Martyris, (è 20. Decembris.) <i>Semiduplex</i> : an. 107.
xxviiiij	e	iv	2	PRÆSENTATIO DOMINI, ET PURIFICATIO B. M. VIRGINIS, <i>Duplex 2. Classis</i> .
xviiij	f	iiij	3	Anscharii, Corbeiensis monachi, Bremensis Episcopi, Suecorum et Danorum Apos- toli, <i>Semiduplex</i> : an. 864. cum Comme-

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		FEBRUARIUS.
				morat. S. Blasii, Sebasteni in Armeniâ Episcopi et Martyris, c. an. 316.
				<i>Prima sedes diei Cinerum.</i>
25 } xxvj }	g	Prid.	4	
xxv } xxiv }	A	Non.	5	Agathæ, Catanensis Virginis et Martyris, <i>Simplex</i> : c. an. 250.
xxiiij	b	viiij	6	Vedasti, Atrebatensis Episcopi, <i>Simplex</i> : c. an. 540.
xxij	c	vij	7	
xxj	d	vj	8	
xx	e	v	9	
xix	f	iv	10	Austrebertæ, Virginis, Abbatissæ Pauliaci, in agro Rotomagensi, <i>Simplex</i> : an. 704.
xviii	g	iiij	11	
xvii	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	Godebertæ, Virginis Ambianensis, <i>Sim- plex</i> : VII. s.
xv	c	xvj	14	
xiv	d	xv	15	
xiiij	e	xiv	16	Honesti, Nemausensis Presbyteri et Mar- tyris, <i>Semiduplex</i> : c. an. 275.
xij	f	xiiij	17	
xj	g	xij	18	
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viii	c	ix	21	
				<i>Ultima sedes Septuagesimæ.</i>
vij	d	viiij	22	
vj	e	vij	23	
(*)	(*)	(*)	(*)	<i>Dies intercalaris addendus in anno Bissextili.</i>
v	f	vj	24	Mathiæ, Apostoli, <i>Duplex-Majus</i> : I. s. ¶ Si Festum S. Mathiæ venerit in Qua- dragesimâ, fiet de eo per anticipationem Fe- rid III. post Dominicam Quinquagesimæ.
iv	g	v	25	
iiij	A	iv	26	
ij	b	iiij	27	
j	c	Prid.	28	Simeonis, Jerosolymitani Episcopi et Mar- tyris, <i>Simplex</i> : an. 107.

(*) In anno Bissextili, Februarius est dierum 29. et Festum S. Mathiæ celebratur die 25. et bis dicitur, sexto *Calendas*, id est, die 24. et die 25. Littera autem Dominicalis, quæ assumpta fuit mense Januario, mutatur in præcedentem; v. g. si in Januario Littera Dominicalis fuerit A, mutatur in præcedentem quæ est g; et sic de aliis.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		MARTIUS.
		Cal.		
*	d	Cal.	1	
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iiij	5	
25 {	b	Prid.	6	
xxv {	c	Non.	7	
xxiv	d	viiij	8	
xxiiij				
xxij	e	vij	9	<i>Primum Novilunium Paschale.</i>
xxj	f	vj	10	Quadragesima Militum, Sebastensium Mar- tyrum, Simplex : c. an. 320.
				<i>Ultima sedes diei Cinerum.</i>
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iiij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	
xiiij	g	xv	18	
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	<i>Prima sedes diei Paschæ.</i>
viiij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viiij	25	ANNUNTIATIO ET INCARNATIO DOMINI, Duplex 1. Classis.
				¶ Sic hoc Festum venerit in Majori Hebdomada, vel intra Octavam Paschæ, transfertur in Feriam II. post Dominicam in Albis, et festivatur.
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iiij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iiij	30	Reguli, I. Episcopi Silvanectensis, Com- memoratio : initio s. IV.
*	f	Prid.	31	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.	
xxix	g	Cal.	1
xxviij	A	iv	2
xxvij	b	iiij	3
25	c	Prid.	4
xxvj			
25	d	Non.	5
xxiv			
xxiiij	e	viiij	6
xxij	f	vij	7
xxj	g	vj	8
xx	A	v	9
xix	b	iv	10
xviij	c	iiij	11
xvij	d	Prid.	12
xvj	e	Idib.	13
xv	f	xviiij	14
xiv	g	xvij	15
xiiij	A	xvj	16
xij	b	xv	17
xj	c	xiv	18
x	d	xiiij	19
ix	e	xij	20
viiij	f	xj	21
vij	g	x	22
vj	A	ix	23
v	b	viiij	24
iv	c	vij	25
iiij	d	vj	26
ij	e	v	27
j	f	iv	28
*	g	iiij	29
xxix	A	Prid.	30

APRILIS.

Berhundi , Ambianensis Episcopi , Commemoratio : c. an. 640.

Ultimum Novilunium Paschale.

¶ Ferid II. post Dominicam in Albis , fit Festum DECOLLATIONIS SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ , Duplex-Majus , [In Cathedrali , Duplex 2. Classis] , an. 32. (Si verò transferatur in hanc diem Festum Annuntiationis Domini , tunc transfertur Festum S. Joannis in Feriam III. sine festivitate).

Joseph , Sponsi B. Mariæ Virginis , Duplex-Majus. I. s.

Georgii , Martyris in Oriente , Simplex : III. vel IV. s.

Marci Evangelistæ , Duplex-Maj. : c. an. 68.

¶ Hodie fit Processio Litan. Maj. Qui non intersunt Processioni , dicere tenentur Litanias Sanctorum cum precibus post Laudes.

Ultima sedes diei Paschæ.

Cleti , Papæ et Martyris , Simplex : c. an. 91. cum Commem. S. Paschasii Radberti , Abbatis Corbeiensis , an. 865.

¶ Ferid II. Rogationum fit Commem. S. Mamerti , Viennensis Episcopi : c. an. 475.

Coletæ , Virginis Corbeiensis , Monialis , (è 6. Martii) , Duplex-Minus : an. 1447. Canonizatio die 24 Maii , an. 1807.

Petri , Presbyteri et Martyris Veronæ , Simplex : an. 1252.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.	
MAIUS.			
xxviij	b	Cal.	1 Philippi et Jacobi (<i>Alphaei</i>) Apostolorum , <i>Duplex-Majus</i> : I. s.
xxvij	c	vj	2 Athanasii, Alexandrini Episcopi, et Ecclesiae Doctoris, <i>Duplex-Minus</i> : an. 378. cum <i>Commem.</i> S. Germani, Episcopi et Mar- tyris in agro Vimacensi : c. <i>fn.</i> V. s.
xxvj	d	v	3 Inventio S. Crucis, <i>Duplex-Majus</i> : an. 326 vel 327 cum <i>Commem.</i> SS. Alexandri Papae, Eventii et Theoduli Presbytero- rum et Romae Martyram : c. an. 119.
25 } xxv }	e	iv	4 Achii et Acheoli, Martyrum, <i>Simplex</i> ; [In Cathedrali, <i>Semiduplex</i>]. c. II. aut III. s.
xxiv	f	iiij	5 Monicae, Tagastensis Viduae, (<i>e</i> 4). <i>Sim- plex</i> : c. an. 387.
xxiiij	g	Prid.	6 Joannis, Apostoli et Evangelistae, ante Portam Latinam, <i>Semid.</i> c. an. 98.
xxij	A	Non.	7 Flaviae Domitillae, Virginis et Martyris in insula Pontia, <i>Simplex</i> : I. s.
xxj	b	viiij	8
xx	c	vij	9 Gregorii Nazianzeni, Constantinopolitani Episcopi, et Ecclesiae Doctoris, <i>Duplex- Minus</i> : an. 391.
<i>Prima sedes festi Pentecostes.</i>			
xix	d	vj	10 Francisci de Paula, Institutoris Ordinis Minimorum, (<i>e</i> 2. Aprilis), <i>Semiduplex</i> : an. 1507.
xxviij	e	v	11 Leonis Magni, Papae et Ecclesiae Doctoris , (<i>e</i> 11. Aprilis), <i>Semiduplex</i> : an. 461.
xxvij	f	iv	12
xxvj	g	iiij	13
xv	A	Prid.	14
xiv	b	Idib.	15
xiiij	c	xvij	16 Honorati, Ambianensis Episcopi, <i>Duplex- Majus</i> . [In Cathedrali, <i>Duplex</i> 2. Clas- sis] : c. an. 600.
xij	d	xvj	17
xj	e	xv	18
x	f	xiv	19 Petri Coelestini, Papae V. Institutoris or- dinis Coelestinorum, <i>Semidup.</i> : an. 1293. cum <i>Commem.</i> S. Yvonis, Presbyteri Trecorensis, an. 1303.
ix	g	xiiij	20
viiij	A	xij	21
vij	b	xj	22
vj	c	x	23
v	d	ix	24

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		MAIUS.
iv	e	viiij	25	Urbani, Papæ et Martyris, <i>Simplex</i> : an. 230.
iiij	f	vij	26	
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	
*	b	iv	29	
xxix	c	iiij	30	Galterii, Abbatis apud Pontisaram, (é. 8. Aprilis), <i>Simplex</i> : an. 1099.
xxviiij	d	Prid.	31	¶ Dominica I. post Pentecosten fit Officium de SS. TRINITATE, <i>Duplex</i> 2. Classis.
<hr/>				
JUNIUS.				
xxvij	e	Cal.	1	Justini, Apologistæ et Romæ Martyris, <i>Simplex</i> : c. an. 167.
25 } xxvj }	f	iv	2	Pothini, Lugdunensis Episcopi, Blandinæ Virginis, et aliorum 46. Martyrum Lugdunensium, <i>Semiduplex</i> : an. 177. cum Commemoratione SS. Marcellini Presbyteri, et Petri Exorcistæ, Romæ Martyrum: an. 304.
xxv } xxiv }	g	iiij	3	Clotildis, Reginae Francorum, Viduæ, <i>Semiduplex</i> : c. an. 545.
xxiiij	A	Prid.	4	
xxij	b	Non.	5	
xxj	c	viiij	6	Claudii, Vesuntini Episcopi, <i>Simplex</i> : an. 698.
xx	d	vij	7	
xix	e	vj	8	Medardi, Noviomensis Episcopi, <i>Simplex</i> : c. an. 545. cum Commem. S. Vulphlagii, Presbyteri et Solitarii in agro Pontiven-si: an. 630.
xviiij	f	v	9	
xvij	g	iv	10	
xvj	A	iiij	11	Barnabæ, Gentium Apostoli, <i>Duplex-Majus</i> : c. an. 70.
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idib.	13	Rufini et Valerii, Suessionensium Martyrum, (é die sequenti), <i>Simplex</i> : c. an. 287.
				<i>Ultima sedes festi Pentecostes.</i>
xiiij	d	xviiij	14	Basilii Magni, Cæsariensis in Cappadocia Episcopi et Ecclesiæ Doctoris, (é 1. Januarii), <i>Duplex-Minus</i> : an. 379. Ejus Ordinatio hæc die, 370.
xij	e	xvij	15	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		JUNIUS.
xj	f	xvj	16	Cyrici et Julittæ, matris ejus, Tharsi in Ciliciâ Martyrum, <i>Simplex</i> : c. an. 305.
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	
viiij	b	xiiij	19	Gervasii et Protasii, Mediolanensium Martyrum, <i>Semiduplex</i> : l. vel. II. s.
vij	c	xij	20	
vj	d	xj	21	
v	e	x	22	Paulini, Nolani Episcopi, <i>Simplex</i> : an 431.
iv	f	ix	23	Vigilia Nativitatis S. Joannis Baptistæ, <i>sine Jejunió</i> .
iiij	g	viiij	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ, <i>Duplex I. Classis</i> .
ij	A	vij	25	De Octavâ Nat. sancti Joannis Baptistæ, <i>Simplex</i> .
j	b	vj	26	Irenæi, Lugdunensis Episcopi, et Sociorum ejus, Martyrum, (& 28 hujus mensis), <i>Semiduplex</i> : c. an. 202. cum Commem. Octavæ, SS. Joannis et Pauli Fratrum, Romæ Martyrum : c. an. 362.
*	c	v	27	De Octavâ Nat. sancti Joannis Baptistæ, <i>Simplex</i> .
xxix	d	iv	28	Vigilia SS. Apostolorum Petri et Pauli <i>sine Jejunió</i> , et Commemoratio Octavæ Nativ. S. Joannis Baptistæ.
xxviiij	e	iiij	29	PETRI ET PAULI, APOSTOLORUM, <i>Duplex II. Classis</i> . c. an. 66.
xxviij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli, Apostoli, <i>Duplex-Majus</i> , cum Commem. Octavarum Nat. S. Joannis-Baptistæ, et S. Petri Apostoli.
				JULIUS.
xxvj	g	Cal.	1	Octava Nativitatis S. Joannis-Baptistæ, <i>Duplex-Minus</i> , cum Commem. Octavæ SS. Petri et Pauli Apost.
25 } xxv }	A	vj	2	Visitatio B. Mariæ Virginis, <i>Duplex-Majus</i> , cum Commemor. Octavæ SS. Petri et Pauli, Apost.
xxiv	b	v	3	De Octavâ SS. Petri et Pauli, Apostolorum, <i>Simplex</i> .
xxiiij	c	iv	4	De Octavâ SS. Petri et Pauli, Apostolorum, <i>Simplex</i> .
xxij	d	iiij	5	De Octavâ SS. Petri et Pauli, Apostolorum, <i>Simplex</i> .
xxj	e	Prid.	6	Octava SS. Petri et Pauli, Apostolorum, <i>Semiduplex</i> .

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.	JULIUS.	
xx	f	Non.	7	Thomæ, Cantuariensis Episc. et Martyris, (<i>é 29. Decembris</i>), <i>Semiduplex</i> : an. 1170.
xix	g	viii	8	
xviii	A	vii	9	
xvii	b	vi	10	Septem Fratrum, ac S. Felicitatis eorum matris, Romæ Martyrum : c. an. 164.
xvi	c	v	11	Benedicti, Cassinensis Abbatis, (<i>é 21. Martii</i>), <i>Semiduplex</i> : c. an. 543. <i>Ejus Translatio hæc die, c. an. 653.</i>
xv	d	iv	12	Norberti, Magdeburgensis Episcopi, Insti- tutoris Ordinis Præmonstratensis, (<i>é 6 Junii</i>), <i>Semiduplex</i> : an. 1183.
xiv	e	iii	13	
xiii	f	Prid.	14	Bonaventuræ, Albanensis Episcopi et Doc- toris, <i>Semiduplex</i> : an. 1274.
xii	g	Idib.	15	
xi	A	xvi	16	
x	b	xv	17	Sperati, Carthaginensis et Sociorum ejus mart. Scillitanorum, <i>Simplex</i> : an. 200.
ix	c	xv	18	Thomæ Aquinatis, Presbyteri et Doctoris, (<i>é 7. Martii</i>), <i>Duplex-Minus</i> : an. 1274. <i>Canonizatio hæc die an. 1323. cum com- memor. SS. Mulierum Perpetuæ et Feli- citatæ, Carthaginensium Martyrum, c. an. 204.</i>
viii	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Presbyteri, institutoris Congregationis missionis, (<i>é 27. Septem- bris</i>) <i>Duplex-Minus</i> : 1660.
vii	e	xiii	20	Margaretæ, Virginis et Martyris in Africa, <i>Simplex</i> : an. 304.
vi	f	xii	21	
v	g	xi	22	Mariæ Magdalenes, <i>Duplex-Majus</i> : I. s.
iv	A	x	23	
iii	b	ix	24	
ii	c	viii	25	Jacobi, (<i>Zebedæi</i>) Apostoli, <i>Duplex-Majus</i> : an. 44. cum <i>Commemoratione</i> S. Christo- phori, Martyris in Lyciâ, III. s.
i	d	vii	26	Joachim et Annæ, parentum. B. Mariæ Virginis, <i>Duplex-Minus</i> . I. s.
*	e	vi	27	
xxix	f	v	28	Lupi, Trecensis Episcopi, (<i>é die seq.</i>), <i>Simplex</i> : an. 479.
xxviii	g	iv	29	Lazari à Christo suscitati, ac sororum ejus, Marthæ Christi hospitæ, ac Mariæ, <i>Duplex-Minus</i> . I. s.
xxvii	A	iii	30	Germani, Autissiodorensis Episcopi, (<i>é die seq.</i>), <i>Semiduplex</i> : an. 448.
25. xxvj }	b	Prid.	31	Ignatii Loiolæ, Presbyteri, Institutoris So- cietatis Jesu, <i>Semiduplex</i> : an. 1556.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
25 xxiv }	c	Cal.	1	Petri ad Vincula, <i>Semiduplex</i> : an. 44, cum <i>Commemor.</i> SS. Septem Fratrum Machabæorum, et eorum Matris, Martyrum, c. an. 167. ante Christum natum.
xxiij	d	iv	2	Stephani I. Papæ et Martyris, <i>Simplex</i> : an. 257.
xxj	e	iiij	3	Inventio Corporis S. Stephani, Protomartyris, <i>Simplex</i> : an. 415.
xxj	f	Prid.	4	Dominici, Presbyteri, Institutoris Ordinis Prædicatorum, (è die 6). <i>Semiduplex</i> : an. 1221.
xx	g	Non.	5	Memmii, I. Cathalaunensium Episcopi, <i>Simplex</i> : c. an. 304.
xix	A	viiij	6	Transfiguratio Domini, <i>Duplex-Majus</i> : an. 32. cum <i>Commemor.</i> S. Xysti, Papæ et Martyris: an. 258.
xviiij	b	vij	7	Victricii, Rotomagensis Episc. <i>Simplex</i> : an. 407.
xvij	c	vj	8	Laurentii, Diaconi Romani [et Martyris, <i>Duplex-Majus</i> : an. 258.
xvj	d	v	9	
xv	e	iv	10	
xiv	f	iiij	11	Claræ, Assisi in Umbriâ Virginis Monialis, I. Abbatissæ Clarissarum, <i>Simplex</i> : c. an. 1253.
xiiij	g	Prid.	12	
xij	A	Idib.	13	Hippolyti, Presbyteri et Martyris Romæ: c. an. 258. et Cassiani, Mart. apud Forum Cornelii, <i>Simplex</i> : III. s.
xj	b	xix	14	Vigilia Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, cum Jejuniis.
x	c	xviiij	15	ASSUMPTIO B. MARIE VIRGINIS, Solemne. I. s.
ix	d	xvij	16	De Octavâ Assumptionis B. M. V. <i>Semiduplex</i> : cum <i>Commemor.</i> S. Rochi, Laici apud Montem Pessulanum: an. 1327.
viiij	e	xvj	17	De Oct. Assumpt. B. M. V. }
vij	f	xv	18	De Oct. Assumpt. B. M. V. } <i>Semiduplex.</i>
vj	g	xiv	19	De Oct. Assumpt. B. M. V. }
v	A	xiiij	20	Bernardi, primi Claravallensis Abbatis et Ecclesiæ Doctoris, <i>Duplex-Minus</i> : an. 1153. cum <i>Commemor.</i> Octavæ Assumptionis B. M. V.
iv	b	xij	21	De Octavâ Assumpt. B. M. V. <i>Semiduplex.</i>
iiij	c	xj	22	Octava Assumptionis B. M. V. <i>Duplex-Majus</i> : cum <i>Commemor.</i> SS. Timothei, Romæ Martyris; IV. s. et Symphoriani, Augustoduni Martyris: c. an. 180.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		AUGUSTUS.
ij	d	x	23	Bartholomæi Apostoli, <i>Duplex-Majus</i> : I. s. cum <i>Commemor.</i> S. Audoeni, Rotomagensis Episc. an. 683.
j	e	ix	24	
*	f	viii	25	Ludovici IX. Regis Franciæ, <i>Duplex-Majus</i> : an. 1270.
xxix	g	vii	26	Sulpitii, Bituricensis Episc. (è 17. Januarii), <i>Semiduplex</i> : an. 644. <i>Ejus Translatio hæc die.</i>
xxviii	A	vi	27	
xxvi	b	v	28	Augustini, Hipponensis Episc. et Ecclesiæ Doctoris, <i>Duplex-Minus</i> : an. 430.
xxv	c	iv	29	Cæsarii, Arelatensis Episc. et Doctoris, (è 27.) <i>Semiduplex</i> : an. 542.
25 } xxv }	d	iii	30	Paulini, Trevirensis Episc. et Confessoris Christi, <i>Simplex</i> : an. 358.
xxiv	e	Prid.	31	
<hr/>				
SEPTEMBER.				
xxiii	f	Cal.	1	Firmini, Ambianensis Episcopi, <i>Duplex-Majus</i> : [In Cathedrali, <i>Duplex</i> 2. <i>Classis</i>] V. s. cum <i>Commemor.</i> S. Ægidii, Abbatis in Occitania, c. med. VI. s.
xxii	g	iv	2	Lupi, Senonensis Episc. (è 1.), <i>Semiduplex</i> : c. an. 623.
xxj	A	iii	3	Gregorii Magni, Papæ et Ecclesiæ Doctoris, (è 12. Martii), <i>Duplex-Minus</i> : an. 604. <i>Ejus ordinatio hæc die</i> , an. 590.
xx	b	Prid.	4	Adriani, Nicomediæ in Bithyniâ Martyris, <i>Simplex</i> : IV. s.
xix	c	Non.	5	
xviii	d	viii	6	NATIVITAS B. MARIE VIRGINIS, <i>Duplex</i> I. <i>Classis</i> .
xvii	e	vii	7	
xvi	f	vi	8	De Octavâ Nat. B. M. V. <i>Simplex</i> : cum <i>Commemor.</i> S. Audomari, Morinensis Episc. c. an. 668.
xv	g	v	9	De Oct. Nat. B. M. V. <i>Simplex</i> .
xiv	A	iv	10	De Oct. Nativit. B. M. V. <i>Simplex</i> : cum <i>Commemor.</i> SS. Cypriani, Antiochensis Episcopi, et Justinæ, Virginis, Nicomediæ Martyrum, (è 26. Septembris) c. an. 304.
xiii	b	iii	11	De Oct. Nativ. B. M. V. <i>Simplex</i> .
xij	c	Prid.	12	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.	SEPTEMBER.	
xj	d	Idib.	13	Marie Egyptiæ, Pœnitentis, (è 2. Aprilis) <i>Semiduplex</i> : V. s. cum <i>Commemor.</i> Oct. Nat. B. M. V.
x	e	xviij	14	Exaltatio S. Crucis, <i>Duplex-Majus</i> : Imperante Constantino, an. 326. vel 327. Imperante Heraclio, an. 629. cum <i>Commemor.</i> Oct. Nat. B. M. V. et S. Cornelii Papæ et Mart. an. 252.
ix	f	xvij	15	Octava Nat. B. M. V. <i>Duplex-Minus.</i>
viii	g	xvj	16	Cypriani, Carthaginensis Episc. et Martyris, (è 14) <i>Semiduplex</i> : an. 258.
vij	A	xv	17	Lamberti, Trajectensis Episc. et Martyris, <i>Simplex</i> : c. an. 708.
vj	b	xiv	18	
v	c	xiii	19	
iv	d	xij	20	
iiij	e	xj	21	De S. Matthæo Apostolo fit <i>Ferid quintæ hebdomadæ Quatuor Temporum hujus mensis</i> ; <i>Duplex-Majus</i> : I. s.
ij	f	x	22	Mauritii, et Sociorum ejus, Agauni Martyrum, <i>Semiduplex</i> : an. 286. cum <i>Commemor.</i> S. Florentii, Presbyteri, c. init. V. s.
j	g	ix	23	Lini, Papæ et Martyris, <i>Simplex</i> : c. an. 78. cum <i>Commemor.</i> S. Theclæ, Iconii Virginis et Martyris : c. fin. I. s.
*	A	viii	24	Vigilia S. Firmini, Episcopi Ambianensis et Martyris.
xxix	b	vij	25	FIRMINI, PRIMI AMBIANENSIS EPISCOPI ET MARTYRIS, ECCLESIE AMBIANENSIS ET TOTIUS DIOECESIS PATRONI, Solemne. c. an. 288.
xxviii	c	vj	26	De Octavâ S. Firmini, Episcopi et Mart. <i>Semiduplex.</i>
xxvij	d	v	27	De Octavâ S. Firmini, Episcopi et Mart. <i>Semiduplex</i> , cum <i>Commem.</i> SS. Cosmæ et Damiani, Fratrum Aegæ Martyrum : c. init. IV. s.
25 } xxvj }	e	iv	28	De Octavâ S. Firmini, Episcopi et Mart. <i>Semiduplex.</i>
xxv } xxiv }	f	iiij	29	Michaelis Archangeli, et omnium SS. Angelorum : <i>Duplex-Majus.</i> Hoc Festum in Apulid sumpsit initium c. fin. V. s.
xxiiij	g	Prid.	30	Hieronymi, Stridonensis Presbyteri et Ecclesiæ Doctoris, <i>Duplex-Minus</i> : an. 420.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensr.		OCTOBER.
xxij	A	Cal.	1	Remigii, Remensis Episcopi, <i>Duplex-Minus</i> : (è 13. Januarii), c. an. 533. <i>Ejus Translatio hæc die, an. 852.</i>
xxj	b	vj	2	Octava S. Firmini, I. Ambian. Episc. et Mart. <i>Duplex-Majus</i> , cum <i>Commemor.</i> S. Leodegarii, Augustodunensis Episc. et Mart. an. 678.
xx	c	v	3	Angelorum Custodum, <i>Duplex-Minus.</i>
xix	d	iv	4	Francisci Assisiatis in Umbriâ, Institutoris FF. Minorum, <i>Semiduplex</i> : an. 1226.
xviii	e	iiij	5	Brunonis, Monachi, Institutoris Ordinis Carthusianorum, <i>Semiduplex</i> : an. 1101.
xvij	f	Prid.	6	
xvj	g	Non.	7	Richarii, Abbatis Centulensis, (è 26. April.) <i>Simplex</i> : an. 645. <i>Ejus Translatio 9. Octobris, an. 981.</i>
xv	A	viiij	8	
xiv	b	vij	9	Dionysii, I. Parisiensis Episc. et Sociorum ejus Martyrum, <i>Semiduplex</i> : III. s.
xiiij	c	vj	10	Adhelardi, Abbatis Cerbeiensis (è 2. Januarii), <i>Simplex</i> : an. 826. <i>Ejus Translatio hæc die, an. 1040.</i>
xij	d	v	11	Gerardi, Abbatis Silvæ Majoris, (è 5. April.), <i>Simplex</i> : an. 1095. <i>Ejus Translatio hæc die.</i>
xj	e	iv	12	
x	f	iiij	13	
ix	g	Prid.	14	Pusinnæ, Virginis Cathalaunensis, <i>Simplex</i> : c. fin. V. s. cum <i>Commem.</i> S. Calixti, Papæ et Martyris, an. 223.
viii	A	Idib.	15	Theresiæ, Abulensis in Hispaniâ Virginis Monialis, Ordinis Carmelitarum Instauratricis, <i>Semiduplex</i> : an. 1582. cum <i>Commem.</i> S. Joannis à Cruce, Presbyteri et Monachi, an. 1591.
vij	b	xvij	16	Vulfranni, Senonensis Episcopi, (è 20. Martii), <i>Semiduplex</i> : c. an. 720. <i>Ejus Translatio die 15. an. 732.</i>
vj	c	xvj	17	Luçæ, Evangelistæ, <i>Duplex-Majus</i> : I. s. cum <i>Commemor.</i> SS. Fratrum Justi et Arthemii, in Artesiâ Martyrum, circa VIII. s.
v	d	xv	18	
iv	e	xiv	19	Hilarionis, Abbatis in Palæstinâ, <i>Simplex</i> : c. an. 371. cum <i>Commem.</i> SS. Ursulæ et Sociarum ejus Virginum et Martyrum, c. an. 450.
iiij	f	xiij	20	
ij	g	xij	21	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		OCTOBER.
j xxx	A b	xj x	22 23	Domitii, Diaconi et Canonici Ambianensis, <i>Semiduplex</i> , [<i>In Cathedrali, Duplex-Minus</i>], c. med. VIII. s. cum Commem. S. Gratiani, in agro Ambianensi Martyris, c. fin. III. s.
xxix	c	ix	24	Romani, Rotomagensis Episcopi, <i>Simplex</i> : an. 646. cum Commem. SS. Fratrum Luglii et Lugliani, in agro Taruennensi Martyrum, VII. s.
xxviij	d	viiij	25	Crispini et Crispiniani, Fratrum Suessione Martyrum, <i>Semiduplex</i> : c. an. 288.
xxvij	e	vij	26	
xxvj	f	vj	27	
25 xxv }	g	v	28	Simonis et Judæ, Apostolorum, <i>Duplex-Majus</i> : I. s.
xxiv	A	iv	29	Salvii, Ambianensis Episcopi, <i>Duplex-Minus</i> : c. fin. VII. s. cum Commem. S. Ingaudii, ejus discipuli.
xxiiij	b	iiij	30	
xxij	c	Prid.	31	Vigilia omnium Sanctorum, cum Jejuniis.
NOVEMBER.				
xxj	d	Cal.	1	OMNIUM SANCTORUM, Solemne: Hoc Festum fuit institutum c. an. 835.
xx	e	iv	2	COMMEMORATIO OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM, <i>Duplex-Majus</i> : Instituta c. an. 998.
xix	f	iiij	3	De Octavâ omnium Sanctorum, <i>Semiduplex</i> .
xviii	g	Prid.	4	
xvij	A	Non.	5	
xvj	b	viiij	6	
xv	c	vij	7	Octava omnium Sanctorum et Veneratio SS. Reliquiarum, <i>Duplex-Majus</i> .
xiv	d	vj	8	
xiij	e	v	9	Geofridi, Ambianensis Episcopi, (é 8.) <i>Duplex-Minus</i> : an. 1115.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.	NOVEMBER.
xij	f	iv	10 Willibrordi., I. Ultrajectensis Episcopi, (é 7.) <i>Simplex</i> : c. an. 744.
xj	g	iiij	11 Martini, Turonensis Episcopi, <i>Duplex-Majus</i> : an. 397.
x	A	Prid.	12 Caroli, Mediolanensis Episcopi, (é 3.) <i>Duplex-Minus</i> : an. 1584. cum <i>Commemoratione</i> S. Martini, Papæ et Martyris : (é 16. <i>Septembris</i> .) an. 655.
ix	b	Idib.	13 Brictii, Turonensis Episcopi, <i>Simplex</i> : an. 444.
viiiij	c	xviiiij	14 Quintini, apud Augustam Veromanduorum Martyris, (é 31. <i>Octobris</i>), <i>Duplex-Minus</i> : an. 287.
vij	d	xviiij	15
vj	e	xvj	16
v	f	xv	17 Gregorii Thaumaturgi, Neocæsariensis Episcopi, <i>Semiduplex</i> : an. 270.
iv	g	xiv	18
iiij	A	xiiij	19 Elizabeth, Viduæ, <i>Simplex</i> : an. 1231. cum <i>Commemor.</i> SS. Warlesii et Luxoris.
ij	b	xij	20
j	c	xj	21 Præsentatio Beatæ Mariæ Virginis, <i>Duplex-Majus</i> .
xxx	d	x	22 Cæciliæ, Virginis et Martyris, <i>Semiduplex</i> : II. vel III. s.
xxix	e	ix	23 Clementis, Papæ et Martyris, <i>Semiduplex</i> : an. 100.
xxviiiij	f	viiiij	24 Chrysogoni, Romæ Martyris, <i>Simplex</i> : an. 304. cum <i>Commemor.</i> S. Anastasiæ, Viduæ Romanæ et Martyris, (é 25. <i>Decembris</i>) : an. 304.
xxvij	g	vij	25 Catharinæ, Alexandrinæ Virginis et Martyris, <i>Semiduplex</i> .
25	A	vj	26 Blitmundi, Abbatis in Pontivo, (é 3. <i>Januarii</i>), <i>Simplex</i> : c. an. 650.
xxvj			
xxv			
xxiv			
xxiiij	b	v	27
xxij	c	iv	28
xxj	d	iiij	29 S. Saturnini, Tolosani Episcopi et Martyris, <i>Simplex</i> : c. med. III. s.
xxj	e	Prid.	30 ANDRÆ, Apostoli, <i>Duplex-Majus</i> : I. s.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		DECEMBER.
xx	f	Cal.	1	Eligii, Noviomensis Episcopi, <i>Semiduplex</i> : an. 659.
xix	g	iv	2	Judoci, Presbyteri et Eremitæ, (é 13.) <i>Simplex</i> : c. fn. VII. s.
xviii	A	iii	3	Francisci Xaverii, Presbyteri, (é 2.) <i>Semiduplex</i> : an. 1552.
xvii	b	Prid.	4	Barbaræ, Virginis Nicomediensis et Martyris <i>Commemoratio</i> : III. vel IV. s.
xvi	c	Non.	5	
xv	d	viii	6	Nicolai, Myrensis Episcopi, <i>Duplex-Minus</i> : c. an. 320.
xiv	e	vii	7	Ambrosii, Mediolanensis Episcopi, et Ecclesiæ Doctoris, (é 4. Aprilis), <i>Duplex-Minus</i> : an. 397. <i>Ejus ordinatio hæc die</i> , an. 374.
xiii	f	vi	8	CONCEPTIO BEATÆ MARIE VIRGINIS, <i>Duplex</i> 2. <i>Classis</i> .
xii	g	v	9	
xi	A	iv	10	
x	b	iii	11	Fusciani, Victorici et Gentiani, apud Ambrosianos Martyrum, <i>Duplex-Majus</i> . [In Cathedrali, <i>Duplex</i> 2. <i>Classis</i>]: c. fn. III. s.
ix	c	Prid.	12	Valarici, Abbatis in Pontivo <i>Commemoratio</i> : c. an. 622.
viii	d	Idib.	13	Receptio Faciei S. Joannis Baptistæ, (é 17.) <i>Duplex-Minus</i> . [In Cathedrali, <i>Duplex-Majus</i>]: an. 1206. cum <i>Commemor.</i> S. Lucie, Syracusanæ Virginis et Martyris: c. an. 304.
vii	e	xix	14	Nicasii, Remensis Episcopi et Sociorum ejus, Martyrum <i>Commemoratio</i> : an. 451.
vi	f	xviii	15	
v	g	xvii	16	
iv	A	xvi	17	
iii	b	xv	18	
ii	c	xiv	19	
i	d	xiii	20	
xxx	e	xii	21	Thomæ, Apostoli, <i>Duplex-Majus</i> : I. s.
				¶ Si hoc Festum venerit in Feriis Quatuor Temporum, fiet de eo per anticipationem Ferid quintâ Hebdomadæ Quatuor Temporum.
xxix	f	xi	22	
xxviii	g	x	23	
xxvii	A	ix	24	Vigilia Nativitatis Domini, cum <i>Jefunio</i> .

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.	DECEMBER.	
xxvj 25 xxv }	b c	viiij vij	25 26	NATIVITAS DOMINI, Solemne. STEPHANI, Diaconi et Protomartyris, <i>Duplex-Majus</i> ; c. an. 33. cum <i>Commemoratione</i> Octavæ Nativitatis Domini, et omnium SS. Martyrum.
xxiv	d	vj	27	JOANNIS, Apostoli et Evangelistæ, <i>Duplex-Majus</i> : c. an. 100. cum <i>Commemoratione</i> Octavæ Nativitatis Domini.
xxiij	e	v	28	Innocentium Martyrum, <i>Duplex-Minus</i> : an. Christi I. cum <i>Commemoratione</i> Octavæ Nativitatis Domini.
xxij	f	iv	29	De Octavâ Nativitatis Domini, <i>Semiduplex</i> .
xxj	g	iiij	30	De Dominicâ intra Octavam Nativitatis Domini, <i>Semiduplex</i> .
(*) ¹⁹ xx }	A	Prid.	31	De Octavâ Nativitatis Domini, <i>Semiduplex</i> ; cum <i>Commemoratione</i> S. Silvestri, Papæ: an. 335.

(*) Hæc Epacta nunquàm est in usu, nisi quandò eodem anno concurrat cum aureo numero xix.

TABULA

CONTINENS OFFICIORUM GRADUS ET DIVERSITATEM.

SOLEMNE.

DUPLEX I. CLASSIS.

DUPLEX II. CLASSIS.

DUPLEX-MAJUS.

DUPLEX-MINUS.

SEMIDUPLEX.

SIMPLEX.

SOLEMNIA.

Nativitas Domini.

Pascha.

Pentecoste.

Festum Corporis Christi.

Assumptio B. M. Virginis.

Festum S. Firmini I. Episc.

Amb. et Mart.

Festum Omnium Sanctorum.

Ipsa dies Dedicationis alicujus Ecclesiæ.

Patronus seu Titularis alicujus Ecclesiæ.

DUPLICIA I. CLASSIS.

Epiphania Domini.

Annuntiatio et Incarnatio Domini.

Ascensio Domini.

Nativitas S. Joannis Bapt.

Nativitas Beatæ Mariæ Virginis.

Anniversarium Dedicationis Ecclesiæ Ambianen. vel propriæ Ecclesiæ.

DUPLICIA II. CLASSIS.

Conceptio Beatæ Mariæ Virginis.

In Cathed. tantum, Festum SS. Fusciani, etc., Martyrum.

Circumcisio Domini.

In Cathed. tantum, Festum Inventionis Corp. S. Firmini, I. Episc. Amb. et Martyris.

Præsentatio Domini, quæ et Purificatio Beatæ Mariæ Virginis.

In Cathed. tantum, Festum Decollat. S. Joannis Bapt., et Festum S. Honorati, Episc. Ambianensis.

Festum SS. Trinitatis.

Festum SS. Apostolorum Petri et Pauli.

In Cathed. tantum, Festum S. Firmini, Ambianensis Episcopi.

DUPLICIA MAJORA.

Dies Octava omnium Solemnium et Festorum I. Classis quæ sunt Domini.

Dominicæ omnes per annum et Festa in quibus in Calendario apponitur hæc vox: *Duplex-Majus*.

Dominicæ privilegiatæ in duas Classes dividuntur.

DOMINICÆ I. CLASSIS, quæ nunquam omittuntur.

Prima Adventûs.

Prima Quadragesimæ.

Passionis.
 Palmarum.
 Paschæ.
 In Albis.
 Pentecostes.

I. post Pentecosten, in quâ
 fit Festum SS. Trinitatis.

DOMINICÆ II. CLASSIS,
*quæ non omittuntur, nisi
 occurrente Festo Solemni
 vel I. Classis.*

Secunda, }
 Tertia, } *Adventûs.*
 Quarta, }
 Septuagesimæ.

Sexagesimæ.
 Quinquagesimæ.

Secunda, }
 Tertia, } *Quadragesimæ.*
 Quarta, }

FERIÆ MAJORES pri-
*vilegiatæ, quæ nunquàm
 omittuntur.*

Vigilia Nativitatis Domini.

Feria IV. Cinerum.

Feriæ majoris Hebdomad.

Feriæ intra Hebdom. Pas-
 chæ.

Vigilia Pentecostes.

Feriæ intra Hebdom. Pen-
 tecostes.

FERIÆ MAJORES non
*privilegiatæ, quæ exclu-
 dunt Festa simplicia ac
 Officium de B. M. in Sab-
 bato, et de quibus fit Com-
 memor., si occurrat Fes-
 tum Semidupl., aut suprâ.*

Feriæ Adventûs.

Feriæ Quadragesimæ, exclu-
 dunt etiam Semiduplicia.

Feriæ Rogationum.

Feria VI. post Oct. Ascen-
 sionis Domini.

Feriæ IV. Temporum.

Omnes Vigilæ.

FERIÆ MINORES privi-
*legiatæ, de quibus non fit
 Commemoratio, si occur-
 rat Festum Semiduplex,
 sed quæ excludunt Festa
 Simplicia.*

Omnes Feriæ temporis Pas-
 chalis; non excludunt ta-
 men Officium de B. M. Vir-
 gine in Sabbato.

FERIÆ MINORES non
*privilegiatæ, quæ admit-
 tunt quodlibet Officium de
 Festo.*

Reliquæ omnes Feriæ per
 annum.

CASUS RESERVATI.

SUMMO PONTIFICI.

- 1°. Simonia realis et confidentia.
- 2°. Exustio ædium sive sacrarum sive profanarum.
- 3°. Spoliatio sacrarum ædium cum effractione.
- 4°. Percussio atrox Clerici.
- 5°. Falsificatio Bullarum seu Litterarum summi Pontificis.

Nota. Supradicti casus, quandò difficilis est ad summum Pontificem recursus aut quandò reus non est publicè denunciatus, DD. Episcopo tantum reservantur.

DD. EPISCOPO AMBIANENSI.

- 1°. Professio publica et pertinax hæresis aut schismatis.
- 2°. Apostasia à Religione christianâ, à sacris Ordinibus vel à Professione religiosâ.
- 3°. Profanatio cum impio abusu sacrosanctæ Eucharistiæ, chrismatis et olei sancti.
- 4°. Falsificatio Litterarum Episcopaliū.
- 5°. Effractio, spoliatio, vel destructio voluntaria ædium sacrarum; item domorum profanarum, silvarum et segetum voluntaria exustio.
- 6°. Homicidium voluntarium.
- 7°. Monomachia seu Duellum propriè dictum.
- 8°. Abortus sive animati sive inanimati, opere, consilio, vel auxilio procuratus.
- 9°. Percussio gravis Clerici in sacris ordinibus constituti.
- 10°. Percussio criminosa patris vel matris, avi aut aviæ.
- 11°. Sodomia inter personas ejusdem sexûs.
- 12°. Horrendum bestialitatis crimen.
- 13°. Peccatum Confessarii sollicitantis pœnitentem ad turpia intra tribunal.
- 14°. Peccatum carnis, sive consummatum sive non, cum Sacerdote, pro utrâque personâ.

Casus reservati.

15°. **Peccatum Clerici in sacris ordinibus constituti qui incurrit pœnam Suspensionis ipso facto latæ in Statutis diœcesanis.**

DECLARATIONES CIRCA CASUS RESERVATOS.

1°. Nullum peccatum est reservatum, nisi sit certum, mortale, externum, opere consummatum in suâ specie, et post annos pubertatis commissum, scilicet in masculis, post decimum quartum annum, in feminis, post duodecimum completum.

2°. Omnis Sacerdos approbatus potest absolvere à casibus DD. Episcopo reservatis, 1°. Eos qui peccata confitentur ex morbo periculosè decumbentes; 2°. Detentos in carcere; 3°. Reos qui, damnati ad mortem, ultimo supplicio sunt afficiendi; 4°. Ægrotantes in Nosocomiis; 5°. Mulieres partui proximas; 6°. Viros et feminas peccata confitentes, ad sacramentum Matrimonii mox recipiendum; 7°. Omnes ad primam Communionem aut Confirmationem sese præparantes; 8°. Omnes deniquè generalem totius vitæ Confessionem peragentes.

3°. Nulli Confessario, etiam pro reservatis approbato, conceditur facultas absolvendi complicem suam à peccato in 14°. casu expresso, nisi in articulo mortis, ubi non reperitur alius Sacerdos. Imò si casus evenierit (quod Deus avertat), summoperè optandum est ut talis Sacerdos nullam confessionem sacramentalem personæ sui peccati complicis, absque urgenti necessitate, in perpetuum audiat.

4°. Si quis Confessarius pro reservatis non approbatus, bonâ fide et incautus, à reservatis absolverit, validè absolvit, ità volente DD. Episcopo.

Si autem malâ fide, validè quidem absolvetur pœnitens, ne pereat; sciat autem Confessarius se *ipso facto* in suspensionem incidisse.

5°. Si quis Sacerdos, peccati reservati vel censuræ reus, urgenti celebrandi necessitate sit astrictus, et desit copia Confessarii pro reservatis approbati, à quocumque Confessario absolvatur.

6°. In facultate absolvendi à casibus reservatis includitur, ità etiam volente DD. Episcopo, facultas absolvendi

Forma Absolutionis.

à censuris iisdem casibus annexis, et ab irregularitatibus ex eis provenientibus.

FORMA ABSOLUTIONIS

CUM PRECIBUS ANTE ET POST EAM A SACERDOTE DICENDIS.

MISEREATUR tui omnipotens Deus, et, dimissis peccatis tuis, perducat te ad vitam æternam.

INDULGENTIAM, absolutionem † et remissionem peccatorum tuorum tribuat tibi omnipotens et miséricors Dominus. Amen.

DOMINUS noster Jesus Christus, qui est summus Pontifex, te absolvat, et Ego, auctoritate mihi ab eo concessâ, absolvo te primum ab omni vinculo excommunicationis, (*si pœnitens sit Clericus, additur Suspensionis*) et Interdicti, in quantum possum et indiges; deinde, Ego te absolvo à peccatis tuis, in nomine Patris † et Filii et Spiritûs sancti. Amen.

PASSIO Dômini nostri Jesu Christi, mérita beâtæ Mariæ Virginis et ómnium Sanctórum, et quidquid boni féceris, et mali sustinueris, sint tibi in remissionem peccatorum, augmentum gratiæ et præmium vitæ æternæ.

Amen.

SERIES TITULORUM

SUB QUIBUS ORDINANTUR CANONES CONCILIORUM DISTRIBUTI
IN HAC PARTE BREVIARII.

1. De Residentiâ, de pluralitate Beneficiorum, et de recitatione privatâ Officii Divini: à *Dominicâ XVI. post Pentecosten ad Dominicam XVII.*

2. De recitatione publicâ Officii Divini, de Cantu Ecclesiastico, de Cantoribus, de Musicâ, de reformatione atque dispositione Breviarii, de Foundationibus, de reverentiâ ac modestiâ in Ecclesiis: à *Dominicâ XVII. post Pentecosten ad Dominicam XX.*

3. De Cæremoniis, de Organis; et de Campanis, earum Benedictione et usu: à *Dominicâ XX. post Pentecosten ad Dominicam XXI.*

4. De Oratoriis et Sacerdotibus domesticis; de Altaribus, de Ornamentis, Vestibus et Vasis ad usum Ecclesiæ: à *Dominicâ XXI. post Pentecosten ad Dominicam XXII.*

5. De Cæmeteriis, Sepulturâ et Exequiis Defunctorum: à *Dominicâ XXII. post Pentecosten ad Dominicam XXIII.*

6. De Sanctorum invocatione, Reliquiis et Imaginibus; de Miraculis et Indul-

gentiis: à *Dominicâ XXIII. post Pentecosten ad Dominicam XXIV.*

7. De Clericorum conversatione cum Laicis et Monialibus: à *Dominicâ XXIV. post Pentecosten ad Dominicam XXV.*

8. De reverentiâ Laicorum erga Clericos, ubi de Privilegiis Cleri, de abstinendo à judiciis criminalibus, de litibus vitandis et componendis: à *Dominicâ XXV. post Pentecosten ad Dominicam XXVI.*

9. De subjectione Clericorum sub Episcopo: à *Dominicâ XXVI. post Pentecosten ad Dominicam XXVII.*

10. De Excommunicatione et de Excommunicatis: à *Dominicâ XXVII. post Pentecosten ad Dominicam XXVIII.*

11. De formandis junioribus Clericis, ubi de Seminariis: à *Dominicâ XXVIII. post Pentecosten ad finem Hebdomadæ.*

—

Hâc in Canonum serie non comprehenduntur Vigilia et dies Nativitatis Domini, dies Circumcisionis,

Absolutiones et Benedictiones.

Epiphaniae, et Præsentationis Domini seu Purificationis B. Mariæ Virginis, Festum Annuntiationis et Incarnationis Domini, dies Paschæ, Ascensionis, SS. Trinitatis, Nativitatis S. Joannis Baptistæ, Festa Assumptionis, Nativitatis et

Conceptionis B. Mariæ Virginis, Festum S. Firmini, I. Episc. Ambian. et Mart., Festum omnium Sanctorum, et Festum Venerationis sanctorum Reliquiarum seu Octavâ omnium Sanctorum: dies enim illi et Festa proprios habent Canones.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES

DICENDÆ AD MATUTINUM ANTE LECTIONES.

DOMINICA,

*Et in Officio ix. Lectionum
quæ non sunt de Sanctis.*

IN I. NOCTURNO,

ET PRO II. ET V. FERIA.

ABSOLUTIO. (2. Mach. 4.)

ADAPERIAT Deus cor nostrum in lege suâ, et in præceptis suis; et det nobis cor omnibus, ut colamus eum. R. Amen.

Benedictiones.

1. Deus Dómini nostri Jesu Christi, Pater glóriæ, det nobis spiritum sapiéntiæ. (Ephes. 1.) R. Amen.

Sic respondetur ad singulas Benedictiones.

2. Filius Dei det nobis sensum, ut cognoscamus verum Deum. (1. Joan. 5.)

3. Spiritus veritátis doceat nos omnem veritatem. (1. Joan. 16.)

IN II. NOCTURNO,

ET PRO III. ET VI. FERIA.

ABSOLUTIO. (3. Reg. 8.)

DEUS noster inclinet corda nostra ad se, ut custodiâmus mandata ejus. R. Amen.

Benedictiones.

4. Pater Dómini nostri Jesu Christi benedicat nos in omni benedictione spirituáli. (Ephes. 1.)

5. Sciâmus supereminentem sciéntiæ charitatem Christi, ut impleâmur in omnem plenitudinem Dei. (Ephes. 3.)

6. Unctio quam accépi-
mus à Deo, mâneat in nobis,
et doceat nos de omnibus. (1. Joan. 2.)

IN III. NOCTURNO.

ABSOLUTIO. (2. Mach. 1.)

DEUS meminerit testaménti sui quod locútus est, et

Absolutiones et Benedictiones.

exáudiat oratiónes nostras.
R. Amen.

Benedictiones.

7. Evángelium, virtus Dei, sit ad salútem omni credénti. (*Rom. 1.*)

8. Occurrámus omnes in unitátem fidei et agnitiónis Filii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrinæ. (*Ephes. 4.*)

9. Deus spei répleat nos omni gáudio et pace in credéndo; ut abundémus in spe et virtúte Spíritûs sancti. (*Rom. 15.*)

Si pro ultimâ Lectione legatur aliud Evangelium cum Homiliâ, tunc nona Benedictio erit: Fúlgeat nobis illuminátio Evángelii glóriæ Christi, qui est imágo Dei. (2. Cor. 4.)

Sinona Lectio sit de Sancto, Benedictio erit: Digni habeámur regno Dei, cum vénerit in Sanctis suis admirábilis fieri. (2. Thess. 1.)

Quandò DD. Episcopus Lectionem lecturus est, postquàm ipse præmisit ex more: Jube, Dómine, benedicere, Chorus respondet: Amen. Idem observatur ubi unicus est Presbyter.

FERIA IV. ET SABBATO.

ABSOLUTIO. (*2. Mach. 1.*)

DEUS memínerit testaménti sui quod locútus est,

et exáudiat oratiónes nostras. R. Amen.

Benedictiones.

1. Pater Dómini nostri Jesu Christi det nobis Christum habitáre per fidem in córdibus nostris. (*Ephes. 3.*)

2. Occurrámus omnes in unitátem fidei, et agnitiónis Filii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrinæ. (*Ephes. 4.*)

3. Deus spei répleat nos omni gáudio et pace in credéndo, ut abundémus in spe et virtúte Spíritûs sancti. (*Rom. 15.*)

Si tertia Lectio sit de Evangelio, tunc tertia Benedictio erit: Fúlgeat nobis illuminátio Evángelii glóriæ Christi, qui est imágo Dei. (2. Cor. 4.)

Eadem Benedictio dicitur in omni Feriâ, quandò pro tertiâ Lectione legendum erit Evangelium cum Homiliâ.

IN FESTIS B. M. VIRGINIS, QUÆ SUNT IX. LECTIONUM.

In I. et III. Nocturno, Absolutiones et Benedictiones dicuntur ut suprâ in Dominicâ; in II. autem Nocturno, ut sequitur.

Absolutio, Deus noster inclinet..., ut suprâ.

Benedictiones.

4. Exúltet spíritus noster in Deo, qui respéxit humilitátem ancillæ suæ. (*Luc. 1.*)

Absolutiones et Benedictiones.

5. Nobiscum sit Deus, qui in ancillâ suâ adimplèvit misericórdiam suam, quam promisit dómui Israel. (*Judith*, 13.)

6. Invocet Dóminum, et loquátur Regi pro nobis; et liberet nos de morte. (*Esther*, 15.)

¶ *Notandum has Benedictiones non dici in Festis quæ sunt simul de Domino et de B. Mariâ Virg., qualia sunt Annuntiatio, Purificatio et Visitatio; in his enim Festis, Benedictiones II. Nocturni sumuntur è II. Nocturno Dominicæ.*

IN FESTIS SANCTORUM, QUÆ SUNT IX. LECTIONUM.

In I. et III. Nocturno, Absolutiones et Benedictiones, ut *suprà* in Dominicâ; in II. autem Nocturno, ut *sequitur*.

ABSOLUTIO. (3. Reg. 8.)

DEUS noster inclinet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus.

R. Amen.

Benedictiones.

4. Deus det nobis illuminatos óculos cordis, ut sciámus quæ sit spes vocatiónis ejus in Sanctis. (*Ephes.* 1.)

5. Dignos fáciat nos in partem sortis Sanctorum, qui eripuit nos de potestate tenebrarum. (*Coloss.* 1.)

6. Aperiántur óculi nostri, ut convertámur à tenebris ad lucem, et accipiámus sortem inter Sanctos. (*Act.* 26.)

IN FESTIS SANCTORUM, QUÆ SUNT III. LECTIONUM.

Absolutio, ut suprà in Dominicâ, secundum Feriam. Benedictiones verò, ut sequitur.

1. Deus det nobis...

2. Dignos fáciat nos...

3. Aperiántur óculi..., ut *suprà*.

Si pro tertiâ Lectione legendum sit Evangelium cum Homiliâ, tunc tertia Benedictio erit: Fúlgeat nobis illuminatio Evangélii glóriæ Christi, qui est imágo Dei. (2. Cor. 4.)

IN OFFICIO B. MARIE IN SABBATO.

Absolutio, Deus, meminerit..., ut suprà pro Sabbato.

Benedictiones verò, ut notantur pro II. Nocturno Festorum B. M. Virginis.

ANTE OFFICIUM.

Oratio ad devotionem recitanda.

APERI, Dómine, os meum, ad benedicéndum nomen sanctum tuum; munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis et aliénis cogitatióibus; intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut dignè, atténtè ac devótè hoc Offícium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ; Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiόνis, quâ ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas persólvere inténdo.

POST OFFICIUM.

Orationem sequentem devotè, post Offícium, recitantibus, Leo Papa X, defectus et culpas, in eo persolvendo, ex humaná fragilitate contractas indulsit.

SACROSANCTÆ et individué Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ, sempérque Virginis Mariæ secúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti, sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúrâ, nobisque remissio ómnium peccatórum, nunc et per infínita sæcula sæculórum. *R.* Amen.

✠. Beáta viscera Mariæ Virginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium! *R.* Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum! — *Pater... Ave...*

TABULA

Indicans quâ horâ clerici possint Offícium nocturnum pridie recitare.

15. Novembris, et diebus sequentibus,		horâ 2.
27. Januarii,	28. Octobris,	horâ 2 1/4.
14. Februarii,	11. Octobris,	horâ 2 1/2.
2. Martii,	25. Septembris,	horâ 2 3/4.
19. Martii,	9. Septembris,	horâ 3.
4. Aprilis,	23. Augusti,	horâ 3 1/4.
20. Aprilis,	4. Augusti,	horâ 3 1/2.
9. Maii,	12. Julii,	horâ 3 3/4.
1. Junii,		horâ 4.

PSALTERIUM

DISPOSITUM

PER HEBDOMADAM.

DOMINICA.

AD MATUTINUM.

Dicitur secretò :

PATER noster, qui es in cœlis, sanctificetur nomen tuum; advéniat regnum tuum; fiat volúntas tua, sicut in cœlo et in terrâ. Panem nostrum quotidiân timer da nobis hódie; et dimitte nobis débita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris; et ne nos inducas in tentationem; sed libera nos à malo. Amen.

AVE, Mariá, gratiâ plena, Dóminus tecum; benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui, Jesus.

Sancta Mariá, Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus, nunc et in horâ mortis nostræ. Amen.

CREDO in Deum, Patrem omnipotentem, Creatorem cœli et terræ; et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum; qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex Mariâ Vir-

gine; passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus et sepúltus; descéndit ad inferos; tértiâ die resurréxit à mórtuis; ascéndit ad cœlos; sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis; indè ventúrus est judicare vivos et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum; sanctam Ecclésiám Cathólicam; Sanctorum communionem; remissionem peccatorum; carnis resurrectionem; vitam æternam. Amen.

Deinde clarâ voce dicitur :

DOMINE †, lábia mea aperies;

R. Et os meum annuntiábit laudem tuam. (*Ps.* 50.)

DEUS †, in adjutórium meum inténde :

R. Dómine, ad adjuvándum me festína. (*Ps.* 69.)

Glória Patri, et Fílio, et Spíritui sancto;

Sicut erat in princípío, et nunc et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Alélúia.

Invitatorium. Dóminum Deum nostrum, * Veníte, adorémus.

Repetitur, Dóminum Deum nostrum...

PSALMUS 94.

VENITE, exultémus Dómino ; jubilémus Deo salutári nostro : præoccupémus faciém ejus in confesióné, et in psalmis jubilémus ei.

Dóminum Deum nostrum, * Veníte, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repellet Dóminus plebem suam ; quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

* Veníte, adorémus.

Quóniam ipsius est mare et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus ; venite, adorémus, et procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino qui fecit nos ; quia ipse est Dóminus Deus noster ; nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Dóminum Deum nostrum, * Veníte, adorémus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolite obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne, secúndum diem tentatiónis in desérto, ubi tentavérunt me patres ves-

tri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

* Veníte, adorémus.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant corde ; ipsi verò non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in irâ meâ, si introíbunt in réquiem meam.

Dóminum Deum nostrum, * Veníte, adorémus.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto ; Sicut erat in princípio, et nunc et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

* Veníte, adorémus.

Deinde repetitur Invitatorium, Dóminum...

HYMNUS.

ADITE templa súpplices ;
Húc festa vos dies vocal,
Quam tot Deus miráculis,
Mundo-veréndam réddidit.

ÆTERNUS, hâc dié, Pater
Orbem voléndo cóndidit :
Hinc nata primùm témpora
Cursu perénni prófluunt.

Qui spontè mortem pertulit
Christus, revixit hâc dié :
Hinc nostra firmátur fides,
Et certa vitæ spes manet.

Hæc ipsa lux, lapsum polo,
Te vidit, alme Spirítus,
Micánte flammâ, grátia
Mundo feréntem múnera.

O sempitérna Trínitas,
Quam vindicas diem tibi,
Fac, tota sit semper tui
Cultu sacráta Núminis.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
 Æterne Fili, par Patri,
 Et par utrique Spiritus,
 Tibi, Deus, sit glória.
 Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. toni. a. Beátus vir.

*Asteriscus hic * notat mediationem et pausam.*

PSALMUS 1.

BEATUS vir, qui non abiit in
 consilio impiórum, et in
 viâ peccatórum non stetit, *
 et in cáthedrá pestiléntiæ
 non sedit;

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquàm lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non defluet; * et ómnia quæcúmque faciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic; * sed tanquàm pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resúrgent ímpii in iudicio, * neque peccátóres in concílio justórum;

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * et iter impiórum peribit.

Glória Patri, et Filio, * et Spiritui sancto;

Sicut erat in principio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Hi ¶¶. Glória... et Sicut erat... dicuntur in fine Psalmorum et Divisionum, atque etiam Canticorum, nisi aliter notetur.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditábitur die ac nocte.

Ant. 4. E. Servite.

PSALMUS 2.

QUARE fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et principes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * et projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos; * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in irâ suâ; * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion, montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula à me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virgâ férreâ; * et tanquàm vas figuli confringes eos.

Et nunc, reges, intelligite:*

erudimini, qui judicâtis terram.

Servite Dómino in timóre; * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándò irascâtur Dóminus, * et pereâtis de viâ justâ.

Cùm exârserit in brevi ira ejus, * beâti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Servite Dómino in timóre, et exultáte ei cum tremóre.

Ant. 8. G. Exúrge.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicâti sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt advérsùm me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscêptor meus es: * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamâvi, * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi et soporátus sum; * et exurréxi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdântis me: * exúrge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversâtes mihi sine causâ; * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus; * et su-

per pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Exúrge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

¶. In nóctibus extóllite manus vestras in Sancta; R. Et benedicite Dóminum. (*Ps.* 133.)

Post Versiculum cujusbet Nocturni, dicitur secretò, Pater noster... usque ad ¶. Et ne nos indúcas in tentatió-nem; R. Sed libera nos à malo.

Absolutiones et Benedictiones habentur ante Psalterium.

Lectiones cum Responsoris habentur, vel in Proprio de Tempore, vel in Proprio Sanctorum.

Hæc omnia observantur in singulis Nocturnis, nisi aliter notetur.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Deus meus.

PSALMUS 17.

DILIGAM te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adjutor meus, * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salutis meæ, * et suscêptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * et ab inimicis meis, salvus ero.

Circumdederunt me dolores mortis, * et torréntes iniquitatis conturbaverunt me.

Dolores inférni circumdederunt me; * præoccupaverunt me láquei mortis.

In tribulatione meâ invocavi Dóminum, * et ad Deum meum clamavi;

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam; * et clamor meus in conspectu ejus introivit in aures ejus.

Commóta est, et contrémuit terra: * fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt; quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in irâ ejus, et ignis à fácie ejus exarsit: * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, et descendit; * et caligo sub pedibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et posuit ténebras latibulum suum: in circúitu ejus tabernáculum ejus; * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspectu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam: * grando et carbónes ignis.

Et misit sagittas suas, et dissipávit eos: * fúlgura

multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrarum,

Ab increpatione tuâ, Dómine, * ab inspiratione spiritûs iræ tuæ.

Ant. Deus meus adjutor meus, et sperábo in eum.

Ant. 4. A. Tu Dómine.

Divisio Psalmi 17.

MISIT de summo (Dóminus), et accépit me, * et assúmpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortíssimis, et ab iis qui odérunt me; * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * et factus est Dóminus protectór meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam voluit me.

Et retribuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum retribuet mihi;

Quia custodívi vias Dómini, * nec impiè gessi à Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspectu meo, * et justitias ejus non répuhi à me.

Et ero immaculátus cum eo; * et observábo me ab iniquitate meâ.

Et retribuet mihi Dóminus.

secundum iustitiam meam, *
et secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum ejus.

Cum sancto sanctus eris, *
et cum viro innocente innocens eris;

Et cum electo electus eris, *
et cum perverso perverseris.

Quoniam tu populum humilem salvum facies, * et oculos superborum humiliabis.

Quoniam tu illuminas lucernam meam, Domine; * Deus meus, illumina tenebras meas.

Quoniam in te eripiar a tentatione; * et in Deo meo transgrediar murum.

Ant. Tu, Domine, populum humilem salvum facies, et oculos superborum humiliabis.

Ant. 7. a. Benedictus.

Altera divisio Psalmi 17.

DEUS meus, impolluta via ejus; eloquia Domini igne examinata: * protector est omnium sperantium in se.

Quoniam quis Deus praeter Dominum? * aut quis Deus praeter Deum nostrum?

Deus qui praecinxit me virtute, * et posuit immaculatam viam meam;

Qui perfecit pedes meos tanquam cervorum, * et super excelsa statuens me.

Qui docet manus meas ad

praelium: * et posuisti ut arcum aereum brachia mea;

Et dedisti mihi protectionem salutis tuae; * et dextera tua suscepit me;

Et disciplina tua correxit me in finem, * et disciplina tua ipsa me docebit.

Dilatasti gressus meos subter me, * et non sunt infirmata vestigia mea.

Persequar inimicos meos, et comprehendam illos, * et non convertar, donec deficiant.

Confringam illos, nec poterunt stare: * cadent subter pedes meos.

Et praecinxisti me virtute ad bellum; * et supplantasti insurgentes in me subter me;

Et inimicos meos dedisti mihi dorsum, * et odientes me disperdidisti.

Clamaverunt, nec erat qui salvos faceret, ad Dominum; * nec exaudivit eos.

Et comminuum eos ut pulverem ante faciem venti: * ut lutum platearum delebo eos.

Eripies me de contradictionibus populi: * constitues me in caput gentium.

Populus quem non cognovi, servavit mihi; * in auditu auris obedivit mihi.

Filii alieni mentiti sunt mihi: * filii alieni inveterati sunt, et claudicaverunt a semitis suis.

Vivit Dóminus, et benedictus Deus meus; * et exaltétur Deus salutis meæ.

Deus, qui das vindictas mihi, et subdis pópulos sub me; * liberátor meus de inimicis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * à viro iniquo eripies me.

Proptéreà confitébor tibi in natióibus, Dómine; * et nómini tuo psalmum dicam.

Magnificans salútes regis ejus, et fáciens misericórdiam christo suo David, * et sémini ejus usquè in sæculum.

Ant. Benedictus Deus meus, et exaltétur Deus salutis meæ.

¶. Médiâ nocte surgébam, ad confiténdum tibi, Dómine, R. Super júdicia justificationis tuæ. (*Ps.* 118.)

Pater noster... *secretò usquè ad* ¶. Et ne nos indúcas... *ut suprâ, pag. 4.*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Exáudi.

PSALMUS 27.

Ad te, Dómine, clamábo: Deus meus, ne síleas à me; * nequándò táceas à me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecationis meæ, dùm oro ad te, * dùm extóлло manus

meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus; * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me;

Qui loquúntur pacem cum próximo suo; * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequitiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus, * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedictus Dóminus, * quóniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

Dóminus adjútor meus et protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum;

Et reflóruit caro mea, * et ex voluntáte meâ confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ, * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ; * et rege eos, et extólle illos usquè in ætérnum.

Ant. Exáudi, Dómine, vocem deprecationis meæ, dùm

extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ant. 1. D. Psállite.

PSALMUS 29.

EXALTABO te, Dómine, quóniam suscepisti me; * nec delectásti inimicos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te: * et sanásti me.

Dómine, eduxisti ab inférno ánimam meam; * salvásti me à descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, Sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatione ejus, * et vita in voluntate ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutinum lætítia.

Ego autem dixi in abundantíâ meâ: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntate tuâ, * præstitisti decóri meo virtutem.

Avertisti faciém tuam à me, * et factus sum conturbatus.

Ad te, Dómine, clamábo; * et ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in ságuine meo, * dùm descéndo in corruptionem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritatem tuam?

Audivit Dóminus, et misértus est mei; * Dóminus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gáudium mihi; * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitiâ;

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar; * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Psállite Dómino, Sancti ejus, et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. 5. a. Omnis terra.

PSALMUS 65.

JUBILATE Deo, omnis terra, psalmum dicite nómini ejus; * date glóriam laudi ejus.

Dicite Deo: Quàm terribilia sunt ópera tua, Dómine! * in multitudine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimici tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi; * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei; * terribilis in consíliis super filios hóminum;

Qui convértit mare in áridam; in flúmine pertransibunt pede; * ibi lætábimur in ipso;

Qui domináthur in virtute suâ in ætérnum; óculi ejus super gentes respiciunt: * qui exásperant, non exalténtur in semetipsis.

Benedícite, gentes, Deum

nostrum: * et audítam fácite
vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam
ad vitam, * et non dedit in
commotiõnem pedes meos.

Quóniam probásti nos,
Deus, igne nos examinásti,*
sicut examinátur argéntum.

Induxisti nos in láqueum,
posuisti tribulatiõnes in dor-
so nostro; * imposuisti hó-
mines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et
aquam; * et eduxisti nos in
refrigérium.

Introibo in domum tuam
in holocáustis; * réddam tibi
vola mea, quæ distinxérunt
lábia mea.

Et locútum est os meum,*
in tribulatiõe meâ.

Holocáusta medulláta offe-
ram tibi cum incénso arie-
tum; * offeram tibi boves
cum hircis.

Veníte, audite, et narrá-
bo, omnes qui tímétis Deum,*
quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamá-
vi, * et exaltávi sub linguâ
meâ.

Iniquitátem si aspéxi in
corde meo, * non exáudiet
Dóminus.

Proptéreà exaudivit Deus,*
et atténdit voci deprecatiõ-
nis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non
amóvit oratiõnem meam; et
misericórdiam suam à me.

Ant. Omnis terra adóret

te, Deus; psalmum dicat nó-
mini tuo.

†. Memor fui nocte nómi-
nis tui, Dómine; R. Et cus-
todivi legem tuam. (Ps. 118.)

*Postultimum Responsorium
dicitur, si dicendum sit,*

CANTICUM.

TE Deum laudámus: * te
Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * om-
nis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi
cœli et univérsæ potestátes;

Tibi Chérubim et Séra-
phim * incessábili voce pro-
clámant:

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus,

Dóminus * Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra *
majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostoló-
rum chorus,

Te Prophetárum * laudá-
bilis númerus,

Te Mártyrum candidátus *
laudat exércitus.

Te, per orbem terrárum,*
sancta confitétur Ecclesiá,

Patrem * imménsæ majes-
tátis,

Venerándum tuum verum,*
et únicum Filium,

Sanctum quoque * para-
clétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus
es Filius.

Tu, ad liberándum sus-

cepturus hominem, * non horruisti Virginis uterum.

Tu, devicto mortis aculeo, * aperuisti credentibus regna cœlorum.

Tu ad dexteram Dei sedes * in gloriā Patris.

Judex crederis * esse venturus.

Te ergo quæsumus, famulis tuis subveni, * quos pretioso sanguine redemisti.

Æternā fac * cum Sanctis tuis in gloriā numerari.

Salvum fac populum tuum, Domine, * et benedic hæreditati tuæ.

Et rege eos, * et extolle illos usque in æternum.

Per singulos dies * benedicimus te;

Et laudamus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignare, Domine, die isto, * sine peccato nos custodire.

Miserere nostri, Domine, * miserere nostri.

Fiat misericordia tua, Domine, super nos, * quemadmodum speravimus in te.

In te, Domine, speravi: * non confundar in æternum.

[*Si Laudes non sequantur continuò, hæc dicitur Dominus vobiscum; R. Et cum spiritu tuo. Orémus. Deindè, Oratio propria cum integrâ conclusione; ac postea ite-*

rùm, V. Dominus vobiscum; R. Et cum spiritu tuo.

V. Benedicamus Domino.

R. Deo grâcias.

Tum submissâ voce, Fidelium animæ, per misericordiam Dei, requiescant in pace.

R. Amen. *Ac tandem, Pater noster... secretò.]*

AD LAUDES.

Si separentur ab Officio Nocturno, dicuntur secretò Pater... et Ave... et sic in altis diebus.

V. Deus †, in adiutorium...

Ant. 8. G. Deus.

PSALMUS 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vigilo.

Sitivit in te anima mea, * quàm multipliciter tibi caro mea!

In terrâ deserta, et in via, et in aquosa; * sic in sancto apparui tibi, ut vidèrem virtutem tuam et gloriā tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas; * labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vita meā; * et in nomine tuo levabo manus meas.

Sicut adipè et pinguèdine repleatur anima mea, * et labiis exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis

meditabor in te; * quia fuisti adjutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo; adhæsit anima mea post te; * me suscepit dextera tua.

Ipsi verò in vanum quaesierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ; * tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.

Rex verò lætabitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obstructum est os loquentium iniqua.

Ant. Deus, in sancto apparui tibi, ut vidèrem virtutem tuam et glóriam tuam.

Ant. 1. a. Mirabilis.

PSALMUS 92.

DOMINUS regnavit, decorem indutus est; * indutus est Dominus fortitudinem, et præcinxit se.

Etenim firmavit orbem terræ, * qui non commovebitur.

Parata sedes tua ex tunc; * à sæculo tu es.

Elevaverunt flumina, Domine, * elevaverunt flumina vocem suam.

Elevaverunt flumina fluctus suos, * à vocibus aquarum multarum.

Mirabiles elationes maris; * mirabilis in altis Dominus.

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: * domum

tuam decet sanctitudo, Domine, in longitudinem dierum.

Ant. Mirabilis in altis Dominus; testimonia tua credibilia facta sunt nimis.

Ant. 5. C. Servite.

PSALMUS 99.

JUBILATE Deo, omnis terra; * servite Domino in lætitiâ.

Introite in conspectu ejus, * in exultatione.

Scitote quoniam Dominus ipse est Deus; * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Populus ejus, et oves pascuæ ejus, * introite portas ejus in confessione, atria ejus in hymnis; confitemini illi.

Laudate nomen ejus, quoniam suavis est Dominus; in æternum misericordia ejus, * et usque in generationem et generationem veritas ejus.

Ant. Servite Domino in lætitiâ; scitote quoniam Dominus ipse est Deus.

[*Canticum sequens semper dicitur in Dominicis per annum, nisi aliter notetur.*]

Ant. 4. E. Benedictus es.
CANTICUM TRIUM PUERORUM.
(*Dan.* 3.)

BENEDICITE, omnia opera Domini, Domino: * laudate, et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite, Angeli Dómini, Dómino : * benedicite, cœli, Dómino.

Benedicite, aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Dómino : * benedicite, omnes virtutes Dómini, Dómino.

Benedicite, sol et luna, Dómino : * benedicite, stellæ cœli, Dómino.

Benedicite, omnis imber et ros, Dómino : * benedicite, omnes spiritus Dei, Dómino.

Benedicite, ignis et æstus, Dómino : * benedicite, frigus et æstus, Dómino.

Benedicite, rores et pruina, Dómino : * benedicite, gelu et frigus, Dómino.

Benedicite, glacies et nives, Dómino : * benedicite, noctes et dies, Dómino.

Benedicite, lux et tenebræ, Dómino : * benedicite, fulgura et nubes, Dómino.

Benedicat terra Dóminum ; * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedicite, montes et colles, Dómino : * benedicite, univérſa germinántia in terrâ, Dómino.

Benedicite, fontes, Dómino : * benedicite, mária et flúmina, Dómino.

Benedicite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedicite, omnes volúcres cœli, Dómino.

Benedicite, omnes béstia

et pécora, Dómino : * benedicite, filii hóminum, Dómino.

Benedicat Israel Dóminum ; * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedicite, sacerdótes Dómini, Dómino : * benedicite, servi Dómini, Dómino.

Benedicite, spiritus et animæ justórum, Dómino : * benedicite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedicite, Anánia, Azária, Mísael, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Hic, loco Glória Patri... dicitur :

Benedicámus Patrem, et Fílium, cum sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedictus es, Dómine, in firmaménto cœli ; * et laudábilis, et glorióſus, et superexaltátus in sæcula.

Ant. Benedictus es, Dómine, in throno regni tui, et superlaudábilis, et superexaltátus in sæcula.

Ant. 7. d. Laudáte.

PSALMUS 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus ; * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus ; * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tu-

hæ; * laudâte eum in psalterio et citharâ.

Laudâte eum in tympano et choro; * laudâte eum in chordis et órgano.

Laudâte eum in cymbalis benesonantibus; laudâte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudâte Dóminum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Sequens Capitulum, Hymnus et V. dicuntur, quando propria non assignantur.

CAPITULUM. (Apoc. 7.)

BENEDICTIO, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, et virtus, et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum, Amen.

R. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

HYMNUS.

LAUDATE; quem Cœli colunt;

Quem, turba supplex, Angeli Prono salútant vértice;

Laudâte, mortáles, Deum.

Hic vos levi de púlvere

Alit créatos, et regit:

Hic cuncta nutu cóndidit,

Et cuncta nutu sústinet.

Quæ finxit error ímpius,

Gentes colunt ludíbria;

Ast unus est nobis Deus,

Quem suprema laus unum decet.

NOMEN veréndi Núminis

Laudâre, sit solus labor;

Nec ora cessent débitas

Grates canéndo sólvère.

Sic gens beáta Cœlitum

Optáta gustat ótia;

Deoque plena dúlcibus

Resólvit ora cánticis.

ÆTERNE tu Verbi Pater,

Ælérne Fili par Patri,

Et par utrique Spíritus,

Tibi, Deus, sit glória.

Amen.

V. Prævenérunt óculi mei

ad te dilúculò; R. Ut medi-

tárer elóquia tua. (Ps. 118.)

Ad Benedictus, Antiphona

habetur in Proprio.

CANTICUM ZACHARIÆ. (Luc. 1.)

BENEDICTUS Dóminus Deus

Israel; * quia visitávit,

et fecit redemptionem plebis

sue:

Et eréxit cornu salútis no-

bis, * in domo David púeri

sui;

Sicut locútus est per os

sanctórum, * qui à sæculo

sunt, Prophetárum ejus,

Salútem ex inimícis nos-

tris, * et de manu ómnium,

qui odérunt nos;

Ad faciéndam misericór-

diam cum pátribus nostris, *

et memorári testaménti sui

sánci;

Jusjurándum quod jurávit

ad Abraham patrem nostrum, *

datúrum se nobis;

Ut sine timóre de manu

inimicórum nostrórum libe-

rátí, * serviámus illi;

In sanctitatē, et justitiâ coram ipso, * omnibus diēbus nostris.

Et tu, puer, Prophēta Altissimi vocāberis; * praeibis enim ante faciē Dōmini parāre vias ejus;

Ad dandam sciētiā salutis plebi ejus, * in remissionē peccatorum eorum;

Per viscera misericordiā Dei nostri, * in quibus visitāvit nos oriens ex alto;

Illumināre his, qui in tenebris, et in umbrā mortis sedent; * ad dirigēdos pedes nostros in viam pacis.

Antiphona et Oratio ut in Proprio; deindē dicitur: Dominus vobiscum; R. Et cum spiritu tuo. Tūm ꝛ. Benedicāmus Dōmino. R. Deo grātiās.

Si qua commemoratio occurrat, hoc loco fit per Antiphonam, Versiculum et Orationem, ut notatur in Proprio.

Si aliud Officium non sequatur, dicitur submissā voce, Fideliū animæ..., pag. 10. Deindē, Pater..., Ave..., secretò.

AD PRIMAM.

Pater..., Ave..., Credo..., secretò.

ꝛ. Deus †, in adiutoriū...

HYMNUS.

JAM lucis orto sidere,
Deum precēmur supplices;

Præsens, benigno lūmine,
Nostros ut actus dirigat.

NIL lingua peccet, nil manus,

Nil mens ināne cōgitet;
In ore simplex veritas,
In corde regnet chāritas.

INCŒPTA dūm fluet dies,
O Christe, sis custos vigil;
Da mente scire quod doces,
Da corde, quod jubes, sequi.

Tu spes salutis; actuum
Tu finis et primordiū;
Te, prosequāmur, auspice,
Quæ, te favēte, cœpimus.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æterne Fili, par Patri,
Et par utrique Spīritus,
Tibi, Deus, sit glōria.

Amen.

Ant. 1. g. Deus meus.

PSALMUS 117.

CONFITEMINI Dōmino, quoniam bonus, * quoniam in sēculum misericordiā ejus.

Dicat nunc Israel quoniam bonus, * quoniam in sēculum misericordiā ejus.

Dicat nunc domus Aaron * quoniam in sēculum misericordiā ejus.

Dicant nunc qui timent Dōminum * quoniam in sēculum misericordiā ejus.

De tribulationē invocāvi Dōminum; * et exaudivit me in latitudine Dōminus.

Dōminus mihi adiutor: * non timēbo quid faciāt mihi homo.

Dóminus mihi adjutor ; *
et ego despiciam inimicos
meos.

Bonum est confidere in
Dómino , * quàm confidere
in hómine.

Bonum est sperare in Dó-
mino , * quàm sperare in
principibus.

Omnes gentes circuiérunt
me ; * et in nómine Dómini,
quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumde-
derunt me ; * et in nómine
Dómini, quia ultus sum in
eos.

Circumdedérunt me sicut
apes, et exarsérunt sicut
ignis in spinis ; * et in nó-
mine Dómini, quia ultus sum
in eos.

Impulsus evérsus sum, ut
cáderem ; * et Dóminus sus-
cépit me.

Fortitúdo mea et laus mea
Dóminus ; * et factus est mihi
in salútem.

Vox exultationis et salú-
tis, * in tabernáculis justó-
rum.

Déxtera Dómini fecit vir-
tutem, déxtera Dómini exal-
távit me ; * déxtera Dómini
fecit virtutem.

Non móriar, sed vivam ; *
et narrábo ópera Dómini.

Castigans castigávit me
Dóminus ; * et morti non trá-
didit me.

Aperíte mihi portas jus-
titiae ; ingressus in eas con-

fitébor Dómino : * hæc porta
Dómini, justi intrábunt in
eam.

Confitébor tibi, quóniam
exaudisti me ; * et factus es
mihi in salútem.

Lápidem quem reproba-
vérunt ædificantes, * hic fac-
tus est in caput anguli.

A Dómino factum est is-
tud ; * et est mirábile in ócu-
lis nostris.

Hæc est dies, quam fecit
Dóminus : * exultémus et
lætémur in eâ.

O Dómine, salvum me
fac ; ó Dómine, benè pros-
perare : * benedictus qui
venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de do-
mo Dómini : * Deus Dómi-
nus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem
in condénsis, * usquè ad
cornu altáris.

Deus meus es tu, et con-
fitébor tibi ; * Deus meus es
tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam
exaudisti me ; * et factus es
mihi in salútem.

Confitémini Dómino, quó-
niàm bonus, * quóniam in
sæculum misericórdia ejus.

PSALMUS 118.

BEATI immaculáti in viâ, *
qui ámbulant in lege Dó-
mini.

Beáti, qui scrutántur tes-
timónia ejus ; * in toto corde
exquirunt eum.

Non enim qui operantur iniquitatem, * in viis ejus ambulaverunt.

Tu mandasti, * mandata tua custodiri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ, * ad custodiendas justificationes tuas !

Tunc non confundar, * cum perspexero in omnibus mandatis tuis.

Confitebor tibi in directione cordis, * in eo quod didici judicia justitiæ tuæ.

Justificationes tuas custodiam ; * non me derelinquas usquequaque.

In quo corrigit adolescentior viam suam ? * in custodiendo sermones tuos.

In toto corde meo exquisivi te ; * ne repellas me à mandatis tuis.

In corde meo abscondi eloquia tua ; * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine : * doce me justificationes tuas.

In labiis meis, * pronuntiavi omnia judicia oris tui.

In viâ testimoniórum tuórum delectatus sum, * sicut in omnibus divitiis.

In mandatis tuis exercébor ; * et considerábo vias tuas.

In justificationibus tuis meditábor ; * non obliviscar sermones tuos.

Divisio Psalmi 118.

RETRIBUE servo tuo, vivifica me, * et custodiám sermones tuos.

Revéla oculos meos, * et considerábo mirabilia de lege tuâ.

Incola ego sum in terrâ, * non abscondas à me mandata tua.

Concupivit ánima mea desideráre justificationes tuas, * in omni témpore.

Increpásti superbos ; * maledícti qui declinant à mandatis tuis.

Aufer à me oppróbrium et contéptum ; * quia testimónia tua exquisivi.

Etenim sederunt principes, et advérsùm me loquebantur ; * servus autem tuus exercebátur in justificationibus tuis.

Nam et testimónia tua meditatio mea est ; * et consilium meum justificationes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea, * vivifica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuárum instrue me ; * et exercébor in mirabilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tédio : * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à

me; * et de lege tuâ misere-
rere mei.

Viam veritatis elégi; * ju-
dicia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimoniis tuis,
Dómine; * noli me confun-
dere.

Viam mandatorum tuorum
cucurri, * cum dilatasti cor
meum.

*Sequens Symbolum dici-
tur, quando fit Officium de
Dominicâ, nisi aliter note-
tur.*

QUICUMQUE vult salvus es-
se, * ante ómnia, opus
est ut teneat Cathólicam fi-
dem;

Quam nisi quisque inté-
gram inviolatámque servá-
verit, * absque dúbio in
æternum peribit.

Fides autem Cathólica hæc
est: ut unum Deum in Tri-
nitáte, * et Trinitátem in
unitáte venerémur,

Neque confundéntes per-
sónas, * neque substántiam
separántes;

Alia est enim persóna Pa-
tris, ália Filii, * ália Spíritus
sancti;

Sed Patris, et Filii, et Spi-
ritus sancti una est divini-
tas, * æquális glória, coæ-
terna majéstas.

Qualis Pater, talis Filius, *
talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus
Filius, * increátus Spíritus
sanctus.

Imménsus Pater, immén-
sus Filius, * imménsus Spi-
ritus sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus
Filius, * ætérnus Spíritus
sanctus;

Et tamen non tres ætérni; *
sed unus ætérnus;

Sicut non tres increáti,
nec tres imménsi; * sed
unus increátus, et unus im-
ménsus.

Similiter omnipotens Pa-
ter, omnipotens Filius, *
omnipotens Spíritus sanc-
tus;

Et tamen non tres omni-
poténtes; * sed unus omni-
potens;

Ità Deus Pater, Deus Fi-
lius, * Deus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres Dii; *
sed unus est Deus.

Ità Dóminus Pater, Dómi-
nus Filius, * Dóminus Spíri-
tus sanctus;

Et tamen non tres Dómi-
ni; * sed unus est Dómi-
nus.

Quia sicut singillátim u-
namquámque persónam, De-
um ac Dóminum confitéri
Christiánâ veritáte compél-
limur; * ità tres Deos aut
Dóminos dicere Cathólicâ re-
ligióne prohibémur.

Pater à nullo est factus, *
nec creátus, nec génitus.

Filius à Patre solo est; *
non factus, nec creátus; sed
génitus.

Spiritus sanctus à Patre et Filio; * non factus, nec creatus, nec génitus; sed procedens.

Unus ergò Pater, non tres Patres; unus Filius, non tres Filii; * unus Spiritus sanctus, non tres Spiritus sancti.

Et in hâc Trinitate nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; * sed totæ tres personæ coæternæ sibi sunt et coæquales.

Ità ut per ómnia, sicut jam suprà dictum est, * et únitas in Trinitate, et Trinitas in unitate veneranda sit.

Qui vult ergò salvus esse, * ità de Trinitate sentiat.

Sed necessarium est ad æternam salutem, * ut Incarnationem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergò fides recta, ut credamus et confiteámur * quia Dóminus noster Jesus Christus, Dei Filius, Deus et homo est.

Deus est, ex substantiâ Patris ante sæcula génitus; * et homo est ex substantiâ matris in sæculo natus.

Perfèctus Deus, perfèctus homo; * ex animâ rationali et humanâ carne subsistens.

Æqualis Patri secúndum divinitatem; * minor Patre secúndum humanitatem.

Qui, licèt Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem, non conversione divinitatis in carnem; * sed assumptione humanitatis in Deum.

Unus omninò, non confusione substantiæ; * sed unitate personæ.

Nam sicut anima rationalis et caro unus est homo, * ità Deus et homo unus est Christus;

Qui passus est pro salute nostrâ, descendit ad inferos, * tértiâ die resurrexit à mortuis;

Ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis; * indè venturus est judicare vivos et mortuos;

Ad cujus adventum omnes homines resurgere habent cum corpóribus suis; * et reddituri sunt de factis propriis rationem:

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam æternam; * qui verò mala, in ignem æternum.

Hæc est Fides Catholica, * quam nisi quisque fidéliter firmitérque crediderit, salvus esse non póterit.

Glória Patri, et Filio, * et Spiritui sancto...

Ant. Deus meus es tu, et confitebor tibi; Deus meus es tu, et exaltábo te.

CAPITULUM. (4. ad Tim. 1.)

Regi sæculorum immortalâ-
li, invisibili, soli Deo,
honor et glória in sæcula
sæculorum; Amen.

R. Deo grátias.

R. *breve.* Christe Fili Dei
vivi, * Miserére nobis. *Re-
petitur*: Christe Fili Dei vivi,
miserére nobis. V. Qui sedes
ad dexteram Patris; [*Hic
Versus quandoquæ mutandus
est, ut notatur in propriis
locis.*] * Miserére nobis.
Glória Patri, et Filio, et Spi-
ritui sancto. *Repet.* Christe
Fili Dei vivi, miserére nobis.
(*Mat. 16. Tob. 8. Hebr. 1.*)

V. Exúrge, Dómine, ad-
juva nos; R. Et rédime nos
propter nomen tuum. (*Ps.*
43.)

V. Dóminus vobiscum;

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

DOMINE Deus omnipotens,
qui ad princípium hujus
diéi nos pervenire fecisti,
tuâ nos hodiè salva virtute;
ut ad nullum declinémus
peccátum, sed semper ad
tuam justitiam faciendam
nostra procédant elóquia,
dirigántur cogitationes et
ópera; Per Dóminum nos-
trum Jesum Christum, Fí-
lium tuum, qui tecum vivit
et regnat in unitáte Spiritûs
sancti, Deus, per ómnia sæ-
cula sæculorum.

R. Amen.

V. Dóminus vobiscum;

R. Et cum spiritu tuo.

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

*Deindè in choro legitur
Martyrologium, in cujus fine
respondetur Deo grátias, et
statim Hebdomadarius dicit
altâ voce:*

V. Pretiósâ in conspéctu
Dómini R. Mors Sanctó-
rum ejus. (*Ps. 115.*)

*Et absolutè sine Dóminus
vobiscum, et sine Orémus.*

SANCTA Maria et omnes
Sancti intercédant pro
nobis ad Dóminum; ut nos
mereámur ab eo adjuvâri et
salvâri, qui vivit et regnat
in sæcula sæculorum.

R. Amen.

Posteâ dicitur:

V. Deus, in adjutórium me-
um inténde. R. Dómine, ad
adjuvándum me festína; (*Ps.*
69.) *et dicitur ter. Deindè:*

Glória Patri... Sicut erat...

Kýrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Tùm secretò, Pater nos-
ter...

V. Et ne nos indúcas in
tentationem; R. Sed libera
nos à malo.

V. Réspice in servos tuos.
Dómine, et in ópera tua; et
dirige filios eórum:

R. Et sit splendor Dómini
Dei nostri super nos, et ópera
mánuum nostrárum dirige
super nos, et opus mánuum.

nostrârum dirige. (*Ps.* 89.)

Ÿ. Glória Patri... R. Sicut...

Orémus.

DIRIGERE et sanctificâre, régere et gubernâre dignâre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et corpora nostra, sensus, sermones et actus nostros, in lege tuâ et in opéribus mandatorum tuorum; ut hic et in ætérnum, te auxiliante, salvi et liberi esse mereâmur, Salvátor mundi; Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. R. Amen.

Lector versus ad Celebrantem petit benedictionem dicens: Jube, Domne, benedicere.

Benedictio: Bonitatem, et disciplinam, et scientiam doceat nos Dóminus. (*Ps.* 118.) R. Amen.

Tum fit lectio Canonis, qui quâlibet die varius legitur, et habetur in Proprio; in cujus fine dicitur:

Tu autem, Dómine, miserere nostrî. *Chorus respondet:* Deo grâcias.

Absolute Canone, Hebdomadarius dicit:

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, R. Qui fecit cœlum et terram. (*Ps.* 123.)

Submissiori voce dicit:

Benedicite. R. Deus.

Hebdomad. Ÿ. Deus pacis aptet vos in omni bono; ut faciátis ejus voluntatem, fá-

ciens in vobis quod placeat coram se, per Jesum Christum, cui est glória in sæcula sæculorum. (*Heb.* 13.)

R. Amen.

Si aliud non sequatur Officium, dicitur: Fidélium animæ... Deinde, Pater..., *secre.*

AD TERTIAM.

Si separetur ab Officio præcedenti, dicitur secretò: Pater..., Ave...; et sic ante alias horas.

Ÿ. Deus †, in adjutórium...

HYMNUS.

ONS amoris, Spiritus,
O dulce lumen mentium,
Sacras refusus íntimis,
Accende flammâs córdibus.

Qui, charitátis vínculo,
Cum Patre nectis Filium,
Et nos amoris mútui,
Fac, sancta jungant víncula.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æterne Fili, par Patri,
Et par utrique Spiritus,
Tibi, Deus, sit glória. Amen.

Ant. 6. F. Misericórdiâ.

Ex Psalmo 118.

LEGEM pone mihi, Dómine,
L viam justificatiónum tuarum; * et exquiram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutabor legem tuam; * et custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatorum tuorum; * quia ipsam vólui.

Inclina cor meum in testimoniâ tua, * et non in avaritiâ.

Avérte óculos meos, ne videant vanitatem: * in viâ tuâ vivifica me.

Státue servo tuo elóquiũ tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum; * quia iudicia tua jucúda.

Eccè concupivi mandáta tua; * in æquitáte tuâ vivifica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine; * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum; * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque; * quia in iudiciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper, * in sâculum et in sâculum sâculi.

Et ambulábam in latitúdine; * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de testimoniis tuis in conspéctu regum; * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi; * et exercébar in justificatióibus tuis.

Divisio Psalmi 118.

MEMOR esto verbi tui sermo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte meâ; * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iniqué agébant usquequáque: * à lege autem tuâ non declinávi.

Memor fui iudiciórum tuórum à sâculo, Dómine, * et consolátus sum.

Deféctio ténuít me, * pro peccatóribus derelinqüentibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatióis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi; * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodire legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * et convérsti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum et non sum turbátus; * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me; * et legem tuam non sum oblítus.

Médiâ nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super

judicia justificatiônis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdiâ tuâ, Dómine, plena est terra: * justificatiônes tuas doce me.

Divisio Psalmi 118.

BONITATEM fecisti cum ser-
vo tuo, Dómine, * se-
cúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam,
et sciéntiam doce me; * quia
mandátis tuis crédidi.

Príusquàm humiliárer, ego
deliqui; * propterea elóqui-
um tuum custodivi.

Bonus es tu, * et in boni-
tate tuâ doce me justificatió-
nes tuas.

Multiplicáta est super me
iniquitas superbórum; * ego
autem in loto corde meo
scrutabor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac
cor eórum; * ego verò legem
tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humi-
liásti me; * ut discam justi-
ficatiônes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, *
super millia auri et argénti.

Manus tuæ fecerunt me et
plasmavérunt me; * da mihi
intelléctum, et discam man-
dáta tua.

Qui timent te, vidébunt
me, et lætabúntur; * quia
in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia
æquitas judicia tua; * et in

veritate tuâ humiliásti me.

Fiat misericórdia tua, ut
consolétur me, * secúndum
elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiônes
tuæ et vivam; * quia lex tua
meditatio mea est.

Confundántur supérbi;
quia injústè iniquitatem fe-
cérunt in me; * ego autem
exercébör in mandátis tuis.

Convertántur mihi timén-
tes te, * et qui novérunt tes-
timónia tua.

Fiat cor meum immacu-
látum in justificatiônibus tu-
is; * ut non confúndar.

Ant. Misericórdiâ tuâ, Dó-
mine, plena est terra.

CAPITULUM. (1. Paral. 16.)

DATE Dómino glóriam nó-
mini ejus, et adoráte Dó-
minum in decóre sancto.

R. breve. Magnus Dóminus
* Et laudábilis nimis. *R. Ma-*
gnus... *ψ.* Et magnitudinis
ejus non est finis. * Et lau-
dábilis... Glória... *R. Ma-*
gnus... (*Ps. 144.*)

ψ. Exultáte Deo, in insi-
gni die solemnitétis vestræ;
R. Quia præcéptum in Israel
est. (*Ps. 80.*)

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Pater..., Ave..., *secretò.*

ψ. Deus †, in adjutórium...

HYMNUS.

JAM solis áureum jubar
Pleno corúscat lumine:

O vera, Christe, clâritas,
Nostris refûlge sênsibus.

O Dux salutis et via,
O vita, quos doces, rege;
Et quos regis, da cônsequi
Vitæ perênnis gâudia.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æterne Fili, par Patri,
Et par utrique Spîritus,
Tibi, Deus, sit glória. Amen.

*Ant. 2. D. Fac cum servo
tuo.*

Ex Psalmó 118.

DEFECIT in salutâre tuum
Ânima mea; * et in ver-
bum tuum supersperâvi.

Defecerunt ôculi mei in
elôquium tuum, * dicêtes:
Quandò consolâberis me?

Quia factus sum sicut uter
in pruinâ; * justificatiões
tuas non sum oblîtus.

Quot sunt dies servi tui? *
quandò fâcies de persecuên-
tibus me iudícium?

Narravérunt mihi iníqui
fabulatiões; * sed non ut
lex tua.

Omnia mandâta tua véri-
tas: * iníquè persecúti sunt
me, âdjuva me.

Paulò minùs consumma-
vérunt me in terrâ; * ego
autem non dereliqui mandâ-
ta tua.

Secúndum misericórdiam
tuam vivífica me; * et custó-
diam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, *
verbum tuum pérmanet in
cælo.

In generatióem et gene-
ratióem véritas tua; * fun-
dásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tuâ persevé-
rat diés; * quóniam ômnia
sêrviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditâ-
tio mea est, * tunc fortè pe-
riissem in humilitâte meâ.

In ætérnum non oblivís-
car justificatiões tuas; *
quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum
me fac; * quóniam justifica-
tiões tuas exquisivi.

Me expectavérunt pecca-
tôres, ut pèrderent me; *
testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiônis vi-
di finem; * latum mandâ-
tum tuum nimis.

Divisio Psalmi 118.

QUOMODO diléxi legem tu-
am, Dómine? * totâ die
meditâtio mea est.

Super inimicos meos pru-
dêntem me fecisti mandâto
tuo; * quia in ætérnum mihi
est.

Super omnes docêntes me
intelléxi; * quia testimónia
tua meditâtio mea est.

Super senes intelléxi; *
quia mandâta tua quæsivi.

Ab omni viâ malâ prohi-
bui pedes meos; * ut custó-
diam verba tua.

A iudíciis tuis non decli-
návi; * quia tu legem posuísti
mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis

elóquia tua ! * super mel ori meo.

A mandátis tuis intelléxi ; * propterea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pèdibus meis verbum tuum , * et lumen sémitis meis.

Jurávi et státui * custodire iudícia justitiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequaque , Dómine : * vivifica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei benelácita fac , Dómine , * et iudícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper , * et legem tuam non sum oblítus.

Posuerunt peccatóres láqueum mihi ; * et de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum ; * quia exultatio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum , * propter retributiónem.

Divisio Psalmi 118.

INIQUOS ódio hábui , * et legem tuam diléxi .

Adjútor et suscèptor meus es tu , * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte à me , maligni ; * et scrutabor mandata Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum , et vivam ; * et

non confúndas me ab expectatióne meâ.

Adjuva me , et salvus ero , * et meditabor in justificatió nibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedéntes à iudiciis tuis ; * quia injústa cogitatio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ ; * ideò diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas ; * à iudiciis enim tuis tímui.

Feci iudícium et justitiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum * et in elóquium justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam , * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intelléctum , ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi , Dómine : * dissipavérunt legem tuam.

Ideò diléxi mandata tua , * super aurum et topázion.

Propterea ad ómnia mandata tua dirigébar ; * omnem viam iníquam ódio hábui.

Ant. Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam , Dómine.

CAPITULUM. (1. Paral. 29.)

TUA est, Dómine, magnificéntia et poténtia, tua est glória; tu domináris ómnium; in manu tuâ magnitúdo et impérium ómnium.

R. *breve*. Dómine Deus meus, * Magnificátus es veheménter. R. Dómine....

†. Confessióem et decórem induisti. * Magnificátus... Glória Patri... R. Dómine Deus... (Ps. 103.)

†. Afférte Dómino glóriam et honórem. R. Afférte Dómino glóriam nómini ejus. (Ps. 95.)

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Pater... Ave... *secretò*.

†. Deus †, in adiutórium...

HYMNUS.

RECEDIT inclínans dies;
Sic vita præceps lábitur:
Sanctus supérnam júgiter
Suspireset ardor pátriam.

DA, Christe, da tandem tuos
Cæli quiéte pérfrui:

Fac, lucis usúræ brevi

Ætérna succédât dies.

ÆTERNE tu Verbi Pater,

Æterne Fili, par Patri,

Et par utrîque Spiritus,

Tibi, Deus, sit glória.

Amen.

Ant. 4. E. Appropínquet.

Ex Psalmo 118.

MIRABILIA testimónia tua; *
Ideò scrutáta est ea áni-
ma mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat; * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum; * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum iudícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dirige secúndum elóquium tuum; * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me à calúmniis hóminum; * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum; * et doce me justificatióes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei; * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine; * et rectum iudícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua, * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus; * quia obliti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter; * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et contéptus: * justificatióes tuas non sum oblitis.

Justítia tua justítia in ætérnum; * et lex tua véritas.

Tribulátio et angústia in-

venérunt me : * mandâta tua meditatio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum ; * intelléctum da mihi et vivam.

Divisio Psalmi 118.

CLAMAVI in toto corde meo, exáudi me, Dómine ; * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te , salvum me fac ; * ut custódiam mandâta tua.

Præveni in maturitaté , et clamávi ; * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò ; * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam , Dómine ; * et secúndum iudícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitatí ; * à lege autem tuâ longè facti sunt.

Prope es tu , Dómine ; * et omnes viæ tuæ véritas.

Initio cognóvi de testimóniis tuis ; * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam , et éripe me ; * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica iudícium meum , et rédime me : * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus salus ; * quia justificatiónes tuas non exquísierunt.

Misericórdiæ tuæ multæ , Dómine : * secúndum iudícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me et tribulant me ; * à testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes , et tabescébam ; * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandâta tua diléxi , Dómine : * in misericórdiâ tuâ vivífica me.

Principium verbórum tuórum véritas : * in ætérnum ómnia iudícia justitiæ tuæ.

Divisio Psalmi 118.

PRINCIPES persecúti sunt me gratis ; * et à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætabor ego super elóquia tua , * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui et abominátus sum ; * legem autem tuam diléxi.

Séptiès in die laudem dixi tibi , * super iudícia justitiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam , * et non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum , Dómine ; * et mandâta tua diléxi.

Custodivit ánima mea testimónia tua ; * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandâta tua et testimónia tua ; * quia omnes

viæ meæ in conspectu tuo.

Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo, Domine : * juxta eloquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulatio mea in conspectu tuo : * secundum eloquium tuum eripe me.

Eructabunt labia mea hymnum, * cum docueris me justificaciones tuas.

Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum ; * quia omnia mandata tua æquitas.

Fiat manus tua, ut salvet me ; * quoniam mandata tua elegi.

Concupivi salutare tuum, Domine ; * et lex tua meditatio mea est.

Vivet anima mea, et laudabit te ; * et judicia tua adjuvabunt me.

Erravi sicut ovis quæperiit : * quære servum tuum ; quia mandata tua non sum oblitus.

Ant. Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo, Domine.

CAPITULUM. (Apoc. 5.)

SEDENTI in throno, et Agno benedictio, et honor, et gloria, et potestas in sæcula sæculorum.

R. breve. Exaltare * Super celos, Deus. *R.* Exaltare... *V.* Et super omnem terram gloria tua. * Super... Gloria Patri... *R.* Exaltare... (*Ps.* 107.)

V. Benedic, anima mea, Domino, *R.* Et omnia quæ intra me sunt, nomini sancto ejus. (*Ps.* 102.)

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Pater..., *Ave...*, *secretò.*

V. Deus †, in adiutorium...

Ant. 7. c. Dixit Dominus.

PSALMUS 109.

DIXIT Dominus Domino meo : * Sede à dextris meis,

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emitet Dominus ex Sion : * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ, in splendoribus Sanctorum : * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus et non poenitebit eum : * Tu es Sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus à dextris tuis : * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus ; implebit ruinas ; * conquassabit capita in terrâ multorum.

De torrente in viâ bibet : * propterea exaltabit caput.

Ant. Dixit Dominus Domino meo : Sede à dextris meis.

Ant. 4. d. Fidélia.

PSALMUS 110.

CONFITEBOR tibi, Dómine,
in toto corde meo; * in
concilio justórum et congregatióne.

Magna ópera Dómini; *
exquisita in omnes voluntá-
tes ejus.

Conféssio et magnificén-
tia opus ejus; * et justitia ejus
manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabi-
lium suórum miséricors et
miserátor Dóminus; * escam
dedit timéntibus se.

Memor erit, in sæculum,
testaménti sui; * virtútem
óperum suórum annuntiábit
pópulo suo;

Ut det illis hæreditátem
géntium; * ópera mánuum
ejus véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta
ejus, confirmáta in sæculum
sæculi, * facta in veritate et
æquitáte.

Redemptiónem misit pó-
pulo suo: * mandávit in
ætérnum testaméntum su-
um.

Sanctum et terribile no-
men ejus; * initium sapién-
tiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus
faciéntibus eum: * laudatio
ejus manet in sæculum sæ-
culi.

*Ant. Fidélia ómnia man-
dáta ejus, confirmáta in sæ-
culum sæculi.*

*Ant. 1. F. Qui timet Dó-
minum.*

PSALMUS 111.

BEATUS vir, qui timet Dó-
minum; * in mandátis
ejus volet nimis.

Potens in terrâ erit semen
ejus; * generatio rectórum
benedicétur.

Glória et divítiae in domo
ejus; * et justitia ejus manet
in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris
lumen rectis; * miséricors,
et miserátor, et justus.

Jucúndus homo, qui mi-
serétur et cómodat: dis-
pónet sermónes suos in ju-
dício; * quia in ætérnum non
commovébitur.

In memóriâ æternâ erit
justus: * ab auditióne malâ
non timébit.

Parátum cor ejus speráre
in Dómino, confirmátum est
cor ejus; * non commovébi-
tur, donec despiciat inimi-
cos suos.

Dispérsit, dedit paupéri-
bus; justitia ejus manet in
sæculum sæculi; * cornu ejus
exaltábitur in glóriâ.

Peccátor vidébit et iras-
cétur; déntibus suis fremet
et tabéscet: * desidérium
peccatórum peribit.

*Ant. Qui timet Dóminum,
in mandátis ejus volet ni-
mis.*

*Ant. 7. ç. Sit nomen Dó-
mini.*

PSALMUS 112.

LAUDATE, pûeri, Dómini : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc et usquè in sæculum.

A solis ortu usquè ad occasum, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus ; * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília respicit in cœlo et in terrâ ?

Súscitans à terrâ inopem, * et de stercore érigenz páuperem ;

Ut còllocet eum cum principibus, * cum principibus pòpuli sui ;

Qui habitâre facit stérilem in domo, * matrem filiòrum lætântem.

Ant. Sit nomen Dómini benedictum, ex hoc nunc et usquè in sæculum.

Ant. 1. A. Nos qui vivimus.

PSALMUS 113.

IN éxitu Israel de Ægypto, * domûs Jacob de pòpulo bárbaro ;

Facta est Judæa sanctificatio ejus, * Israel potestas ejus.

Mare vidit et fugit ; * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exultavérunt ut

arietes, * et colles, sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quòd fugisti ? * et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsum ?

Montes, exultástis, sicut arietes, * et colles, sicut agni óvium.

A fácie Dómini, mota est terra, * à fácie Dei Jacob,

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdiâ tuâ et veritatè tuâ ; * nequándò dicant gentes : Ubi est Deus eórum ?

Deus autem noster in cœlo ; * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra géntium, argentum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquén-
tur ; * óculos habent, et non vidébunt ;

Aures habent, et non áu-
dient ; * nares habent, et non odorábunt ;

Manus habent, et non pal-
pábunt ; pedes habent, et non ambulábunt ; * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fá-
ciunt ea, * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel sperávit in

Dómino: * adjutor eorum et protector eorum est.

Domus Aaron speravit in Dómino: * adjutor eorum et protector eorum est.

Qui timent Dóminum, speraverunt in Dómino: * adjutor eorum et protector eorum est.

Dóminus memor fuit nostri; * et benedixit nobis.

Benedixit domui Israel; * benedixit domui Aaron.

Benedixit omnibus qui timent Dóminum, * pusillis cum maioribus.

Adjiciat Dóminus super vos; * super vos, et super filios vestros.

Benedicti vos à Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Cælum cæli Dómino; * terram autem dedit filiis hominum.

Non mortui laudabunt te, Dómine, * neque omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vivimus, benedicimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Ant. Nos qui vivimus, benedicimus Dómino.

CAPITULUM. (*Ephes. 1.*)

BENEDICTUS Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spiritali in cælestibus in Christo, sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, ut essé-

mus sancti et immaculati in conspectu ejus in charitate.

HYMNUS.

LUCIS Creator optime,
Ter sancte, ter potens
Deus,

Qui purus, immutabilis,
Fons sanctitatis permanes.

Nos qui tuum genus sumus,
Nos, ó Pater, quos Numinis
Imaginem tui vocas,

Quàm pura nos virtus decet!

Tu semper astas mentibus
Testis vigil; tu pectoris
Scrutans recessus intimos,
Arcana præsens aspicias.

NOSTRAS, benigne Conditor,

Mentes subi, sensus rege;
Omnemque labem criminis
Accensa mundet charitas.

Sic digna conspectus tuos
Mens ferre, quondam tristibus

Vinculis soluta corporis,
Tuo quiescet in sinu.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utrique Spiritus,
Tibi, Deus, sit gloria. Amen.

✠. Excelsus super omnes
gentes, Dóminus; ✠. Et super
cælos, gloria ejus. (*Ps.*
112.)

Ad Magnificat, Antiphona ut in Proprio.

CANTICUM B. M. V. (*Luc. 1.*)

MMAGNIFICAT * ánima mea
Dóminum; *

Et exultavit spiritus meus, * in Deo salutari meo;

Quia respexit humilitatem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc, beátam me dicent omnes generatiões;

Quia fecit mihi magna qui potens est; * et sanctum nomen ejus;

Et misericórdia ejus à progénie in progénies, * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede; * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis; * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini ejus in sœcula.

Deindè dicuntur Antiphona et Oratio conveniens.

Posteà, si qua Commemoratio occurrat, fit hoc loco; et sic in sequentibus Feriis.

Si Completorium non sequatur, submissâ voce dicitur Fidélium animæ..., et Pater..., secretò.

AD COMPLETORIUM.

CONVERTE NOS †, Deus salutaris noster; R. Et averte iram tuam à nobis. (Ps. 84.)

†. Deus †, in adjutórium...

Ant. 8. G. In pace, nisi aliter noletur.

PSALMUS 4.

CUM invocárem, exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatiõe dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaudi oratiõnem meam.

Filii hóminum, úsquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendácium?

Et scitôte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascimini et nolite peccare: * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino: * multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultûs tui, Dómine; * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idipsum * dormiam et requiescam;

Quóniam tu, Dómine, singulariter in spe * constituísti me.

PSALMUS 90.

QUI hábitat in adjutório Altissimi, * in protectiõe Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum;

Quóniam ipse liberávit

me de láqueo venántium , *
et à verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit
tibi ; * et sub pennis ejus
sperábis.

Scuto circúmdabit te vé-
ritas ejus : * non timébis à
timóre noctúrno ,

A sagittâ volánte in die ,
à negótio perambulánte in
ténébris , * ab incúrsu et dæ-
mónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille ,
et decem millia à dextris
tuis ; * ad te autem non ap-
propinquábit.

Verúmtamen óculis tuis
considerábis , * et retribu-
tiónem peccatórum vidébis ;

Quóniam tu es , Dómine ,
spes mea : * altíssimum po-
suísti refúgium tuum ;

Non accédet ad te ma-
lum ; * et flagéllum non
appropinquábit tabernáculo
tuo ;

Quóniam Angelis suis man-
dávít de te ; * ut custódiant
te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te ; *
ne fortè offéndas ad lápidem
pedem tuum.

Super áspidem et basilis-
cum ambulábis , * et concul-
cábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit ,
liberábo eum : * prótegá-
m eum , quóniam cognóvit no-
men meum.

Clamábit ad me , et ego
exáudiam eum : * cum ipso

sum in tribulatióne ; erípiam
eum , et glorificábo eum.

Longitúdine diérum re-
plébo eum , * et osténdam
illi salutáre meum.

PSALMUS 133.

ECCE nunc benedicite Dó-
minum , * omnes servi
Dómini ;

Qui statis in domo Dómi-
ni , * in átriis domûs Dei
nostri.

In nóctibus extóllite ma-
nus vestras in sancta ; * et
benedicite Dóminum.

Benedicat te Dóminus ex
Sion , * qui fecit cœlum et
terram.

Ant. In pace in idipsum
dórmiam et requiescam.

HYMNUS.

DEUS Creátor ómnium ,
Grates, perácto jám die ,
Et noctis exórtu , preces
Proni tibi persólvimus.

Quon longa peccávit dies ,
Noctúrnu expiet dolor ;
Nec per sopórem nos sinas
Hostis patére fráudibus.

INFESTUS usquè circuit
Quærens leo quem devoret ;
Umbrántibus tuos , Pater ,
Natos sub alis prótege.

O quandò lucéscet tuus ,
Qui nescit occásu , dies !
O quandò te perénniter
Amábimus , laudábimus !

ÆTERNE tu Verbi Pater ,
Æterne Fili par Patri ,
Et par utrîque Spíritus ,
Tibi, Deus, sit glória. Amen.

In Festis B. Mariæ, nisi aliter notetur.

HYMNUS.

VIRGO Dei Génitrix,
Quem totus non capit orbis,

In tua se clausit
Viscera, factus homo.

QUEM paris, hic tollit
Totius crimina mundi;

Et tibi, Virginitas

Inviolâta manet.

Tu mater pietâtis,
Opem te póscimus omnes:
Subvénias fámulis,
O benedícta, tuis.

GLORIA magna Patri;
Sit par tibi glória, Nate;
Glória sit compar,
Spíritus alme, tibi. Amen.

CAPITULUM. (1. *Thess.* 5.)

OMNES vos filii lucis estis,
et filii diéi: non sumus
noctis, neque tenebrarum;
igitur non dormiámus sicut
et cæteri; sed vigilémus et
sóbrii simus.

R. *breve.* In manus tuas,
Dómine, * Comméndo spíri-
tum meum. **R.** In manus...
†. Redemísti me, Dómine,
Deus veritátis. * Commén-
do... Glória Patri... **R.** In
manus... (Ps. 30.)

†. Custódi me, Dómine, ut
pupillam óculi: **R.** Sub um-
brâ alárum tuárum prótege
me. (Ps. 16.)

Ad Nunc dimíttis, nisi ali-
ter notetur in Proprio.

Ant. 3. à. Sive vigilémus.

CANTICUM SIMEONIS. (Luc. 2.)

NUNC dimíttis servum tu-
um, Dómine, * secúndum
verbum tuum in pace;

Quia vidérunt óculi mei *
salutáre tuum,

Quod parásti * ante fá-
ciem ómnium populórum;

Lumen ad revelatióem
géntium, * et glóriam ple-
bis tuæ Israel.

Ant. Sive vigilémus, sive
dormiámus, simul cum
Christo vivámus. (1. *Thes.* 5.)

†. Dóminus vobíscum;

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

VISITA, quæsumus, Dómi-
ne, habitatióem nos-
tram, et omnes insídias ini-
mici ab eâ longè repélle;
Angeli tui sancti hábitent
in eâ, qui nos in pace cus-
tódiant; et benedictio tua
sit super nos semper; Per
Dóminum nostrum Jesum...

†. Dóminus vobíscum;

R. Et cum spíritu tuo.

†. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

*Deindè submissiori voce
dicitur:* Grátia Dómini nostri
Jesu Christi, et cháritas
Dei, et comunicatio sancti
Spíritus sit cum ómnibus vo-
bis. (2. *Cor.* 13.) **R.** Amen.

Antiphona de B. M. V.

SALVE, Regína, Mater mi-
sericórdiæ; vita, dulcé-
do, et spes nostra, salve. Ad
te clamámus éxules filii.

Evæ. Ad te suspirâmus geméntes et flentes, in hâc lacrymârum valle. Eia ergò, advocâta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Jesum benedictum fructum ventris tui, nobis post hoc exílium osténde, ó clemens, ó pia, ó dulcis virgo Maria.

✠. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix, R. Ut digni efficiâmur promissionibus Christi.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui gloriósæ vír-

ginis matris Mariæ corpus et ánimam, ut dignum Filii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu sancto cooperánte, præparásti; da ut, cujus commemoratione lætámur, ejus piâ intercessióne, ab instántibus malis, et à morte perpétuâ liberémur; Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Fidélium ánimæ...

Deindè dicitur secretò:

Pater... Ave... Credo...

✠. Divinum auxílium máneat semper nobíscum.

R. Amen.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Pater... Ave... Credo...

✠. Dómine †, lábia mea...

✠. Deus †, in adjutórium...

Invitat. Dóminum qui fecit cælum et terram, * Veníte, adorémus. (Ps. 122.)

Psal. Veníte..., pag. 2.

HYMNUS.

QUAM mira nobis, ó Deus, Paras amoris pignora!
Qui súfficis solus tibi,
Mundum creáre cógitas.

Tu magna cœli lúmina,
Tu noctis umbras et diem,
Terræque tractus et maris
Imménsus ipse cóntines.

Ut tempus incéptum fluat,
Te velle, te loqui sat est:
Virtus ab ætérno latens
Expándet inclúsas opes.

Ubi merum subest nihil,
Creáre non tibi labor:
Quodcúmque mente cóncipis,

Vis esse? Jàm factum vides.

EXTENDE ludens déxteram;

Te mundus osténdat Deum;
Jubéntis ore pródeat
Opus supérbum quod moves.

ORBEM poténter qui creas,
Tibi, Pater, cum Fílio,
Almo simul cum Spíritu,
Sit summa laus in sácula.

Amen.

In Feriis et aliis Officiis trium Lectionum, novem Psalmi positi ad singulas Ferias dicuntur pro unico Nocturno. In officiis autem

*novem Lectionum dicuntur
iidem Psalmi sub novem An-
tiphonis de Proprio vel de
Communi.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. a. Admirabile.

PSALMUS 8.

DOMINE, Dominus noster,*
quàm admirabile est no-
men tuum in univêrsâ ter-
rà !

Quóniam elevâta est ma-
gnificéntia tua * super cœ-
los.

Ex ore infántium et lac-
téntium perfecisti laudem,
propter inimicos tuos; * ut
destruas inimicum et ul-
torem.

Quóniam vidébo cœlos
tuos, ópera digitorum tuó-
rum,* lunam et stellas, quæ
tu fundásti.

Quid est homo, quòd me-
mor es ejus? * aut filius
hóminis, quóniam visitas
eum?

Minuisti eum paulò minùs
ab Angelis, glóriâ et honóre
coronásti eum, * et consti-
tuisti eum super ópera má-
nuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pé-
dibus ejus, * oves et boves
univêrsas, insuper et pécora
campi;

Vólucres cœli, et pisces
maris, * qui perámbulant
sémitas maris.

Dómine, Dominus noster,*

quàm admirabile est nomen
tuum in univêrsâ terrâ !

PSALMUS 32.

EXULTATE, justí, in Dó-
mino : * rectos decet
collaudátio.

Confitémini Dómino in cí-
thará; * in psaltério decem
chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum no-
vum; * benè psállite ei in
vociferatióne;

Quia rectum est verbum
Dómini, * et ómnia ópera
ejus in fide.

Diligit misericórdiam et
judícium: * misericórdiâ Dó-
mini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti
sunt; * et spíritu oris ejus,
omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre
aquas maris, * ponens in
thesáuris abyssos.

Timeat Dóminum omnis
terra; * ab eo autem com-
moveántur omnes inhabitán-
tes orbem;

Quóniam ipse dixit, et
facta sunt; * ipse mandávit,
et creáta sunt.

Dóminus dissipat consília
géntium; * réprobat autem
cogitatiónes populórum, et
réprobat consília prínci-
pum.

Consílium autem Dómi-
ni in ætérnum manet; *
cogitatiónes cordis ejus in
generatióne et generatió-
nem.

Divisio Psalmi 32.

BEATA gens cujus est Dóminus Deus ejus; * pópulus quem elégit in hæreditatem sibi!

De cœlo respéxit Dóminus, * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo, * respéxit super omnes qui hábitant terram.

Qui finxit singillatim corda eórum; * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem; * et gigas non salvábitur in multitudíne virtútis suæ.

Fallax equus ad salutem; * in abundantia autem virtútis suæ non salvábitur.

Eccè óculi Dómini super metuéntes eum, * et in eis qui sperant super misericórdiâ ejus;

Ut éruat à morte ánimas eórum, * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum; * quóniam adjutor et protector noster est;

Quia in eo lætábitur cor nostrum, * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemadmodum sperávimus in te.

Ant. Admirábile est nomen tuum, Dómine, in universâ terrâ.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Initio.

PSALMUS 101.

DOMINE, exáudi orationem meam; * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas faciém tuam à me: * in quacúmque die tribulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * et ossa mea sicut crémium aruerunt.

Percússus sum ut fenum, et áruit cor meum; * quia oblitus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelli-cáno solitúdinis; * factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei, * et qui laudábant me, advérsùm me jurábant;

Quia cinerem tanquàm panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam,

A facië iræ et indignatiónis tuæ; * quia élevans allísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt, * et ego sicut fenum áfui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes, * et memoriále tuum in generatió-nem et generatió-nem.

Divisio Psalmi 101.

Tu exúrgens miseréberis Sion; * quia tempus miseré-ndi ejus, quia venit tempus.

Quóniàm placué-runt servis tuis lápidés ejus; * et terræ ejus miserebúntur;

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion, * et vidébitur in glóriá suá.

Respéxit in oratió-nem humilium; * et non sprevit pre-cem eórum.

Scribántur hæc in gene-ratió-ne álterá; * et pópulus qui creábitur, laudábit Dó-minum;

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit;

Ut audíret gémitus com-peditórum; * ut sólveret filios interemptórum;

Ut annúntient in Sion no-men Dómini, * et laudem ejus in Jerúsalem;

In conveniénd-o pópulos in unum, * et reges, ut sér-viant Dómino.

Respóndit ei in viá virtú-

tis suæ: * Paucitátem dié-rum meórum núntia mihi.

Ne révocés me in dimidio dié-rum meórum; * in gene-ratió-nem et generatió-nem anni tui.

Altera Divisio Psalmi 101.

Initio tu, Dómine, terram fundásti, * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi peribunt, tu autem pérmanes; * et omnes sicut vestiméntum veteráscent;

Et sicut opertórium mutábis eos et mutabúntur; * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Filii servórum tuórum habitábunt, * et semen eórum in sáculum dirigétur.

Ant. Initio tu, Dómine, terram fundásti, et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Quàm magnificáta sunt.

PSALMUS 103.

Benedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessió-nem et decórem induísti, * amíctus lúmine sicut vestiménto;

Exténdens cælum sicut pellem, * qui tegis aquis sup-erióra ejus;

Qui ponis nubem ascénsum tuum; * qui ámbulas super pennas ventórum;

Qui facis Angelos tuos spiritus, * et ministros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abýssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tuâ fugient ; * à voce tonitruui formidábunt.

Divisio Psalmi 103.

ASCENDUNT montes, et descendunt campi, * in locum quem fundásti eis.

Términum posuisti, quem non transgrediéntur ; * neque converténtur operire terram.

Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransibunt aquæ.

Potábunt omnes béstiae agri ; * expectábunt ónagri in siti suâ :

Super ea volúcres cœli habitábunt ; * de médio petrârum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis ; * de fructu óperum tuórum satiábitur terra ;

Prodúcens fenum juméntis, * et herbam servitúti hóminum ;

Ut edúcas panem de terrâ, * et vinum lætíficet cor hóminis ;

Ut exhilaret faciém in

óleo, * et panis cor hóminis confirmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri libani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : * montes excelsi cervis ; petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásu suum.

Posuisti ténebras, et facta est nox : * in ipsâ pertransibunt omnes béstiae silvæ ;

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápíant, * et quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt ; * et in cubilibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum, * et ad operatióem suam usquè ad vésperum.

Altera Divisio Psalmi 103.

QUAM magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! omnia in sapiéntiâ fecisti : * impléta est terra possessione tuâ.

Hoc mare magnum et spatiósum manibus : * illic reptília, quorum non est número.

Animália pusilla cum magnis ; * illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia à te expectant, ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, colligent; *
aperiente te manum tuam,
omnia implebuntur boni-
tate.

Avertente autem te fa-
ciem, turbabuntur; * auser-
res spiritum eorum, et de-
ficient, et in pulverem suum
revertentur.

Emittes spiritum tuum, et
creabuntur; * et renovabis
faciem terrae.

Sit gloria Domini in saeculum: * laetabitur Dominus in
operibus suis;

Qui respicit terram, et fa-
cit eam tremere; * qui tan-
git montes, et fumigant.

Cantabo Domino in vita
mea; * psallam Deo meo,
quamdium sum.

Jucundum sit ei eloquium
meum; * ego vero delecta-
bor in Domino.

Deficiant peccatores a ter-
ra, et iniqui, ita ut non
sint: * benedic, anima mea,
Domino.

Ant. Quam magnificata
sunt opera tua, Domine!
omnia in sapientia fecisti.

Y. Magnus Dominus nos-
ter, et magna virtus ejus;
R. Et sapientiae ejus non est
numerus. (Ps. 146.)

Pater noster..., *secretò.*

*Benedictiones, ut ordinan-
tur ante Psalterium.*

*Lectiones cum R. R. ut in
Proprio de Tempore, et sic
in sequentibus Feriis.*

*Non dicitur Te Deum in
Feriis, nisi tempore Pas-
chali.*

AD LAUDES.

Y. Deus †, in adiutorium...

Ant. 5. a. Caeli.

PSALMUS 18.

CÆLI enarrant gloriam
Dei; * et opera manuum
ejus annuntiat firmamen-
tum.

Dies diei eructat verbum; *
et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ neque
sermões, * quorum non au-
diantur voces eorum.

In omnem terram exivit
sonus eorum; * et in fines
orbis terrae verba eorum.

In sole posuit tabernacu-
lum suum; * et ipse tan-
quàm sponsus procedens de
thalamo suo:

Exultavit ut gigas ad cur-
rendam viam: * à summo
cælo egressio ejus;

Et occursus ejus usque
ad summum ejus; * nec est
qui se abscondat à calore
ejus.

Lex Domini immaculata
convertens animas: * testi-
monium Domini fidele, sa-
pientiam præstans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ,
lætificantes corda: * præcep-
tum Domini lucidum, illu-
minans oculos.

Timor Domini sanctus,

pérmanens in sǎculum sǎculi : * iudicia Dómini vera , justificáta in semelípsa :

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósium multum , * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea ; * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me ; * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domínati , tunc immaculátus ero ; * et emundábor à delicto máximo.

Et erunt , ut compláceant elóquia oris mei ; * et meditatio gorgis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine , adjútor meus , * et redemptor meus.

Ant. Cœli enarrant glóriam Dei , et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Ant. 4. a. Confitémini.

PSALMUS 135. •

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus ; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum ; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum ; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus ;

Qui facit mirabilia magna

solus ; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus ;

Qui fecit cœlos in intellectu ; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus ;

Qui firmávit terram super aquas ; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus ;

Qui fecit luminária magna ; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus ;

Solem in potestátem diéi ; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus ;

Lunam et stellas in potestátem noctis ; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino , qui facit mirabilia magna solus.

Ant. 8. G. Confitémini.

Divisio Psalmi 135.

[**C**ONFITEMINI Dómino quóniam bonus ; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus ;]

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eórum ; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus ;

Qui edúxit Israel de médio eórum ; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus ;

In manu poténti , et bráchio excélso ; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus ;

Qui divisit mare rubrum in divisiónes ; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus ;

Et edúxit Israel per médium ejus ; * quóniam in

ætérnum misericórdia ejus;

Et excússit Pharaónem et virtútem ejus in mari rubro; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Qui tradúxit pópulum suum per desértum; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Qui percússit reges magnos; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Et occídit reges fortes; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Sehon regem Amorrhæorum; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Et Og regem Basan; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Et dedit terram eórum hæreditátem; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Hæreditátem Israel servo suo; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Qui in humilitáte nostrá memor fuit nostri; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Et redémit nos ab inimicis nostris; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Qui dat escam omni carni; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino domi-

nórum; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Deo cœli; quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. 2. D. Dómini sunt.

In Festis, loco sequentis Cantici, et cæterorum Ferialium, assignantur Cantica propria.

CANTICUM ANNÆ. (1. Reg. 2.)

EXULTAVIT cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimicos meos; * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus; neque enim est álius extra te; * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolite multiplicáre loqui sublimia, * gloriántes.

Recédant vétera de ore vestro; quia Deus scientiarum Dóminus est; * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arq̃s fórtium superátus est; * et infirmi accíncti sunt róbores.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt; * et famélici saturáti sunt;

Donec stérilis péperit plúrimos; * et quæ multos habébat filios, infirmáta est.

Dóminus mortificat et vivificat; * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit

et ditat; * humiliat et subleuat.

Suscitat de pulvere egenum, * et de stercore elevat pauperem;

Ut sedeat cum principibus, * et solium gloriæ teneat;

Dómini enim sunt cárdines terræ; * et posuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et impii in ténebris conticescent; * quia non in fortitúdine suā roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversáarii ejus; * et super ipsos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ; * et dabit impérium regi suo, et sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Dómini sunt cárdines terræ, et posuit super eos orbem.

Ant. 1. g. Ipse dixit.

PSALMUS 148.

LAUDATE Dóminum de cœlis, * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus; * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna; * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum; * et aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini;

Quia ipse dixit, et facta sunt; * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi: * præcéptum posuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terrâ, * dracones et omnes abyssi,

Ignis, grando, nix, glacies, spíritus procellárum, * quæ faciunt verbum ejus;

Montes et omnes colles, * ligna fructífera et omnes cedri;

Béstiae et univérsa pécora, * serpéntes et vólucres pennátæ;

Reges terræ, et omnes pópuli, * principes et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini; * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cœlum et terram; * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus; * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Ant. Ipse dixit, et facta sunt; ipse mandávit, et creáta sunt.

CAPITULUM. (*Rom.* 1.)

INVISIBILIA Dei, à creatúrâ mundi, per ea quæ facta sunt, intellécta conspiciúntur; sempitérna quoque ejus virtus et divinitas.

HYMNUS.

DEO loquente, prôtinùs
Fiunt ténebræ, fit dies;
Et spléndidæ cælo faces
Noctem diémque dividunt.

STAT terra; currunt flú-
mina,

Quæ fundit imménsus mare;
Velántur astra núbibus;
Subsistit unda pénsilis.

HERBÆ viréntis tégmine
Vestita tellus pingitur;
Lætis onústæ frúctibus
Passim renident árbores.

LEVES in imo gúrgite
Repéntè pisces innatant;
Ferúntur ad cælos. aves;
Vagántur in silvis feræ.

Homo créatus náscitur,
Spirans imágo Núminis;
Terréstre córporis lutum
Cœléstis afflat spiritus.

O Numen, ó mundi Pa-
ter,
Voléndo quid non éfficis?
Tuæ, Deus, poténtiæ
Mundum créare ludus est.

ORBEM poténter qui creas,
Tibi, Pater, cum Filio,
Almo simul cum Spíritu,
Sit summa laus in sæcula.

Amen.

Ÿ. Deus noster in cælo.

R. Omnia quæcúmque vó-
luit, fecit. (Ps. 113.)

Ad Benedictus, pag. 13.

Ant. 6. F. Dignus es, Dó-
mine, Deus noster, accipere
glóriam; quia tu creásti óm-
nia, et propter voluntátem
tuam créata sunt. (Apoc. 4.)

*Sequentes Preces, quandò
dicendæ sunt, dicuntur flexis
genibus post Antiphonam ad
Benedictus; et in Vesperis,
post Antiphonam ad Magni-
ficat.*

PRECES.

KYRIE, eléison. Chorus.
Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Pater noster..., *secretò us-
què ad Ÿ.* Et ne nos indúcas
in tentatiónem; R. Sed lí-
bera nos à malo.

Ÿ. Ego dixi: Dómine, mi-
serére meí. R. Sana ánimam
meam; quia peccávi tibi.
(Ps. 40.)

Ÿ. Convértere, Dómine,
úsquequò? R. Et deprecá-
bilis esto super servos tuos.
(Ps. 89.)

Ÿ. Fiat misericórdia tua,
Dómine, super nos, R. Quem-
admodum sperávimus in te.
(Ps. 32.)

Ÿ. Sacerdótes tui induán-
tur justítiam; R. Et sancti
tui exúltent. (Ps. 131.)

Ÿ. Orémus pro Summo
Pontífice nostro N. R. Pascat
hæreditátem Dómini in in-
nocéntiâ cordis sui. (Ps. 77.)

Ÿ. Orémus pro Antistite
nostro N. R. Dóminus con-
sérvet eum et vivíficet eum.
(Ps. 40.)

Ÿ. Dómine, salvum fac
Regem nostrum N. R. Et
exáudi nos in die quâ invo-
cavérimus te. (Ps. 19.)

✠. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bédedic hæreditáti tuæ; R. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. (Ps. 27.)

✠. Memor esto congregatiónis tuæ, R. Quam possedisti ab initio. (Ps. 73.)

✠. Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem. R. Fiat pax in virtúte tuâ et abundántia in túrribus tuis. (Ps. 121.)

✠. Orémus pro frátribus nostris abséntibus. R. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. (Ps. 85.)

✠. Pro infirmis, afflictis et captivis. R. Libera, Deus, Israel ex ómnibus tribulatióibus suis. (Ps. 24.)

✠. Pro fidélibus defúctis. R. Edúcat eos Dóminus in lucem, et videant justitiam ejus. (Mic. 7.)

Deindè dicitur Psal. 129, De profúndis... ut in Vesperis Feriæ VI. et in fine, Glória Patri...

In Vesperis, ejus loco, dicitur Ps. 50. Miserére mei, Deus..., ut in Completorio Sabbati cum Glória Patri... Finito Psalmo dicitur :

✠. Dómine, Deus virtútum, convérte nos; R. Et osténde fáciem tuam, et salví érimus. (Ps. 79.)

✠. Exúrge, Dómine, ádjuva nos; R. Et rédime nos

propter nomen tuum. (Ps. 43.)

✠. Dómine, exáudi oratióem meam; R. Et clamor meus ad te véniat. (Ps. 104.)

✠. Dóminus vobíscum;
R. Et cum spiritu tuo.

*Et dicitur Oratio conce-
niens : quandò propria non
assignatur, dicitur de Domi-
nicâ præcedenti.*

*Dicto Benedicámus..., si
facienda sit Commemoratio
de aliquo Sancto, fit hoc
loco. Deindè sunt Suffragia
de Sanctis.*

*COMMÉMORATIONES commu-
nes, seu Suffragia de Sanctis,
dicuntur in fine Laudum
ab Octavâ Epiphaniæ usque
ad Feriam IV. Cinerum ex-
clusivè, et à Feriâ II. post
Dominicam SS. Trinitatis
usque ad Dominicam I. Ad-
ventûs. Fiunt autem dictæ
Commemorationes in Feriis
et Festis simplicibus.*

¶ *De Patrono seu Titulari
cujuslibet Ecclesiæ fiet Com-
memoratio suo loco.*

*Commemoratio sequens di-
citur in Officio Feriali tan-
tùm.*

De S. Cruce.

*Ant. Peccáta nostra Chris-
tus pertulit in corpore suo
super lignum; ut peccátis
mórtui, justitiæ vivámus.
(1. Petr. 2.)*

✠. Redémit nos ab inimi-
cis nostris; R. Quóniam in

æternum misericórdia ejus.
(*Ps.* 135.)

Orémus.

PERPETUA nos, quæsumus,
Dómine, pace custódi;
quos per lignum sanctæ Cru-
cis redímere dignátus es,
Salvátor mundi; Qui vivis
et regnas Deus.

De Beatâ Mariâ Virgine.

Ant. Benedicta tu inter
mulieres, et benedictus fruc-
tus ventris tui. (*Luc* 1.)

✠. Elégit eam Dóminus,
R. In habitatióem sibi.
(*Ps.* 134.)

Orémus.

FAMULORUM tuórum, quæ-
sumus, Dómine, delictis
ignósce; ut qui tibi placére
de áctibus nostris non valé-
mus, Genitricis Fílii tui Dó-
mini nostri intercessióne
salvémur; Per eúmdem
Christum Dóminum nos-
trum. R. Amen.

De S. Joanne Baptistâ.

Ant. Non surréxit inter
natos mulierum major Joán-
ne Baptistâ. (*Matt.* 11.)

✠. Prævenisti eum, Dómi-
ne, R. In benedictiόνibus
dulcédinis. (*Ps.* 20.)

Orémus.

PERPETUIS nos, quæsumus,
Dómine, sancti Joánnis
Baptistæ tuére præsídiis; et
quantò fragilióres sumus,
tantò magis necessariis at-
tòlle suffrágiiis; Per Chris-
tum Dóminum...

*De S. Firmino I. Ambian.
Episcopo et Martyre.*

Ant. Secundùm grátiam
Dei quæ data est mihi, ut
sápiens architétus funda-
méntum pósui, quod est
Christus Jesus. (*1. Cor.* 3.)

✠. Anima mea Dómino vi-
vet; R. Et semen meum sér-
viet ipsi. (*Ps.* 21.)

Orémus.

LÆTETUR Ecclésiâ tua,
Deus, beáti Firmíni Már-
tyris tui atque Pontíficis con-
fisa. suffrágiiis; atque ejus
précibus gloriósis, et devóta
permáneat, et secúra con-
sístat; Per Christum Dómi-
num...

De SS. Reliquiis.

Ant. Córpora Sanctórum
in pace sepúlta sunt, et no-
men eórum vivit in genera-
tióem et generatióem.
(*Eccli.* 44.)

✠. Non derelínquet Dómi-
nus Sanctos suos; R. In
æternum conservabúntur.
(*Ps.* 36.)

Orémus.

PROPITIARE, quæsumus,
Dómine, nobis fámulis
tuis per Sanctórum tuórum
quorum Reliquiæ in (hâc)
Ecclésiâ tuâ requiêscunt,
et ómnium Sanctórum mé-
rita gloriósa; ut eórum piâ
intercessióne, ab ómnibus
semper protegámur advér-
sis; Per Christum Dómi-
num...

Pro Pace.

Ant. Deus det nobis jucunditatem cordis, et fieri pacem in diebus nostris. (*Eccli.* 50.)

✠. Dóminus virtutem pópulo suo dabit : R. Dóminus benedicet pópulo suo in pace. (*Ps.* 28.)

Orémus:

DEUS, à quo sancta desideria, recta consilia, et justa sunt ópera; da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dedita, et hóstium sublátá formidine, témpora sint, tuá protectione, tranquilla; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum...

✠. Dóminus vobiscum;

R. Et cum spíritu tuo.

✠. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

Si aliud Officium non sequatur, dicitur submissá voce : Fidélium ánimæ, per misericórdiam Dei, requiescant in pace. R. Amen.

Deindè : Pater... Ave..., *secretò.*

AD PRIMAM.

Pater... Ave... Credo...

✠. Deus †, in adjutórium...

Hymnus, Jàm lucis orto sidere..., ut in Dominicá, pag. 44; et sic aliis diebus.

Ant. 8. G. Priúsqvam.

PSALMUS 81.

DEUS stetit in synagógá deórum; * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequò judicátis iniquitatem, * et fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno et pupillo : * húmitem et páuperem justificáte.

Eripite páuperem, * et egénun de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt neque intellexerunt; in ténebris ámbulant : * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * et filii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini; * et sicut unus de principibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

PSALMUS 89.

DOMINE; refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priúsqvam montes fierent, aut formarétur terra et orbis, * à sæculo et usque in sæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitatem; * et dixisti : Convertimini, filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos * tanquam dies hestérna quæ prætérit; ;

Et custódia in nocte : *
quæ pro nihilo habéntur,
eórum anni erunt.

Manè sicut herba tránseat,
manè flóreat et tránseat ; *
vésperè décidat , indúret et
aréscat ;

Quia defécimus in irâ tuâ,*
et in furóre tuo turbáti su-
mus.

Posuisti iniquitátes nos-
tras in conspéctu tuo , * sá-
culum nostrum in illumina-
tíone vultús tui.

Quóniam omnes dies nos-
tri defecérunt ; * et in irâ tuâ
defécimus.

Anni nostri sicut aránea
meditabúntur : * dies annó-
rum nostrórum, in ipsis sep-
tuaginta anni ;

Si autem in potentátibus,
octogímta anni , * et ámplius
eórum labor et dolor.

Quóniam supervénit man-
suetúdo , * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ
tuæ , * et præ timóre tuo
iram tuam dinumeráre ?

Déxteram tuam sic no-
tam fac , * et eruditos corde
in sapiéntiâ.

Divisio Psalmi 89.

CONVERTERE , Dómine ; ús-
quequò ? * et depre-
cábilis esto super servos
tuos.

Repléti sumus manè mi-
sericórdiâ tuâ ; * et exultá-
vimus et delectáti sumus
ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus
quibus nos humiliásti , * an-
nis quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos et
in ópera tua , * et dirige fi-
lios eórum ;

Et sit splendor Dómini Dei
nostri super nos ; * et ópera
mánuum nostrárum dirige
super nos , et opus mánuum
nostrárum dirige.

Ant. Priúsqüam formaré-
tur terra et orbis , à sáculo
et usquè in sáculum tu es
Deus.

[*In Festivali Officio An-
tiphona habetur proprio lo-
co : Psalmi sunt FERIALES ,
nisi aliter notetur.*]

In Festivali Officio.

CAPITULUM. (1. ad Tim. 1.)

REGI sæculórum , immor-
táli , invisibili , soli Deo,
honor et glória in sæcula
sæculórum ; amen.

In Feriali Officio.

CAPITULUM. (Is. 33.)

DOMINE , miserére nostrí ;
te enim expectávimus :
esto bráchium nostrum in
mane , et salus nostra in
tépore tribulatiónis.

R. breve. Christe, Fili Dei
vivi , * Miserére nobis.
R. Christe... *V.* Qui sedes
ad dexteram Patris. [*Hic
Versus semper dicitur in
Festis et Feriis , quandò
alius non assignatur in Pro-
prio de Tempore vel de Fes-
to.*] * Miserére... Glória Pa-

tri... R. Christe... (*Matth.*
16. *Tob.* 8. *Heb.* 1.)

Ÿ. Exúrge, Dómine, ád-
juva nos; R. Et rédime nos
propter nomen tuum. (*Ps.*
43.)

*In Semiduplicibus, Sim-
plicibus et Feriis minoribus,
dicuntur submissâ voce se-
quentes Preces, non autem
flexis genibus.*

*In Feriis maioribus et
Vigiliis, eæ dicuntur flexis
genibus cum ŸŸ. addendis
inferiùs positis, nisi aliter
notetur in Proprio.*

*In Duplicibus verò et su-
prâ, intraque Octavas non
dicuntur; sed dicto Ÿ. Exúr-
ge... statim dicitur: Dómi-
nus vobiscum... et Oratio,
Dómine Deus... ut infrâ.*

PRECES.

KYRIE, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster..., *secretò.*

Ÿ. Et ne nos indúcas in
tentationem; R. Sed libera
nos à malo.

Ÿ. Vivet ánima mea et
laudábit te; R. Et iudicia
tua adjuvábunt me. (*Ps.*
118.)

Credo in Deum... *secretò.*

Ÿ. Carnis resurrectionem;
R. Vitam ætérnam. Amen.

Ÿ. Ego ad te, Dómine,
clamávi; R. Et manè oratio
mea prævéniat te. (*Ps.* 87.)

Ÿ. Repleátur os meum
laude; R. Ut cantem glóriam

tuam, totâ die magnitúdi-
nem tuam. (*Ps.* 70.)

Ÿ. Avérte fáciem tuam à
peccátis meis; R. Et omnes
iniquitátes meas dele. (*Ps.*
50.)

Ÿ. Cor mundum crea in
me, Deus; R. Et spiritum
rectum innova in viscéribus
meis. (*Ps.* 50.)

Ÿ. Ne projicias me à fá-
cie tuâ; R. Et Spíritum sanc-
tum tuum ne áuferas à me.
(*Ps.* 50.)

Ÿ. Redde mihi lætitiám
salutáris tui; R. Et spíritu
principáli confirma me. (*Ps.*
50.)

*Quandò Preces non dicun-
tur flexis genibus, híc fit
Confessio; quandò verò ge-
nua flectuntur, adduntur se-
quentes ŸŸ. ante Confessio-
nem.*

Ÿ. Vias tuas, Dómine,
demónstra mihi; R. Et sé-
mitas tuas édoce me. (*Ps.*
24.)

Ÿ. Dirige me in veritatē
tuâ, et doce me; R. Quia
tu es Deus salvátor meus.
(*Ps.* 24.)

Ÿ. Eripe me, Dómine, ab
hómine malo: R. A viro
iniquo eripe me. (*Ps.* 139.)

Ÿ. Eripe me de inimicis
meis, Deus meus; R. Et ab
insurgéntibus in me, libera
me. (*Ps.* 58.)

Ÿ. Eripe me de operánti-
bus iniquitatem; R. Et de

viris sanguinum salva me.
(Ps. 58.)

†. Deus, in adiutorium meum intende: R. Domine, ad adjuvandum me festina.
(Ps. 69.)

†. Delicta iuventutis mee et ignorantias meas ne memineris: R. Secundum misericordiam tuam, memento mei tu. (Ps. 24.)

Tunc Hebdomadarius facit Confessionem:

CONFITEOR Deo omnipotenti, beatæ Mariæ semper Virgini, beato Michaëli Archangelo, beato Joanni Baptiste, sanctis Apostolis Petro et Paulo, omnibus Sanctis, (et vobis, Fratres;) quia peccavi nimis, cogitatione, verbo et opere, [ad sequentia verba ter percutitur pectus] meâ culpâ, meâ culpâ, meâ maximâ culpâ. Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaëlem Archangelum, beatum Joannem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, (et vos, Fratres,) orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

Chorus respondet:

MISEREATUR tui omnipotens Deus; et, dimissis peccatis tuis, perducât te ad vitam æternam.

Hebdomadarius dicit: Amen.

Deinde Chorus repetit Confessionem; et ubi dictum est vobis, Fratres; et: vos, Fratres, dicit: tibi, Pater; et: te, Pater.

Factâ Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit:

MISEREATUR vestri omnipotens Deus; et, dimissis peccatis vestris, perducât vos ad vitam æternam. R. Amen.

Qui solus recitat, semel dicit Confiteor..., omissis vocibus quæ respondentur parenthæsi, addendo particulam: (et) ante has voces omnibus Sanctis, et; omnes Sanctos; deinde Misereatur semel, dicendo nostri, nostris, et nos.

INDULGENTIAM, absolutiōnem et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus.

R. Amen, et proseguitur; †. Exaudi nos, Deus salutâris noster; R. Spes omnium finium terræ. (Ps. 64.)

†. Miserere nostri, Domine; R. Miserere nostri. (Ps. 122.)

†. Fiat misericordia tua, Domine, super nos; R. Quemadmodum speravimus in te. (Ps. 32.)

†. Domine, exaudi orationem meam; R. Et clamor meus ad te veniat. (Ps. 101.)

Ÿ. Dóminus vobiscum;

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio sequens semper dicitur ad Primam.

DOMINE, Deus omnipotens, qui ad principium hujus diēi nos pervenire fecisti, tuâ nos hodiē salva virtute; ut ad nullum declinemus peccatum, sed semper ad tuam justitiam faciendam nostra procedant eloquia, dirigantur cogitationes et opera; Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Ÿ. Dóminus vobiscum;

R. Et cum spíritu tuo.

Ÿ. Benedicamus Dómino.

R. Deo grátias.

Deindē in Choro legitur Martyrologium, in cujus fine respondetur: Deo grátias; et statim Hebdomadarius dicit altâ voce:

Ÿ. Pretiósâ in conspéctu Dómini R. Mors Sanctórum ejus. (Ps. 115.)

Et absolutē sine Dóminus vobiscum, et sine Orémus.

SANCTA María et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum; ut nos mereámur ab eo adjuvâri et salvâri, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Postea dicitur: Ÿ. Deus in adjutórium meum intēde R. Dómine, ad adjuvándum me festína. (Ps. 69.) et dicitur ter. Deindē: Glória Patri... et Sicut erat... Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Tâm secretò: Pater noster...

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentationem; R. Sed libera nos à malo.

Ÿ. Rêspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua; et dirige filios eórum:

R. Et sit splendor Dómini Dei nostris super nos; et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige. (Ps. 89.) Ÿ. Glória Patri... R. Sicut erat...

Orémus.

DIRIGERE et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hodiē corda et cõpora nostra, sensus, sermões et actus nostros, in lege tuâ et in opéribus mandatórum tuórum; ut hic et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et liberi esse mereámur, Salvátor mundi, Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. R. Amen.

Lector versus ad Celebrantem petit benedictionem dicens: Jube, Damne, benedicere.

Benedictio. Bonitatem et disciplinam et scientiam doceat nos Dominus. (*Ps.* 118.)

R. Amen.

Tam fit lectio Canonis, qui quolibet die varius legitur, et habetur in Proprio; in cujus fine dicitur: Tu autem, Domine, miserere nostri. R. Deo gratias.

Absolute Canone, Hebdomadarius dicit: ¶. Adjutorium nostrum in nomine Domini, R. Qui fecit cælum et terram. (*Ps.* 123.)

Deinde dicit: Benedicite.

R. Deus.

Hebdomadarius. ¶. Deus pacis aptet vos in omni bono; ut faciatis ejus voluntatem, faciens in vobis quod placeat coram se, per Jesum Christum, cui est gloria in sæcula sæculorum. (*Hebr.* 13.) R. Amen.

AD TERTIAM.

Pater... Ave...

¶. Deus†, in adjutorium...

Hymnus: O fons amoris, Spiritus... *ut in Dominicâ, pag. 20, et sic aliis diebus.*

Ant. 7. c. Tuus est.

PSALMUS 73.

Ut quid, Deus, repulisti in finem? * iratus est furor tuus super oves pascuæ tuæ?

Memor esto congregationis tuæ, * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hæreditatis tuæ: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in finem: * quanta malignatus est inimicus in sancto!

Et gloriati sunt qui odérunt te, * in medio solemnitatis tuæ.

Posuerunt signa sua, signa; * et non cognoverunt sicut in exitu super summum.

Quasi in silvâ lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum; * in securi et ascia dejecerunt eam.

Incenderunt igni sanctuarium tuum; * in terrâ polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: * Quiescere faciamus omnes dies festos Dei à terrâ.

Signa nostra non vidimus; jam non est propheta; * et nos non cognoscet amplius.

Usquequò, Deus, improperabit inimicus? * irritat adversarius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam et dexteram tuam, * de medio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula, * operatus est salutem in medio terræ.

Divisio Psalmi 73.

Tu confirmasti in virtute tuâ mare; * contribuisti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis, * dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes et torrentes; * tu siccasti fluvios Eſſan.

Tuus est dies, et tua est nox; * tu fabricatus es auroram et solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ; * æstatem et ver tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimicus improperavit Dómino; * et populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi; * et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Réspice in testamentum tuum; * quia repleti sunt, qui obscurati sunt terræ, domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus; * pauper et inops laudabunt nomen tuum.

Exúrge, Deus, júdica causam tuam; * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiente sunt totâ die.

Ne obliviscaris voces inimicórum tuórum; * superbia eórum qui te odérunt, ascéndit semper.

PSALMUS 95.

CANTATE Dómino canticum novum; * cantate Dómino, omnis terra.

Cantate Dómino, et benedicite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus populis mirabilia ejus;

Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis; * terribilis est super omnes deos;

Quóniam omnes dii gentium dæmónia; * Dóminus autem celos fecit.

Confessio et pulchritudo in conspectu ejus; * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino patriam gentium, afferte Dómino glóriam et honórem; * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tollite hostias, et introite in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra; * dicite in gentibus quia Dóminus regnavit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovebitur; * júdicabit populos in æquitáte.

Lætántur cœli et exultet terra; commoveátur mare et plenitúdo ejus: * gaudé-

bunt campi, et omnia quae in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum à facie Domini, quia venit; * quoniam venit iudicare terram.

Judicabit orbem terrae in equitate, * et populos in veritate sua.

Ant. Tuus est dies et tuus est nox, Domine: tu fecisti omnes terminos terrae.

In Festivali Officio Antiphona, Capitulum et R. br. habentur proprio loco; Psalmi autem sunt FERIALES, nisi aliter notetur: quae omnia servantur ad Sextam et Nonam.

In Feriali Officio.

CAPITULUM. (Ecclesi. 48.)

QUI vivit in aeternum, creavit omnia simul. Quis sufficit enarrare opera illius? quis enim investigabit magnalia ejus?

R. br. Scitote * Quoniam Dominus ipse est Deus. R. Scitote... V. Ipse fecit nos, et non ipsi nos. * Quoniam... Gloria... R. Scitote... (Ps. 99.)

V. Domine, misericordia tua in saeculum. R. Opera manuum tuarum ne despicias. (Ps. 137.)

Quando ad Laudes dictae sunt Preces, tunc ad Tertiam, Sextam et Nonam dicuntur sequentes Preces, seris genibus.

PRECES.

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater... secretò usque ad V. Et ne nos inducas in tentationem; R. Sed libera nos à malo.

V. Domine, Deus virtutum, converte nos; R. Et ostende faciem tuam, et salvi erimus. (Ps. 79.)

V. Exurge, Domine, adjuva nos; R. Et redime nos propter nomen tuum. (Ps. 43.)

V. Domine, exaudi orationem meam; R. Et clamor meus ad te veniat. (Ps. 101.)

V. Dominus vobiscum;

R. Et cum spiritu tuo.

Oratio contentens.

Tum submissa voce dicitur: Fidelium animæ..., et Pater noster..., secretò; nisi alia sequatur Hora.

AD SEXTAM.

Pater... Ave...

V. Deus †, in adiutorium...

Hymnus: Jam solis aureum jubar..., ut in Dominicâ, pag. 22; et sic aliis diebus.

Ant. 2. D. Delectasti me.

PSALMUS 91.

BONUM est confiteri Domino, * et psallere nomini tuo, Altissime;

Ad annuntiandam manè misericordiam tuam, * et veritatem tuam per noctem,

In decachórdo psaltério, *
cum cántico in cithará ;

Quia delectásti me, Dó-
mine, in factúrâ tuâ : * et
in opéribus mánuum tuárum
exultábo.

Divisio Psalmi 91.

QUAM magnificáta sunt ópe-
ra tua, Dómine ! * Nimis
profúndæ factæ sunt cogita-
tiones tuæ.

Vir insipiens non cognós-
cet, * et stultus non intél-
liget hæc.

Cùm exórti fúerint pecca-
tóra sicut fenum, * et ap-
parúerint omnes qui operán-
tur iniquitátem ;

Ut intéreant in sáeculum
sáeculi ; * tu autem Altíssi-
mus in ætérnum, Dómine.

Quóniam eccè inimíci tui,
Dómine, quóniam eccè ini-
míci tui peribunt, * et dis-
pergéntur omnes qui ope-
rántur iniquitátem ;

Et exaltábitur, sicut uni-
córnis, cornu meum, * et se-
néctus mea in misericórdiâ
úberi.

Et despéxit óculus meus
inimicos meos ; * et in insur-
géntibus in me malignánti-
bus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit ; *
sicut cedrus Líbani multipli-
cábitur.

Plantáti in domo Dómini, *
in átriis domûs Dei nostri
florébunt.

Adhuc multiplicabúntur

in senéctâ úberi ; * et benè
patientes erunt, ut annún-
tiant.

Quóniam rectus Dóminus
Deus noster, * et non est
iniquitas in eo.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávít, exúltet
terra : * læténtur insulæ
multæ.

Nubes et caligo in circéitu
ejus ; * justítia et judícium
corrèctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcé-
det, * et inflammábit in cir-
cúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus
orbi terræ ; * vidit, et com-
móta est terra.

Montes sicut cera fluxé-
runt à fácie Dómini ; * à fá-
cie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli jus-
títiam ejus ; * et vidérunt
omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui
adórant sculptília, * et qui
gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes An-
geli ejus : * audívit et lætáta
est Sion.

Et exultavérunt filiæ Ju-
dæ * propter judícia tua, Dó-
mine ;

Quóniam tu Dóminus al-
tíssimus super omnem ter-
ram ; * nimis exaltátus es
super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum,
odíte malum : * custódit Dó-
minus ánimas Sanctórum

suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.

Lætâmini, justi, in Dômino, * et confitèmini memorîæ sanctificatiônis ejus.

Ant. Delectâsti me, Dômine, in facturâ tuâ; et in opëribus mânuum tuârum exultâbo.

CAPITULUM. (*Boruch*, 3.)

EMITTIT lumen, et vadit; et vocâvit illud, et obêdit illi in tremóre. Stellæ autem dedêrunt lumen in custodiis suis, et lætâtæ sunt. Vocâtæ sunt et dixerunt: Adsumus: et luxêrunt ei cum jucunditâte, qui fecit illas.

R. *breve*. Tui sunt cœli, * Et tua est terra. R. Tui... V. Orbem terræ et plenitudinem ejus tu fundâsti. * Et tua... Glôria... R. Tui sunt... (*Ps*. 88.)

V. Verbo Dômini cœli firmati sunt; R. Et spiritu oris ejus omnis virtus eorum. (*Ps*. 32.)

Preces, si dicendæ sint, ut superiùs, pag. 58.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Pater... Ave...

V. Deus †, in adjutôrium...

Hymnus: Recedit inclinans dies..., ut in *Dominicâ*, pag. 25; et sic aliis diebus.

Ant. 1. g. Bénedic.

PSALMUS 102.

BENEDIC, ânima mea, Dômino; * et ômnia quæ intra me sunt, nômini sancto ejus.

Bénedic, ânima mea, Dômino, * et noli oblivisci omnes retributiônes ejus,

Qui propitiâtur ômnibus iniquitatibus tuis; * qui sanat omnes infirmitâtes tuas; Qui rêdimit de intéritu vitam tuam; * qui coronat te in misericordiâ et miserationibus;

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovâbitur ut âquilæ juventus tua.

Fâciens misericórdias Dôminus, * et judicium ômnibus injúriam patientibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israel voluntâtes suas.

Divisio Psalmi 102.

MISERATOR et miséricors Dôminus, * longánimis et multum miséricors:

Non in perpétuum irascetur, * neque in ætérnum comminâbitur.

Non secúndum peccâta nostra fecit nobis; * neque secúndum iniquitâtes nostras retribuit nobis;

Quóniam secúndum altitudinem cœli à terrâ, * corroboraçãoem misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab

occidente, * longè fecit à nobis iniquitates nostras.

Altera divisio Psalmi 102.

QUOMODO miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timéntibus se; * quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum.

Recordatus est quóniam pulvis sumus; * homo, sicut fenum dies ejus, tanquam flos agri sic efflorebit.

Quóniam spíritus pertransibit in illo, et non subsistet; * et non cognóscet ampliùs locum suum.

Misericórdia autem Domini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justitia illius in filios filiorum, * his qui servant testamentum ejus,

Et mómores sunt mandatorum ipsius, * ad faciéndum ea.

Dominus in cælo parávit sedem suam; * et regnum ipsius ómnibus dominábitur.

Benedicite Dómino, omnes Angeli ejus, * poténtes virtúte, faciéntes verbum illius, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedicite Dómino, omnes virtútes ejus, * ministri ejus, qui faciunt voluntátem ejus.

Benedicite Dómino, émanía ópera ejus, * in omni loco

dominatiónis ejus: benedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Benedic, ánima mea, Dómino, et noli oblivisci omnes retributiónes ejus.

CAPITULUM. (Is. 40.)

LEVATE óculos vestros, et vidéte. Quis creávit hæc? Deus sempitérnus, Dóminus creávit téminos terræ, non deficiet neque laborábit; nec est investigátió sapiéntiæ ejus.

R. brevis. Benedicite Dómino, * Omnia ópera ejus.

R. Benedicite... *V.* In omni locoinatiónis ejus. * Omnia... Glória... *R.* Benedicite... (Ps. 102.)

V. Generátió et generátió laudábit ópera tua; *R.* Et poténtiam tuam pronuntiábunt. (Ps. 144.)

Preces, si dicenda sint, ut superiùs, pag. 53.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Pater... Ave...

V. Deus †, in adjutórium..., et sic aliis diebus.

Ant. S. G. Magnificásti.

PSALMUS 137.

CONFITEBOR tibi, Dómine, in toto corde meo; * quóniam audisti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo,

Super misericórdiá tuá et

veritate tuâ; * quoniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quâcûmque die invocâvero te, exaudi me: * multiplicabis in animâ meâ virtutem.

Confiteantur tibi, Dômine, omnes reges terræ; * qui audiérunt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dômini; * quoniam magna est glôria Dômini.

Quoniam excelsus Dôminus, et humilia respicit; * et altâ à longè cognoscit.

Si ambulâvero in medio tribulationis, vivificabis me: * et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dôminus retribuet pro me: * Dômine, misericordia tua in sæculum; opera manuum tuarum ne despicias.

Ant. Magnificasti, Dômine, super omne, nomen sanctum tuum.

Ant. 2. D. Tu formasti.

Psalmus 138.

Dômine, probasti me et cognovisti me: * tu cognovisti sessionem meam et resurrectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas de longè: * semitam meam et funiculum meum investigasti;

Et omnes vias meas praevidisti; * quia non est sermo in lingua meâ.

Eccè, Dômine, tu cognovisti omnia novissima et antiqua: * tu formasti me, et posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me; * confortata est, et non pôtero ad eam.

Quò ibo à spiritu tuo? * et què à facie tuâ fugiam?

Si ascendero in coelum, tu illic es; * si descendero in infèrnum, ades:

Si sumpsero pennas meas dilucò, * et habitâvero in extrémis maris;

Ktenim illuc manus tua deducet me, * et tenébit me dextera tua:

Et dixi: Fórsitan tenebræ conculcábant me; * et nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebræ non obscurabúntur à te, et nox sicut dies illuminabitur; * sicut tenebræ ejus, ita et lumen ejus;

Quia tu possedisti renes meos; * suscepisti me de útero matris meæ.

Ant. Tu formasti me, et posuisti super me manum tuam.

Ant. 6. F. Mirabilia.

Divisio Psalmi 138.

Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: *

mirabilia ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum à te, quod fecisti in occulto; * et substantia mea in inferioribus terræ.

Imperfectum meum viderunt oculi tui, et in libro tuo omnes scribentur: * dies formabuntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus; * nimis confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos, et super arenam multiplicabuntur; * exurrexi et adhuc sum tecum.

Si occideris, Deus, peccatores; * viri sanguinum, declinate à me;

Quia dicitis in cogitatione: * Accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui oderunt te, Domine, oderam, * et super inimicos tuos tabescēbam?

Perfecto odio oderam illos; * et inimici facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum: * interroga me, et cognosce sémitas meas;

Et vide si via iniquitatis in me est; * et deduc me in viā æternā.

Ant. Mirabilia ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Ant. 3. c. Domine.

PSALMUS 143.

BENEDICTUS Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et digitos meos ad bellum.

Misericórdia mea et refúgium meum, * susceptor meus et liberátor meus;

Protector meus, et in ipso speravi, * qui subdit populum meum sub me.

Domine, quid est homo, quia innotuisti ei? * aut filius hominis, quia reputas eum?

Homo vanitati similis factus est; * dies ejus, sicut umbra, prætereunt.

Domine, inclina cælos tuos et descende: * tange montes, et fumigabunt.

Fulgura coruscationem, et dissipabis eos: * emitte sagittas tuas, et conturbabis eos.

Emitte manum tuam de alto, eripe me; et libera me de aquis multis, * de manu filiorum alienorum,

Quorum os locutum est vanitatem, * et dextera eorum, dextera iniquitatis.

Ant. Domine, quid est homo, quia innotuisti ei? aut filius hominis, quia reputas eum?

Ant. 1. a. Beatus.

Divisio Psalmi 143.

DEUS, canticum novum cantabo tibi: * in psal-

tério decachórdo psallam
tibi,

Qui das salutem régibus;*
qui redemisti David servum
tuum de gládio maligno,
eripe me;

Et érue me de manu filio-
rum alienórum, quorum os
locútum est vanitátem,* et
dextera eórum, dextera ini-
quitátis;

Quorum filii sicut novéllæ
plantatiónes* in juventúte
suâ.

Filiæ eórum compósitæ,*
circumornátæ ut similitúdo
templi.

Promptuária eórum plena,*
eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abun-
dantes in egréssibus suis;*
boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ,
neque tránsitus,* neque cla-
mor in platéis eórum.

Beátum dixerunt pópu-
lum cui hæc sunt;* beátus
pópulus, cujus Dóminus Deus
ejus.

Ant. Beátus pópulus cujus
Dóminus Deus ejus.

CAPITULUM. (Judith, 16.)

A DONAI, Dómine, magnus
es tu: tibi sérviet om-
nis creatúra tua; quia di-
xisti, et facta sunt, misisti
Spíritum tuum, et creáta
sunt. *R.* Deo grátias.

HYMNUS.

Deo canéntes psállite:
Quicúmque dulci spíritu

Vitális auræ vésçimur,
Omnes per ipsum vivimus.

AUCTORIS in laudem sui
Natúra tota pèrsonat;
Servíre, Mortáles, Deo
Vos terra, vos cœlum docet.

PARENT jubénti sídera,
Nubésque dicunt: Adsumus.
Illius ad nutum mare
Submittit undas súpplices.

RERUM Sator, totum tibi
Se debet humánum genus:
Moménta vitæ témperas,
In te movémur et sumus.

DEI creátus múnere,
Deum Paréntem díliges:
Lex est in imo pèctore,
Divína quam scripsit manus.

ORBEM poténter qui creas,
Tibi, Pater, cum Filio;
Almo simul cum Spíritu,
Sit summa laus in sácula.

Amen.

✠. Sit glória Dómini in
sæculum: *R.* Lætábitur Dó-
minus in opéribus suis. (*Ps.*
103.)

Ad MAGNIF. Ant. 5. C. Vi-
dit Deus cuncta quæ féce-
rat, et erant valdè bona.
(*Gen. 1.*)

Preces, si dicendæ sint
habentur post Laudes hujus
Feriæ, pag. 53.

Oratio de Dominicâ præ-
cedenti, nisi propria assi-
gnetur; et sic in sequentibus
Feriis.

Si faciendâ sit Commemo-
ratio alicujus Festi occur-
rentis, fit hoc loco.

Deinde fiunt Commemorationes communes, si faciendæ sint.

COMMÉMORATIONES communes, seu suffragia de Sanctis, dicuntur in fine Vesperarum ab Octavâ Epiphaniæ usque ad Feriâ IV. Cinerum exclusivè, et à Feriâ II. post Dominicam SS. Trinitatis usque ad Dominicam I. Adventûs. Fiunt autem dicte Commemorationes in Feriis et Festis simplicibus tantum.

¶ De Patrono, seu Titulari cujuscunque Ecclesiæ, fiet Commemoratio suo loco, secundum ejus dignitatem.

Commemoratio sequens fit tantum in Officio Feriati.

De S. Cruce.

Ant. Mihi absit gloriâri nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi. (Galat. 6.)

℣. In Deo salutâre meum, R. Et glória mea. (Ps. 61.)

Orémus.

PERPETUA NOS, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redimere dignátus es, Salvátor mundi; Qui vivis et regnas Deus.

De Beatâ Mariâ Virgine.

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magnia qui potens est, et sanctum nomen ejus. (Luc. 1.)

℣. Vultum tuum deprecâ-

bântur R. Omnes dívites plebis. (Ps. 44.)

Orémus.

FAMULORUM tuórum, quæsumus, Dómine, delictis ignósce; ut qui tibi placere de áctibus nostris non valémus, Genitricis Filiû tuí Dómini nostri intercessióne salvémur; Per eámdem Christum...

De S. Joanne Baptistâ.

Ant. Joánnes testimonium perhibuit veritatí: ille erat lucérna ardens et lucens. (Joan. 5.)

℣. Loquébar de testimoniis tuis in conspectu regum; R. Et non confundébar. (Ps. 118.)

Orémus.

PERPETUIS NOS, quæsumus, Dómine, sancti Joánnis Baptistæ tuóre præsidíis; et quantò fragilióres sumus, tantò magis necessariis attóle suffragiis; Per Christum Dóminum...

De S. Firmino I. Ambian.

Episcopo et Martyre.

Ant. Hic est fratrum amâtor et pópuli; hic est qui multum orat pro pópulo et universâ civitatē. (2. Mac. 15.)

℣. Oculi Dómini super justos, R. Et aures ejus in preces eórum. (Ps. 33.)

Orémus.

LÆTETUR Ecclesiâ tua, Deus, beáti Firmíni Már-

tyris tui atque Pontificis confissa suffragiis ; atque ejus precibus gloriosis, et devota permaneat, et securâ consistat ; Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

De SS. Reliquiis.

Ant. Sit memoria illorum in benedictione, et ossa eorum pullulent de loco suo. (*Eccli.* 46.)

†. Custodit Dominus omnia ossa eorum ; R. Unum ex his non conteretur. (*Ps.* 31.)

Orémus.

PROPTIARE, quæsumus, Domine, nobis famulis tuis, per Sanctorum tuorum, quorum Reliquiæ in (hâc) Ecclesiâ tuâ requiescunt, et omnium Sanctorum merita gloriosa ; ut, eorum piâ intercessione, ab omnibus semper protegâmur adversis ; Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Pro Pace.

Ant. Deus meminerit testamenti sui, et faciat pacem ; nec (nos) deserat in tempore malo. (*2. Mac.* 1.)

†. Dominus Deus loquatur pacem, R. In plebem suam. (*Ps.* 84.)

Orémus.

DEUS, à quo sancta desideria, recta consilia, et justa sunt opera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem ;

ut, et corda nostra mandatis tuis dedita, et, hostium sublata formidine, tempora sint, tuâ protectione, tranquilla ; Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti, Deus, per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.

†. Dominus vobiscum ;

R. Et cum spiritu tuo.

†. Benedicamus Domino.

R. Deo grâcias.

Si Completorium non sequatur, submissâ voce dicitur : Fidei animæ..., et Pater..., secretò.

AD COMPLETORIUM.

Si separatur ab Officio præcedenti, dicitur secretò Pater... Ave...

Converte † nos, ut in Dominicâ, pag. 51.

†. Deus †, in adiutorium... et sic aliis diebus.

Ant. 7. d. Convertere, nisi aliter notetur in Proprio.

PSALMUS 6.

DOMINE, ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tuâ corripis me.

Miserere mei, Domine, quoniam infirmus sum ; * sana me, Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea ;

Et anima mea turbata est valde ; * sed tu, Domine, usquequò ?

Convertere, Domine, et

éripe ánimam meam ; * sal-
vum me fac propter mise-
ricórdiam tuam ;

Quóniam non est in morte
qui memor sit tui : * in in-
fêrno autem quis confitébi-
tur tibi ?

Laborávi in gémitu meo ,
lavábo per singulas noctes
lectum meum , * lácrymis
meis stratum meum 'ri-
gábo.

Turbátus est à furóre ócu-
lus meus : * inveterávi inter
omnes inimicos meos.

Discédite à me , omnes
qui operámini iniquitatem ; *
quóniam exaudivit Dóminus
vocem fletûs mei.

Exaudivit Dóminus depre-
cationem meam ; * Dóminus
orationem meam suscepit.

Erubéscant et conturbén-
tur veheménter omnes ini-
mici mei ; * convertántur et
erubéscant valdè velóciter.

PSALMUS 7.

DOMINE , Deus meus , in te
sperávi : * salvum me
fac ex ómnibus persecúen-
tibus me , et libera me ;

Nequándò rápiat ut leo
ánimam meam , * dùm non
est qui rédimat , neque qui
salvum fáciat.

Dómine , Deus meus , si
feci istud , * si est iniquitas
in mánibus meis ;

Si réddidi retribuéntibus
mihi mala , * decídám me-
ritò ab inimicis meis inánis ;

Persequátur inimicus áni-
mam meam , et comprehén-
dat et concúlcet in terrâ
vitam meam , * et glóriam
meam in púlverem dedúcat.

Exúrge , Dómine , in irâ
tuâ , * et exaltáre in sínibus
inimicórum meórum ;

Et exúrge , Dómine , Deus
meus , in præcepto quod
mandásti ; * et synagóga po-
pulórum circúmdabit te ;

Et propter hanc in altum
regrédere : * Dóminus júdi-
cat pópulos.

Júdica me , Dómine , se-
cúndum justitiam meam , *
et secúndum innocentiam
meam super me.

Consumétur nequitia pec-
catórum , et diriges justum , *
scrutans corda et renes ,
Deus.

Justum adjutórium meum
à Dómino , * qui salvos facit
rectos corde.

Divisio Psalmi 7.

DEUS judex justus , fortis
et pátiens ; * numquid
iráscitur per singulos dies ?

Nisi conversi fuéritis , glá-
dium suum vibrábit : * ar-
cum suum teténdit , et pará-
vit illum ;

Et in eo parávit vasa mor-
tis ; * sagíttas suas ardénti-
bus effécit.

Eccè partúriit injustítiam ; *
concépit dolórem , et pépe-
rit iniquitatem.

Lacum apérui et effódit

eum; * et incidit in foveam quam fecit.

Convertetur dolor ejus in caput ejus; * et in verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

Confitebor Dómino secundum justitiam ejus; * et psallam nómini Dómini altissimi.

Ant. Convertere, Dómine, salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Hymnus: Deus Creátor ómnium..., *ut in Dominicâ,* pag. 32.

In festis B. Mariæ, nisi aliter notetur, Hymnus: Virgo Dei Génitrix..., pag. 33.

In Officio Festivali.

Capitulum: Omnes vos filii lucis..., pag. 33.

In Officio Feriali.

CAPITULUM. (1. Petr. 5.)

SOBRII estóte et vigiláte; quia adversarius vester diábolus tanquàm leo rugiens circuit quærens quem devoret: cui resistite fortes in fide.

R. breve. In manus tuas, Dómine, * Commendo spiritum meum. *R.* In manus... *V.* Redemisti me, Dómine, Deus veritátis. * Commendo... Glória... *R.* In manus... (Ps. 30.)

V. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi; *R.* Sub umbrâ alarum tuarum prótege me. (Ps. 16.)

Ad Nunc dimittis dicitur Ant. sequens, nisi aliter notetur in Proprio.

Ant. 3. a. Sive vigilemus, sive dormiamus, simul cum Christo vivamus. (1. Thess. 5.)

In Semiduplicibus, Simplicibus et Ferialibus dicuntur submissâ voce sequentes Preces, (et flexis genibus, quando Preces dictæ sunt in Vesperis.)

In Duplicibus verò et supra non dicuntur, nec intra Octavas; sed, dictâ Antiphonâ, statim dicitur: Dóminus vobiscum..., et Oratio Visita..., ut infra; nisi alia Oratio dicenda sit.

PRECES.

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster..., *secretò.*

V. Et ne nos inducas in tentationem; *R.* Sed libera nos à malo.

V. In pace in idipsum dormiam et requiescam; *R.* Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe constituísti me. (Ps. 4.)

Credo in Deum..., *secretò usque ad V.* Carnis resurrectionem; *R.* Vitam æternam. Amen.

V. Benedictus es, Dómine, Deus patrum nostrorum; *R.* Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula. (Dan. 3.)

¶ Benedictum nomen glô-
riæ tuæ sanctum ; R. Et lau-
dabile, et superexaltatum
in omnibus sæculis. (*Dan. 3.*)

¶ Benedictus es in firma-
mento cæli ; R. Et laudabi-
lis, et gloriôsus in sæcula.
(*Dan. 3.*)

¶ Benedicat nos Deus,
Deus noster ; R. Benedicat
nos Deus. (*Ps. 66.*)

*Deindè fit Confessio, ut
suprà ad Primam, pag. 49.*
Postea dicitur : ¶ Exaudi
nos, Deus salutaris noster ;
R. Spes omnium finium tes-
tæ. (*Ps. 64.*)

¶ Miserere nostri, Dômi-
ne ; R. Miserere nostri. (*Ps.*
122.)

¶ Fiat misericordia tua,
Dômine, super nos, R. Quem-
admodum speravimus in te.
(*Ps. 82.*)

¶ Dômine, exaudi ora-
tionem meam ; R. Et clamor
meus ad te véniat. (*Ps. 104.*)

¶ Dôminus vobiscum ;
R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

VISITA, quæsumus, Dômi-
ne, habitationem nos-
tram, et omnes insidias ini-
mici ab eâ longè repelle :
Angeli tui sancti habitent
in eâ, qui nos in pace cus-
todiant, et benedictio tua
sit super nos semper ; Per
Dôminum nostrum...

¶ Dôminus vobiscum ;

R. Et cum spiritu tuo.

¶ Benedicamus Dômino.

R. Deo grâcias.

*Deindè submissiori voce
dicitur :* Grâtia Dômini nos-
tri Jesu Christi, et charitas
Dei, et communicatio sancti
Spiritus sit cum omnibus
vobis. R. Amen. (*2. Cor.*
13.)

*Postea dicitur Antiphona
de Beatâ Mariâ Virgine,
quæ reperitur post Com-
pletorium Domini. Tàm sub-
jungitur :* ¶ Fidélium..., ac
tandem dicitur secreto : Pa-
tes... Ave... Credo...

Et : Divinum auxilium...

FERIA TERTIA.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Dôminum omnia
suâviter disponentem, * Ve-
nite, adoramus. (Sapt 8.)*

Psalm. Venite..., pag. 2.

HYMNUS.

AFFERRE PERUM Cœditer,
Mundum creas potentia:

Jugis tuæis cœditam,
Regisque providentiâ.

Tu spléndidum solis jubar,
Cursusque certos siderum,
Idem, moveri nœcias,
Motu perœnni tœmporas.

Hinc vœlvitur cœlo dies,
Hinc atra nox fugat diem,

Hinc nos, per alternas vices
Aut somnus aut labor tenet.

SECUNDA rerum semina
Sabacta tellus excipit;
Aptoque missus tempore
Cœlestis imber irrigat.

Hæc flava nascitur seges,
Dulcemque victum sufficit:
Sic sponte nobis prodigam
Benignus expandis manum.

Tibi, Pater, cum Filio,
Almo simul cum Spiritu,
Deo perenni, pródigo,
Honor, decus, laus, gloria.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ans. 8. c. Deus.

PSALMUS 61.

NONNE Deo subiecta erit
ánima mea? * ab ipso
enim salutare meum.

Nam et ipse Deus meus
et salutáris meus, * suscep-
tor meus; non movébor am-
plius.

Quousquè irrúitis in hó-
minem, * interficitis uni-
vérsi vos, tanquàm parieti
inclináto et maceríæ de-
pulsæ?

Verúntamen prétium me-
um cogitavérunt repéllere;
cucúrri in siti: * ore suo
benedicébant, et corde suo
maledicébant.

Verúntamen Deo subiecta
esto, ánima mea; * quó-
niám ab ipso patientia mea.

Quia ipse Deus meus et

salvator meus; * adjutor
meus, non emigrábo.

In Deo salutare meum et
glória mea; * Deus auxilii
mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis con-
gregatio pópuli; effúndite
coram illo corda vestra: *
Deus adjutor noster in ætér-
num.

Verúntamen vani filii hó-
minum, mendáces filii hó-
minum in statéris; * ut de-
cipiant ipsi de vanitáte in
idípsum.

Nolíte speráre in iniqui-
táte, et rapinas nolíte concu-
piscere: * divitiæ si affluant,
nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus;
duo hæc audívi, quia potés-
tas Dei est, et tibi, Dómine,
misericórdia; * quia tu red-
des unicuique juxta ópera
sua.

PSALMUS 79.

Qui regis Israel, inténde;*
qui dedúcis, velut o-
vem, Joseph:

Qui sedes super Chéru-
bim, * manifestáre coram
Ephraim, Bénjamin et Ma-
násse.

Excita poténtiam tuam, et
veni; * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos; * et
osténde faciém tuam, et sal-
vi érimus.

Dómine, Deus virtútum,*
quousquè irascéris super
oratióem servi tui?

Cibâbis nos pane lacry-
mârum, * et potum dabis no-
bis in lácrymis in mensurâ?

Posuisti nos in contradic-
tiónem vicinis nostris; * et
inimici nostri subsannavé-
runt nos.

Deus virtútum, convérte
nos; * et osténde fáciem tu-
am, et salvi érimus.

Divisio Psalmi 79.

VINEAM de Egipto trans-
tulisti; * eiecisti gentes
et plantásti eam.

Dux itineris fuisti in con-
spéctu ejus; * plantásti ra-
dices ejus, et implévit ter-
ram.

Opéruiť montes umbra
ejus, * et arbústa ejus, ce-
dros Dei.

Exténdit pálmities suos
usquē ad mare, * et usquē ad
flumen propágines ejus.

Ut quid destruxisti macé-
riam ejus, * et vindémiant
eam omnes qui prætergre-
diúntur viam?

Exterminávit eam aper de
silvâ; * et singuláris ferus
depástus est eam.

Deus virtútum, convérte-
re; * réspice de cœlo, et vi-
de, et visita vineam istam;

Et pérfice eam quam plan-
távit dextera tua; * et super
filium hóminis quem confir-
másti tibi.

Incénsa igni et suffóssa, *
ab increpatione vultûs tui
peribunt.

Fiat manus tua super vi-
rum dexterae tuae, * et super
filium hóminis quem confir-
másti tibi;

Et non discédimus à te :
vivificábis nos; * et nomen
tuum invocábimus.

Dómine, Deus virtútum,
convérte nos; * et osténde
fáciem tuam, et salvi érimus.

Ant. Deus auxilií mei, et
spes mea in Deo est.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Ipse Dóminus.

PSALMUS 104.

CONFITEMINI Dómino, et in-
vocáte nomen ejus : *
annuntiáte inter gentes ó-
pera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei : *
narráte ómnia mirabilia ejus.

Laudámini in nómine sanc-
to ejus : * lætétur cor quæ-
réntium Dóminum.

Quærite Dóminum et con-
firmámini : * quærite fáciem
ejus semper.

Mementóte mirabilium e-
jus quæ fecit, * prodigia ejus
et judícia oris ejus.

Semen Abraham servi
ejus; * filii Jacob elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus nos-
ter : * in univérsâ terrâ ju-
dícia ejus.

Memor fuit in sæculum
testaménti sui, * verbi quod
mandávit in mille genera-
tiones,

Quod dispósuit ad Abra-

ham, * et juramēti sui ad Isaac;

Et statuit illud Jacob in præceptum, * et Israel in testamentum ætérnum.

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funiculum hæreditatis vestræ;

Cùm essent número brevi, * paucissimi, et incolæ ejus;

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Divisio Psalmi 104.

NON reliquit hóminem nocére eis; * et corripuit pro eis reges.

Nolite tângere christos meos, * et in prophétis meis nolite malignári.

Et vocávit famem super terram; * et omne firmaméntum panis contrivit.

Misit ante eos virum: * in servum venúndatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertransiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflam-mávit eum: * misit rex et solvit eum; princeps populórum et dimísit eum.

Constituit eum dómimum domûs suæ, * et principem omnis possessiónis suæ;

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum; * et senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægýptum; * et Jacob áccola fuit in terrâ Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter; * et firmávit eum super inimicos ejus.

Convértit cor eórum, ut odírent pópulum ejus, * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen servum suum, * Aaron quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terrâ Cham.

Misit ténebras et obscurávit; * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sanguínem, * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas, * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyia et cínifes, * in ómnibus finibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburéntem in terrâ ipsórum;

Et percússit véneas eórum et ficúlneas eórum, * et contrivit lignum finium eórum.

Dixit, et venit locústa et bruchus, * cujus non erat número;

Et comédit omne fenum in terrâ eórum; * et comédit omnem fructum terræ eórum;

Et percússit omne primo-

génitam in terrâ eórum, *
 primitias omnis labóris eórum;
 rum;

Et edúxit eos cum argénto
 et auro; * et non erat in tri-
 bubus eórum infirmus.

Altera divisio Psalmi 104.

LATATA est Egýptus in
 profectióne eórum; * quia
 incubuit timor eórum super
 eos.

Expándit nubem in pro-
 tectionem eórum, * et ignem,
 ut luceret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotár-
 nix; * et pane cœli saturávit
 eos.

Dirúpit petram et fluxé-
 runt aquæ: * abiérunt in
 sicco flúmina;

Quóniam memor fuit ver-
 bi sancti sui, * quod hábit
 ad Abraham púerum suum;

Et edúxit pópulum suum
 in exultatióne, * et electos
 suos in lætitiâ;

Et dedit illis regiones gén-
 tium; * et labóres populó-
 rum posséderunt;

Ut custódiant justificatió-
 nes ejus; * et legem ejus
 requirant.

Ant. Ipse Dóminus Deus
 noster; in univérâ terrâ ju-
 dícia ejus.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Meménto.

PSALMUS 105.

CONFITEMINI Dómino quóniam
 bonus; * quóniam

in sæculum misericórdia e-
 jus.

Quis loquétur poténtias
 Dómini? * auditas faciet
 omnes laudes ejus?

Beáti qui custódiunt ju-
 dícium, * et faciunt justítiam
 in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine,
 in beneplácito pópuli tui: *
 visita nos in salutári tuo;

Ad vidéndum in bonitáte
 electórum tuórum; ad læ-
 tándum in lætitiâ gentis
 tuæ; * ut lauderis cum hæ-
 reditaté tuâ.

Peccávimus cum pátribus
 nostris; * injústè égimus,
 iniquitátem fecimus.

Patres nostri in Egýpto
 non intellexérunt mirabília
 tuæ; * non fuérunt mēmbres
 multitudinis misericórdiæ
 tuæ.

Et irritavérunt ascendén-
 tes in mare, * mare ru-
 brum.

Et salvávit eos propter
 nomen suum; * ut notam
 faceret poténtiam suam;

Et increpuit mare rubrum
 et exsiccátum est; * et de-
 duxit eos in abyssis sicut
 in desérto.

Et salvávit eos de manu
 odiéntium, * et redēmit eos
 de manu inimici.

Et opéruit aqua tribulán-
 tes eos: * unus ex eis non
 remansit.

Et credidérunt verbis

ejus ; * et laudavérunt laudem ejus.

Divisio Psalmi 105.

Qui fecérunt, obliti sunt opus ejus ; * et non sustinuerunt consilium ejus ;

Et concupiérunt concupiscentiam in deserto ; * et tentavérunt Deum in inaquoso.

Et dedit eis petitionem ipsorum , * et misit saturitatem in animas eorum.

Et irritavérunt Moysen in castris , * Aaron , sanctum Domini.

Aperta est terra, et deglutivit Dathan , * et operuit super congregationem Abiron ;

Et exarsit ignis in synagoga eorum , * flamma combussit peccatores.

Et fecérunt vitulum in Horeb , * et adoravérunt sculptile ;

Et mutavérunt gloriam suam * in similitudinem vituli comedentis fenum.

Obliti sunt Deum qui salvavit eos , * qui fecit magna in Aegypto, mirabilia in terra Cham, terribilia in mari rubro.

Et dixit ut disperderet eos , * si non Moyses, electus ejus, stetisset in confectione in conspectu ejus ;

Ut avérteret iram ejus , ne disperderet eos . * Et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem :

Non credidérunt verbo ejus , et murmuravérunt in tabernaculis suis : * non exaudiérunt vocem Domini.

Et elevávit manum suam super eos ; * ut prosterneret eos in deserto ;

Et ut deiceret semen eorum in nationibus , * et dispergeret eos in regionibus.

Et initiati sunt Boéthphégor ; * et comederunt sacrificia mortuorum ;

Et irritavérunt eum in adinventiombus suis ; * et multiplicata est in eis ruina.

Et stetit Phinees, et placavit ; * et cessavit quassatio.

Et reputatum est ei in justitiam , * in generationem et generationem usque in sempiternum.

Altera divisio Psal. 105. Et **I**RRITAVÉRUNT eum ad aquas contradictionis ; * et vexatus est Moyses propter eos ; quia exacerbavérunt spiritum ejus ;

Et distinxit in labiis suis : * non disperdidérunt gentes quas dixit Dominus illis ;

Et commisti sunt inter gentes , et didicerunt opera eorum ; et serviérunt sculptilibus eorum ; * et factum est illis in scandalum.

Et immolavérunt filios suos , * et filias suas daemoniis ;

Et effuderunt sanguinem innocentem , * sanguinem fi-

liórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificáverunt sculptilibus Chánaan.

Et infécta est terra in sanguinibus, et contamináta est in opéribus eórum; * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum, * et abominatus est hæreditátem suam.

Et trádedit eos in manus gentium; * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimici eórum; et humiliáti sunt sub mánibus eórum: * sæpè liberávit eos;

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo, * et humiliáti sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit, cùm tribularéntur, * et audivit oratióem eórum;

Et memor fuit testaménti sui; * et pœnituit eum secúndum multitudinem misericórdiæ suæ;

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine, Deus noster, * et cógrega nos de natióibus;

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * et gloriémur in laude tuâ.

Benedictus Dóminus Deus Israel à sæculo, et usque in

sæculum; * et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ant. Meménto nostrí, Dómine, visita nos in salutári tuo.

¶. Adjútor meus esto, ne derelinquas me; *R.* Neque despicias me, Deus salutáris meus. (*Ps.* 26.)

Pater noster...

AD LAUDES.

¶. Deus †, in adjutórium...

Ant. 4. D. Satiávit Dóminus.

PSALMUS 106.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus; * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt à Dómino, quos redemit de manu inimici, * et de regiõibus congregávit eos,

A solis ortu et occásu, * ab aquilóne et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso; * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes et sitiéntes; * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminus, cùm tribularéntur, * et de necessitatibus eórum eripuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam; * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabilia ejus filiis hóminum;

Quia satiâvit ânimam inâ-
nem, * et ânimam esuriên-
tem satiâvit bonis,

Sedéntes in ténébris et
umbrâ mortis, * vinctos in
mendicitâte et ferro;

Quia exacerbavérunt eló-
quia Dei, * et consílium Al-
tissimi irritavérunt;

Et humiliátum est in la-
bóribus cor eórum: * infir-
mâti sunt, nec fuit qui ad-
juvâret;

Et clamavérunt ad Dómi-
num, cùm tribularéntur, *
et de necessitatibus eórum
liberâvit eos;

Et edúxit eos de ténébris
et umbrâ mortis, * et vín-
cula eórum dirúpit.

Ant. Satiâvit Dóminus á-
nimam inânem, et ânimam
esuriéntem satiâvit bonis.

Ant. 1. g. Clamavérunt.

Divisio Psalmi 106.

CONFITEANTUR Dómino mi-
sericórdiæ ejus, * et mi-
rabília ejus filiis hóminum;

Quia contrívit portas æ-
reas, * et vectes férreos con-
frégit.

Suscépit eos de viâ ini-
quitátis eórum; * propter
injustítias enim suas humi-
liâti sunt.

Omnem escam abominâta
est ânima eórum; * et ap-
propinquavérunt usque ad
portas mortis;

Et clamavérunt ad Dómi-
num, cùm tribularéntur; *

et de necessitatibus eórum
liberâvit eos.

Misit verbum suum, et
sanâvit eos; * et eripuit eos
de interitió nibus eórum.

Confiteántur Dómino mi-
sericórdiæ ejus, * et mirabí-
lia ejus filiis hóminum;

Et sacrificent sacrificium
laudis; * et annúntient ópe-
ra ejus in exultatióne,

Qui descendunt mare in
návibus, * faciéntes opera-
tiónem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dó-
mini * et mirabilia ejus in
profúndo.

Dixit, et stetit spíritus pro-
célle, * et exaltâti sunt fluc-
tus ejus.

Ascéndunt usque ad cœlos,
et descendunt usque ad abys-
sos: * ânima eórum in ma-
lis tabescébat.

Turbâti sunt et moti sunt
sicut ébrius; * et omnis sa-
piéntia eórum devorâta est;

Et clamavérunt ad Dómi-
num, cùm tribularéntur, *
et de necessitatibus eórum
edúxit eos;

Et státuit procéllam ejus
in auram, * et silué runt fluc-
tus ejus;

Et lætâti sunt, quia silué-
runt; * et dedúxit eos in
portum voluntátis eórum.

Ant. Clamavérunt ad Dó-
minum, cùm tribularéntur,
et de necessitatibus eórum
liberâvit eos.

Ant. 5. a. Adjúvit Dóminus.

Alterâ divisió Paalmi 106.

CONFITEANTUR Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabilia ejus filiis hóminum;

Et exáltent eum in scolésiâ plebis, * et in cáthedrá seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in désertum, * et éxitus aquárum in sitim;

Terram fructíferam in salúginem, * à malitiâ inhabitántium in eâ.

Pósuit désertum in stagna aquárum, * et terram sine aquâ in éxitus aquárum;

Et collocávit illic esuriéntes; * et constituérunt civitátem habitatiónis;

Et seminavérunt agros, et plantavérunt vineas; * et fecérunt fructum natiuitátis.

Et benedixit eis, et multiplicáti sunt nimis; * et jáménta eórum non minórávit.

Et pauci facti sunt, * et vexáti sunt à tribulatióne malórum, et dolore.

Effúsa est contéptio super príncipes; * et erráre fecit eos in invio, et non in viâ;

Et adjúvit páuperem de inópiâ, * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti et lætábuntur; * et omnis iniquitas oppilábit os suum.

Quis sapiens, et custódiat hæc, * et intélliget misericórdias Dómini?

Ant. Adjúvit Dóminus páuperem de inópiâ, et pósuit sicut oves famílias.

Ant. 2. D. Dux fuisti.

CANTICUM MOYSI.

(*Exod. 15.*)

CANTEMUS Dómino; glorióse enim magnificátus est: * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, et gloriificábo eum; * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor; Omnipotens nomen ejus: * currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare.

Elécti príncipes ejus submersi sunt in mari rubro, * abyssi operuérunt eos; decandérunt in profundum, quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: déxtera tua, Dómine, percussit inimicum; * et in multitudine glóriæ tuæ deposuisti adversários tuos.

Misisti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stipulam; * et in spiritu furoris tui congregáta sunt aquæ.

Stetit unda fluens, * con-

gregatæ sunt abyssi in medio mari.

Dixit inimicus : Persequar et comprehendam, * dividam spolia, implébitur anima mea ;

Evaginabo gladium meum, * interficiet eos manus mea.

Flavit spiritus tuus, et operuit eos mare : * submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis similis tui in fortibus, Domine ? * quis similis tui, magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis, faciens mirabilia ?

Extendisti manum tuam, et devoravit eos terra : * dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti ;

Et portasti eum in fortitudine tua, * ad habitaculum sanctum tuum.

Ascenderunt populi et irati sunt ; * dolores obtinuerunt habitatores Philistinum.

Tunc conturbati sunt principes Edom, robustos Moab obtinuit tremor ; * obriuerunt omnes habitatores Chanaan.

Irruat super eos formido et pavor, * in magnitudine brachii tui.

Fiant immobiles quasi lapides, donec pertranseat populus tuus, Domine, * donec pertranseat populus tuus iste, quem possedisti.

PARS AUTUMNALIS.

Introduces eos, et plantabis in monte hereditatis tue, * firmissimo habitaculo tuo, quod operatus es, Domine,

Sanctuarium tuum, Domine, quod firmaverunt manus tue. * Dominus regnabit in æternum et ultra.

Ingressus est enim eques Pharaon cum curribus et equitibus ejus in mare ; * et reduxit super eos Dominus aquas maris.

Filii autem Israel ambularunt per siccum * in medio ejus.

Ant. Dux fuisti, Domine, in misericordia tua populo quem redemisti.

Ant. 3. a. Jacob.

PSALMUS 134.

LAUDATE nomen Domini, * Laudate, servi, Dominum,

Qui statis in domo Domini, * in atris domus Dei nostri.

Laudate Dominum, quia bonus Dominus : * psallite nomini ejus, quoniam suave ;

Quoniam Jacob elegit sibi Dominus, * Israel in possessionem sibi ;

Quia ego cognovi quod magnus est Dominus, * et Deus noster præ omnibus diis.

Omnia quaecumque voluit, Dominus fecit in caelo et in

terrâ, * in mari et in ómnibus abyssis.

Educens nubes ab extremo terræ, * fúlgura in plúviam fecit;

Qui producit ventos de thesáuris suis, * qui percussit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus;

Et misit signa et prodigia in médio tuí, Ægypte, * in Pharaónem et in omnes servos ejus;

Qui percussit gentes multas, * et occidit reges fortes,

Sehon regem Amorrhæorum, et Og regem Basan, * et ómnia regna Chánaan;

Et dedit terram eórum hæreditatem, * hæreditatem Israel pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum: * Dómine, memoriále tuum in generatióem et generatióem;

Quia judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non audient; * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui faciunt ea, * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel, benedicite

Dómino: * dómus Aaron, benedicite Dómino.

Domus Levi, benedicite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedicite Dómino.

Benedictus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Jacob elégit sibi Dóminus, Israel in possessiόνem sibi.

CAPITULUM. (*Philip. 4.*)

Nihil solliciti sitis; sed in omni oratióne et obsecratióne, cum gratiárum actióne petitiónes vestræ innotéscant apud Deum.

HYMNUS.

Non cæca sors mundum regit,
Nec versat humanas vices;
Has lege certâ pónderat
Inténtus è cælo Deus.

Hic dat mori, dat vivere;
Hic sceptrâ regum dividit;
Pacisque solus árbitet,
Aut bella sedat, aut movet.

Hic ímpíos ultrò sinit
Caput supérbum tollere;
Sed imminéntem vértici
Cladem scelésto præparat.

Hic páuperi tendens manum,
Humi jacéntem súblevat;
Tactus poténti dextérâ,
Dùm dives ex alto ruit.

Seu te secúnda sors beat,
Advérsa seu te deprimit,
Dispénsat advérsam Deus,
Idémque mittit próspérâ.

Tibi, Pater, cum Filio,

Almo simul cum Spíritu,
Deo perénni, próvido,
Honor, decus, laus, glória.

Amen.

¶ Dómine, refúgium factus es nobis, R. A generatíone in generatíonem. (Ps. 89.)

Ad BENEDICTUS. Ant. 7. a. Oculi Dómini super tímētes eum; protēctor potētiæ, firmamētum virtútis, et adiutórium castus, dans sanitátem, et vitam, et benedictíonem. (Eccli. 34.)

Preces et Suffragia, si dicenda sint, habentur post Laudes Feriæ secundæ, pag. 43.

Oratio conveniens.

AD PRIMAM.

Hymnus, Jàm lucis orto..., pag. 14.

Ant. 2. D. Tibi, Dómine.

PSALMUS 9.

CONFITEBOR tibi, Dómine, in toto corde meo, * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exultábo in te, * psallam nómini tuo, Altíssime,

In converténdo inimicum meum retrórsùm; * infirmabúntur et peribunt à fácie tuá;

Quóniam fecisti iudicium meum et causam meam; * sedisti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpásti gentes, et pér-

iiit impius; * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sáculum sáculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem; * et civitatés eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu; * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in iudicio thronum suum, * et ipse iudicábit orbem terræ in æquitáte, iudicábit pópulos in justítiâ;

Et factus est Dóminus refúgium páuperi, * adiutor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino qui hábitat in Sion; * annuntiáte inter gentes stúdia ejus;

Quóniam requirēns sanguinem eórum recordátus est; * non est oblitus clamórem páuperum.

Divisio Psalmi 9.

MISERERE mei, Dómine: * vide humilitátem meam de inimicis meis,

Qui exáltas me de portis mortis; * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filiæ Sion.

Exultábo in salutári tuo: * infixæ sunt gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo isto quem abs-

condérunt, * comprehensus est pes eorum.

Cognoscétur Dóminus iudicia faciēns : * in opéribus mánuum suárum comprehensus est peccátor.

Convertántur peccátóres in inférnum, * omnes gentes quæ obliviscúntur Deum ;

Quóniam non in finem oblivio erit páuperis : * paténtia páuperum non peribit in finem.

Exúrge, Dómine, non confortétur homo ; * iudicéntur gentes in conspéctu tuo.

Constituē, Dómine, legislatórem super eos ; * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Altera divisio Psalmi 9.

[*Secundum Heb. Psal. 10.*]

Ut quid, Dómine, recessisti longè, * despicis in opportunitátibus, in tribulatióne ?

Dùm supérbit impius, incénditur pauper ; * comprehendúntur in consiliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis animæ suæ, * et iniquus benedicitur ;

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secundum multitudinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus ; * inquinátæ sunt viæ illius in omni témpore.

Auferúntur iudicia tua à

facie ejus ; * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movébor à generatióne in generatióne sine malo.

Cujus maledictiόne os plenum est, et amaritúdine et dolo ; * sub linguā ejus labor et dolor.

Sedet in insidiis cum divitibus in occultis ; * ut interficiat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * insidiáitur in abscondito, quasi leo in speluncā suā.

Insidiáitur ut rápiat páuperem ; * rápere páuperem, dùm átrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum, * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum ;

Dixit enim in corde suo : Oblitus est Deus, * avértit faciē suam, ne vídeat in finem.

Exúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua ; * ne obliviscáris páuperem.

Propter quid irritávit impius Deum ? * dixit enim in corde suo : Non requirét.

Vides, quóniam tu labórem et dolórem considéras, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper : * órphano tu eris adjutor.

Cóntere bráchium peccatóris et maligni : * quæré-

tar peccátum illius, et non inveniétur.

Dóminus regnábít in ætérnum, et in sæculum sæculi : * peribitis, gentes, de terrâ illius.

Desidérium páuperum exáudívit Dóminus ; * præparatióem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupillo et húmili ; * ut non appónat ultrâ magnificáre se homo super terram.

Ant. Tibi, Dómine, derelictus est pauper : órphano tu eris adjútor.

Reliqua, ut ad Prímam Feriæ secundæ, pag. 47.

AD TERTIAM.

Hymnus, O fons..., p. 20.

Ant. 1. f. Dóminus.

PSALMUS 19.

EXAUDIAT te Dóminus in die tribulatióis ; * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxiliúm de sancto, * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificií tui, * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secúndum cor tuum, * et omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo ; * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omaes petitióes tuas : * nunc co-

gnóvi quóniam saluum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo : * in potentátibus salus dexteræ ejus.

Hi in curríbus, et hi in equis ; * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligátí sunt, et ceciderunt ; * nos autem surreximus et erecti sumus.

Dómine, saluum fac regem ; * et exáudi nos in die quâ invocáverimus te.

PSALMUS 22.

DOMINUS regit me, et nihil mihi déerit ; * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectionis educávit me, * ánimam meam convértit.

Dedáxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala ; * quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam * advérsus eos qui tribulant me.

Impinguásti in óleo caput meum ; * et calix meus inébrians quàm præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me, * ómnibus díebus vitæ meæ ;

Et ut inhábitem in domo
Dómini, * in longitudinem
diérum.

PSALMUS 53.

DEUS, in nómine tuo sal-
vum me fac, * et in vir-
tute tuâ júdica me.

Deus, exáudi orationem
meam, * aúribus pécipe ver-
ba oris mei ;

Quóniam aliéni insurrexé-
runt advérsum me, et fortes
quæsiérunt ánimam meam, *
et non proposuérunt Deum
ante conspéctum suum.

Eccè enim Deus áduvat
me, * et Dóminus suscéptor
est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis me-
is, * et in veritate tuâ dis-
pérde illos.

Voluntáriè sacrificábo ti-
bi ; * et confitébor nómini
tuo, Dómine ; quóniam bo-
num est ;

Quóniam ex omni tribu-
latione eripuisti me, * et
super inimicos meos des-
péxit óculus meus.

Ant. Dóminus áduvat me,
et Dóminus suscéptor est
ánimæ meæ.

CAPITULUM. (Osée, 11.)

EGO quasi nutritius Ephra-
im, portábam eos in brá-
chiis meis. In funículis Adam
traham eos, in vínculis cha-
ritátis.

R. breve. Dóminus regit
me, * Et nihil mihi déerit.

R. Dóminus.... *Ÿ.* In loco

páscuæ, ibi me collocávit.

* Et nihil mihi.... Glória...
R. Dóminus... (*Ps.* 22.)

Ÿ. Oculi ómnium in te spe-
rant, Dómine ; *R.* Et tu das
escam illórum in témpore
opportúno. (*Ps.* 144.)

Preces, si dicendæ sint,
habentur superius, pag. 53.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Hymnus, Jàm solis aú-
reum..., *pag.* 22.

Ant. 4. c. In te.

PSALMUS 56.

MISERERE mei, Deus, mi-
serere mei ; * quóniam
in te confidit ánimá mea ;

Et in umbrâ alárum tuá-
rum sperábo, * donec trans-
eat iniquitas.

Clamábo ad Deum altíssi-
mum, * Deum qui benefécit
mihi.

Misit de cælo, et liberá-
vit me : * dedit in oppró-
brium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam
suam et veritátem suam, *
et eripuit ánimam meam de
medio catulórum leónum :
dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eo-
rum arma et sagittæ, * et
lingua eórum gládus acú-
tus.

Exaltáre super cælos,
Deus, * et in omnem terram
glória tua.

Láqueum paravérunt pé-

dibus meis, * et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam, * et incidérunt in eam.

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum; * cantabo et psalmum dicam.

Exurge, gloria mea, exurge, psalterium et cithara; * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis, Domine, * et psalmum dicam tibi in gentibus;

Quoniam magnificata est usque ad coelos misericordia tua, * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super coelos, Deus, * et super omnem terram gloria tua.

PSALMUS 93.

DEUS ultionum Dominus, * Deus ultionum liberè egit.

Exaltare, qui iudicas terram, * redde retributionem superbis.

Usquequò peccatores, Domine? * usquequò peccatores gloriabuntur?

Effabuntur et loquentur iniquitatem? * loquentur omnes qui operantur in iustitiam?

Populum tuum, Domine, humiliaverunt, * et hereditatem tuam vexaverunt.

Viduam et advenam interfecerunt, * et pupillos occiderunt,

Et dixerunt: Non videbit Dominus, * nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite, insipientes in populo, * et stulti, aliquando sapite.

Qui plantavit aurem, non audiet? * aut qui finxit oculum, non considerat?

Qui corripit gentes, non arguet? * qui docet hominem scientiam?

Dominus scit cogitationes hominum, * quoniam vanæ sunt.

Divisio Psalmi 93.

BEATUS homo, quem tu erudieris, Domine, * et de lege tua docueris eum;

Ut mitiges ei à diebus malis, * donec fodiatur peccatori fovea:

Quia non repellet Dominus plebem suam, * et hereditatem suam non derelinquet,

Quoadusque iustitia convertatur in iudicium: * et qui juxta illam, omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversus malignantes? * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?

Nisi quia Dominus adiuvit me, * paulò minùs habitasset in inferno anima mea.

Si dicebam: Motus est pes meus; * misericordia tua, Domine, adjuvabat me.

Secundum multitudinem

dolorum meorum in corde meo, * consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis, * qui fingis laborem in præcepto?

Captabunt in animam iusti, * et sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium, * et Deus meus in adiutorium spei meæ;

Et reddet illis iniquitatem ipsorum, et in malitiâ eorum disperdet eos; * disperdet illos Dominus Deus noster.

Ant. In te confidit anima mea, Domine, et in umbrâ alarum tuarum sperabo.

CAPITULUM. (*Job, 12.*)

IN manu Dei anima omnis viventis: apud ipsum est sapientia et fortitudo, ipse habet consilium et intelligentiam.

R. breve. Sperent in te * Qui novérunt nomen tuum.

R. Sperent... *ŷ.* Quoniam non dereliquisti quærentes te, Domine. * Qui... Glória...

R. Sperent... (*Ps. 9.*)

ŷ. Mihi adhærere Deo bonum est; *R.* Pônere in Domino Deo spem meam. (*Ps. 72.*)

Preces, si dicendæ sint, habentur superius, pag. 53.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Hymnus, Recedit..., p. 25.

Ant. 7. b. Tu es.

PSALMUS 43.

DEUS, auribus nostris audivimus, * patres nostri annuntiaverunt nobis

Opus quod operatus es in diebus eorum, * et in diebus antiquis.

Manus tua gentes disperdidit, et plantasti eos; * afflixisti populos et expulisti eos.

Nec enim in gladio suo possederunt terram, * et brachium eorum non salvavit eos;

Sed dextera tua et brachium tuum, et illuminatio vultus tui; * quoniam complacuiisti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus, * qui mandas salutes Jacob.

In te inimicos nostros ventilabimus cornu, * et in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis:

Non enim in arcu meo sperabo, * et gladius meus non salvabit me.

Salvast enim nos de affligentibus nos, * et odientes nos confudisti.

Divisio Psalmi 43.

IN Deo laudabimur totâ die, * et in nomine tuo confitebimur in sæculum.

Nunc autem repulisti et confudisti nos; * et non

egrediéris, Deus, in virtú-
tibus nostris.

Avertisti nos retrórsùm
post inimicos nostros: * et
qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedisti nos tanquàm oves
escárum, * et in géntibus
dispersisti nos.

Vendidisti pópulum tuum
sine pretio; * et non fuit
multitúdo in commutatió-
nibus eórum.

Posuisti nos oppróbrium
vicinis nostris, * subsanna-
tiónem et derisum his qui
sunt in circúitu nostro.

Posuisti nos in similitúdi-
nem géntibus, * commoti-
onem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea
contra me est; * et confú-
sio faciêi meæ coopérui me;

A voce exprobrántis et
obloquéntis, * à faciê ini-
mici et persecuéntis.

Hæc ómnia venérunt su-
per nos, nec obliti sumus
te, * et iniqué non égimus
in testaménto tuo;

Et non recéssit retrò cor
nostrum, * et declinásti sé-
mitas nostras à viâ tuâ;

Quóniam humiliásti nos
in loco afflictiónis, * et co-
opérui nos umbra mortis.

Altera divisio Psalmi 43.
Si obliti sumus nomen Dei
nostri, * et si expándi-
mus manus nostras ad deum
aliénium;

Nonne Deus requíret is-
ta? * ipse enim novit abs-
cúndita cordis;

Quóniam propter te mor-
tificámur totâ die, * æsti-
máti sumus, sicut oves óc-
cisiónis.

Exúrge, quare obdórmis,
Dómine? * exúrge, et ne
repéllas in finem.

Quare faciém tuam avér-
tis? * oblivísceris inópiae
nostræ et tribulatiónis nos-
træ?

Quóniam humiliáta est in
púlvère ánima nostra; * con-
glutinátus est in terrâ ven-
ter noster.

Exúrge, Dómine, adjuva
nos, * et rédime nos prop-
ter nomen tuum.

Ant. Tu es ipse Rex meus
et Deus meus, qui mandas
salútes Jacob.

CAPITULUM. (1. Petri, 5.)

HUMILIAMINI sub poténti
manu Dei, omnem solli-
citudinem vestram projí-
cientes in eum; quóniam ipsi
cura est de vobis.

R. breve. Bonum est con-
fidere in Dómino, * Quàm
confidere in hómine. *R.* Bo-
num... *¶.* Bonum est speráre
in Dómino. * Quàm... Gló-
ria... *R.* Bonum... (*Ps.* 147.)

¶. Beátus vir cujus est
nomen Dómini spes ejus;
R. Et non respéxit in vani-
tates et insánias falsas. (*Ps.*
39.)

Proces, si dicendæ sint, habentur superius, pag. 58.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Ant. 3. b. Ad Dóminum.

PSALMUS 119.

AD Dóminum, cum tribulárer, clamávi, * et exaudivit me.

Dómine, libera ánimam meam à lábiis iníquis * et à linguâ dolósâ.

Quid detur tibi aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolósam ?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi ! quia incolátus meus prolongátus est ; habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus ; * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi, et exaudivit me.

Ant. 1. f. Eccè.

PSALMUS 120.

LEVAVI óculos meos in montes, * undè véniet auxiliùm mihi.

Auxiliùm meum à Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiònem pedem tuum, * neque dor-

mitet qui custódit te.

Eccè non dormitábit neque dórmiet * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum, * ex hoc nunc et usquè in sæculum.

Ant. Eccè non dormitábit neque dórmiet qui custódit Israel.

Ant. 4. a. Adjutórium.

PSALMUS 123.

NISI quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel, * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cum exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutissent nos.

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra : * fórsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiònem déntibus eórum.

Ánima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium :

Láqueus contritus est, *
et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in
nómine Dómini, * qui fecit
cælum et terram.

Ant. Adjutórium nostrum
in nómine Dómini.

Ant. 8. G. Bénefac.

PSALMUS 124.

QUI confidunt in Dómino,
sicut mons Sion : * non
commovébitur in ætérnum
qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus ; *
et Dóminus in circúitu pó-
puli sui, ex hoc nunc et us-
què in sæculum ;

Quia non relinquet Dómi-
nus virgam peccatórum su-
per sortem justórum, * ut
non exténdant justi ad ini-
quitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis *
et rectis corde.

Declinántes autem in obli-
gatiónes addúcet Dóminus
cum operántibus iniquitá-
tem : * pax super Israel.

Ant. Bénefac, Dómine,
bonis et rectis corde.

Ant. 7. ç. Nisi Dóminus.

PSALMUS 126.

NISI Dóminus ædificáverit
domum, * in vanum la-
boravérunt qui ædificant
eam.

Nisi Dóminus custodierit
civitátem, * frustrà vígilat
qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lu-
cem súrgere ; * súrgite, post-

quàm sedéritis, qui mandu-
cátis panem doloris.

Cùm déderit diléctis suis
somnum, * ecce hæréditas
Dómini, filii ; merces, fruc-
tus ventris.

Sicut sagittæ in manu po-
téntis, * ità filii excussó-
rum.

Beátus vir, qui implévit
desidérium suum ex ipsis : *
non confundétur, cùm lo-
quétur inimícis suis in portâ.

Ant. Nisi Dóminus custo-
dierit civitátem, frustrà ví-
gilat qui custódit eam.

CAPITULUM. (*Sap.* 6.)

NON súbtrahet persónam
cujúsquam Deus ; quó-
niàm pusillum et magnum
ipse fecit, et æquáliter cura
est illi de ómnibus.

HYMNUS.

CUR aut amíctûs aut cibi
Te cura mordet ánxia ?
Homo, tibi vestem, cibum
Rex ipse mundi próvidet.

Qui vestit agri lilia,
Cœlique nutrit pásseres,
Te lilio pluris facit,
Facitque pluris pássere.

ESCAM peténti filio
Lethále virus non dares ;
Tibíne cœléstis Pater
Pro pane saxum pórrigat ?

Ergo quíesce próvidi
Secúrus in sinu Dei :
Inter patres vel óptimos
Se nemo tàm probat patrem.

QUÆ vera promisit bona,
Sit cura primùm quærere :

Si quæris, ultrò cætera
Vovéntis ad nutum fluent.

Tibi, Pater, cum Filio,
Almo simul cum Spirita,
Deo perénni, próvido,
Honor, decus, laus, glória.
Amen.

Ÿ. Jacta super Dóminum
curam tuam; R. Et ipse te
enútriet. (Ps. 54.)

Ad MAGNIF. Ant. 6. F. Non
est álius Deus quàm tu, Dó-
mine, cui cura est de óm-
nibus. (Sap. 12.)

Preces, si dicendæ sint,
habentur post Laudes Feriæ
secundæ, pag. 43. Suffragia
verò, post Vesperas ejusdem
Feriæ, pag. 60.

Oratio conveniens.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Illúmina.

PSALMUS 10.

IN Dómino confido; quó-
modò dicitis animæ meæ? *
Trásmigra in montem si-
cut passer?

Quóniam ecce peccatóres
intendérunt arcum, paravé-
runt sagittas suas in phàre-
trâ; * ut sagittent in obscúro
rectos corde:

Quóniam quæ perfecisti,
destruxérunt; * justus au-
tem quid fecit?

Dóminus in templo sancto
suo, * Dóminus in cælo se-
des ejus.

Oculi ejus in páuperem
respiciunt, * pálpebræ ejus

intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérogat jus-
tum et impium; * qui autem
diligít iniquitatem, odít áni-
mam suam.

Pluet super peccatóres lá-
queos; * ignis, et sulphur,
et spíritus procellárum pars
cálícis eórum:

Quóniam justus Dóminus,
et justítias diléxit: * æqui-
tatem vidit vultus ejus.

PSALMUS 11.

SALVUM me fac, Dómine,
quóniam defécit sanc-
tus; * quóniam diminútæ
sunt veritátes à filiis hómi-
num.

Vana locúti sunt unus-
quisque ad próximum su-
um: * lábia dolósa, in corde
et corde locúti sunt.

Dispérdat Dómines uni-
vérsa lábia dolósa * et lin-
guam magniloquam;

Qui dixerunt: Linguam
nostram magnificábimus,
lábia nostra à nobis sunt. *
Quis noster Dóminus est?

Propter misériam inopum
et gémitum páuperum * nunc
exúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári; * fidu-
cialiter agam in eo.

Elóquia Dómini elóquia
casta; * argéntum igne exa-
minátum, probátum terræ,
purgátum séptuplùm.

Tu, Dómine, servábis nos
et custódies nos, * à genera-
tione hâc in ætérnum.

In circûitu impij ámbulant : * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti filios hóminum.

PSALMUS 12.

Usquequo, Dómine, obli-
visceris me in finem ? *
úsquequò avértis faciém tu-
am à me ?

Quámdiu ponam consília
in animâ meâ, * dolórem in
corde meo per diem ?

Usquequò exaltábitur ini-
micus meus super me ? *
Réspice et exáudi me, Dó-
mine, Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne
unquàm obdórmiam in mor-

te ; * nequándò dicat inimi-
cus meus : Præválui advér-
sus eum.

Qui trébulant me, exultá-
bunt, si motus fúero ; * ego
autem in misericórdiâ tuâ
sperávi.

Exultábit cor meum in sa-
lutári tuo : cantábo Dómino
qui bona tribuit mihi, * et
psallam nómini Dómini Al-
tíssimi.

Ant. Illúmina óculos me-
os, Dómine, ne unquàm ob-
dórmiam in morte.

*Reliqua, ut ad Completo-
rium Feriæ secundæ, pag.
63.*

. FERIA QUARTA.

AD MATUTINUM.

Invitat. Unum Legislató-
rem Dóminum, * Veníte, a-
dorémus. (*Jac. 4.*)

Psalmus. Veníte..., p. 2.

HYMNUS.

DE montis alto cúlmine
Clangunt tubæ, fulmen
micat,
Igne corúscant fúlgurum,
Numénque præsens nún-
tiant.

VOCÊM Tonántis árbitram
Arrécta tellus aúdiat :
Legem veréndi Núminis,
Orbis tremíscens, áccipe.

Qui jura præscripsit polo,
Astrisque signávit viam,
Fluctus maris qui téperat,

Hic jussa dat mortálibus.

Huc terra, pontus, sí-
dera

Cultu perénni sérviant.

An sola gens mortálium

Cultum rebéllis ábnuat ?

PRÆSTA, beáta Trínitas,
Ut, legis ad facem tuæ,
Vitémus omne quod vetas,
Sectémur omne quod jubes.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Lex Dei.

PSALMUS 36.

NÓLI æmulári in malignán-
tibus, * neque zeláveris
faciéntes iniquitátem.

Quóniàm tanquàm fenum

velociter aréscent, * et quem-
admodum ólera herbárum
citò decident.

Spera in Dómino, et fac
bonitátem ; * et inhábita ter-
ram, et pascéris in divitiis
ejus.

Delectáre in Dómino, * et
dabit tibi petitiónes cordis
tui.

Revéla Dómino viam tu-
am, et spera in eo ; * et ipse
faciet ;

Et educet quasi lumen jus-
titiam tuam, et iudícium
tuum tanquàm meridiem : *
súbditus esto Dómino, et ora
eum.

Noli æmulári in eo qui
prosperátur in viâ suâ, * in
hómine faciénte injustítias.

Désine ab irâ, et derelin-
que furórem ; * noli æmulá-
ri, ut malignéris ;

Quóniam qui malignántur,
exterminabúntur : * susti-
néntes autem Dóminum, ip-
si hæreditábunt terram.

Et adhuc pusillum, et non
erit peccátor ; * et quæres
locum ejus, et non invénies.

Mansuétí autem hæredi-
tábunt terram, * et delecta-
búntur in multitudíne pacis.

Observábit peccátor jus-
tum, * et stridébit super eum
déntibus suis ;

Dóminus autem irridébit
eum, * quóniam prospicit
quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt

peccatóres, * intendérunt
arcum suum ;

Ut dejiçiant páuperem et
inopem ; * ut trucident rec-
tos corde.

Gládus eórum intret in
corda ipsórum, * et arcus
eórum confringátur.

Mélius est módicum jus-
to * super divítias peccató-
rum multas ;

Quóniam bráchia pecca-
tórum conteréntur ; * con-
firmat autem justos Dómi-
nus.

Divisio Psalmi 36.

NOVIT Dóminus dies im-
maculatórum, * et hæ-
réditas eórum in ætérnum
erit.

Non confundéntur in tém-
pore malo, et in diébus fa-
mis saturabúntur ; * quia
peccatóres peribunt.

Inimíci verò Dómini, mox
ut honorificáti fúerint et ex-
altáti, * deficientes quem-
admodum fumus deficient.

Mutuábitur peccátor, et
non solvet : * justus autem
miserétur et tribuet ;

Quia benedicéntes ei hæ-
reditábunt terram ; * male-
dicéntes autem ei disperi-
bunt.

Apud Dóminum gressus
hóminis dirigéntur, * et vi-
am ejus volet.

Cùm ceciderit, non colli-
détur ; * quia Dóminus sup-
pónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui,*
et non vidi justum derelictum,
nec semen ejus quærens panem.

Totâ die miserétur et cõmodat,*
et semen illius in benedictiõne erit.

Declina à malo, et fac bonum;* et inhábita in sæculum sæculi;

Quia Dóminus amat judicium, et non derelinquet sanctos suos;* in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur,* et semen impiórum peribit.

Justi autem hæreditábunt terram,* et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Altera divisio Psalmi 36.

Os justí meditábitur sapiéntiam,* et lingua ejus loquétur judicium.

Lex Dei ejus in corde ipsius,* et non supplantabúntur gressus ejus.

Considerat peccátor justum,* et quærit mortificáre eum;

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus;* nec damnábit eum, cum judicábitur illi.

Expécta Dóminum et custódi viam ejus, et exaltábit te; ut hæreditáte cápias terram;* cum perierint peccátóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltatum* et elevátum sicut cedros Líbani:

Et transívi, et ecce non erat;* et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem:* quóniam sunt reliquiæ hómini pácifico.

Injústi autem disperibunt simul,* reliquiæ impiórum interibunt.

Salus autem justórum à Dómino,* et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábít eos Dóminus, et liberábit eos;* et eruét eos à peccátóribus, et salvábit eos, quia speravérunt in eo.

Ant. Lex Dei in corde justí, et non supplantabúntur gressus ejus.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. pópule meus.

PSALMUS 77.

ATTENDITE, pópule meus, legem meam;* inclínate aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum,* loquar propositiões ab initio.

Quanta audívimus, et cognóvimus ea;* et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occúltata à filiis eórum,* in generatióne alterâ.

Narrántes laudes Dómini et virtútes ejus,* et mirabilia ejus quæ fecit.

Et suscitavit testimónium in Jacob, * et legem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea filiis suis, * ut cognóscat generátio áltera :

Filii qui nascéntur et exúrgent, * et narrábunt filiis suis ;

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscántur óperum Dei, * et mandáta ejus exquirant ;

Ne fiant sicut patres eórum * generátio prava et exásperans ;

Generátio, quæ non diréxit cor suum, * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Filii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei, * et in lege ejus noluérunt ambuláre ;

Et obliti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terrâ Ægypti, * in campo Táneos.

Divisio Psalmi 77.

Interrupit mare, et perduxit eos ; * et státuit aquas quasi in utre ;

Et deduxit eos in nube diéi, * et totâ nocte in illuminatione ignis.

Interrupit petram in eré-

mo ; * et adaquávit eos velut in abyísso multâ :

Et eduxit aquam de petrâ ; * et deduxit tanquàm flúmina aquas.

Et apposuérent adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso ;

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis ;

Et malè locúti sunt de Deo : * dixerunt : Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto ?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torréntes inundavérunt ;

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo ?

Ideò audívit Dóminus et distulit : * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israel ;

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus desuper, * et jánuas cœli apéruit :

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo : * cibária misit eis in abundantiâ.

Secunda divisio Psalmi 77.

Transtulit Austrum de cœlo, * et indúxit in virtúte suâ Africam ;

Et pluit super eos sicut pulverem carnes, * et sicut arénam maris volatília pen-
nâta ;

Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt et saturáti sunt nimis, et desiderium eórum áttulit eis : * non sunt fraudáti à desiderio suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * et ira Dei ascéndit super eos :

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israel impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, * et non credidérunt in mirábilibus ejus ;

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * et anni eórum cum festinátione.

Cùm occideret eos, quærébant eum, * et revertébantur, et dilúculò veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjutor est eórum, * et Deus excélsus redemptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et linguâ suâ mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipsé autem est miséricors, et propítius fiet peccátis eó-

rum, * et non dispédet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam, * et non accéndit omnem iram suam.

Et recordátus est quia caro sunt, * spíritus vadens et non rédiens.

Ant. Pópule meus, inclínate aurém vestram in verba oris mei.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Indúxit Dóminus.

Tertia divisio Psalmi 77.

QUOTIES exacerbavérunt eum in deserto ? * in iram concitavérunt eum in inaquóso ?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum, * et sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti mandís ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulántis ;

Sicut pósuit in Egýpto signa sua, * et prodigia sua in campo Táneos.

Et convértit in ságuinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyiam, et comédit eos ; * et ranam, et dispédidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine vineas eórum, * et moros eórum in pruínâ.

Et trádidit grándini ju-

ménta eórum, * et possessi-
onem eórum igni.

Misit in eos iram indigna-
tiónis suæ, * indignatióem,
et iram, et tribulatióem,
immissiões per ángeles ma-
los.

Viam fecit sémitæ iræ suæ,
non pepércit à morte ani-
mábus eórum; * et juménta
eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primo-
génitum in terrâ *Ægypti*, *
primítias omnis labóris eó-
rum in tabernáculis Cham.

Quarta divisio Ps. 77. Et
ABSTULIT sicut oves pópu-
lum suum, * et perdúxit
eos tanquàm gregem in de-
sérto.

Et dedúxit eos in spe, et
non timuérunt, * et inimí-
cos eórum opéruiit mare.

Et indúxit eos in montem
sanctificatióis suæ, * mon-
tem, quem acquisívit dexte-
ra ejus.

Et ejécit à fácie eórum
gentes: * et sorte divisit eis
terram in funículo distribu-
tiónis.

Et habitáre fecit in taber-
náculos eórum * tribus Is-
rael.

Et tentavérunt et exacer-
bavérunt Deum excélsu, *
et testimónia ejus non cus-
todiérunt.

Et avertérunt se, et non
servavérunt pactum: * quem-
admodum patres eórum, con-

vérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum
in cóllibus suis; * et in sculp-
tílibus suis ad æmulatióem
eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit, *
et ad nihilum redégit valde
Israel.

Et répulit tabernáculum
Silo, * tabernáculum suum,
ubi habitávit in homínibus.

Et trádedit in captivitátem
virtutem eórum, * et pul-
chritúdinem eórum in ma-
nus inimíci;

Et conclúsit in gládio pó-
pulum suum, * et hæreditá-
tem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit
ignis; * et vírgines eórum
non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in glá-
dio cecidérunt, * et víduæ
eórum non plorabántur.

Quinta divisio Ps. 77. Et
EXCITATUS est tanquàm
dórmienti Dóminus; *
tanquàm potens crapulátus
à vino.

Et percússit inimícos suos
in posterióra, * oppróbrium
sempitérnu dedit illis;

Et répulit tabernáculum
Joseph, * et tribum Ephraim
non elégit.

Sed elégit tribum Juda, *
montem Sion quem diléxit;

Et ædificávit sicut uni-
córnium sanctificiú suum
in terrâ, * quam fundávit
in sæcula.

Et elégit David servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium; * de post fœtâtes accépit eum,

Pâscere Jacob servum suum, * et Israel hæreditâtem suam.

Et pavit eos in innocentîâ cordis sui; * et in intellêctibus mânuum suârum deduxit eos.

Ant. Indûxit Dóminus pópulum suum in montem sanctificatiónis suæ.

†. Lex Dómini immaculâta, convértens ánimas:

R. Testimónium Dómini fidèle, sapiéntiam præstans parvulis. (*Ps.* 18.)

Pater noster...

AD LAUDES.

†. Deus†, in adiutorium...

Ant. 1. g. Exultáte.

PSALMUS 67.

EXURGAT Deus, et dissipentur inimici ejus, * et fugiant qui odérunt eum à fácie ejus.

Sicut deficiit fumus, deficiant: * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exultent in conspéctu Dei, * et delecténtur in lætitiâ.

Cantáte Deo, psalmum dicite nómini ejus; * iter fácite ei qui ascéndit super occasum: Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur à fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo; * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo,

Qui educit vinctos in fortitúdine, * similiter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cùm egrèderéris in conspéctu pópuli tui, * cùm pertransíres in desérto,

Terra mota est, etenim cœli distillavérunt à fácie Dei Sínai, * à fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ; * et infirmáta est, tu verò perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in eâ; * parásti in dulcédine tuâ páuperi, Deus.

Ant. Exultáte in conspéctu Dómini, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Ant. 4. E. Dóminus.

Divisio Psalmi 67.

DOMINUS dabit verbum evangelizántibus * virtúte multâ.

Rex virtútum dilécti dilécti; * et speciêi domûs dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cteros, pennæ colúmbæ deargentátæ; * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dùm discernit cœlestis reges super eam, nive dealbabuntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis : * ut quid suspicâmini montes coagulatos?

Mons in quo beneplacitum est Deo habitare in eo : * etenim Dôminus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus mûltiplex, millia lætantium : * Dôminus in eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitatem : * accepisti dona in hominibus.

Etenim non credentes * inhabitare Dôminum Deum.

Benedictus Dôminus die quotidie : * prósperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus salvos faciendi : * et Dômini Dômini éxitus mortis.

Verûmtamen Deus confrînget cápita inimicorum suorum : * vérticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit Dôminus : Ex Basan convértam, * convértam in profundum maris;

Ut intingatur pes tuus in sanguine : * lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.

Viderunt ingressus tuos, Deus ; * ingressus Dei mei,

Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt principes conjuncti psalléntibus, * in médio juvenulárum tympanistriarum.

Ant. Dôminus dabit verbum evangelizántibus virtute multâ.

Ant. 6. F. Dabit.

Altera divisio Psalmi 67.

IN Ecclésiis benedicite Deo Dómino, * de fôntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus * in mentis excéssu.

Príncipes Juda duces eorum : * principes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem * tibi ôfferent reges mûnera.

Increpa feras arúndinis, congregatio taurórum in vaccis populórum : * ut excludant eos qui probáti sunt argénto.

Dissipa gentes quæ bella volunt : vénient legáti ex Egipto ; * Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo ; * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli * ad Oriéntem.

Eccè dabit voci suæ vocem virtútis : date glóriam Deo super Israel ; * magni-

ficentia ejus et virtus ejus
in núbibus.

Mirábilis Deus in Sanctis
suis : Deus Israel ipse dabit
virtutem et fortitudinem
plebi suæ ; * benedictus
Deus.

Ant. Dabit Dóminus voci
suæ vocem virtutis ; date
glóriam Deo super Israel.

Ant. 3. c. Beáti.

CANTICUM. (*Baruch*, 4.)

OMNES qui tenent legem,
pervénient ad vitam ; *
qui autem dereliquerunt
eam, in mortem.

Convértere, Jacob, * et
apprehénde eam.

Ambula per viam ad splen-
dorem ejus, * contra lumen
ejus.

Ne tradas álteri glóriam
tuam, * et dignitátem tuam
genti aliénæ.

Beáti sumus, Israel ; * quia
quæ Deo placent, manifestá
sunt nobis.

Ant. Beáti sumus ; quia
quæ Deo placent, manifestá
sunt nobis.

Ant. 1. a. Annúntiat.

PSALMUS 147.

LAUDA, Jerúsalem, Dómi-
num : * lauda Deum tu-
um, Sion ;

Quóniam confortávit seras
portárum tuárum : * bene-
dixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tubs pa-
cem : * et ædife fruménti
satiat te.

Qui emíttit elóquium su-
um terræ : * velóciter currit
sermo ejus.

Qui dat nivem sicut la-
nam : * nébulam sicut cine-
rem spargit.

Mittit crystállum suam si-
cut buccéllas : * ante faciém
frigoris ejus quis sustiné-
bit ?

Emíttet verbum suum,
et liquefaciet ea : * flabit
spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum su-
um Jacob, * justitias et ju-
dícia sua Israel.

Non fecit táliter omni na-
tióni : * et judícia sua non
manifestávit eis.

Ant. Annúntiat Dóminus
verbum suum Jacob, jus-
títias et judícia sua Israel.

CAPITULUM. (2. *Esd.* 9.)

AD montem Sínai descen-
disti, Dómine, et locú-
tus es cum pátribus nostris
de cœlo ; et dedisti eis ju-
dícia recta, et legem veri-
tátis, et præcépta bona.

HYMNUS.

QUÆ jussa saxo crédidit
Divína, cælans dexterá,
Ætérna dudum Véritas
In corde nostro scúlpserrat.

O SANCTA Lex, certam
poli

Pandis viam mortálibus ;
Tu méntibus præfers facem,
Gressúsque nostros dirigis.

ERRORIS expers ámbulat,
Quicúmque te velit ducem ;

A calle dévius perit,
Te quisquis amens ábdicat.

VITAM dabis fidélibus,
Necem mináris ímpiis :
Si pœna terret ímminens,
Accéndat ingens præmium.

PRÆSTA, beáta Trínitas,
Ut, legis ad facem tuæ,
Vitémus omne quod vetas,
Sectémur omne quod jubes.

Amen.

℣. Non fecit táliter omni
natióni; ℞. Et júdicia sua
non manifestávit eis. (*Ps.*
147.)

Ad BENEDIC. Ant. 5. C.
Finis præcépti est cháritas
de corde puro, et conscién-
tiâ bonâ, et fide non fictâ.
(1. *Tim.* 1.)

*Preces et Suffragia, si
dicenda sint, habentur post
Laudes Feriæ secundæ, pag.*
43.

Oratio conveniens.

AD PRIMAM.

Hymnus, Jàm lucis....,
pag. 14.

Ant. 8. c. Dirige.

PSALMUS 5.

VERBA mea áuribus perci-
pe, Dómine, * intéllige
clamórem meum.

Inténde voci oratiónis
meæ, * Rex meus et Deus
meus.

Quóniam ad te orábo; *
Dómine, manè exáudies vo-
cem meam.

Manè astábo tibi, et vi-

debo * quóniam non Deus
volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te
málgus, * neque perma-
nébunt injústi ante óculos
tuos.

Odísti omnes qui operán-
tur iniquitátem: * perdes
omnes qui loquúntur men-
dácium.

Virum ságuinum et do-
lósus abominábitur Dómi-
nus; * ego autem in multi-
túdine misericórdiæ tuæ

Introibo in domum tuam: *
adorábo ad templum sanc-
tum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in jus-
titiâ tuâ: * propter inimícos
meos dirige in conspéctu
tuo viam meam.

Quóniam non est in ore
eórum véritas: * cor eórum
vanum est.

Sepúlcrum patens est gut-
tur eórum; linguis suis do-
lósè agébant: * júdica illos
Deus.

Décidant à cogitatióibus
suis: secúndum multítudi-
nem impietátum eórum ex-
pélle eos; * quóniam irrita-
vérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui
sperant in te, * in ætérnum
exultábunt, et habitábis in
eis.

Et gloriabúntur in te om-
nes qui diligunt nomen tu-
um; * quóniam tu benedíces
justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, * coronásti nos.

PSALMUS 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore, * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuétí et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisivi Dóminum, et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatióibus meis eripuit me.

Accédite ad eum et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, * et erípiet eos.

Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo !

Timéte Dóminum, omnes sanctí ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Divites egnerunt et esurierunt : * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Divisio Psalmi 33.

VENITE, filii, audite me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * diligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam à malo, * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte à malo, et fac bonum : * inquire pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos, * et aures ejus in preces eórum ;

Vultus autem Dómini super faciéntes mala, * ut perdat de terrâ memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos ; * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde, * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum ; * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Dirige, Dómine, in conspéctu tuo viam meam.

Reliqua, ut ad Primam Feriæ secundæ, pag. 47.

AD TERTIAM.

Hymnus, O fons amoris...
pag. 20.

Ant. 4. E. Audi.

PSALMUS 28.

AFFERTE Dómino, filii
Dei : * afferite Dómino
filios arietum.

Afferite Dómino glóriam et
honórem, afferite Dómino
glóriam nómini ejus : * ado-
rate Dóminum in átrio sanc-
to ejus.

Vox Dómini super aquas :
Deus majestátis intónuit : *
Dóminus super aquas mul-
tas.

Vox Dómini in virtúte : *
vox Dómini in magnificéntiâ.

Vox Dómini confringéntis
cedros ; * et confringet Dó-
minus cedros Libani.

Et comminuet eas tan-
quàm vitulum Libani : * et
diléctus quemádmodum fi-
lius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis
flamnam ignis : * vox Dó-
mini concutiéntis desértum ;
et commovébit Dóminus de-
sértum Cades.

Vox Dómini præparántis
cervos, et reveláhit conden-
sa ; * et in templo ejus om-
nes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabi-
táre facit : * et sedébit Dó-
minus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópu-
lo suo dabit : * Dóminus be-
nedícet pópuo suo in pace.

PSALMUS 49.

DEUS deórum Dóminus lo-
cútus est, * et vocávit
terram.

A solis orta usquè ad oc-
cásus : * ex Sion spécies
decóris ejus.

Deus manifestè véniet : *
Deus noster, et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus ex-
ardéscet, * et in circúitu
ejus tempéstat válda.

Advocábit cælum desúr-
sum, * et terram, discér-
nere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos
ejus, * qui órduant testa-
méntum ejus super sacri-
ficia.

Et annuntiábunt cœli jus-
títiam ejus : * quóniam Deus
judex est.

Divisio Psalmi 49.

AUDI, pópulus meus, et lo-
quar ; Israel, et testifi-
cábor tibi. * Deus Deus tuus
ego sum.

Non in sacrificiis tuis ár-
guam te : * holocáusta au-
tem tua in conspéctu meo
sunt semper.

Non accípíam de domo
tuâ vitulos, * neque de gré-
gibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes
feræ silvárum, * jaménta
in montibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília
cœli : * et pulchrítudo agri
mecum est.

Si esuriero, non dicam

tibi : * meus est enim orbis terræ et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum ? * aut sánguinem hircórum potábo ?

Immola Deo sacrificium laudis , * et redde Altíssimo vota tua.

Et invoca me in die tribulatiónis : * éruam te , et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus : * Quarè tu enárras justitias meas , et assúmis testaméntum meum per os tuum ?

Tu verò odísti disciplinam : * et projecísti sermões meos retrórsùm.

Si vidébas furem , currébas cum eo : * et cum adulteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malitiá : * et lingua tua concinábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris , et advérsus filium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecísti , et tácui.

Existimásti iniquè quòd ero tuí similis : * árguam te , et státuam contra faciém tuam.

Intelligite hæc , qui obliviscimini Deum : * nequándò rápiat , et non sit qui erípiat.

Sacrificium laudis honorificábit me : * et illíc iter,

quo osténdam illi salutáre Dei.

Ant. Audi , pópulus meus , et loquar : Deus , Deus tuus ego sum.

CAPITULUM. (*Proverb. 4.*)

Nē recédant elóquia Dómini ab óculis tuis ; custódi ea in médio cordis tui : vita enim sunt invenientibus ea , et univérsæ carni sánitas.

R. breve. Beáti * Immaculáti in viá , *R.* Beáti... *Ÿ.* Qui ámbulant in lege Dómini. * Immaculáti in viá. Glória Patri... *R.* Beáti... (*Ps. 118.*)

Ÿ. Pax multa diligéntibus legem tuam , Dómine ; *R.* Et non est illis scándalum. (*Ps. 118.*)

Preces , si dicendæ sint , habentur superiùs , pag. 58.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Hymnus , Jàm solis áureum... , pag. 22.

Ant. 2. D. Os meum.

PSALMUS 48.

AUDITE hæc , omnes gentes : * áuribus percipite , omnes qui habitátis orbem ;

Quique terrigenæ , et filii hóminum : * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam , * et meditatio cordis mei prudéntiam.

Inclinâbo in parâbolam
aurem meam : * apériam
in psaltério propositiônem
meam.

Cur timébo in die malâ? *
Iniquitas calcânei mei cir-
cúmdabit me.

Qui confidunt in virtúte
suâ , * et in multitudíne di-
vitiârum suârum gloriân-
tur.

Frater non rédimít : rédi-
met homo ? * non dabit Deo
placatiônem suam :

Et prætium redemptiônis
animæ suæ : * et laborábit
in ætérnum , et vivet adhuc
in finem.

Non vidébit intéritum ,
cùm viderit sapiéntes mo-
riéntes ; * simul insípiens et
stultus peribunt ;

Et relinquent aliénis divi-
tias suas : * et sepúlcrâ eó-
rum domus illórum in ætér-
num.

Tabernácula eórum in
progénie et progénie : * vo-
cavérunt nómina sua in ter-
ris suis.

Et homo , cùm in honóre
esset , non intelléxit : * com-
parátus est juméntis insi-
piéntibus , et similis factus
est illis.

Hæc via illórum scânda-
lum ipsis : * et pósteâ in
ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pó-
siti sunt : * mors depáscet
eos.

Et dominabúntur eórum
justi in matutino : * et auxí-
lium eórum veteráscet in
inférno à glóriâ eórum.

Verúmtamen Deus rédi-
met ánimam meam de ma-
nu inferi , * cùm accéperit
me.

Divisio Psalmi 48.

NE timúeris , cùm dives
factus fúerit homo , * et
cùm multiplicáta fúerit gló-
ria domûs ejus ;

Quóníam , cùm interíerit ,
non sumet ómnia : * neque
descéndet cum eo glória
ejus.

Quia ánima ejus in vitâ
ipsius benedicétur : * con-
fitébitur tibi , cùm beneféce-
ris ei.

Introíbit usque in progé-
nies patrum suórum : * et
usque in ætérnum non vidé-
bit lumen.

Homo , cùm in honóre es-
set , non intelléxit : * com-
parátus est juméntis insi-
piéntibus , et similis factus
est illis.

PSALMUS 52.

DIXIT insípiens in corde
suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt , et abomi-
nábiles facti sunt in iniqui-
tátibus : * non est qui fáciat
bonum.

Deus de cælo prospéxit
super filios hóminum , * ut
videat si est intélligens ,
aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usquè ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem ; * qui devorant plebem meam ut cibum panis ?

Deum non invocavérunt : * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent : * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel ? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

Ant. Os meum loquétur sapiéntiam, et meditatio cordis mei prudéntiam.

CAPITULUM. (1. *Joan.* 5.)

HÆC est cháritas Dei, ut mandáta Dei custodiámus : et mandáta ejus grávia non sunt.

R. breve. Quàm dúlcia fáu-
cibus meis * Elóquia tua,
Dómine ! *R.* Quàm... *Ÿ.* Su-
per mel ori meo. * Elóquia...
Glória... *R.* Quàm... (*Ps.*
118.)

Ÿ. Justítiæ Dómini rectæ,
R. Lætificántes corda. (*Ps.*
118.)

Preces, si dicendæ sint,
habentur superiùs, pag. 53.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Hymnus, Recédit incli-
nans dies..., *pag. 25.*

Ant. 8. d. Deus.

PSALMUS 72.

QUAM bonus Israel Deus *
his qui recto sunt corde !

Mei autem penè móti sunt
pedes : * penè effúsi sunt
gressus mei ;

Quia zelávi super ini-
quos, * pacem peccatórum
videns.

Quia non est respectus
morti eórum ; * et firmamén-
tum in plagâ eórum.

In labóre homínium non
sunt, * et cum homínibus
non flagellabúntur.

Ideo ténuít eos supér-
bia ; * opérti sunt iniquitáte
et impietáte suâ.

Pródiit quasi ex ádipe ini-
quitas eórum : * transiérunt
in afféctum cordis.

Cogitavérunt et locúti
sunt nequítiam : * iniquitá-
tem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os
suum ; * et lingua eórum
transívit in terrâ.

Ideo convertétur pópulus
meus hic, * et dies pleni
inveniéntur in eis.

Et dixerunt : Quómodò
scit Deus ; * et si est scién-
tia in Excélso ?

Eccè ipsi peccatóres, et
abundantes in sœculo, * ob-
tinuérunt divítias.

Et dixi : Ergò sine causâ

justificâvi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas ;

Et fui flagellâtus totâ die ; * et castigatio mea in matutinis.

Si dicébam : Narrâbo sic ; * ecce nationem filiôrum tuorum reprobâvi.

Existimâbam ut cognoscerem hoc : * labor est ante me ;

Donec intrem in sanctuârium Dei, * et intelligam in novissimis eorum.

Verûmtamen propter dolos posuisti eis : * deiecisti eos, dùm allevaréntur.

Quomodò facti sunt in desolationem ? súbitò defecerunt, * periérunt propter iniquitatem suam.

Velut sômnium surgéntium, Dómine, * in civitate tuâ imâginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutâti sunt : * et ego ad níhilum redactus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Divisio Psalmi 72.

TENUISTI manum dextram meam, et in voluntate tuâ deduxisti me ; * et cum glóriâ suscepisti me.

Quid enim mihi est in

cœlo ? * et à te quid vólui super terram ?

Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum ;

Quia ecce qui elóngant se à te, peribunt : * perdidisti omnes qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo spem meam ;

Ut annúntiem omnes prædicationes tuas * in portis filiæ Sion.

PSALMUS 74.

CONFITEBIMUR tibi, Deus : * confitébimur, et invocâbimus nomen tuum.

Narrâbimus mirabília tua : * cùm accépero tempus, ego justítias judicâbo.

Liquefacta est terra, et omnes qui hábitant in eâ : * ego confirmâvi columbas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iniquè ágere ; * et delinquéntibus : Nolíte exaltâre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum ; * nolíte loqui advérsus Deum iniquitatem ;

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque à desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exáltat : * quia calix in

manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc; verúmtamen sãx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum, * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam: * et exaltabúntur córnua iusti.

Ant. Deus cordis mei et pars mea Deus in ætérnum.

CAPITULUM. (*Heb. 12.*)

ACCESSISTIS ad Sion montem, et testaménti novi mediatórem Jesum; vidéte ne recusétis loquéntem.

R. *breve.* Utinàm * Dirigántur viæ meæ, *R.* Utinàm... *Ÿ.* Ad custodiédas justificatiónes tuas! * Dirigántur... Glória... *R.* Utinàm... (*Ps. 148.*)

Ÿ. Lætábor ego super elóquia tua, *R.* Sicut qui invénit spólia multa. (*Ps. 148.*)

Preces, si dicendæ sint, habentur superiùs, pag. 53.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Ant. 7. d. Beáti.

PSALMUS 127.

BEATI omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus!

Labóres mánuum tuárum

quia manducábis, * beátus es, et benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans * in latéribus domûs tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Eccè sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedicat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ;

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus!

Ant. 8. c. Speret.

PSALMUS 130.

DOMINE, non est exaltatum cor meum, * neque eláti sunt óculi mei;

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabilibus super me.

Si non humíliter sentiébam, * sed exaltávi ánimam meam:

Sicut ablactátus est super matre suá; * ità retribútio in ánimá meá.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc et usquè in sæculum.

Ant. Speret Israel in Dómino, ex hoc nunc et usquè in sæculum.

Ant. 1. g. Per singulos.

PSALMUS 144.

EXALTABO te, Deus meus
Rex : * et benedicam
nómini tuo in sâculum, et
in sâculum sâculi.

Per singulos dies benedi-
cam tibi ; * et laudâbo no-
men tuum in sâculum, et
in sâculum sâculi.

Magnus Dóminus et lau-
dâbilis nimis : * et magni-
túdinis ejus non est finis.

Generátio et generátio
laudábit ópera tua, * et
poténtiam tuam pronuntiá-
bunt.

Magnificéntiam glóriæ
sanctitátis tuæ loquéntur, *
et mirábilia tua narrábunt,

Et virtútem terribilium
tuórum dicent, * et magni-
túdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ
suavitátis tuæ eructábunt, *
et justitiâ tuâ exultábunt.

Miserátor et miséricors
Dóminus : * pátiens et mul-
tùm miséricors.

Suávis Dóminus univér-
sis, * et miseratiónes ejus
super ómnia ópera ejus.

Ant. Per singulos dies
benedicam tibi, Dómine.

Ant. 5. a. Fidélis.

Divisio Psalmi 144.

CONFITEANTUR tibi, Dómi-
ne, ómnia ópera tua : *
et sancti tui benedicant tibi.

Glóriam regni tui di-
cent, * et poténtiam tuam
loquéntur.

Ut notam fáciant filiis
hóminum poténtiam tuam, *
et glóriam magnificéntiæ
regni tui.

Regnum tuum regnum
ómnium sæculórum, * et
dominátio tua in omni ge-
neratióne, et generatióem.

Fidélis Dóminus in ómni-
bus verbis suis, * et sanc-
tus in ómnibus opéribus
suis.

Allevat Dóminus omnes
qui córruunt, * et érigit
omnes elisos.

Oculi ómnium in te spe-
rant, Dómine ; * et tu das
escam illórum in témpore
opportúno.

Aperis tu manum tuam, *
et imples omne ánimam be-
nedictióem.

Ant. Fidélis Dóminus in
ómnibus verbis suis.

Ant. 4. E. Voluntátem.
Altera divisio Psalmi 144.

JUSTUS Dóminus in ómni-
bus viis suis, * et sanc-
tus in ómnibus opéribus
suis.

Propè est Dóminus ómni-
bus invocántibus eum, *
ómnibus invocántibus eum
in veritatè.

Voluntátem timéntium se
fáciat ; * et deprecatióem
eórum exáudiet, et salvos
fáciat eos.

Custódit Dóminus omnes
diligéntes se, * et omnes
peccatóres dispérdet.

Laudatióem Dómini lo-
quetur os meum : * et be-
nedicat omnis caro nómini
sancto ejus in sæculum, et
in sæculum sæculi.

Ant. Voluntátem timén-
tium se fáciat, et salvos
fáciat eos.

CAPITULUM. (*Eccl.* 15.)

DEUS ab initio constituit
hóminem, et reliquit
eum in manu consílii sui;
adjécit mandáta et præ-
cépta sua : si volúeris
mandáta serváre, conser-
vábunt te.

HYMNUS.

INGRATA gens mortálium,
Mores profános mittite ;
Et prona legi Núminis
Vovére corda discite.

Quod terra clamat et
polus,

Natúra quod cunctos docet,
Quod lex Tonántis præcipit,
Amáre Numen discite.

OMNES jubet, quos cóndidit
Ætérnus ómnium Parens,
Amóre necti mútuo :
Amáre fratres discite.

PERENNE pondus glóriæ,
Et pura cœli gáudia
Præférte nugis sæculi ;
Amáre vosmet discite.

PRÆSTA, beáta Trínitas,
Ut, legis ad facem tuæ,
Vitémus omne quod vetas,
Sectémur omne quod jubes.

Amen.

¶. Fiat cor meum imma-
culátum in justificatióibus

tuis ; R. Ut non confúndar.
(*Ps.* 118.)

Ad MAGNIF. Ant. 7. G. Non
auditóres legis justi sunt
apud Deum ; sed factóres
legis justificabúntur. (*Rom.*
2.)

Preces, si dicendæ sint,
habentur post Laudes Fe-
riæ secundæ, pag. 43. Suf-
fragia verò post Vesperas
ejusdem Feriæ, pag. 60.

Oratio conveniens.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. a. Consérva me.

PSALMUS 13.

DIXIT insípiens in corde
suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abomi-
nábles facti sunt in stúdiis
suis : * non est qui fáciat
bonum, non est usque ad
unum.

Dóminus de cœlo pro-
spéxit super filios hómi-
num ; * ut vídeat si est
intélligens, aut requirens
Deum.

Omnes declinavérunt, si-
mul inútiles facti sunt : *
non est qui fáciat bonum,
non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est
guttur eórum ; linguis suis
dolósè agébant : * venénium
áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictiône
et amaritúdine plenum est,*
velóces pedes eórum ad
effundéndum sánguinem.

Contritio et infelicitas in viis eorum, et viam pacis non cognoverunt : * non est timor Dei ante oculos eorum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem, * qui devorant plebem meam sicut escam panis ?

Dominum non invocaverunt : * illic trepidaverunt timore ubi non erat timor ;

Quoniam Dominus in generatione justâ est : consilium inopis confudistis ; * quoniam Dominus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutare Israel ? * cum avertent Dominus captivitatem plebis suæ, exultabit Jacob, et lætabitur Israel.

PSALMUS 14.

DOMINE, quis habitabit in tabernaculo tuo, * aut quis requiescet in monte sancto tuo ?

Qui ingreditur sine maculâ, * et operatur justitiam ;

Qui loquitur veritatem in corde suo ; * qui non egit dolum in lingua suâ ;

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus : * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, et non decipit ; * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

PSALMUS 15.

CONSERVA me, Domine, quoniam speravi in te. * Dixi Domino : Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum : * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus : * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis meae et calicis mei : * tu es qui restitues hereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclâris : * etenim hereditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum qui tribuit mihi intellectum : * insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providēbam Dominum in conspectu meo semper ; * quoniam à dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, et exultavit lin-

gua mea : * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelinques animam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiônem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplébis me lætitiâ

cum vultu tuo : * delectatiônes in dexterâ tuâ usque in finem.

Ant. Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te.

Hymnus, pag. 32.

Reliqua ut ad Completorium Feriæ secundæ, p. 63.

FERIA QUINTA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Deum omnis grátia, * Veníte, adorémus. (1. *Petr.* 5.)

Psal. Veníte..., *pag. 2.*

HYMNUS.

FUNESTA peccáti lues
Fœdâvit humánum genus :

Homo, tenébris óbsitus,
Proclivis in malum ruit.

Ades, salúbris Grátia,
Tanto medéla vúlneri :
Tu lumen addis méntibus,
Robúrque præstas pèctori.

Ni luce nostros præviâ
Gressus benigna dirigas,
Cæci vagámur, pátrium
Segnes olýmpum scándere.

Tu mórbidas septémplíci
Mentes lavácro próluis ;
Per hos canáles prófluunt
Nostræ salútis rívoli.

Móventis impúlsum Dei,
Mens fida, semper éxcipe ;
Nec dura vel levíssimos
Nisus repéllas grátia.

Sit laus Patri, laus Filio,
Sit par tibi laus, Spíritus :

P. A.

De corde nostro fac tuæ
Virtus triúmphet grátia.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. b. Deus noster.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT cor meum
verbum bonum : * dico
ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.

Speciósus formâ præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * prop-térea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tuâ et pulchritúdine tuâ * inténde, prospere procéde et regna,

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pó-puli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

5.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiõnis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia à vestimentis tuis à dõmibus eburneis : * ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.

Divisio Psalmi 44.

ASTITIT regina à dextris tuis in vestitu deaurato, * circumdata varietate.

Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet rex decorem tuum : * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus : * vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intus : * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducuntur regi virgines post eam : * proximæ ejus afferuntur tibi.

Afferuntur in lætitiâ et exultatione : * adducuntur in templum regis.

Pro patribus tuis nati sunt

tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nominis tui, * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

PSALMUS 45.

DEUS noster, refugium et virtus, * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timébimus, dum turbabitur terra, * et transferentur montes in cor maris.

Sonnerunt et turbatæ sunt aquæ eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus non commovebitur : * adjuvabit eam Deus manè diluculo.

Conturbatæ sunt gentes, et inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite et videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et con-

fringet arma : * et scuta combûret igni.

Vacâte et vidête quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus , et exaltábor in terrâ.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Deus noster, refúgium et virtus, adjútor in tribulatió nibus.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. d. Visitásti.

PSALMUS 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion : * et tibi redétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratió nem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum præváluerunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti et assumpsisti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domús tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in aquitáte.

Exáudi nos, Deus salutaris noster, * spes ómnium finium terræ, et in mari longè.

Præparans montes in virtute tuâ, accinctus poténtiâ, * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos à signis tuis : * éxitus matutíni et vésperè delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis : parásti cibum illórum ; * quóniam ità est præparatio ejus.

Rivos ejus inébria, multiplica genímína ejus : * in stillicidiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces coronæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertate.

Pinguéscent speciósa déserti, * et exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt ; etenim hymnum dicent.

PSALMUS 76.

VOCE meâ ad Dóminum clamávi : * voce meâ ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatió nis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum : * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea : * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum, et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias

óculi mei : * turbátus sum,
et non sum locútus.

Cogitávi dies antiquos, *
et annos ætérnos in mente
hábuí.

Et meditátus sum nocte
cúm corde meo ; * et exer-
citábar , et scopébam spíri-
tum meum.

Numquid in ætérnum pro-
jiciet Deus ? * aut non ap-
pónet ut complacítior sit
adhuc ?

Aut in finem misericór-
diam suam abscíndet , * à
generatióne in generatió-
nem ?

Aut obliviscétur mise-
réri Deus ? * aut continébit
in irá suâ misericórdias
suas ?

Et dixi : Nunc cœpi ; *
hæc mutatio dexteræ Ex-
célsi.

Divisio Psalmi 76.

MEMOR fui óperum Dómi-
ni : * quia memor ero
ab initio mirábílium tuó-
rum.

Et meditábor in ómnibus
opéribus tuis , * et in adin-
ventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua ;
quis Deus magnus sicut
Deus noster ? * tu es Deus,
qui facis mirábília.

Notam fecísti in pópulis
virtútem tuam : * rede-
místi in bráchio tuo pópu-
lum tuum , filios Jacob et
Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus,
vidérunt te aquæ, * et tí-
muérunt , et turbátæ sunt
abyssi.

Multitúdo sónitûs aqua-
rum : * vocem dedérunt
nubes.

Etenim sagittæ tuæ trans-
eunt : * vox tonitrui tui
in rotâ.

Illuxérunt coruscationes
tuæ orbi terræ : * commóta
est et contrémuit terra.

In mari via tua , et sé-
mitæ tuæ in aquis multis : *
et vestigia tua non cognos-
céntur.

Deduxísti sicut oves pó-
pulum tuum * in manu
Móysi et Aaron.

Ant. Visitásti terram ,
Domine , et inebriásti eam.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Spíritus.

PSALMUS 84.

BENEDIXISTI, Dómine, ter-
ram tuam : * avertísti
captivitatem Jacob.

Remisísti iniquitatem ple-
bis tuæ : * operuísti ómnia
peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram
tuam , * avertísti ab irá
indignatiónis tuæ.

Convérte nos , Deus sa-
lutáris noster ; * et avérte
iram tuam à nobis.

Numquid in ætérnum
irascéris nobis ? * aut ex-
téndes iram tuam à gene-

ratione in generationem ?
Deus, tu conversus vivificabis nos ; * et plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam ; * et salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dominus Deus : * quoniam loquetur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * et in eos qui convertuntur ad cor.

Verumtamen propè timentes eum salutare ipsius ; * ut inhabitet gloria in terrâ nostrâ.

Misericordia et veritas obviaverunt sibi : * justitia et pax osculatæ sunt.

Veritas de terrâ orta est ; * et justitia de cœlo prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem, * et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulabit, * et ponet in viâ gressus suos.

PSALMUS 142.

DOMINE, exaudi orationem meam ; auribus percipe obsecrationem meam in veritate tuâ ; * exaudi me in tuâ justitiâ :

Et non intres in iudicium cum servo tuo ; * quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est ini-

mius animam meam ; * humiliavit in terrâ vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos sæculi : * et anxius est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis ; * in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te : * anima mea sicut terra sine aquâ tibi.

Velociter exaudi me, Domine : * defecit spiritus meus.

Non avertas faciem tuam à me ; * et similis ero descendentibus in lacum.

Divisio Psalmi 142.

AUDITAM fac mihi manè misericordiam tuam ; * quia in te speravi.

Notam fac mihi viam in quâ ambulem ; * quia ad te levavi animam meam.

Eripe me de inimicis meis, Domine ; ad te confûgi : * doce me facere voluntatem tuam ; quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Domine, vivificabis me in æquitate tuâ.

Educes de tribulatione animam meam ; * et in

misericordiâ tuâ dispêdes
inimicos meos :

Et perdes omnes qui tri-
bulant ânimam meam ; *
quóniam ego servus tuus
sum.

Ant. Spíritus tuus bonus ,
Dómine , dedúcet me in
terram rectam.

†. Dic ânimæ meæ , Dó-
mine : R. Salus tua ego
sum. (*Ps.* 34.)

AD LAUDES.

†. Deus †, in adjutórium...

Ant. 4. f. Cantábimus.

PSALMUS 20.

DOMINE , in virtúte tuâ læ-
tábitur rex , * et super
salutáre tuum exultábit ve-
heméter.

Desidérium cordis ejus
tribuísti ei ; * et voluntáte
labiórurn ejus non fraudásti
eum.

Quóniam prævenísti eum
in benedictiónibus dulcé-
dinis : * posuísti in cápite
ejus coronam de lapide pre-
tioso.

Vitam pétiiit à te , * et
tribuísti ei longitudinem
diérurn in sæculum , et in
sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in
salutári tuo : * glóriam et
magnum decórem impónes
super eum.

Quóniam dabis eum in
benedictiónem in sæculum
sæculi : * lætificábis eum

in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in
Dómino , * et in miseri-
córdiâ Altíssimi non com-
movébitur.

Inveniátur manus tua óm-
nibus inimicis tuis ; * dèx-
tera tua invéniat omnes
qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum
ignis in témpore vultus
tui : * Dóminus in irâ suâ
conturbábit eos , et devo-
rábit eos ignis.

Fructum eórum de terrâ
perdes , * et semen eórum
à filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in
te mala ; * cogitavérunt
consilia quæ non potuérunt
stabilíre.

Quóniam pones eos dor-
sum : * in reliquiis tuis præ-
parábis vultum eórum.

Exaltáre , Dómine , in
virtúte tuâ : * cantábimus
et psallémus virtútes tuas.

Ant. Cantábimus , Dómi-
ne , et psallémus virtútes
tuas.

Ant. 1. g. Liberábit.

PSALMUS 71.

DEUS , judícium tuum regi
da ; * et justítiam tuam
filio regis ,

Judicáre pópulum tuum
in justítiâ , * et páuperes
tuos in judicio.

Suscipiant montes pacem
pópulo , * et colles justi-
tiam.

Judicabit páuperes pó-
puli, et salvos faciet filios
páuperum, * et humiliabit
calumniatórem.

Et permanébit cum sole,
et ante lunam, * in gene-
ratione et generationem.

Descéndet sicut plúvia
in vellus, * et sicut stilli-
cidia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus
justitia et abundántia pa-
cis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari
usquè ad mare : * et à flú-
mine usquè ad términos
orbis terrárum.

Coram illo prócident Æ-
thiopes : * et inimici ejus
terram lingent.

Reges Tharsis et insulæ
múnera ófferent : * reges
Arabum et Saba dona ad-
dúcent.

Et adorábunt eum om-
nes reges terræ : * omnes
gentes sérvient ei.

Quia liberábit páuperem
à poténite, * et páuperem,
cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : *
et ánimas páuperum salvas
faciet.

Ex usúris et iniquitate
redimet ánimas eórum : *
et honorábile nomen eó-
rum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei
de auro Arábiæ, et ado-
rábunt de ipso semper : *
totâ die benedicent ei.

Et erit firmaméntum in
terrâ in summis móntium,
superextollétur super Li-
banum fructus ejus : * et
florébunt de civitate sicut
fenum terræ.

Sit nomen ejus benedic-
tum in sácula : * ante so-
lem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso
omnes tribus terræ : * om-
nes gentes magnificábunt
eum.

Benedictus Dóminus Deus
Israel : * qui facit mirabília
solus.

Et benedictum nomen ma-
jestátis ejus in ætérnum : *
et replébitur majestate ejus
omnis terra. Fiat, fiat.

Ant. Liberábit Dóminus
páuperem, cui non erat ad-
jútor.

Ant. 6. F. Recordátus est.

PSALMUS 97.

CANTATE Dómino cánticum
novum ; * quia mirabília
fecit.

Salvavit sibi dextera e-
jus ; * et bráchium sanc-
tum ejus.

Notum fecit Dóminus sa-
lutáre suum : * in conspéc-
tu géntium revelávit justí-
tiam suam.

Recordátus est miseri-
córdiæ suæ, * et veritátis
suæ dómui Israel.

Viderunt omnes términi
terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis ter-

ra: * cantáte, et exultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthará, in cíthará et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: * moveátur mare et plenitúdo ejus; orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspéctu Dómini; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítiâ, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, et veritátis suæ dómui Israel.

Ant. 8. c. Fortitúdo mea.

CANTICUM. (*Is.* 42.)

CONFITEBOR tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi; * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Eccè Deus Salvátor meus: * fiduciáliter agam, et non timébo;

Quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus; * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris, * et dicétis in die illâ: Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus; * me-

mentóte quóniam excélsus est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magníficè fecit: * annuntiáte hoc in univérsâ terrâ.

Exúlta et lauda, habitátio Sion; * quia magnus in médio tui Sanctus Israel.

Ant. Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem.

Ant. 5. a. Beneplácitum est.

PSALMUS 146.

LAUDATE Dóminum; quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda decoráque laudátio.

Ædificans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israelis congregábit.

Qui sanat contritos corde * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitudínem stellárum, * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humilians autem peccatóres usquè ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthará.

Qui óperit cælum núbibus

bus, * et parat terræ pluviam.

Qui producit in montibus fenum, * et herbam servituti hominum.

Qui dat iumentis escam ipsorum, * et pullis corvorum invocantibus eum.

Non in fortitudine equi voluntatem habebit: * neque in tibiis viri beneplacitum erit ei.

Beneplacitum est Domino super timentes eum, * et in eis qui sperant super misericordia ejus.

Ant. Beneplacitum est Domino super timentes eum.

CAPITULUM. (2. *Tim.* 1.)

Deus nos liberavit, et vocavit vocatione sua sancta, non secundum opera nostra; sed secundum propositum suum, et gratiam quæ data est nobis in Christo Jesu ante tempora sæcularia.

HYMNUS.

Tuos canamus, Grátia,
Pio triumphos cántico;
Armis tuos victrícibus
Munire gestis milites.

His orcus armis vincitur;
His claustra panduntur poli:
Quid arma non vincant sacro

Respersa Christi sanguine?

Tu sistis ad Christi pedes,
Dux blanda, sontem feminam:

Saulum furóre percitum,

Ceu fulmen, exturbas equo.

VERSARE mentes efficax,
Nutu rebelles allicis.

Durissimum sese tuo
Cor sponte submittit jugo.

Te præda captantem volens

Amat sequi: nullus trahit

Necessitatis impetus;

Divina sed virtus trahit.

Sit laus Patri, laus Filio,

Sit par tibi laus, Spiritus:

De corde nostro fac tuæ

Virtus triumphet grátiae.

Amen.

*. Quid est homo, quod memor es ejus? R. Aut filius hominis, quoniam visitas eum? (*Ps.* 8.)

Ad BENEDICTUS Ant. 3. a. Deus omnes homines vult salvos fieri, et ad agnitionem veritatis venire. (1. *Tim.* 2.)

Preces et Suffragia, si dicenda sint, habentur post Laudes Feriæ secundæ, pag. 43.

Oratio conveniens.

AD PRIMAM.

Hymnus, Jam lucis orto..., pag. 44.

Ant. 3. a. Dirige me.

PSALMUS 24.

Ad te, Domine, levavi animam meam: * Deus meus, in te confido, non erubescam.

Neque irrideant me ini-

mici mei : * etenim univ-
 versi qui sústinent te, non
 confundéntur.

Confundántur omnes iní-
 qua agentes * supervácuè.

Vias tuas, Dómine, de-
 mónstra mihi ; * et sémitas
 tuas édoce me.

Dirige me in veritatē tuâ,
 et doce me ; * quia tu es
 Deus salvátor meus, et te
 sustinui totâ die.

Reminiscere miseratió-
 num tuárum, Dómine, *
 et misericordiárum tuárum,
 quæ à sæculo sunt.

Delicta juventútis meæ, *
 et ignorántias meas ne me-
 mínaris.

Secúndum misericórdiam
 tuam meménto mei tu, *
 propter bonitatem tuam,
 Dómine.

Dulcis et rectus Dómi-
 nus ; * propter hoc legem
 dabit delinquentibus in viâ.

Diriget mansuétos in ju-
 dicio : * docébit mites vias
 suas.

Divisio Psalmi 24.

UNIVERSÆ viæ Dómini mi-
 sericórdia et véritas *
 requiréntibus testaméntum
 ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dó-
 mine, propitiaberis peccáto
 meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet
 Dóminum ? * legem státuit
 ei in viâ, quam elégit.

Anima ejus in bonis de-

morábitur, * et semen ejus
 hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dómi-
 nus timéntibus eum ; * et
 testaméntum ipsius, ut ma-
 nifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dó-
 minum ; * quóniam ipse
 evéllit de láqueo pedes
 meos.

Réspice in me, et mise-
 rére mei ; * quia únicus
 et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei
 multiplicatæ sunt : * de ne-
 cessitatibus meis érue me.

Vide humilitatem meam,
 et labórem meum : * et di-
 mittle univérsa delicta mea.

Réspice inimicos meos ;
 quóniam multiplicati sunt : *
 et odio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam,
 et érue me : * non erubés-
 cam ; quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti ad-
 hæserunt mihi : * quia sus-
 tinuei te.

Líbera, Deus, Israel *
 ex ómnibus tribulatióibus
 suis.

PSALMUS 60.

EXAUDI, Deus, depreca-
 tióem meam : * intén-
 de oratióni meæ.

A finibus terræ ad te cla-
 mávi : * dùm anxiarétur
 cor meum, in petrâ exal-
 tásti me.

Deduxísti me ; quia fac-
 tus es spes mea : * turris

fortitudinis à facie inimici.

Inhabitâbo in tabernâculo tuo in sæcula; * pròtegar in velaménto alârûm tuârûm.

Quóniam tu, Deus meus, exaudisti oratióem meam: * dedisti hæreditatem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies: * annos ejus usque in diem generatióis et generatióis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritatem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Dirige me, Dómine, in veritate tuâ, et doce me; quia tu es Deus Salvator meus.

Reliqua ut ad Primam Feriæ secundæ, pag. 47.

AD TERTIAM.

Hymnus, O fons amoris., pag. 20.

Ant. 4. E. Sitívit.

PSALMUS 41.

QUERMADMODUM desiderat cervus ad fontes aquarum, * ita desiderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparebo ante faciem Dei?

Fuérunť mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dùm dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ániam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatióis et confessiόis: * sonus epulántis.

Quarè tristis es, ánima mea? * et quarè contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutare vultûs mei, et Deus meus.

Divisio Psalmi 41.

AD MEIPSUM ánima mea conturbáta est: * proptereà memor ero tui de terrâ Jordánis, et Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum invocat: * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam; * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quarè oblitus es mei? * et quarè contristátus incédo, dùm affligit me inimicus?

Dùm confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dùm dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutare vultús mei, et Deus meus.

PSALMUS 42.

JUDICA me, Deus, et discérne causam meam de gente non sanctâ : * ab hómine iníquo et dolóso érué me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea, * quare me repulisti, et quare tristis incédo, dùm affligit me inimicus ?

Emitte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introibo ad altáre Dei, * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthará, Deus, Deus meus : * quare tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutare vultús mei, et Deus meus.

Ant. Sitivit ánima mea ad Deum fortem vivum.

CAPITULUM. (Is. 55.)

OMNES sitiéntes, veníte ad aquas, et qui non habétis argéntum, pròperáte, émite et comédite.

R. breve. Flúminis ímpetus * Lætíficat civitátem Dei. *R.* Flúminis... *Ÿ.* Deus in médio ejus. * Lætíficat... Glória... *R.* Flúminis... (Ps. 45.)

Ÿ. Flumen Dei replétum est aquis : parásti cibum illórum ; *R.* Quóniam ità est præparátio ejus. (Ps. 64.)

Preces, si dicendæ sint, habentur superiùs, pag. 53.
Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Hymnus, Jàm solis áureum..., pag. 22.

Ant. 8. G. Misericórdiam.

PSALMUS 80.

EXULTATE Deo adjutóri nostro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmíte psalmum, et date týmpanum, * psaltérium jucúndum cum cíthará.

Buccínáte, in Neoméniâ, tubâ, * in insigni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israel est, * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cùm exíret de terrâ Ægypti : * linguam quam non nóverat, áudivit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus : * manus ejus in cóphino serviérunt.

Divisio Psalmi 80.

IN tribulatióne invocásti me, et liberávi te : * ex-audivi te in abscondito tempestátis, probávi te apud aquam contradictionis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te : * Israel, si audieris me, non erit in te Deus recens, neque adorábis Deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terrâ Ægypti : * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audivit pópulus meus vocem meam, * et Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum ; * ibunt in adinventiönibus suis.

Si pópulus meus audísset me, * Israel si in viis meis ambuláset,

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem ; * et super tribulátes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei ; * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti, * et de petrâ melle saturávit eos.

PSALMUS 83.

QUAM dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum ! *

concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus et Deus meus.

Beáti qui hábitant in domo tuâ, Dómine ; * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxilium abs te : * ascensionés in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiönem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * videbitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiönem meam : * áuribus pèrcipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus : * et respice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super millia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem diligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos

qui ámbulant in innocéntiâ : * Dómine virtútum , beátus homo qui sperat in te !

Ant. Misericórdiam et veritátem diligit Deus , grátiam et glóriam dabit Dóminus.

CAPITULUM. (*Rom. 8.*)

SPIRITUS testimónium reddit spiritui nostro quòd sumus filii Dei : si autem filii , et hærédes.

R. breve. Beáta gens , * Cujus est Dóminus Deus ejus ! *R.* Beáta gens... *ŷ.* Pópulus , quem elégit in hæreditátem sibi . * Cujus est... Glória... *R.* Beáta gens... (*Ps. 32.*)

ŷ. Dóminus pars hæreditátis meæ . *R.* Hæreditas mea præclára est mihi . (*Ps. 15.*)

Preces , si dicendæ sint , habentur superiùs , pag. 53.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Hymnus , Recédit inclinans.. , pag. 25.

Ant. 8. d. Pater meus.

PSALMUS 88.

MISERICORDIAS Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatióem et generatióem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixisti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum e-
léctis meis , jurávi David
servo meo : * Usquè in
ætérnum præparábo semen
tuum.

Et ædificábo in genera-
tiónem et generatióem *
sedem tuam.

Confitebúntur cœli mi-
rabília tua , Dómine : *
étenim veritátem tuam in
ecclésiâ sanctórum.

Quóniam quis in núbibus
æquábitur Dómino ? * sími-
lis erit Deo in filiis Dei ?

Deus , qui glorificá-
tur in concílio sanctórum : * ma-
gnus et terribilis super om-
nes qui in circúitu ejus sunt.

Divisio Psalmi 88.

DOMINE , Deus virtútum ,
quis similis tibi ? * po-
tens es , Dómine , et véritas
tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti
maris : * motum autem flú-
cium ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vul-
nerátum supérbum : * in
bráchio virtútis tuæ disper-
sisti inimícos tuos.

Tui sunt cœli , et tua est
terra ; orbem terræ et ple-
nitúdinem ejus tu fundás-
ti : * Aquilónem et mare tu
creásti.

Thabor et Hermon in
nómine tuo exultábunt : *
tuum bráchium cum po-
tentiâ.

Firmétur manus tua , et

exaltétur dextera tua : *
justitia et judicium præpara-
tio sedis tuæ.

Misericórdia et veritas
præcedent faciē tuam : *
beatus pópulus qui scit ju-
bilationē!

Dómine, in lumine vultus
tui ambulábunt, et in nó-
mine tuo exultábunt totâ
die, * et in justitiâ tuâ ex-
altabúntur.

Quóniam glória virtútis
eórum tu es : * et in bene-
plácito tuo exaltábitur cor-
nu nostrum.

Quia Dómini est assump-
tio nostra, * et sancti Is-
rael Regis nostri.

Tunc locútus es in visio-
ne sanctis tuis, et dixisti : *
Pósui adiutorium in potén-
te, et exaltávi eléctum de
plebe meâ.

Inveni David servum
meum, * óleo sancto meo
unxi eum.

Manus enim mea auxi-
liábitur ei, * et bráchium
meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimicus
in eo ; * et filius iniquitátis
non appónet nocére ei.

Et concidam à faciē ip-
sius inimicos ejus, * et
odiētes eum in fugam con-
vértam.

Et veritas mea et mise-
ricórdia mea cum ipso, *
et in nómine meo exaltá-
bitur cornu ejus.

Et ponam in mari ma-
num ejus, * et in flumí-
nibus dexteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater
meus es tu, * Deus meus, et
suscéptor salutis meæ.

Et ego primogénitum
ponam illum, * excélsum
præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi
misericórdiam meam : * et
testaméntum meum fidéle
ipsi.

Et ponam in. sæculum
sæculi semen ejus, * et
thronum ejus sicut dies
cæli.

Si autem dereliquerint
filii ejus legem meam, *
et in judiciis meis non
ambuláverint;

Si justitias meas profa-
náverint, * et mandáta mea
non custodierint;

Visitábo in virgâ iniqui-
tates eórum, * et in verbé-
ribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem me-
am non dispérgam ab eo, *
neque nocébo in veritatē
meâ.

Neque profanábo testa-
méntum meum, * et quæ
procédunt de lábiis meis,
non faciám irrita.

Altera divisio Psalmi 88.

SENEL jurávi in sancto
meo, si David mén-
tiar : * Semen ejus in ætér-
num manébit.

Et thronus ejus sicut sol

in conspéctu meo ; * et sicut luna perfécta in ætérnum , et testis in cœlo fidélis.

Tu verò repulisti et despexisti , * distulisti Christum.

Evertisti testaméntum servi tui , * profanásti in terrâ sanctuárium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : * factus est opprobrium vicínis suis.

Exaltásti dexteram depri méntium eum : * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertisti adjutórium gládi ejus , * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatióne , * et sedem ejus in terram collisisti.

Minorásti dies témporis ejus : * perfudisti eum confusióne.

Usquequò , Dómine , avértis in finem ? * exardéscet sicut ignis ira tua ?

Memoráre quæ mea sub stántia . * Numquid enim vanè constituísti omnes filios hóminum ?

Quis est homo qui vivet , et non vidébit mortem ? * éruct ánimam suam de manu ínferi ?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antiquæ , Dómine , *

sicut jurásti David in veritáte tuâ ?

Memor esto , Dómine , opprobrii servórum tuórum * (quod continui in sinu meo) multárum géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui , Dómine ; * quod exprobravérunt commutatió nem Christi tui.

Benedictus Dóminus in ætérnum . * Fiat , fiat.

Ant. Pater meus es tu , Deus meus , et suscéptor salutis meæ.

CAPITULUM. (*Apoc. 3.*)

ECCÉ sto ad óstium et pulso , dicit Dóminus : si quis audierit vocem meam et aperúerit mihi jánuam , intrábo ad illum.

R. *breve.* Non privábit bonis eos qui ámbulant * In innocéntiâ. *R.* Non privábit... *ψ.* Dómine virtútum , beátus homo , qui sperat in te . * In innocéntiâ... Glória... *R.* Non privábit... (*Ps. 83.*)

ψ. Oculi Dómini super justos , *R.* Et aures ejus in preces eórum. (*Ps. 33.*)

Preces , si dicendæ sint , habentur superiùs , pag. 53.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Ant. 7. d. Quid retribuam.

PSALMUS 115.

CREDIDI , propter quod locútus sum ; * ego au-

tem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : *
Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino *
pro ómnibus quæ retribuit
mihi ?

Cálicem salutáris acci-
piam, * et nomen Dómini
invocabo.

Vota mea Dómino red-
dam coram omni pópulo
ejus : * pretiósa in conspéc-
tu Dómini mors sanctorum
ejus.

O Dómine, quia ego ser-
vus tuus : * ego servus
tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti víncula mea ; *
tibi sacrificábo hóstiam lau-
dis, et nomen Dómini in-
vocabo.

Vota mea Dómino red-
dam in conspéctu omnis
pópuli ejus, * in átriis dó-
mûs Dómini, in médio tuí,
Jerúsalem.

Ant. Quid retribuam Dó-
mino pro ómnibus quæ re-
tribuit mihi ?

Ant. 8. c. Oculi nostri.

PSALMUS 122.

Ad te levávi óculos meos, *
qui hábitas in cœlis.

Eccè sicut óculi servó-
rum * in manibus domi-
norum suorum ;

Sicut óculi ancillæ in má-
nibus dominæ suæ, * ita
óculi nostri ad Dóminum
Deum nostrum, donec mi-
sereátur nostri.

PARS AUTUMNALIS.

Miserére nostri, Dómine,
miserére nostri : * quia mul-
tùm repléti sumus despec-
tione.

Quia multùm repléta est
ánima nostra ; * oppróbrium
abundántibus, et despectio
supérbis.

Ant. Oculi nostri ad Dó-
minum Deum nostrum, do-
nec misereátur nostri.

Ant. 5. a. Magnificávit.

PSALMUS 123.

In converténdo Dóminus
captivitátem Sion, * facti
sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio
os nostrum, * et lingua nos-
tra exultatione.

Tunc dicent inter gen-
tes : * Magnificávit Dómi-
nus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fá-
cere nobiscum : * facti su-
mus lætántes.

Convérte, Dómine, cap-
tivitátem nostram, * sicut
torrens in Austro.

Qui séminant in lácry-
mis, * in exultatione me-
tent.

Eúntes ibant et flebant, *
mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient
cum exultatione, * portán-
tes manipulos suos.

Ant. Magnificávit Dómi-
nus fácere nobiscum, facti
sumus lætántes.

Ant. 8. c. Sacerdotes.

PSALMUS 131.

MEMENTO, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introiero in tabernáculum domûs meæ, * si ascendero in lectum strati mei :

Si dédero somnum oculis meis, * et pálpebris meis dormitiónem,

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Eccè audívimus eam in Ephráta : * invénimus eam in campis silvæ.

Introibimus in tabernáculum ejus : * adorábitus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justitiam, * et sancti tui exúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas faciém Christi tui.

Ant. Sacerdótes tui, Dómine, induántur justitiam, et sancti tui exúltent.

Ant. 4. D. Elégit Dóminus.

Divisio Psalmi 131.

JURAVIT Dóminus David veritátem, et non frustarábitur eam : * De fructu

ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc quæ docébo eos,

Et filii eórum usquè in sæculum ; * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion, * elégit eam in habitatióne sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hîc habitábo, quóniam elégi eam.

Viduam ejus benedicens benedicam, * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus induam salutári : * et sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc producám cornu David ; * parávi lucérnam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificatió mea.

Ant. Elégit Dóminus Sion, elégit eam in habitatióne sibi.

CAPITULUM. (2. Cor. 6.)

EXHORTAMUR ne in vácuum grátiam Dei recipiátis ; ait enim : Témpore accépto exaudivi te, et in die salutis adjúvi te.

HYMNUS.

SUPERBA gens mortálium, Fastu profáno quid tu-
mes ?

Quodcúmque rectum pérficis,
Dei favéntis munus est.

NIL viribus debes tuis;
Ni, fons salútis, grátia
Tuos labóres próvehat,
Nil, vana virtus, éfficis.

DAT velle, dat rectum
sequi,
Dat ipse, quod jubet,
Deus:

Dùm nos corónat, et sua
Simul corónat múnera.

POSCAMUS ergò súpplices
Cœléste donum grátiae;
Nec, sponte quod præbet
Deus,

Rebélle pectus réspuat.

SIT laus Patri, laus Fílio,

Sit par tibi laus, Spíritus:
De corde nostro fac tuæ
Virtus triúmphet grátiae.

Amen.

Ÿ. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, R. Quam abscondisti tíméntibus te! (*Ps.* 30.)

Ad MAGNIF. Ant. 7. G. Qui perseveráverit usque in finem, hic salvus erit. (*Matt.* 40.)

Preces, si dicendæ sint, habentur post Laudes Feriæ secundæ, pag. 43. Suffragia cerò, post Vesperas ejusdem Feriæ, pag. 60.

Oratio conveniens.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. f. Exáudi.

PSALMUS 31.

BEATI, quorum remissæ sunt iniquitátes; * et quorum tecta sunt peccáta!

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus!

Quóniam táci, inveteravérunt ossa mea, * dùm clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmnâ meâ, dùm configitur spina.

Delictum meum cónfítum tibi feci, * et injus-títiam meam non abscondi.

Dixi: Confitébor advérsùm me injus-títiam meam Dómino; * et tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hâc orábit ad te omnis sanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultatio mea, érue me à circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et instruam te in viâ hâc quâ gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus

et mûlus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris; * sperántem autem in Dómino misericórdia circumdabit.

Lætámini in Dómino, et exultáte, iusti; * et gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 38.

DIXI: Custódiam vias meas, * ut non delinquam in linguâ meâ.

Pósui ori meo custódiam, * cùm consisteret peccátor advérsus me.

Obmútui et humiliátus sum, et sílui à bonis: * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me: * et in meditatióne meâ exardéscet ignis.

Locútus sum in linguâ meâ: * Notum fac mihi, Dómine, finem meum,

Et númerum diérum meórum, quis est; * ut sciam quid desit mihi.

Eccè mensurábiles posuisti dies meos: * et substántia mea tanquàm níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed et frustrâ conturbátur.

Thesaurizat: * et ignorat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectatió mea? noane Dóminus? * et substántia mea apud te est.

Divisio Psalmi 38.

AB ómnibus iniquitatibus meis érué me: * opprobrium insipiénti dedisti me.

Obmútui, et non apérui os meum; quóniam tu fecisti: * ámove à me plagas tuas.

A fortitúdine manús tuæ ego deféci in increpationibus: * propter iniquitatem corripuisti hóminem.

Et tabéscere fecisti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exáudi oratióem meam, Dómine, et deprecatióem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas; quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrigerer, priúsqüam ábeam; * et ámplius non ero.

Ant. Exáudi oratióem meam, Dómine, et deprecatióem meam.

Hymnus, pag. 32.

Reliqua, ut ad Completorium Feriæ secundæ, pag. 63.

FERIA SEXTA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum
qui passus est pro nobis,
* Veníte, adorémus. (1.
Petr. 2.)

Psal. Veníte..., pag. 2.

HYMNUS.

O MIRA Patris cháritas!
Sic ille diléxit suos,
Ut sponte natum tráderet:
Servi fit obses Fílius.

SPLENDORIS ímmemor sui,
Nostræ salútis fit memor:
Ut nos in altum próvehat,
Ad ima descéndit Deus.

PER mille fusum vúlnera
Totum dat orbi ságuinem;
Hoc fonte nascens grátia,
Terras inúndans éxpiat.

DUM cæsa tortóris manu
Procúmbit insons víctima,
Hanc ímmolat cælo Pater,
Hanc mactat in terris a-
mor.

Qui nos creávit laus Pa-
tri,

Qui nos redémit, Fílio;
Fovens redemptos grátia,
Sit par tibi laus, Spíritus.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. b. Ne despéxeris.

PSALMUS 51.

QUID gloriáris in mali-
tiâ, * qui potens es in
iniquité?

Totâ die injustítiam co-

gitávit lingua tua: * sicut
novácula acúta fecísti do-
lum.

Dilexísti malítiam super
benignítatem: * iniquitá-
tem magis quàm loqui
æquitátem.

Dilexísti ómnia verba
præcipitátis, * lingua do-
lósâ.

Proptérea Deus déstruet
te in finem: * evéllet te,
et emigrábit te de taber-
náculo tuo, et radicem tu-
am de terrâ vivéntium.

Vidébunt justí, et timé-
bunt, et super eum ridé-
bunt, et dicent: * Ecce
homo, qui non pósuit Deum
adjutórem suum;

Sed sperávit in multítu-
dine divitiárum suárum: *
et præváluit in vanité
suâ.

Ego autem sicut olíva
fructífera in domo Dei: *
sperávi in misericórdiâ Dei
in ætérnum, et in sæcu-
lum sæculi.

Confitébor tibi in sæcu-
lum, quia fecísti: * et ex-
pectábo nomen tuum, quó-
niâ bonum est in cons-
pectu sanctórum tuórum.

PSALMUS 54.

EXAUDI, Deus, oratióem
meam, et ne despéxe-
ris deprecatióem meam: *

inténde mihi , et exáudi me.

Contristátus sum in exercitátione meâ ; * et conturbátus sum à voce inimici , et à tribulátione peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes : * et in irâ molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me : * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me : * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi : Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ ? * et volábo et requiescam.

Eccè elongávi fúgiens : * et mansi in solitúdine.

Expectábam eum , qui salvum me fecit * à pusillanimitáte spiritûs , et tempestáte.

Præcipita , Dómine , divi-de linguas eórum ; * quóniam vidí iniquitátem et contradictionem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iniquitas : * et labor in médio ejus , et injustitia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra , et dolus.

Quóniam , si inimicus meus maledixisset mihi , * sustinuíssem útiquè.

Et si is qui óderat me , super me magna locútus

fuisset ; * abscondissem me fórsitan ab eo.

Tu verò homo unánimis , * dux meus , et notus meus ,

Qui simul mecum dulces capiébas cibos ; * in domo Dei ambulávimus cum consensu.

Véniat mors super illos ; * et descendant in inférnum vivéntes.

Quóniam nequitiæ in habitáculis eórum , * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi ; * et Dóminus salvábit me.

Divisio Psalmi 54.

VESPERE , et manè , et meridie narrábo , et annuntiábo : * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi ; * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus , et humiliábit illos , * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutatio , et non timuérunt Deum : * exténdit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testamentum ejus , divisi sunt ab irâ vultûs ejus : * et appropinquávit cor illius.

Molliti sunt sermónes ejus super óleum , * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enutriet: * non dabit in æternum fluctuationem justo.

Tu verò, Deus, deduces eos * in puteum interitûs.

Viri sanguinum, et dolosi non dimidiabunt dies suos: * ego autem sperabo in te, Dómine.

Ant. Ne despexeris, Dómine, deprecationem meam: inténde mihi, et exaudi me.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Factus es.

PSALMUS 58.

ERIPE me de inimicis meis, Deus meus: * et ab insurgentibus in me libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem: * et de viris sanguinum salva me.

Quia ecce cepérunt animam meam, * irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum meum, Dómine: * sine iniquitate cucurri, et direxi.

Exúrge in occursum meum et vide: * et tu, Dómine, Deus virtutum, Deus Israel,

Inténde ad visitandas omnes gentes: * non miserearis ómnibus qui operantur iniquitatem.

Converténtur ad vesperam, et famem patiéntur ut canes; * et circuibunt civitatem.

Eccè loquéntur in ore suo, et gladius in lábiis eórum: * quóniam quis audivit?

Et tu, Dómine, deridebis eos: * ad nihilum deduces omnes gentes.

Divisio Psalmi 58.

FORTITUDINEM meam ad te custódiam; quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus præveniet me.

Deus osténdet mihi super inimicos meos: ne occidas eos; * nequándò obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtute tuâ, * et depóne eos, protector meus, Dómine.

Delictum oris eórum, sermonem labiórum ipsórum; * et comprehendántur in superbiâ suâ.

Et de execratione et mendacio annuntiabúntur in consummatione: * in irâ consummationis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob, * et finium terræ.

Converténtur ad vesperam, et famem patiéntur ut canes, * et circuibunt civitatem.

Ipsi dispergéntur ad man-

ducendum : * si verò non fuerint saturâti, et murmurâbunt.

Ego autem cantâbo fortitudinem tuam : * et exaltâbo manè misericórdiam tuam ;

Quia factus es suscepôr meus, * et refúgium meum in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam ; quia Deus suscepôr meus es : * Deus meus, misericórdia mea.

PSALMUS 63.

EXAUDI, Deus, oratióem meam, cùm deprecor : * à timóre inimíci éripe animam meam.

Protexisti me à convéntu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitâtem ;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intenderunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbitò sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt, ut absconderent láqueos, * dixerunt : Quis vidébit eos ?

Scrutáti sunt iniquitates : * defecerunt scrutântes scrutinio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos, * et timuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo : * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Factus es, Dómine, suscepôr meus, et refúgium meum in die tribulatiónis meæ.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. a. Quóniam tribulor.

PSALMUS 68.

SALVUM me fac, Deus ; * quóniam intravérunt a quæ usquè ad animam meam.

Infixus sum in limo profúndi, * et non est substantia.

Veni in altitúdinem maris ; * et tempestas demersit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecerunt óculi mei, dùm spero in Deum meum.

Multiplícáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui per-

secûti sunt me inimici mei
injûstè : * quæ non râpui,
tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam
meam : * et delicta mea à
te non sunt abscondita.

Non erubéscant in me,
qui expéctant te, Dómine, *
Dómine virtutum.

Non confundántur super
me, * qui quærent te, Deus
Israel.

Quóniam propter te sus-
tinui oppróbrium : * opérui
confusio faciém meam.

Extrâneus factus sum
frâtribus meis, * et pere-
grinus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domûs tuæ
comédit me : * et oppróbria
exprobrántium tibi cecidé-
runt super me.

Et opéruí in jejúnio áni-
mam meam, * et factum
est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum
meum cilicium : * et factus
sum illis in parabolam.

Advérsùm me loquebân-
tur qui sedébant in portâ, *
et in me psallébant qui bi-
bébant vinum.

Ego verò orationem me-
am ad te, Dómine : * tem-
pus benepláciti, Deus.

In multitudine miseri-
córdiæ tuæ exáudi me, *
in veritate salútis tuæ.

Eripe me de laqueo, ut
non infigar : * libera me
ab his qui odérunt me, et

de profúndis aquárum.

Non me demérgat tem-
péstat aquæ, neque ab-
sórbeat me profúndum, *
neque úrgeat super me pú-
teus os suum.

Divisio Psalmi 68.

Exáudi me, Dómine ; quó-
niam benígna est mise-
ricórdia tua : * secúndum
multitudinem miserationum
tuarum respice in me.

Et ne avértas faciém tu-
am à púero tuo : * quóniam
tribulor, velóceiter exáudi
me.

Inténde ánimæ meæ, et
libera eam : * propter ini-
micos meos éripe me.

Tu scis impropérium me-
um et confusiónem meam, *
et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt
omnes qui tribulant me : *
impropérium expectávit cor
meum et misériam.

Et sustínui qui simul con-
tristaretur, et non fuit ; *
et qui consolarétur, et non
invéni.

Et dedérunt in escam me-
am fel, * et in siti meâ po-
tavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram
ipsis in láqueum, * et in
retributiónes, et in scándala-
rum.

Obscuréntur óculi eórum,
ne videant, * et dorsum
eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram

tuam, * et furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta: * et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt: * et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum: * et non intrent in justitiam tuam.

Deleantur de libro viventium, * et cum justis non scribantur.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua, Deus, suscepit me.

Altera divisio Psalmi 68.

LAUDABO nomen Dei cum cántico, * et magnificabo eum in laude.

Et placebit Deo super vitulum novellum, * cornua producentem et ungulas.

Videant pauperes et lætentur: * quærite Deum, et vivet anima vestra.

Quoniam exaudivit pauperes Dominus, * et victos suos non despexit.

Laudent illum cæli et terra, * mare et omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus salvam faciet Sion, * et ædificabuntur civitates Juda;

Et inhabitabunt ibi, * et hæreditate acquirant eam.

Et semen servorum ejus possidebit eam, * et qui diligunt nomen ejus, habitabunt in ea.

Ant. Quoniam tribulor, velociter exaudi me, Domine; intende animæ meæ, et libera eam.

¶ Exultabunt labia mea, cum cantávero tibi; R/. Et anima mea quam redemisti. (*Ps.* 28.)

Pater noster...

AD LAUDES.

¶ Deus†, in adiutorium...

Ant. 1. a. Egénus.

PSALMUS 69.

DEUS, in adiutorium meum intende: * Domine, ad adjuvandum me festina.

Confundantur et reverentur, * qui quærent animam meam.

Avertantur retrorsum et erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent et lætentur in te omnes qui quærent te, * et dicant semper: Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.

Ego verò egénus et pauper sum: * Deus, adjuva me.

Adjutor meus et liberator meus es tu: * Domine, ne moreris.

Ant. Egénus et pauper sum ; Deus , adjuva me.

Ant. 3. à. Tu es.

PSALMUS 70.

IN te , Dómine , sperávi , non confúndar in ætérnum : * in justitiâ tuâ libera me et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam , * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem , et in locum munitum : * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum * et refúgium meum es tu.

Deus meus , éripe me de manu peccatóris , * et de manu contra legem agentis , et iníqui.

Quóniam tu es paciéntia mea , Dómine : * Dómine , spes mea à juventúte meâ.

In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protector meus.

In te cantátio mea semper : * tanquàm prodígium factus sum multis , et tu adjutor fortis.

Repleátur os meum laude ; ut cantem glóriam tuam , * totâ die magnitudinem tuam.

Ne projicias me in témpore senectútis : * cùm défecerit virtus mea , ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici

mei mihi , * et qui custodiébant ánimam meam , concílium fecérunt in unum ,

Dicéntes : Deus derelíquit eum , persequímini et comprehéndite eum ; * quia non est qui erípiat.

Deus , ne elongéris à me : * Deus meus , in auxílium meum respice.

Confundántur et deficiant detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur confusióne et pudóre , qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo , * et adjiciam super omnem laudem tuam.

Ant. Tu es paciéntia mea , Dómine , spes mea à juventúte meâ.

Ant. 7. b. Multiplicásti.

Divisio Psalmi 70.

Os meum annuntiábit justítiam tuam , * totâ die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram , introibo in poténtias Dómini : * Dómine , memorábor justítiæ tuæ solius.

Deus , docuisti me à juventúte meâ ; * et usquè nunc pronuntiábo mirabilia tua ,

Et usquè in senéctam et sénium : * Deus , ne derelinquas me ,

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra est ,

Poténtiam tuam et justitiam tuam, Deus, usque in altissima, quæ fecisti, magnalia : * Deus, quis similis tibi ?

Quantas ostendisti mihi tribulationes multas et malas ; et convérsus vivificasti me, * et de abyssis terræ iterum reduxisti me.

Multiplicasti magnificéntiam tuam, * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritatem tuam : * Deus, psallam tibi in cithará, sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea, cum cantávero tibi ; * et ánima mea, quam redemisti.

Sed et lingua mea totâ die meditábitur justitiam tuam, * cum confúsi et revériti fuerint qui quærunt mala mihi.

Ant. Multiplicasti magnificéntiam tuam, Deus, et convérsus consolátus es me.

Ant. 8. G. Egressus es.

CANTICUM. (*Habacuc*, 3.)

DOMINE, audivi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine, opus tuum ; * in médio annórum vivífica il-lud.

In médio annórum no-tum fácies : * cum irátus fueris, misericórdiæ recor-dáberis.

Deus ab austro véniet ; * et sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit : * córnua in mámbus ejus.

Ibi abscondita est fortitúdo ejus : * ante faci-em ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus : * stetit et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes : * et contriti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi * ab itinéribus æternitatis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentó-ria Æthiopiæ : * turbabún-tur pelles terræ Máðian.

Namquid in fluminibus irátus es, Dómine ? * aut in fluminibus furor tuus ? vel in mari indignatio tua ?

Qui ascédes super equos tuos, * et quadrigæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum, * juraménta tribubus quæ locátus es.

Flúvios scindes terræ : vidérunt te, et doluerunt montes : * gurgés aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam : * altitúdo manus suas levávit.

Sol et luna steterunt in habitáculo suo, * in luce sagittarum tuarum ibunt, in splendore fulgurantis hastæ tuæ.

In frémitu conculcabis terram, * et in furóre obstupescies gentes.

Egressus es in salutem populi tui, * in salutem cum Christo tuo.

Percussisti caput de domo impii, * denudasti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, capiti bellatorum ejus, * venientibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultatio eorum * sicut ejus qui dévorat pauperem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquarum multarum.

Audivi, et conturbatus est venter meus : * à voce contremuerunt labia mea.

Ingrediatur putredo in ossibus meis, * et subter me scateat.

Ut requiescam in die tribulationis, * ut ascendam ad populum accinctum nostrum.

Ficus enim non florebit, * et non erit germen in vineis.

Mentietur opus olivæ, * et arva non afferent cibum.

Abscindetur de ovili pecus, * et non erit armamentum in præsepibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * et exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea : * et ponet pedes meos quasi cervorum.

Et super excelsa mea ducet me victor * in psalmis canentem.

Ant. Egressus es, Dómine, in salutem populi tui, in salutem cum Christo tuo.

Ant. 4. D. Beátus.

PSALMUS 145.

LAUDA, ánima mea, Dóminum : laudábo Dóminum in vitâ meâ, * psallam Deo meo, quâmdiu fuero.

Nolite confidere in principibus, * in filiis hominum, in quibus non est salus.

Exibit spíritus ejus, et revertetur in terram suam : * in illâ die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjutor ejus : spes ejus in Dómino Deo ipsius, * qui fecit cælum et terram, mare, et omnia quæ in eis sunt ;

Qui custodit veritatem in sæculum, facit judicium injuriam patientibus, * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos, * Dóminus illuminat cæcos.

Dóminus érigit elisos , *
Dóminus diligit justos.

Dóminus custódit ádvenas : pupillum et víduam suscipiet , * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábít Dóminus in sæcula ; Deus tuus , Sion , * in generatióem et generatióem.

Ant. Beátus , cujus Deus Jacob adjútor ejus , spes ejus in Dómino Deo ipsius.

CAPITULUM. (*Heb. 12.*)

ASPICIENTES in auctórem fidei , et consummatórem Jesum , qui , propósito sibi gáudio , sustinuit crucem , confusióne contéptâ , recogitáte eum , ut ne fatigémini , ánimis vestris deficiéntes.

HYMNUS.

QUICUMQUE defixam cruci Dei vides imáginem , Simúlque díro cónspicis Mucróné confóssum latus ,

AGNOSCE , quanto vúlnerè , Natúra læsa décidit !
Divínus en tanti cruor
Medéla sola vúlneris.

Nos ergò Christus ínno-
cens
Livóre sanávit suo ,
Nostrósque languóres tulit ;
Ut lánguidis foret salus.

Qui tanta passus es , Deus ,
Fac , irritus non sit labor ,
Nec ságuinis fructum tui
Sinus nocéntes pérdere.

Qui nos creávit , laus Patri ,

Qui nos redémit , Fílio ;
Fovens redéptos grátia ,
Sit par tibi laus , Spíritus.
Amen.

¶. Ad te clamávi , dùm
anxiarétur cor meum ;

R. Quia factus es spes
mea , Deus. (*Ps. 60.*)

Ad BENEDIC. Ant. 5. C.
Comméndat charitátem suam Deus in nobis ; quóniam , cùm peccátóres essemus , Christus pro nobis mórtuus est. (*Rom. 5.*)

Preces et Suffragia , si dicenda sint , habentur post Laudes Feriæ secundæ , pag. 43.

Oratio conveniens.

Notandum est omitti in hac Feriâ Suffragium de Cruce.

AD PRIMAM.

Hymnus , Jàm lucis... , pag. 14.

Ant. 3. C. Dómine.

PSALMUS 34.

JUDICA , Dómine , nocéntes me ; * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum , * et exúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam , et conclúde advérsus eos qui persequúntur me ; * dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum.

Confundântur et revere-
ântur * quæréntes ánimam
meam.

Avertântur retrórsùm, et
confundântur * cogitántes
mihi mala.

Fiant tanquàm pulvis ante
fáciem venti, * et Angelus
Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ
et lúbricum, * et Angelus
Dómini pérsequens eos.

Quóniàm gratis abscondé-
runt mihi intéritum láquei
sui : * supervácuè expro-
bravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem
ignórat, et cáptio quam abs-
cóndit, apprehéndat eum; *
et in láqueum cadat in ip-
sum.

Anima autem mea exul-
tábit in Dómino, * et delec-
tábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : *
Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu
fortiórum ejus, * egénium et
páuperem à diripiéntibus
eum.

Divisio Psalmi 34.

SURGENTES testes iníqui, *
quæ ignorábam, inter-
rogábant me.

Retribuébant mihi mala
pro bonis, * sterilitátem á-
nimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi
molésti essent, * induébar
cilicio.

Humiliábam in jejúnio

ánimam meam : * et orátio
mea in sinu meo conver-
tétur.

Quasi próximum et quasi
fratrem nostrum, sic com-
placébam : * quasi lugens
et contristátus sic humi-
liábar.

Et advérsùm me lætáti
sunt, et convenérunt : *
congregáta sunt super me
flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec com-
púncti ; tentavérunt me,
subsannavérunt me subsan-
natióne ; * frenduérunt su-
per me déntibus suis.

Dómine, quandò respi-
cies ? * restitue ánimam
meam à malignitáte eórum,
à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésiâ
magnâ ; * in pópulo gravi
laudábo te.

Non supergáudeant mihi
qui adversántur mihi ini-
què, * qui odérunt me gra-
tis, et ánnuunt óculis.

Quóniàm mihi quidem
pacíficè loquebántur ; * et
in iracúndiâ terræ loquén-
tes dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me
os suum : * dixerunt : Euge,
euge, vidérunt óculi nostri.

Vidisti, Dómine, ne sí-
leas : * Dómine, ne discé-
das à me.

Altera divisio Psalmi 34.

EXURGE et inténde iudicio
meo : * Deus meus, et

Dóminus meus, in causam meam.

Júdica me secúndum justitiam tuam, Dómine, Deus meus; * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, animæ nostræ; * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant et revearéantur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntiâ, * qui magna loquúntur super me.

Exúltent et læténtur qui volunt justitiam meam, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justitiam tuam, * totâ die laudem tuam.

Ant. Dómine, ne discédas à me; exúrge, et inténde iudicio meo.

Reliqua, ut ad Primam Feriæ secundæ, pag. 47.

AD TERTIAM.

Hymnus, O fons amóris..., pag. 20.

Ant. 6. F. In Dómino.

PSALMUS 25.

JUDICA me, Dómine, quóniam ego in innocentia meâ ingressus sum, * et in Dómino sperans non infirmabor.

Proba me, Dómine, et

tenta me: * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est, * et complácu in veritate tuâ.

Non sedi cum concílio vanitátis; * et cum iniqua geréntibus non introibo.

Odívi ecclésiám malignántium, * et cum impiis non sedébo.

Lavábo inter innocétes manus meas, * et circúmdabo altáre tuum, Dómine.

Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabilia tua.

Dómine, diléxi decórem domûs tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis, Deus, animam meam, * et cum viris sánguinem vitam meam:

In quorum manibus iniquitates sunt, * dextera eorum repléta est munéribus.

Ego autem in innocentia meâ ingressus sum: * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in directo: * in Ecclésiis benedicam te, Dómine.

PSALMUS 39.

EXPECTANS expectávi Dóminum; * et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas, * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto facis.

Et stâuit super petram pedes meos, * et diréxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi et timébunt, * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus; * et non respéxit in vanitâtes et insánias falsas.

Multa fecisti tu, Dómine, Deus meus, mirabilia tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium et oblatiónem noluisti; * aures autem perfecisti mihi.

Holocáustum et pro peccâto non postulâsti; * tunc dixi: Eccè vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntâtem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Divisio Psalmi 39.

ANNUNTIÁVI justítiam tuam in Ecclesiâ magnâ; * ecce lábia mea non prohibébo; Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo: * veritâtem tuam et salutâre tuum dixi.

Non abscondi misericór-

diam tuam, et veritâtem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miseratiónes tuas à me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus; * comprehendérunt me iniquitâtes meæ; et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei, * et cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me respice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsùm, et revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent et læténtur super te omnes quæréntes te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutâre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus solícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Ant. In Dómino sperans non infirmábor.

CAPITULUM. (1. Petr. 4.)

CHRISTO passo in carne, et vos eâdem cogitatîone armâmini; ut jàm non desidériis hóminum, sed voluntâti Dei vivâtis.

R. *breve*. Protéctor noster, * Aspice, Deus. R. Protéctor... V. Et réspice in faciém Christi tui. * Aspice, Deus. Glória Patri... R. Protéctor... (Ps. 83.)

V. Speráte in eo, omnis congregatîo pópuli; R. Effúndite coram illo corda vestra. (Ps. 61.)

Preces, si dicendæ sint, habentur superiùs, pag. 53.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Hymnus: Jàm solis aúreum..., pag. 22.

Ant. 2. D. Ne elongáveris.

PSALMUS 21.

DEUS, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquisti? * longè à salutè meâ verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * Laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te spe-

ravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjectio plebis.

Omnes vidéntes me, deriserunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ, in te projectus sum ex útero.

Divisio Psalmi 21.

DE ventre matris meæ Deus meus es tu; * ne discésseris à me.

Quóniam tribulatîo próxima est: * quóniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vítuli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquàm cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tanquàm testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxisti me.

Quóniam circumdederunt me canes multi : * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos : * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi verò consideraverunt et inspexerunt me : * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum à me : * ad defensionem meam conspice.

Erue à frameâ, Deus, animam meam, * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis, * et à cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis : * in medio Ecclesiæ laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum : * universum semen Jacob, glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel ; * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis ;

Nec avertit faciem suam à me ; * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Altera divisio Psalmi 21.

APUD te laus mea in Ecclesiâ magnâ : * vota mea reddam in conspectu timéntium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur ; et laudabunt Domi-

num qui requirunt eum ; * vivent corda eorum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dominum * universi fines terræ ;

Et adorabunt in conspectu ejus * universæ familiæ gentium.

Quoniam Domini est regnum, * et ipse dominabitur gentium.

Manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terræ : * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet, * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventúra : * et annuntiabunt cœli justitiam ejus populo qui nascétur, quem fecit Dominus.

Ant. Ne elongaveris, Domine, auxilium tuum à me ; ad defensionem meam conspice.

CAPITULUM. (1. Tim. 2.)

UNUS mediátor Dei et hominum homo Christus Jesus, qui dedit redemptionem semetipsum pro omnibus.

R. breve. Deus meus es tu, * Ne disceris à me ;
R. Deus... *Ÿ.* Quoniam non est qui adjuvet. * Ne disceris à me. Glória Patri...
R. Deus... (*Ps.* 24.)

†. Alieni insurrexerunt
adversum me; R. Et Dómi-
nus susceptor est animæ
meæ. (*Ps. 53.*)

*Preces, si dicendæ sint,
habentur superius, pag. 53.*

Oratio conveniens.

AD NONAM.

*Hymnus: Recedit incli-
nans..., pag. 25.*

Ant. 5. a. Esto mihi.

PSALMUS 30.

In te, Dómine, sperávi,
non confundar in ætér-
num: * in justitiâ tuâ libera
me.

Inclína ad me aurem tu-
am; * accélera, ut éruas
me.

Esto mihi in Deum pro-
tectórem, et in domum re-
fúgii; * ut salvum me fá-
cias.

Quóniam fortitúdo mea,
et refúgium meum es tu: *
et propter nomen tuum de-
dúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc,
quem abscondérunt mihi; *
quóniam tu es protéctor
meus.

In manus tuas comméndo
spíritum meum: * redemisti
me, Dómine, Deus veri-
tátis.

Odisti observátes vani-
tátes * supervácuè.

Ego autem in Dómino
sperávi: * exultábo et lætá-
bor in misericórdiâ tuâ.

Quóniam respexisti hu-
militátem meam; * salvásti
de necessitatibus ánimam
meam;

Nec conclusísti me in má-
nibus inimíci: * statuísti in
loco spatióso pedes meos.

Divisio Psalmi 30.

Miserere mei, Dómine,
quóniam tribulor: * con-
turbátus est in irâ óculus
meus, ánima mea, et ven-
ter meus.

Quóniam defécit in doló-
re vita mea, * et anni mei
in gemitibus.

Infirmáta est in paupertá-
te virtus mea, * et ossa
mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos me-
os factus sum oppróbrium,
et vicínis meis valdè, * et
timor notis meis.

Qui vidébant me, foràs
fugérunt à me: * oblivióni
datus sum, tanquàm mór-
tuus à corde.

Factus sum tanquàm vas
pérditum; * quóniam audí-
vi vituperatióem multó-
rum commorántium in cir-
cúitu.

In eo dùm convenírent si-
mul adversum me, * acci-
pere ánimam meam consi-
liáti sunt.

Ego autem in te sperávi,
Dómine; * dixi: Deus meus
es tu, in mánibus tuis sor-
tes meæ.

Eripe me de manu inimi-

córum meórum, * et à persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdiâ tuâ: * Dómine, non confúndar; quóniam invocávi te.

Erubéscant impii, et deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa,

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbiâ et in abusióne.

Altera divisio Psalmi 30.

QUAM magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondisti timéntibus te!

Perfecisti eis qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscondito faciéi tuæ * à conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * à contradicióne linguárum.

Benedictus Dóminus; * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitaté munitâ.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum à fácie oculórum tuórum.

Ideò exaudísti vocem orationis meæ, * dùm clamárem ad te.

Diligite Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam veritátem requíret Dóminus,

et retribuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viriliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Ant. Esto mihi, Dómine, in Deum protectórem, ut salvum me fácias.

CAPITULUM. (1. Petr. 2.)

CHARISSIMI, Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exéplum, ut sequámini vestigia ejus.

R. breve. Ego, Dómine, * In flagélla parátus sum. *R.* Ego, Dómine... *Ÿ.* Et dolor meus in conspéctu meo semper. * In flagélla... Glória... *R.* Ego, Dómine... (*Ps. 37.*)

Ÿ. In Deo salutáre meum, et glória mea. *R.* Deus auxilii mei, et spes mea in Deo est. (*Ps. 61.*)

Preces, si dicendæ sint, habentur superius, pag. 53.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Ant. A. A. Sæpè.

PSALMUS 128.

SÆPÈ expugnávérunt me à juventúte meâ; * dicat nunc Israel.

Sæpè expugnávérunt me à juventúte meâ: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricávérunt peccatóres, * prolongávérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervices peccatórum : * confundántur et convertántur retrórsùm omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fenum tectórum, * quod priúsqvà evellátur, exáruit.

De quo non implévit manum suam qui metit ; * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixerunt qui præteribant : Benedictio Dómini super vos : * benediximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Sæpè expugnáverunt me peccátóres ; etenim non potuérunt mihi.

Ant. 2. D. Apud te.

PSALMUS 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine ; * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiatio est, * et propter legem tuam sustinui te, Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custodiâ matutinâ usquè ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum mi-

sericórdia, * et copiósa apud eum redemptio ;

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Apud te propitiatio est, et propter legem tuam sustinui te, Dómine.

Ant. 6. F. Custódi me.

PSALMUS 139.

ERIPE me, Dómine, ab hómine malo : * à viro iniquo éripe me.

Qui cogitáverunt iniquitátes in corde : * totâ die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccátóris : * et ab homínibus iniquis éripe me.

Qui cogitáverunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt superbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu ; * exáudi, Dómine, vocem deprecationis meæ.

Ant. Custódi me, Dómine, de manu peccátóris.

Ant. 3. b. Ne tradas.

Divisio Psalmi 139.

DOMINE, Dómine, virtus salútis meæ, * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à
desidério meo peccatóri : *
cogitavérunt contra me ; ne
dereelinquas me , ne fortè
exalténtur.

Caput circúitus eórum , *
labor labiórurn ipsórum opé-
riet eos.

Cadent super eos carbó-
nes, in ignem dejícies eos ; *
in misériis non subsís-
tent.

Vir linguósus non dirigétur
in terrâ ; * virum injús-
tum mala cápient in inté-
ritu.

Cognóvi quia fáciét Dó-
minus judícium ínopis , * et
vindíctam páuperum.

Verúmtamen justí confi-
tebúntur nómini tuo ; * et
habitábunt recti cum vultu
tuo.

Ant. Ne tradas me, Dó-
mine, à desidério meo pec-
catóri.

Ant. 7. c. Inténde.

PSALMUS 141.

VOCE meâ ad Dóminum
clamávi , * voce meâ ad
Dóminum deprecátus sum.

Effúndo in conspéctu ejus
oratióem meam ; * et tribu-
latiόem meam ante ipsum
pronúntio.

In deficiéndo ex me spíri-
tum meum ; * et tu cogno-
visti sémitas meas.

In viâ hâc quâ ambulá-
bam , * abscondérunt láque-
um mibi.

Considerábam ad dexte-
ram, et vidébam : * et non
erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me , * et non
est qui requírat ánimam
meam.

Clamávi ad te, Dómine ; *
dixi : Tu es spes mea ,
pórtio mea in terrâ vivén-
tium.

Inténde ad deprecationem
meam ; * quia humiliátus
sum nimis.

Libera me à persecuénti-
bus me , * quia confortáti
sunt super me.

Educ de custodiâ ánimam
meam, ad confiténdum nó-
mini tuo : * me expéc-
tant justí, donec retribuas
mibi.

Ant. Inténde ad depreca-
tiόem meam, quia humi-
liátus sum nimis.

CAPITULUM. (2. Cor. 5.)

CHARITAS Christi urget nos,
Cæstimántes hoc, quóni-
àm, si unus pro ómnibus
mórtuus est, ergò omnes
mórtui sunt. Et pro ómni-
bus mórtuus est Christus ;
ut et qui vivunt, jàm non
sibi vivant, sed ei qui pro
ipsis mórtuus est.

HYMNUS.

SPERATE, Mortáles, gravi
Peccáta quos premunt
jugo :

Qui sanguis in terras fluit,
Vestræ salútis pignus est.

DIVINA mundi Víctima,

Amândo non servas modum :

Cur totus it venis cruor ?
Guttam dedisse sùfficit.

IMMENSUS hoc amor jubet,
Suâsque dat leges tibi.
Hic solus imponit crucem,
Et crux amânti fit levis.

Sic ergò, Christe, nos
amas ?

Salvâre sic mundum juvat ?
O ter beâtum, cui licet
Tecum pati, tecum mori !

Qui nos creâvit, laus Patri,
Qui nos redêmit, Filio ;
Fovens redemptos grâtiâ,
Sit par tibi laus, Spiritus.

Amen.

†. Deo subjêcta esto, âni-
ma mea ; R. Quóniam ab
ipso patientia mea. (*Ps.*
61.)

Ad MAGNIF. Ant. 1. D.
Consolâtur nos Deus in om-
ni tribulatione nostrâ ; quóniam
sicut abundant passiones Christi, ita et per
Christum abundat consolatio
nostra. (*2. Cor. 1.*)

Oratio conveniens.

*Suffragia habentur post
Vesperas Feriæ secundæ,
pag. 60.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Deus.

PSALMUS 37.

DOMINE, ne in furóre tuo
ârguas me, * neque in
irâ tuâ corripias me.

Quóniam sagittæ tuæ in-

fixæ sunt mihi, * et con-
firmásti super me manum
tuam.

Non est sánitas in carne
meâ à faciè iræ tuæ : * non
est pax óssibus meis à faciè
peccatorum meórum.

Quóniam iniquitates meæ
supergréssæ sunt caput me-
um, * et sicut onus grave
gravatæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ
sunt cicatrices meæ * à fá-
cie insipientiæ meæ.

Miser factus sum, et cur-
vátus sum usque in finem : *
totâ die contristátus ingre-
diébar.

Quóniam lumbi mei im-
pléti sunt illusionibus, * et
non est sánitas in carne
meâ.

Afflictus sum, et humi-
liátus sum nimis : * rugié-
bam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne
desidérium meum : * et gé-
mitus meus à te non est
absconditus.

Divisio Psalmi 37.

Cor meum conturbátum
est, dereliquit me virtus
mea : * et lumen oculórum
meórum, et ipsum non est
mecum.

Amíci mei, et próximi
mei * advérsùm me ap-
propinquavérunt, et steté-
runt.

Et qui juxta me erant,
de longè steterunt, * et

vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * et dolos totâ die meditabántur.

Ego autem tanquàm surdus non audiébam, * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi ; * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándò supergáudeant mihi inimíci mei ; * et dùm commovén-tur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum, * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo, * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi ; * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine, Deus meus : * ne discésseris à me.

Inténde in adjutórium

meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

PSALMUS 55.

MISERERE mei, Deus, quóniam niàm conculcávit me homo : * totâ die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die : * quóniam multi bellántes advérsùm me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego verò in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea exacerabántur : * advérsùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscondent, * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro nihilo salvos fácies illos : * in irâ pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuisti lácrymas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tuâ : * tunc converténtur inimíci mei retrórsùm.

In quácúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermó-

nem : * in Deo sperávi,
non timébo quid fáciat mihi
homo.

In me sunt, Deus, vota
tua * quæ reddam, lauda-
tiones tibi.

Quóniam eripuisti áni-
mam meam de morte, et
pedes meos de lapsu : * ut

pláceam coram Deo in lá-
mine vivéntium.

Ant. Deus, vitam meam
annuntiávi tibi, posuisti lá-
crymas meas in conspéctu
tuo.

Hymnus, pag. 32.

*Reliqua, ut ad Completo-
rium Feriæ secundæ, p. 63.*

SABBATO.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Dóminum
reddéntem justis mercédem
labórum suórum, * Venite,
adorémus. (*Sap. 10.*)

Psal. Veníte..., pag. 2.

HYMNUS.

REGENS ab Auctóris manu
Primus parens mortá-
lium,

Curis solútus ánxiiis,
Dies agébat cándidos.

Mox, pœna peccáti, labor
Cum patre natos óbruit :
Hinc terra cultóris manu
Versánda spinas prótulit.

OMNES dolóris filii,
Omnes labóri náscimur :
Inter labóres vivimus ;
Labóre vitam cláudimus.

At non caret fructu la-
bor ;
Factus medéla críminis,
Corpus domat, cor érigit,
Et munit ad cœlum viam.

Qui nos coronat, laus
Patri,
Qui nos redémit, Filio ;

Almâ juvans nos grátia,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Ego.

PSALMUS 16.

EXAUDI, Dómine, justitiam
meam ; * inténde depre-
cationem meam.

Auribus pécipe oratio-
nem meam, * non in lábiis
dolosis.

De vultu tuo iudicium
meum pródeat : * óculi tui
videant æquitates.

Probásti cor meum, et
visitásti nocte : * igne me
examinásti, et non est in-
vénta in me iniquitas.

Ut non loquátur os meum
ópera hóminum : * prop-
ter verba labiórum tuórum
ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in
sémitis tuis ; * ut non mo-
veántur vestigia mea.

Ego clamávi, quóniam

exaudisti me, Deus : * inclina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Divisio Psalmi 16.

MIRIFICA misericordias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resistētibz dēxteræ tuæ custodi me, * ut pupillam oculi.

Sub umbrā alārū tuārum protege me, * à faciē impiōrum qui me affligerunt.

Inimici mei animam meam circumdederunt, adipem suum concluserunt : * os eōrum locūtum est superbiam.

Projicientes me nunc circumdederunt me, * oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam, * et sicut cātulus leōnis habitans in abdītis.

Exurge, Dōmine, præveneri eum, et supplantā eum : * eripe animam meam ab impio, frāmeam tuam ab inimicis manūs tuæ.

Dōmine, à paucis de terrā divide eos in vitā eōrum : * de absconditis tuis adimplētus est venter eōrum.

Saturāti sunt filiis, * et dimiserunt reliquias suas parvulis suis.

Ego autem in justitiā ap-

parēbo conspēctui tuo ; * satiabor, cū apparuerit glória tua.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus : * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum, * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Dōmini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus et mundo corde ; * qui non accipit in vano animam suam, nec juravit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Dōmino, * et misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciē Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras ; et elevamini, portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dōminus fortis et potens, Dōminus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras ; et elevamini, portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dōminus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Ant. Ego in justitiâ apparebo conspéctui tuo, Dómine; satiabor, cum apparuerit glória tua.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. F. Apud te.

PSALMUS 26.

DOMINUS illuminatio mea
et salus mea : * quem
timébo ?

Dóminus protéctor vitæ
meæ : * à quo trepidábo ?

Dùm appropíant super
me nocéntes, * ut edant
carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci
mei, * ipsi infirmáti sunt
et cecidérunt.

Si consistant advérsùm
me castra, * non timébit
cor meum.

Si exúrgat advérsùm me
prælium, * in hoc ego spe-
rábo.

Unam pétii à Dómino,
hanc requíram ; * ut inhábi-
tem in domo Dómini óm-
nibus diébus vitæ meæ ;

Ut vídeam voluptátem
Dómini, * et visitem tem-
plum ejus.

Quóniam abscondit me in
tabernáculo suo ; * in die
malórum protéxit me in
abscondito tabernáculi sui.

In petrâ exaltávit me : *
et nunc exaltávit caput me-
um super inimícos meos.

Circuivi et immolávi in
tabernáculo ejus hóstiam

vociferatiónis : * cantábo et
psalmum dicam Dómino.

Divisio Psalmi 26.

EXAUDI, Dómine, vocem
meam quâ clamávi ad
te ; * miserére mei, et ex-
audi me.

Tibi dixit cor meum :
Exquisivit te fácies mea ;
fáciem tuam, Dómine, re-
quíram.

Ne avértas fáciem tuam
à me : * ne declínes in irâ
à servo tuo.

Adjutor meus esto : * ne
derelínquas me, neque de-
spicias me, Deus salutáris
meus.

Quóniam pater meus et
mater mea dereliquerunt
me, * Dóminus autem as-
sumpsit me.

Legem pone mihi, Dómi-
ne, in viâ tuâ, * et dirige
me in sémitam rectam pro-
pter inimícos meos.

Ne tradideris me in ani-
mas tribulántium me : * quó-
niàm insurrexérunt in me
testes iníqui, et mentita est
iniquitas sibi.

Credo vidére bona Dó-
mini * in terrâ vivén-
tium.

Expécta Dóminum, viri-
liter age : * et confortétur
cor tuum et sústine Dómi-
num.

PSALMUS 35.

DIXIT injústus ut delinquat
in semetípso : * non est

timor Dei ante oculos ejus.

Quoniam dolose egit in conspectu ejus, * ut inveniatur iniquitas ejus ad odium.

Verba oris ejus iniquitas et dolus : * noluit intelligere, ut bene ageret.

Iniquitatem meditatus est in cubili suo : * astitit omni viæ non bonæ ; malitiam autem non odivit.

Domine, in cælo misericordia tua : * et veritas tua usque ad nubes.

Justitia tua sicut montes Dei : * judicia tua abyssus multa.

Homines et jumenta salvabis, Domine, * quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam, Deus.

Filii autem hominum * in tegmine alarum tuarum sperabunt.

Inebriabuntur ab ubertate domus tue : * et torrente voluptatis tue potabis eos.

Quoniam apud te est fons vitæ : * et in lumine tuo videbimus lumen.

Præterende misericordiam tuam scientibus te : * et justitiam tuam his qui recto sunt corde.

Non veniat mihi pes superbiæ, * et manus peccatoris non moveat me.

Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem, * ex-

pulsi sunt, nec potuerunt stare.

Ant. Apud te, Domine, est fons vitæ, et in lumine tuo videbimus lumen.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Gloriosa.

PSALMUS 46.

OMNES gentes, plaudite manibus : * jubilate Deo in voce exultationis.

Quoniam Dominus excelsus, terribilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjecit populos nobis, * et gentes sub pedibus nostris.

Elégit nobis hæreditatem suam, * speciem Jacob, quam dilexit.

Ascendit Deus in jubilo, * et Dominus in voce tubæ.

Psallite Deo nostro, psallite : * psallite Regi nostro, psallite.

Quoniam Rex omnis terræ Deus, * psallite sapienter.

Regnabit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham : * quoniam dii fortes terræ vehementer elevati sunt.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dominus et laudabilis nimis, * in ci-

vitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérse terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm suscipiet eam.

Quóniam eccè reges terræ congregáti sunt, * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis ; * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justitiá plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exúltent filiæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectimini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernacula Jacob.

Gloriósá dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylonis * sciéntium me.

Eccè alienígenæ, et Tyrus; et pópulus Æthiopum : * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo et homo natus est in eá : * et ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et principum, * horum qui fuérunt in eá.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Gloriósá dicta sunt de te, civitas Dei.

¶ Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum R. Propter retributiónem. (Ps. 118.)

Pater noster...

AD LAUDES.

¶ Deus †, in adjutórium...

Ant. 1. f. Lætábitur.

PSALMUS 57.

SI verè útiqùe justítiam S loquimini, * recta judicáte, filii hóminum.

Etenim in corde iniquitâtes operâmini : * in terrâ injustitias manus vestræ concinnant.

Alienâti sunt peccatôres à vulvâ , erraverunt ab útero ; * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis , * sicut áspidis surdæ et obturantis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantantium , * et venéfici incantantis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquàm aqua decúrrens : * inténdit arcum suum , donec infirméntur.

Sicut cera quæ fluit , auferéntur : * supercécidit ignis , et non vidérunt solem.

Priúsquàm intelligerent spinæ vestræ rhamnum : * sicut vivéntes , sic in irâ absórbet eos.

Lætábitur justus , cùm viderit vindíctam : * manus suas lavábit in ságuine peccatôris.

Et dicet homo : Si útiquè est fructus justo ; * útiquè est Deus júdicans eos in terrâ.

Ant. Lætábitur justus , cùm viderit vindíctam , et dicet homo : Utiquè est fructus justo.

Ant. 4. d. Læténtur.

PSALMUS 66.

DEUS misereátur nostri , et benedicat nobis : * illúminet vultum suum super nos , et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terrâ viam tuam , * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli , Deus , * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent gentes ; * quóniam júdicas pópulos in æquitáte , et gentes in terrâ dirígis.

Confiteántur tibi pópuli , Deus , confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus , Deus noster ; benedicat nos Deus , * et métuant eum omnes fines terræ.

Ant. Læténtur et exúltent gentes ; quóniam júdicas pópulos in æquitáte.

Ant. 7. b. Factus est.

PSALMUS 75.

NOTUS in Judæâ Deus : * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus , * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum , * scutum , gládium et bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum, * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in manibus suis.

Ab increpatione tuá, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo auditum fecisti iudícium : * terra trémuit, et quiévit ;

Cùm exúrgeret in iudícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitatio hóminis confitébitur tibi, * et reliquiæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete et réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera,

Terribili et ei qui aufert spíritum princípum, * terribili apud reges terræ.

Ant. Factus est in pace locus Dómini, et habitatio ejus in Sion.

Ant. 5. a. Judicábit.

CANTICUM MOYSI.

(Deut. 32.)

AUDITE, cœli, quæ loquor ; * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea ; * fluat ut ros elóquium meum,

Quasi imber super her-

bam, et quasi stillæ super grámina : * quia nomen Dómini invocábo.

Date magnificéntiam Deo nostro : * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus iudícia.

Deus fidélis et absque ullâ iniquitatē, justus et rectus : * peccavérunt ei, et non filii ejus in sórdibus :

Generatio prava atque perversa. * Hæccine reddis Dómino, pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit et creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógitá generatióes síngulas.

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi : * majóres tuos, et dicent tibi.

Quandò dividébat Altísimus gentes, * quandò separábat filios Adam,

Constituit téminos populórum * juxta númerum filiórum Israel.

Pars autem Dómini pópulus ejus : * Jacob funículus hæreditátis ejus.

Invenit eum in terrâ desértâ, * in loco horróris, et vastæ solitudinis.

Circumdúxit eum et dócuit, * et custodivit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad

volándum pullos suos, * et
super eos volitans,

Expándit alas suas et as-
súmpsit eum, * atque por-
távit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus
fuit, * et non erat cum eo
Deus aliénus.

Constituit eum super ex-
célsam terram; * ut comé-
deret fructus agrórum :

Ut súgeret mel de pe-
trâ, * oleúmque de saxo
duríssimo;

Bútyrum de arménto; et
lac de óvibus; * cum ádipe
agnórum et arietum filió-
rum Basan;

Et hircos cum medúllâ
trítici; * et sánguinem uvæ
biberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus,
et recalcitrávit: * incrassá-
tus, impinguátus, dilatá-
tus,

Derehiquit Deum factó-
rem suum; * et recéssit à
Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in
diis aliénis; * et in abomi-
natióibus ad iracúndiam
concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis
et non Deo, * diis quos
ignorábant.

Novi recentésque vené-
rant, * quos non coluérunt
patres eórum.

Deum qui te génuit, de-
reliquisti; * et oblitus es
Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad
iracúndiam concitátus est, *
quia provocavérunt eum
filii sui et filiæ.

Et ait: Abscóndam fá-
ciem meam ab eis, * et
considerábo novíssima eó-
rum.

Generátio enim perversa
est, * et infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt in
eo qui non erat Deus; * et
irritavérunt in vanitátibus
suis.

Et ego provocábo eos
in eo qui non est pópulus; *
et in gente stultâ irritábo
illos.

Ignis succénsus est in fu-
róre meo, * et ardébit us-
què ad inférni novíssima.

Devorabítque terram cum
gérmine suo, * et móntium
fundaménta combúret.

Congregábo super eos
mala, * et sagittas meas
complébo in eis.

Consuméntur fame; * et
devorábunt eos aves morsu
amaríssimo.

Dentes bestiárum immít-
tam in eos, * cum furóre
trahéntium super terram,
atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládus,
et intùs pavor; * júvenem
simul ac virginem; lactén-
tem cum hómine sene.

Dixi: Ubinàm sunt? *
cessáre fáciam ex homíni-
bus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicorum distuli, * ne fortè superbirent hostes eorum,

Et dicerent : Manus nostra excelsa, et non Dominus, * fecit hæc omnia.

Gens absque consilio est, et sine prudentiâ : * Utinàm sâperent, et intelligerent, ac novissima providerent :

Quomodo persequatur unus mille, * et duo fugent decem millia ?

Nonne idèò quia Deus suus vendidit eos, * et Dominus conclusit illos ?

Non enim est Deus noster ut dii eorum ; * et inimici nostri sunt iudices.

De vineâ Sodomorum vinea eorum, * et de suburbanis Gomorrhæ.

Uva eorum, uva fellis ; * et botri amarissimi.

Fel draconum vinum eorum ; * et venenum aspidum insanabile.

Nonne hæc condita sunt apud me ? * et signata in thesauris meis ?

Mea est ultio, et ego retribuam in tempore ; * ut labatur pes eorum.

Juxta est dies perditionis ; * et adesse festinant tempora.

Judicabit Dominus populum suum ; * et in servis suis miserabitur.

Videbit quod infirmata sit manus ; * et clausi quoque

defecerunt, residuique consumpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eorum, * in quibus habebant fiduciam ?

De quorum victimis comedebant adipēs, * et bibebant vinum libaminum.

Surgant et opitulentur vobis, * et in necessitate vos protegant.

Videte quod ego sim solus ; * et non sit alius Deus præter me.

Ego occidam, et ego vivere faciam : percutiam, et ego sanabo ; * et non est qui de manu meâ possit eruire.

Levabo ad cælum manum meam, et dicam : * Vivo ego in ætérnum.

Si acüero ut fulgur gladium meum, * et arripuerit judicium manus mea.

Reddam ultionem hostibus meis ; * et his qui odérunt me, retribuam.

Inebriabo sagittas meas sanguine ; * et gladius meus devorabit carnes,

De cruóre occisorum, * et de captivitate, nudati inimicorum capitis.

Laudate, gentes, populum ejus ; * quia sanguinem servorum suorum ulciscetur :

Et vindictam retribuet in hostes eorum, * et propitius erit terræ populi sui.

Ant. Judicabit Dóminus
pópulum suum, et in servis
suis miserébitur.

Ant. 2. D. Confirmáta est.

PSALMUS 116.

LAUDATE Dóminum, om-
nes gentes : * laudáte
eum, omnes pópuli ;

Quóniam confirmáta est
super nos misericórdia e-
jus, * et véritas Dómini ma-
net in ætérnum.

Ant. Confirmáta est su-
per nos misericórdia Dó-
mini.

CAPITULUM. (1. Cor. 9.)

NESCITIS quòd ii qui in
stádio currunt, omnes
quidem currunt, sed unus
accipit bravíum? Sic cúr-
rite, ut comprehendátis.

HYMNUS.

PUGNATE, Christi mílites,
Fortes fide resístite :
Imménsa promísit Deus
Pio labóri præmia.

Non ille fluxas ac leves
Palmas dabit vincéntibus ;
Sed lucis ætérnæ decus,
Et pura semper gáudia.

MENTES beátas éxcipit
Formósa cœlitum domus :
Hic turba cœlis áltior
Subjécta calcát sidera.

CADUCA vobis præmia
Offert levis mundi favor.
Vultus ad astra tollite ;
En ipse fit merces Deus.

Huc certa nos spes évo-
cat ;
Húc vota tendant ómnia ;

Nec térreat brevis labor,
Ætérna quos merces manet.

QUI nos coronat, laus
Patri,

Qui nos redémit, Filio ;
Almâ juvans nos grátiâ,
Sit par tibi laus, Spiritus.
Amen.

ψ. Dómine, quis requiès-
cet in monte sancto tuo ?
R. Qui ingréditur sine má-
culâ, et operátur justítiam.
(Ps. 14.)

Ad BENEDIC. *Ant.* 8. G.
Vitam illam expectámus,
quam Deus datúrus est his
qui fidem suam nunquàm
mutant ab eo. (Tob. 2.)

*Preces et Suffragia, si
dicenda sint, habentur post
Laudes Feriæ secundæ,
pag. 43.*

Oratio conveniens.

AD PRIMAM.

*Hymnus, Jàm lucis....,
pag. 44.*

Ant. 7. d. Propter.

PSALMUS 40.

BEATUS qui intélligit super
egénium et páuperem! *
in die malâ liberábit eum
Dóminus.

Dóminus consérvet eum,
et vivíficet eum, et beá-
tum fáciat eum in terrâ : *
et non tradat eum in ani-
mam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi
super lectum dolóris ejus : *
univérsum stratum ejus ver-

sásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miserére mei ; * sana ánimam meam , quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi : * Quandò moriétur , et peribit nomen ejus ?

Et si ingrediebátur , ut vidéret , vana loquebátur : * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foràs , * et loquebátur in idípsum.

Advérsùm me susurrábant omnes inimíci mei , * advérsùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constitúerunt advérsùm me ; * numquid qui dormit , non adjiciet , ut resúrgat ?

Etenim homo pacis meæ , in quo sperávi , * qui edébat panes meos , magnificávit super me supplantatióem.

Tu autem , Dómine , miserére mei , et resúscita me : * et retribuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me ; * quóniam non gaudébit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti , * et confirmásti me in conspectu tuo in ætérnum.

Benedictus Dóminus Deus Israel à sáculo , et usquè in sáculum. * Fiat , fiat.

PSALMUS 98.

DOMINUS regnávít , irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim , moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus , * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno , quóniam terribile et sanctum est ; * et honor regis judícium diligit.

Tu parásti directiões : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum , et adoráte scabellum pedum ejus ; * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotibus ejus , * et Sámuel inter eos , qui invocant nomen ejus.

Invocabant Dóminum , et ipse exaudiébat eos : * in columiná nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus , * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine , Deus noster , tu exaudiébas eos : * Deus , tu propítius fuísti eis , et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum , et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

PSALMUS 107.

PARATUM cor meum, Deus,
paratum cor meum : *
cantábo, et psallam in gló-
riá meá.

Exúrge, glória mea, exúr-
ge, psaltérium et cítha-
ra : * exúrgam dilúculò.

Confitébor tibi in pópulis,
Dómine, * et psallam tibi
in natióibus.

Quia magna est super cœ-
los misericórdia tua, * et
usquē ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos,
Deus, et super omnem ter-
ram glória tua ; * ut libe-
réntur dilécti tui.

Salvum fac dexterá tuá,
et exáudi me : * Deus locú-
tus est in sancto suo.

Exultábo, et dívidam Sí-
chimam ; * et convállem
tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus
est Manásses : * et Ephraim
suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus, * Moab
lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam
calceaméntum meum : * mi-
hi alienígenæ amíci facti
sunt.

Quis dedúcet me in civi-
tátem munitam ? * quis de-
dúcet me usquē in Idu-
mæam ?

Nonne tu, Deus, qui re-
pulisti nos, * et non exíbis,
Deus, in virtútibus nos-
tris ?

Da nobis auxiliū de tri-
bulatióne ; * quia vana sa-
lus hóminis.

In Deo faciémus virtú-
tem : * et ipse ad níhilum
dedúcet inimicos nostros.

Ant. Propter innocéntiam
suscepisti me, Dómine, et
confirmásti me in conspéctu
tuo in ætérnum.

*Reliqua, ut ad Primam
Feriæ secundæ, pag. 47.*

AD TERTIAM.

*Hymnus, O fons amoris...,
pag. 20.*

*Ant. 4. a. Beneplácitum
est.*

PSALMUS 87.

DOMINE, Deus salutis
meæ, * in die clamávi
et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo
orátio mea : * inclína aurem
tuam ad precem meam.

Quia repléta est malis
ánima mea, * et vita mea
inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum des-
cendéntibus in lacum : *
factus sum sicut homo sine
adjutório, inter mórtuos
liber,

Sicut vulneráti dormién-
tes in sepúlcris, quorum
non es memor ámplius ; *
et ipsi de manu tuá repúlsi
sunt.

Posuérunt me in lacu in-
ferióri, * in tenebrósis, et
in umbrá mortis.

Super me confirmatus est furor tuus, * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me : * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languerunt præ inópiâ.

Divisio Psalmi 87.

CLAMAVI ad te, Dómine, totâ die : * expândi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabilia ? * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam ? * et veritátem tuam in perditiónem ?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabilia tua ? * et justítia tua in terrâ obliuionis ?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et manè orátio mea præveniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis orationem meam ? * avértis faciém tuam à me ?

Pauper sum ego, et in labóribus à juventúte meâ : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ, * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua totâ die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti à me amicum et próximum, * et notos meos à misériâ.

PSALMUS 149.

CANTATE Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésiâ sanctorum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum : * et filii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in týmpano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glóriâ, * lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gúture eórum, * et gládii ancípites in mánibus eórum ;

Ad faciéndam vindictam in natió nibus, * increpationes in pópulis ;

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis,

Ut fácient in eis iudicium conscriptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Ant. Beneplácitum est Dómino in pópulo suo, et exaltábit mansuétos in salútem.

CAPITULUM. (*Apoc. 2.*)

VINCENTI dabo manna abscónditum, et dabo illi cálculum cándidum ; et

in cálculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui accipit.

R. *breve.* Justi * Hæreditabunt terram; R. Justi... V. Et inhabitabunt in sæculum sæculi super eam. * Hæreditabunt... Glória... R. Justi hæreditabunt terram. (Ps. 36.)

V. Viriliter agite, et confortetur cor vestrum,

R. Omnes qui speratis in Dómino. (Ps. 30.)

Preces, si dicendæ sint, habentur superius, pag. 53.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Hymnus, Jàm solis...., pag. 22.

Ant. 1. g. Salvum me fac.

PSALMUS 100.

MISERICORDIAM et iudicium * cantábo tibi, Dómine.

Psallam et intélligam in viâ immaculatâ. * Quandò vénies ad me?

Perambulábam in innocentia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante oculos meos rem injústam; * faciéntes prævaricatiónes odivi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem à me malignum non cognoscébam.

Detrahéntem secrétò pró-

ximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo et insatiabili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ; ut sédeant mecum: * ámbulans in viâ immaculatâ, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ qui facit superbiam: * qui loquitur iniqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutino interficiébam omnes peccatóres terræ; * ut dispénderem de civitaté Dómini omnes operántes iniquitatem.

PSALMUS 108.

DEUS, laudem meam ne tacúeris, * quia os peccatóris et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsùm me linguâ dolósâ, et sermónibus ódii circumdedérunt me, * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunť advérsùm me mala pro bonis, * et ódium pro dilectiône meâ.

Constítue super eum peccatórem; * et diábolus stet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus; * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci,*
et episcopátum ejus accipiat
alter.

Fiant filii ejus órphani,*
et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur
filii ejus, et mendícent:*
et ejiciántur de habitatió-
nibus suis.

Scrutétur fenerátor om-
nem substántiam ejus:*
et dirípiant aliéni labóres
ejus.

Non sit illi adjútor,*
nec sit qui misereátur pu-
píllis ejus.

Fiant nati ejus in intéri-
tum:* in generatióne uná
deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iní-
quitas patrum ejus in con-
spéctu Dómini:* et peccá-
tum matris ejus non de-
leátur.

Fiant contra Dóminum
semper, et dispéreat de
terrâ memória eórum;*
pro eo quòd non est re-
cordátus fácere misericór-
diam.

Et persecútus est hómi-
nem ínopem et mendicum,*
et compúntum corde mor-
tificáre.

Et diléxit maledictiónem,
et véniet ei;* et nóluit be-
nedictiónem, et elongábi-
tur ab eo.

Et induit maledictiónem
sicut vestiméntum;* et in-
trávit sicut aqua in inte-

rióra ejus, et sicut óleum
in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestimén-
tum quo operítur:* et sicut
zona quâ semper præcín-
gitur.

Hoc opus eórum qui dé-
trahunt mihi apud Dómi-
num;* et qui loquúntur
mala advérsus ánimam
meam.

Et tu, Dómine, Dómine,
fac mecum propter nomen
tuum,* quia suávis est
misericórdia tua.

Divisio Psalmi 108.

LIBERA me, quia egénus
et pauper ego sum,*
et cor meum conturbátum
est intra me.

Sicut umbra cùm decli-
nat, ablátus sum:* et ex-
cússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt
à jejúnio,* et caro mea
immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppró-
brium illis:* vidérunt me,
et movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine,
Deus meus:* saluum me
fac secúndum misericór-
diam tuam.

Et sciant quia manus tua
hæc:* et tu, Dómine, fe-
císti eam.

Maledícent illi, et tu be-
nedíces:* qui insúrgunt in
me confundántur; servus
autem tuus lætábitur.

Induántur, qui détrahunt

mihi, pudóre : * et operiántur sicut diplóide confusióne suâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit à dextris páuperis, * ut salvam fáceret à persecuéntibus ánimam meam.

Ant. Salvum me fac, Dómine, secúndum misericórdiam tuam.

CAPITULUM. (2 Cor. 4.)

QUOD in præsénti est momentáneum et leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis.

R. breve. Expécta Dóminum, et * Custódi viam ejus; *R.* Expécta... *ŷ.* Ut hæreditáte cápias terram. * Custódi... Glória... *R.* Expécta... (*Ps.* 36.)

ŷ. Judícia Dómini vera, *R.* In custodiéndis illis retribútio multa. (*Ps.* 18.)

Preces, si dicendæ sint, habentur superiùs, pag. 53.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Hymnus, Recédit inclínans dies..., pag. 25.

Ant. 8. c. Nos pópulus.

PSALMUS 59.

DEUS, repulísti nos, et destruxísti nos : * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam : * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura; * potásti nos vino compunctiúnis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem, * ut fúgiant à fácie arcûs,

Ut liberéntur dilécti tui : * salvum fac dexterâ tuâ, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo : * lætabor et partíbor Síchimam, et conválem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus, * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum; * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munitam? * quis dedúcet me usquè in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hómínis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad nihilum dedúcet tribulántes nos.

PSALMUS 78.

DEUS, venérunt gentes in hæreditatem tuam, poluérunt templum sanctum tuum, * posuérunt Jerúsalem in pomorum custodiam.

Posuérunt morticina servorum tuorum, escas volatilibus cœli, * carnes sanctorum tuorum bestiis terræ.

Effuderunt sanguinem eorum tanquam aquam in circuitu Jerúsalem : * et non erat qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris : * subsannatio et illusio his qui in circuitu nostro sunt.

Usquequò, Domine, irascéris in finem? * accendetur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt : * et in regna quæ nomen tuum non invocavérunt.

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitatum nostrarum antiquarum : citò anticipent nos misericordiæ tuæ, * quia pauperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus, salutaris noster; et propter glóriam nómínis tui, Domine, libera nos, * et propi-

tius esto peccátiis nostris propter nomen tuum.

Ne fortè dicant in gentibus : Ubi est Deus eorum? * et innotéscat in nationibus coram oculis nostris

Ultio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est : * intróeat in conspectu tuo gémitus compeditorum.

Secundum magnitudinem brachii tui * posside filios mortificatorum.

Et redde vicinis nostris séptuplum in sinu eorum : * impropérium ipsorum, quod exprobravérunt tibi, Domine.

Nos autem populus tuus et oves pascuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generationem et generationem * annuntiábitus laudem tuam.

PSALMUS 82.

DEUS, quis similis erit tibi? * ne táceas neque compescáris, Deus.

Quóniam eccè inimici tui sonuérunt : * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super populum tuum malignavérunt consilium, * et cogitavérunt adversus sanctos tuos.

Dixerunt : Veníte, et disperdámus eos de gente, * et non memorétur nomen Israel ultrà.

Quóniam cogitavérunt u-

nanimiter : * simul advérsum te testaméntum disposuérunť tabernácula Idu-
máórum et Ismaelitæ,

Moab et Agaréni, Gebal et Ammon et Amalec, * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis : * facti sunt in adjutórium filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian et Sisaræ, * sicut Jabin in torrénte Cisson.

Disperiérunt in Endor, * facti sunt ut stercus terræ.

Pone principes eórum sicut Oreb et Zeb, * et Zébee, et Sálmana :

Omnes principes eórum, * qui dixérunt : Hæreditáte possideámus sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam, * et sicut stípulam ante faciém venti.

Sicut ignis qui combúrit silvam, * et sicut flamma combúrens montes,

Ità persecúris illos in tempestáte tuá ; * et in irá tuá turbábis eos.

Imple faciés eórum ignominíá, * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant et conturbéntur in sáculum sáculi, * et confundántur et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus, * tu solus Altíssimus in omni terrá.

Ant. Nos pópulus tuus, Dómine, et oves páscuæ tuæ, confitébimur tibi in sáculum.

CAPITULUM. (*Galat. 6.*)

BONUM faciéntes non deficiámus, témpore enim suo metémus non deficiéntes. Ergò, dùm tempus habémus, operémur bonum.

R. breve. Quærite Dóminum, * Et confirmámini. *R.* Quærite... *ŷ.* Quærite faciém ejus semper. * Et confirmámini. Glória... *R.* Quærite... (*Ps. 104.*)

ŷ. Beáti qui custódiunt judicium, *R.* Et faciunt justitiam in omni témpore. (*Ps. 105.*)

Preces, si dicendæ sint, habentur superius, pag. 53.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS

QUÆ SUNT PRIMÆ DE DOMINICA,

Duplex-Majus.

Ant. 4. c. Convertere.

PSALMUS 114.

DILEXI, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi, * et in diébus meis invocábo.

Circumdederunt me dolóres mortis, * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni, * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, libera ánimam meam: * miséricors Dóminus et justus, et Deus nos-
ter miserétur:

Custódiens párvulos Dóminus. * Humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regione vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, quia Dóminus benefécit tibi.

Ant. 1. a. Lætátus sum.

PSALMUS 121.

LÆTATUS sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificátur ut civitas, * cujus participatio ejus in idípsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dómini, * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in iudicio; * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundantia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tuâ, *

et abundantia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsi vi bona tibi.

Ant. Lætátus sum in his quæ dicta sunt mihi: In domum Dómini ibimus.

Ant. 7. c. Illic.

PSALMUS 132.

ECCE quàm bonum, et quàm jucúndum * habitare fratres in unum!

Sicut unguéntum in capite, * quod descendit in barbam, barbam Aaron,

Quod descendit in oram vestiménti ejus; * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion;

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem * et vitam usque in sæculum.

Ant. Illic mandávit Dóminus benedictiónem et vitam usque in sæculum.

Ant. 2. D. Si oblítus.

PSALMUS 136.

SUPER flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus, * cùm recordarémur Sion.

In salicibus in médio ejus suspendimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum.

Et qui abduxérunt nos: *

Hymnum cantáte nobis de canticis Sion.

Quómodò cantábimus canticum Dómini * in terrá aliénâ ?

Si oblítus fúero tui, Jerúsalem, * oblivióni detur dextera mea.

Adhæreat lingua mea faucibus meis, * si non memínero tui,

Si non proposúero Jerúsalem * in principio lætitiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiorum Edom * in die Jerúsalem ;

Qui dicunt : Exinanite, exinanite * usque ad fundamentum in eâ.

Fília Babylónis mísera : * beátus, qui retribuet tibi retributionem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit * et allidet párvulos tuos ad petram.

Ant. Si oblítus fúero tui, Jerúsalem, oblivióni detur dextera mea.

Ant. 6. F. Ad te.

PSALMUS 140.

DOMINE, clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsus in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo, * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malitiæ * ad excusándas excusatiónes in peccátis,

Cum homínibus operántibus iniquitatem : * et non comunicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdiâ, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum ;

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum. * Absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea, quóniam potuerunt. * Sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram,

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum. * Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei, in te sperávi, non auferas ánimam meam.

Custódi me à láqueo, quem statuérunt mihi, * et à scándalis operántium iniquitatem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Ant. Ad te, Dómine, óculi mei, in te sperávi.

CAPITULUM. (*Hebr.* 4.)

RELINQUITUR sabbatismus pópulo Dei ; qui enim

ingréssus est in réquiem
ejus, étiam ipse requiévít
ab opéribus suis, sicut à
suis Deus. Festinémus ergò
ingredi in illam réquiem.

HYMNUS.

QUÆ sex labórans per dies,
Terras polúmque cón-
didit,

Die quíescens séptimâ,
Divína cessávit manus.

ÆTERNUS orbis Cónditor
Hanc ipse sacrávit diem;
Judæa quam, legis tenax,
Piis colébat rítibus.

FœDUS novum, ritus novos
Christus dedit: Christo duce,
Adoptiónis filios
Jàm sánctior manet quies.

FUGAVIT umbram véritas,
Antíqua cessant Sábbata:
Jàm lex amóris córdibus
Inscrípta mortáles regit.

NON victimárum sánguine
Inánis ascéndit vapor,
Cruóre sed litans suo
Fit nostra Christus victima.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æterne Fili, par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória. Amen.

¶ Deduc me, Dómine, in
viâ tuâ; R. Et gloriificábo
nomen tuum in ætérnum.
(Ps. 85.)

Ad Magnificat, Ant. ut in
Proprio.

Oratio Domin. sequentis.

Posteà, si quæ Commemo-
ratio occurrat, fit hoc loco.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Miserére.

PSALMUS 50.

MISERERE meí, Deus, * se-
cúndum magnam mise-
ricórdiam tuam;

Et secúndum multítudi-
nem miseratiónum tuárum *
dele iniquitátem meam.

Amplíus lava me ab ini-
quitáte meá; * et à peccáto
meo munda me;

Quóníam iniquitátem me-
am ego cognósco, * et pec-
cátum meum contra me est
semper.

Tibi soli peccávi, et ma-
lum coram te feci; * ut jus-
tificéris in sermónibus tuis,
et vincas cùm judicáris.

Eccè enim in iniquitáti-
bus concéptus sum, * et in
peccátis concépit me mater
mea.

Eccè enim veritátem di-
lexísti: * incérta et occúlta
sapiéntiæ tuæ manifestásti
mihi.

Aspérge me hyssópo, et
mundábor; * lavábis me, et
super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáu-
dium et lætítiam; * et exul-
tábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam à pec-
cátis meis, * et omnes ini-
quitátes meas dele.

Cor mundum crea in me,
Deus, * et spíritum rectum
innova in viscéribus meis.

Ne projicias me à fácie

tuâ , * et Spiritum sanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiâ salutâris tui , * et spiritu principâli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas , * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus , Deus , Deus salutis meæ ; * et exultabit lingua mea iustitiâ tuam.

Dómine , lábia mea apéries , * et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quóniam , si voluisses sacrificium , dedissem útiqûe ; * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus : * cor contritum et humiliatum , Deus , non despicies.

Benigné fac , Dómine , in bonâ voluntate tuâ Sion , * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ , oblationes et holocausta : * tunc imponent super altâre tuum vitulos.

PSALMUS 85.

INCLINA , Dómine , aurem tuam , et exaudi me ; * quóniam inops , et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam ; quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum , Deus meus , sperântem in te.

Miserére mei , Dómine ,

quóniam ad te clamavi totâ die : * lætifica ánimam servi tui ; quóniam ad te , Dómine , ánimam meam levavi.

Quóniam tu , Dómine , suavis et mitis , * et multæ misericordiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus percipe , Dómine , orationem meam ; * et inténde voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamavi ad te ; * quia exaudisti me.

Non est similis tui in diis , Dómine ; * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecisti , vénient et adorabunt coram te , Dómine , * et glorificábunt nomen tuum ;

Quóniam magnus es tu et fáciens mirabilia : * tu es Deus solus.

Divisio Psalmi 85.

DEDUC me , Dómine , in viâ tuâ , et ingrédiar in veritate tuâ : * lætetur cor meum , ut timeat nomen tuum.

Confitébor tibi , Dómine , Deus meus , in toto corde meo ; * et glorificábo nomen tuum in ætérnum ;

Quia misericórdia tua magna est super me , * et eruis-ti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus , iníqui insurrexé-

runt super me, et synagoga
poténtium quæsiérunt áni-
mam meam, * et non pro-
posuérunt te in conspéctu
suo.

Et tu, Dómine, Deus mi-
serátor, et miséricors, * pá-
tiens et multæ miséricór-
diæ, et verax,

Réspice in me, et mise-
rère mei; * da impérium
tuum púero tuo, et salvum
fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in
bonum; ut videant qui odé-
runt me, et confundántur; *
quóniam tu, Dómine, ad-
juvísti me et consolátus es
me.

Ant. Miserére mei, Dó-
mine; quóniam ad te cla-
mávi totá die.

*Reliqua, ut ad Completo-
rium Dominicæ, pag. 32,
exceptis quæ notantur in
Proprio.*

PROPRIUM DE TEMPORE.

¶ *Notandum quòd in Dominicâ proximè antecedente Quatuor Tempora Septembris, omittendæ sint Lectiones quæ positæ sunt in II. Nocturno; et earum loco dicendæ sint illæ quæ reperiuntur in Proprio Sanctorum, post Festum Exaltationis S. Crucis.*

FERIA QUARTA

INTRA HEBDOMADAM XI. POST
PENTECOSTEN.

Officium ut in Psalterio, additis quæ sequuntur; et sic in aliis Feriis.

LECTIO I.

Incipit liber Esther.

(Cap. 1.)

IN dièbus Assuéri, qui regnâvit ab Indiâ usquè Æthiôpiam, super centum viginti septem provincias, quandò sedit in sôlio regni sui: Susan civitas regni ejus exórdium fuit. Tértio igitur anno impérii sui, fecit grande convívium cunctis principibus, et púeris suis, fortissimis Persárum, et Medórum inolytis, et præfêctis provinciárum coram se; ut osténderet divítias glóriæ regni sui, ac magnitudinem atque jactántiam poténtiæ suæ, multo tẽpore, centum videlicet et octoginta dièbus.

PARS AUTUMNALIS.

R. Instábat dies, quo Esther debéret intráre ad regem; quæ * Non quæsívit muliebrem cultum, habuitque grátiam coram (rege) et pósuit (rex) diadéma in cápite ejus. ¶ Abscônditus cordis homo in incorruptibilitáte quiéti et modéstí spirítûs, est in conspéctu Dei lócuples. Sic sanctæ mulieres ornábant se. * Non quæsívit.... (*Esth.* 2. 1. *Petr.* 3.)

LECTIO II.

VASTHI quoque regína fecit convívium feminárum, in palátio, ubi rex Assuérus manére consuêverat. Itaque die séptimo, cùm rex esset hilárior, et post nímiam potatióem, incauíssset mero, præcépit.... septem eunúchis qui in conspéctu ejus ministrábant, ut introdúcerent reginam Vasthi coram rege, pósito super caput ejus diadéma-

te; ut ostenderet cunctis pópulis et princípibus pulchritudinem illius; erat enim pulchra valdè. Quæ renuit, et ad regis impérium, quod per eunúchos mandaverat, venire contempsit.

R. Homo, quem rex honorare cupit, debet indui véstibus régiis, et accipere régium diadéma. * Dixit (Aman) rex: Festina, fac, ut locútus es, Mardochéo. ✠. Dispérsit (Dóminus) superbos mente cordis sui; et exaltávit húmiles. * Dixit Aman.,. (*Esth. 6. Luc. 1.*)

LECTIO III. (*Cap. 2.*)

ERAT vir Judæus in Susan civitatè, vocábulo Mardochéus, filius Jair, filii Sémei, filii Cis, de stirpe Jémini, qui translátus fuerat de Jerúsalem eo témpore, quo Jéchoníam regem Juda Nabuchodónosor, rex Babylónis, transtúlerat, qui fuit nutritius filíæ fratris sui Edissæ, quæ áltero nómine vocabátur Esther, et utrúmque paréntem amiserat; pulchrâ nimis, et decóra faciè. Mortuísque patre ejus ac matre, Mardochéus sibi eam adoptávit in filiam. Cúmque percrebúisset regis impérium, et juxta mandátum illius, multæ pulchræ vírgines adduceréntur Susan, et Egéo traderéntur eunúcho; Esther quoque in-

ter cæteras puéllas ei tradita est, ut servarétur in número feminárum. Quæ plácuit ei, et invénit grátiam in conspéctu illius.

R. Israel clamávit ad Dóminum; et * Salvum fecit Dóminus pópulum suum, liberávitque nos ab ómnibus malis. ✠. Suscépit Israel púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ. * Salvum... Glória... * Salvum... (*Esth. 10. Luc. 1.*)

CANON.

Ex Concilio Aquénsi.

(*An. 1585. tit. de Parochis.*)

PAROCHI perpétuò Ecclésiæ suæ assistant, et gregi invigilent; sint zelántes in salute Fidélium procurándâ. Sit vigilans eórum cura erga infirmos. Sit accurata instántia in Festórum diérum cultu observándo. Sit diligens eórum cura in scholis doctrinæ Christiænæ. Sint eórum mónita salutária. Sit magna vigilántia in réliquis Parochiális muneris pártibus.

FERIA QUINTA.

LECTIO I.

De Libro Esther.

(*Cap. 2.*)

EVOLUTO témpore per ordinem, instábat dies quo Esther, filia Abihail, fratris Mardochéi, quam sibi adoptáverat in filiam, de-

béret intrâre ad regem. Quæ non quæsiuit muliebrem cultum, sed quæcúmque vóluit Egéus eunúchus, custos virginum, hæc ei ad ornátum dedit. Erat enim formósa valdè, et incredibili pulchritúdine, ómnium óculis gratiósa et amábilis videbátur... Et adamávit eam rex plùs quàm omnes mulieres..., et pósuit diadéma regni in cápite ejus, fecítque eam regnâre in loco Vasthi. Et jussit convívium præparâri permagnificum, cunctis princípibus, et servis suis, pro conjunctióne et nuptiis Esther. Et dedit réquiem univérſis provinciis, ac dona largítus est juxta magnificéntiam principálem.

R. Instábat..., *pag.* 169.

LECTIO II.

Post hæc, rex Assuérus exaltávit Aman, filium Amadáthi, qui erat de stirpe Agag; et pósuit sólium ejus super omnes príncipes, quos habébat. Cunctique servi regis, qui in fóribus palátii versabántur, flectébant génua, et adorábant Aman; sic enim præcéperat eis Imperátor. Solus Mardochæus non flectébat genu, neque adorábat eum. Cui dixerunt púeri regis, qui ad fores palátii præsidébant: Cur præter

cæteros non obsérvas mandátum regis? Cúmque hoc crébrius dicerent, et ille nollet audíre, nuntiavérunt Aman, scire cupiéntes utrùm perseveráret in sententiâ; dixerat enim eis se esse Judæum. Quod cùm audisset Aman, et experimento probásset quòd Mardochæus non flécteret sibi genu, nec se adoráret, irátus est valdè, et pro níhilo duxit in unum Mardochæum mittere manus suas; audierat enim quòd esset gentis Judææ. Magisque vóluit omnem Judæórum qui erant in regno Assuéri, pèrdere nationem.

R. Homo..., *pag.* 170.

LECTIO III. (*Cap.* 4.)

Quæ cùm audisset Mardochæus, scidit vestiménta sua, et indútus est sacco, spargens cinerem cápiti; et in platéâ médiæ civitátis, voce magnâ clamábat, osténdens amaritúdinem ánimi sui, et hoc ejulátu usquè ad fores palátii grádiens.... Ingressæ autem sunt puellæ Esther, et eunúchi, nuntiaverúntque ei. Quod áudiens, consternáta est.... Egressúsque Athach, ivit ad Mardochæum stantem in platéâ civitátis, ante óstium palátii: qui indicávit ei ómnia quæ acciderant.... Regréssus A-

thach, nuntiâvit Esther ómnia quæ Mardochæus dixerat. Quæ respondit ei, et... hæc Mardochæo verba mandâvit: Vade, et cóngrega omnes Judæos quos in Susan repéreris, et oráte pro me. Non comedátis, et non bibátis tribus diébus, et tribus nóctibus; et ego cum ancillis meis similiter jejunábo, et tunc ingrédiam ad regem, contra legem faciens, non vocáta, tradénsque me morti et periculo. Ivit itaque Mardochæus, et fecit ómnia quæ ei Esther præcéperat.

R. Israel..., pag. 470.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénsi.
(An. 1583. tit. de Parochis.)

INQUIRANT (Párochi) studiósè de paupéribus suæ Paróchiæ, præsertim de víduis, órphanis, pupillis, ægrótiis, sénio conféctis, aliisque persónis temporáli vel spirituáli misericórdiâ indigéntibus, quibus et ipsi pro víribus opitulári, et álios suo exémplo atque hortátu ad id officium incitáre stúdeant.

FERIA SEXTA.

LECTIO I.

De libro Esther.

(Cap. 5.)

DIE tértio indúta est Esther regalibus vesti-

méntis, et stetit in átrio domûs régiæ, quod erat intérius, contra basilicam regis: at ille sedébat super sólum suum in consistório palátii contra óstium domûs. Cùmque vidisset Esther reginam stantem, plácuit óculis ejus, et exténdit contra eam virgam áuream quam tenébat manu. Quæ accédens, osculáta est summitátem virgæ ejus. Dixitque ad eam rex: Quid vis, Esther regína? quæ est petitio tua? etiámsi dimídiam partem regni petieris, dábitur tibi. At illa respondit: Si regi placet, óbsecro ut vénias ad me hódie, et Aman tecum, ad convívium quod parávi. Statimque rex: Vocáte, inquit, citò Aman, ut Esther obédiat voluntáti.

R. Instábat..., pag. 469.

LECTIO II. (Cap. 6.)

NOCTEM duxit rex insómnem, jussitque sibi afférri histórias et annáles priórum témporum. Quæ cùm illo præsente legeréntur, ventum est ad illum locum ubi scriptum erat quómodò nuntiássset Mardochæus insídias Bágathan et Thares eunuchórum, regem Assuérum juguláre cupiéntium. Quod cùm audisset rex, ait: Quid, pro hac fide, honóris ac præmii Mar-

dochæus consecutus est? Dixérunt ei servi illius ac ministri: Nihil omninò mercedis accépit. Statimque rex: Quis est, inquit, in átrio? Aman quippe intérius átrium domûs régiæ intráverat, ut suggéreret regi, et jubéret Mardocheum affigi patibulo, quod ei fúerat præparátum. Respondérunt púeri: Aman stat in átrio. Dixitque rex: Ingreðiátur. Cùmque esset ingressus, ait illi: Quid debet fieri viro quem rex honoráre desiderat? Cógitans autem in corde suo Aman, et reputans quòd nullum álium rex, nisi se, vellet honoráre, respóndit: Homo, quem rex honoráre cupit, debet índui véstibus régiis, et impóni super equum qui de sellâ regis est, et accíperé régium diadéma super caput suum; et primus de régiis princípibus ac tyránis téneat equum ejus, et per platéam civitátis incédens, clamet, et dicat: Sic honorábitur, quemcúmque volúerit rex honoráre. Dixitque ei rex: Festína, et sumptâ stolâ et equo, fac, ut locútus es, Mardocheo Judæo, qui sedet ante fores palátii: cave ne quidquam de his quæ locútus es, prætermittas.

R. Homo..., pag. 170.

LECTIO III.

TULIT itaque Aman stolam et equum, indutúmque Mardocheum in platéâ civitátis, et impósitum equo præcedébat, atque clamábat: Hoc honóre condignus est, quemcúmque rex volúerit honoráre. Reversúsque est Mardocheus ad januam palátii; et Aman festinávit ire in domum suam, lugens, et opérto cápite: narrávitque Zares, uxóri suæ, et amicis ómnia quæ evenissent sibi. Cui responderunt sapiéntes quos habébat in consílio, et uxor ejus: Si de sémine Judæorum est Mardocheus, ante quem cádere cœpisti, non póteris ei resistere, sed cades in conspéctu ejus. Adhuc illis loquéntibus, venérunt eunúchi regis, et citò eum ad convívium quod regina paráverat, pèrgere compulérunt.

R. Israel..., pag. 170.

CANON.

Ex Concílio Narbonénsi.
(An. 1609. c. 32. de Paroch.)

INVIGILENT Párochi super I gregem; et parátí semper sint, ne per illórum negligéntiam, aut párvuli sine Baptismo, aut adúlteri sine sacraméntis Pœniténtiæ, Communiónis, et Extrémæ Unctiόνis moriántur: infirmos sæpiùs visitent, et con-

solentur, ac de salute animæ moneant.

SABBATO.

LECTIO I.

De libro Esther.

(Cap. 7.)

INTRAVIT rex et Aman, ut biberent cum reginâ. Dixitque ei rex etiâ secundâ die, postquàm vino incaluerat: Quæ est petitio tua, Esther, ut detur tibi? et quid vis fieri? etiâ si dimidiam partem regni mei petieris, impetrabis. Ad quem illa respondit: Si inveni gratiam in oculis tuis, ô rex, et si tibi placet, dona mihi animam meam pro quâ rogo, et pópulum meum pro quo obsecro. Trádicti enim sumus, ego et pópulus meus, ut conterámur, jugulémur, et pereámus. Atque útinàm in servos et fámulas venderémur; esset tolerábile malum, et gemens tacérem: nunc autem hostis noster est, cujus crudélitas redúndat in regem. Respondensque rex Assuérus, ait: Quis est iste, et cujus poténtiæ, ut hæc áudeat fácere? Dixitque Esther: Hostis et inimicus noster péssimus iste est Aman. Quod ille áudiens, illicò obstúpuit, vultum regis ac reginæ ferre non sústinens.

[*Si fiat de Sabbato, duo prima R. sumentur de Feria IV. præced. tertium verò R. ut in Proprio.*]

LECTIO II. (Cap. 7 et 8.)

DIXITQUE Harbóna, unus de eunúchis qui stabant in ministério regis: En lignum quod paráverat Mardocheo, qui locútus est pro rege, stat in domo Aman, habens altitúdinis quinquaginta cúbitos. Cui dixit rex: Appéndite eum in eo. Suspénsus est itaque Aman in patibulo quod paráverat Mardocheo; et regis ira quiévit. Die illo dedit rex Assuérus Esther reginæ domum Aman adversárii Judæorum, et Mardocheus ingressus est ante faciém regis. Conféssa est enim ei Esther, quòd esset pátruus suus. Tulitque rex ánnulum quem ab Aman récipi jússerat, et trádidit Mardocheo. Esther autem constituit Mardocheum super domum suam.

LECTIO III. (Cap. 9.)

IGITUR duodécimi mensis, quem Adar vocári antè já m diximus, tertiadécimâ die, quandò cunctis Judæis interféctio parabátur, et hostes eórum inhiábant sánguini, versâ vice, Judæi superiores esse cœperunt, et se de adversáriis vindicáre. Congregatique sunt per sín-

gulas civitates, oppida et loca, ut extenderent manum contra inimicos et persecutores suos. Nullusque ausus est resistere, eo quod omnes populos magnitudinis eorum formido penetrarat...

Dies autem tertiusdecimus mensis Adar, primus apud omnes interfectionis fuit, et quartadecimâ die, cedere desiérunt. Quem constituerunt esse solénnem, ut in eo omni tēpore deinceps vacarent épulis, gáudio atque convíviis... Scripseruntque Esther regína, filia Abihail, et Mardocheus Judæus, étiam secúndam epistolam, ut omni stúdio dies ista solénnis sancirétur in pósterum; et miserunt ad omnes Judæos, qui in centum viginti septem provinciis regis Assuéri versabántur, ut habérent pacem et suscíperent veritatem.

CANON.

Ex Concilio Reménsi.

(An. 1588. tit. de *Extremâ Unctione*, num. 4.)

NON putet suo satisfáctum officio Sacerdos, si semel tantum ægrótum inviserit, dum Unctio fuit adhibenda; sed quàm diutissimè póterit, eum consolétur; et incúlcet quæ spectant ad salutem, eique, quousquè è vivis excésserit, assistat, et óperam im-

péndat. Qui autem in eâ re se negligéntem præstiterit, à Decáno vel Archidiácono ad Episcopum deferátur increpándus grávitèr, et incúriæ suæ pœnas arbitrárias luiturus.

Ad MAGNIF. Ant. 1. D. Oránte Esdrâ, et flente, et jacénte ante templum Dei, colléctus est ad eum de Israel cœtus grandis, et flevit pópulus fletu multo. (1. Esdr. 10.)

Orat. ut infrâ ad Laudes.

DOMINICA XII.

POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO I.

Incipit liber primus Esdræ.

(Cap. 1.)

IN anno primo Cyri, regis Persárum, ut compleretur verbum Dómini ex ore Jeremiæ, suscitávit Dóminus spíritum Cyri regis Persárum; et tradúxit vocem in omni regno suo, étiam per scriptúram, dicens: Hæc dicit Cyrus rex Persárum: Omnia regna terræ dedit mihi Dóminus Deus cœli, et ipse præcépit mihi, ut ædificárem ei domum in Jerúsalem, quæ est in Judæâ. Quis est in vobis de univérso pópulo ejus? Sit Deus illius cum ipso. Ascéndat in Jerúsalem, quæ est in Judæâ, et ædifi-

cet domum Dómini Dei Israel; ipse est Deus qui est in Jerúsalem. Et omnes reliqui in cunctis locis ubicumquè hábitant, ádjuvent eum viri de loco suo, argénto et auro, et substántiâ et pecóribus, excépto quod voluntáriè ófferunt temple Dei, quod est in Jerúsalem.

R. Esdras, scriba velox in lege Móysi, venit in Jerúsalem, juxta manum Dei sui bonam super se: * Parávit cor suum, ut investigáret legem Dómini, et fáceret, et docéret in Israel. ¶ Qui fécerit et docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlórum. * Parávit... (1. Esdr. 7. Matt. 5.)

LECTIO II.

ET surrexérunt príncipes patrum de Juda, et Bénjamin, et sacerdótes, et levitæ, et omnis cujus Deus suscitávit spíritum, ut ascénderent ad ædificándum templum Dómini, quod erat in Jerúsalem. Universique qui erant in circúitu, ádjuvérunt manus eórum in vasis argénteis et áureis, in substántiâ et juméntis, in supelléctili, excéptis his, quæ spontè obtúlerant. Rex quoque Cyrus prótulit vasa templi Dómini, quæ túlerat Nabuchodónosor de Jerúsalem, et posúerat in templo dei sui.

R. Manus Dei nostri est super omnes, qui quærunt eum in bonitáte: et * Impérium ejus, et fortitúdo ejus, et furor super omnes qui derelinquunt eum. ¶ Reddet iis qui, secúndum paténtiam boni óperis, incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam; iis autem qui non acquiescunt veritatí, ira et indignatio. * Impérium.... (1. Esdr. 8. Rom. 2.)

LECTIO III. (Cap. 3.)

JAMQUE vénerat mensis séptimus, et erant filii Israel in civitatibus suis; congregátus est ergò pópulus quasi vir unus in Jerúsalem. Et surrexit Jósue filius Jósedec, et fratres ejus sacerdótes, et Zoróbabel filius Saláthiel, et fratres ejus; et ædificavérunt altáre Dei Israel, ut offerrent in eo holocautómata, sicut scriptum est in lege Móysi, viri Dei. Collocavérunt autem altáre Dei super bases suas, deterréntibus eos per circúitum pópulis terrárum; et obtulé-runt super illud holocáustum Dómino manè et vespère: Fecerúntque solemnitátem Tabernaculórum, sicut scriptum est; et holocáustum diébus singulis per ór-dinem secúndum præcéptum, opus diéi in die suo. Et post hæc, holocáustum juge, tám in Caléndis, quàm

in univêrsis solemnitatibus Dómini, quæ erant consecratæ, et in ómnibus in quibus ultrò offerebátur munus Dómino.

R. Vos transgressi estis, ut adderétis super delictum Israel; et nunc * Date confessionem Deo patrum vestrorum, et fácte placitum ejus. † Reformámini in novitate sensûs vestri; ut probétis quæ sit voluntas Dei bona, et benéplacens, et perfectâ. * Date... Glória... * Date.... (1. *Esdr.* 10. *Rom* 12.)

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex Enarratióne S. Augustini
Episcopi super Psalmos.
(*Enarrat. in Ps.* 64. §. 1.)

CAPTIVATUS pópulus Israel, ex civitatē Jerúsalem ductus est in servitutē Babylóniæ. Prophetávit autem Jeremias sanctus post septuaginta annos reditûrum pópulum de captivitatē, et instauratûrum civitatē ipsam Jerúsalem, quam devictam ab hóstibus pláxerat. Illo autem tēpore fuerunt prophætæ in illâ captivitatē pópuli constitúti in Babylóniâ, inter quos erat et Ezéchiél prophéta. Expectábat autem ille pópulus donec impleréntur tēpora septuaginta annórum, secundum prophetiam Jere-

míæ. Factum est complétis septuaginta annis, restitutum est templum quod dejectum erat; et regressa est de captivitatē magna pars illius pópuli. Sed, quóniam dicit Apóstolus: [Hæc in figurâ contingebant in illis, scripta sunt autem propter nos, in quos finis sæculórum obvénit]; debémus et nos nósse prius captivitatem nostram, deindē liberatiōnem nostram; debémus nósse Babylóniam, in quâ captivi sumus; et Jerúsalem, ad cujus rēditum suspirámus.

R. Congregátus est omnis pópulus, et dixerunt Esdræ scribæ, ut afférret librum legis; et legit in eo apértè, * Et aures omnis pópuli erant erectæ ad librum. † Intendébant turbæ his quæ dicebantur, unánimiter audiéntes. * Et aures omnis... (2. *Esdr.* 8. *Act.* 8.)

LECTIO V.

ISTÆ quippe duæ civitatés, secundum litteram, revérà duæ civitatés. Et illa quidem Jerúsalem modò à à Judæis non incólitur. Post crucifixum enim Dóminum, vindicatū est in illos flagello magno; et eradicati ab eo loco, ubi impiâ libertate furiosi advérsus Médicum insanierant, dispérsi sunt per omnes gentes, et data est illa terra Christiá-

nis; impletumque est quod eis dixerat Dominus: [Propterea auferetur a vobis regnum, et dabitur genti facienti iustitiam]. Cum autem viderent tunc multas turbas ire post Dominum predicantem regnum celorum, et mirabilia facientem, dixerunt principes illius civitatis: [Si dimiserimus eum, omnes ibunt post illum, et venient Romani, et tollent nobis et locum et gentem]. Ne locum perderent, Dominum occiderunt; et ideo perdidērunt, quia occiderunt.

R. Dies sanctificatus est Domino Deo nostro, * Nolite lugere, et nolite flere; gaudium etenim Domini est fortitudo nostra. †. Gaudete in Domino semper; iterum dico: Gaudete. * Nolite... (2. Esdr. 8. Philip. 4.)

LECTIO VI. (§ 1. et 2.)

CIVITAS ergo quædam illa terræna, cuiusdam civitatis æternæ in cælis umbram gerēbat; at, ubi cœpit illa quæ significabatur, evidentiùs prædicari, umbra quæ significabatur, dejecta est; propterea ibi modò templum non est, quod fabricatum fuerat in imaginem futuri Corporis Domini. Tenemus lucem, umbra transivit; tamen adhuc in quâdam captivitate sumus;

[Quândiù sumus, inquit, in corpore, peregrinamur à Domino]. Et videte nomina duarum istarum civitatum, Babylonis et Jerusale[m]. Babylon, confusio interpretatur; Jerusale[m], visio pacis. Intēdite nunc civitatem confusio[n]is, ut intelligatis visionem pacis; istam toleretis, ad illam suspirētis.

R. Memēto mei, Deus meus; et * Ne de[le]as miserationes meas, quas feci in domo Dei mei, et in ceremoniis ejus: † Parce mihi secūndum multitudinem miserationum tuarum. †. Scriptum est: Zelus domus tuæ comēdit me. * Ne de[le]as... Glória.... † Parce mihi.... (2. Esdr. 13. Joan. 2.)

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii secūndum Lucam.

(Cap. 10.)

IN illo tempore; Conversus (Jesus) ad discipulos suos, dixit: Beati oculi, qui vident quæ vos vidētis. Dico enim vobis, quod multi Prophætæ et Reges voluerunt vidēre quæ vos vidētis, et non viderunt. Et reliqua.

Homília sancti Augustini, Episcopi.

(Lib. 1. de Doctrinâ Christianâ, c. 26 et 27.)

FINIS præcepti est dilēctio, et ea gēmina, id est,

Dei, et próximo... Ille autem justè et sanctè vivit, qui rerum integer æstimátor est; ipse est autem, qui ordinatam dilectionem habet; ne, aut diligat quod non est diligendum, aut non diligat quod est diligendum, aut ampliùs diligat quod minùs est diligendum, aut æquè diligat quod vel minùs vel ampliùs diligendum est, aut minùs vel ampliùs, quod æquè diligendum est. Omnis peccátor, in quantum peccátor est, non est diligendus; et omnis homo, in quantum homo est, diligendus est propter Deum; Deus verò propter seipsum.

R. In hoc cognóvimus charitatem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pónuit: * Et nos debémus pro fratribus ánimas pónere. †. Dedit se, ut liberáret pópulum suum. * Et nos... (1. Joan. 3. 1. Mach. 6.)

LECTIO VIII. (Cap. 28 et 29.)

OMNES æquè diligendi sunt; sed, cùm ómnibus prodèsse non possis, his potissimùm consulendum est, qui pro locórum et téporum, vel quarúlibet rerum opportunitátibus, constrictiùs tibi quasi quâdam sorte jungúntur... Velle tamen debémus ut omnes nobiscum diligant Deum; et totum quod vel eos adjuvá-

mus, vel adjuvámur ab eis, ad unum illum finem referendum est... Hinc efficitur, ut inimicos étiam nostros diligámus, non enim eos timémus, quia nobis quod diligimus, aufèrre non possunt; sed miserámur pótius, quia tantò magis nos odérunt, quantò ab illo quem diligimus, separáti sunt. Ad quem si convérsi fúerint, et illum tanquàm beatíficum bonum, et nos tanquàm sócios tanti boni necesse est ut diligant.

R. Nos debémus alterutrum diligere: * Si diligámus invicem, Deus in nobis manet, et charitas ejus in nobis perfécta est. †. Ecce quàm bonum, et quàm jucúndum, habitáre fratres in unum! * Si diligámus.... (1. Joan. 4. Ps. 132.)

LECTIO IX. (Cap. 30.)

NAM quòd nullum hóminum excéperit, qui præcepit ut próximo diligámus, et ipse in Evangélio Dóminus osténdit, et Paulus Apóstolus. Namque ille cui duo ipsa præcépta protúlerat, atque in eis pendere totam legem prophetásque dixerat, cùm interrogáret eum, dicens: [Et quis est meus próximo?] hóminem quemdam propósuit descendéntem ab Jerúsalem in Jéricho, incidisse in latrónes,

et ab eis graviter vulneratum, saucium et semivivum esse derelictum; cui proximum esse non docuit, nisi qui erga illum recreandum atque curandum misericors extitit; ita ut hoc qui interrogaverat, interrogatus ipse fateretur. Cui Dominus ait: [Vade, et tu fac similiter]; ut videlicet eum esse proximum intelligamus, cui vel exhibendum est officium misericordiae, si indiget, vel exhibendum esset, si indigeret... Nullum autem exceptum esse, cui misericordiae denegetur officium, quis non videat? quando usque ad inimicos etiam porrectum est, eodem Domino dicente: [Diligite inimicos vestros, benefacite iis qui oderunt vos].

R. Diligamus nos invicem, quia charitas ex Deo est, et * Omnis qui diligit, ex Deo natus est, et cognoscit Deum. V. Filii sapientiae ecclesia justorum, et natio illorum obedientia et dilectio. * Omnis... Gloria Patri... * Omnis... (1. Joan. 4. Eccli. 3.)

Ad BENEDIC. Ant. 7. a. Homo quidam descendebat ab Jerusalem in Jericho, et incidit in latrones, qui etiam despoliaverunt eum; et plagis impositis, abierunt semivivo relicto. (Luc. 10.)

Oratio.

OMNIPOTENS et misericors Deus, de cujus munere venit, ut tibi à Fidelibus tuis dignè et laudabiliter serviatur; tribue, quaesumus, nobis, ut ad promissiones tuas sine offensione curramus; Per Dominum...

CANON.

Ex Statutis Synodalibus
Diocesis Ambianensis.
(An. 1662. sub Franc. Ep.)

PAROCHI eorumve Vicarii nullâ unquam Dominicâ die sacram inter Missæ sollemnia concionem omittant, nisi ob gravem aliquam insolitamque causam; iisque maxime precipimus, ne quid intèrserant, quod ad propriam ipsorum utilitatem cupiditatemve pertineat; sed quicumque orationem ad populum habebunt, meminerint se Christi ministros esse, ejus voluntatum interpretes, et organa quibus ipse sua oracula declarat. Iis nihil erit Christi gloriâ antiquius; vitia insectabuntur fortiter quidem, sed prudenter et amanter, tantumque in peccatores amoris prae se ferent, quantum odii in peccata.

Ad MAGNIF. Ant. 6. F. Quis videtur tibi proximus fuisse illi qui incidit in latrones? At ille dixit: Qui fecit misericordiam in illum.

Et ait illi Jesus : Vade , et tu fac similiter. (*Luc. 10.*)

FERIA SECUNDA.

LECTIO I.

De libro primo Esdræ.

(*Cap. 3.*)

A primo die mensis séptimi cœperunt offerre holocaustum Dómino ; porro templum Dei nondum fundatum erat. Dedérunt autem pecúnias látomis et cæmentáriis ; cibum quoque et potum , et óleum Sidóniis Tyriisque , ut deférrent ligna cédrina de Libano ad mare Joppe , juxta quod præcéperat Cyrus rex Persárum eis. Anno autem secúndo advéntus eórum ad templum Dei in Jerúsalem , mense secúndo , cœperunt Zoróbabel filius Saláthiel , et Jósue filius Jósedec , et reliqui de fratribus eórum sacerdotes et levitæ , et omnes qui vénérannt de captivitate in Jerúsalem , et constituérunt levitas à viginti annis et suprà , ut urgérent opus Dómini.

R. Esdras... , pag. 476.

LECTIO II.

FUNDATO igitur à cæmentáriis templo Dómini , steterunt sacerdotes in ornátu suo cum tubis ; et levitæ filii Asaph in cýmbalis , ut laudárent Deum per manus David regis Israel. Et

concinébant in hymnis et confессиóne Dómino : Quóniam bonus , quóniam in ætérnum misericórdia ejus super Israel. Omnis quoque pópulus vociferabátur clamóre magno in laudádo Dóminum ; eo quòd fundatum esset templum Dómini. Plúrimi étiam de sacerdotibus et levitis , et príncipes patrum , et senióres , qui viderant templum prius , cùm fundatum esset , et hoc templum in óculis eórum , flebant voce magná ; et multi vociferántes in lætitiâ , elevábant vocem. Nec póterat quisquam agnóscere vocem clamóris lætántium , et vocem fletus pópuli ; commixtim enim pópulus vociferabátur clamóre magno , et vox audiebátur procúl.

R. Manus... , pag. 476.

LECTIO III. (*Cap. 4.*)

AUDIERUNT autem hostes Judæ et Bénjamin , quia filii captivitátis ædificárent templum Dómino Deo Israel ; et accedéntes ad Zoróbabel , et ad príncipes patrum , dixerunt eis : Ædificémus vobiscum , quia ita ut vos , quærimus Deum vestrum ; eccè nos immolávimus víctimas à diébus Asor Haddan , regis Assur , qui addúxit nos húc. Et dixit eis Zoróbabel , et Jósue , et reliqui príncipes pa-

trum Israel : Non est vobis et nobis , ut ædificemus domum Deo nostro , sed nos ipsi soli ædificābimus Dómino Deo nostro , sicut præcepit nobis Cyrus , rex Persarum . Factum est igitur , ut pópulus terræ impediret manus pópuli Judæ , et turbaret eos in ædificādo . Conduxerunt autem adversus eos consiliatōres , ut destruerent consilium eorum omnibus diēbus Cyri , regis Persarum , et usque ad regnum Dárii , regis Persarum .

R. Vos..., pag. 177.

CANON.

Ex Concilio Coloniēsi primo.

(An. 1536. part. 6. cap. 8.)

AD evangelizandum missi sunt Párochi ; væ ergò illis si non evangelizaverint . Si quis autem eorum indiget sapiētiā , scrutetur Scripturas , et póstulet à Deo qui dat omnibus affluenter , et non impróperat ; et dábitur ei .

FERIA TERTIA.

LECTIO I.

De libro primo Esdræ.

(Cap. 5.)

PROPHETAVERUNT Aggæus prophéta , et Zachariás filius Addo , prophetantes ad Judæos , qui erant in Judæa et Jerúsalem , in nómi-

ne Dei Israel . Tunc surrexerunt Zoróbabel filius Saláthiel , et Jósue filius Jósedec ; et cœperunt ædificare templum Dei in Jerúsalem , et cum eis prophætæ Dei , adjuvantes eos . In ipso autem témpore , venit ad eos Thathánai , qui erat dux trans flumen , et Stharbazánai , et consiliárii eorum ; sicque dixerunt eis : Quis dedit vobis consilium , ut domum hanc ædificarétis , et muros ejus instaurarétis ? Ad quod respódimus eis , quæ essent nómina hóminum auctórum ædificatiónis illius . Oculus autem Dei eorum factus est super senes Judæorum , et non potuerunt inhibere eos . Placuitque ut res ad Dárium referretur , et tunc satisfacerent adversus accusatiónem illam .

R. Congregátus..., p. 177.

LECTIO II. (Cap. 6.)

TUNC Dárius rex præcepit ; et recensuerunt in bibliothecâ librórum , qui erant repósi in Babylóne , et inventum est in Ecbátanis , quod est castrum in Medená provinciâ , volúmen unum ; talisque scriptus erat in eo commentárius : Anno primo Cyri regis , Cyrus rex decrevit ut domus Dei ædificaretur , quæ est in Jerúsalem , in loco ubi immolent

hóstias, et ut ponant fundaménta supportántia altitúdinem cubitórum sexaginta, et latitúdinem cubitórum sexaginta. Ordines de lapidibus impolítis tres, et sic órdenes de lignis novis; sumptus autem de domo regis dabúntur. Sed et vasa templi Dei áurea et argéntea, quæ Nabuchodónosor túlerat de templo Jerúsalem, et attúlerat ea in Babylónem, reddántur, et referántur in templum in Jerúsalem in locum suum; quæ et pósite sunt in templo Dei.

R. Dies..., pag. 178.

LECTIO III.

NUNC ergò Thathánai, dux regiónis quæ est trans flumen, Stharbuzánai, et consiliárii vestri Apharsachái, qui estis trans flumen, procùl recédite ab illis; et dimittite fieri templum Dei illud à duce Judæórum, et à senióribus eórum; ut domum Dei illam ædificent in loco suo. Sed et à me præcéptum est quid opórteat fieri à presbyteris Judæórum illis, ut ædificétur domus Dei; scilicet ut de arcâ regis, id est, de tribútis, quæ dantur de regione trans flumen, studiósè sumptus dentur viris illis, ne impediatúr opus. Quòd si necesse fuerit, et vitulos, et agnos, et hædos in holocáus-

tum Deo cœli; fruméntum, sal, vinum, et óleum, secundùm ritum sacerdótum, qui sunt in Jerúsalem, detur eis per singulos dies, ne sit in áliquo querimónia. Et offerant oblatiónes Deo cœli, oréntque pro vitâ regis et filiórum ejus.

R. Meménto..., pag. 178.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénsi.

(An. 1583. t. de Parochis.)

OBSEVENT (Párochi) sui gregis vitia, et commúnia vel própria cuiúsque peccáta; iisque corrigendis cum omni mansuetúdine et charitáte, cum públicè omnes, tum privátim singulós admonéndo, diligéntiam adhibeant. Si qui contentióne discórdes fuerint, vel ódia in se vicíssim suscepérint, aut simultátes exercúerint, curent eos quamprimum ad pacem et fratérnam concórdiam revocáre.

FERIA QUARTA.

LECTIO I.

De libro primo Esdræ.

(Cap. 9.)

POSTQUAM hæc compléta sunt, accessérunt ad me (Esdras) príncipes, dicéntes: Non est separátus pópulus Israel, sacerdótes et levítæ, à pópulis terrárum, et abominatióibus eórum... et commiscuérent semen

sanctum cum pópulis terrarum; manus éliam princípum et magistrátuum fuit in transgressióne hác primá. Cùmque audissem sermónem istum, scidi pállium meum et tunicam, et evélli capillos cápitis mei et barbæ; et sedi mœrens. Convenérunt autem ad me omnes qui timébant verbum Dei Israel, pro transgressióne eórum qui de captivitate vénerant, et ego sedébam tristis usquè ad sacrificium vespertinum; et in sacrificio vespertino surréxi de afflictióne meá, et scisso pállio et tunicá, curvávi génu mea, et expándi manus meas ad Dóminum Deum meum, et dixi: Deus meus, confúndor et erubésco leváre fáciem meam ad te; quóniam iniquitates nostræ multiplicatæ sunt super caput nostrum, et delicta nostra crevérunt usquè ad cælum.

R. Esdras..., pag. 176.

LECTIO II. (*Cap. 10.*)

Sic ergò oránte Esdrá, et imploránte eo et flente, et jacénte ante templum Dei, colléctus est ad eum de Israel cœtus grandis nimis virórum, et mulierum et puerórum; et flevit pópulus fletu multo. Et respóndit Sechénias filius Jéhíel de filiis Ælam, et dixit Esdræ: Nos prævaricáti sumus in Deum

nostrum, et dúximus uxóres alienigenas de pópulis terræ; et nunc, si est pœniténtia in Israel super hoc, percutiámus fœdus cum Dómino Deo nostro, ut projiciámus univérsas uxóres, et eos qui de his nati sunt, juxta voluntátem Dómini, et eórum qui timent præcéptum Dómini Dei nostri; secúndum legem fiat. Surge; tuum est decérnere, nosque érimus tecum; confortáre, et fac.

R. Manus..., pag. 176.

LECTIO III.

Et surréxit Esdras sacerdos, et dixit ad eos: Vos transgressi estis, et duxistis uxóres alienigenas, ut adderetis super delictum Israel. Et nunc date confessiónem Dómino Deo patrum vestrórum, et fácite plácitum ejus; et separámini à pópulis terræ, et ab uxóribus alienigenis. Et respóndit univérsa multitúdo, dixitque voce magnâ: Juxta verbum tuum ad nos, sic fiat.

R. Vos..., pag. 177.

CANON.

Ex Concílio Tridentino.

(*Sess. 5. de Reform. c. 2.*)

QUICUMQUE Parochiáles, vel alias curam animarum habéntes Ecclesiás quocúmque modo obtinent, per se, vel álios idóneos, si le-

gítimè impediti fúerint, diébus saltem Domínicis et Festis solémnibus, plebes sibi commissas pro suâ et eárum capacitáte pascant salutáribus verbis; docéndo quæ scire ómnibus necessárium est ad salutem, annuntiandóque eis cum brevitate et facilitáte sermónis, vítia quæ eos declináre, et virtútes quas sectári opórteat.

FERIA QUINTA.

LECTIO I.

Incipit liber Nehemíæ, qui et Esdræ secúndus dicitur.

(*Cap. 1.*)

VERBA Nehemíæ filii Hélichiæ : Et factum est in mense Casleu, anno vigésimo; et ego eram in Susis castro. Et venit Hánani, unus de frátribus meis, ipse et viri ex Juda; et interrogávi eos de Judæis, qui remanserant, et supérerant de captivitate, et Jerúsalem. Et dixerunt mihi : Qui remanserunt, et relictí sunt de captivitate ibi in provinciâ, in afflictiónē magnâ sunt et in oppróbrio; et murus Jerúsalem dissipátus est, et portæ ejus combústæ sunt igni. Cùmque audissem verba hujuscémodi, sedi, et fleui, et luxi diébus multis; jejunábam et orábam ante faciē Dei cœli.

R. Congregátus..., p. 177.

LECTIO II. (*Cap. 1 et 2.*)

EGO eram pincérna regis. Factum est autem in mense Nisan, anno vigésimò Artaxérxis regis; et vinum erat ante eum, et levávi vinum, et dedi regi; et eram quasi lánguidus ante faciē ejus. Dixitque mihi rex : Quare vultus tuus tristis est, cùm te ægrótum non vídeam? non est hoc frustrâ, sed malum nescio quod in corde tuo est. Et timui valdè ac nimis; et dixi regi : Rex, in ætérnum vive; quare non mœreat vultus meus, quia civitas domûs sepulcrórum patris mei desérta est, et portæ ejus combústæ sunt igni? Et ait mihi rex : Pro quâ re póstulas? Et orávi Deum cœli, et dixi ad regem : Si vidétur regi bonum, et si placet servus tuus ante faciē tuam, ut mittas me in Judæam, ad civitatem sepulcri patris mei, et ædificábo eam. Dixitque mihi rex, et regína quæ sedébat juxta eum : Usquē ad quod tempus erit iter tuum, et quando revertéris? Et placuit ante vultum regis, et misit me; et constitui ei tempus.

R. Dies..., pag. 178.

LECTIO III.

ET veni Jerúsalem, et eram ibi tribus diébus, et surrexi nocte ego, et vi-

ri pauci mecum..., et considerábam murum Jerúsalem dissipátum, et portas ejus consúptas igni;... et redii. Magistrátus autém nesciébant quòd abiissem, aut quid ego fácerem; sed et Judæis et sacerdotibus, et optimátibus et magistrátibus, et réliquis qui faciébant opus, usque ad id loci, nihil indicáveram. Et dixi eis: Vos nóstis afflictiónem in quâ sumus; quia Jerúsalem desérta est, et portæ ejus consúptæ sunt igni; venite, et ædificémus muros Jerúsalem; et non simus ultrà oppróbrium. Et indicávi eis manum Dei mei, quòd esset bona mecum, et verba regis quæ locútus esset mihi, et áio: Surgámus, et ædificémus. Et confortátæ sunt manus eórum in bono.

R. Meménto mei, Deus meus..., *pag. 178.*

CANON.

Ex Concílio Aquisgranénsi.

(*An. 816. l. 1. cap. 26.*)

ILLE, cui dispensátio verbi commissá est, étiam si sanctè vivat, et tamen perditè vivéntes argúere aut erubéscat, aut métnat, cum ómnibus qui, eo tacénte, perierint, perit. Et quid ei próderit non puniri suo, qui puniéndus est aliéno peccáto?

FERIA SEXTA.

LECTIO I.

De libro Nehémizæ.

(*Cap. 4.*)

FACTUM est, cùm audisset Sanabállat quòd ædificáremus murum, irátus est valdè; et motus nimis, subsannávit Judæos. Et dixit coram frátribus suis, et frequentiâ Samaritanórum: Quid Judæi faciunt imbecilles? Nùm dimittent eos gentes? Nùm sacrificábunt, et complébunt in unâ die? Numquid ædificáre póterunt lápidés, de acérvis púlveris, qui combústi sunt? Sed et Tobías Ammanites próximus ejus, ait: Ædificent: si ascénderit vulpes, transiliet murum eórum lapideum. Audi, Deus noster, quia facti sumus despectui; convérte oppróbrium super caput eórum; et da eos in despectiónem in terrâ captivitátis... Itaque ædificávimus murum, et conjúnximus totum usque ad partem dimídiam; et provocátum est cor pópuli ad operándum.

R. Esdras, scribe velox in lege..., *pag. 176.*

LECTIO II.

FACTUM est autem, cùm audisset Sanabállat et Tobías, et Arabes et Ammanitæ et Azótii, quòd obducta esset cicátrix muri

Jerúsalem, et quòd cœpissent interrúpta conclúdi, irátí sunt nimis. Et congregátí sunt omnes páriter, ut venírent, et pugnárent contra Jerúsalem, et moliréntur insídias. Et orávimus Deum nostrum, et posúimus custódes super murum die ac nocte contra eos. Dixit autem Judas: Debilitáta est fortitúdo portántis, et humus nimia est, et nos non potérimus ædificáre murum. Et dixerunt hostes nostri: Nesciant et ignórent, donec veniámus in médium eórum, et interficiámus eos, et cessáre faciámus opus.

R. Manus Dei nostri..., pag. 176.

LECTIO III.

ET perspéxi atque surréxi. Et áio ad optimátes et magistrátus, et ad reliquam partem vulgi: Nolite timére à fácie eórum; Dómini magni et terribilis mementóte, et pugnáte pro frátribus vestris, filiis vestris, et filiábus vestris, et uxóribus vestris, et dómibus vestris. Factum est autem, cùm audissent inimíci nostri nuntiátum esse nobis, dissipávit Deus consílium eórum. Et revérsi sumus omnes ad muros, unusquisque ad opus suum. Et factum est à die illá, média pars júvenum eórum faciébat opus, et mé-

dia paráta erat ad bellum; et lanceæ et scuta, et arcus et loricae, et principes post eos in omni domo Juda. Ædificántium in muro, et portántium ónera, et impónéntium, uná manu suá faciébat opus, et áterá tenébat gládiúm; ædificántium enim unusquisque gládió erat accíntus renes. Et ædificábant, et clangébant búcciná juxta me.

R. Vos transgressi estis..., pag. 177.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranénsi.
(An. 816. lib. 1. c. 94.)

Non confúndant ópera sermónem tuum; ne, cùm in Ecclésiá lóqueris, tácitus quilibet respóndeat: Cur ergò hæc quæ dicis, ipse non facis? Delicátus magister est, qui pleno ventre de jejúniis disputat; accusáre avaritiam et latro potest. Sacerdótis Christi os, mens manusque concórdent.

SABBATO.

LECTIO I.

De libro Nehémiae.

(Cap. 5.)

FACTUS est clamor pópuli et uxórum ejus magnus, advérsus fratres suos Judæos. Et erant qui dicerent: Filii nostri, et filiae nostræ multæ sunt nimis; accipiámus pro prétio eórum fru-

méntum, et comedámus, et vivámus.... Dixique ad eos: Non est bona res, quam fácitis; quare non in timóre Dei nostri ambulátis, ne exprobrétur nobis à géntibus inimicis nostris? Et ego, et fratres mei, et púeri mei commodávimus plúrimis pecúniám et fruméntum; non repetámus in comúnē istud, æs aliénū concedámus, quod debétur nobis. Réddite eis hódie agros suos, et véneas suas, et olivéta sua et domossuas; quin pótius et centésimam pecúniæ, fruménti, vini, et ólei, quam exigere solétis ab eis, date pro illis. Et dixerunt: Reddémus, et ab eis nihil quærémus: sicque faciémus, ut lóqueris.

[*Si fiat de Sabbato, duo prima R. sumentur de II. Noct. Dom. præcedentis, 3. verò R. ut in Proprio.*]

LECTIO II. (*Cap. 8.*)

ET vénerat mensis séptimus; filii autem Israel erant in civitatibus suis. Congregátusque est omnis pópulus quasi vir unus, ad platéam quæ est ante portam Aquárum; et dixerunt Esdræ scribæ, ut afférret librum legis Móysi, quam præcéperat Dóminus Israéli. Attulit ergò Esdras sacerdos legem coram multitudine virórum et mulierum,

cunctisque qui póterant intelligere, in die primâ mensis séptimi. Et legit in eo apértè in platéa quæ erat ante portam Aquárum, de manè usquè ad médiā diem, in conspéctu virórum, et mulierum, et sapientium; et aures omnis pópuli erant eréctæ ad librum... Et benedixit Esdras Dómino Deo magno; et respóndit omnis pópulus: Amen, amen, élevans manus suas. Et incurváti sunt, et adoravérunt Deum proni in terram.

LECTIO III. (*Cap. 13.*)

IN diébus illis, vidi Judæos ducéntes uxóres Azótidas, Ammonítidas, et Moabítidas. Et filii eórum ex médiā parte loquebantur Azóticè, et nesciébant loqui Judáicè, et loquebantur juxta linguam pópuli et pópuli. Et objurgávi eos, et maledíxi, ... dicens: Numquid non in hujuscémodi re peccávit Sálomon rex Israel? et certè in géntibus multis non erat rex similis ei, et diléctus Deo suo erat, et pósuit eum Deus regem super omnem Israel; et ipsum ergò duxérunt ad peccátum mulieres alienígenæ. Numquid et nos inobediéntes, faciémus omne malum grande hoc, ut prævaricémur in Deo nostro, et ducámus

uxôres peregrinas? De filiis autem Joîada filii Eliásib sacerdotis magni, gener erat Sanabállat Horonites, quem fugâvi à me. Recordâre, Dómine Deus meus, advêrsùm eos qui pólluunt sacerdotium, jusque sacerdotále et leviticum. Igitur mundâvi eos ab ómnibus alienigenis, et constitui órdenes sacerdotum et levitarum, unumquémque in ministério suo; et in oblatione lignorum in temporibus constitútis, et in primitivis; meménto mei, Deus meus, in bonum. Amen.

CANON.

Ex Concílio Aquénsi.

(An. 1585. tit. de Parochis.)

Dominicis diébus Párochus non solùm Festos dies pópulo denúntiet, sed étiam illum sæpè doceat, quæ officia tùm in illis, tùm in eórum Vigiliis coléndis, ab eo religiósè præstári opórteat; eúndem doceat Christianum hóminem non decére opus áliquod antè suscipere aggredive, quàm Dei auxiliū religiósus précibus implóret; dicit enim Dóminus: [Sine me nihil potéstis fácere].

Ad Magnif. Ant. 6. F. Antiochus jussit coinquinári Sancta, et sanctum pópulum Israel; et multi de pópulo Israel noluerunt infrin-

gere legem Dei sanctam, et trucidáti sunt. (1. Mach. 1.)
Orat. ut infrâ ad Laudes.

**DOMINICA XIII.
POST PENTECOSTEN.
IN I. NOCTURNO.**

LECTIO I.

Incipiunt libri Machabæorum. (*Lib. 1. cap. 1.*)

Factum est, postquàm percússit Alexánder Philippi Mácedo, qui primus regnâvit in Græciâ, egréssus de terrâ Cethim, Dárium regem Persarum et Medorum; constituit prælia multa, et obtinuit ómnium munitiones, et interfécit reges terræ, et pertránsiit usquè ad fines terræ, et accépit spólia multitudinis géntium; et síluit terra in conspéctu ejus. Et congregávit virtutem et exércitum fortem nimis; et exaltátum est et elevátum cor ejus; et obtinuit regiónés géntium, et tyránnos; et facti sunt illi in tribútum.

R. Postquàm percússit Alexánder Dárium regem,
* Pertránsiit usquè ad fines terræ; síluit terra in conspéctu ejus; et post hæc, décidit in lectum, et cognóvit quia morerétur.
†. Quid prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur?
* Pertránsiit usquè...
(1. Machab. 1. Matt. 16.)

LECTIO II.

ET post hæc, décidit in lectum, et cognóvit quia morerétur. Et vocávit púeros suos nóbiles, qui secum erant nutriti à juventúte; et divisit illis regnum suum, cùm adhuc viveret. Et regnávit Alexánder annis duódecim, et mórtuus est. Et obtinuérunt púeri ejus regnum, unusquisque in loco suo; et imposuérunt omnes sibi diadémata post mortem ejus, et filii eórum post eos annis multis, et multiplicáta sunt mala in terrá.

R. Cántigit septem fratres cum matre compélli à rege (Antiocho) édere, contra fas, carnes porcinas, flagris et láureis cruciátos. Primus sic ait: * Paráti sumus mori, magis quàm pátrias Dei leges prævaricári. †. Neque mors, neque vita, neque principátus, neque instántia, neque creatúra ália póterit nos separáre à charitáte Dei. * Paráti sumus...(2. Mach. 7. Rom. 8.)

LECTIO III.

ET éxiit ex eis radix peccátrix, Antiochus Illústis, filius Antiochí regis, qui fúerat Romæ obses; et regnávit in anno centésimo trigésimo séptimo regni Græcórum. In diébus illis exiérunt ex Israel filii iníqui, et suasérunt multis,

dicéntes: Eámus, et dispónamus testaméntum cum géntibus, quæ circa nos sunt; quia ex quo recéssimus ab eis, invenérunt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in óculis eórum. Et destinavérunt áliqui de pópulo, et abiérunt ad regem; et dedit illis potestátem, ut fácerent justítiam géntium. Et ædificavérunt gymnásium in Jerosólýmís secúndum leges natiónum; et fecérunt sibi præpútia, et recessérunt à Testaménto sancto, et juncti sunt natió nibus, et venúdati sunt ut fácerent malum.

R. In sartágine cùm (primus) diù cruciarétur, cæteri (fratres) unà cum matre ínvicem se hortabántur mori fórtiter, dicéntes: * Dóminus Deus aspiciet veritátem, et consolábitur in nobis. †. Per patientiam currámus ad propósitum nobis certámen. * Dóminus Deus... Glória... * Dóminus Deus... (2. Machab. 7. Hebr. 12.)

IN II. NOCTURNO.

¶ Si hæc Dom. proximè antecedit IV. Temp. Sept., vide Rubricam, pag. 169.

LECTIO IV.

Sermo sancti Gregórii Nazianzeni.

(Orat. 22.)

QUINAM Machabæi fúerint, quâque primùm ex insti-

tutione atque doctrinâ in tantam virtutis frugem gloriamque pervenerint, perspicue liber ille declarat, qui rationem animi perturbationibus imperare docet, in ejusque arbitrio esse, ut in utramvis partem, hoc est, vel ad virtutem vel ad vitium propendeamus. Nam libri illius auctor, cum pleraque alia testimonia, tum horum quoque dimicationes in hujus argumenti confirmationem attulit. Mihi verò hæc tantum commemorare sufficiet. Eleazarus primitiæ eorum qui ante Christum passi sunt, quemadmodum post Christum Stéphanus, sacerdos, et senex, canus capillis, canus et prudentiâ, prius quidem pro populo sacrificabat et orabat. Tandem autem et semetipsum hostiam obtulit Deo perfectissimam, ac totius populi expiatrix, faustum certaminis initium, ad quod loquens pariter ac tacens cohortabatur. Obtulit autem et filios septem, suæ fructus disciplinæ, hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, omni legali sacrificio splendidiorem et puriorem; quæ sunt enim filiorum, ad patrem refèrri æquissimum ac justissimum est.

R. Supra modum Mater

mirabilis singulos hortabatur voce patriâ: * Mundi creator spiritum vobis iterum cum misericordiâ reddet et vitam, sicut nunc vosmetipsos despicitis propter leges ejus. ¶ Nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere. * Mundi... (2. *Machab.* 7. *Matt.* 10.)

LECTIO V.

Ibi fortes et magnânimi filii, generosæ matris generosa soboles, gloriôsi veritatis propugnatores, Antiochi temporibus excelsiores, veri Mosaicæ legis discipuli, paternorum rituum observantissimi; nûmerus apud Hebræos laudabilis, et propter septenariæ quietis mysterium venerabilis, unum spirantes, unum sectantes, unum illud ad vitam iter agnoscèntes, ut mortem, Dei causâ, susciperent; non minùs animis fratres, quàm corpóribus, inter se mutuæ mortis æmuli. O rem admirandam! tormenta quasi thesauros præripièntes, pro magistrâ lege pericula subeúntes, illata non magis formidantes, quàm quæ supererant requirèntes; unum illud veriti, ne tyránnus à pœnis desisteret, ne quis ipsorum sine coronâ præmio discèderet, ne inviti fratres alii ab alio

sejungeréntur, et ne in eo discriminé, cruciátibus erepti, malâ victóriâ superarent.

R. Fratres mei, módico nunc dolóre sustentáto, sub testaménto æternæ vitæ effecti sunt: * Tu iudicio Dei justas superbíæ tuæ pœnas exsólves; in me verò et in fratribus meis désinet Omnipoténtis ira. V. Momentáneum et leve tribulatiónis nostræ ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis. * Tu iudicio.... (2. *Machab.* 7. 2. *Cor.* 4.)

LECTIO VI.

Erat ibi fortis et generósa mater, puerórum simul ac Dei amans, cujus matrèna viscera supra natúræ consuetúdinem dilaniabántur. Non enim filiórum qui in tormentis erant, miserebátur, sed timóre angebátur, ne non ea susciperent; neque magis eos qui è vitâ migráverant, desiderábat, quàm precabátur ut réliqui cum illis jungeréntur; de quibus filiis, magis quàm de mórtuis erat sollicita. Horum enim dúbium erat certámen, at illórum secúrus vitæ éxitus. Atque illos quidem jam Deo adjúnxerat; de his verò quómodo Deus eos susciperet, laborábat. O virilem ánimum in corpore muliebri! ô admirá-

bile magni ánimi increméntum.

R. Rex accénsus irâ, in (adolescéntiorem) super omnes crudélius desávit, indignè ferens se derisum: * Novissimè autem post filios et mater consúmpta est. V. Disténti sunt, non suscipiéntes redemptiõem, ut meliorem invenirent resurrectionem. * Novissimè.... Glória Patri... * Novissimè... (2. *Machab.* 7. *Hebr.* 11.)

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

(Cap. 17.)

In illo témpore; Dùm iret (Jesus) in Jerúsalem, transibat per médiâ Samariâ et Galilæam. Et cùm ingrederétur quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi. Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi Abbátis.

(*Serm.* 27. *de Divers. contra vitium ingrati tudinis.* §. 6.)

Nonne decem mundati sunt? et novem ubi sunt? Meministis, credo, verba Salvatóris hæc esse, novem illórum ingrati tudinem arguéntis. Benè siquidem orásse, obsecrásse, postulásse legúntur, qui levavérunt vocem, dicéntes: [Jesu, fili David, miserere nobis]. Sed defuit eis quar-

ta, quam adjécit Apóstolus, gratiârum áctio; quóniam non rediérunt, nec egérunt grátias Deo. Multos quoque vidémus usquè hodiè satis importûnè peténtes, quod sibi deesse cognóverint; sed paucos ádmodum nôvimus, qui dignas super accéptis beneficiis grátias ágere videántur. Nec reprehensibile est quòd instánter pétimus; sed planè petitioni negat effectum, quòd invenimur ingrâti. Et fortè hoc étiam cleméntiæ esse vidétur, ingrâti negâre quod póstulant; ne contíngat nobis, ut tantò grávius de ingrati-tudine judicémur, quantò magis accumulâti benefi-ciis, ingrâti probábimur ex-titísse.

R. Dùm irent (leprósi), mundâti sunt; * Unus autem regressus est, cum magnâ voce magnificans Deum, et cecidit in faciém ante pedes (Jesu), grátias agens; et hic erat Samaritânus. †. Obliti sunt benefactorum (Dei), et mirabiliū ejus. * Unus autem... (Luc. 17. Ps. 77.)

LECTIO VIII. (§. 8.)

FELIX Samaritânus ille, qui cognóvit se nihil habère quod non accepisset, et idcirco servávit depósi-tum, et cum gratiârum ac-tióne ad Dóminum est revér-

sus. Felix, qui ad singula dona grátiae, redit ad eum in quo est plenitúdo ómnium gratiârum; cui, dùm nos pro accéptis non ingrâtos exhibémus, locum in nobis fácimus grátiae, ut majóra adhuc accipere mereámur. Omnínò enim sola nos à pro-féctu conversatiónis impédit ingrati-tudo nostra, dùm quodámmodò amissum ré-putans dator, quod ingrâ-tus accépit, cavet sibi de cætero, ne tantò plura amít-teret, quantò plura confér-ret ingrâto. Felix proíndè, qui se alienígenam réputans, étiam pro mínimis quibús-que beneficiis non mínimas refert grates, gratúitum es-se non dúbitans, neque dis-simulans, quod aliéno im-pénditur et ignóto.

R. Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópe-re, * Omnia in nómine Jesu Christi, grátias ágéntes Deo et Patri per ipsum. †. Be-nedicéntes Dóminum, exal-táte illum quantùm potéstis. * Omnia... (Coloss. 3. Eccli. 43.)

LECTIO IX. (Post pauca.)

OBSECRÓ itaque, Fratres mei, humiliémur magis ac magis sub poténti manu Dei, et ab hoc tám máximo, tám nequíssimo vítio ingra-titúdinis longè fieri studeá-mus; ut totâ devotióne in

gratiarum actione versantes, conciliemus nobis gratiam Dei nostri, quæ sola potest salvare animas nostras. Nec verbo tantum vel lingua, sed opere et veritate exhibeamus nos gratos; quia gratiarum actionem magis quam dictionem à nobis exigit dator gratiarum Dominus Deus noster, qui est benedictus in sæcula.

R. Benedic, anima mea, Domino, et * Noli oblivisci omnes retributiones ejus; † Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis; qui sanat omnes infirmitates tuas. ✠. Dedit semetipsum pro nobis; ut nos redimeret ab omni iniquitate, et mundaret sibi populum acceptabilem. * Noli... Gloriam Patri... † Qui propitiatur omnibus... (Ps. 102. Tit. 2.)

Ad BENEDIC. Ant. 8. G. Jesus dixit: Nonne decem mundati sunt? et novem ubi sunt? Non est inventus qui rediret, et daret gloriam Deo, nisi hic alienigena. (Luc. 17.)

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, da nobis fidei, spei et charitatis augmentum; et, ut mereamur assequi quod promittis, fac nos amare quod præcipis; Per Dominum nostrum Jesum Christum...

CANON.

Ex Concilio Turonensi.

(An. 1583. tit. 11.)

CUM juxta divi Pauli præceptum, qui Christi sunt, sobrietatem semper sectari debeant; diebus Dominicis præsertim et aliis Festis, comessationes, convivia publica, tripudia, saltationes, strépitus et choræas fieri; venatu et aucupatu tempus térerere; in hospitiiis seu cauponis, aliis quam peregrinis cibaria et vinum ministrari, ludos palmarios et alios, maxime dum Sacra conficiuntur, laudesque Deo decantantur, aperiri; comedias, ludos scénicos vel theatrales, et alia ejus generis irreligiøsa spectacula agi, sub anathematis penam prohibet hæc Synodus.

Ad MAGNIF. Ant. 5. C. Ait (Samaritano Jesus): Surge, vade; quia fides tua te salvum fecit. (Luc. 17.)

FERIA SECUNDA.

LECTIO I.

De libris Machabæorum.

(Lib. 2. Cap. 5.)

CUM sancta civitas habitaretur in omni pace, leges etiam adhuc optime custodirentur, propter Oniæ pontificis pietatem, et animos odio habentes mala, fiebat ut et ipsi reges et

principes locum summo honore dignum ducerent, et templum máximis munéribus illustrarent; ita ut Seléucus, Asiæ rex, de reditibus suis præstaret omnes sumptus ad ministérium sacrificiôrum pertinentes. Simon autem de tribu Bénjamin, præpositus templi constitutus, contendebat, obsistente sibi Principe sacerdotum, iniquum aliquid in civitate moliri.

R. Postquàm percussit..., pag. 189.

LECTIO II.

SED, cùm vincere Oníam non posset, venit ad Apollónium, Tharsææ filium, qui eo tēpore erat dux Cœlesýriæ et Phœnicis; et nuntiavit ei pecúniis innumerabilibus plenum esse ærarium Jerosólymis, et communes cópias immensas esse, quæ non pertainent ad ratió nem sacrificiôrum; esse autem possibile sub potestate regis cãdere univér sa. Cùmque retulisset ad regem Apollónius de pecúniis quæ delatæ erant, ille acoitum Heliodórum, qui erat super negótia ejus, misit cum mandatis, ut prædictam pecuniam transportaret. Statimque Heliodórus iter est aggréssus, spécie quidem quasi per Cœlesýriam et Phœnicen civitatés esset pera-

gráturus, revérà autem regis propósitum perfectúrus.

R. Cõtigít..., pag. 190.

LECTIO III.

SED, cùm venisset Jerosólymam, et benignè à summo sacerdote in civitate esset excēptus, narrávit de dato indicio pecuniárum; et, cujus rei grátia adésset, apérui t; interrogábat autem si verè hæc ita essent. Tunc summus sacerdos osténdit depósita esse hæc, et victuália viduárum et pupillórum; quædam verò esse Hircáni Tobíæ, viri valde eminéntis, in his quæ detúlerat impius Simon; univér sa autem argénti talénta esse quadringénta, et auri ducénta. Décipi verò eos qui credidissent loco et templo, quod per univérsum mundum honorátur pro súf veneratione et sanctitate, omnínò impossíbile esse. At ille pro his quæ habébat in mandatis à rege, dicébat omni génere regi ea esse deferénda.

R. In sartagine..., p. 190.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranénsi.
(An. 816. lib. 1. cap. 9.)

SACERDOTIS sermo debet esse purus, simplex et apértus, plenus gravitate et honestate, plenus suavitate et grátia, tractans de mystério legis, de doctrinâ

fidei, de virtûte continentiæ, de disciplinâ justitiæ; unumquémque diversâ admonens exhortatione, iuxta professionem morumque qualitatem, videlicet, ut pernoscât quid, cui, quando, vel quomodo proferat.

FERIA TERTIA.

LECTIO I.

De libris Machabæorum.

(*Lib. 2. Cap. 3.*)

HELIODORUS, quod decreverat, perficiebat eodem loco ipse cum satellitibus circa ærarium præsens. Sed Spiritus omnipotentis Dei magnam fecit suæ ostensionis evidentiam, ita ut omnes qui ausi fuerant parere ei, ruentes Dei virtute, in dissolutionem et formidinem converterentur. Apparuit enim illis quidam equus, terribilem habens sessorem, optimis operimentis adornatus; isque cum impetu Heliodoro priores calcēs elisit. Qui autem ei sedēbat, videbatur arma habere aurea. Alii etiā apparuerunt duo jūvenes, virtute decōri, optimi gloriā, speciosique amictu; qui circumsteterunt eum, et ex utrāque parte flagellabant, sine intermissione multis plagis verberantes.

R. Supra modum Mater mirabilis..., pag. 191.

LECTIO II.

SUBITO autem Heliodorus concidit in terram, eumque multā caligine circumfūsum rapuerunt, atque in sellā gestatoriā pōsitum ejecerunt. Et is qui cum multis cursōribus et satellitibus prædictum ingressus est ærarium, portabatur, nullo sibi auxilium ferente, manifestā Dei cōgnitā virtute; et ille quidem per divinam virtutem jacēbat mutus, atque omni spe et salute privatus. Hi autem Dōminum benedicēbant, quia magnificābat locum suum; et templum, quod paulō antē timōre ac tumultu erat plenum, apparēte omnipotentē Dōmino, gāudio et lætitiā implētum est. Tunc verō ex amicis Heliodōri quidam rogābant confestim Oniam, ut invocāret Altissimum; ut vitam donāret ei, qui in suprēmo spīritu erat constitutus.

R. Fratres mei..., p. 192.

LECTIO III.

CONSIDERANS autem summus sacerdos, ne forte rex suspicaretur malitiam aliquam ex Judæis circa Heliodorum consummatam, obtulit pro salute viri hostiam salutarem. Cūque summus sacerdos exorāret, iidem jūvenes eisdem vēstibus amicti, astātes Helio-

doro, dixerunt : Oniæ sacerdoti grátias age ; nam propter eum , Dóminus tibi vitam donávit. Tu autem à Deo flagellátus , núntia ómnibus magnália Dei et potestatem. Et his dictis , non comparuérunt. Heliódorus autem , hóstiâ Deo oblátâ , et votis magnis promíssis ei qui vivere illi concéssit , et Oniæ grátias agens , recépto exercitu , repedábat ad regem. Testabátur autem ómnibus ea quæ sub óculis suis víderat ópera magni Dei. Cùm autem rex interrogáset Heliódorum , quis esset aptus adhuc semel Jerosólymam mitti , ait : Si quem habes hostem , aut regni tui insidiatórem , mitte illuc ; et flagellátum eum recipies , si tamen eváserit ; eo quòd in loco sit verè Dei quædam virtus. Nam ipse qui habet in cœlis habitatióem , visitátor ét adjutor est loci illius , et veniéntes ad malefaciéndum percutit ac perdit.

R. Rex accénsus... , p. 192.

CANON.

Ex Statútis Synodálibus
Diocésis Ambianénsis.
(An. 1662. sub Francisco
Episcopo.)

PRÆDICATORES qui à nobis
solis mitténtur , id ante
omnia agent , ut bonâ vitâ
sanctâque conversatióne ma-

gis quàm verbo prædicent.
Christiânas et evangélicas
veritâtes pópulis simpliciter
et sólidè expónt , se ,
quantùm in ipsis erit , au-
diéntium cáptui accommo-
dântes. Id unum spectábunt,
ut fidem confirment , mo-
rúmque sanctitatem addú-
cant. Vitábunt curiosas quæ-
stiones , altercationes , con-
troversiâsque pacis inimicas
et quiétis conscientiarum.
Si contíngeret ut quis præ-
dicátor esset exémplo non
bono , vel suspécta doceret,
Párochis mandâmus , ut nos
de eâ re statim fácient cer-
tióres.

FERIA QUARTA.

LECTIO I.

De libris Machabæorum

(Lib. 1. Cap. 1.)

PARATUM est regnum in
conspectu Antiochi , et
cœpit regnâre in terrâ Æ-
gýpti , ut regnâret super duo
regna. Et intrávit in Ægýp-
tum in multitudíne gravi,
in curríbus , et elephántis ,
et equítibus , et copiósa ná-
vium multitudíne ; et con-
stituit bellum advérsus Pto-
lemæum , regem Ægýpti ;
et véritus est Ptolemæus à
facie ejus , et fugit , et ce-
cidérunt vulneráti multi. Et
comprehéndit civitâtes mu-
nitas in terrâ Ægýpti ; et
accépit spólia terræ Ægýp-

ti. Et convértit Antiochus, postquàm percússit Ægyptum, in centésimo et quadragésimo tértio anno; et ascéndit ad Israel, et ascéndit Jerosólymam in multitudine gravi.

R. Postquàm..., pag. 189.

LECTIO II.

ET intrávit in Sanctificationem cum supérbiâ, et accépit altáre áureum, et candelábrum lúminis, et univérsa vasa ejus, et mensam propositionis, et libatória, et phialas, et mortariola áurea, et velum, et corónas, et ornámentum áureum, quod in fácie templi erat; et comminuit ómnia. Et accépit argéntum et aurum, et vasa concupiscibilia; et accépit thesauros occúltos, quos invénit; et sublátis ómnibus, ábiit in terram suam. Et fecit cædem hóminum, et locútus est in supérbiâ magnâ: et factus est planctus magnus in Israel, et in omni loco eórum.... Et commóta est terra super habitántes in eâ, et univérsa domus Jacob induit confusiónem.

R. Cántigit..., pag. 190.

LECTIO III.

MISIT rex libros per manus nuntiórum in Jerúsalem, et in omnes civitátes Juda, ut sequeréntur leges géntium terræ; et

prohibérent holocáusta, et sacrificia et placatiónes fieri in templo Dei; et prohibérent celebrári Sábbatum, et dies solémnes. Et jussit coinquinári Sancta, et sanctum pópulum Israel. Et jussit ædificári aras, et templa, et idóla, et immolári carnes suillas, et pécora commúnia, et relinquere filios suos incircumcisos, et coinquinári ánimas eórum in ómnibus immúndis, et abominatióibus, ità ut oblivisceréntur legem, et immutárent omnes justificatiónes Dei. Et quicumque non fecissent secúndum verbum regis Antiochi, moreréntur. Secúndum ómnia verba hæc, scripsit omni regno suo; et præpósuit principes pópulo, qui hæc fieri cógerent. Et jussérunt civitatibus Juda sacrificáre.

R. In sartagine..., p. 190.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranénsi.
(An. 816. lib. 1. cap. 106.)

SIVE proficiant, sive non proficiant auditóres, tacére eis non debent sacerdótes; nec idéò rei sunt, si fortè eórum verba pópuli non áudiunt, vel audíta contémnunt; sed si ab eis corrigéndis absistunt; quia, si nec exémplo vitæ præpositórum suórum, nec verbo doctrinæ, pópuli contumá-

ces emendâti proficiunt, ipsi sibi causa suæ perditionis existunt.

FERIA QUINTA.

LECTIO I.

De libris Machabæorum.

(*Lib. 2. Cap. 6.*)

ELEAZARUS unus de primoribus scribarum, vir ætate provectus, et vultu decorus, apërto ore hians compellebatur carnem porcinam manducare. At ille gloriosissimam mortem magis quàm odibilem vitam complèctens, voluntariè præibat ad supplicium. Intuens autem, quemadmodum oporteret accédere, patienter sústinens, destinavit non admittere illicita propter vitæ amorem. Hi autem qui astabant, iniquâ miseratione commoti, propter antiquam viri amicitiam, tollentes eum secrètò, rogabant affèrri carnes, quibus vesci ei licèbat; ut simularètur manducasse, sicut rex imperáverat, de sacrificii càrnibus; ut hoc facto, à morte liberarètur; et propter vèterem viri amicitiam, hanc in eo facièbant humanitatem.

R. Supra modum Mater mirabilis..., *pag. 191.*

LECTIO II.

At ille cogitare cœpit ætatis ac senectûtis suæ

eminèntiam dignam, et ingénitæ nobilitâtis canitiem, atque à pûero optimæ conversatiónis actus; et secúndum sanctæ et à Deo cónditæ legis constitúta, respondit citò, dicens: Præmitti se velle in infèrnum. Non enim ætati nostræ dignum est, inquit, fingere; ut multi adolescentium arbitrantes Eleázarum nonaginta annorum transisse ad vitam alienigenarum; et ipsi propter meam simulatió-nem, et propter módicum corruptibilis vitæ tempus, decipiantur; et per hoc máculam atque execratió-nem meæ senectûti conquíram. Nam, etsi in præsénti tèm-pore suppliciis hóminum eripiar, sed manum Omnipoténtis nec vivus nec defúctus effúgiam. Quamóbrem fórtiter vitâ excedendo, senectûte quidem dignus apparebo; adolescentibus autem exémpulum forte relinquam, si prompto ánimo, ac fórtiter pro gravissimis ac sanctissimis légibus honéstâ morte perfúngar. His dictis, conféstim ad supplicium trahebatur.

R. Fratres mei, módico nunc..., *pag. 192.*

LECTIO III.

Hi autem qui eum ducébant, et paulò antè fúerant mitiôres, in iram

convérſi ſunt propter ſermónes ab eo dictos, quos illi per arrogántiam prolátos arbitrabántur. Sed, cùm plagis perimerétur, ingémuit, et dixit: Dómine, qui habes ſanctam ſciéntiam, maniféſte tu ſcis quia, cùm à morte poſſem liberári, duros córporis ſuſtineo dolóres; ſecúndum ánimam verò, propter timórem tuum, libénter hæc pátiór. Et iſte quidem hoc modo vità decéſſit, non ſolùm juvénibus, ſed et univérſæ genti memóriam mortis ſuæ ad exémpulum virtútis et fortitúdinis derelinquens.

R. Rex accénſus irà...,
pag. 192.

CANON.

Ex Concilio Coloniénsi
primo.

(An. 1536. part. 6. c. 13
et 15.)

INTER concionándum, à ſcómatis, maledíctis ac convíciis omnínò abſtinéndum eſt. Prædicétur purè ac ſincérè Dei verbum, juxta Eccleſiáſticam traditió-nem, et Patrum ab Eccléſiâ Cathólicâ approbatórum interpretatió-nem. Erit quoque Párochus in repehéndendis criminibus véhémens atque acer; conſtitútus eſt enim, ut annúntiet pópulo ſcélera eórum; ſic tamen, ut in ſuggéſto vítia tantum

reprehéndat, non perſónas nominátim peratríngat.

FERIA SEXTA.

LECTIO I.

De libris Machabæórum.

(Lib. 2. Cap. 7.)

CONTIGIT autem et ſeptem fratres unà cum matre ſuà apprehénſos, compélli à rege édere contra fas carnes porcinas, flagris et táureis cruciátos. Unus autem ex illis, qui erat primus, ſic ait: Quid quæris, et quid vis díſcere à nobis? parátus ſumus mori, magis quàm pátrias Dei leges prævaricári. Irátus itaque rex, juſſit ſartáginés et ollas æneas ſuccéndi; quibus ſtatim ſuccénſis, juſſit ei qui prior fúerat locútus, amputári linguam; et, cute cápitis abſtráctâ, ſummas quoque manus et pedes ei præſcín-di, cæteris ejus frátribus et matre inſpiciéntibus. Et, cùm jam per ómnia inútilis factus eſſet, juſſit ignem admovéri, et adhuc ſpirántem torréri in ſartáGINE, in quâ cùm diù cruciarétur, cæteri unà cum matre invicem ſe hortabántur mori fórtiter, dicéntes: Dóminus Deus aſpiciet veritátem, et conſolábitur in nobis, quemádmodum in proteſtatió-ne Cántici declarávit Móyses: Et in ſérvis ſuis conſolábi-

tur. Mórtno itaque illo primo, hoc modo, sequentem deducébant ad illudéndum; et, cute cápitis ejus cum capillis abstráctâ, interrogábant si manducáret prius, quàm toto corpore per membra singula punirétur. At ille respóndens pátriâ voce, dixit: Non fáciam. Propter quod et iste, sequénti loco, primi torménta suscepit; et in último spíritu constitútus, sic ait: Tu quidem, scelestissime, in præsénti vitâ nos perdis; sed Rex mundi defúctos nos pro suis légibus in æternæ vitæ resurrectione suscitábit.

R. Postquàm percússit..., pag. 189.

LECTIO II.

Post hunc tértius illúditur, et linguam postulátus, citò prótulit, et manus constánter exténdit; et cum fidúciâ ait: E cœlo ista posídeo, sed propter Dei leges, nunc hæc ipsa despício, quóniam ab ipso me ea receptúrum spero; ità ut rex, et qui cum ipso erant, miraréntur adolescentis ánimum, quòd tanquàm níhilum dúceret cruciátus. Et hoc ità defúcto, quartum vexábant similiter torquén-tes. Et, cùm jam esset ad mortem, sic ait: Pótiùs est ab homínibus morti datos spem expectáre à Deo, ite-

rùm ab ipso resuscitándos; tibi enim resurrectio ad vitam non erit. Et cùm admo- vissent quintum, vexábant eum. At ille respiciens in eum, dixit: Potestátem inter hómines habens, cùm sis corruptibilis, facis quod vis; noli autem putáre genus nostrum à Deo esse derelictum. Tu autem patiénter sústine, et vidébis magnam potestátem ipsius, quáliter te et semen tuum torquébit. Post hunc, ducébant sextum, et is mori incípiens, sic ait: Noli frustrâ erráre; nos enim propter nosmetipsos hæc pátimur, peccántes in Deum nostrum, et digna admiratione facta sunt in nobis; tu autem ne existimes tibi impúnè futúrum, quòd contra Deum pugnáre tentáveris.

R. Cántigit septem fratres..., pag. 190.

LECTIO III.

SUPRA modum autem máster mirábilis, et bonórum memóriâ digna, quæ pereúntes septem filios sub unius diéi témpore conspiciens, bono ánimo ferébat, propter spem quam in Deum habébat; singulos illórum hortabátur voce pátriâ sórtiter, repléta sapiéntiâ; et semíneæ cogitationi masculinum ánimum inserens,

dixit ad eos: Nescio quáliter in útero meo apparuístis; neque enim ego spíritum et ánimam donávi vobis et vitam, et singulórum membra non ego ipsa compégi; sed enim mundi Créator, qui formávit hóminis nativitátem, quique ómnium invénit originem, et spíritum vobis iterúm cum misericórdiá reddet et vitam, sicut nunc vosmetipsos despécitis propter leges ejus.

R. In sartágine cùm..., pag. 190.

CANON.

Ex Statútis Synodálibus
Diocésis Ambianénsis.
(An. 1655. sub Francisco
Episcopo.)

QUIA ómnibus ratióne uténtibus, necessariá est ad salutem præcipuórum Cathólicæ doctrinæ cápítum cognítio, ne illud Prophétæ nobis óbjiçi possit: [Párvuli petiérunt panem, et non erat qui frángeret eis]; edicimus ut Párochi, aut Vicárii, singulis diébus Dominicis, quâ commodíssimè fieri póterit horâ, plebi sibi commissæ eleménta Christiánæ catechéseos accuratè explicant. Si quis tam necessariam múnieris sui partem sine gravi causâ prætermiserit, sciat in se animádvérsum iri pro gravitáte culpæ.

SABBATO.

LECTIO I.

De libris Machabæórum.

(Lib. 2. Cap. 7.)

ANTIOCHUS autem contémni se arbitrátus, simul et exprobrántis voce despécit, cùm adhuc adolescéntior superésset, non solùm verbis hortabátur, sed et cum juraménto affirmábat se divitem et beátum factúrum, et translátum à pátriis légibus amicum habitúrum, et res necessariás ei præbitúrum. Sed ad hæc cùm adolésceus nequáquam inclinárétur, vocávit rex matrem, et suadébat ei, ut adolescénti fieret in salutem. Cùm autem multis eam verbis esset hortátus, promísit suásuram se filio suo.

[Si fiat Offícium de Sabbato, duo prima RR. summentur de II. Noct. Dom. præced. 3. verò R. erit ut in Proprio.]

LECTIO II.

ITAQUE inclináta ad illum, Irridens crudélem tyránum, ait pátriâ voce: Fili mi, miserére mei, quæ te in útero novem ménsibus portávi, et lac triénio dedi, et álui, et in ætátem istam perdúxi. Peto, Nate, ut aspicias ad cælum et terram, et ad ómnia quæ in eis sunt; et intélligas quia

ex nihilo fecit illa Deus, et hominum genus; ita fiet, ut non timeas carnificem istum; sed dignus fratribus tuis effectus particeps, suscipe mortem, ut in illa miseratione cum fratribus tuis te recipiam.

LECTIO III.

CUM hæc illa adhuc diceret, ait adolescens: Quem sustinetis? non obedio præcepto regis, sed præcepto legis, quæ data est nobis per Moysen. Tu verò, qui inventor omnis malitiæ factus es in Hebræos, non effugies manum Dei. Nos enim pro peccatis nostris hæc patimur. Et si nobis propter increpationem et correptionem, Dominus Deus noster modicum iratus est; sed iterum reconciliabitur servis suis. Tu autem, o sceleste, et omnium hominum flagitiosissime, noli frustrà extolli vanis spebus, in servos ejus inflammatus. Nondum enim omnipotentis Dei, et omnia insipientis, judicium effugisti. Nam fratres mei, modico nunc dolore sustentato, sub testamento æternæ vitæ effecti sunt; tu verò judicio Dei justas superbiam tuæ pœnas exolves. Ego autem, sicut et fratres mei, animam et corpus meum trado pro patriis legibus; invocans

Deum maturius genti nostræ propitium fieri, teque cum tormentis et verbéribus confiteri quod ipse est Deus solus. In me verò et in fratribus meis desinet Omnipotentis ira, quæ super omne genus nostrum justè superducta est. Tunc rex accensus irâ, in hunc super omnes crudeliùs desavit, indignè ferens se derisum. Et hic itaque mundus obiit, per omnia in Domino confidens. Novissimè autem post filios, et mater consumpta est.

CANON.

Ex Concilio Mexicano.
(Anno 1585. de Doctrinâ
Christ. Lib. 1. Sess. 5.)

CURATI procurant ut scholæ instituântur, ubi pueri legere et scribere discant, Christianæ doctrinæ documenta accipiant; id enim maxime conveniens est ad Christianam et civilem eorum institutionem.

Ad Magnif. Ant. 8. G. Simon, Mathathiæ filius, et fratres ejus dederunt se periculo, et restiterunt adversariis gentis suæ; ut starent Sancta ipsorum et lex; et gloriâ magnâ glorificaverunt gentem suam. (1. Machab. 14.)

Oratio, Da nobis, quæsumus, Domine, regnum tuum..., ut infra ad Laudes, pag. 209.

DOMINICA XIV.
POST PENTECOSTEN.
IN I. NOCTURNO.

LECTIO I.

De libris Machabæorum.

(*Lib. 1. Cap. 2.*)

IN diébus illis surréxit Mathathías filius Joánnis, filii Simeónis, sacerdos ex filiis Jóarib ab Jerúsalem et consédit in monte Modin; et habébat filios quinque; Joánnem, qui cognominabátur Gaddis; et Simónem, qui cognominabátur Thasi; et Judam, qui vocabátur Machabæus; et Eleázarem, qui cognominabátur Abaron; et Jónathan, qui cognominabátur Apphus. Hi vidérunt mala quæ fiébant in pópulo Juda, et in Jerúsalem. Et dixit Mathathías: Væ mihi, ut quid natus sum vidére contritióem pópuli mei, et contritióem civitatis sanctæ, et sedére illic, cùm datur in mánibus inimicórum? Sancta in manu extraneórum facta sunt; templum ejus sicut homo ignóbilis... Quò ergò nobis adhuc vivere?

R. Intrávit (rex Antiochus) in Sanctificatióem cum supérbiâ; accépit altáre áureum, et univérsa vasa, et comminuit; et fecit cædem hóminum; * Et factus est planctus magnus in

Israel. ✠. Datum est illi bellum fácere cum sanctis, et vincere eos. * Et factus... (*1. Machab. 1. Apoc. 13.*)

LECTIO II.

ET scidit vestiménta sua Mathathías, et filii ejus; et operuérunt se ciliciis, et planxérunt valdè. Et venérunt illuc qui missi erant à rege Antiocho, ut cógerent eos qui confúgerant in civitátem Modin, immoláre et accéndere thura, et à lege Dei discédere. Et multi de pópulo Israel consentiéntes, accessérunt ad eos; sed Mathathías, et filii ejus constánter steterunt. Et respondéntes qui missi erant ab Antiocho, dixerunt Mathathíæ: Princeps et clarissimus et magnus es in hâc civitáte, et ornátus filiis et fratribus. Ergò accède prior, et fac jussum regis, sicut fecérunt omnes gentes, et viri Juda, et qui remansérunt in Jerúsalem; et eris tu, et filii tui, inter amícos regis, et amplificátus auro et argénto, et munéribus multis.

R. Cœpit (Antiochus) ex gravi supérbiâ dedúctus, ad agnitióem suâ veníre, et ità ait: Justum est súbditum esse Deo, et mortálem non pária Deo sentíre. * Orábat hic sceléstus Dóminum, à quo non esset misericór-

diam consecuturus; super-
venerat enim in eum justum
Dei iudicium. *ψ.* Revelatur
ira Dei super omnem impie-
tatem et injustitiam, * Orá-
bat... (2. *Mac.* 9. *Rom.* 1.)

LECTIO III.

Et respondit Mathathías,
et dixit magnâ voce :
Etsi omnes gentes regi An-
tiocho obédiunt, ut discédât
unusquisque à servitute leg-
is patrum suorum, et con-
séntiat mandátis ejus; ego,
et filii mei et fratres mei,
obediémus legi patrum nos-
trorum. Propitius sit nobis
Deus; non est nobis útile
relinquere legem et justitias
Dei; non audiémus verba
regis Antiochi, nec sacrifi-
cábimus transgrediéntes le-
gis nostræ mandáta, ut eá-
mus áltérâ viâ. Et ut cessá-
vit loqui verba hæc, accés-
sit quidam Judæus in, óm-
nium óculis sacrificáre idó-
lis super aram in civitatē
Modin, secúndum jussum
regis; et vidit Mathathías,
et dóluit, et contremuérunt
renes ejus, et accénsus est
furor ejus, secúndum judi-
cium legis, et insiliens, tru-
cidávit eum super aram;
sed et virum, quem rex An-
tiochus miserat, qui cogé-
bat immoláre, occidit in
ipso témpore, et aram de-
strúxit.

N. Surréxit Machabæus,

et adjuvábant eum omnes
fratres ejus; et * Præliabáu-
tur prælium Israel cum læ-
titiâ; et repúlsi sunt inimíci
ejus, et dirécta est salus in
manu ejus. *ψ.* Operáti sunt
justitiam; fortes facti sunt
in bello, castra vertérunt
exterórum. * Præliabántur...
Glória.... * Præliabántur...
(1. *Machab.* 3. *Hebr.* 11.)

IN II. NOCTURNO.

*¶ Si hæc Dom. proximè
antecedat IV. Temp. Sept.,
vide Rubricam, pag. 169.*

LECTIO IV.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

(*In Ps.* 43. §. 1.)

CUM invasisset Judæam
Antiochus qui dictus est
Epíphanes, et ómnia devas-
tasset, et multos qui tunc
erant, à pátriis institútis
resilire coegisset, Machabæi
ab his tentatiónibus per-
mansérunt illæsi. Et quó-
niàm grave bellum ingrué-
bat, nec quidquam póterant
fácere quod prodesset, se
abscondébant; nam hoc
quoque fecérunt Apóstoli.
Non enim semper in média
irruébant perícula; sed non-
núquam fugiéntes et latén-
tes cedébant. Postquàm au-
tem parùm respiravérunt,
tanquàm generósi quidam
leúnculi, ex antris exilién-
tes, et è látebris emergén-
tes, statuérunt se non ám-

plius solos servare, sed alios quoscunque possent; civitatēque et omnem regionem obeūtes, collegērunt quotquot invenērunt adhuc sanos et integros; et multos etiam qui laborabant et corrupti erant, in statum pristinum redegerunt, eis persuadentes redire ad legem patriam.

R. Dixit Judas: Ecce contriti sunt inimici nostri; * Ascendamus nunc mundare Sancta, et renovare; et mundaverunt Sancta, et fecerunt dedicationem altaris; et facta est lætitia in populo magna valde. ꝑ. Foris homicidæ, et idolis serviētes, et omnis qui amat et facit mendacium. * Ascendamus... (1. Machab. 4. Apoc. 22.)

LECTIO V.

DUM enim dicēbant esse benignum et clementem, nec unquam adimere salutem, quæ proficiscitur à pœnitentiā. Hæc autem dicētes, habuerunt delēctum virorum fortium. Non enim pro uxoribus, liberis et ancillis, patriæque eversione et captivitate; sed pro lege patriā et republicā pugnabant. Eorum autem dux erat Deus. Cum ergo aciem dirigerent, et suas prodigerent animas, fundebant adversarios, non armis fidē-

tes; sed pro omni armaturā pugnæ causam sufficere ducentes. Ad bellum autem eūtes, non tragœdias excitabant, non pœana canebant, sicut nonnulli faciunt; non addiscēbant tibicines, ut fit in aliis castris; sed Dei supērnè auxilium invocabant; ut adesset, opem ferret, et manum præberet is propter quem bellum gerēbant, pro cujus gloriā decertabant.

R. Flevērunt (Judam) omnis populus Israel, et dixerunt: Quomodo cecidit potens, qui salvum faciebat populum Israel! Et dixit ad suos Jónathas: * Surgamus et pugnemus contra inimicos nostros. ꝑ. Simus fidētes in Deo, qui de tantis periculis nos eripuit; in quem speramus quoniam et adhuc eripiet. * Surgamus... (1. Machab. 9. 2. Cor. 1.)

LECTIO VI.

VIDEAMUS ergo quid hæc castra Dei loquantur, quæ sunt spirituāli munita auxilio, cum sunt hostes aggressura. [Deus, auribus nostris audivimus]. Quia enim nonnulli eorum qui cum ipsis stabant in acie, Antiochi-multitudinem, instructam aciem, et victoriam vidētes, eūque omnia primo impetu cepisse; propriam imbecillitatem et pau-

citâtem considerântes, molliôres erant et imbecilliôres; Prophéta qui hunc psalmum non in suâ, sed in Machabæorum personâ dicit, eorum ânimos spiritûsque excitans, et ostêdens in Dei ductu ômnia esse pôsita, et sine exercitu, si is opem ferat, posse parâri victôriam, instar precatiônis compôsitam spasiônem et exhortatiônem effert ad commilitônes, et Deum âlloquens, eos promptiôres reddit et alacriôres. Qui tanquàm hæc eis deessent quæ jure affërre possent, nec fiduciâ ex suis factis haberent, ad ea quæ Deus majoribus illôrum fêcerat, confûgiunt. Eos enim qui fiduciâ causam non habent, hæc fâcere non est mirum, cùm eos ipsos trahat ad hoc necêssitas. Cùm autem illi qui, quôniâ rectè fecerunt, magnificè loqui possunt, nolunt ex iis servâri, sed ex Dei benignitâte, quâ in patres usus est; hoc est magnum argumêntum eorum humilitâtis; prompti autem et âlacris ânimi sui non parvam hînc quoque causam stâtuunt.

R. Adhörtans (pópulum), dixit (Simon): Periêrunt fratres mei omnes propter Israel; * Non mihi contingat parcere ânimæ meæ in omni

têmpore tribulatiônis: † Vindicâbo gentem meam et Sancta. † Tribulatiônes me manent; sed nihil horum véreor, nec fâcio ânimam meam pretiosiôrem quàm me. * Non mihi... Glória... † Vindicâbo.... (1. Machab. 13. Act. 20.)

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lêctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

(Cap. 6.)

IN illo têmpore; Dixit Jesus Discipulis suis: Nemo potest duobus dõminis servîre; aut enim unum odio habêbit, et âlterum diliget; aut unum sustinêbit, et âlterum contêmnet. Non potêstis Deo servîre et mammonæ. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

(Serm. 113. de verbis Dõmini, 35. cap. 4.)

MAMMONA iniquitâtis, divitiæ sunt sæculi omnes, undecûmqûe sint.... Quid est, divitiæ sunt iniquitâtis? pecûnia est, quam nómine divitiarum appellat iniquitas. Si enim veras divitias quæris, aliæ sunt. Tâlibus Job nudus abundabat, quandò in Deum cor plenum habêbat, et laudes Deo, pèrditis ômnibus rebus, tanquàm gemmas pretiosissimas proferêbat.... Ip-

sæ sunt veræ divitiæ. Istæ autem ab iniquitate vocantur divitiæ. Habes illas, non reprehendo; hæreditas venit, pater tuus dives fuit, et dimisit tibi; honestè acquisisti; de justis laboribus plenam domum habes; non reprehendo. Tamen, etiam sic, noli illas dicere divitias; nam si dicis illas divitias, amabis illas; et si amaveris illas, peribis cum illis. Perde, ne pereas. Dona, ut acquiras. Sémina, ut metas.

R. Ne solliciti sitis animæ vestræ quid manducetis, neque corpore vestro quid induamini: * Nonne anima plùs est quàm esca, et corpus plùs quàm vestimentum? V. Quadraginta annis in deserto nihil patribus defuit; vestimenta eorum non inveteraverunt. * Nonne... (*Matt. 6. 2. Esdr. 9.*)

LECTIO VIII. (*Cap. 5.*)

HAS divitias noli appellare, quia veræ non sunt... Paupertate plenæ sunt, et semper obnoxie casibus. Quales divitiæ? propter quas, latronem times, propter quas, servum tuum times, ne, te occiso, auferat, et fugiat. Si veræ divitiæ essent, securitatem tibi darent. Ergo veræ divitiæ sunt illæ, quas cum habuerimus, perdere non pos-

sumus. Et ne fortè propter illas furem timeas, ibi erunt, ubi nullus auferat. Audi Dóminum tuum; [Thesaurizate vobis thesauros in cælo, quò fur non accedat]. Tunc erunt divitiæ, quando eas migraveris. Quandiù in terrâ sunt, divitiæ non sunt.

R. Respicite volatilia cæli; non serunt, neque metunt, neque congregant in hórrea; et Pater vester cælestis pascit illa: * Nonne vos magis pluris estis illis? V. Dat jumentis escam ipsorum, et pullis corvorum invocantibus eum. * Nonne... (*Matt. 6. Ps. 146.*)

LECTIO IX. (*Cap. 5 et 6.*)

BEATUM dixerunt pópulum cui hæc sunt]; sed qui dixerunt? [Quorum os locútum est vanitatem; et dextera eorum dextera iniquitatis]... Ego dico: [Beatus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus]. Aliquandò transimus viam, et videmus amoenissimos et úberes fundos, et dicimus: Cujus est fundus? Asseritur illius; et nos dicimus: Beatus homo; vanitatem loquimur. Beatus cujus est illa domus, beatus cujus est ille fundus, beatus cujus est illa pecúnia. Tolle vanitatem, si vis audire veritatem. [Beatus cujus Dóminus Deus ejus]. Dicis

quia beátum te fecit fundus tuus, quia indè vivis. Attènde undè vivas. Ille est undè vivis, cui dicis: [Apud te est fons vitæ]. O Dómine Deus noster, ut veniámus ad te, fac nos beátos de te. Nólumus de auro, neque de argénto, nec de fundis; nólumus de terrénis istis, et vaníssimis, et cadúcæ vitæ transitóriis. Non loquátur os nostrum vanitátem. Fac nos beátos de te; quia non perdémus te. Cùm tenuérimus te, nec te perdémus, nec nos peribimus.

R. Nolíte solliciti esse, dicéntes: Quid manducábimus, aut quo operiémur? * Hæc ómnia gentes inquirunt: † Scit Pater vester quia his indigétis. ‡ Peccatóri dedit Deus curam supérfluam, ut addat et cóngreget, et hoc vánitas est, et cassa sollicitúdo. * Hæc... Glória.... † Scit Pater.... (*Matt. 6. Eccles. 2.*)

Ad BENEDIC. Ant. 3. a. Nemo potest duóbus dómínis servire; non potéstis Deo servire et mammónæ. (*Matt. 6.*)

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, regnum tuum et iustítiam ejus semper inquirere; ut ea, quibus indigére nos perspicias, benígnus adjicias; Per Dóminum...

CANON.

Ex Concílio Tolosáno.

(*An. 1229. cap. 21.*)

STATUIMUS ut Parochiáni, dóminus et dómína cuiuslibet domûs, Dóminicis et Festívis diébus, in quibus ab opéribus est cessándum, teneántur ad ecclésiám veníre, auditóri ibídem ex íntegro prædicatiónem et divínium Offícium; nec indè recessóri, donec Missa compleátur omnínò. Quòd si alter ipsórum absens fúerit extra villam, vel aliá de causâ rationábili præpeditus, alter saltem teneátur veníre.

Ad MAGNIF. Ant. 1. g. Quærite primùm regnum Dei et iustítiam ejus, et hæc ómnia adjiciéntur vobis. (*Matt. 6.*)

FERIA SECUNDA.

LECTIO I.

De libris Machabæórum.

(*Lib. 1. Cap. 2.*)

EXCLAMAVIT Mathathías voce magnâ in civitaté, dicens: Omnis qui zelum habet legis, státuens testaméntum, éxeat post me. Et fugit ipse, et filii ejus in montes, et reliquérent quæcúmque habébant in civitate... Et renuntiátum est viri regis, et exercítui qui erat in Jerúsalem civitaté David, quóniàm discessís-

sent viri quidam , qui dissipaverunt mandatum regis , in loca occulta in deserto , et abiissent post illos multi. Et statim perrexerunt ad eos , et constituerunt adversus eos praelium in die Sabbatorum , et dixerunt ad eos : Resistitis et nunc adhuc ? exite , et facite secundum verbum regis Antiochi , et vivetis. Et dixerunt : Non exhibimus , neque faciemus verbum regis , ut polluamus diem Sabbatorum. Et concitaverunt adversus eos praelium. Et non responderunt eis , nec lapidem miserunt in eos , nec oppilaverunt loca occulta , dicentes : Moriamur omnes in simplicitate nostrâ ; et testes erunt super nos cælum et terra , quod injustè perditis nos. Et intulerunt illis bellum Sabbatis ; et mortui sunt ipsi , et uxores eorum , et filii eorum , et pecora eorum , usque ad mille animas hominum.

R. Intravit..., pag. 204.

LECTIO II.

Et cognovit Mathathias , et amici ejus , et luctum habuerunt super eos valdè. Et dixit vir proximo suo : Si omnes fecerimus sicut fratres nostri fecerunt , et non pugnaverimus adversus gentes pro animabus nostris , et justificationibus nostris ;

nunc citius disperdent nos à terrâ. Et cogitaverunt in die illâ , dicentes : Omnis homo quicumque venerit ad nos in bello , die Sabbatorum , pugnemus adversus eum ; et non moriemur omnes , sicut mortui sunt fratres nostri in occultis. Tunc congregata est ad eos synagoga Assidæorum fortis viribus ex Israel , omnis voluntarius in lege ; et omnes qui fugiebant à malis , additi sunt ad eos , et facti sunt illis ad firmamentum. Et collegèrunt exercitum , et percussèrunt peccatores in irâ suâ , et viros iniquos in indignatione suâ ; et cæteri fugerunt ad nationes , ut evaderent. Et circumivit Mathathias , et amici ejus , et destruxerunt aras ; et circumcidèrunt pueros incircumcisos , quotquot invenèrunt in finibus Israel , et in fortitudine. Et persecuti sunt filios superbiam , et prosperatum est opus in manibus eorum.

R. Cœpit..., pag. 204.

LECTIO III.

Et appropinquaverunt dies Mathathiæ moriendi , et dixit filiis suis : Nunc confortata est superbia , et castigatio , et tempus eversionis , et ira indignationis. Nunc ergo , ô Filii , æmulatores estote legis , et date

ánimas vestras pro testamento patrum vestrorum, et mementóte óperum patrum, quæ fecerunt in generationibus suis; et accipiétis glóriam magnam et nomen ætérnum... Et ecce Simon frater vester, scio quòd vir consilii est; ipsum audite semper, et ipse erit vobis pater. Et Judas Machabæus, fortis viribus à juventúte suâ, sit vobis princeps militiæ, et ipse aget bellum pópuli. Et adducétis ad vos omnes factóres legis; et vindicáte vindictam pópuli vestri. Retribúite retributióem géntibus, et inténdite in præceptum legis. Et benedixit eos, et appósitus est ad patres suos. Et defúnctus est anno centésimo et quadragésimo sexto; et sepúltus est à filiis suis in sepúlcris patrum suórum in Modin. Et planxérunt eum omnis Israel plancu magno.

R. Surréxit..., pag. 205.

CANON.

Ex Concílio Lateranénsi
tértio OEcuménico.

(An. 1179. cap. 8.)

NULLA Ecclesiástica Ministéria, seu étiam Beneficia, vel Ecclesiæ, alicui tribuántur seu promittántur, ántequàm vacent; ne desideráre quis mortem próximi videátur, in cujus

locum et Beneficium se crediderit successúrum.

FERIA TERTIA.

LECTIO I.

De libris Machabæórum.

(Lib. 1. Cap. 3.)

SURREXIT Judas, qui vocabátur Machabæus, filius (Mathathíæ) pro eo; et adjuvábant eum omnes fratres ejus, et univérsi qui se conjúnxerant patri ejus, et præliabántur prælium Israel cum lætitiâ. Et dilatávit glóriam pópulo suo, et induit se lorícam sicut gigas, et succinxit se arma béllica sua in præliis, et protegébat castra gládio suo. Similis factus est leóni in opéribus suis, et sicut cátulus leónis rúgiens in venatióne. Et persecútus est iníquos, perscrútans eos; et qui conturbábant pópulum suum, eos succéndit flammis; et repúlsi sunt inimici ejus præ timóre ejus, et omnes operárii iniquitátis conturbáti sunt; et dirécta est salus in manu ejus. Et exacerbábat reges multos, et lætificábat Jacob in opéribus suis, et in sæculum memoria ejus in benedictióne. Et perambulávit civitátes Juda, et pérdidit impíos ex eis, et avértit iram ab Israel. Et nominátus est usquè ad novíssimum terræ,

et congregávit pereúntes. Et congregávit Apollónius gentes, et à Samariâ virtutem multam et magnam, ad bellándum contra Israel. Et cognóvit Judas, et éxiit obviam illi; et percússit, et occidit illum; et ceciderunt vulneráti multi, et réliqui fugérunt. Et accépit spólia eórum, et gládium Apollónii abstulit Judas, et erat pugnanís in eo ómnibus diébus.

R. Dixit..., pag. 206.

LECTIO II.

Et cécidit timor Judæ ac fratrum ejus, et formído super omnes gentes in circúitu eórum. Et pervénit ad regem nomen ejus, et de præliis Judæ narrábant omnes gentes. Ut audívit autem rex Antiochus sermónes istos, irátus est ánimo; et misit, et congregávit exercitum univérsi regni sui, castra fórtia valdè.... et vidit Judas, et fratres ejus, quia multiplicáta sunt mala, et exercitus applicábant ad fines eórum, et cognóverunt verba regis, quæ mandávit pópulo fácere in intéritum et consummationem; et dixerunt unusquisque ad próximum suum: Erigámus dejectionem pópuli nostri, et pugnémus pro pópulo nostro, et Sanctis nostris.

R. Flevérunt..., pag. 206.

LECTIO III.

Et post hæc, constituit Judas duces pópuli, tribunos et centuriónes, et pentacontárchos, et decuriónes. Et dixit his qui ædificábant domos, et sponsábant uxóres, et plantábant vineas, et formidolósas, ut redirent unusquisque in domum suam, secúndum legem. Et movérunt castra, et collocavérunt ad Austrum Emmaüm. Et ait Judas: Accingimini, et estóte filii poténtes, et estóte paráti in mane, ut pugnétis advérsus nationes has, quæ convenérunt advérsus nos, dispérdere nos et Sancta nostra; quóniam mélius est nos mori in bello, quàm vidére mala gentis nostræ et Sanctórum. Sicut autem fúerit volúntas in cælo, sic fiat.

R. Adhórtans (pópulum), dixit..., pag. 207.

CANON.

Ex Concílio Lateranénsi secúndo OEcuménico.

(An. 1139. Can. 16.)

INDUBITATUM est quóniam honóres ecclesiástici, ságuinis non sunt, sed mériti; et Ecclésia Dei non hæreditário jure áliquem, neque secúndum carnem, successórem expéctat; sed ad sua regimína, et officiórum suórum dispensatiónes,

honestas, sapientes et religiosas personas exposcit.

FERIA QUARTA.

LECTIO I.

De libris Machabæorum.

(*Lib. 1. Cap. 4.*)

COMMISERUNT prælium (Judas cum decem millibus viris), et ceciderunt de exercitu Lysias quinque milia virorum. Videns autem Lysias fugam suorum, et Judæorum audaciam, et quod parati sunt aut vivere aut mori fortiter, abiit Antiochiam; et elegit milites, ut multiplicati, rursus venirent in Judæam. Dixit autem Judas et fratres ejus: Ecce contriti sunt inimici nostri, ascendamus nunc mundare Sancta, et renovare. Et congregatus est omnis exercitus, et ascenderunt in montem Sion. Et viderunt Sanctificationem desertam, et altare profanatum, et portas exustas, et in atriiis virgulta nata, sicut in saltu, vel in montibus, et pastophoria diruta. Et sciderunt vestimenta sua, et planxerunt planctu magno, et imposuerunt cinerem super caput suum. Et ceciderunt in faciem super terram, et exclamaverunt tubis signorum, et clamaverunt in cælum.

R. Intravit..., pag. 204.

LECTIO II.

TUNC ordinavit Judas viros, ut pugnarent adversus eos qui erant in arce, donec emundarent Sancta. Et elegit sacerdotes sine macula, voluntatem habentes in lege Dei; et munda-verunt Sancta, et tulerunt lapides contaminationis in locum immundum. Et cogitavit de altari holocaustorum, quod profanatum erat, quid de eo faceret. Et incidit illis consilium bonum, ut destruerent illud; ne forte illis esset in opprobrium, quia contaminaverunt illud gentes, et demoliti sunt illud. Et reposuerunt lapides in monte domus in loco apto, quoadusque veniret propheta, et responderet de eis. Et acceperunt lapides integros secundum legem; et edificaverunt altare novum, secundum illud quod fuit prius; et edificaverunt Sancta, et quæ intra domum erant intrinsecus; et ædem et atria sanctificaverunt.

R. Cœpit..., pag. 204.

LECTIO III.

ET obtulerunt sacrificium secundum legem, super altare holocaustorum novum quod fecerunt. Secundum tempus et secundum diem, in quâ contaminaverunt illud gentes, in ipsâ

renovatum est in canticis et citharis, et cinyris et in cymbalis. Et cecidit omnis populus in faciem, et adoraverunt, et benedixerunt in cœlum eum qui prosperavit eis. Et fecerunt dedicationem altaris diebus octo, et obtulerunt holocausta cum lætitiâ, et sacrificium salutâris et laudis. Et ornaverunt faciem templi coronis aureis, et scutulis; et dedicaverunt portas et pastophoria, et imposuerunt eis januas. Et facta est lætitia in populo magna valdè, et aversum est opprobrium gentium. Et statuit Judas et fratres ejus, et universa ecclesia Israel, ut agatur dies dedicationis altaris in temporibus suis, ab anno in annum, per dies octo, à quintâ et vigesimâ die mensis Casleu, cum lætitiâ et gaudio.

R. Surréxit..., pag. 205.

CANON.

Ex Concilio Tridentino.

(*Sess. 24. de Reform. c. 1.*)

SANCTA Sýnodus omnes et singulos, qui ad promotionem præficiendorum, quodcúmque jus habent, aut alióquin óperam suam præstant, hortatur et monet; ut imprimis meminerint nihil se ad Dei glóriam, et populorum salutem utilius posse facere, quàm si bonos

Pastóres, et Ecclesiæ gubernandæ idóneos promovéri stúdeant; eosque aliénis peccâtis communicâtes mortáliter peccâre, nisi quos digniôres et Ecclesiæ magis útiles ipsi judicâverint, non quidem præcibus, vel humano afféctu, aut ambiéntium suggestiônibus, sed, eórum exigéntibus méritis, præfici diligénter curâverint.

FERIA QUINTA.

LECTIO I.

De libris Machabæorum.

(*Lib. 2. Cap. 9.*)

EIONEM témpore, Antiochus inhonestè revertebatur de Pérside. Intráverat enim in eam, quæ dicitur Persépolis, et tentávit exspoliâre templum, et civitatem opprimere; sed multítudine ad arma concurrénte, in fugam versi sunt; et ità cónfigit ut Antiochus post fugam, túrpiter rediret. Et cùm venisset circa Ecbátanam, recognóvit quæ erga Nicánorem et Timótheum gesta sunt. Elátus autem in irâ, arbitrabatur se injúriam illórum qui se fugâverant, posse in Judæos retorquere. Ideóque jussit agitari currum suum, sine intermissione agens iter, cœlesti eum judicio perurgente, eo quòd ità supérbe lo-

cûtus est se ventûrum Jerosôlymam, et congériem sepûlcri Judæorum eam factûrum. Sed qui univêrsa cõspicit Dõminus Deus Israel, percûssit eum insanâbili et invisibili plagâ. Ut enim finivit hunc ipsum sermõnem, apprehendit eum dolor dirus viscerum, et amâra internorum tormentâ; et quidem satis justè; quippe qui multis et novis cruciâtibus aliõrum tórserat viscera, licèt ille nullo modo à suâ malitiâ cessâret.

R. Dixit..., pag. 206.

LECTIO II.

SUPER hoc autem supérbiâ replétus, ignem spirans animo in Judæos, et præcipiens accelerári negótium, cõtingit illum, impetu euntem, de curru cãdere, et gravi cõrporis collisione membra vexâri. Isque, qui sibi videbâtur étiam flúctibus maris imperâre, supra humanum modum supérbiâ replétus, et mόνtium altitudines in statérâ appendere, nunc humiliâtus ad terram, in gestatório portabatur, manifestam Dei virtutem in semetipso contéstans; ità ut de corpore impii vermes scaturirent, ac vivētis in dolóribus carnes ejus effluerent, odóre étiam illius et fetóre exercitus gravaretur. Et qui paulò antè, si-

dera cœli contingere se arbitrabâtur, eum nemo póterat, propter intolerántiam fetóris, portâre. Hinc igitur cœpit, ex gravi supérbiâ deductus, ad agnitióem suí venire, divinâ admónitus plagâ, per moménta singula dolóribus suis augménta capiéntibus. Et cùm nec ipse jam fetórem suum ferre posset, ità ait: Justum est súbditum esse Deo, et mortálem non pária Deo sentire. Orábat autem hic sceléstus Dóminum, à quo non esset misericórdiam consecutûrus.... Igitur homicida et blasphemus péssimè percussus, et, ut ipse álios tractáverat, péregrè in mόνtibus miserábili óbitu vitâ functus est.

R. Flevérunt..., pag. 206.

LECTIO III. (*Cap. 10.*)

TIMOTHEUS, qui priùs à Judæis fúerat superátus, convocáto exercitu peregrinæ multitudinis, et congregáto equitátu Asiáno, advénit quasi armis Judæam captûrus. Machabæus autem, et qui cum ipso erant, appropinquante illo, deprecabántur Dóminum, caput terrâ aspergéntes, lumbósque cilíciis præcincti, ad altáris crepidinem provolúti; ut sibi propítius, inimicis autem eórum esset inimicus, et adversáriis ad-

versarétur, sicut lex dicit. Et ità post orationem, sumptis armis, longiùs de civitate procedentes, et proximi hostibus effecti, resederunt. Primo autem solis ortu, utrique commiserunt; isti quidem victoriæ et prosperitatis sponsorem cum virtute Dominum habentes; illi autem ducem belli animum habebant. Sed, cum vehemens pugna esset, apparuerunt adversariis de cælo viri quinque in equis, frenis aureis decori, ducatum Judæis præstantes; ex quibus duo Machabæum medium habentes, armis suis circumsèptum, incolumem conservabant; in adversarios autem tela et fulmina jaciebant; ex quo et cæcitæte confusi, et replèti perturbatione cadebant. Interfecti sunt autem viginti millia quingenti, et equites sexcenti. Timotheus verò confugit in Gázaram, præsidium munitum.

R. Adhörtans..., p. 207.

CANON.

Ex Concilio Moguntino.

(An. 1549. cap. 72.)

Cum Apóstolus victu, adeoque ipsâ vitâ indignos iudicet homines otiosos, qui panem non labore suo partum, cum gravamine aliorum edunt; quântò gravióri indignationi divinæ

eos subjacere putandum est, qui census Ecclesiæ, sanctorum Mátyrum patri-mónia, et donária piæ plebis, ad Divini ministérii sustentationem collata, otiosè absument?

FERIA SEXTA.

LECTIO I.

De libris Machabæorum.

(Lib. 2. Cap. 11.)

INGRESSUS (Lýsias) Judæam, et appropians Bèthsuræ, quæ erat in angusto loco, ab Jerosólymâ intervállo quinque stadiórum, illud præsidium expugnabat. Ut autem Machabæus et qui cum eo erant, cognoverunt expugnari præsidia, cum fletu et lacrymis rogabant Dominum, et omnis turba simul, ut bonum Angelum mitteret ad salutem Israel. Et ipse primus Machabæus, sumptis armis, cæteros adhortatus est simul secum periculum subire, et ferre auxilium fratribus suis. Cùmque pariter prompto animo procederent Jerosólymis, apparuit præcedens eos eques in veste candidâ, armis aureis, hastam vibrans. Tunc omnes simul benedixerunt misericórdem Dominum, et convaluerunt animis; non solum homines, sed et bestias ferocissimas, et muros férreos parati pe-

netrâre. Ibant igitur prompti, de cœlo habéntes adiutorem, et miserântem super eos Dóminum. Leónum autem more, impeta irruéntes in hostes, prostravérunt ex eis úndecim millia peditum, et équitum mille sexcéntos; univérso autem in fugam vertérunt, plures autem ex eis vulnerâti, nudi evasérunt. Sed et ipse Lýsias túr-piter fúgiens, evásit.

R. Intrávit..., pag. 204.

LECTIO II. (*Cap. 45.*)

NICANOR quidem cum summa supérbiâ eréctus, cogitáverat commúne trophæum statuere de Juda. Machabæus autem semper confidébat cum omni spe auxili-um sibi à Deo affuturum. Et hortabátur suos, ne formidárent ad adventum nationum, sed in mente habérent adiutória sibi facta de cœlo, et nunc sperárent ab Omnipotente sibi affutúram victóriam. Et allocútus eos de lege et prophétis, ádmonens étiam certámina quæ fécerant prius, promptiôres constituit eos; et ita ánimis eorum eréctis, simul ostendébat géntium falláciam, et juramentórum prævaricationem. Súngulos autem illórum armávit, non clýpei et hastæ munitione, sed sermonibus óptimis et exhor-

tationibus, expósito digno fide sómnio, per quod univérso lætifiéávit.

R. Cœpit (Antiochus) ex gravi..., pag. 204.

LECTIO III.

ERAT autem hujuscómodi visus : Oníam, qui fuerat summus sacerdos, virum bonum et benígnum, verecúndum visu, modéstum móribus, et elóquio decórum, et qui à púero in virtútibus exercitátus sit, manus protendéntem, oráre pro omni pópulo Judæórum; post hoc, apparuisse et álium virum, ætáte et glóriâ mirábilem, et magni decóris habitúdine circa illum; respondéntem verò Oníam, dixisse : Hic est fratrum amátor, et pópuli Israel : hic est, qui multum orat pro pópulo et univérâ sanctâ civitáte, Jeremías prophéta Dei. Extendisse autem Jeremíam dextram, et dedisse Judæ gládium áureum, dicéntem : Accipe sanctum gládium, munus à Deo, in quo defícies adversários pópuli mei Israel. Exhortáti itaque Judæ sermonibus bonis valdè, de quibus extólli posset impetus, et ánimi júvenum confortári, statuérunt dimicáre et configere fórtiter, ut virtus de negótiis judicáret; eo quòd civitas sancta et

templum periclitarentur. Erat enim pro uxóribus et filiis, itémque pro fratribus et cognátis, minor sollicitúdo; máximus verò et primus pro sanctitáte timor erat templi.

R. Surréxit Machabæus..., pag. 205.

CANON.

Ex Concílio Bituricensi.

(An. 1584. tit. de Beneficiis, Can. 1.)

CUM Beneficium ecclesiasticum non otiosis, sed officium suum exequentibus, sit constitutum, et propter officium detur Beneficium; denúntiat hæc Synodus omnibus cujuscúmque gradus et conditionis, qui Beneficia ecclesiastica, solius temporális provéntus grátiâ, suscipiunt, eos non fácere fructus suos, sed ad restitutionem tenéri.

SABBATO.

LECTIO I.

De libris Machabæorum.

(Lib. 2. Cap. 15.)

NICANOR autem et qui cum ipso erant, cum tubis et cánticis admovébant, Judas verò et qui cum eo erant, invocáto Deo per orationes, congréssi sunt; manu quidem pugnántes, sed Dóminum córdibus orántes, prostravérunt non minùs triginta quinque millia, præ-

sentiâ Dei magnificè delectáti. Cúmque cessássent, et cum gáudio redirent, cognovérunt Nicánorem ruisse cum armis suis. Facto itaque clamóre, et perturbatione excitátâ, pátriâ voce omnipoténtem Dóminum benedicébant. Præcépit autem Judas, qui per ómnia corpore et ánimo mori pro civibus parátus erat, caput Nicánoris, et manum cum húmero abscíssam, Jerosólymam perférri. Quò cùm pervenísset, convocátis contribúlibus et sacerdotibus ad altáre, accérsiit et eos qui in arce erant. Et osténso cápite Nicánoris et manu nefáriâ, quam exténdens contra domum sanctam omnipoténtis Dei, magnificè gloriátus est: linguam étiam ímpii Nicánoris præcisam jussit particulátim ávibus dari; manum autem deméntis contra templum suspéndi. Omnes igitur cæli benedixérunt Dóminum, dicétes: Benedictus, qui locum suum incontaminátum servávit. Suspéndit autem Nicánoris caput in summâ arce, ut évidens esset et manifestum signum auxilií Dei.

[Si fiat de Sabbato, duo prima R. sumentur de 11. Noct. Dom. præced. 3. verò R. erit ut in Proprio.]

LECTIO II.

(*Lib. 1. Cap. 9.*)

VIDIT Judas quòd deflúxit exercitus suus, et bellum perurgébat eum, et confráctus est corde, quia non habébat tempus congregándi eos; et dissolútus est. Et dixit his qui residui erant: Surgámus, et eámus ad adversários nostros, si potérimus pugnáre advérsus eos. Et avertébant eum, dicéntes: Non potérimus, sed liberémus ánimas nostras modò, et revertámur ad fratres nostros, et tunc pugnábimus advérsus eos; nos autem pauci sumus. Et ait Judas: Absit istam rem fácere, ut fugiámus ab eis; et, si appropriávit tempus nostrum, moriámur in virtúte, propter fratres nostros, et non inferámus crimen glóriæ nostræ.... Et ingravátum est prælium, et cecidérunt vulneráti multi ex his et ex illis. Et Judas cecidit, et cæteri fugérunt. Et Jónathas et Simon tulérunt Judam fratrem suum, et sepeliérunt eum in sepúlcro patrum suórum in ciuitáte Modin. Et flevérunt eum omnis pópulus Israel plancu magno, et lugébant dies multos, et dixerunt: Quómodò cecidit potens, qui salvum faciébat pópulum Israel! Et congregáti sunt

omnes amíci Judæ, et dixerunt Jónathæ: Ex quo frater tuus Judas defúctus est, vir símilis ei non est qui éxeat contra inimícos nostros, Bácchidem et eos qui inimíci sunt gentis nostræ. Nunc itaque te hódie elégimus esse pro eo nobis in principem, et ducem ad bellándum bellum nostrum. Et suscepit Jónathas témpore illo principátum, et surrexit loco Judæ fratris sui.

LECTIO III. (*Cap. 13 et 14.*)

AUDIVIT Simon quòd congregávit Tryphon exercitum copiósum, ut veníret in terram Juda, et attéret eam. Videns quia in tremóre pópulus est et in timóre, ascendit Jerúsalem, et congregávit pópulum, et adhórtans dixit: Vos scitis quanta ego et fratres mei, et domus patris mei, fécimus pro légibus et pro Sanctis prælia, et angústias quales vídimus: horum grátiá, periérunt fratres mei omnes propter Israel, et relictus sum ego solus. Et nunc non mihi contíngat párcere animæ meæ in omni témpore tribulatiónis; non enim mélior sum frátribus meis. Vindicábo itaque gentem meam et Sancta, natos quoque nostros et uxóres; quia congregatæ sunt univérsæ gentes contérere nos,

inimicitiae grâtiâ. Et accensus est spiritus pópuli simul, ut audivit sermões istos; et responderunt voce magnâ, dicentes: Tu es dux noster loco Judæ, et Jónathæ fratris tui; pugna prælium nostrum; et omnia quæcúmque dixeris nobis, faciémus.... Et siluit omnis terra Juda, omnibus diébus Simónis, et quæsivit bona genti suæ; et placuit illis potestas ejus, et glória ejus, omnibus diébus.

CANON.

Ex Concilio Aquisgranénsi.
(*An. 816. lib. 1. cap. 116.*)

Res Ecclesiæ, sicut à sanctis Pátribus traditur, vota sunt Fidélium, prætia peccatórum, et patrimonía páuperum..... Quapropter, vigilánti ac solérti curâ providéndum est his qui ejus facultates administrant, ne eas in suos solummodò usus convértant; sed magis, juxta possibilitátem rerum, Christo famulántium, imò eórum in quibus Christus páscitur et vestitur, curam gérere pénitùs non négligant.

Ad MAGNIF. Ant. 2. D. Sapiéntia insipientibus locúta est: Relínquite infántiam, et vivite, et ambuláte per vias prudéntiæ. (*Prov. 9.*)

Oratio, Ecclesiæ..., ut infra ad Laudes.

DOMINICA XV.
POST PENTECOSTEN.
IN I. NOCTURNO.

LECTIO I.

Incipiunt Parabolæ Salomónis.

(*Prov. Cap. 1.*)

PARABOLÆ Salomónis, filii David, regis Israel. Ad sciéndam sapiéntiam et disciplinam; ad intelligénda verba prudéntiæ, et suscipiéndam eruditiónem doctrinæ, justitiam, et judicium et æquitátem; ut detur párvulis astútia, adulescénti sciéntia et intellectus. Audiens sapiens, sapiéntior erit; et intelligens gubernácula possidebit. Animadvértet parabolam et interpretatiómem, verba sapiéntiùm et ænigmata eórum. Timor Dómini principium sapiéntiæ. Sapiéntiam atque doctrinam stulti despiciunt. Audi, fili mi, disciplinam patris tui, et ne dimittas legem matris tuæ; ut addátur grátia cápiti tuo, et torques collo tuo.

R. Vánitas vanitátum, et omnia vánitas. Deum time, et mandáta ejus obsérva: * Hoc est omnis homo. *ŷ.* Si vis ad vitam ingredi, serva mandáta. * Hoc est omnis homo. (*Eccle. 12. Matth. 49.*)

LECTIO II.

FILI mi, si te lactâverint peccatôres, ne acquiêscas eis. Si dixerint : Veni nobiscum, insidiémur sânguini, abscondâmus tendículas contra insontem frustra; deglutiâmus eum sicut inférnus vivéntem, et întegrum quasi descendéntem in lacum. Omnem pretiósam substántiam reperiémus, implébimus domos nostras spóliis. Sortem mitte nobiscum, marsúpium unum sit ómnium nostrúm. Fili mi, ne ámbules cum eis, próhibe pedem tuum à sémitis eórum. Pedes enim illórum ad malum currunt, et festinant, ut effúndant sânguinem.

R. Beátus homo, qui invénit sapiéntiam, et qui áffluit prudéntiâ : * Pretiósior est cunctis ópibus; longitúdo diérum in dexterâ ejus, et in sinístrâ illius divitiæ et glória : viæ ejus viæ pulchræ; et sémitæ illius pacíficæ. ✠. Si quis indiget sapiéntiâ, póstulet à Deo qui dat ómnibus affluenter. * Pretiósior... (*Prov. 3. Jac. 1.*)

LECTIO III.

SAPIENTIA foris prædicat... dicens : Usquequò, párvuli, dilígitis infántiam, et stulti ea quæ sibi sunt nóxia, cúpient; et imprudén-

tes odibunt sciéntiam? Convertimini ad correptionem meam : en próferam vobis spíritum meum, et osténdam vobis verba mea. Quia vocávi, et renuistis; exténdi manum meam, et non fuit qui aspíceret; despectistis omne consílium meum, et increpationes meas neglexistis; ego quoque in intéritu vestro ridébo, et subsannábo; cùm vobis id quod timebátis, advénerit; cùm irrúerit repentina calamitas, et intéritus quasi tempéstas ingrúerit; quando vénerit super vos tribulatio et angústia. Tunc invocábunt me, et non exáudiam; manè consúrgent, et non invénient me.... Qui autem me audierit, absque terróre requiescet, et abundántiâ perfruétur, timóre malórum sublato.

R. Da mihi (Dómine) sédium tuarum assistricem sapiéntiam, ut mecum sit, et mecum labóret; ut sciam quid accéptum sit apud te : * Illa dedúcet me in opéribus meis sóbriè; et erunt accépta ópera mea. ✠. Quæ desúrsùm est sapiéntia, pudica est, pacífica, modéstá, bonis conséntiens, plena misericórdiâ et frúctibus bonis. * Illa dedúcet... Glória Patri... * Illa dedúcet... (*Sap. 9. Jac. 3.*)

IN II. NOCTURNO.

¶ *Si hæc Dom. proximè
antecedat IV. Temp. Sept.,
vide Rubricam, pag. 169.*

LECTIO IV.

Ex libro sancti Augustini
Episcopi de Civitate Dei.

(*Lib. 17. c. 20. §. 1.*)

PROPHETASSE (Sálonon) reperitur in suis libris, qui tres recépti sunt in auctoritatem Canonicam; Provérbia, Ecclesiastes et Canticum Canticórum. Alii verò duo, quorum unus Sapiéntia, alter Ecclesiásticus dicitur, propter elóquii nonnullam similitudinem, ut Salomónis dicántur, obtinuit consuetúdo; non autem esse ipsius, non dubitant doctiores: eos tamen in auctoritatem, máximè Occidentális antiquitus recépit Ecclésia: quorum in uno, qui appellátur Sapiéntia Salomónis, pássio Christi apertissimè prophetátur. Impii quippe interfectóres ejus commemorántur, dicéntes: [Circumveniámus justum, quóniam insuávis est nobis, et contrárius est opéribus nostris, et impróperat nobis peccáta legis, et infámat in nos peccáta disciplinæ nostræ.] In Ecclesiástico autem, fides génitum futúra prædicatur isto modo: [Miserére nostri, Dominátor Deus ómnium,

et immitte timórem tuum super omnes gentes.]

R. Ne despicias hóminem averténtem se à peccáto, neque impróperes ei; * Meménto quóniam omnes in correptione sumus. V. Si præoccupátus fúerit homo in áliquo delicto, hujúsmodi instruite in spíritu lenitátis, considerans teípsum, ne et tu tentéris. * Meménto quóniam... (*Eccli. 8. Galat. 6.*)

LECTIO V. (§. 2.)

IN tribus verò illis, quos Salomónis esse constat, et Judæi Canónicos habent; ut ostendátur ad Christum et Ecclésiám pertinére quod in eis ejúsmodi reperitur, operósa disputatio necessária est, quæ nos ultrà quàm opórtet, si nunc adhibétur, exténdit. Tamen quod in Provéربيis légitur, viros impios dicere: [Abscondámus in terrâ virum justum injústè, absorbeámus verò eum tanquàm inférnus vivéntem, et auferámus ejus memóriam de terrâ, possessionem ejus pretiósam apprehendámus], non ità obscurum est, ut de Christo et possessione ejus Ecclésia sine laboriósâ expositione non possit intélligi. Tale quippe áliquíd étiam Dóminus ipse Jesus per Evangélicam parábolam osténdit dixisse malos coló-

nos : [Hic est hæres , venite , occidamus eum , et nostra erit hæreditas .]

R. Oculi Dómini multò plùs lucidióres sunt super solem , circumspiciéntes omnes vias hóminum , et hóminum corda intuéntes in absconditas partes : * Dómino enim Deo , ántequàm crearentur , ómnia sunt ágnita. ¶. Non est ulla creatúra invisibilis in conspéctu ejus ; ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus. * Dómino... (*Eccli. 23. Hebr. 4.*)

LECTIO VI.

IN álio libro , qui vocátur Ecclesiástes , ubi ait : [Non est bonum hómini , nisi quod manducábit et bibet ,] quid credibilius dicere intelligitur , quàm quod ad participatióem mensæ hujus pértinet , quàm Sacerdos ipse , Mediátor Testaménti novi , éxhibet secúndum órđinem Melchisedech de Córpo et Sanguine suo ? Id enim sacrificium succéssit ómnibus illis sacrificiis véteris Testaménti , quæ immolabántur in umbrâ futúri.... Jàm verò Cánticum Canticórum spiritalis quædam sanctárum est volúptas méntium , in conjúgio illius Regis et Reginae civitátis , quod est Christus et Ecclesiá. Sed hæc volúptas allegóricis teg-

minibus involúta est , ut desiderétur ardéntius.

R. Bono ánimo glóriam redde Deo ; et non mínuas primitias mánuum tuárum : * In omni dato hilarem fac vultum tuum ; † Quóniam Dóminus retribuens est. ¶. Non ex tristitiâ aut necessitate ; hilarem enim datórem diligit Deus. * In omni dato... Glória Patri... † Quóniam.... (*Eccli. 35. 2. Cor. 9.*)

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

(*Cap. 7.*)

IN illo témpore ; Ibat (Jesus) in civitátem , quæ vocátur Naim ; et ibant cum eo discipuli ejus et turba copiósa. Cùm autem appropinquáret portæ civitátis , ecce defúnctus efferebátur filius únicus matris suæ. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni ,
Epíscopi.

(*Serm. 98. de verbis Evang. Luc. 7. c. 4. 5. et 7.*)

VIDEAMUS quid Christus nos discere voluit in tribus mórtuis quos suscitávit. Resuscitávit filiam mórtuam Archisynagógi , ad quam ægrotántem petebátur , ut eam de ægritudine liberáret. Excitávit et hunc júvenem , filium viduæ , de

quo nunc admoniti sumus, ut hinc ista quæ ipse largiri dignatur, cum vestra charitate loqueremur. Modò audistis quomodò excitatus est. Appropinquabat Dominus civitati; et ecce efferebatur jam mortuus extra portam. Misericordiâ commotus, quod flebat mater vidua et destituta unico filio, fecit quod audistis, dicens: [Adolescens, tibi dico, Surge]. Surréxit ille mortuus, coepit loqui; et reddidit illum matri suæ. Excitavit et Lázarum de sepulcro.

R. Defunctus efferebatur filius unicus matris suæ; et hæc vidua erat. Quam cum vidisset * Dominus, misericordiâ motus super eam, dixit illi: Noli flere. ¶. Non despiciet Dominus viduam, si effundat loquelam gemitus. * Dominus.... (*Luc. 7. Eccli. 35.*)

LECTIO VIII.

ISTA tria gênera mortuorum sunt tria gênera peccatorum, quos hodièque suscitât Christus. Illa enim mortua filia Archisynagôgi intus erat in domo; nondum erat de secretis parietibus elata in publicum: Ibi intus suscitata est, viva parentibus reddita. Iste autem jam quidem non in domo, sed tamen nondum in

sepulcro; parietibus elatus erat, terræ mandatus non erat. Qui suscitavit mortuam nondum elatam, suscitavit mortuum jam elatum, nondum sepultum. Tertium restabat, ut et sepultum suscitaret; et hoc fecit in Lázaro.

R. Accessit Jesus, et tetigit loculum; hi autem qui portabant, steterunt. Et * Ait: Adolescens, tibi dico, Surge; et resedit qui erat mortuus. ¶. Dominus mortificat et vivificat, deducit ad inferos et reducit. * Ait: Adolescens.... (*Luc. 7. 1. Reg. 2.*)

LECTIO IX.

HÆC ergò, Charissimi, sic audiâmus, ut qui vivunt, vivant; qui mortui sunt, reviviscant. Sive adhuc peccatum in corde conceptum est, et non processit in factum; pœniteat, corrigatur cogitatio, surgat mortuus intra domum conscientiae. Sive jam quod cogitavit, admisit; nec sic desperetur. Non surréxit mortuus intus, surgat elatus. Pœniteat facti, de proximo reviviscat; non eat in profundum sepulturæ; non accipiat desuper consuetudinis molem. Sed fortè jam illi loquor, qui jam duro sui moris lapide premitur, qui jam urgetur con-

suetûdinis pøndere, qui jàm quatrîduânus putet. Nec ipse despéret : profûndus mórtuus est, sed altus est Christus. Novit clamándo terréna ónera rúmpere, novit intrinsecûs per seípsum vivificáre, solvéndum discípu-
lis trádere. Agant étiam tales pœniténtiam. Neque enim Lázaro resuscitáto post quatrîduum, ullus putor in vivénte remánserat. Ergò qui vivunt, vivant; quicúmque autem mórtui sunt, in quacúmque harum trium morte se invénerint, agant ut celériter jàm resúrgant.

R. Magnus es, Dómine, in ætérnum, * Et in ómnia sæcula regnum tuum; quóniàm tu flagéllas et salvas, dedúcis ad ínferos et redúcis. *Ÿ.* Magna et mirabilia sunt ópera tua, Dómine Deus. * Et in ómnia... Gló-
ria Patri... * Et in ómnia...
(*Tob. 13. Apoc. 15.*)

Ad BENEDIC. *Ant. 2. D.* Qui erat mórtuus, cœpit loqui; et dedit illum (Jesus) matri suæ. (*Luc. 7.*)

Oratio.

ECCLESIAE tuæ, Dómine, lácrymas et preces benignus exáudi; ut quæ de suórum contristátur spiritali morte filiórum, de eórum ad grátiae vitam resurrecciónis lætétur; Per Dóminum nostrum...

P. A.

CANON.

Ex Concílio Reménsi.

(*An. 1583. tit. de diebus Festis, n. 2 et 3.*)

DIEBUS Dominicis et Festis in suas Parócias pópulus convéniat; et Missæ, Concióni, ac Vésperis intérsit. Iisdem diébus nemo lûsibus aut choréis det óperam; máximè dùm divinum celebrátur Officium: monebitúrque ab Ordinário vel Paróco Magistrátus, ut id nequáquam fieri permittat.

Ad MAGNIF. Ant. 1. D. Accépit omnes timor, et magnificábant Deum, dicétes: Quia Prophéta magnus surréxit in nobis, et quia Deus visitávit plebem suam. (*Luc. 7.*)

FERIA SECUNDA.

LECTIO I.

De Parábolis Salomónis.

(*Cap. 3.*)

FILI mi, ne obliviscáris legis meæ, et præcépta mea cor tuum custódiat: longitudínem enim diérum, et annos vitæ, et pacem appónent tibi. Misericórdia et véritas te non désérant; circúmde eas gútturi tuo, et describe in tábulis cordis tui: et invénies grátiam et disciplínam bonam, coram Deo et homínibus. Habe fidúciã in Dómino ex

40.

toto corde tuo, et ne in-
nitâris prudentiâ tuâ. In
ômnibus viis tuis cõgita il-
lum, et ipse diriget gressus
tuos. Ne sis sapiens apud
temetipsum: time Deum, et
recede à malo.

R. Vánitas..., pag. 220.

LECTIO II.

HONORA Dóminum de tuâ
substántiâ, et de primí-
tiis ômnium frugum tuârum
da ei; et implebuntur hór-
rea tua saturitâte, et vino
torculária tua redundábunt.
Disciplinam Dómini, fili mi,
ne abjicias; nec deficias
cùm ab eo corripéris: quem
enim diligit Dóminus, cór-
ripit; et quasi pater in filio
cõmplacet sibi. Beátus ho-
mo, qui invénit sapiéntiam,
et qui affluit prudentiâ: mé-
lior est acquisitio ejus ne-
gotiatióne argénti et auri
primi; et purissimi fructus
ejus: pretiósior est cunctis
ópibus; et ômnia quæ de-
siderántur, huic non valent
comparári.

R. Beátus..., pag. 221.

LECTIO III. (Cap. 5.)

FILI mi, atténde ad sa-
piéntiam meam, et pru-
dentiâ meâ inclina aurem
tuam, ut custódias cogita-
tiónes, et disciplinam lábia
tua consérvent. Ne atténda
falláciâ mulieris. Favus
enim distillans lábia mere-
trícis, et nitídius óleo gut-

tur ejus. Novíssima autem
illius amâra quasi absyn-
thium, et acúta quasi glâ-
dius biceps. Pedes ejus des-
céndunt in mortem, et ad
inferos gressus illius péné-
trant. Per sémitam vitæ non
ámbulant, vagi sunt gres-
sus ejus, et investigábiles.
Nunc ergò, fili mi, audi me,
et ne recéda à verbis oris
mei. Longè fac ab eâ viam
tuam, et ne appropínques
fóribus domûs ejus.

R. Da mihi..., pag. 221.

CANON.

Ex Concílio Nanneténsi.

(An. 895. Can. 10.)

INSTRUENDI sunt Presbýte-
ri, paritérque admoné-
ndi, quâtenùs nóverint décimas
et oblatiões, quas à Fidé-
libus accipiunt, páuperum,
et hóspitum, et peregrinó-
rum esse stipéndia, et non
quasi suis, sed quasi com-
mendátis uti: de quibus ôm-
nibus sciant se ratióne po-
sitúros in conspéctu Dei.

FERIA TERTIA.

LECTIO I.

De Parábolis Salomónis.

(Cap. 6.)

VADE ad formicam, ó pi-
ger, et considera vias
ejus, et discite sapiéntiam:
quæ cùm non hábeat du-
cem, nec præceptórem, nec
principem, parat in æstâte
cibum sibi, et cõgregat in

messe quod cómedat. Usquequò, piger, dórmies? quando consúrges è somno tuo? Páululum dórmies, páululum dormitábis, páululum cónseres manus, ut dórmias; et véniet tibi, quasi viátor, egéstas; et paupéries, quasi vir armátus. Si verò impiger fúeris, véniet, ut fons, messis tua, et egéstas longè fúgiet à te.

R. Ne despicias..., *p. 222.*

LECTIO II.

Homo apóstata, vir inútilis, gráditur ore perverso, ánnuit óculis, terit pede, digito lóquitur, pravo corde machinátur malum, et omni témpore júrgia séminat. Huic extéplò véniet perditio sua, et súbitò conterétur, nec habébit ultrà medicínam. Sex sunt, quæ odit Dóminus; et séptimum detestátur ánima ejus; óculos sublimes, linguam mendácem, manus effundéntes innóxium ságuinem, cor máchinans cogitatiónes péssimas, pedes velóces ad curréndum in malum, proferéntem mendácia, testem fallácem, et eum qui séminat inter fratres discórdias.

R. Oculi..., *pag. 223.*

LECTIO III. (*Cap. 8.*)

Ego sapiéntia hábito in consílio, et eruditis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum;

arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilingue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt; per me principes ímperant, et poténtes decérnunt justitiam. Ego diligéntes me diligo; et qui manè vigilant ad me, invénient me.

R. Bono..., *pag. 223.*

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.
(*Sess. 25. de Reform. c. 1.*)

QUIBUSCUMQUE Beneficia ecclesiástica, tam sæculária quàm regulária, obtinéntibus, omnínò interdicít (sancta Sýnodus) ne ex redítibus Ecclesiæ consanguíneos familiarésve suos augére stúdeant; cùm et Apostolórum Cánones prohibéant ne res ecclesiásticas, quæ Dei sunt, consanguíneis donent; sed, si pauperes sint, iis ut paupéribus distribuant; eas autem non distrahanť nec dissipent, illórum causâ.

FERIA QUARTA.

LECTIO I.

De Parábolis Salomónis.

(*Cap. 10.*)

FILIUS sapiens lætífat patrem; filius verò stultus mœstítia est matris suæ. Nihil próderunt thesáuri im-

pietatis; justitia verò liberabit à morte. Non affliget Dominus fame animam justì, et insidias impiòrum subvertet. Egestatem operata est manus remissa, manus autem fòrtium divitias parat. Qui nititur mendaciis, hic pascit ventos; idem autem ipse sequitur aves volantes. Qui congregat in messe, filius sapiens est; qui autem stertit æstate, filius confusiònis. Benedictio Domini super caput justì; os autem impiòrum operit iniquitas. Memoria justì cum laudibus; et nomen impiòrum putrescet. Sapiens corde præcepta suscipit, stultus cæditur labiis. Qui ambulat simpliciter, ambulat confidenter; qui autem depravat vias suas, manifestus erit. Qui annuit oculo, dabit dolorem; et stultus labiis verberabitur. Venæ vitæ os justì; et os impiòrum operit iniquitatem. Odium suscitatur rixas; et universa delicta operit charitas.

R. Vanitas..., pag. 220.

LECTIO II.

IN labiis sapiéntis invenitur sapiéntia; et virga in dorso ejus qui indiget corde. Sapiéntes abscondunt sciéntiam; os autem stulti confusiòni pròximum est. Substantia divitis urbs for-

titudinis ejus; pavor pauperum egestas eòrum. Opus justì ad vitam; fructus autem impii ad peccatum. Via vitæ, custodiénti disciplinam; qui autem increpatiónes relinquit, errat. Abscondunt odium labia mendacia; qui profert contuméliam, insipiens est. In multilòquio non déerit peccatum; qui autem moderatur labia sua, prudentissimus est. Argéntum electum lingua justì; cor autem impiòrum pro nihilo. Labia justì erúdiunt plúrimos; qui autem indocti sunt, in cordis egestate moriéntur.

R. Beatus..., pag. 221.

LECTIO III. (Cap. 11.)

STATERA dolosa abominatio est apud Dominum; et pondus æquum voluntas ejus. Ubi féerit supérbia, ibi erit et contumélia; ubi autem est humilitas, ibi et sapiéntia. Simplicitas justòrum dirigit eos; et supplantatio perversòrum vastabit illos. Non pròderunt divitiæ in die ultiónis, justitia autem liberabit à morte. Justitia simplicis dirigit viam ejus; et in impietate sua corruet impius. Justitia rectòrum liberabit eos; et in insidiis suis capiéntur iniqui. Mòrtuo hómine impio, nulla erit ultra spes; et expectatio sollicitòrum per-

bit. Justus de angustia liberatus est; et tradetur impius pro eo... In bonis justorum exultabit civitas; et in perditione impiorum erit laudatio... Qui despiciat amicum suum, indigens corde est; vir autem prudens tacebit. Qui ambulat fraudulentè, revelat arcana; qui autem fidelis est animi, celat amici commissum.... Abominabile Domino cor pravam; et voluntas ejus in iis qui simpliciter ambulant.

R. Da mihi..., pag. 221.

CANON.

Ex Concilio Mediolanensi primo.

(An. 1565. part. 2. tit. 62.)

CAVENDUM est ne cupiditate prolapsi, quæ radix est omnium malorum, dum vel propriis vel propinquorum et familiariam divitiis et honoribus studemus, quæ Deo dicata sunt bona, et Ecclesiæ detrimento, et pauperum gemitu, et bonorum offensione ad aliorum usum convertamus.

FERIA QUINTA.

LECTIO I.

De Parabolis Salomonis.

(Cap. 14.)

Est via, quæ videtur homini justa; novissima autem ejus deducunt ad mortem. Risus dolore miscbitur, et extrema gaudii

luctus occupat. Viis suis replébitur stultus, et super eum erit vir bonus. Innocens credit omni verbo; astutus considerat gressus suos. Filio doloso nihil erit boni; servo autem sapienti prosperi erunt actus, et dirigetur via ejus. Sapiens timet, et declinat à malo; stultus transilit, et confidit. Impatiens operabitur stultitiam; et vir versutus odiosus est... Qui calumniatur egentem, exprobrat factori ejus; honorat autem eum qui miseretur pauperis. In malitia sua expellitur impius; sperat autem justus in morte sua. In corde prudentis requiescit sapientia; et indoctos quosque erudiet. Justitia elevat gentem; miseros autem facit populos peccatum.

R. Ne despicias..., p. 222.

LECTIO II. (Cap. 15 et 16.)

Cor sapientis quærit doctrinam; et os stultorum pascitur imperitiâ. Omnes dies pauperis, mali: secûra mens quasi jûge convivium. Melius est parum cum timore Domini, quàm thesauri magni et insatiabiles. Melius est vocari ad ôlera cum charitate, quàm ad vitulum saginatum cum odio. Vir iracundus provocat rixas; qui patiens est, mitigat suscitatas..... Hominis est

ánimam præparare; et Dómini gubernare linguam. Omnes viæ hóminis patent óculis ejus; spirituum ponderátor est Dóminus. Revéla Dómino ópera tua, et dirigéntur cogitatiónes tuæ. Univérsa propter semetipsum operátus est Dóminus, impium quoque ad diem malum. Abominátio Dómini est omnis árgrogans; étiam si manus ad manum fúerit, non est innocens. Inítium viæ bonæ, fácere justítiam; accépta est autem apud Deum magisquàm immolare hóstias. Misericórdiâ et veritate redimitur iníquitas; et in timóre Dómini declínatur à malo.

R. Oculi..., pag. 223.

LECTIO III. (*Cap. 16 et 17.*)

MELIOR est pátiens viro forti; et qui dominátur ánimo suo, expugnatóre úrbium. Sortes mittántur in sinum, sed à Dómino temperántur. Mélior est buccélla sicca cum gándio, quàm domus plena víctimis cum júrgio. Servus sapiens dominábitur filiis stultis, et inter fratres hæreditátem dividet. Sicut igne probátur argéntum, et aurum camino; ità corda probat Dóminus. Malus obédit linguæ iníquæ, et fallax obtéperat lábiis mendácibus. Qui déspicit páuperem, expro-

brat factóri ejus; et qui ruinâ lætátur altérius, non erit impunitus.... Qui justificat impium et qui condémnat justum, abominábilis est utérque apud Deum. Quid prodest stulto habére divitias, cùm sapiéntiam émere non possit? Qui altam facit domum suam, quærit ruinam, et qui évitat discere, incidet in mala. Omni témpore diligit qui amícus est, et frater in angústiiis comprobátur.

R. Bono ánimo..., p. 223.

CANON.

Ex Concílio Reménsi.

(*An. 1588. tit. de Simoniac. num. 7.*)

Si quis Beneficium propter Obséquium, vel impénsæ servitútis mercédem, cónferat; vel de retinéndâ pensioné sibi vel álteri paciscátur; aut partem frúctuum, vel aliud Beneficium in compensationem collatiónis étiam álteri conferéndum éxigat; vel áliam quám libet pactionem à Sede Románâ non approbátam fécerit; Simoniacus esse censeátur.

FERIA SEXTA:

LECTIO I.

De Parábolis Salomónis.

(*Cap. 18.*)

Impius, cùm in profúndum Ivenerit peccatórum, cón-
témnit; sed séquitur eum

ignominia, et opprobrium. Aqua profunda, verba ex ore viri; et torrens redundans fons sapientiæ. Accipere personam impii non est bonum, ut declines à veritate iudicii. Labia stulti miscent se rixis: et os ejus jurgia provocat. Os stulti contritio ejus; et labia ipsius ruina animæ ejus. Verba bilinguis quasi simplicia; et ipsa perveniunt usque ad interiora ventris.

R. Vanitas vanitatum..., pag. 220.

LECTIO II. (Cap. 22.)

PROVERBIUM est: Adolens juxta viam suam, etiam cum senuerit, non recedet ab ea. Dives pauperibus imperat; et qui accipit mutuum, servus est feneratoris. Qui seminat iniquitatem, metet mala, et virga iræ suæ consummabitur. Qui pronus est ad misericordiam, benedicetur; de panibus enim suis dedit pauperi. Victoriâ et honorem acquireret qui dat munera; animam autem auferit accipientium. Ejice derisorem, et exibat cum eo jurgium, cessabuntque causæ et contumeliæ. Qui diligit cordis munditiam, propter gratiam labiorum suorum, habebit amicum Regem.

R. Beatus..., pag. 221.

LECTIO III. (Cap. 24.)

ERUE eos qui ducuntur ad mortem; et qui trahuntur ad interitum, liberare ne cesses. Si dixeris: Vires non suppetunt; qui inspector est cordis, ipse intelligit, et Servatorem animæ tuæ nihil fallit, reddetque homini juxta opera sua. Comede, fili mi, mel; quia bonum est, et favum dulcissimum gutturi tuo. Sic et doctrina sapientiæ animæ tuæ, quam cum inveneris, habebis in novissimis spem, et spes tua non peribit. Ne insidiaris, et quæras impietatem in domo justi, neque vastes requiem ejus. Septies enim cadet justus, et resurgit; impii autem corrueunt in malum. Cum ceciderit inimicus tuus, ne gaudeas, et in ruinâ ejus ne exultet cor tuum; ne fortè videat Dominus, et displiceat ei, et auferat ab eo iram suam. R. Da mihi, (Domine) ..., pag. 221.

CANON.

Ex Concilio Bituricensi. (An. 1583. tit. de Simoniacis, Can. 2.)

BENEFICIA pretio oblenta, et in confidentiam, seu custodiam occultè aut apertè tradita, ipso jure vacent; qui percipiunt eorum fructus, suos non faciant, sed ad restitutionem teneantur.

SABBATO.

LECTIO I.

De Parábolis Salomónis.

(Cap. 25.)

Ne gloriósus appareas coram rege, et in loco magnórum ne stéteris. Melius est enim ut dicatur tibi: Ascende húc, quàm ut humiliéris coram príncipe. Quæ vidérunt óculi tui, ne próferas in júrgio citò; ne pósteà emendáre non possis, cùm debonestáveris amicum tuum. Causam tuam tracta cum amico tuo, et secrétum extráneo ne revéles; ne fortè insúltet tibi, cùm audierit, et exprobráre non cesset. Grátia et amicitia liberant; quas tibi serva, ne exprobrábilis fias.

[*Si fiat de Sabbato, duo prima R. sumentur ex II. Noct. Dom. præced. 3. verò R. erit ut in Proprio.*]

LECTIO II. (Cap. 29.)

Eraudi filium tuum, et refrigerábit te, et dabit delicias ánimæ tuæ. Cùm prophetia defecerit, dissipábitur pópulus; qui verò custódit legem, beátus est. Servus verbis non potest erudiri; quia quod dicis, intélligit, et respondére contémnit. Vidisti hóminem velócem ad loquéndum? stultitia magis speránda est, quàm illius corréptio. Qui

delicátè à pueritià nutrit servum suum, póteà séntiet eum contumácem. Vir iracúndus próvocat rixas; et qui ad indignándum fácilis est, erit ad peccándum proclivior. Supérbum séquitur humilitas; et húmitem spíritu suscépiet glória.

LECTIO III. (Cap. 30.)

Visio, quam locútus est vir, cum quo est Deus, et qui Deo secum moránte confortátus, ait: Stultíssimus sum virórum, et sapiéntia hóminum non est mecum. Non didici sapiéntiam, et non novi sciéntiam Sanctórum. Quis ascéndit in cælum atque descéndit? quis continuit spíritum in má nibus suis? quis colligávit aquas quasi in vestiménto? quis suscitávit omnes té rminos terræ? quod nomen est ejus, et quod nomen filii ejus, si nósti? Omnis sermo Dei ignítus, clypeus est sperántibus in se; ne addas quidquam verbis illius, et arguáris, inveniarisque mendax. Duo rogávi te, ne déneges mihi, antequàm móriar. Vanitátem, et verba mendácia longè fac à me. Mendicitátem et divítias ne déderis mihi; tribue tantum víctui meo necesária; ne fortè satiátus, illiciar ad negándum, et dicam: Quis est Dóminus?

aut egestâte compûlsus, fur-
rer, et perjûrem nomen Dei
mei.

CANON.

Ex Concilio Reménsi.

(An. 1583. t. de Simon. n. 9.)

SACERDOTES qui de pretio
paciscuntur, ut Missas
celebrent; et Parœci qui,
pro Sacramentorum admi-
nistratiône, vel fûnere, vel
sepultûris âliquid exigunt,
præter ea quæ de jure, le-
ge, vel consuetudine lau-
dabili conferuntur, habeân-
tur Simoniaci; non autem,
si sponte oblata recipiant.

Ad MAGNIF. Ant. 1. g.
Cum esset sapientissimus
Ecclesiâstes, docuit popu-
lum, et conscripsit sermô-
nes rectissimos, ac veritate
plenos. (*Eccle. 12.*)

*Oratio, Omnipotens....,
ut infrâ ad Laudes.*

DOMINICA XVI.

POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO I.

Incipit liber Ecclesiâstæ.

(*Cap. 1.*)

VERBA Ecclesiâstæ, filii
David, regis Jerúsalem.
Vánitas vanitatum, dixit
Ecclesiâstes; vánitas vani-
tatum, et ómnia vánitas.
Quid habet ampliùs homo
de univérso labóre suo, quo
labórat sub sole? Generatió
præterit, et generatió ad-

venit; terra autem in ætér-
num stat. Oritur sol et óc-
cidit, et ad locum suum re-
vértitur; ibique renâscens,
gyrat per Meridiem, et fléc-
titur ad Aquilónem; lus-
trans univérsa in circûitu,
pergit spíritus, et in círculos
suos revértitur. Omnia flú-
mina intrant in mare, et
mare non redúndat; ad lo-
cum, undè éxeunt flúmi-
na, revertuntur, ut iterùm
fluant.

*R. Vánitas vanitatum...,
pag. 220.*

LECTIO II.

CUNCTÆ res difficîles; non
potest eas homo expli-
câre sermone. Non saturâtur
óculus visu, nec auris auditu
implétur. Quid est quod fuit?
ipsum quod futûrum est.
Quid est quod factum est?
ipsum quod faciendum est.
Nihil sub sole novum, nec
valet quisquam dicere: Ec-
câ hoc recens est; jàm enim
præcêssit in sâculis, quæ
fuérunt ante nos. Non est
priórûm memória; sed nec
eórûm quidem, quæ pósteâ
futúra sunt, erit recordatió
apud eos qui futûri sunt in
novíssimo.

*R. Beátus homo, qui in-
venit..., pag. 221.*

LECTIO III.

EGO Ecclesiâstes fui rex
Israel in Jerúsalem, et
propósui in ánimo meo quæ-

rere et investigâre sapiënter de omnibus quæ fiunt sub sole. Hanc occupatiõnem péssimam dedit Deus filiis hóminum, ut occuparentur in eâ. Vidi cuncta quæ fiunt sub sole, et ecce univérssa vánitas, et afflictio spirítus. Pervérsi difficilè corrigúntur, et stultórum infinitus est númerus. Locútus sum in corde meo, dicens: Ecce magnus efféctus sum, et præcéssi omnes sapiéntiâ, qui fuérunt ante me in Jerúsalem; et mens mea contemplâta est multa sapiënter, et didici. Deditque cor meum, ut scirem prudéntiam, atque doctrinam, errorésque et stultitiam; et agnóvi quòd in his quoque esset labor, et afflictio spirítus; eo quòd in multâ sapiéntiâ, multa sit indignatio; et qui addit sciéntiam, addit et labórem.

R. Da mihi (Dómine)..., pag. 221.

IN II. NOCTURNO.

¶ *Si hæc Dom. proximè antecedit IV. Temp. Sept., vide Rubricam, pag. 169.*

LECTIO IV.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

(*Serm. 2. contra Concubin. tom. 4. edit. Paris. 1621.*)

SALOMON, cùm sæculárium Srerum concupiscéntiâ tenerétur, magnas eas et ad-

mirândas putábat, multúmque in eis labóris et sollicitúdinis insumébat; magnificas domos ædificádo, aurum imménsum coacervádo, congregádo cantórum choros, comparádo vária gênera ministrórum mensæ et popinæ, quærédo ánimæ suæ voluptátem ab hortórum et córporum formosórum grátiâ; et omnem, ut ità dicam, oblectatiónis et refrigerií viam sectádo. At, ubi indè ad se revérsus, et quasi ex umbrósâ quâdam abyssò ad lumen veræ sapiéntiæ respícere vóluit; tunc sublimem illam et cælis dignam emisit vocem: [Vánitas vanitátum, et ómnia vánitas]. Hanc et vos, et hâc sublimiorem, si volúeritis, efferétis senténtiam de intempestivâ hâc voluptáte, si aliquantisper à malâ consuetúdine vos sejúnxeritis.

R. Ne despicias..., p. 222.

LECTIO V.

QUAMVIS autem à Salomóne sæculis superióribus non tam multa sapiéntiæ exigebátur diligéntia; neque enim delicias lex vetus prohibébat, neque áliis frui supervácuis dicébat esse vanum; áttamen et sic se habéntibus rebus, in ipsis contuéri lícuit quàm viles et vanitáti obnoxíæ res es-

sent. Nos verò ad majórem vocáti vitam, et ad exceléntius fastígium ascéndimus, et in majóribus exercémur palæstris; et quid aliud, quàm, sicut supernæ Virtútes intellectuáles et incorpóreæ illæ, vitam institúere jubémur?

R. Oculi Dómini..., p. 223.

LECTIO VI.

ITAQUE licet parva volúptas sit, opponátur ei vermis perpétuus, ténebræ exterióres, ignis inextinguibilis, tribulatio, angústia, stridor déntium, víncula insolubília. Hæc sicut in tábulâ proponámus ante óculos, resiliámusque à pernicioso gravissimóque morbo; ut, cum fulgéntibus corónis huc migrémus, et possimus libero ore ad Christum dicere: Propter te et glóriam tuam, et familiaritátes contémpsimus, et voluptáti imperávimus, et ánimam nostram afflíximus, et ejéctis amíois, te amorémque tui rebus ómnibus præposúimus. Sic enim lucrábimur nosmetipsos, lucrábimur eos qui scandalizántur, et cum ipsis Martýribus collocábitur, primóque in órdine eóram qui hoc máximo certámine vicérunt, et fórtiter cruciátus tulérunt.

R. Bono ánimo glóriam..., pag. 223.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

(Cap. 14.)

In illo témpore; Cùm intráret Jesus in domum cujúsdam principis Pharisæórum Sábbato, manducáre panem; et ipsi observábant eum. Et reliqua.

Homília sancti Bernárdi, Abbátis.

(Serm. 37. in Cantica, §. 7.)

NOLI te, homo, comparáre majóribus, noli minóribus, noli aliquibus, noli uni. Quid scis enim, ó homo, si unus ille, quem fortè ómnium vilissimum atque misérrimum réputas, cujus vitam sceleratíssimam ac singuláriter fœdíssimam horres, et proptéreà illum putas spernéndum, non modò præ te, qui fortè jam sóbriè, et justè, et piè vivere te confidis, sed étiam præ cæteris ómnibus scelerátis, tanquàm ómnium sceleratíssimum; quid scis, inquam, si mélior te et illis, mutatióne dexteræ Excélsi, in se quidem futúrus sit, in Deo verò jam sit? Et proptéreà (Christus) non mediócrem, non vel penúltimum, non ipsum saltem inter novissimos eligere locum novóit; sed [Recúmbe, inquit, in novíssimo loco];

ut solus videlicet omnium novissimus sédeas, teque némini non dico præpónas, sed nec comparâre præsumas.

R. Cùm invitátus fueris ad nuptias, * Non discumbas in primo loco, ne fortè honorátior te sit invitátus, et qui te vocávit, dicat tibi: Da huic locum. ✠. Mólus est ut dicátur tibi: Ascende húc, quàm ut humiliéris. * Non discumbas.... (Luc. 14. Prov. 25.)

LECTIO VIII.

(De Diversis, Serm. 36. §. 4.)

EA semper magis atténde quæ álius habet, tu non habes; quòd hæc cogitatio in humilitate te custódiat, et à descénsu tepiditátis élongét, magis autem et accéndat desidério proficiéndi. Vide autem quanta è regione mala cogitatio illa partúriat, quâ sèdulè versas in ánimo quod tibi habere vidéris, et álium quémpiam æstimas non habere. Hinc enim eleváris in superbiam, dùm te præpónis áleri; hinc proficere negligis, dùm te magnum quémpiam arbitráris; hinc demùm incipis et deficere, dùm tibi, álii comparatíone, étiam nimis egisse vidéris; sicque in tepiditatem incidis, et incipis remissiùs ágere. Scimus au-

tem quia [Deus supérbis resistit, humilibus autem dat grátiam].

R. Quàntò magnus es, humilia te in ómnibus, * Et coram Deo invénies grátiam; quóniam magna potentia Dei solius, et ab humilibus honorátur. ✠. Tu fide stas; noli altum sápere, sed time. * Et coram Deo... (Eccli. 3. Rom. 11.)

LECTIO IX.

(Serm. 2. pro Dom. I. Novemb. §. 3.)

QUALEM, putas, necesse est hóminem inveniri, qui repudiáti locum Angeli sortiátur? Planè immúnem ab omni iniquitate, sed ab eâ máximè, quæ in ipso quoque Angelo, non ad levem offénsam, non ad momentáneam iram invénta est, sed ad ódium sempiternum. Semel turbávit supérbia regnum illud, concússit muros, étiam prostrávit ex parte, et parte non módicâ. Quid ergo? Fácilè ne deinceps admitténda vidétur? Numquid non odit civitas illa, et veheménter hujusmodi pestem abominátur? Certi estóte, Fratres, eum qui supérbis non pepércit Angelis, nec homínibus parcitúrum. Non est contrárius sibi ipsi, non est personarum accéptor, simília sunt júdicia ejus. Sola ei placet humilitas,

sive in Angelo, sive in hómīne.

R. Excelsus Dóminus, et * Humília respicit; et alta à longè cognóscit. V. Humiliámini in conspéctu Dómini, et exaltábit vos. * Humília respicit.... Glória Patri.... * Humília respicit... (Ps. 137. Jac. 4.)

Ad BENEDIC. Ant. 7. d. Recúmbe in novíssimo loco; ut qui te invitávit, dicat tibi: Amice, ascénde supérius; tunc erit tibi glória coram simul discumbéntibus. (Luc. 14.)

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui supérbis resistis, et grátiam præstas humilibus, tribue, quæsumus, ut non indignationem tuam provocémus eláti; sed propitiatiónis tuæ capiamus dona subjécti; Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum, qui tecum vivit et regnat...

CANON.

Ex Concílio Trecénsi. (An. 1459. Lib. 3. fol. 93.)

INHIBEANT sacerdotes suis parochiánis, ne diébus Dominicis negótia sæculária exerceant, sive nundinas, sive mercáta fréquentent, propter quod à servitio divino impediántur; sed ad ecclésiám véniant, præcepta ecclesiástica audituri; ut

sciant quáliter in hebdómada opórteat eos vivere, sicut Festa cólere et jejúnia celebráre.

Ad MAGNIF. Ant. 1. J. Jesus dixit ad legisperitos et Pharisæos: Si licet sábbato curáre? at illi tacuerunt. Ipse verò apprehénsus sanávit (hydrópicum), ac dimisit. (Luc. 14.)

FERIA SECUNDA.

LECTIO I.

De libro Ecclesiástæ.

(Cap. 2.)

DIXI ego in corde meo. Vadam, et affluam deliciis, et fruar bonis. Et vidi quòd hoc quoque esset vánitas. Risum reputávi errorém; et gáudio dixi: Quid frustrà deciperis? Cogitávi in corde meo abstráhere à vino carnem meam, ut ánimum meum transférrem ad sapiéntiam, devitarémque stultitiam, donec vidérem quid esset útile fíliis hóminum; quo facto opus est sub sole número diérum vite suæ.

R. Vánitas..., pag. 220.

LECTIO II.

MAGNIFICAVI ópera mea, ædificávi mihi domos, et plantávi vineas, feci hortos et pomária, et consévi ea cuncti géneris arbóribus, et extrúxi mihi piscínas aquárum; ut irrigárem sil-

vam lignorum germinantium. Possédi servos et ancillas, multamque familiam habui, arménta quoque et magnos óvium greges, ultra omnes qui fuérunt ante me in Jerúsalem. Coacervávi mihi argéntum et aurum, et substántias regum ac provinciárum, feci mihi cantóres et cantatrices, et delicias filiórum hóminum, scyphos et úrceos in ministerio ad vina fundénda, et supergréssus sum ópibus omnes qui ante me fuérunt in Jerúsalem.

R. Beátus homo..., p. 221.

LECTIO III.

SAPIENTIA quoque perseverávit mecum. Et ómnia quæ desideravérunt óculi mei, non negávi eis; nec prohibui cor meum quin omni voluptáte fruerétur, et oblectáret se in his quæ præparáveram, et hanc ratus sum partem meam, si úterer labóre meo. Cùmque me convertíssem ad univér-sa ópera quæ fécerant manus meæ, et ad labóres in quibus frustrâ sudáveram, vidi in ómnibus vanitatem et afflictiónem ánimi, et nihil permanére sub sole. Transivi ad contemplándam sapiéntiam, errorésque et stultitiam: Quid est, inquam, homo, ut sequi possit Regem Factórem suum?

Et vidi quòd tantùm præcederet sapiéntia stultitiam, quantùm differt lux à ténébris.

R. Da mihi..., pag. 221.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

(*Sess. 23. de Reform. c. 1.*)

CUM præcépto divino dátum sit ómnibus, quibus animárum cura commissa est, oves suas agnóscere, pro his Sacrificium offerre; Verbíque divíni prædicatióne, Sacramentórum administratióne, ac bonórum ómnium óperum exémplo páscere, páuperum aliarúmque miserabilium personárum curam patérnam gére-re, et in cætera múnia pastorália incumberé; quæ ómnia nequáquam ab iis præstári et impléri possunt, qui gregi suo non invigilant neque assístunt, sed mercenariórum more désérunt; sacrosáncta Sýnodus eos admonet et hortátur, ut divínorum præceptórum mèmores, factique forma gregis, in iudicio et veritate pascant et regant.

FERIA TERTIA.

LECTIO I.

De libro Ecclesiástæ.

(*Cap. 3.*)

OMNIA tempus habent, et suis spátiis tránseunt. univér-sa sub cælo. Tempus.

nascendi, et tempus moriendi. Tempus plantandi, et tempus evellendi quod plantatum est. Tempus occidendi, et tempus sanandi. Tempus destruendi, et tempus ædificandi. Tempus flendi, et tempus ridendi. Tempus plangendi, et tempus saltandi. Tempus spargendi lapides, et tempus colligendi. Tempus amplexandi, et tempus longè fieri ab amplexibus. Tempus acquirendi, et tempus perdendi. Tempus custodiendi, et tempus abjiciendi. Tempus scindendi, et tempus consuendi. Tempus tacendi, et tempus loquendi. Tempus dilectionis, et tempus odii. Tempus belli, et tempus pacis.

R. Ne despicias hominem..., *pag.* 222.

LECTIO II.

Quid habet ampliùs homo de labore suo? Vidi afflictionem, quam dedit Deus filiis hominum, ut distendantur in eâ. Cuncta fecit bona in tempore suo, et mundum tradidit disputationi eorum; ut non inveniat homo opus, quod operatus est Deus ab initio usque ad finem. Et cognovi quod non esset melius nisi lætari, et facere benè in vitâ suâ. Omnis enim homo, qui comedit et bibit, et videt bonum

de labore suo, hoc donum Dei est.

R. Oculi..., *pag.* 223.

LECTIO III.

Dixi quod omnia opera quæ fecit Deus, perseverent in perpetuum; non possumus eis quidquam addere, nec auferre, quæ fecit Deus, ut timeatur. Quod factum est, ipsum permanet; quæ futura sunt, jam fuerunt; et Deus instaurat quod abiit. Vidi sub sole in loco iudicii impietatem, et in loco iustitiæ iniquitatem. Et dixi in corde meo: Justum et impium iudicabit Deus, et tempus omnis rei tunc erit.

R. Bono animo gloriâ..., *pag.* 223

CANON.

Ex concilio Tridentino.
(*Sessio 24. de Reformat. cap. 17.*)

QUONIAM multi, improbæ cupiditatis affectu, seipsos, non Deum, decipientes, ea quæ benè constituta sunt, variis artibus eludere, et plura simul Beneficia obtinere non erubescunt; sancta Synodus debitam regendis ecclesiis disciplinam restituere cupiens, præsentî Decrêto statuit, ut in posterum, unum tantum Beneficium ecclesiasticum singulis conferatur. Quod quidem, si ad vitam ejus cui

confertur, honestè sustentandam non sufficiat, liceat nihilominus aliud simplex sufficiens, dummodò utrumque personalem residentiam non requirat, eidem conferri.

FERIA QUARTA.

LECTIO I.

De libro Ecclesiastæ.

(Cap. 4.)

VERTI me ad alia, et vidi calumnias quæ sub sole geruntur, et lacrymas innocentium, et neminem consolatorem; nec posse resistere eorum violentiæ cunctorum auxilio destitutos. Et laudavi magis mortuos quam viventes; et feliciorem utroque judicavi, qui necdum natus est, nec vidit mala quæ sub sole fiunt. Rursum contemplatus sum omnes labores hominum, et industrias animadverti patere invidiæ proximi; et in hoc ergò vanitas et cura superflua est.

R. Vanitas..., pag. 220.

LECTIO II.

STULTUS complicat manus suas, et comedit carnes suas, dicens: Melior est pugillus cum requie, quam plena utraque manus cum labore, et afflictione animi. Considerans reperi et aliam vanitatem sub sole: Unus est, et secundum non ha-

bet, non filium, non fratrem, et tamen laborare non cessat, nec satiantur oculi ejus divitiis; nec recogitat, dicens: Cui laboro, et fraudo animam meam bonis? In hoc quoque vanitas est, et afflictio pessima.

R. Beatus..., pag. 221.

LECTIO III.

MELIUS est ergò duos esse simul quam unum; habent enim emolumentum societatis suæ: si unus ceciderit, ab altero fulcietur. Væ soli; quia, cum ceciderit, non habet sublevantem se. Et si dormierint due, fovebuntur mutuo: unus quomodo calefiet? Et si quispiam prævaluerit contra unum, duo resistunt ei: funiculus triplex difficile rumpitur. Melior est puer pauper et sapiens rege sene et stulto, qui nescit prævidere in posterum: quod de carcere catenisque interdum quis egrediatur ad regnum; et alius natus in regno, inopiâ consumatur.

R. Da mihi..., pag. 221.

CANON.

Ex Concilio Reménsi.

(An. 1583. tit. de Breviar. num. 2.)

QUISQUIS Beneficium ali-
quod Ecclesiasticum adeptus est sive cum curâ, sive sine curâ, et quisquis sacris Ordinibus est initiatus

tus, sciat se ad Preces quotidianas, quæ Breviário continentur, recitandas obligari: quas si omiserit, legitimo cessante impedimento, fructus Beneficii pro ratâ parte omissionis amittat; et si eos receperit, restitutioni se sciat obnoxium.

FERIA QUINTA.

LECTIO I.

De libro Ecclesiastæ.

(Cap. 5.)

Nē témère quid loquaris, neque cor tuum sit velox ad proferendum sermonem coram Deo. Deus enim in cælo, et tu super terram: idcirco sint pauci sermones tui. Multas curas sequuntur somnia, et in multis sermonibus inveniuntur stultitia. Si quid vovisti Deo, ne moreris reddere; displicet enim ei infidelis et stulta promissio: sed quodcumque voveris, redde; multoquæ melius est non vovère, quàm post votum promissa non reddere.

R. Ne despicias..., p. 222.

LECTIO II.

Nē dederis os tuum, ut peccare facias carnem tuam; neque dicas coram Angelo: Non est providentia; ne fortè iratus Deus contra sermones tuos, dissipet cuncta opera manuum tuarum. Ubi multa sunt

somnia, plurimæ sunt vanitates, et sermones innumeri; tu verò Deum time. Si videris calumnias egenorum, et violenta iudicia, et subverti justitiam in provincia, non mireris super hoc negotio; quia excelsior est alius, et super hos quoque eminentiores sunt alii, et insuper universæ terræ Rex imperat servienti.

R. Oculi Domini multò..., pag. 223.

LECTIO III.

AVARUS non implebitur pecuniâ; et qui amat divitias, fructum non capiet ex eis: et hoc ergò vanitas. Ubi multæ sunt opes, multi et qui comedunt eas. Et quid prodest possessori, nisi quod cernit divitias oculis suis? Duls est somnus operanti, sive parum, sive multum comedat; saturitas autem divitis non sinit eum dormire. Est et alia infirmitas pessima, quam vidi sub sole: divitiæ conservatæ in malum domini sui. Pereunt enim in afflictione pessimâ: generavit filium, qui in summâ egestate erit. Sicut egressus est nudus de utero matris suæ, sic revertetur, et nihil auferet secum de labore suo.

R. Bono animo glóriam..., pag. 223.

CANON.

Ex Concilio Senonénsi.
(*An. 1528. dec. morum. 19.*)

ADMONEMUS Beneficiátos et álios in sacris Ordinibus constitútos, qui ad Horas Canónicas tenéntur, ut, si orationes suas Deo accéptas fore cúpiunt, non in gútture, vel inter dentes, seu deglutienti aut syncompándo dictiones, vel collóquia aut risus intermiscéndó; sed sive soli, sive associáti, Diúrnum Nocturnúmque Offícium reverénter verbisque distinctis péragent; ac tali in loco, undè à devotíone non retrahántur.

FERIA SEXTA.

LECTIO I.

De libro Ecclesiástæ.

(*Cap. 6.*)

EST et aliud malum quod vidi sub sole, et quidem frequens apud homines. Vir, cui dedit Deus divitias, et substantiam, et honórem, et nihil deest animæ suæ, ex ómnibus quæ desiderat; nec tribuit ei potestatem Deus, ut cómedat ex eo, sed homo extráneus vorábit illud. Hoc vánitas, et miséria magna est. Si genúerit quispiam centum liberos, et vixerit multos annos, et plures dies ætátis habúerit, et ánima illius non utátur bonis sub-

stántiæ suæ, sepulturæque cáreat; de hoc ego pronúntio quòd mélior illo sit abortivus. Frustrà enim venit, et pergit ad ténebras; et oblivíone delébitur nomen ejus. Non vidit solem, neque cognóvit distántiam boni et mali; etiámsi duóbus millibus annis vixerit, et non fúerit perfrúitus bonis. Nonne ad unum locum próperant ómnia? Omnis labor hóminis in ore ejus; sed ánima ejus non implébitur.

R. Vánitas vanitátum..., pag. 220.

LECTIO II. (*Cap. 7.*)

QUID necesse est hómini majóra se quærere, cum ignóret quid conducat sibi in vitá suá, número diérum peregrinatiónis suæ, et tempore, quod, velut umbra, præterit? Aut quis ei póterit indicáre quid post eum futúrum sub sole sit? Mélius est nomen bonum, quàm unguénta pretiósa; et dies mortis die nativitátis. Mélius est ire ad domum luctûs, quàm ad domum convivii; in illá enim finis cunctórum admonétur hóminum, et vivens cógitat quid futúrum sit. Mélior est ira risu; quia per tristitiam vultûs corrígitar ánima delinquéntis. Cor sapiéntium ubi tristitia est, et cor stul-

tórum ubi lætitia. Mélius est à sapiente córripi, quàm stultórum adulatióne decipi; quia sicut sónitus spinárum ardéntium sub ollá, sic risus stulti; sed et hoc vánitas. Calúmnia contúrbat sapientem, et perdet robur cordis illius.

R. Beátus..., pag. 221.

LECTIO III. (*Cap. 8.*)

DEDI cor meum in cunctis opéribus quæ fiunt sub sole. Intérdum dominátur homo hómini in malum suum. Vidi ímpios sepultos; qui étiam cùm adhuc viverent, in loco sancto erant, et laudabántur in civitaté quasi justórum opérum; sed et hoc vánitas est. Etenim quia non profértur citò contra malos senténtia, absque timóre ullo filii hóminum perpétrant mala. Attamen peccátor ex eo quòd cénties facit malum, et per patientiam sustentátur, ego cognóvi quòd erit bonum timéntibus Deum, qui veréntur faciém ejus. Non sit bonum ímpio, nec prolongéntur dies ejus; sed quasi umbra tránseant, qui non timent faciém Dómini. Est et ália vánitas quæ fit super terram. Sunt justí, quibus mala provéniant, quasi ópera égerint impiórum; et sunt ípii, qui ità secúri sunt, quasi justórum facta

hábeant; sed et hoc vanissimum júdico.

R. Da mihi..., pag. 221.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénsi quarto.

(*An. 1576. part. 3. tit. 2.*)

SACERDOS, Clericúsve sacris initiátus, aut Ecclesiásticum Benefícium obtinens, Horárum Canonicárum Officio cùm astrictus sit, meminerit se feбри morbóve áliquo, vel advérsá valetúdine léviter aliquándò laborántem, non justam proptéreà excusatiónem habére, quamóbrem ihud intermittat, omittátve. Itaque si quandò córporis infirmitáte afféctus est, ipse pro suá consciéntiá rectè videat quid præstáre possit, ac ne omitténdo gráviter peccet, et Beneficii quod habet, fructus suos non fáciat.

SABBATO.

LECTIO I.

De libro Ecclesiástæ.

(*Cap. 9.*)

QUODCUMQUE fácere potest manus tua, instánter operáre; quia nec opus, nec rátió, nec sapiéntia, nec sciéntia erunt apud ínferos, quò tu próperas. Verti me ad áliud, et vidi sub sole nec velóciú esse cursum, nec fórtium bel-

lum, nec sapiéntium panem, nec doctórum divítias, nec artificum grátiam; sed tempus casúmque in ómnibus. Nescit homo finem suum; sed, sicut pisces capiúntur hamo, et sicut aves láqueo comprehendúntur, sic capiúntur hómines in témpore malo, cùm eis extéplò supervénerit.

[*Si fiat de Sabbato, duo prima R. sumentur de II. Noct. Dom. præcedentis, 3. verò R. erit ut in Proprio.*]

LECTIO II. (*Cap. 10.*)

BEATA terra, cujus rex nóbilis est, et cujus príncipes vescúntur in témpore suo, ad reficiéndum, et non ad luxúriam. In pigrítiis humiliábitur contignátio, et in infirmitáte mánuum perstillábit domus. In risum faciunt panem et vinum, ut epuléntur vivéntes; et pecúnix obédiunt ómnia. In cogitatíone tuâ regi ne détrahas, et in secréto cubi- culi tui ne maledíxeris diviti; quia et aves cœli portábunt vocem tuam, et qui habet pennas, annuntiábit senténtiam.

LECTIO III. (*Cap. 12.*)

VANITAS vanitátum, dixit Ecclesiástes, et ómnia vánitas. Cùmque esset sapientíssimus Ecclesiástes, dócuit pópulum, et enarrávit quæ fécerat; et investi-

gans, compósuit parábo- las multas. Quæsivit verba útilia, et conscripsit sermónes rectíssimos ac veritáte plenos. Verba sapiéntium sicut stimuli, et quasi clavi in altum defixi, quæ per magistrórum consilium, data sunt à pastóre uno. His amplius, fili mi, ne requíras. Faciéndi plures libros nullus est finis: frequénsque meditátio carnis afflictio est. Finem loquéndi páriter omnes audiámus. Deum time, et mandata ejus obsérva; hoc est enim omnis homo: et cuncta quæ fiunt, addúcet Deus in iudícium pro omni erráto, sive bonum, sive malum illud sit.

CANON.

Ex Concilio Aquisgranénsi. (*An. 816. lib. 1. cap. 132.*)

CUM timóre et veneratióne competénti cœléste compleámus Offícium; ne si, quod absit, id negligénter, aut inhonestè, vel tépidè explevérimus, et ad perficiéndum pigri advenérimus, in senténtiam quâ dicitur, [Maledíctus homo, qui opus Dei fécerit negligénter], miserabiliter labámur.

Ad MAGNIF. Ant. 1. D. Per sapiéntiam sanáti sunt quicúmque placuérent tibi, Dómine, à principio. (*Sap. 9.*)

Orat. ut infra ad Laudes.

**DOMINICA XVII.
PÓST PENTECOSTEN.**

IN I. NOCTURNO.

LECTIO I.

Incipit liber Sapiéntiæ.

(Cap. 4.)

DILIGITE justitiam, qui judicátis terram. Sentite de Dómino in bonitáte, et in simplicitáte cordis quærite illum; quóniam invenitur ab his, qui non tentant illum; appáret autem eis, qui fidem habent in illum. Pervérsæ enim cogitationes séparant à Deo; probáta autem virtus córripit insipientes. Quóniam in malévolam ánimam non introíbit sapiéntia, nec habitábit in corpore súbdito peccátis.

R. Vánitas..., pag. 220.

LECTIO II.

SPIRITUS enim sanctus disciplina effúgiat fictum, et áuferet se à cogitationibus quæ sunt sine intellectu, et corripíetur à superveniénte iniquitáte. Benígnus est enim spíritus sapiéntiæ, et non liberábit malédicum à lábiis suis; quóniam renum illius testis est Deus, et cordis illius scrutátor est verus, et linguæ ejus auditor. Quóniam Spíritus Dómini replévit orbem terrárum; et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Propter hoc,

qui lóquitur iniqua, non potest latére, nec præteriet illum corripíens judícium.

R. Beátus..., pag. 221.

LECTIO III.

IN cogitationibus enim impii interrogátio erit; sermónum autem illius auditio ad Deum véniet, ad correptionem iniquitátum illius. Quóniam auris zeli audit ómnia, et tumultus murmuratiónum non abscondetur. Custodite ergò vos à murmuratióne, quæ nihil prodest; et à detractiône párcite linguæ; quóniam sermo obscurus in vácuum non ibit: os autem quod mentitur, occídít ánimam. Nolíte zeláre mortem in errore vitæ vestræ, neque acquirátis perditionem in opéribus mánuum vestrárum. Quóniam Deus mortem non fecit, nec lætátur in perditione vivórum.

R. Da mihi..., pag. 221.

IN II. NOCTURNO.

¶ *Si hæc Dom. proximè antecedit IV. Temp. Sept., vide Rubricam, pag. 169.*

LECTIO IV.

Ex Enarratióne S. Augustini Episcopi, super Psalmos.

(*Enarr. in Ps. 64. §. 8.*)

Non prævaleant super te sermónes iniquórum. Dóminus Dei desídera, et bona ejus domûs desídera; sed noli tália, quália desideráre

soles vel in domo tuâ, vel in domo vicini tui, vel in domo patróni tui. Aliud quiddam est bonum domûs illius. Quid opus est ut nos dicâmus quæ sint bona illius domûs? Ipse indicet qui cantat éxiens de Baby-loniâ: [Replébimur, inquit, in bonis domûs tuæ]. Quæ sunt bona ista? Eregerâmus fortâsse cor ad aurum, ad argéntum, et cætera pretiosa; noli tália quærere, ista premunt, non levant.

R. Ne despicias..., p. 222.

LECTIO V.

HIC ergò jam bona illa Jerúsalem, bona illa domûs Dómini, bona illa templi Dómini meditémur; quia quæ domus Dómini, hoc ipsum templum Dómini. [Replébimur in bonis domûs tuæ: sanctum templum tuum, mirábile in justitiâ.] Ista sunt bona domûs illius. Non dixit: Templum sanctum tuum, mirábile in columnis, mirábile in marmóribus, mirábile in tectis auratis; sed: [Mirábile in justitiâ]. Habes foris óculos undè videas mármora et aurum; intûs est óculus undè videatur pulchritúdo justitiæ.

R. Oculi Dómini..., p. 223.

LECTIO VI. (*Post pauca.*)

QUÆDAM ergò est pulchritúdo justitiæ, quam vi-

démus óculo cordis, et amámus, et exardéscimus; quam multum dilexérunt hómines in ipsis Martýribus, cum eórum membra béstiae laniarent. Nonne cum sanguis fœdâret ómnia, cum mórribus belluinis viscera funderéntur, non habébant óculi, nisi quod horrérent? Quid ibi erat quod amarétur, nisi quia erat in illâ fœditate dilaniatórum membrórum íntegra pulchritúdo justitiæ? Ista sunt bona domûs Dei: his te para satiári. Sed, ut indè satiéris, cum pervéneris, hoc te opórtet esurire et sitire, cum peregrináris: hoc siti, hoc ésuriri; quia ipsa erunt bona Dei. Audi illum Regem cai ista dicúntur, qui venit, ut te redúcat, et se tibi fecit viam. Quid dicit? [Beáti qui esúriunt et sitiunt justitiam, quóniam ipsi saturabúntur]. Sanctum templum tuum, admirábile in justitiâ. Et ipsum templum, Fratres, nolíte præter vos cogitare. Amáte justitiam, et vos estis templum Dei.

R. Bono ánimo..., p. 223.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

(Cap. 23.)

IN illo témpore; Pharisei audientes quòd siléntium

imposuisset (Jesus) Sadducæis, convenérunt in unum; et interrogávit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum : Magister , quod est mandátum magnum in lege? Et reliqua.

Homília sancti Augustini,
Epíscopi.

(Serm. 34. in hæc verba Ps.
149. Cantáte Dómino...,
§. 7. Aliàs Serm. 2. de
Diversis.).

QUOD est, putámus, prætium (charitátis)? Undè invenitur prætium ejus? Prætium tritici nummus tuus, prætium fundi argéntum tuum, prætium margaritæ aurum tuum; prætium charitátis tu. Quæris ergò undè possideas fundum, gemmam, juméntum? fundum quæris undè emas, et quæris apud te. Si vis autem habére charitatem, quære te, et inveni te. Quid enim times dare te, ne consúmas te? Imò si te non dederis, perdis te. Ipsa cháritas per Sapiéntiam lóquitur, et dicit tibi áliquid, undè non expavéscas quod dictum est : Da teípsum. Si quis enim vellet tibi fundum véndere, diceret tibi : Da mihi aurum tuum; et si quis áliud áliquid : Da mihi nummum tuum, da mihi argéntum tuum. Audi quid tibi dicat ex ore Sapiéntiæ

cháritas : [Da mihi, Fili, cor tuum].

R. Deus cháritas est; et qui manet in charitáte, in Deo manet, et Deus in eo :
* Nos diligámus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos.
V. Factus est Salvátor : in dilectione suâ, et in indulgentiâ suâ ipse redémit.
* Nos... (1. Joan. 4. Is. 63.)

LECTIO VIII.

DA mihi, inquit : quid? Fili, cor tuum. Malè erat, quandò à te erat, quandò tibi erat; per nugas enim et amóres lascivos perniciosósque trahebáris. Tolle indè. Ubi trahis? ubi ponis? Da mihi, inquit, cor tuum. Sit mihi, et non perit tibi. Vide enim, si áliquid vóluit dimittere in te, undè ames vel te, qui tibi dicit : [Diliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex totâ animâ tuâ, et ex totâ mente tuâ]. Quid rémanet de corde tuo, undè diligas teípsum? quid de animâ tuâ? quid de mente tuâ? Ex toto, inquit. Totum éxigit te, qui fecit te. Sed noli tristis esse, quasi nihil undè gáudeas; remáneat in te. [Lætétur Israel, (non in se, sed) in eo qui fecit eum].

R. Diléxit vos Dóminus.
* Ipse est Deus fortis et fidélis, custódiens pactum et

misericórdiam diligéntibus se, et his qui custódiunt præcépta ejus. ¶ Si quis diligit Deum, hic cógnitus est ab eo. * Ipse est Deus... (*Deut. 7. 1. Cor. 8.*)

LECTIO IX. (§. 8.)

RESPONDEBIS, et dices: Si nihil mihi remánsit, undè diligam me; quia ex toto corde, et ex totâ ánimâ, et ex totâ mente júbeor diligere eum qui fecit me? quómodò secúndo præcépto júbeor diligere próximum tanquàm me? Hoc est magis undè debes ex toto corde, et ex totâ ánimâ, et ex totâ mente próximo. Quómodò? [Diligis próximo tuum tanquàm teípsum.] Deum ex toto me: próximo sicut me. Undè me, undè te? Vis audire undè diligas te? Ex hoc diligis te, quia Deum diligis ex toto te. Putas enim Deo proficere, quòd diligis Deum? et quia diligis Deum, Deo áliquid accédit? et si tu non diligas, minùs habébit? Cùm diligis, tu próficis: tu ibi eris, ubi non peris. Sed respondébis, et dices: Quandò enim non diléxi me? Prorsùs non diligébas te, quandò Deum non diligébas, qui fecit te. Sed, cùm odisses te, putábas quòd amáres te. Qui enim diligit iniquitatem, odit ánimam suam.

R. Fortis est ut mors dilectio: lámpades ejus lámpades ignis atque flammárum. * Si déderit homo omnem substantíam domûs suæ pro dilectione, quasi nihil despiciet eam. ¶ Nunc manent fides, spes, charitas, tria hæc; major autem horum est charitas. * Si déderit... Glória... * Si déderit... (*Cant. 8. 1. Cor. 13.*)

Ad BENEDIC. Ant. 4. f. Beátus homo, cui donátum est habére timórem Dei! Timor Dei initium dilectiónis ejus. (*Eccli. 25.*)

Oratio.

DEUS, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti, infunde córdibus nostris tui amóris afféctum; ut te in ómnibus et super ómnia diligéntes, promissiones tuas, quæ omne desidérium súperant, consequámur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

CANON.

Ex Concílio Moguntino.

(*An. 1549. cap. 61.*)

SANCTORUM celebritates in diem Dominicam incidentes, censémus submovendas, et in Fériam aliquam præcedentem, vel sequentem transferendas, quò Sanctórum ómnium Dómino sua conservétur solémnitas; excéptis.... summis Festivitatibus.

Ad MAGNIF. Ant. 8. c.
 Diliges Dóminum Deum tu-
 um ex toto corde tuo, et in
 totâ animâ tuâ, et in totâ
 mente tuâ. Hoc est máxi-
 mum et primum mandátum.
 (*Matt. 22.*)

FERIA SECUNDA.

LECTIO I.

De libro Sapientiae.

(*Cap. 4.*)

Justus si morte præoccu-
 patus fuerit, in réfrigério
 erit. Senectus enim venerá-
 bilis est non diutúrna, ne-
 que annórum número com-
 putáta; cani autem sunt
 sensus hóminis; et ætas se-
 nectútis vita immaculáta.
 Placens Deo, factus est di-
 léctus, et vivens inter pec-
 catóres, translátus est. Rap-
 tus est, ne malitia mutáret
 intelléctum ejus, aut ne fic-
 tio deciperet ánimam illius.
 Fascinatio enim nugacitátis
 obscurat bona, et incon-
 stántia concupiscéntiæ trans-
 vértit sensum sine malitiâ.
 Consummátus in brevi, ex-
 plévit témpora multa; plá-
 cita enim erat Deo ánima
 illius: propter hoc, pro-
 perávit educere illum de
 médio iniquitátum. Pópuli
 autem vidéntes, et non in-
 telligéntes, nec ponéntes in
 præcórdiis tália: quóniam
 grátia Dei, et misericórdia
 est in Sanctos ejus, et re-

spéctus in eléctos illius. Con-
 démnat autem justus mór-
 tuus vivos ímpios, et juven-
 tus celérius consummáta,
 longam vitam injústi.

R. Vánitas..., pag. 220.

LECTIO II. (*Cap. 5.*)

STABUNT justí in magnâ
 constántiâ advérsus eos
 qui se angustiavérunt, et
 qui abstulérunt labóres eo-
 rum. Vidéntes turbabúntur
 timóre horribili, et mira-
 búntur in subitatio[n]e inspe-
 ratæ salútis, dicéntes intra
 se, pœniténtiam ágéntes,
 et præ angústiâ spíritus ge-
 méntes: Hi sunt, quos ha-
 búimus aliquándò in deri-
 sum, et in similitúdinem
 improperii. Nos insensáti,
 vitam illórum æstimabámus
 insániam, et finem illórum
 sine honóre; eccè quómodò
 computáti sunt inter filios
 Dei, et inter Sanctos sors
 illórum est!

R. Beátus homo..., p. 221.

LECTIO III.

Ergo errávimus à viâ ve-
 ritátis, et justítiæ lumen
 non luxit nobis, et sol in-
 telligéntiæ non est ortus no-
 bis. Lassáti sumus in viâ
 iniquitátis et perditiónis, et
 ambulávimus vias diffíciles;
 viam autem Dómini ignorá-
 vimus. Quid nobis prófuit
 supérbia? aut divitiárum
 jactántia quid cónsulit no-
 bis? Transiérunt ómnia illa

tanquā umbra, et tanquā nūntius percūrens, et tanquā navis, quæ pertransit fluctuāntem aquam; cujus, cū præterierit, non est vestigium invenīre, neque sēmitam carinæ illius in fluctibus.... Tālia dixerunt in infēno hi qui peccavērunt.

R. Da mihi..., pag. 221.

CANON.

Ex Concilio Mediolanēsi quinto.

(An. 1579. part. 3. tit. 6.)

UNUSQUISQUE vel Canonīcus, vel alius Minister, quicūque sit, qui Chori Officiis astrictus est, ad Chori disciplinam sese instruat. Antea verò quā eò convēniat, paululū attēte secum cōgitet et loci illius sanctitatem, et conveniēdi causam, et Divinārum laudum, quarum munus Angelōrum est, Officia, quæ castissimè ab omnibus celebrārī opōrtet.

FERIA TERTIA.

LECTIO I.

De libro Sapiētiæ.

(Cap. 6.)

MELIOR est sapiētia quā vires; et vir prudens, quā fortis. Audite ergò, Reges, et intelligite; discite, Jūdices finium terræ. Præbete aures, vos qui continētis multitudines, et pla-

cēlis vobis in turbis nationum; quoniam data est à Dōmino potestas vobis, et virtus ab Altissimo, qui interrogabit ōpera vestra, et cogitationes scrutabitur: quoniam, cū essētis ministri regni illius, non rectè judicāstis, nec custodistis legem justitiæ, neque secundam voluntatem Dei ambulāstis. Horrēndè et citò apparēbit vobis, quoniam iudiciū durissimū his qui præsunt, fiet.

R. Ne despicias..., p. 222.

LECTIO II.

EXIGUO enim concēditur misericordia; potētes autem potēter tormenta patiētur. Non enim subtrahet personam cuiusquam Deus, nec verēbitur magnitudinem cuiusquam; quoniam pusillum et magnum ipse fecit, et æqualiter cura est illi de omnibus. Fortioribus autem fortior instat cruciatio. Ad vos ergò, Reges, sunt hi sermōnes mei, ut discātis sapiētiā, et non excidātis. Qui enim custodierint justā justè, justificabūntur; et qui didicerint ista, invēnient quid respondeant. Concupiscite ergò sermōnes meos, diligite illos, et habēbitis disciplinā.

R. Oculi Dōmini multò..., pag. 223.

LECTIO III.

CLARA est, et quæ nunquam marcescit sapientia, et facile videtur ab his qui diligunt eam, et invenitur ab his qui quærent illam. Præoccupat qui se concupiscunt, ut illis se prior ostendat. Qui de luce vigilaverit ad illam, non laborabit; assidentem enim illam foribus suis inveniet. Cogitare ergo de illa sensus est consummatus; et qui vigilaverit propter illam, citò securus erit. Quoniam dignos seipsa circuit quærens, et in viis ostendit se illis hilariter, et in omni providentiâ occurrat illis. Initium enim illius verissima est disciplinæ concupiscencia. Cura ergo disciplinæ dilectio est, et dilectio custodia legum illius est; custodia autem legum consummatio incorruptionis est: incorruptio autem facit esse proximum Deo. Concupiscencia itaque sapientiæ deducit ad regnum perpetuum.

R. Bono..., pag. 223.

CANON.

Ex Concilio Trevirënsi
secundo.

(An. 1549. tit. 6. de *Horis
Canonicis.*)

NON clamans, sed amans
cantat in aure Dei; audit
enim ille vocem cordis, sine
quâ sonum oris contemnit.

Quare videndum est, ut, qui
spiritu psallunt, et mente
psallant.

FERIA QUARTA

LECTIO I.

De libro Sapientiæ.

(Cap. 7.)

EGO natus, accepi commu-
nem aerem, et in simili-
ter factam decidi terram, et
primam vocem similem om-
nibus emisi plorans. In invo-
lumentis nutritus sum, et
curis magnis. Nemo enim ex
regibus aliud habuit nativi-
tatis initium. Unus ergo in-
troitus est omnibus ad vi-
tam, et similis exitus. Prop-
ter hoc, optavi, et datus est
mihi sensus; et invocavi, et
venit in me spiritus sapien-
tiæ: et præposui illam re-
gnis et sedibus, et divitias
nihil esse duxi in compara-
tione illius, nec comparavi
illi lapidem pretiosum; quo-
niam omne aurum in compa-
ratione illius, arena est exi-
gua; et tanquam lutum æsti-
mabitur argentum in con-
spectu illius. Super salutem
et speciem dilexi illam, et
proposui pro luce habere il-
lam; quoniam inextinguibile
est lumen illius.

R. Vanitas..., pag. 220.

LECTIO II.

VENERUNT autem mihi om-
nia bona pariter cum
illâ, et innumerabilis hono-

tas per manus illius, et lætatus sum in omnibus; quoniam antecederat me ista sapientia; et ignorabam quoniam horum omnium mater est. Quam sine fictione didici, et sine invidia communico, et honestatem illius non abscondo. Infinitus enim thesaurus est hominibus; quo qui usi sunt, participes facti sunt amicitiae Dei, propter disciplinae dona commendati. Mihi autem dedit Deus dicere ex sententia, et praesumere digna horum quae mihi dantur; quoniam ipse sapientiae dux est, et sapientium emendator. In manu enim illius et nos, et sermones nostri, et omnis sapientia, et operum scientia, et disciplina.

R. Beatus..., pag. 221.

LECTIO III.

QUaecumque sunt absconsa et improvisa didici, omnium enim artifex docuit me sapientia. Est enim in illa spiritus intelligentiae sanctus, unicus, multiplex, subtilis, disertus, mobilis, incoinquinatus, certus, suavis, amans bonum, acutus, quem nihil vetat, benefaciens, humanus, benignus, stabilis, certus, securus, omnem habens virtutem, omnia prospiciens, et qui capiat omnes spiritus; intelligibilis, mundus, subtilis. Omnibus enim

mobilibus mobilior est sapientia; attingit autem ubique propter suam munditiam. Vapor est enim virtutis Dei, et emanatio quaedam est claritatis omnipotentis Dei sincera; et ideo nihil inquinatum in ea incurrit. Candor est enim lucis aeternae, et speculum sine macula Dei maiestatis, et imago bonitatis illius. Et cum sit una, omnia potest; et in se permanens, omnia innovat, et per nationes in animas sanctas se transfert, amicos Dei et Prophetas constituit. Neminem enim diligit Deus, nisi eum qui cum sapientia inhabitat.

R. Da mihi..., pag. 221.

CANON.

Ex Concilio Mediolanensi quinto.

(An. 1579. part. 3. tit. 6.)

CLERUS, cum psallendum est, primum Psalmi argumentum mente animoque concipiat; observet praeterea quis in Psalmo loquatur, an Deus, an Ecclesia, an poenitens, an aspirans ad perfectionem. Attendant item ad quem praecipue salutarem affectum Psalmus referatur. Cum ita se religiose pararit, magnam animi attentione se ad verba sententiasque Psalmi accommodet, ita ut laudet, gemat, extimescat, sicut Psalmorum voces indicant.

FERIA QUINTA.

LECTIO I.

De libro Sapiéntiæ.

(*Cap. 8.*)

ARTIFICI (sapiéntia) à fine usquè ad finem fórtiter, et dispónit ómnia suáriter. Hanc amávi, et exquisivi à juventúte meá, et quæsivi sponsam mihi eam assúmere, et amátor factus sum formæ illius. Generositátem illius glórficat, contubérnium habens Dei; sed et ómnium Dóminus diléxit illam. Doctrinix enim est disciplínæ Dei, et eléctrix óperum illius. Et si divitiæ appetúntur in vitá, quid sapiéntiá locuplétius, quæ operátur ómnia? Si autem sensus operátur, quis horum quæ sunt, magis, quám illa est ártifex? Et si justitiám quis diligit, labóres hujus magnas habent virtútes; sobrietátem enim et prudéntiam docet, et justitiám, et virtútem, quibus útilius nihil est in vitá homínibus.

R. Ne despicias..., p. 222.

LECTIO II.

PROPOSUI ergò hanc addúcere mihi ad convivéndum; sciens quóniam mecum comunicábit de bonis, et erit allocútio cogitatiónis et tædii mei. Habébo, propter hanc, claritátem ad turbas, et honórem apud Senió-

res júvenis; et acútus invéniam in iudicio, et in conspéctu poténtium admirábilis ero; et fácies Principum mirabúntur me: tacéntem me sustinébunt, et loquéntem me respicient, et sermocinánte me plura, manus ori suo impónent. Prætereà habébo, per hanc, immortalitátem; et memóriam ætérnam his qui post me futúri sunt, relinquam.

R. Oculi..., pag. 223.

LECTIO III.

INTRANS in domum meam, conquiescam cum illá; non enim habet amaritudinem conversatio illius, nec tædium convictus illius, sed lætitiám et gáudium. Hæc cógitans apud me, et comemórans in corde meo; quóniam immortalitas est in cognatióné sapiéntiæ, et in amicítiá illius delectátio bona, et in opéribus mánuum illius honestas sine defectióné, et in certámine loquelæ illius sapiéntia, et præcláritas in comunicatióné sermónum ipsíus; circuibam quærens, ut mihi illam assúmerem.

R. Bono ánimo glóriam.... pag. 223.

CANON.

Ex Concilio Aquisgranénsi.
(*An. 816. lib. 4. c. 137.*)

PSALMI in Ecclesiá non cursum, et excélsis atque

inordinátis, seu intemperátis vócbis, sed planè ac dilucidè, et cum compunctiône cordis recitèntur; ut et recitántium mens, illórum dulcédine pascátur; et audiéntium aures, illórum pronuntiatiône, demulceántur.

FERIA SEXTA.

LECTIO I.

De libro Sapiéntiæ.

(*Cap. 8 et 9.*)

UT scivi quóniam áliter non possem esse cótinens, nisi Deus det, et hoc ipsum erat sapiéntiæ scire cujus esset hoc donum; ádii Dóminum, et deprecátus sum illum, et dixi ex totis præcórdiis meis: Deus patrum meórum, et Dómine misericórdiæ, qui fecisti ómnia verbo tuo, et sapiéntiá tuá constituisti hóminem, ut dominarétur creatúræ quæ à te facta est, ut dispónat orbem terrárum in æquitáte et justitiá, et in directiône cordis iudicium júdicet; da mihi sédium tuárum assistricem sapiéntiam, et noli me reprobáre à púeris tuis; quóniam servus tuus sum ego, et filius ancíllæ tuæ, homo infirmus, et exigui témporis, et minor ad intelléctum iudicii et legum. Nam et si quis erit consummátus inter filios hóminum,

si ab illo abfúerit sapiéntia tua, in nihilum computábitur.

R. Vánitas vanitátum..., pag. 220.

LECTIO II.

TU elegisti me regem pópulo tuo, et júdicem filiórum tuórum et filiárum; et dixisti me ædificáre templum in monte sancto tuo, et in civitatè habitatiónis tuæ altáre, similitúdinem Tabernáculi sancti tui, quod præparásti ab initio; et tecum sapiéntia tua, quæ novit ópera tua, quæ et áffuit tunc, cùm orbem terrárum fáceres, et sciébat quid esset plácitum óculis tuis, et quid diréctum in præcéptis tuis. Mitte illam de cælis sanctis tuis, et à sede Magnitúdinis tuæ, ut mecum sit et mecum labóret, ut sciam quid accéptum sit apud te; scit enim illa ómnia, et intélligit, et dedúcet me in opéribus meis sóbriè, et custódiét me in suá poténtiá. Et erunt accépta ópera mea, et dispónam pópulum tuum justè, et ero dignus sédium patris mei.

R. Beátus homo, qui invénit..., pag. 221.

LECTIO VIII.

(*Cap. 11 et 12.*)

TANQUAM moméntum státéræ, sic est ante te orbis terrárum, et tanquàm gutta

roris antelucani, quæ descendit in terram. Sed miseris omnium, quia omnia potes, et dissimulas peccata hominum propter penitentiam. Diligis enim omnia quæ sunt, et nihil odisti eorum quæ fecisti; nec enim odiens aliquid constituisti, aut fecisti. Quomodo autem posset aliquid permanere, nisi tu voluisses? aut quod à te vocatum non esset, conservaretur? Parcis autem omnibus; quoniam tua sunt, Domine, qui amas animas. O quam bonus et suavis est, Domine, Spiritus tuus in omnibus! Ideoque eos qui exerrant, partibus corripis; et de quibus peccant, admones et alloqueris; ut relictâ malitiâ, credant in te, Domine.

R. Da mihi, (Domine)...
pag. 221.

CANON.

Ex Concilio Trevirënsi
secundo.

(An. 1549. tit. 6. de Horis
Canon.)

OMNES qui Horis Canonicis persolvendis deputati sunt, dent operam ut collectis animis, quoad fieri potest, debitum pensum absolvant, nec ita se habeant, ut, dum voce psallunt, quidquid potius quam Deum, animo cogitare videantur.

SABBATO.

LECTIO I.

De libro Sapiëntiæ.

(Cap. 13.)

VANI sunt omnes homines, in quibus non subest scientia Dei; et de his quæ videntur bona, non poterunt intelligere eum qui est, neque operibus attendentes, agnoverunt quis esset artifex; sed aut ignem, aut spiritum, aut citatum aerem, aut gyrum stellarum, aut nimiam aquam, aut solem et lunam, rectores orbis terrarum deos putaverunt. Quorum si specie delectati, deos putaverunt; sciant quantum his dominator eorum speciosior est; speciei enim generator hæc omnia constituit. Aut si virtutem, et opera eorum mirati sunt, intelligant ab illis, quoniam qui hæc fecit, fortior est illis; à magnitudine enim speciei et creaturæ, cognoscibiliter poterit Creator horum videri.

[Si fiat de Sabbato, duo prima R. sumentur à II. Noct. Dominicæ præcedentis; 3. verò R. erit, ut in Proprio.)

LECTIO II.

SED tamen adhuc in his minor est querela. Et hi enim fortassè errant, Deum quærentes, et volentes in-

venire. Etenim cū in opēribus illius conversentur, inquirunt; et persuasum habent quoniam bona sunt quæ videntur. Iterum autem nec his debet ignosci. Si enim tantum potuerunt scire, ut possent æstimare sæculum; quomodo hujus Dominum non facilius invenerunt? Infelices autem sunt, et inter mortuos spes illorum est, qui appellaverunt deos opera manuum hominum, aurum et argentum, artis inventionem, et similitudines animalium, aut lapidem inutilem, opus manus antiquæ.

LECTIO III. (*Cap. 14 et 15.*)

Et hæc fuit vitæ humanæ decēptio, quoniam aut affectui, aut regibus deservientes homines, incommunicabile nomen lapidibus et lignis imposuerunt. Et non suffecerat errasse eos circa Dei scientiam, sed et in magno viventes inscientiæ bello, tot et tam magna mala pacem appellant. Aut enim filios suos sacrificantes, aut obscura sacrificia facientes, aut insaniæ plenas vigiliis habentes, neque vitam, neque nuptias mundas jam custodiunt, sed aliud aliud per invidiam occidit, aut adulterans contristat; et omnia commista sunt, sanguis, homicidium, furtum et sic-

tio, corruptio et infidelitas; turbatio et perjurium, tumultus bonorum, Dei immemoratio, animarum inquinatio, nativitatis immutatio, nuptiarum inconstantia, inordinatio moechiæ et impudicitiae. Infandorum enim idolorum cultura, omnis mali causa est, et initium et finis... Tu autem, Deus noster, suavis et verus es, patiens, et in misericordia disponens omnia. Et enim si peccaverimus, tui sumus, scientes Magnitudinem tuam; et si non peccaverimus, scimus quoniam apud te sumus computati. Nōsse enim te consummata justitia est; et scire justitiam et virtutem tuam, radix est immortalitatis.

CANON.

Ex Concilio Mediolanensi primo.

(*An. 1565. part. 2. tit. 51.*)

CANTUS et soni graves sint, pii, ac distincti, et domui Dei ac divinis laudibus accommodati; ut simul et verba intelligantur, et ad pietatem auditores excitentur. Cantores, ubi fieri potest, Clerici sint; omnino autem in Choro Clericibus vestibus et superpelliceo utantur.

Ad MAGNIF. Ant. 1. a. Doctrinam sapientiæ et disciplinæ scripsit Jesus filius

Sirach. Beatus, qui in istis versatur bonis; si enim hæc fecerit, ad omnia valēbit; quia lux Dei vestigium ejus est. (*Ecclesi. 50.*)

Oratio, Concede, quæsumus..., ut infra ad Laudes.

**DOMINICA XVIII.
POST PENTECOSTEN.**

IN I. NOCTURNO.

LECTIO I.

Incipit liber Ecclesiastici.

(*Cap. 1.*)

OMNIS sapiētia à Dōmino Deo est, et cum illo fuit semper, et est ante ævum. Arēnam maris, et plūviæ guttas, et dies sæculi quis dinumerāvit? Altitudinem cœli, et latitudinem terræ, et profundum abyssi quis dimēsus est? Sapiētiā Dei præcedentem omnia quis investigāvit? Prior omnium creāta est sapiētia, et intellēctus prudētiæ ab ævo. Fons sapiētiæ Verbum Dei in excelsis; et ingressus illius mandata æterna. Radix sapiētiæ cui revelāta est, et astūtiās illius quis agnōvit? Disciplīna sapiētiæ cui revelāta est et manifestāta? et multiplicatiōem ingressūs illius quis intellexit? Unus est Altissimus, Creatōr omnipotens, et Rex potens, et metuendus nimis, sedens super thronum illius, et dōminans

Deus. Ipse creāvit illam in Spīritu sancto, et vidit, et dinumerāvit, et mensus est. Et effūdīt illam super omnia op̄era sua, et super omnem carnem secūndū datum suum, et præbuit illam diligētibz se.

R. Vānitas..., pag. 220.

LECTIO II.

TIMOR Dōmini delectābit cor, et dabit lætitiā et gāudium, et longitūdinem diērum. Timēnti Dōminum benē erit in extrēmis, et in die defunctiōis suæ, benedicētur. Dilēctio Dei honorābilis sapiētia. Quibus autem apparuerit in visu, diligunt eam in visiōe et in agnitiōe magnālium suōrum. Inītiū sapiētiæ timor Dōmini, et cum fidēlibz in vulvā concreātus est; cum elēctis fēminis grādītur, et cum justis et fidēlibz agnōscitur. Timor Dōmini sciētiæ religiōsitas. Religiōsitas custōdiēt et justificābit cor, jucunditatem atque gāudium dabit. Timēnti Dōminum benē erit, et in diēbz consummatiōis illius benedicētur.

R. Beatus homo..., p. 221.

LECTIO III.

PLENITUDO sapiētiæ est timēre Deum, et plenitudo à fructibus illius. Omnem domum illius implēbit à generatiōibz, et recep-

tâcula à thesauris illius. Corôna sapiëntiæ timor Dómini, replens pacem et salutis fructum; et vidit, et dinumerávit eam; útraque autem sunt dona Dei. Sciëntiam et intelléctum prudëntiæ sapiëntia compartiétur; et glóriam tenéntium se exáltat. Radix sapiëntiæ est timére Dóminum; et rami illius longævi. In thesauris sapiëntiæ intelléctus, et sciëntiæ religiósitas; execrátio autem peccátoribus sapiëntia. Timor Dómini expéllit peccátum; nam qui sine timóre est, non póterit justificári.

R. Da mihi..., pag. 221.

IN II. NOCTURNO.

¶ *Si hæc Dom. proximè antecedit IV. Temp. Sept. vide Rubricam, pag. 169.*

LECTIO IV.

Ex libris Morálium sancti Gregórii Papæ.

(*Lib. 1. cap. 25.*)

SUNT nonnulli, qui vitam suam negligunt; et dùm transitória appetunt, dùm ætérna vel non intélligunt, vel intellécta contémnunt, nec dolórem sentiunt, nec habére consílium sciunt. Cùmque supérna quæ amisérunt, non considerant; esse se, heu miseri! in bonis putant. Nequáquam enim ad veritatis lucem, cui cónditi fuerant, mentis óculos érigunt;

nequáquam ad contemplationem ætérnæ pátriæ desiderii áciem tendunt; sed semetipsos in his, ad quæ projecti sunt, deseréntes, vice pátriæ, diligunt exílium quod patiúntur, et in cæcitate quam tólerant, quasi in claritate lúminis exúltant.

R. Ne despicias..., p. 222.

LECTIO V.

AT CONTRA, electórum mentes, dùm cuncta transitória nulla esse conspiciunt, ad quæ sint cónditæ, exquirunt; cùmque eórum satisfactióni nihil extra Deum súfficit, ipsâ inquisitionis exercitátione fatigáta illórum cogitátio, in Conditóris sui spe et contemplatióne requiescit; supérnis intérsere civibus appetit; et unusquisque eórum adhuc in mundo, corpore pósitus, mente já extra mundum surgit; ærúnnam exílii, quam tólerat, deplórat, et ad sublímem pátriam incessántibus se amoris stimulis éxcitat. Cùm ergò dolens, videt quàm sit ætérnum quod pérdidit, invenit salubre consílium, temporále hoc despícere quod percúrrit; et quò magis crescit consílii sciëntia, ut peritúra déserat, eò augétur dolor, quò necdùm ad mansúra pertingat.

R. Oculi Dómini..., p. 223.

LECTIO VI. (Post pauca.)

INTUENDUM quoque est quā nullo dolor mentis sit in actione præcipitationis. Qui enim sine consiliis vivunt, qui seipsos rerum eventibus præcipientes deserunt, nullo interim cogitationum dolore fatigantur. Nam qui solerter in vitæ consilio figit mentem, cautè sese in omni actione circumspiciendo considerat; et ne ex re quæ agitur, repentinus finis adversusque surripiat, hunc prius molliiter posito pede cogitationis palpat; pensat, ne ab his quæ agenda sunt, formido præpediat; ne in his quæ differenda sunt, præcipitatio impellat; ne prava per concupiscentiam apèrto bello superent; ne recta per inanem glóriam insidiando supplântent.

R. Bono ánimo glóriam...,
pag. 223.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

(Cap. 9.)

In illo tempore; Ascendens (Jesus) in naviculam, transfretavit, et venit in civitatem suam. Et ecce offerebant ei paralyticum jacentem in lecto. Et videns Jesus fidem illorum, dixit paralytico: Confide, Fili, re-

mittuntur tibi peccata tua.
Et reliqua.

Homilia sancti Petri
Chrysologi.

(Serm. 50. de Paralytico.)

CHRISTUS venit suscipere infirmitates nostras, et suas nobis confèrre virtutes; humana quærere, præstare divina; accipere injurias, reddere dignitates; ferre tædia, refèrre sanitates; quia medicus qui non fert infirmitates, curare nescit; et qui non fúerit cum infirmo infirmatus, infirmo non potest confèrre sanitatem. Christus ergò, si in suis mansisset virtutibus, commune cum hominibus nil haberet; et nisi implèset carnis ordinem, carnis in illo esset otiosa susceptio. Sustinuit ergò has necessitates, ut homo verus humanis necessitatibus probaretur.

R. Ecce viri portantes hominem qui erat paralyticus, quærebant eum pònere ante Jesum: Et * Non invenièntes quā parte illum infèrrent præ turbā, per tégulas summiserunt eum cum lecto in médium. ✠. Spes illorum in salvantem illos, et oculi Dei in diligentes se. * Non invenièntes quā parte illum infèrrent præ turbā, per... (Luc. 5. Eccli. 34.)

LECTIO VIII. (*Paulò pòst.*)

QUANDO medicus languentium aut quærit, aut respicit voluntates, cum semper contraria desideret et requirat infirmus? Hinc est quod nunc ferrum, nunc ignem, nunc amara pocula ingerit, et apponit invitis; ut curam sani sentiant, quam non poterant sentire ægrotantes. Et si homo injurias despicit, maledicta contemnit, ut sauciat morbo sponte, vitam conferat et salutem; quanto magis Christus medicus bonitate divinâ, morbis saucios peccatorum, et phrènesi criminum laborantes, ad salutem etiam invitos attrahit, et nolentes? O si velimus, Fratres, o si velimus omnem mentis nostræ parâlysim pervidère; animam nostram virtutibus destitutam jacere in vitiórum stratis cerneremus; luceret nobis quemadmodum Christus et nostras quotidie nóxias respicit voluntates, et ad salutaria nos remédia pertrahit, et perúrget invitos.

R. Videns Jesus fidem illórum, dixit paralytico: * Confide, Fili, remittuntur tibi peccata tua. ⁊. Per misericórdiam et fidem purgantur peccata. * Confide, Fili, remittuntur tibi peccata tua. (*Matt. 9. Prov. 15.*)

LECTIO IX.

FILI, inquit, remittuntur tibi peccata tua]. Hæc dicens, Deum se volébat intelligeni, qui per hóminem oculis adhuc latébat humanis. Virtutibus enim et signis comparabatur Prophétis, qui per ipsum fécerant et ipsi virtutes; peccatis autem dare véniam, quia penes hóminem non est, et est singulære Deitátis insigne; Deum illum pectoribus insebébat humanis. Probat hoc Pharisæicus livor; nam cum dixisset: [Remittuntur tibi peccata tua]; responderunt Pharisæi: [Hic blasphemát; quis enim potest peccata remittere nisi solus Deus]? Pharisæe, qui sciéndo nescis, confitendo negas, cum testáris, impúgnas; si Deus est qui remittit peccata, cur tibi Christus Deus non est, qui unius indulgentiæ suæ múnere, totius mundi probátur abstulisse peccata? [Eccé, inquit, Agnus Dei, eccé qui tollit peccata mundi]. Ut autem possis majóra, cape ejus Divinitátis insignia; audi eum pectoris tui penetrásse secrétum; aspice eum ad cogitationum tuárum látebras pervénisse; inténge eum cordis tui tácita nudáre consília.

R. Ego sum, ego sum ipse qui * Déleo iniquitates

tuas propter me, et peccatorum tuorum non recordabor. *¶* Dixit Jesus: Homo, remittuntur tibi peccata tua. * Déleo iniquitates tuas... Glória Patri... * Déleo iniquitates tuas.... (*Is. 43. Luc. 5.*)

Ad BENEDIC. Ant. 1. f. Per (Jesus) vobis remissio peccatorum annuntiatur; in hoc omnis qui credit, justificatur. (*Act. 13.*)

Oratio.

CONCEDE, quæsumus, Domine, populo tuo veniam peccatorum; ut quod meritis non præsumit, indulgentiæ tuæ céleri largitate percipiat; Per Dóminum nostrum...

CANON.

Ex Concilio Frisingensi.
(*An. 1440. cap. 15.*)

MANDAMUS in virtute sanctæ obediéntiæ, et volumus omnes sacerdotes qui Paróchiis præsunt, singulis diébus Dominicis, aquam et sal benedicere, ac eósdem unà cum toto Clero ad ipsas ecclésiass spectante, horis consuétis, ante Missarum Solémnia, processionaliter circumíre.

Ad MAGNIF. Ant. 1. D. Ait Jesus paralytico: Surge, tolle lectum tuum, et vade in domum tuam; et surrexit et abiit in domum suam. (*Matt. 9.*)

FERIA SECUNDA.

LECTIO I.

De libro Ecclesiástici.

(*Cap. 1.*)

FILI, concupiscens sapientiam, conserva justitiam; et Deus præbébit illam tibi. Sapientia enim et disciplina timor Dómini; et quod beneplácitum est illi, fides et mansuetúdo; et adimplébit thesauros illius. Ne sis incredibilis timóri Dómini; et ne accesseris ad illum duplici corde. Ne fueris hypocrita in conspéctu hóminum, et non scandalizéris in lábiis tuis. Atténde in illis, ne fortè cadas, et addúcas animæ tuæ inhonoratióem, et revélet Deus absconsa tua, et in médio synagógæ elídat te; quóniam accessisti malignè ad Dóminum, et cor tuum plenum est dolo et fallaciâ.

R. Vanitas..., pag. 220.

LECTIO II. (*Cap. 2.*)

FILI, accédens ad servitútem Dei, sta in justitiâ et timóre, et præpara animam tuam ad tentatióem. Déprime cor tuum, et sústine; inclina aurem tuam, et súscipe verba intelléctús; et ne festines in témpore obductionis. Sústine sustentatióes Dei; conjúgere Deo, et sústine, ut crescat in novissimo víta tua. Omne quod

tibi applicitum fuerit, accipe; et in dolore sustine, et in humilitate tuâ patientiam habe; quoniam in igne probatur aurum et argentum, homines verò receptibiles in camino humiliationis. Crede Deo, et recuperabit te; et dirige viam tuam, et spera in illum. Serva timorem illius, et in illo veterasce.

R. Beatus homo, qui invenit..., pag. 221.

LECTIO III.

RESPICITE, filii, nationes hominum; et scitote quia nullus speravit in Domino, et confusus est. Quis enim permansit in mandatis ejus, et derelictus est? aut quis invocavit eum, et despexit illum? Quoniam pius et misericors est Deus, et remittet in die tribulationis peccata, et protector est omnibus exquirentibus se in veritate.... Qui timent Dominum, inquirent quæ beneplacita sunt ei; et qui diligunt eum, replebuntur lege ipsius. Qui timent Dominum, præparabunt corda sua, et in conspectu illius sanctificabunt animas suas. Qui timent Dominum, custodiunt mandata illius, et patientiam habebunt usque ad inspectionem illius, dicentes: Si poenitentiam non egerimus, incidemus in manus Domini, et non in manus ho-

minum. Secundum enim magnitudinem ipsius, sic et misericordia illius cum ipso est.

R. Da mihi, (Domine)...., pag. 221.

CANON.

Ex Concilio Aquisgranensi. (An. 816. lib. 1. c. 137.)

STUDENDUM summopere Cantoribus est, ne donum sibi divinitus collatum vitis fœdent; sed potius illud humilitate, castitate, sobrietate, et cæteris sanctarum virtutum ornamenti exornent.

FERIA TERTIA.

LECTIO I.

De libro Ecclesiastici.

(Cap. 3.)

QUI honorat patrem suum, vitam vivet longiore; et qui obedit patri, refrigerabit matrem. Qui timet Dominum, honorat parentes; et quasi dominis serviet his qui se genuerunt. In opere et sermone, et omni patientiâ honora patrem tuum; ut superveniat tibi benedictio ab eo; et benedictio illius in novissimo maneat. Benedictio patris firmat domos filiorum; maledictio autem matris eradicat fundamenta. Ne gloriëris in contumeliâ patris tui; non enim est tibi glória, ejus confusio. Glória enim hominis ex ho-

nóre patris sui, et dédecus filii pater sine honóre. Fili, súscipe senéctam patris tui, et non contristes eum in vitâ illius; et, si defecerit sensu, véniam da, et ne spernas eum in virtúte tuâ.

R. Ne despicias hóminem..., *pag. 222.*

LECTIO II.

FILI, in mansuetúdine ópera tua pérface, et super hóminem glóriam diligéris. Quantò magnus es, humília te in ómnibus, et coram Deo invénies grátiam; quóniam magna poténtia Dei solius, et ab humilibus honorátur. Altíora te ne quæsieris, et fortíora te ne scrutátus fúeris; sed quæ præcépit tibi Deus, illa cógita semper, et in plúribus opéribus ejus ne fúeris curiosus. Non est enim tibi necessárium, ea quæ abscondita sunt, vidére óculis tuis. In supervácuís rebus noli scrutári multipliciter, et in plúribus opéribus ejus non eris curiosus. Plúrima enim super sensum hóminum osténsa sunt tibi. Multos quoque supplantávit suspício illórum, et in vanitáte delínuit sensus illórum.

R. Oculi Dómini multò..., *pag. 223.*

LECTIO III.

Cor durum habébit malè in novissimo; et qui a-

mat periculum, in illo peribit. Cor ingrédians duas vias, non habébit succéssus; et pravus corde in illis scandalizábitur. Cor nequam gravábitur in dolóribus, et peccátor adjiciet ad peccándum. Synagógæ superbórum non erit sánitas; frutex enim peccáti radicábitur in illis, et non intelligétur. Cor sapiéntis intelligitur in sapiéntiâ, et auris bona audiet cum omni concupiscéntiâ sapiéntiam. Sápiens cor et intelligíbile abstinébit se à peccátis, et in opéribus justitiæ succéssus habébit. Ignem ardéntem extinguit aqua, et eleemósyna resistit peccátis; et Deus prospéctor est ejus qui reddit grátiam; méminit ejus in pósterum, et in témpore casûs sui invéniet firmaméntum.

R. Bono ánimo glóriam..., *pag. 223.*

CANON.

Ex Concílio Burdigalénsi.
(*An. 1683. tit. 5.*)

Ab omni Ecclesiástico can-
tu quævis música, lascí-
vum quidpiam et vulgáres
cantilénas, aut levitátem si-
milésque inéptias réferens,
omnínò arceátur; sed gravis
ubique sit et divínis láudi-
bus accommodáta, ut eâ
circumstántium Fidélium á-
nimi ad majórem pietátem,

devotiōnem ac religiōnem ardēscant.

tu velut filius Altissimi obediens, et miserēbitur tui magis quān māter.

R. Vānitas..., pag. 220.

FERIA QUARTA.

LECTIO I.

De libro Ecclesiastici.

(Cap. 4.)

FILI, eleemōsynam pāuperis ne defraudes, et oculos tuos ne transvertas à pāupere. Animam esuriētem ne despēxeris; et non exasperes pāuperem in inopiā suā. Cor inopis ne afflixiseris, et non prótrahas datum angustianti. Rogatiōnem contribulāti ne abjicias; et non avertas faciē tuam ab egēno. Ab inope ne avertas oculos tuos propter iram; et non relinquoas quārentibus tibi retrò maledicere; maledicēntis enim tibi in amaritudine animæ, exaudietur deprecatio illius, exaudiet autem eum, qui fecit illum. Congregationi pāuperum affabilem te facito, et Presbytero humilia animam tuam, et magnāto humilia caput tuum. Declina pāuperi sine tristitiā aurem tuam, et redde debitum tuum, et responde illi pacifica in mansuetudine. Libera eum qui injūriam patitur, de manu supēbi; et non acide feras in animā tuā. In iudicādo esto pupillis misericors, ut pater, et pro viro matri illōrum; et eris

LECTIO II.

FILI, conserva tempus, et devota à malo. Pro animā tuā ne confundāris dicere verum. Est enim confusio addūcens peccatum, et est confusio addūcens gloriā et grātiā. Ne accipias faciē adversus faciē tuam, nec adversus animam tuam mendāciū. Ne revereāris primum tuum in casu suo, nec retineas verbum in tempore salutis. Non abscondas sapiētiā tuam in decore suo. In linguā enim sapiētia dignoscitur; et sensus, et sciētia et doctrina in verbo sensati, et firmamentum in opēribus justitiæ. Non contradicas verbo veritatis ullo modo; et de mendacio ineruditōnis tuæ confundere.

R. Beātus..., pag. 221.

LECTIO III.

Non confundāris confitēri peccata tua, et ne subjicias te omni homini pro peccato. Noli resistere contra faciē potentis, nec coneris contra ictum fluvii. Pro justitiā agonizāre pro animā tuā, et usque ad mortem certa pro justitiā, et Deus expugnabit pro te inimicos tuos. Noli citatus esse

in linguâ tuâ, et inutilis et remissus in opéribus tuis. Noli esse sicut leo in domo tuâ, evértens domésticos tuos, et opprimens subjéctos tibi. Non sit porrécta manus tua ad accipiéndum, et ad dandum collécta.

R. Da mihi..., pag. 221.

CANON.

Ex Concilio Novioménsi.

(An. 1344. cap. 4.)

Hoc sacro approbante Concilio, volumus et ordinamus, quòd per singulas ecclesiâs cujûslibet civitatís vel Diocésis, tam Collegiâtis quàm aliis, Ordinarius seu usus divini Officii, in modo officiândi, qui in Ecclesiis Cathedralibus observari consuêvit et tenéri, inviolabiliter observétur.

FERIA QUINTA.

LECTIO I.

De libro Ecclesiastici.

(Cap. 5.)

NOLI attendere ad possessiones iniquas, et ne dixeris: Est mihi sufficiens vita; nihil enim pròderit in tēpore vindictæ et obductionis. Ne sequâris in fortitudine tuâ concupiscéntiam cordis tui; et ne dixeris: Quómòdò pètui? aut quis me subjiciet propter facta mea? Deus enim vindicans vindicabit. Ne dixeris: Peccavi, et quid mihi accidit

triste? Altíssimus enim est pátiens rédditor. De propitiâto peccâto noli esse sine metu, neque adjicias peccatum super peccatum. Et ne dicas: Misératio Dómini magna est, multitudinis peccatórum meórum miserébitur. Misericórdia enim et ira ab illo citò próximant, et in peccatóres réspicit ira illius. Non tardes convértere ad Dóminum, et ne differas de die in diem. Súbitò enim véniet ira illius, et in tēpore vindictæ dispédet te.

R. Ne despicias..., p. 222.

LECTIO II.

ESTO firmus in viâ Dómini, et in veritatē sensûs tui et sciéntiâ, et prosequatur te verbum pacis et justitiæ. Esto mansuétus ad audiéndum verbum, ut intelligas; et cum sapiéntiâ próferas respónsum verum. Si est tibi intelléctus, respónde próximo; sin autem, sit manus tua super os tuum; ne capiâris in verbo indisciplinato, et confundâris. Honor et glória in sermone sensâti; lingua verò imprudentis subvêrsio est ipsius. Non appellêris susúrro, et linguâ tuâ ne capiâris, et confundâris. Super furem enim est confusio et pœniténtia, et denotatio péssima super bilinguem; susurratori autem ódium, et inimi-

cítia et contumélia. Justífica pusillum et magnum simíliter.

R. Oculi Dómini multò..., pag. 223.

LECTIO III. (*Cap. 6.*)

VERBUM dulce multiplicat amícos, et mitígat inímicos; et lingua éucharis in bono hómine abúndat. Multi pacífici sint tibi, et consiliárius sit tibi unus de mille. Si pössides amicum, in tentatióne pösside eum, et ne fácilè credas ei. Est enim amicus secúndum tempus suum, et non permanébit in die tribulatiónis. Et est amicus qui convértitur ad inimicitiam; et est amicus qui ódium et rixam et convítia denudábit. Est autem amicus sócius mensæ, et non permanébit in die necessitátis. Amicus si permánserit fixus, erit tibi quasi coæquális, et in domésticis tuis fiduciáliter aget... Amicus fidélis protéctio fortis; qui autem invénit illum, invénit thesáurum. Amíco fidéli nulla est comparátio; et non est digna ponderátio auri et argénti contra bonitátem fidei illius... Qui timet Deum, æquè habébit amicitiam bonam; quóniam secúndum illum erit amicus illius.

R. Bono ánimo glóriam..., pag. 223.

CANON.

Ex Concílio Coloniénsi primo.

(*An. 1536. part. 2. cap. 6.*)

MULTO jám ex témpore, pio, ut spes est, ánimo desiderávimus repurgári Breviária. Nam, cùm olim à sanctíssimis Pátribus institútum sit, ut solæ Scripturæ sacræ in Ecclesiâ recitaréntur; nescimus quâ incúriâ acciderit, ut in eárum locum succésserint ália cum his néutiquàm comparánda, atque interim históriæ Sanctórum tam incúltæ, ac tam negligénti stúdio conscriptæ, ut nec auctoritátem habére videántur, nec gravitátem.

FERIA SEXTA.

LECTIO I.

De libro Ecclesiástici.

(*Cap. 7.*)

NOLI quærere à Dómino ducátum, neque à rege cáthedram honóris. Non te justífices ante Deum, quóniam ágnitor cordis ipse est, et penes regem noli velle vidéri sapiens. Noli quærere fieri Judex, nisi váleas virtúte irrúmpere iniquitátes; ne fortè extiméscas faciém poténtis, et ponas scándalum in æquitáte tuâ. Non pecces in multitudinem civitátis, nec te immittas in pópulum, neque álliges du-

plícia peccáta; nec enim in uno eris immúnis. Noli esse pusillánimis in ánimo tuo. Exoráre, et fácere eleemósynam ne despicias. Ne dicas: In multítudine múnorum meórum respiciet Deus, et offerénte me Deo altíssimo, múnera mea suscipiet.

R. Vánitas..., *pag. 220.*

LECTIO II.

Non irrideas hóminem in amaritúde animæ; est enim qui humiliat et exáltat, circumspéctor Deus. Noli aráre mendácium advérsus fratrem tuum; neque in amicum similiter fácias. Noli velle mentíri omne mendácium; assidúitas enim illíus non est bona. Noli verbósus esse in multítudine Presbyterórum, et non íteres verbum in oratióne tuâ. Non óderis laboriósá ópera, et rusticationem creátam ab Altíssimo. Non te réputes in multítudine in-disciplinatorum. Meménto iræ, quóniam non tardábit.

R. Beátus..., *pag. 221.*

LECTIO III.

Non lædas servum in veritáte operántem, neque mercenárium dantem animam suam. Servus sensátus sit tibi diléctus quasi ánima tua; non defraudes illum libertáte, neque ínopem derelínquas illum. Pécora tibi sunt? atténde illis; et si

sunt utilia, perseverént apud te. Filii tibi sunt? érudi illos, et curva illos à pueritíâ illórum. Fíliæ tibi sunt? serva corpus illárum, et non osténdas hílarem fáciem tuam ad illas. Trade filiam, et grande opus féceris, et hómini sensáto da illam. Múlier si est tibi secúndum animam tuam, non projicias illam; et odíbili non credas te. In toto corde tuo honóra patrem tuum, et gémitús matris tuæ ne obliviscáris; meménto quóniam nisi per illos, natus non fuisses; et retribue illis, quómodò et illi tibi.

R. Da mihi..., *pag. 221.*

CANON.

Ex Concílio Reménsi.

(An. 1564. *Congreg. 5.*)

QUONIAM à primævâ Bre-viárii institutióne, id antiqui Patres voluisse vidéntur, ut singulis hebdómadis totum Psaltérium recitarétur; in Breviário, Davidici psalmi ità per dies singulos disponántur, ut totus Psalmórum liber in unáquaque hebdómada recitétur.

SABBATO.

LECTIO I.

De libro Ecclesiástici.

(*Cap. 7.*)

In totâ animâ tuâ time Dóminum, et sacerdótes il-

lius sanctifica. In omni virtute tuâ dilige eum qui te fecit; et ministros ejus ne derelinquas. Honóra Deum ex totâ animâ tuâ, et honorifica sacerdotes, et propurga te cum brachiis. Da illis partem, sicut mandatum est tibi, primitiarum et purgationis; et de negligentia tuâ purga te cum paucis. Datum brachiorum tuorum, et sacrificium sanctificationis offeres Dómino, et initia Sanctorum; et páuperi porrigere manum tuam, ut perficiatur propitiatio et benedictio tua. Grátia dati in conspectu omnis vivéntis, et mórtuo non prohibeas grátiam. Non desis plorántibus in consolatione; et cum lugéntibus ámbula. Non te pígeat visitare infirmum; ex his enim in dilectione firmáberis. In ómnibus opéribus tuis memoráre novíssima tua, et in ætérnum non peccábis.

[*Si fiat de Sabbato, duo prima R/R. sumuntur è II. Noct. Dom. præced. 3. verò R. erit, ut in Proprio.*]

LECTIO II. (*Cap. 9.*)

VIRGINEM ne conspicias, ne fortè scandalizéris in decóre illius. Ne des fornicariis ánimam tuam in ullo; ne perdas te, et hæreditatem tuam. Noli circumspicere in vicis civitátis, nec oberráveris in platéis illius.

Avérte faciém tuam à muliere complâ, et ne circumspicias spéciem aliénam. Propter spéciem mulieris, multi perierunt; et ex hoc concupiscéntia quasi ignis exardéscit. Omnis mulier quæ est fornicária, quasi stercus in viâ conculcábitur. Spéciem mulieris aliénæ multi admiráti, réprobi facti sunt; collóquium enim illius quasi ignis exardéscit.

LECTIO III. (*Cap. 10.*)

OMNIS injúriæ próximi ne memíneris, et nihil agas in opéribus injúriæ. Odibilis coram Deo est et hominibus supérbia; et execrabilis omnis iniquitas gentium. Regnum à gente in gentem transfértur propter injustítias, et injúrias, et contumélias, et diversos dolos. Aváro autem nihil est sceléstius. Quid supérbit terra et cinis? Nihil est iniquius quàm amáre pecúniám; hic enim et ánimam suam venálem habet; quóniam in vitâ suâ projécit íntima sua.

CANON.

Ex Concílio Narbonénsi.

(*An. 589. Can. 2.*)

Hoc definitum est, ut in psalléndi ordinibus, per quemque Psalmum Glória dicátur omnipoténti Deo; per majóres verò Psalmos, prout fúerint prolíxius, pau-

sationes fiant, et per quamque pausationem, Glória Trinitátis, Dómino decantetur.

Ad MAGNIF. Ant. 6. F. Sapiéntia et disciplína, et sciéntia legis apud Deum; diléctio et viâ bonórum apud ipsum. (*Eccli. 11.*)

Oratio, Corda nostra, quæsumus..., ut infrâ ad Laudes, pag. 273.

**DOMINICA XIX.
POST PENTECOSTEN.
IN I. NOCTURNO.**

LECTIO I.

De libro Ecclesiástici.

(*Cap. 11.*)

In vestitu ne gloriéris unquam, nec in die honóris tui extolláris; quóniam mirabilia ópera Altíssimi solius, et gloriósa, et abscónsa, et invisa ópera illius. Multi tyránni sedérunt in throno, et insuspiciábilis portávit diadéma. Multi poténtes opprèssi sunt válidè, et gloriósi trádicti sunt in manus alterórum. Priúsqüam interrogés, ne vitúperes quemquam; et, cùm interrogáveris, córripe justè. Priúsqüam áudias, ne respónd eas verbum, et in médio sermónum ne adjicias loqui. De eâ re quæ te non moléstât, ne certéris; et in iudicio peccántium ne consistas. Fili, ne in multis sint actus

tui; et si dives fúeris, non eris immúnis à delicto.

R. Vánitas..., pag. 220.

LECTIO II.

BENEDICTIO Dei in mercédem justí festinat, et in horâ velóci procéssus illius fructificat. Ne dicas: Quid est mihi opus? et quæ erunt mihi ex hoc bona? Ne dicas: Sufficiens mihi sum; et quid ex hoc pessimábor? In die bonórum ne immemor sis malórum; et in die malórum ne immemor sis bonórum; quóniam fáci le est coram Deo in die óbitûs retribuere unicuique secúndum vias suas. Malítia horâ obliviónem facit luxúriæ magnæ, et in fine hóminis denudátio óperum illius. Ante mortem ne laudes hóminem quemquam.

R. Beátus..., pag. 221.

LECTIO III. (*Cap. 13.*)

ADVOCATUS à potentióre discéde; ex hoc enim magis te advocábit. Ne improbus sis, ne impingáris; et ne longè sis ab eo, ne eas in obliviónem. Ne retineas ex æquò loqui cum illo: ne credas multis verbis illius; ex multâ enim loquélâ tentábit te, et subrídens interrogábit te de abscónditis tuis. Immítis ánimus illius conservábit verba tua; et non parcet de malítiâ et de vínculis. Cave tibi, et attén-

de diligēter auditui tuo ; quoniam cum subversione tuā āmbulas. Audiens verò illa quasi in somnis vide , et vigilābis. Omni vitā tuā diligē Deum , et invoca illum in salutē tuā. Omne ānimal diligit simile sibi ; sic et omnis homo prōximum sibi.

R. Da mihi..., pag. 221..

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

De Sermōne sancti Joānnis Chrysostomi.

(*Homil. 22. in Epist. 2. ad Cor. Edit. Bened. §. 3.*)

NON tardes convēti ad Dōminum, et ne differas de die in diem ; nescis enim quid paritūra sit superventūra dies]. Ex dilatiōne quippe periculum ac metus nascitur. Quod si quis moram omnem fūgiat , perspicua ei et certa salus. Proinde virtutē complētere. Sic enim , sive jūvenis hinc abscēdas , tutō abscēdes ; sive ad senilem aetatem pervēnias , cum amplissimis opibus excēdes, duplicēmq̃ lētitiā ac festivitatem per omnem vitam habēbis , nimirum et à vitio ābstinens , et virtutē amplēxans. Cave dixeris : Erit tempus cū ad meliorem frugem revertēdum erit. Hēc enim verba Deum , majorem in modum , ad iracūndiam cōcitant. Quid tandem est,

quod , cū ille infinita tibi sēcula pollicitus sit , tu contrā in præsenti hāc vitā , quæ brevis ac fluxa est , nullum laborem suscipere velis ; verū itā dissolutus et ignāvus sis , ut etiā hāc ipsā breviorem requiras ? Annon eādem comessationes quotidie?...annon eādem mensæ ?annon eādem theātra ?annon eādem pecūniæ ? Quo usque ista tanquā vera et sōlida amābis ? Quo usque inexplēbili vitii cupiditate tenēberis ?

R. Ne despicias..., p. 222.

LECTIO V. (*Post pauca.*)

MERO te obruisti , cibis te ingurgitasti , rapuisti ? Consiste jam , teque in contrariam viam refer. Deo grātiās age , quod te inter media peccata non abripuit ; ne alterum quoque tibi tempus ad flagitiosē vivendum praeferri postules. Multi , dū avaritiæ studerent , hinc abrepti sunt , atque ad perspicuas certasque pœnas abscesserunt. Ne idem tibi inexcusabili accidat , time. At , inquis , multis Deus in extremā quoque senectute peccata sua confitendi spatium concessit ? Quid tū ? An tibi quoque concēdet ? fortasse , inquis. Quid ais , Fortasse , interdū , sæpē ? In mentem tibi veniat , te de animā tuā consilium ini-

re. Contrárium pone, tecúmque ità réputa, ac dic : Quid autem, si non concésserit ? Tu contrà : Quid si concésserit, inquis ? Concéssit quidem ipse. Verúm-tamen hoc illo tútius est et útilius.

R. Oculi Dómini..., p. 223.

LECTIO VI.

ETENIM si jàm probè vive-re incípias, sive certum vitæ spátium accéperis, si-ve non, ómnia lucrátus eris; si autem moras quotidie nectas, ob eam ipsam persæpè causam mínimè accípies. Enimverò, cùm domum extruere paras, non dicis : Infirma fundaménta jáciam, permúltæ enim ædes sic étiam constitérunt. At verò, cùm de animâ consílium inis, imbecillióribus níteris, nimirum illud, Fortássè, sæpè, intérdum, ponens, incertisque evéntibus teípsum commíttis. Non incértis, inquis, evéntibus, sed Dei benignitáti; benignus enim ac clemens est Deus. Id quoque ipse compértum hábeo; sed tamen benignus hic, illos étiam quos dixi, de médio sústulit. Quid verò si, accépto longiórís vitæ spátio, idem ipsi tuique similis máneas. Nam qui ejúsmodi est, in senectúte quoque ignávus ac socors erit. Is enim qui

hæc cógitat, étiam post octoginta annos, nonaginta requirit, et post nonaginta, centum; et exáctis annis centum, ségnior adhuc erit; atque ità tota vita incássum absumétur.

R. Bono ánimo..., p. 223.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

(Cap. 22.)

IN illo témpore; Respón-dens Jesus, dixit iterum in parábolis (Principibus sacerdotum et Pharisæis), dicens : Simile factum est regnum cælórum hómini regi, qui fecit núptias filio suo. Et misit servos suos vocáre invitátos ad núptias, et nólebant veníre. Et reliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

(Homil. 3. in Epist. ad Ephes. §. 4.)

SI (Christus) eum abdúxit et expulit qui sórdidâ veste erat indútus; ei qui corpore sordes adhibüerit, quid non fáciat, quómodo non eum afficiet ? Multos video qui Christi Córporis sunt participes inconsiderátè et témerè, et magis ex consuetúdine et ex præscripto, quàm ex cogitatíone et consideratíone. Si advénerit, inquit, tempus sanctæ Quadragésimæ, qualiscúmque

fúerit quispiam, sit párticeps Sacramentórum, si advénerit dies Epiphaniórum. Atqui illud tempus accedéndi non est; non Epiphánia, neque Quadragésima facit dignos qui accédant, sed ánimæ sincéritas et púritas. Cum eâ semper accéde, absque ipsâ, nunquàm.

R. Omnes de uno pane participámus. * Non potéstis cálicem Dómini bibere, et cálicem dæmoniórum: non potéstis mensæ Dómini participes esse, et mensæ dæmoniórum. ¶. Nolite contamináre ánimas vestras, ne immúndi sitis. * Non.... (1. Cor. 10. Levit. 11.)

LECTIO VIII. (*Paulò pòst.*)

COGITA qui véteris participes erant sacrificii, quantâ utebántur frugalitáte et abstinéntiâ; quid non agébant? quid non faciébant? Undiquè et semper expurgabántur; tu autem accédens ad Sacrificium quod ipsi stupent et venerántur Angeli, téporum periodis rem defínis ac circumscribis? Et quómodò stabis ad tribúnal Christi, qui pollútis mânibus et labris ad Corpus illud áudeas accédere? et regem quidem ore malè olénte deosculári nolúeris; cœli autem Regem feténti et malè olénti ánimâ osculáris. Id planè est contumélia. Dic

mibi, vellésne ad sacrificium mânibus illótis accédere? non opínor; sed malles pótiùs non prorsùs accédere, quàm sórdidis mânibus. Itáne cum in re parvâ sis ádeò réverens et religiósus; sórdidam et immúndam habens ánimam, accédis et audes tângere?

R. Quæ participátio justitiæ cum iniquitáte? Quæ societas luci ad ténebras? * Qui consénsus templo Dei cum idólis? vos enim estis templum Dei vivi. ¶. Dicit Dóminus: Homo si alienátus fúerit à me, et posúerit idóla sua in corde suo, dispérdam eum de médio pópuli mei. * Qui consénsus... (2. Cor. 6. Ezech. 11.)

LECTIO IX.

(*Ex Homil. 24. in Epist. 1. ad Cor. §. 5.*)

NON dico ut non accedámus; sed ne témerè accedámus. Sicut enim témerè accédere, periculum est; sic his mysticis cœnis non communicáre, fames est et mors. Hæc enim mensa nervi ánimæ nostræ, mentis vínculum, fidúciæ causa, spes, salus, lux, vita est.... Abstérge igitur ánimam, præpara mentem ad horum mysteriórum perceptiónem. Etenim, si regis filius cum ornátu, púrpurâ et diadémate concréditus tibi esset

gestándus, ómnia quæ sunt in terrâ abjecisses. Nunc autem non filium regis, sed ipsum Dei Filium Unigénitum accipiens, non exhoréscis? dic mihi; et non omnem sæculárium rerum amórem ábjicis? neque illo tantum ornátu gloriáris; sed adhuc in terram réspicis, pecúnias amas, et auro inhias? Ecquam habitúrus es véniam? quam excusatió- nem?

R. Suádeo tibi émere à me aurum ignitum, probá- tum, ut locuples fias, et vestiméntis albis induáris. * Ecce sto ad óstium, et pulso: † Si quis audierit vo- cem meam, intrábo ad il- lum, et cenábo cum illo, et ipse mecum. V. Omni témpore sint vestiménta tua cándida. * Ecce sto... Gló- ria... † Si quis audierit... (*Apoc. 3. Eccle. 9.*)

Ad BENEDIC. Ant. 8. G. Intrávit rex, ut vidéret dis- cumbéntes, et vidit ibi hó- minem non vestitum veste nuptiáli, et ait illi: Amice; quómodò huc intrásti non habens vestem nuptiálem? At ille obmútuit. (*Matt. 22.*)

Oratio.

CORDA nostra, quæsumus, Dómine, grátiae tuæ mu- néribus purífica; ut spiritua- lium virtútum ornáméntis indúti, cælesti tuo convivio

digni efficiámur; Per Dómi- num nostrum...

CANON.

Ex Concílio Burdigalénsi. (*An. 1683. tit. 6.*)

MAGISTRATUS omnes pro sui nostrique officii rati- óne, quoad póssumus, ad- hortámur, ut, quod in ipsis máximè situm est, sacros dies ac solémnes piè sancté- que celebrári curent; tabér- nas aperíri, vectúras et ópe- ra quævis rústica exercéri prohibeant. Quo témpore verò divínium Officium ex- plétur, aut Conciónes ha- béntur, otíósam et vagam turbam è tabérnis, et foro, et platéis ábigant, pœnisque propósitis, rebus sacris in- teresse compellant.

Ad MAGNIF. Ant. 2. D. Dixit rex ministris: Ligátis mánibus et pédibus ejus, mittite eum in ténebras ex- teriôres; ibi erit fletus et stridor déntium. Multi enim sunt vocáti, pauci verò e- lécti. (*Matt. 22.*)

FERIA SECUNDA.

LECTIO I.

De libro Ecclesiástici.

(*Cap. 13.*)

VENATIO leónis ónager in erémo; sic et pásqua dí- vitum sunt páuperes. Et si- cut abominátio est superbo humilitas; sic et execrátió dívitis pauper. Dives com-

môtus confirmâtur ab amicis suis; hûmilis autem, cûm ceciderit, expellêtur et à notis. Dîviti decépto multi recuperatôres; locûtus est supérba, et justificavérunt illum. Hûmilis decéptus est, insuper et argûitur; locûtus est sensâtè, et non est datus ei locus. Dives locûtus est, et omnes tacuérunt, et verbum illûs usquè ad nubes perdúcent. Pauper locûtus est, et dicunt: Quis est hic? et si offéndêrit, subvêrtent illum. Bona est substantia, cui non est peccátum in consciéntiâ; et nequíssima paupértas in ore impii.

R. Vánitas..., pag. 220.

LECTIO II. (Cap. 14.)

BEATUS vir, qui non est lapsus verbo ex ore suo, et non est stimulátus in tristitiâ delicti. Felix, qui non hábuit ánimi sui tristitiam, et non éxcidit à spe suâ. Viro cúpido et tenâci sine ratióne est substantia; et hómini livido ad quid aurum? Qui acérvat ex ánimo suo injústè, áliis cóngregat, et in bonis illûs álius luxuriábitur. Qui sibi nequam est, cui álii bonus erit? et non jucundábitur in bonis suis. Qui sibi invidet, nihil est illo néquius, et hæc redditio est malítiæ illûs; et si benè fécerit, ignorán-

ter et non volens facit; et in novíssimo manifestat malitiam suam.

R. Beátus..., pag. 221.

LECTIO III.

FILI, si habes, benefac tecum, et Deo dignas oblationes offer. Memor esto quóniam mors non tardat, et testaméntum inferórum quia demonstrátum est tibi; testaméntum enim hujus mundi morte moriêtur. Ante mortem, benefac amico tuo, et secúndum vires tuas expórrigens, da páuperi. Non defraudéris à die bono, et particula boni doni non te prætéreat. Nonne áliis relinques dolóres et labóres tuos in divisióne sortis? Da, et accipe, et justífica ánimam tuam. Ante óbitum tuum, operáre justitiam; quóniam non est apud inferos inveníre cibum.

R. Da mihi..., pag. 221.

CANON.

Ex Concílio Reménsi.

(An. 1583. tit. de cultu divino, num. 3.)

NE cui precum multitúdo tædium generet, nemóque eárum partem áliquam tåcitus prætéreat, aut volubilitate linguæ illas omnes ità percúrrat, ut plerúmque mentem lingua prævéniat; póterunt Episcopi, abhábito saltem duórum Canonicórum et aliórum grávium vi-

rōrum iudicio, precēs ad eum modum reducere, ut et Ecclesiæ dignitatī respōndēant, et facīlē ab omnibus exōlvi, piēque decantāri possint.

FERIA TERTIA.

LECTIO I.

De libro Ecclesiāstici.

(*Cap. 15.*)

DEUS ab initio constituit hōminem, et reliquit illum in manu consilii sui. Adjecit mandata et praecepta sua; si volueris mandata servare, conservabunt te, et in perpetuum fidem placitam facere. Apposuit tibi aquam et ignem; ad quod volueris, porrigere manum tuam. Ante hōminem vita et mors, bonum et malum; quod placuerit ei, dabitur illi. Quoniam multa sapientia Dei, et fortis in potentia, videns omnes sine intermissione. Oculi Domini ad timētes eum, et ipse agnoscit omnem operam hōminis. Nēmini mandavit impiē agere, et nēmini dedit spatium peccandi.

R. Ne despicias..., p. 222.

LECTIO II. (*Cap. 20 et 21.*)

XENIA et dona excācant oculos iudicum, et quasi mutus, in ore avērit corptiones eorum. Sapientia absconsa, et thesaurus invisus; quae utilitas in utris-

que? Melior est qui celat insipientiam suam, quam homo qui abscondit sapientiam suam. Fili, peccasti? non adjicias iterum; sed et de pristinis deprecare, ut tibi dimittantur. Quasi a facie colubri, fuge peccata; et si accesseris ad illa, suscipient te. Dentes leonis, dentes ejus, interficientes animas hōminum. Quasi rhomphaea bis acuta omnis iniquitas; plagae illius non est sanitas. Objurgatio et injuria annullabunt substantiam; et domus quae nimis locuples est, annullabitur superbia; sic substantia superbi eradicabitur.

R. Oculi Domini..., p. 223.

LECTIO III. (*Cap. 23.*)

HOMINI fornicario omnis panis dulcis, non fatigabitur transgrediens usque ad finem. Omnis homo qui transgreditur lectum suum, contemnens in animam suam, et dicens: Quis me videt? Tenebrae circumdant me, et parietes cooperiunt me, et nemo circumspicit me; quem vereor? delictorum meorum non memorabitur Altissimus. Et non intelligit quoniam omnia videt oculus illius; quoniam expellit a se timorem Dei hujusmodi hōminis timor, et oculi hōminum timētes illum; et non cognovit quō-

niâm oculi Dómini multò plùs lucidióres sunt super solem, circumspiciéntes omnes vias hóminum, et profundum abyssi et hóminum corda intuéntes in absconditas partes. Dómino enim Deo, ántequàm crearéntur, ómnia sunt ágnita; sic et post perfectum, respicit ómnia.

R. Bono ánimo..., p. 223.

CANON.

Ex Concílio Tridentino.

(*Sess. 25. in fine Decreti de Purgatorio.*)

CURRENT Episcopi, ut Fídelium vivórum suffrágia, Missárum scilicet sacrificia, orationes, eleemósynæ, aliáque pietátis ópera, quæ à Fídelibus pro aliis Fídelibus defúctis fieri consuevérunt, secúndum Ecclesiæ institúta piè et devótè fiant; et quæ pro illis ex testatórum fundatióibus, vel aliâ ratióne debéntur, non perfunctóriè, sed à sacerdotibus, et Ecclesiæ ministris, et aliis qui hoc præstáre tenéntur, diligénter et accuratè persolvántur.

FERIA QUARTA.

LECTIO I.

De libro Ecclesiástici.

(*Cap. 25.*)

IN tribus plácitum est spirítui meo, quæ sunt probáta coram Deo et homíni-

bus. Concórdia fratrum, et amor proximórum, et vir et múlter benè sibi consentiéntes. Tres espécies odívit ánima mea, et ággravor valde animæ illórum: Páuperem superbum; dívitem mendácem; senem fátrum et insensátum. Quæ in juventúte tuâ non congregásti, quómodò in senectúte tuâ invénies? Quàm speciósum canitiéi judicium, et presbýteris cognóscere consílium! Quàm speciósa veteránis sapiéntia, et gloriósis intelléctus et consílium! Coróna senum multa perítia, et glória illórum timor Dei.

R. Vánitas..., pag. 220.

LECTIO II. (*Cap. 28.*)

QUI vindicári vult, à Dómino invéniet vindictam, et peccáta illius servans servábit. Relínque próximo tuo nocénti te; et tunc deprecánti tibi peccáta solvéntur. Homo hómini resérvat iram, et à Deo quærit medélam? In hóminem símilem sibi non habet misericórdiam, et de peccátis suis deprecátur? Ipse cùm caro sit, resérvat iram, et propitiatió-nem petit à Deo? quis exorabit pro delictis illius? Meménto novissimórum, et désine inimicári; tabitúdo enim et mors imminent in mandátis ejus. Memoráre timórem Dei, et non irascáris

próximo. Memoráre testaméntum Altíssimi, et despice ignorántiam próximi. Abstine te à lite, et minues peccáta.

R. Beátus..., pag. 221.

LECTIO III. (Cap. 29.)

PROPTER mandátum, assúme páuperem; et propter inópiam ejus, ne dimittas eum vácuum. Perde pecúniám propter fratrem et amicum tuum; et non abscondas illam sub lápide in perditionem. Pone thesaurum tuum in præcéptis Altíssimi, et próderit tibi magis quàm aurum. Conclúde eleemósynam in corde páuperis, et hæc pro te exorabit ab omni malo. Super scutum poténtis, et super lanceam, advérsus inimicum tuum pugnabit. Vir bonus fidem facit pro próximo suo; et qui perdiderit confusionem, derelínquet sibi. Grátiam fidejussóris ne obliviscáris; dedit enim pro te ánimam suam.

R. Da mihi..., pag. 221.

CANON.

Ex Concilio Cabilonénsi secúndo.

(An. 813. Can. 6.)

IMPUTATUR quibúsdam fratribus, eo quòd, avaritiæ causá, hominibus persuádeant, ut abrenuntiántes sáculo, res suas Ecclésiæ cónferant; quod pénitùs ab

ómnium méntibus eradicándum est. Animárum quippe salutem inquirere sacerdos, non lucra terréna debet; quóniam Fidèles ad res suas dandas non sunt cogéndi, neque circumveniéndi; oblátio namque spontánea esse debet.

FERIA QUINTA.

LECTIO I.

De libro Ecclesiástici.

(Cap. 31.)

INTELLIGE quæ sunt próximi tui ex teipso; útere quasi homo frugi his quæ tibi apponúntur; ne, cùm mandúcas multum, ódio habeáris. Cessa prior causá disciplinæ; et noli nimius esse, ne fortè offéndas. Et si in médio multórum sedisti, prior illis ne exténdas manum tuam, nec prior poscas bibere. Quàm sufficiens est hómini erudito vinum exiguum, et in dormiéndò non laborábis ab illo, et non sénties dolórem. Vigília, chóléra, et tortúra viro infrunito. Somnus sanitátis in hómine parco; dórmiet usquè mane, et ánima illius cum ipso delectábitur.

R. Ne despicias..., p. 222.

LECTIO II.

AUDI me, Fili, et ne spernas me; et in novíssimo invénies verba mea. In óm-

nibus opéribus tuis esto velox, et omnis infirmitas non occurreret tibi. Spléndidum in páribus benedícent lábía multórum, et testimónium veritátis illius fidéle. Nequíssimo in pane murmurábit civitas, et testimónium nequitíæ illius verum est. Diligéntes in vino noli provocáre; multos enim exterminávit vinum. Ignis probat ferrum durum; sic vinum corda superbórum arguet in ebrietáte potátum. Æqua vita homínibus vinum in sobrietáte: si bibas illud moderátè, eris sóbrius. Quæ vita est ei qui minúitur vino? Quid defráudat vitam? Mors.

R. Oculi Dómini..., p. 223.

LECTIO III.

VINUM in jucunditátem creátum est, et non in ebrietátem, ab initio. Exultatio ánimæ et cordis vinum moderátè potátum. Sánitas est ánimæ et córpori sóbrius potus. Vinum multum potátum, irritatióne, et iram, et ruínas multas facit. Amaritúdo ánimæ vinum multum potátum. Ebrietátis animósitas, imprudentis ofénsio, minórans virtútem, et faciens vulnèra. In convivio vini non arguas próximum; et non despicias eum in jucunditáte illius; verba improperii non dicas illi;

et non premas illum in repeténdo.

R. Bono ánimo..., p. 223.

CANON.

Ex Concílio Bituricénsi.

(An. 1584. tit. 16. Can. 18.)

IN quibus ecclésiis plura et vária Anniversária constitúta sunt, ita ut ad ea celebránda tempus sufficere non possit, absque diminutióne divini quotidiani Officii, státuit hæc Sýnodus, ut Episcopi auctoritáte, ejusmodi Anniversária ad certum modum reducántur, et certis diébus celebránda præscribántur, commemoratióne tamen semper hábita eórum qui legáta et Anniversária reliquerint.

FERIA SEXTA.

LECTIO I.

De libro Ecclesiástici.

(Cap. 32.)

AUDI tacens, et pro reverentiá accédet tibi bona grátia. Adoléscens, loquere in tuá causá vix. Si bis interrogátus fúeris, hábeat caput respónsum tuum. In multis esto quasi inscius, et audi tacens simul et quærens. In médio magnatórum non præsumas; et ubi sunt senes, non multum loquáris. Ante grándinem præibit coruscatio; et ante verecundiam præibit grátia, et pro reverentiá accédet tibi bona

grátia. Et horâ surgéndi non te trices; præcurre autem prior in domum tuam, et illic avocáre, et illic lude, et age conceptiones tuas, et non in delictis et verbo superbo. Et super his ómnibus benedicito Dóminum, qui fecit te, et inebriántem te ab ómnibus bonis suis.

R. Vánitas vanitátum..., pag. 220.

LECTIO II. (*Cap. 32 et 33.*)

FILI, sine consílio nihil fácias, et post factum non pœnitébis. In viâ ruínæ non eas, et non offéndes in lápides; nec credas te viæ laboriósæ, ne ponas ánimæ tuæ scándalum. Et à filiis tuis cave, et à domésticis tuis atténde. In omni ópere tuo crede ex fide ánimæ tuæ; hoc est enim conservátio mandatórum. Qui credit Deo, atténdit mandátis; et qui confidit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occurrunt mala, sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit à malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procéllâ navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

R. Beátus homo, qui invénit..., pag. 221.

LECTIO III. (*Cap. 34.*)

Qui offert sacrificium ex substantiâ páuperum,

quasi qui víctimat filium in conspéctu patris sui. Panis egéntium vita páuperum est; qui defráudat illum, homo sánguinis est. Qui aufert in sudóre panem, quasi qui occidit próximum suum. Qui effúndit sánguinem, et qui fraudem facit mercenário, fratres sunt. Unus ædificans, et unus déstruens; quid prodest illis nisi labor? Unus orans, et unus maledícens; cujus vocem exáudiet Deus? Qui baptizátur à mórtuo, et iterùm tangit eum, quid próficit lavátio illíus? Sic homo qui jejúnat in peccátis suis, et iterùm éadem fáciens, quid próficit humiliándo se? oratióem illíus quis exáudiet?

R. Da mihi, (Dómine)..., pag. 221.

CANON.

Ex Concílio Aquénsi.

(*An. 1585. tit. de Ecclesiis.*)

In ecclésiâ, præsertim cum divína officia celebrántur, nemo áudeat deambuláre, nugári, cum muliéribus inhonestè cólloqui, in limine aut ante fores immorári, avérsùm ab Eucharístiæ sacraménto irreverénter sedére, aut quovis modo irreverénter in ecclésiâ versári. Qui in horum álquo delíquerit, à Párocho, vel per álíum Ecclésiæ ministrum moneátur.

SABBATO.

LECTIO I.

De libro Ecclesiastici.

(Cap. 37.)

CUM viro sancto assiduus esto, quemcúmque cognóveris observátem timórem Dei, cujus ánima est secúndum ánimam tuam; et qui, cum titubáveris in ténebris, condolébit tibi. Cor boni consílii státue tecum; non est enim tibi áliud pluris illo. Anima viri sancti enúntiat aliquándò vera, quàm septem circumspectóres sedéntes in excélso ad speculándum. Et in his ómnibus deprecáre Altíssimum, ut dirigat in veritáte viam tuam. Ante ómnia ópera, verbum verax præcedat te, et ante omnem actum, consílium stábile.

[*Si fiat de Sabbato, duo prima R.R. sumentur de II. Noct. Dom. præced. 3. verò habetur in Proprio.*]

LECTIO II. (Cap. 41.)

Omors, quàm amára est memória tua hómini pacem habénti in substántiis suis; viro quiéto, et cujus viæ diréctæ sunt in ómnibus, et adhuc valénti accipere cibum! O mors, bonum est iudícium tuum hómini indigénti, et qui minorátur viribus, defécto ætáte, et cui de ómnibus cura

est, et incredibili, qui perdit patiéntiam! Noli metúere iudícium mortis. Meménto quæ ante te fuérunt, et quæ superventúra sunt tibi; hoc iudícium à Dómino omni carni. Et quid supervéniet tibi in beneplácito Altíssimi? sive decem, sive centum, sive mille anni. Non est enim in inférno accusátio vitæ.

LECTIO III.

Væ vobis, viri ímpii, qui dereliquistis legem Dómini Altíssimi. Et si nati fuéritis, in maledictióne nascémini; et si mórtui fuéritis, in maledictióne erit pars vestra. Omnia quæ de terrâ sunt, in terram converténtur; sic ímpii à maledicto in perditionem. Luctus hóminum in corpore ipsórum, nomen autem impiórum delébitur. Curam habe de bono nómine; hoc enim magis permanébit tibi, quàm mille thesáuri pretiósí et magni. Bonæ vitæ númerus diérum; bonum autem nomen permanébit in ævum. Disciplinam in pace conserváte, Filii.

CANON.

Ex Concilio Aquileiénsi.
(An. 4596. Rubricá 16.)

ECCLESIAM, in quâ fiunt Sacra et cultus divínus perágitur, extérnis vacáre impediméntis cónvenit. Id-

circò decérnimus concursa-
tiones páuperum quorum-
cúmque, étiam miserabí-
lium, qui celebrántibus et
orántibus in ecclésiâ impe-
diménto sunt, ab ómnibus
ecclésiis, cùm Sacra fiunt,
arcéndas esse.

Ad MAGNIF. Ant. 7. d.
Ezéchiél vidit conspéctum
glóriæ, quam (Deus) os-
téndit illi in curru Chéru-
bim. (*Eccli. 49.*)

*Oratio, Auge..., ut infra
ad Laudes.*

**DOMINICA XX.
POST PENTECOSTEN.
IN I. NOCTURNO.**

LECTIO I.

*Incipit liber Ezechiélis
Prophétæ. (Cap. 1.)*

Et factum est in trigési-
mo anno, in quarto, in
quintâ mensis, cùm essem
in médio captivórum juxta
flúvium Chobar, apérti sunt
cœli, et vidi visiones Dei.
In quintâ mensis, ipse est
annus quintus transmigra-
tionis regis Jóachin, fac-
tum est verbum Dómini ad
Ezechiélem, filium Buzi,
sacerdotem in terrâ Chal-
dæórum, secus flumen Cho-
bar; et facta est super eum
ibi manus Dómini. Et vidi,
et ecce ventus túrbini veni-
ébat ab Aquilóne; et nubes
magna, et ignis invólvens,
et splendor in circúitu ejus;

et de médio ejus quasi spé-
cies eléctri, id est, de mé-
dio ignis.

R. Vidi, et ecce manus
missa ad me, et expándit
(librum) coram me; et
dixit ad me: Cómede volú-
men istud. Et * Apérui os
meum, et cibávit me volú-
mine illo; et factum est in
ore meo, sicut mel dulce.
Ÿ. Abii ad Angelum, dicens
ei, ut daret mihi librum; et
accepi, et devorávi illum.
* Apérui... (*Ezech. 2. et 3.
Apoc. 10.*)

LECTIO II. (Cap. 2.)

Et vidi, et cécidi in fá-
ciem meam, et audiui
vocem loquéntis. Et dixit
ad me: Fili hóminis, sta
super pedes tuos, et loquar
tecum. Et ingræssus est in
me Spíritus, postquàm lo-
cútus est mihi, et státuit
me supra pedes meos; et
audiui loquéntem ad me, et
dicéntem: Fili hóminis, mit-
to ego te ad filios Israel, ad
gentes apostatrices, quæ
recessérunt à me; ipsi et
patres eórum prævaricati
sunt pactum meum usquè ad
diem hanc. Et filii durâ fá-
cie, et indomábili corde
sunt, ad quos ego mitto te;
et dices ad eos: Hæc dicit
Dóminus Deus: Si fortè vel
ipsi áudiant, et si fortè
quiéscant, quóniam domus
exásperans est; et scient

quia prophéta fúerit in mé-
dio eórum.

R. Mitto ego te ad filios
Israel, ad gentes apostatrí-
ces; ipsi et patres eórum
prævaricati sunt pactum
meum usquè ad diem hanc.
* Filii durâ fácie, et indo-
mábili corde sunt. *¶* Quem-
admodum Jannes et Mam-
bres restitèrunt Móysi; ità
et hi resistunt veritáti. * Fí-
lii durâ fácie... (*Ezech. 2.*
2. Tim. 3.)

LECTIO III.

Tu ergò, fili hóminis, ne
tíneas eos, neque ser-
mónes eórum métuas; quóni-
am incréduli et subversó-
res sunt tecum, et cum scor-
piónibus hábitas. Verba eó-
rum ne tíneas, et vultus
eórum ne formídes, quia
domus exásperans est. Lo-
quérís ergò verba mea ad
eos, si fortè áudiant, et
quiescant; quóniam irrita-
tóres sunt. Tu autem, Fili
hóminis, audi quæcúmque
loquor ad te; et noli esse exás-
perans, sicut domus exas-
perátrix est; áperi os tuum,
et cómede quæcúmque ego
do tibi. Et vidi, et eccè ma-
nus missa ad me, in quâ
erat involútus liber; et ex-
pándit illum coram me, qui
erat scriptus intùs et foris;
et scriptæ erant in eo la-
mentatiónes, et carmen, et
væ.

R. Appropinquavérunt vi-
sitatiónes urbis; transi per
médiam civitátem, et signa
Thau super frontes virórum
geméntium super abomina-
tiónibus quæ fiunt in médio
ejus; interfícite usquè ad
interneciónem; * Omnem au-
tem, super quem vidéritis
Thau, ne occidátis. *¶* Si
quis adoráverit béstiam, et
imáginem ejus, et accéperit
charactèrem in fronte suâ,
aut in manu suâ; hic bibet
de vino iræ Dei. * Omnem...
Glória Patri... * Omnem...
(*Ezech. 9. Apoc. 14.*)

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex libro sancti Augustíni,
Episcopi, de Civitáte Dei.
(*Lib. 18. cap. 34. §. 1.*)

In ipsâ Babylóniæ captivi-
táte priùs prophetavérunt
Dániel et Ezéchiél, duo ex
Prophétis majóribus. Quo-
rum Dániel étiam tempus,
quo ventúrus fúerat Chris-
tus atque passúrus, número
definívit annórum; quod
longum ést computádo
monstráre, et ab áliis fac-
titátum est ante nos. De po-
testáte verò ejus et glóriâ,
sic locútus est: [Vidébam,
inquit, in visu noctis, et
eccè cum núbibus cœli, ut
Filius hóminis véniens erat,
et usquè ad vetústum dié-
rum pervénit; et in conspéc-
tu ejus prælátus est; et ipsi

datum est principatus, et honor, et regnum; et omnes populi, tribus, et linguæ ipsi serviunt. Potestas ejus potestas perpétua, quæ non transibit; et regnum ejus non corrumpetur].

R. Vivo ego, dicit Dominus Deus. * Vir si fuerit justus, ad usuram non commodaverit, et amplius non acceperit; hic justus est, vitam vivet. ¶. Mutuum date, nihil inde sperantes; et erit merces vestra multa. * Vir si fuerit justus... (*Ezech. 18. Luc. 6.*)

LECTIO V. (§. 2.)

EZECHIEL quoque, more prophético, per David Christum significans, quia carnem de David semine assumpsit; propter quam formam servi, quæ factus est homo, etiam servus Dei dicitur idem Dei Filius; sic eum prophetando, prænuntiat ex personâ Dei Patris: [Et suscitabo, inquit, super pecora mea Pastorem unum qui pascat ea, servum meum David; et ipse pascet ea, et ipse erit eis in Pastorem. Ego autem Dominus ero eis in Deum, et servus meus David Princeps in medio eorum; ego Dominus locutus sum].

R. In odorem suavitatis suscipiam vos, * Et sanctificabor in vobis; et recor-

dabimini scelerum vestrorum, et displicebitis vobis in omnibus malitiis vestris. ¶. Sicut exhibuistis membra vestra servire iniquitati; ita nunc exhibete membra vestra servire justitiæ in sanctificationem. * Et sanctificabor in vobis... (*Ezech. 20. Rom. 6.*)

LECTIO VI.

ET alio loco: [Et Rex, inquit, unus erit omnibus imperans; et non erunt ultra duæ gentes, nec dividuntur amplius in duo regna; neque polluentur ultra in idolis suis, et abominationibus suis, et in cunctis iniquitatibus suis. Et salvos eos faciam de universis sedibus suis, in quibus peccaverunt, et mundabo eos; et erunt mihi populus, et ego ero illis Deus; et servus meus David Rex super eos, et Pastor unus erit omnium eorum].

R. Visitabo oves meas, et liberabo eas, et congregabo eas, * Et inducam eas in terram suam: † In pascuis uberrimis pascam eas, et in montibus excelsis Israel erunt pascua earum. ¶. Ego veni, ut (oves) vitam habeant, et abundantius habeant. Ego sum Pastor bonus. * Et inducam... Glória Patri... † In... (*Ezech. 34. Joan. 10.*)

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem.

(Cap. 4.)

IN illo tempore; Erat quidam régulus, cujus filius infirmabatur Capharnaum. Hic cum audisset quia Jesus adveniret à Judæâ in Galilæam, abiit ad eum, et rogabat eum, ut descenderet, et sanaret filium ejus; incipiebat enim mori. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papæ.

(28. In Evang. post init.)

SOLUM video esse querendum cur is qui ad salutem filio petendam venerat, audivit: [Nisi signa et prodigia videritis, non creditis]. Qui enim salutem filio querebat, procul dubio credebat; neque enim ab eo quæreretur salutem, quem non crederet Salvatorem. Sed memento quid petiit, et aperte cognoscetis quia in fide dubitavit. Poposcit namque, ut descenderet, et sanaret filium ejus... Minus itaque in illum credidit, quem non putavit posse salutem dare, nisi præsens esset et corpore; ex magnâ ergo parte diffusus est, quia virtutem non dedit majestati, sed præsentiæ corporali... Sed Dominus qui rogatur,

ut vadat, quod non desit ubi invitatur, indicat; solo jussu salutem reddidit, qui voluntate omnia creavit.

R. Erat quidam régulus, cujus filius infirmabatur; et dicit ad (Jesus): Domine, descende, priusquam moriatur filius meus. * Dicit ei Jesus; Vade, filius tuus vivit. Credidit homo sermóni, quem dixit ei Jesus. ¶. Ut sciret quoniam sermo tuus, Domine, hos qui in te crediderint conservat. * Dicit... (Joan. 4. Sap. 16.)

LECTIO VIII. (Post pauca.)

QUID est quod Christus réguli filio per corporalem præsentiâ non dignatur adesse, Centurionis servo non dedignatur occurrere? Quid est hoc, nisi quod superbia nostra retunditur, qui in hominibus non naturam, quâ ad imaginem Dei facti sunt, sed honores et divitias veneramur?... Increpata est ergo superbia nostra. Certè si nos cuiuspiam servus rogaret, ut ad eum ire deberemus, protinus nobis nostra superbia responderet: Non eas, quia temetipsum degeneras; honor tuus despicitur, locus vilêscit. Ecce de cælo venit, qui servo in terrâ occurrere non despicit; et tamen humiliari in terrâ con-

témnimus, qui de terrâ sumus.

R. Sine fide impossibile est placere Deo. * Credere enim oportet accedentem ad Deum quia est, et inquirentibus se remunerator sit. V. Væ dissolutis corde, qui non credunt Deo; et ideo non proteguntur ab eo. * Credere enim... (*Heb. 11. Eccli. 2.*)

LECTIO IX. (*Post pauca.*)

QUOD hominibus altum est, abominabile est apud Deum. Notate, Fratres,... hæc totâ intentione pensate. Nolite in proximis vestris mundi hujus bona venerari. Nolite in vobismetipsis pensare quod habetis, sed quid estis... Ecce jam mundus in seipso aruit, et adhuc in cordibus nostris floret. Ubique mors, ubique luctus, ubique desolatio; undique percütimur, undique amaritudinibus replémur; et tamen cæcâ mente carnalis concupiscentiæ, ipsas ejus amaritudines amamus, fugientem sequimur, labenti inhæremus; et quia labentem retinere non possumus, cum ipso labimur, quem cadentem tenemus. Aliquândo nos mundus retraxit à Deo; nunc tantis plagis plenus est, ut ipse nos jam mundus mittat ad Deum. Pensate ergo quia nulla sunt, quæ temporali-

ter currunt. Finis temporaliū ostendit quàm nihil sit quod transire pótuit.

R. Oculi Domini contemplantur universam terram, * Et præbent fortitudinem his qui corde perfecto credunt in eum. V. Oculi Domini super justos, et aures ejus in preces eorum. * Et... Glória Patri... † Præbent... (*2. Paral. 16. 1. Petr. 3.*)

Ad BENEDIC. Ant. 4. E. Servi occurrerunt (régulo), dicentes: Quia heri horâ septimâ reliquit (filium tuum) febris. (*Joan. 4.*)

Oratio.

AUGE in nobis fidem, Domine; ut corde perfecto in te credentes, quod humiliter pétimus, efficaciter consequamur; Per Dóminum nostrum...

CANON.

Ex Concilio Toletano tertio. (*An. 589. cap. 23.*)

EXTERMINANDA omninò est irreligiósa consuetúdo, quam vulgus per Sanctorum solemnitates ágere consuevit, ut populi, qui debent Officia divína attendere, saltationibus et turpibus invigilent canticis; non solum sibi nocentes, sed et religiosorum Officiis perstreperentes; hoc etenim ut depellatur, sacerdotum et judicum à Concilio sancto curæ committitur.

Ad MAGNIF. Ant. 3. a.
Cognóvit pater quia illa hora erat, in quâ dixit ei Jesus: Filius tuus vivit. Et crédidit ipse, et domus ejus tota. (*Joan. 4.*)

FERIA SECUNDA.

LECTIO I.

De Ezechiële Prophétâ.

(*Cap. 8.*)

ELEVAVIT me Spíritus inter terram et cœlum; et addúxit me in Jerúsalem in visióne Dei, juxta óstium intérius, quod respiciébat ad Aquilónem, ubi erat statútum idólum zeli, ad provocándam æmulationem. Et ecce ibi glória Dei Israel, secúndum visiónem quam videram in campo... Et dixit ad me: Fili hóminis, putásne, vides tu quid isti faciunt, abominatiónes magnas, quas domus Israel facit híc, ut procul recédam à Sanctuário meo? et adhuc convérsus, vidébis abominatiónes majóres. Et introduxit me ad óstium átrii; et vidi, et ecce forámen unum in pariete. Et dixit ad me: Fili hóminis, fode parietem. Et cùm fodissem parietem, apparuit óstium unum. Et dixit ad me: Ingrédere, et vide abominatiónes péssimas, quas isti faciunt híc. Et ingressus vidi, et ecce omnis simili-

túdo reptílium et animálium, abominatió, et univérsa idóla domûs Israel depicta erant in pariete in circúitu per totum.

R. Vidi, et ecce..., p. 281.

LECTIO II.

ET dixit ad me: Certè vides, Fili hóminis, quæ senióres domûs Israel faciunt in ténebris, unusquisque in abscondito cubículi sui; dicunt enim: Non videt Dóminus nos, dereliquit Dóminus terram. Et dixit ad me: Adhuc convérsus, vidébis abominatiónes majóres, quas isti faciunt. Et introduxit me per óstium portæ domûs Dómini, quod respiciébat ad Aquilónem; et ecce ibi mulieres sedébant plangéntes Adónidem. Et dixit ad me: Certè vidísti, Fili hóminis: adhuc convérsus, vidébis abominatiónes majóres his. Et introduxit me in átrium domûs Dómini intérius; et ecce in óstio templi Dómini inter vestibulum et altáre, quasi viginti quinque viri, dorsa habéntes contra templum Dómini, et fácies ad Oriéntem; et adorábant ad ortum Solis.

R. Mitto ego te..., p. 282.

LECTIO III. (*Cap. 9.*)

ET ecce sex viri veniébant de viâ portæ superiórís, quæ réspicit ad Aquilónem:

et uniuscujusque vas intè-
ritûs in manu ejus: vir quo-
que unus in médio eorum
vestitus erat lineis, et atra-
mentarium scriptoris ad re-
nes ejus: et ingressi sunt,
et steterunt juxta altäre
aëreum; et glória Dómini
Israel assumpta est de Che-
rub, quæ erat super eum
ad limen domûs; et vocá-
vit virum qui indutus erat
lineis, et atramentarium
scriptoris habébat in lumbis
suis. Et dixit Dóminus ad
eum: Transi per médiam
civitatem in médio Jerúsa-
lem; et signa Thau super
frontes virórum geméntium,
et doléntium super cunctis
abominatióibus quæ fiunt
in médio ejus. Et illis dixit,
audiénte me: Transite per
civitatem sequéntes eum, et
percútite: non parcat ócu-
lus vester, neque misereá-
mini. Senem, adolescéntu-
lum et virginem, párvulum
et mulieres interficite usque
ad internecióem; omnem
autem, super quem vidéritis
Thau, ne occidátis, et à
Sanctuário meo incípите.

R. Appropinquavérunt...,
pag. 282.

CANON.

Ex Concílio Tridentino.

(*Sess. 7. de Sacramentis in
genere, Can. 13.*)

Si quis dixerit recéptos et
approbátos Ecclésiæ Ca-

thólicæ ritus, in solémni Sa-
cramentórum administratió-
ne adhibéri consuétos, aut
contémni, aut sine peccáto
à Ministris pro libito omítti,
aut in novos álios per quem-
cúmque Ecclesiárum Pastó-
rem mutári posse; anáthe-
ma sit.

FERIA TERTIA.

LECTIO I.

De Ezechiële Prophétâ.

(*Cap. 13.*)

Hæc dicit Dóminus Deus:
Væ prophétis insipiénti-
bus, qui sequúntur spíri-
tum suum, et nihil vident.
Quasi vulpes in desértis,
prophétæ tui, Israel, erant.
Non ascendistis ex advérso,
neque opposuistis murum
pro domo Israel, ut starétis
in prælio in die Dómini. Vi-
dent vana, et divinant men-
dácium, dicéntes: Ait Dó-
minus; cùm Dóminus non
miserit eos: et persevera-
vérunt confirmáre sermó-
nem. Numquid non visió-
nem cassam vidistis, et di-
vinatióem mendácem locú-
ti estis? et dicitis: Ait Dó-
minus; cùm ego non sim
locútus.

R. Vivo ego, dicit Dómi-
nus..., *pag. 283.*

LECTIO II.

PROPTEREA hæc dicit Dó-
minus Deus: Quia locúti
estis vana, et vidistis men-

dácium; ideo ecce ego ad vos, dicit Dominus Deus. Et erit manus mea super prophétas, qui vident vana, et divinant mendácium: in consilio pópuli mei non erunt, et in scripturá domús Israel non scribéntur, nec in terram Israel ingrediéntur; et sciétis quia ego Dominus Deus. Eo quòd decéperint pópulum meum, dicétes: Pax, et non est pax: et ipse ædificábat parietem, illi autem liniébant eum luto absque páleis. Dic ad eos qui liniunt absque temperaturá, quòd casurus sit; erit enim imber inúndans et dabo lápidés prægrándes, désuper irruéntes, et ventum procéllæ dissipántem.

R. In odórem suavitátis...,
pag. 283.

LECTIO III.

HÆC dicit Dominus Deus: Væ quæ consuunt pulvillos sub omni cúbito manús; et faciunt cervicália sub cápite univérsæ ætátis ad capiéndas ánimas; et cùm cáperent ánimas pópuli mei, vivificábant ánimas eórum. Et violábant me ad pópulum meum, propter pugillum hórdei, et fragmen panis; ut interficerent ánimas quæ non moriúntur, et vivificarent ánimas quæ non vivunt, mentiéntes pópulo

meo credénti mendáciis. Propter hoc, hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad pulvillos vestros, quibús vos cápitís ánimas volántes; et dirúmpam eos de bráchiis vestris; et dimittam ánimas quas vos cápitís, ánimas ad volándum. Et dirúmpam cervicália vestra, et liberábo pópulum meum de manu vestrá, neque erunt ultrá in mánibus vestris ad prædándam; et sciétis quia ego Dominus.

R. Visitábo oves meas...,
pag. 283.

CANON.

Ex Concílio Cameracénsi.

(An. 1565. tit. 6. cap. 6.)

CEREMONIÆ omnes, quæ signácula sunt pietátis et Religiónis Christiánæ, quasque vel ab Apóstolis, vel ab Ecclesiæ Cathólicæ traditióne, quasi per manum accépiimus; ut sanctè et piè sunt invéctæ, sic religiósè conservéntur in Ecclesiis. Novæ autem nullæ recipiántur sine Episcopi iudicio: qui secùs fécerit, puniátur.

FERIA QUARTA.

LECTIO I.

De Ezechiële Prophétá.

(Cap. 14.)

HÆC dicit Dominus Deus: Homo, homo de domo Israel, qui posúerit immunditias suas in corde suo, et

scandalum iniquitatis suæ statuerit contra faciem suam, et venerit ad prophetam, interrogans per eum me; ego Dominus respondebo ei in multitudine inmunditiarum suarum; ut capiatur domus Israel in corde suo, quo recesserunt à me in cunctis idolis suis. Propterea dic ad domum Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Convertimini, et recedite ab idolis vestris, et ab universis contaminationibus vestris avertite facies vestras.

R. Vidi, et ecce manus..., pag. 284.

LECTIO II.

QUIA homo, homo de domo Israel, et de proselytis quicumque advena fuerit in Israel, si alienatus fuerit à me, et posuerit idola sua in corde suo, et scandalum iniquitatis suæ statuerit contra faciem suam, et venerit ad prophetam, ut interroget per eum me; ego Dominus respondebo ei per me. Et ponam faciem meam super hominem illum, et faciam eum in exemplum et in proverbium, et disperdam eum de medio populi mei; et sciatis quia ego Dominus. Et propheta cum erraverit, et locutus fuerit verbum; ego Dominus decipi prophetam illum; et

extendam manum meam super illum, et delebo eum de medio populi mei Israel.

R. Mitto ego te ad filios Israel..., pag. 282.

LECTIO III. (Cap. 18.)

ANIMA quæ peccaverit, ipsa morietur: filius non portabit iniquitatem patris, et pater non portabit iniquitatem filii. Justitia iusti super eum erit, et impietas impii erit super eum. Si autem impius egerit penitentiam ab omnibus peccatis suis, quæ operatus est, et custodierit omnia præcepta mea, et fecerit iudicium et justitiam; vita vivet, et non morietur. Omnium iniquitatum ejus quas operatus est, non recordabor: in justitia suâ quam operatus est, vivet. Numquid voluntatis meæ est mors impii, dicit Dominus Deus, et non ut convertatur à viis suis, et vivat? Si autem averterit se justus à justitia suâ, et fecerit iniquitatem secundum omnes abominationes, quas operari solet impius, numquid vivet? Omnes justitiæ ejus quas fecerat, non recordabuntur: in prævaricatione quâ prævaricatus est, et in peccato suo quod peccavit, in ipsis morietur.

R. Appropinquaverunt..., pag. 282.

CANON.

Ex Concilio Coloniensi
primo.

(*An. 1536. part. 9. cap. 15.
et 16.*)

Qui in exterioribus (ceremoniis) consistit, ac non potius illis admonetur, ut ad Deum respiciat, confugiat, ac totam suam fiduciam in illum collocet; huic citius externa ista in subversionem, quam ædificationem erunt. Quamobrem, quidquid in ejusmodi rebus ad abusum et superstitionem spectat, et quo populus à Deo ad collocandum in externis istis aliquam fiduciam abducere possit, prohibemus.

FERIA QUINTA.

LECTIO I.

De Ezechiële Propheta.
(*Cap. 33.*)

Et factum est verbum Domini ad me, dicens: Fili hominis, loquere ad filios populi tui, et dices ad eos: Terra cum induxero super eam gladium, et tulerit populus terræ virum unum de novissimis suis, et constituerit eum super se speculatorem; et ille viderit gladium venientem super terram, et ceciderit buccinam, et annuntiaverit populo; audiens autem, quisquis ille est, sonitum buccinæ, et

non se observaverit, veneritque gladius, et tulerit eum; sanguis ipsius super caput ejus erit. Sonum buccinæ audivit, et non se observavit, sanguis ejus in ipso erit; si autem se custodierit, animam suam salvabit. Quod si speculator viderit gladium venientem, et non insonuerit buccinam; et populus se non custodierit, veneritque gladius, et tulerit de eis animam; ille quidem in iniquitate sua caput est, sanguinem autem ejus de manu speculatoris requiram.

N. Vivo ego..., pag. 283.

LECTIO II.

Et tu, Fili hominis, speculatorem dedi te domui Israel; audiens ergo ex ore meo sermonem, annuntiabis eis ex me. Si, me dicente ad impium: Impie, morte morieris; non fueris locutus, ut se custodiat impius à viâ suâ; ipse impius in iniquitate suâ morietur; sanguinem autem ejus de manu tuâ requiram. Si autem, annuntiante te ad impium, ut à viis suis convertatur, non fuerit conversus à viâ suâ; ipse in iniquitate suâ morietur; porro tu animam tuam liberasti. Tu ergo, Fili hominis, dic ad domum Israel: Sic locuti estis, dicentes: Iniquitates nostræ

et peccata nostra super nos sunt, et in ipsis nos tabesceamus; quomodo ergo vivere poterimus? Dic ad eos: Vivo ego, dicit Dominus Deus: nolo mortem impii, sed ut convertatur impius a via sua, et vivat. Convertimini, convertimini a viis vestris pessimis; et quare moriemini, Domus Israel?

R. In odorem..., p. 283.

LECTIO III. (Cap. 34.)

Et factum est verbum Domini ad me, dicens: Fili hominis, propheta de pastorebus Israel, propheta, et dices pastorebus: Hæc dicit Dominus Deus: Vae pastorebus Israel, qui pascébant semetipsos; nonne greges à pastorebus pascuntur? Lac comedebatis, et lanis operiebamini, et quod crassum erat, occidebatis; gregem autem meum non pascebatis. Quod infirmum fuit, non consolidastis, et quod ægròtum, non sanastis, quod confractum est, non alligastis, et quod abiectum est, non reduxistis, et quod perierat, non quaesistis; sed cum austeritate imperabatis eis, et cum potentiâ. Et dispersæ sunt oves meæ, eo quod non esset pastor; et factæ sunt in devorationem omnium bestiarum agri, et dispersæ sunt.

R. Visitabo..., pag. 283.

CANON.

Ex Concilio Senonensi.

(Anno 1528. decret. morum, 17.)

ORGANORUM usum Ecclesia à Patribus ad cultum servitiumque divinum recepit. Nolumus itaque quod organicis instrumentis resonet in ecclesiâ impudica aut lasciva melodia, sed sonus omninò dulcis, qui nihil præter hymnos divinos et cantica spiritalia repræsentet.

FERIA SEXTA.

LECTIO I.

De Ezechiële Propheta.

(Cap. 34.)

Vivo ego, dicit Dominus Deus; quia pro eo quod facti sunt greges mei in rapinam, et oves meæ in devorationem omnium bestiarum agri, eo quod non esset pastor; neque enim quaesierunt pastores mei gregem meum, sed pascébant pastores semetipsos, et greges meos non pascébant; propterea, pastores, audite verbum Domini. Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ipse super pastores requiram gregem meum de manu eorum, et cessare faciam eos, ut ultra non pascant gregem, nec pascant amplius pastores semetipsos; et liberabo gregem meum de

ore eorum, et non erit ultra eis in escam.

R. Vidi..., pag. 284.

LECTIO II.

QUIA hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ipse requiram oves meas, et visitabo eas... In pascuis uberimis pascam eas, et in montibus excelsis Israel erunt pascua earum; ibi requiescent in herbis virentibus, et in pascuis pinguibus pascuntur super montes Israel. Ego pascam oves meas, et ego eas accubare faciam, dicit Dominus Deus. Quod perierat, requiram, et quod abiectum erat, reducam, et quod confractum fuerat, alligabo, et quod infirmum fuerat, consolidabo, et quod pingue et forte, custodiam; et pascam illas iudicio.

R. Mitto ego..., p. 282.

LECTIO III.

PROPTEREA hæc dicit Dominus Deus ad vos: Ecce ego ipse iudico inter pecus pingue et macilentum; pro eo quod lateribus et humeris impingebatis, et cornibus vestris ventilabatis omnia infirma pecora, donec dispergerentur foras: salvabo gregem meum, et non erit ultra in rapinam, et iudicabo inter pecus et pecus. Et suscitabo super eas pastorem unum, qui pascat eas, servum meum

David; ipse pascet eas, et ipse erit eis in Pastorem.

R. Appropinquaverunt..., pag. 282.

CANON.

Ex Concilio Coloniensi primo.

(An. 1536. part. 9. c. 14.)

BENEDICUNTUR campanæ, ut sint tubæ Ecclesiæ militantis, quibus vocetur populus ad conveniendum in templum, et audiendum verbum Dei; Clerus verò ad annuntiandum manè misericordiam Dei, et veritatem ejus per noctem; ut per illarum sonitum, Fideles invitentur ad preces, et ut crescat in his devotio fidei.

SABBATO.

LECTIO I.

De Ezechiële Prophetà.

(Cap. 36.)

PEPERCI nòmini sancto meo, quod polluerat domus Israel in gentibus, ad quas ingressi sunt. Idcirco dices domui Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Non propter vos ego faciam, Domus Israel, sed propter nomen sanctum meum, quod polluistis in gentibus, ad quas intrastis. Et sanctificabo nomen meum magnum, quod pollutum est inter gentes, quod polluistis in medio earum; ut sciant gentes quia ego Dominus, ait

Dóminus exercítium, cùm sanctificátus fúero in vobis coram eis. Tollam quippe vos de géntibus, et congregábo vos de univérsis terris, et addúcam vos in terram vestram. Et effúndam super vos aquam mundam, et mundabimini ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérsis idólis vestris mundábo vos. Et dabo vobis cor novum, et spiritum novum ponam in médio vestri; et áuferam cor lapídeum de carne vestrá, et dabo vobis cor carneum. Et Spíritum meum ponam in médio vestri; et fáciam, ut in præcéptis meis ambulétis, et iudicia mea custodiátis, et operémini.

[*Si fiat de Sabbato, duo prima RR. sumuntur à II. Noct. Dom. præced. 3. verò habetur in Proprio*].

LECTIO II. (*Cap. 37.*)

FACTA est super me manus Dómini, et edúxit me in Spíritu Dómini; et dimisit me in médio campi, quierat plenus óssibus, et circumdúxit me per ea in gyro; erant autem multa valdè super fáciem campi, siccaque vehementer. Et dixit ad me: Fili hóminis, putasne, vivent ossa ista? Et dixi: Dómine Deus, tu nósti. Et dixit ad me: Vaticináre de óssibus istis, et dices eis: Ossa árida,

audite verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his: Ecce ego intromittam in vós spíritum, et vivétis. Et dabo super vos nervos, et succréscere fáciam super vos. carnes, et superexténdam in vobis cutem; et dabo vobis spíritum, et vivétis, et sciétis quia ego Dóminus.

LECTIO III.

ET prophetávi sicut præcéperat mihi; factus est autem sónitus, prophetánte me, et ecce commótió, et accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad junctúram suam. Et vidi, et ecce super ea nervi et carnes ascendérunt; et exténta est in eis cutis désuper, et spíritum non habébant. Et dixit ad me: Vaticináre ad spíritum, vaticináre, Fili hóminis, et dices ad spíritum: Hæc dicit Dóminus Deus: A quátuor ventis veni, spíritus, et insúfla super interféctos istos, et revivíscant. Et prophetávi, sicut præcéperat mihi; et ingressus est in ea spíritus, et vixérunt; steterúntque super pedes suos, exércitus grandis nimis valdè. Et dixit ad me: Fili hóminis, ossa hæc univérsa domus Israel est; ipsi dicunt: Aruerunt ossa nostra, et périit spes nostra, et abacíssei sumus. Proptér-

ea vaticinâre, et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus: Eccè ego apériam túmulos vestros, et edúcam vos de sepúlcris vestris, Pópulus meus; et indúcam vos in terram Israel.

CANON.

Ex Concílio Cameracénsi.

(An. 4565. tit. 6. c. 15.)

Qui tintinnábula et campánulas ad harmóniam quamdam pulsâre solent, cáveant omnínò ne hujúsmodi pulsatióne cantiónes turpes, inhonestas, et vulgò jactatas imiténtur; sed potiùs hymnórum et canticórum Ecclésiæ modulatiónes.

Ad Magnif. Ant. 1. g. Anánias et Azárias et Mísael credéntes, liberátí sunt de flammâ. Dániel in suâ simplicitate liberátus est de ore leónum. (1. Machab. 2.)

Oratio, Spiritum..., ut infusa ad Laudes.

DOMINICA XXI.

POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO I.

Incipit liber Daniélis,
Prophætæ. (Cap. 1.)

Anno tértio regni Jóakim, regis Juda, venit Nabuchodonosor, rex Babylónis, in Jerúsalem, et obsedit eam; et trádedit Dóminus in manu ejus, Jóakim regem Juda, et partem va-

sórum domûs Dei; et asportávit ea in terram Sennaar in domum dei sui, et vasa intulit in domum thesauri dei sui. Et ait Rex Asphenes, præposito eunuchórum, ut introduceret de filiis Israel, et de sémine régio et tyrannórum, púeros in quibus nulla esset mácula, decóros formâ, et eruditos omni sapiéntiâ, cautos sciéntiâ, et doctos disciplinâ, et qui possent stare in palatio regis; ut doceret eos litteras, et linguam Chaldæórum. Et constituit eis rex annónam per singulos dies de cibis suis, et de vino undè bibébat ipse; ut enutrítí tribus annis, póstea starent in conspéctu regis.

R. Exclamávit Susánna, et dixit: Deus ætérne, qui absconditórum es cónitor, tu scis quóniam falsum testimónium tulérunt contra me; et ecce mórior. * Exaudivit Dóminus vocem ejus; et salvátus est sanguis innoxius in die illâ. **V.** Deus, qui justificat, quis est qui condémnet? * Exaudivit... (Dan. 13. Rom. 8.)

LECTIO II.

Fuerunt ergò inter eos de filiis Juda, Dániel, Anánias, Mísael et Azárias. Et impósuit eis præpositus eunuchórum nómína; Daniéli, Balthassar; Anánias, Sidrach;

Misaéli, Misach; et Azáriæ, Abdénago. Proposuit autem Dániel in corde suo, ne pollueretur de mensâ regis, neque de vino potûs ejus; et rogavit eunuchorum præpositum, ne contaminaretur. Dedit autem Deus Daniéli grâtiâ et misericórdiam in conspectu principis eunuchorum. Et ait princeps eunuchorum ad Daniélem: Timeo ego dñm meum regem, qui constituit vobis cibum et potum; qui si viderit vultus vestros macilentiores præ cæteris adulescētibus coævis vestris, condemnâbitis caput meum regi.

R. Deus noster, quem cõlimus, * Potest eripere nos de camíno ignis, et de mánibus tuis, ó Rex, liberâre. Quòd si noluerit, notum sit tibi quia deos tuos non cõlimus. V. Etsi sunt qui dicantur dii, nobis tamen unus Deus. * Potest eripere... (*Dan. 3. 1. Cor. 8.*)

LECTIO III.

ET dixit Dániel ad Málasar, quem constitúerat princeps eunuchorum super Daniélem, Anániam, Misaélem, et Azáriam: Tenta nos, óbsecro, servos tuos diébus decem, et dentur nobis legúmina ad vescéndum, et aqua ad bibéndum; et contemplâre vultus nostros, et

vultus puerórum qui vescúntur cibo régio; et sicut videris, fácies cum servis tuis. Qui, audíto sermóne hujuscémodi, tentávit eos diébus decem. Post dies autem decem, apparuerunt vultus eórum meliôres et corpulentiôres præ ómnibus púeris qui vescebántur cibo régio. Porro Málasar tollébat cibária et vinum potûs eórum, dabátque eis legúmina. Púeris autem his dedit Deus sciéntiam et disciplinam, in omni libro et sapiéntiâ; Daniéli autem intelligéntiam ómnium visiónum et somniórum.

R. Ego Nabuchodónosor óculos meos ad cælum levávi, et sensus meus rédditus est mihi, et figúra mea revérta est ad me: * Laudo, et glorífico regem cœli; quia gradiétes in supérbiâ potest humiliâre. V. Deus supérbis resistit, humilibus autem dat grâtiâ. * Laudo.... Glória.... * Laudo.... (*Dan. 4. Jac. 4.*)

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Sermo sancti Ambrósii, Episcopi.
(*De Off. Minist. Lib. 2. cap. 10 et 11.*)

DANIEL ex captivis, regálium consultórum árbitr factus, consiliis suis emendávit præsentia, annun-

tiâvit futûra. Ex his enim quæ frequenter interpretatus ostenderat veri se esse annuntium, fides ei in omnibus deferebatur. Quis Daniélis consilium refugeret, de quo Deus ipse dixit: Quis Danièle sapiëntior? aut quomodo homines de eorum dubitare mentibus possent, quibus Deus tantam conferebat grâtiâ? Quàm purus Daniélis ânimus, ut mulceret barbaros mores, mitigaret leones! quæ in illo temperantia! quanta ânimi et corporis continëntia! Nec imméritò mirâbilis factus omnibus, quandò, quod vehementer admirantur homines, regalibus fultus amicitiiis, aurum non quærebat, nec delatum sibi honorem pluris faciebat quàm fidem. Quin etiam periclitari malebat pro lege Dómini, quàm pro grâtiâ hominis inflecti.

R. Dârius rex scripsit universis pópulis: A me constitutum est decretum, ut in universo regno meo tremiscant et pãveant Deum Daniélis. * Ipse est enim Deus vivens et æternus; ipse liberátor, atque salvátor; qui liberâvit Daniélem de lacu leonum. ¶ Deus omnium dives in omnes qui invocant illum. * Ipse est enim Deus vivens et æternus... (*Dan.* 6. *Rom.* 10.)

LECTIO V.

(*Lib. 3. de Spiritu S. c. 6.*)

PER Spiritum datur sermo sapiëntiæ. Dâniel, nisi accepisset Dei Spiritum, nunquàm potuisset deprehendere adulterium libidinis, mendacium fraudis. Nam, cùm Susâna presbyterorum conjurationibus appetita, inflexam pópuli mentem videret contemplatione seniorum; et omnibus destituta subsidiis, sola inter homines pudiciatæ suæ conscia, Deum arbitrum precaretur: Exaudivit, inquit, Dóminus vocem ejus, cùm duceretur, ut periret; et excitâvit Dóminus Spiritum sanctum pueri adolescentis, cui nomen Dâniel.

R. Misérunt (Daniélem Babylónii) in lacum leonum. Erat autem Hábacuc propheta in Judæâ, et ipse coxerat pulmentum; et apprehendit eum Angelus, et portâvit eum capillo capitis sui supra lacum. Et ait Dâniel: * Recordatus es mei, Deus, et non dereliquisti diligentes te. ¶ Nunc scio verè quia misit Dóminus Angelum suum. * Recordatus es mei, Deus, et non dereliquisti diligentes te. (*Dan.* 14. *Act.* 12.)

LECTIO VI.

ITAQUE, secundum accepti Spiritûs sancti grâtiâ,

vacillantia perfidorum testimonía deprehendit; neque enim alia nisi divinæ fuit operatio potestatis, ut eos vox sua pröderet, quorum latébat affectus. Ac ne quis fortè existimet quia, dicente Scripturá: Excitávit Deus Spíritum sanctum pueri adolescentis, spíritum in eo patet fuisse hominis, non Spíritum sanctorum; legat in posterioribus, et invéniet quia Spíritum sanctum accépit Dániel, et idéo prophetávit. Dénique et rex eum prætulit, quia habébat grátiam spiritalém. Sic enim dicit: Tu autem, Dániel, potes; quia Spíritus sanctus Dei in te est. Et infra Scriptúra dicit: Et fuit Dániel præpositus illis; quóniam Spíritus erat súperans in eo.

R. Venit rex die séptimo, et introspéxit, et ecce Dániel sedens in médio leónum; et exclamávit voce magná, dicens: * Magnus es, Dómine Deus Daniélis. Et † Extráxit eum de lacu leónum. **V.** Dómine Deus omnipotens, Rex sæculorum, quis non timébit te, et magnificábit nomen tuum? * Magnus es, Dómine Deus Daniélis. Et extráxit eum de lacu leónum. Glória Patri.... † Extráxit eum de lacu leónum. (*Dan.* 14. *Apoc.* 15.)

P. A.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

(*Cap.* 18.)

In illo témpore; Dicit Jesus: Assimilátum est regnum cælorum hómini regi, qui véluit ratióne pónere cum servis suis. Et reliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

(*Homél.* 27. in *Genesim.* 8. 7.)

MAGNUM parabolæ lucrum, modò atténdere voluérimus. Quid enim tantum poterimus dimittere, quantum nobis à Dómino dimittitur? Et nos quidem si hoc voluérimus, consérvis remittimus; ipsi verò à Dómino remissionem accipimus. Et vide ut diligénter singula dicta sint. Non enim dixit simpliciter: Si non dimiseritis homínibus peccáta; sed: [Si non unusquisque fratri suo remiséritis è córdibus vestris delicta illórum]. Advérte quómodo vult cor nostrum in quiéte et tranquillitate esse, et mentem nostram à perturbatióibus aliénam, affectionibúsque ómnibus liberam, plurimúmque nos erga próximum dilectiósni stúdiu declarare. Et alio quoque loco iterum dicentem audire licet: [Si dimiseritis homínibus delicta illórum, dimittet et vobis

Pater vester cœlestis]. Ne igitur putemus, dùm hoc facimus, nos alteri gratificari, aut magnum quoddam beneficium apud illum depõnere. Nam ipsi sumus qui beneficio fruimur, et multùm lucri indè nobis conciliamus; sicut etiã si hoc non fecerimus, omninò nihil eos lædere poterimus, nobis ipsis autem intolerabilem gehennæ pœnam paramus.

R. Pròcidens servus, orabat (dòminum suum), dicens: Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi. Misértus autem dòminus servi illius, * Dimisit eum, et debitum dimisit ei. ¶ Quoniam pius et miséricors est Deus, et remittet in die tribulationis peccata. * Dimisit... (*Matt. 18. Eccli. 2.*)

LECTIO VIII.

INCIRCO óbsecro ut cogitantes hæc, nunquàm committamus, ut eórum qui nos contristarunt, vel aliàs offendérunt, injúriæ reminiscámur, vel inimico ánimo erga illos afficiámur; sed considerantes quanta hoc nobis áfferat beneficia, et quantam apud Dòminum fidúciã; et ante ómnia, quòd reconciliári cum iis qui nos injúriã affecère, peccatórum nostrórum absúptio quædam sit; festinémus et an-

helémus, ut parátum indè lucrum reputantes, tam officiósí in eos simus qui nos offendérunt, quàm sumus in eos qui verè nobis benefáciunt.

R. Homo in hóminem similem sibi non habet misericórdiam, et de peccátis suis deprecátur? * Quis exorábit pro delictis illius? ¶ Judicium sine misericórdiã illi qui non fecit misericórdiam. * Quis exorabit... (*Eccli. 28. Jac. 2.*)

LECTIO IX. (§. 8.)

COGITA, óbsecro, Dilécte, quanta sit hujus virtútis magnitúdo; et disce vel ex præmiis, quæ propter illam Univérsi Dòminus promisit. Nam, cùm dixisset: [Diligite inimicos vestros, benedicite eis qui persequúntur vos, oráte pro calumniántibus vos]; quia sublimia sunt præcépta, summúmque vérticem tangéntia, inquit; [ut efficiámini símiles Patri vestro qui in cœlis est; quia solem suum oriri facit super bonos et malos, et pluit super justos et injústos]. Vidisti, quantùm facultas fert humana, cui similis fiat qui non solùm non ulciscitur eum qui offéndit, sed et pro eo oráre studet? Ne igitur negligentiã nostrã talibus nos fraudémus bonis, et præmiis quæ omnem sermónem

transcendunt; sed modis omnibus boni hujus operis nobis cura sit, cogaturque et erudiatur mens, ut pareat Dei præceptis.

R. Dimittite, et dimittimini: * Eadem quippe mensurâ, quâ mensi fueritis, remetiatur vobis. V. Quod ab alio oderis fieri tibi, vide ne tu aliquândo alteri facias. * Eadem... Glória... * Eadem... (*Luc. 6. Tob. 4.*)

Ad BENEDIC. Ant. 7. a. Serve nequam, omne debitum dimisi tibi, quoniam rogasti me; nonne ergo oportuit et te misereri conservi tui, sicut et ego tui miserus sum? (*Matt. 18.*)

Oratio.

SPIRITUM nobis, Domine, tuæ charitatis benignus infunde; ut fratribus nostris de corde remittamus, quatenus et nobis debita nostra propitius dimittas; Per Dominum nostrum...

CANON.

Ex Concilio Mediolanensi primo.

(*An. 1565. part. 2. tit. 5.*)

MONEANT Párochi frequenter patresfamilias, ut filios et famulos, quos in bestiis pascendis occupant, saltem diebus Festis, Missæ jubeant interesse.

Ad MAGNIF. Ant. 2. D. Iratus dominus, tradidit (servum) tortoribus, quo-

adusque redderet universum debitum; sic et Pater cœlestis faciet vobis, si non remisistis unusquisque fratri suo de cordibus vestris. (*Matt. 18.*)

FERIA SECUNDA.

LECTIO I.

De Danièle Propheta.

(*Cap. 2.*)

IN anno secundo regni Nabuchodonosor, vidit Nabuchodonosor somnium, et conterritus est spiritus ejus, et somnium ejus fugit ab eo. Præcepit autem rex, ut convocarentur arioli, et magi, et malefici, et Chaldæi, ut indicarent regi somnia sua; qui cum venissent, steterunt coram rege. Et dixit ad eos rex: Vidi somnium, et mente confusus, ignoro quid viderim. Responderuntque Chaldæi regi Syriacè: Rex, in sempiternum vive; dic somnium servis tuis, et interpretationem ejus indicabimus. Et respondens rex, ait Chaldæis: Sermo recessit à me; nisi indicaveritis mihi somnium, et conjecturam ejus, peribitis vos, et domus vestra publicabuntur. Si autem somnium et conjecturam ejus narraveritis, præmia et dona, et honorem multum accipietis à me.

R. Exclamavit..., p. 294.

LECTIO II.

RESPONDENTES ergò Chaldæi coram rege, dixerunt: Non est homo super terram, qui sermónem tuum, Rex, possit implere; sed neque regum quisquam magnus et potens verbum hujuscemodi sciscitatur ab omni ariolo, et mago, et Chaldæo. Sermo enim quem tu quæris, Rex, gravis est; nec reperiétur quisquam, qui indicet illum in conspectu regis, excéptis diis, quorum non est cum hominibus conversatio. Quo audito, rex in furóre et in irâ magnâ præcepit, ut perirent omnes sapiéntes Babylónis. Et egressâ sententiâ, sapiéntes interficiebantur; quærebanturque Dániel et sócii ejus, ut perirent. Tunc Dániel requisivit de lege atque sententiâ, ab Arioch, principe militiæ regis.

R. Deus noster..., p. 295.

LECTIO III.

CUM ergò rem indicasset Arioch Daniéli, Dániel ingressus, rogávit regem, ut tempus daret sibi ad solutióem indicándam regi. Et ingressus est domum suam, Ananiæque, et Misaeli, et Azariæ, sóciis suis, indicávit negótium; ut quærerent misericórdiam à fácie Dei cæli super sacraménto isto, et non perirent Dániel

et sócii ejus cum cæteris sapiéntibus Babylónis. Tunc Daniéli mystérium per visionem nocte revelátum est; et benedixit Dániel Deum cæli.

R. Ego..., pag. 295.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénsi primo.

(An. 1565. part. 2. tit. 5.)

OBATORUM ædificatióem, aut usum, ne fáci-
lè, sed magnâ de causâ permittant Episcopi. Cui autem id permissum fúerit, is eo rárius utátur; ne distrácti homines illâ commoditáte, ecclésiám Dei minùs frequentent; quod exémplo étiam nóceat aliis.

FERIA TERTIA.

LECTIO I.

De Daniéle Prophétâ

(Cap. 2.)

POST hæc, Dániel ingressus ad Arioch, quem constitúerat rex, ut perderet sapiéntes Babylónis, sic ei locútus est: Sapiéntes Babylónis ne perdas, intróduc me in conspectu regis, et solutióem regi narrábo. Tunc Arioch festínus introduxit Daniélem ad regem, et dixit ei: Inveni hóminem de filiis transmigratióis Juda, qui solutióem regi annúntiet. Respóndit rex, et dixit Daniéli, cujus nomen erat

Baltassar: Putasne verè potes mihi indicâre sômnium quod vidi, et interpretatiônem ejus? Et respondens Dâniel coram rege, ait: Mystérium quod rex intérogat, sapiéntes, magi, arioli, et aréspices néqueunt indicâre regi. Sed est Deus in cœlo revelâns mystéria, qui indicâvit tibi, rex Nabuchodónosor, quæ ventúra sunt in novíssimis temporibus.

R. Dârius rex..., p. 296.

LECTIO II.

Tu, Rex, vidébas, et ecce quasi státua una grandis; státua illa magna, et staturâ sublimis stabat contra te, et intq̃itus ejus erat terribilis. Hujus státuæ caput ex auro óptimo erat, pectus autem et bráchia de argénto, porrò venter et fémora ex ære. Tibiæ autem férreæ, pedum quædam pars erat férrea, quædam autem fictilis. Vidébas ità, donec abscissus est lapis de monte sine mânibus; et percússit státuam in pédibus ejus férreis et fictilibus, et comminuit eos. Tunc contrita sunt páriter ferrum, testa, æs, argéntum et aurum, et redácta quasi in favillam æstivæ áræ, quæ rapta sunt vento; nullúsque locus invéntus est eis. Lapis autem qui percússerat státuam, factus est mons magnus, et

implévit univérsam terram. Hoc est sômnium.

R. Misérunt..., pag. 296.

LECTIO III.

INTERPRETATIONEM quoque ejus dicémus coram te, Rex. Tu rex regum es; et Deus cœli regnum et fortitudinem, et impérium et glóriam dedit tibi; et ómnia in quibus hábitant filii hóminum et béstiaæ agri, volucres quoque cœli dedit in manu tuâ, et sub ditiónem tuâ univérſa constitúit; tu es ergò caput áureum. Et post te, consúrget regnum áliud, minus te, argénteum; et regnum tértium áliud, æreum, quod imperábit univérſæ terræ. Et regnum quartum erit velut ferrum; quómodò ferrum comminuit et domat ómnia, sic comminuet et cónteret ómnia hæc. Porrò quia vidisti pedum, et digitorum partem testæ figuli, et partem férream; regnum divísus erit, quod tamen de plantário ferri oriétur, secúndum quod vidisti ferrum mistum testæ ex luto. Et digitos pedum ex parte férreos, et ex parte fictiles; ex parte regnum erit sólídum, et ex parte contrítum. Quod autem vidisti ferram mistum testæ ex luto, commiscebúntur quidem húmáno sémine, sed non adhærébunt sibi, sicuti

ferrum misceri non potest testæ. In dièbus autem regnorum illorum, suscitabit Deus cœli regnum, quod in ætèrnum non dissipabitur, et regnum ejus alteri populo non tradetur; comminuet autem, et consumet universa regna hæc; et ipsum stabit in ætèrnum.

R. Venit Rex..., p. 297.

CANON.

Ex Concilio Mediolanensi primo.

(An. 1565. part. 2. tit. 5.)

ORATORIA ne sint in interiorum ædium partibus, in quibus domini vel familia frequentius versentur, sed commodo et honesto loco, à cubiculis, tricliniis, et ab aulâ separato; ad Templi formam et regulam propius accedant; nec ita angusta sint, ut qui Missam audierint, ad ostium, aut fenestram stare cogantur, aut denique ibi Sacris interesse, ubi promiscuè profanum aliquod exerceatur.

FERIA QUARTA.

LECTIO I.

De Danièle Propheta.

(Cap. 3.)

NABUCHODONOSOR rex fecit statuam auream, altitudine cubitorum sexaginta, latitudine cubitorum sex, et statuit eam in campo Dura provincie Babylonis. Itaque

Nabuchodonosor rex misit ad congregandos satrapas, magistratus et iudices, duces et tyrannos, et prefectos, omnesque principes regionum; ut convenirent ad dedicationem statuæ, quam erexerat Nabuchodonosor rex... Stabant autem in conspectu statuæ quam posuerat Nabuchodonosor rex; et præco clamabat valenter: Vobis dicitur populis, tribubus, et linguis: In horâ quâ audieritis sonitum tubæ, et fistulæ et citharæ, sambucæ et psalterii, et symphonie, et universi generis musicorum, cadentes, adorâte statuam auream, quam constituit Naduchodonosor rex. Si quis autem non prostratus adoraverit, eadem horâ mittetur in fornacem ignis ardentis.

R. Exclamavit..., p. 294.

LECTIO II.

STATIMQUE in ipso tempore accedentes viri Chaldaei, accusaverunt Judæos, dixeruntque Nabuchodonosor regi: Rex, in ætèrnum vive... Sunt viri Judæi, quos constituisti super opera regionis Babylonis, Sidrach, Misach et Abdénago; viri isti contempsérunt, Rex, decretum tuum, deos tuos non colunt, et statuam auream quam erexisti, non adorant. Tunc Nabuchodonosor in fu-

róre et in irâ præcepit, ut adduceréntur Sidrach, Misach et Abdénago; qui confestim adducti sunt in conspectu regis. Pronuntiánsque Nabuchodónosor rex, ait eis: Veréne, Sidrach, Misach et Abdénago, deos meos non cólitis, et státuam áuream quam constitui, non adorátis?

R. Deus noster..., p. 295.

LECTIO III.

RESPONDENTES Sidrach, Misach et Abdénago, dixerunt regi Nabuchodónosor: Non opórtet nos de hâc re respondére tibi. Eccè enim Deus noster quem cólimus, potest eripere nos de camíno ignis ardéntis, et de mánibus tuis, ó rex, liberáre. Quòd si nolúerit, notum sit tibi, Rex, quia deos tuos non cólimus, et státuam áuream, quam erexísti, non adorámus. Tunc Nabuchodónosor replétus est furóre; et aspéctus faciéi illíus immutátus est super Sidrach, Misach et Abdénago; et præcepit ut succenderétur fornax séptuplùm quàm succéndi consuéverat. Et viris fortíssimis de exercitu suo iussit, ut ligátis pedibus, Sidrach, Misach et Abdénago, mitterent eos in fornácem ignis ardéntis. Et confestim viri illi vincti, cum braccis suis, et tiáris,

et calceaméntis, et véstibus, missi sunt in médium fornácis ignis ardéntis, nam jússio regis urgébat; fornax autem succénsa erat nimis. Porrò viros illos, qui miserant Sidrach, Misach et Abdénago, interfécit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach et Abdénago ceciderunt in médio camíno ignis ardéntis, colligáti. Et ambulábant in médio flammæ, laudántes Deum, et benedicéntes Dómino.

R. Ego..., pag. 295.

CANON.

Ex Concílio Moguntíno.

(An. 1549. c. ad mores 95.)

SACELLANI nobílium in Sacéllis castrórum Missas celebráre, aut ália Sacraménta conférre, aut étiam prædicáre non præsumant, nisi super eo auctoritátem et consénsu Ordinariórum obtinúerint, salvis étiam júribus Parochiárum ad quas tália castra nobílium pertinére noscúntur.

FERIA QUINTA.

LECTIO I.

De Daniéle Prophétâ.

(Cap. 3.)

NABUCHODONOSOR rex obstupuit, et surréxit prope-rè, et ait optimátibus suis: Nonne tres viros mísimus in médium ignis compeditos?

Qui respondentes regi, dixerunt: Verè, Rex. Respondit, et ait: Eccè ego video quatuor viros solutos, et ambulantes in medio ignis, et nihil corruptionis in eis est, et species quarti similis Filio Dei. Tunc accessit Nabuchodonosor ad ostium fornacis ignis ardentis, et ait: Sidrach, Misach et Abdénago, servi Dei Excelsi, egredimini, et venite. Statimque egressi sunt Sidrach, Misach et Abdénago de medio ignis. Et congregati sátrapæ et magistrátus, et júdices et potèntes regis, contemplabantur viros illos, quóniam nihil potestatis habuisset ignis in corpóribus eórum, et capillus capitis eórum non esset adustus, et sarábala eórum non fuissent immutata, et odor ignis non transisset per eos.

R. Dárius rex..., p. 296.

LECTIO II.

Et erumpens Nabuchodonosor, ait: Benedictus Deus eórum, Sidrach videlicet, Misach et Abdénago, qui misit Angelum suum, et eruit servos suos, qui crediderunt in eum; et verbum regis immutaverunt, et tradiderunt corpóra sua, ne servirent, et ne adorarent omnem deum, excépto Deo suo. A me ergò pòsitum est hoc decretum, ut omnis pó-

pulus, tribus, et lingua, quæcúmque locúta fuerit blasphemiam contra Deum Sidrach, Misach et Abdénago, dispéreat, et domus ejus vastétur; neque enim est álius Deus, qui possit ita salvare.

R. Misérunt..., pag. 296.

LECTIO III.

TUNC rex promovit Sidrach, Misach et Abdénago in provinciá Babylónis. Nabuchodonosor rex, ómnibus pópulis, gèntibus, et linguis, qui hábitant in universá terrá, pax vobis multiplicétur. Signa et mirabilia fecit apud me Deus excelsus. Plácuít ergò mihi prædicáre signa ejus, quia magna sunt; et mirabilia ejus, quia fórtia; et regnum ejus regnum sempitérnum, et potéstas ejus in generationem et generationem.

R. Venit Rex..., pag. 297.

CANON.

Ex Statútis Synodálibus
Diocésis Ambianénsis.
(An. 1662. sub Francisco
Episcopo.)

ECCLÉSIE ornámentis, lintheis librisque necessariis instructæ erunt: Fontes baptismáles decènter tenebuntur; aqua baptismális in vásculis mundis ac puris servábitur, quæ clavi clausa erunt, perindè ac sacrórum oleórum váscula, quæ ne

Tabernáculo unquam includantur, omnino interdicimus. Altaria omnia tapetibus tecta erunt; et, si commodè fieri potest, cancellis ferreis ligneisque septa; ea verò transferri aliò diruive sine nostro permissu nunquam licebit.

FERIA SEXTA.

LECTIO I.

De Danièle Prophetà.

(Cap. 4.)

SOMNIUM vidi ego Nabuchodonosor rex; tu ergò Baltassar, interpretationem narra festinus; quia omnes sapientes regni mei non queunt solutionem edicere mihi; tu autem potes, quia spiritus deorum sanctorum in te est. Tunc Daniel, cujus nomen Baltassar, cepit intra semetipsum tacitus cogitare quasi unâ horâ; et cogitationes ejus conturbabant eum. Respondens autem rex, ait: Baltassar, somnium et interpretatio ejus non conturbent te. Respondit Baltassar, et dixit: Domine mi, somnium his qui te oderunt, et interpretatio ejus hostibus tuis sit. Arborem quam vidisti sublimem atque robustam, cujus altitudo pertingit ad cælum, et aspectus illius in omnem terram; et rami ejus pulcherrimi, et fructus ejus nimius,

et esca omnium in eâ, subter eam habitantes bestiae agri, et in ramis ejus commorantes aves cæli. Tu es, Rex, qui magnificatus es, et invaluisti; et magnitudo tua crevit, et pervenit usque ad cælum, et potestas tua in terminos universæ terræ.

R. Exclamavit..., p. 294.

LECTIO II.

QUOD autem vidit rex Vigilem et Sanctum descendere de cælo et dicere: Succidite arborem, et dissipate illam, attamen germen radicum ejus in terrâ dimittite, et vinciatur ferro et ære in herbis foris, et rore cæli conspergatur, et cum feris sit pabulum ejus; donec septem tempora mutantur super eum. Hæc est interpretatio sententiæ Altissimi, quæ pervenit super dominum meum regem: ejicient te ab hominibus, et cum bestiis ferisque erit habitatio tua, et fenum, ut bos, comedes, et rore cæli infundèris; septem quoque tempora mutabuntur super te, donec scias quòd dominetur Excelsus super regnum hominum, et cuicumque voluerit, det illud.

R. Deus noster..., p. 295.

LECTIO III.

QUOD autem præcepit ut relinqueretur germen radicum ejus, id est, arbo-

ris; regnum tuum tibi manebit, postquam cognoveris potestatem esse cœlestem. Quamobrem, Rex, consilium meum placeat tibi, et peccata tua eleemosynis redime, et iniquitates tuas misericordiis pauperum; forsitan ignoscet delictis tuis. Omnia hæc venerunt super Nabuchodonosor regem.

R. Ego..., pag. 295.

CANON.

Ex Concilio Tolosano.

(An. 1590. part. 3. c. 1. n. 3.)

QUÆ sacris rerum divinarum usibus, vestes, vasa, aliæque id genus erunt comparata, ea sollicita nitōris custodiā asserventur, nec unquam profanis usibus inserviēda mutuō concedantur; ne promiscuā sæcularium attrectatione polluantur.

SABBATO.

¶ *Si duæ supersint tantum Hebdomadæ usque ad Adventum, (quod contingit quando Pascha incidit in diem xxiv. aut xxv. Aprilis), Ant. Ne confundas nos, prætermittitur, cum omnibus Lectionibus sequentis Hebdomadæ, quæ de Daniele sunt, et pro Officio Dominicæ et Hebdomadæ XXII. ponitur Officium Dominicæ et Hebdomadæ XXIII. hodièque fit de Psalterio; et*

legitur pro III. Lectione, Homilia Dominicæ XXII. cum R. Subiecti estote... Ad Laudes verò ponitur Antiph. ad Benedictus et Oratio de eadem Dominicâ, quæ dicitur etiam ad Horas usque ad Nonam inclusive.

Si autem hodiè occurrat Festum semiduplex, aut supra, ultima etiam Lectio erit de Homiliâ prædictæ Dominicæ, cum ejusdem Commemor. in Laudibus, per Ant. ad Benedictus, et Orationem.

LECTIO I.

De Daniele Propheta.

(Cap. 4.)

POST finem mēsiū duōdecim, Nabuchodonosor in aulā Babylōnis deambulabat. Responditque rex, et ait: Nonne hæc est Bābylon magna, quam ego ædificāvi in domum regni, in robore fortitudinis meæ, et in gloriā decōris mei? Cūque sermo adhuc esset in ore regis, vox de cœlo ruit: Tibi dicitur, Nabuchodonosor rex: Regnum tuum transibit à te, et ab hominibus ejicient te, et cum bestiis et feris erit habitatio tua; fenum quasi bos cōmedes, et septem tēpora mutabuntur super te, donec scias quod dominetur Excelsus in regno hominum, et cuicumque voluerit, det illud.

[*Si fiat de Sabbato, duo prima R. sumentur à II. Noct. Dom. præcedentis; 3. verò R. habetur in Proprio.*]

LECTIO II.

EADEM horâ sermo complētus est super Nabuchodónosor, et ex hominibus abiectus est, et fenum, ut bos, comédit, et rore cœli corpus ejus infectum est; donec capilli ejus in similitudinem aquilârum crêsserent, et ungues ejus quasi avium. Igitur post finem diêrum, ego Nabuchodónosor óculos meos ad cœlum levâvi, et sensus meus reditus est mihi; et Altissimo benedixi, et vivéntem in sempiternum laudâvi, et glorificâvi; quia potestas ejus potestas sempiterna et regnum ejus in generatió- nem et generatió- nem. Et omnes habitatores terræ apud eum in nihilum reputati sunt; juxta voluntatem enim suam facit tam in Virtutibus cœli, quàm in habitatoribus terræ; et non est qui resistat mânuí ejus, et dicat: Quare fecisti?

LECTIO III.

IN ipso tẽpore, sensus meus revêrsus est ad me, et ad honórem regni mei decorẽque pervéni; et figura mea revêrsa est ad me; et optimâtes mei, et magis-

tratus mei requisierunt me, et in regno meo restitutus sum; et magnificéntia amplior áddita est mihi. Nunc igitur ego Nabuchodónosor laudo, et magnífico, et glorífico Regem cœli; quia ómnia ópera ejus vera, et viæ ejus judícia, et gradiétes insupérbiâ potest humiliâre.

CANON.

Ex Concílio Avenionénsi.

(*An. 1594. tit. 24.*)

CALICES ad Missæ sacrificium non adhibeántur, nisi argéntei, ab interióre parte inaurâti. Sint verò instrúcti purificatório decénti et albo, paténâ inauratâ, ad dignoscéndas partículas commodióre; velo decénti ejus colóris qui Missæ Officio convéniat; quodque totum Cálicem tegat.

Ad MAGNIF. Ant. 4. E.

Ne confúndas nos, (Dómine); sed fac nobiscum juxta mansuetúdinem tuam, et secúndum multitudínem misericórdiæ tuæ. (*Dan. 3.*)

Oratio, Dirigat corda..., ut infrâ ad Laudes.

DOMINICA XXII.

POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO I.

De Daniële Prophétâ.

(*Cap. 5.*)

BALTASSAR rex fecit grande convivium optimátibus

suis mille; et unusquisque secundū suam bibēbat ætatem. Præcepit ergo jam temulēntus, ut afferrentur vasa aurea et argentea, quæ asportāverat Nabuchodónosor pater ejus de templo, quod fuit in Jerúsalem;... et bibērunt in eis rex et optimātes ejus, uxóres et concubínæ illius. Bibēbant vinum, et laudābant deos suos aureos et argenteos, æreos, férreos, ligneosque et lapídeos. In eādē horā apparuerunt dígití, quasi manús hóminis scribēntis contra candelābrum in superficie parietis aulæ régiæ; et rex aspiciēbat artículos manús scribēntis. Tunc fácies regis commutāta est, et cogitatíones ejus conturbābant eum; et compáges renū ejus solvebāntur, et gēnua ejus ad se invicem collidebāntur.

R. Exclamāvit..., p. 294.

LECTIO II.

Iterum introductus est Dániel coram rege. Ad quem præfātus rex, ait.... Nunc introgréssi sunt in conspectu meo sapiētes magi, ut scripturam hanc légerent, et interpretatíonem ejus indicārent mihi; et nequiverunt sensum hujus sermónis edicere. Porro ego audivi de te, quòd possis obscura interpretári, et ligata dis-

solvere; si ergò vales scripturam légere, et interpretatíonem ejus indicāre mihi, púrpurā vestiēris, et torquem auream circa collum tuum habébis, et tértius in regno meo princeps eris. Ad quæ respóndens Dániel, ait coram rege: Múnера tua sint tibi, et dona domūs tuæ álteri da; scripturam autem legam tibi, Rex; et interpretatíonem ejus ostēdam tibi.

R. Deus noster..., p. 295.

LECTIO III.

ADVERSUS Dominatórem cæli elevātus es; et vasa domūs ejus allāta sunt coram te; et tu, et optimātes tui, et uxóres tuæ, et concubínæ tuæ, vinum bibistis in eis... Idcirco ab eo missus est articulus manús, quæ scripsit hoc quod exarātum est. Hæc est autem scriptúra, quæ digésta est: Mane, Thecel, Phares. Et hæc est interpretatíó sermónis. Mane: Numerāvit Deus regnum tuum, et complévit illud. Thecel: Appénsus es in statérâ, et invēntus es minús habens. Phares: Divísus est regnum tuum, et datum est Medis et Persis. Tunc, jubēnte rege, indútus est Dániel púrpurā, et circúmdata est torques aurea collo ejus; et prædicātum est de eo, quòd habéret potestá-

tem tertius in regno suo. Eadem nocte interfectus est Baltassar, rex Chaldaeus. Et Darius Medus successit in regnum, annos natus sexaginta duos.

R. Ego..., pag. 295.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex Commentariis S. Hieronymi, presbyteri, in Daniëlem Prophetam.

(Cap. 9. ante medium.)

AFRICANUS in quinto Témporum volumine, de septuaginta hebdomadibus hæc locutus ad verbum est: Capitulum quod in Daniële de septuaginta hebdomadibus legimus, multa et mirabilia continet, quæ nunc longum est dicere; ergo quod ad præsens opus pertinet, de temporibus disserendum est. Nullique dubium quin de adventu Christi prædicatio sit, qui, post septuaginta hebdomadas, mundo apparuit; post quem consummata sunt delicta, et finem accepit peccatum, et delicta est iniquitas; et annuntiata iustitia sempiterna, quæ legis iustitiam vinceret; et impleta est visio et prophetia; quia [lex et prophetæ usque ad Baptistam Joannem]; et unctus est Sanctus sanctorum. Quæ omnia, priusquam Christus humanum corpus assûme-

ret, sperabantur magis quam tenebantur.

R. Darius rex..., p. 296.

LECTIO V.

DICIT autem ipse Angelus septuaginta annorum hebdomadas, id est, annos quadringentos nonaginta, ab exitu sermonis, ut respondeatur, et ut ædificetur Jerusaleem, vicésimum Artaxerxis regis Persarum annum habere principium. Nehemias quippe, hujus pin-cérna, sicut in Esdræ libro legimus, rogavit regem; accepitque responsum, ut ædificaretur Jerusaleem. Et iste egressus est sermo qui extruendæ urbis, et circumdandæ muris daret licentiam; quæ usque ad illud tempus vicinarum gentium patebat incursibus. Siquidem ad Cyri regis impérium, qui volentibus revérti Jerosolymam dederat potestatem, Jesus pontifex, et Zorobabel, et postea Esdras sacerdos, et cæteri qui cum eis proficisci voluerant, templum et urbem, et muros ejus ædificare conati sunt, prohibentibus in circuitu nationibus, ne impleretur opus, quasi hoc rex non jussisset.

R. Misérunt..., pag. 296.

LECTIO VI.

MANSIT itaque imperfectum opus usque ad Nehemiam, et vicésimum an-

num regis Artaxérxis; quo tēpore regni Persarum, centum et quīdecim anni fūerant evolūti; captivitātis autem Jerúsalem, centésimus octogésimus et quintus annus erat; et tunc primū Artaxérxes jussit muros extrui Jerúsalem; cui óperi præfuit Nehémias; et ædificāta est platēa, et muri circūdati; et ex illo tēpore, si numerāre velis, septuagīnta annórum hebdomadas usque ad Christum póteris invenire.

R. Venit Rex die séptimo..., pag. 297.

IN III. NOCTURNO

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangélii secundū Matthæum.

(Cap. 22.)

In illo tēpore; Abeūntes Pharisei, consiliū iniérunt, ut cáperent (Jesum) in sermóne. Et reliqua.

Homília sancti Augustini, Episcopi.

(*Expositio quarundam propositionum ex Epistolā ad Rom. Prop. 72.*)

Quon ait Apóstolus: [Omnis ánima potestátibus sublimióribus súbdita sit; non est enim potestas nisi à Deo]; rectissimè jam monet, ne quis ex eo quòd à Dómino suo in libertátem vocátus est, factúsque Christianus, extollátur in supér-

biam, et non arbitrétur in hujus vitæ itinere servándum esse órđinem suum; et potestátibus sublimióribus, quibus pro tēpore, rerum temporálium gubernátio trádita est, putet non se esse subdéndum. Cū enim constémus ex ánimā et córpore, et quādiū in hāc vitā temporáli sumus, étiam rebus temporálibus ad subsidium degendæ hujus vitæ utámur; opórtet nos ex eā parte quæ ad hanc vitam pértinet, súbditos esse potestátibus, id est, homínibus, res humanas cum áliquo honóre administrántibus. Ex illā verò parte quā crédimus Deo, et in regnum ejus vocámur, non nos opórtet esse súbditos cuiquam hómīni, idipsum in nobis evértere cupiēti, quod Deus ad vitam ætérnam donāre dignátus est.

R. Omnis ánima potestátibus sublimióribus súbdita sit; non est enim potestas nisi à Deo: * Qui resistit potestáti, Dei ordinatióni resistit. ¶ In manu Dei potestas terræ. * Qui resistit potestáti, Dei... (*Rom. 13. Eccli. 10.*)

LECTIO VIII.

Si quis ergò putat, quóniam Christianus est, non sibi esse vectígal reddéndum aut tribútum; aut non

esse exhibendum honorem debitum eis, quæ hæc curant, potestatibus; in magno errore versatur. Item si quis sic se putat esse subdendum, ut etiam in suam fidem habere potestatem arbitretur eum qui temporalibus administrandis aliquâ sublimitate præcellit, in majorem errorem labitur. Sed modus iste servandus est, quem Dominus ipse præscribit, ut reddamus Cæsari quæ Cæsaris sunt, et Deo quæ Dei sunt. Quanquam enim ad illud regnum vocemur, ubi nulla erit potestas hujusmodi, in hoc tamen itinere dum agimus, donec perveniamus ad illud sæculum, ubi fit evacuatio omnis principatus et potestatis; conditionem nostram, pro ipso rerum humanarum ordine, toleremus, nihil simulatè facientes, et in eo ipso non tam hominibus quam Deo, qui hæc jubet, obtemperantes.

R. (Princeps) Dei minister est, vindex in iram ei qui malum agit. * Ideò necessitate subditi estote, non solum propter iram, sed etiam propter conscientiam. †. Per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam. * Ideò necessitate subditi estote... (Rom. 13. Prov. 8.)

LECTIO IX.

(Enarr. in Ps. 118. Serm. 31. §. 1.)

NUMQUID Christianorum Rex milites suos prohibuit impendere et exhibere, quæ debentur regibus terræ? Nonne de hoc sibi calumniam moliéntibus Judæis ait: [Reddite Cæsari quæ Cæsaris sunt; et Deo quæ Dei sunt]? Nonne tributum de ore piscis etiam ipse persolvit? Nonne Præcursor ejus, militibus regni hujus quid facere deberent pro æternâ salute querentibus, non ait: Cingulum solve, arma projicite, regem vestrum deserite, ut possitis Domino militare? sed ait: [Neminem concusséritis, nulli calumniam fecéritis, sufficiat vobis stipendium vestrum]? Nonne unus militum ejus, et dilectissimus comes ejus, commilitonibus suis, et quodammodò Christi provincialibus dixit: [Omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit]? Et paulò post ait: [Reddite omnibus debita; cui tributum, tributum; cui vectigal, vectigal; cui timorem, timorem; cui honorem, honorem. Nemihi quidquam debeatis, nisi ut invicem diligatis]. Nonne præcepit, ut pro ipsis etiam regibus oraret Ecclesia?

R. Subjēcti estōte omni
humânæ creaturæ propter
Deum, sive regi, quasi præ-
cellenti; sive dūcibus, tan-
quàm ab eo missis. * Deum
timēte, regem honorificāte.
†. Deus potētes non abji-
cit, cūm et ipse sit potens
reges in sōlio cōlocat. * De-
um... Glōria... * Deum...
(1. *Petr.* 2. *Job*, 36.)

Ad BENEDIC. Ant. 6. F.
Rēddite omnibus dēbita: cui
tribūtum, tribūtum; cui vec-
tigal, vectigal; cui timōrem,
timōrem; cui honōrem, ho-
nōrem. (*Rom.* 13.)

Oratio.

DIRIGAT corda nostra, quæ-
sumus, Dōmine, tuæ
miseratiōnis operatio; ut et
tibi reddāmus nostra omnia,
quæ tua sunt, et ordinātis à
te potestātibus promptā si-
mus voluntāte subjēcti; Per
Dōminum nostrum Jesum
Christum...

CANON.

Ex Concilio Tridentino.
(*Sess.* 24. *de Reform.* c. 4.)

EPISCOPI, saltem Dominicis
et aliis Festivis diēbus,
pūeros in singulis Paróchiis
fidei rudimēta, et obediē-
tiam erga Deum et parētes
diligēter ab iis ad quos
spectābit, doceri curābunt;
et, si opus sit, etiā per
censūras Ecclesiásticas com-
pellent; non obstantibus pri-
vilēgiis et consuetudinibus.

Ad MAGNIF. Ant. 1. D.
Rēddite quæ sunt Cæsaris
Cæsari, et quæ sunt Dei
Deo. (*Matt.* 22.)

FERIA SECUNDA.

LECTIO I.

De Danièle Prophētā.

(*Cap.* 6.)

PLACUIT Dārio, et consti-
tuit super regnum sátra-
pas centum viginti, ut es-
sent in toto regno suo, et
super eos principes tres, ex
quibus Dāniel unus erat; et
sátrapæ illis rédderent ra-
tiōnem, et rex non sustinē-
ret moléstiam. Igitur Dāniel
superábat omnes principes
et sátrapas; quia Spiritus
Dei ámplior erat in illo. Por-
rò rex cogitábat constituere
eum super omne regnum;
undè principes et sátrapæ
quærébant ocasiōnem, ut
invenirent Daniéli ex látere
regis; nullámque causam
et suspiciōnem reperire po-
tuerunt, eo quòd fidélis es-
set, et omnis culpa et sus-
picio non invenirétur in eo.
Dixerunt ergò viri illi: Non
inveniémus Daniéli huic ali-
quam ocasiōnem, nisi for-
tè in lege Dei sui.

R. Exclamávit..., p. 294.

LECTIO II.

TUNC principes et sátrapæ
surripuerunt regi, et sic
locati sunt ei: Dari rex, in
aeternum vive. Consilium

inierunt omnes principes regni tui, magistratus et sátrapæ, senatores et iudices, ut decretum imperatorium exeat, et edictum: Ut omnis qui petierit aliquam petitionem à quocúmque deo et homine, usque ad triginta dies, nisi à te, Rex, mittatur in lacum leonum. Nunc itaque, Rex, confirma sententiam, et scribe decretum; ut non immutetur quod statutum est à Medis et Persis, nec pravaricari cuiquam liceat. Porro rex Darius proposuit edictum, et statuit. Quod cum Daniel comperisset, id est, constitutam legem, ingressus est domum suam; et fenestris apertis in cœnaculo suo contra Jerusalem, tribus temporibus in die flectebat gēna sua, et adorabat, confitebaturque coram Deo suo, sicut et antè facere consueverat.

R. Deus noster, quem..., pag. 295.

LECTIO III.

Viri ergo illi curiosius inquirentes, inveniunt Daniëlem orantem et obsecrantem Deum suum. Et accedentes, locuti sunt regi super edicto:... Daniel de filiis captivitatis Juda non curavit de lege tuâ, et de edicto quod constituisti; sed tribus temporibus per diem orat obsecratione suâ. Quod

verbum cum audisset rex, satis contristatus est; et pro Daniële posuit cor, ut liberaret eum, et usque ad occasum solis laborabat, ut erueret illum.

R. Ego Nabuchodonosor oculos..., pag. 295.

CANON.

Ex Statutis Synodalibus
Diocesis Ambianensis.
(An. 1662. sub Francisco
Episcopo.)

CŒMETERIA circumquaque clausa erunt, aliòquin interdicentur, eorum autem ostia cratibus ferreis aut ligneis, defossa subtus humo, munita erunt; ne brutis animantibus pateant.

FERIA TERTIA.

LECTIO I.

De Daniële Propheta.

(Cap. 6.)

Viri illi intelligentes regem, dixerunt ei: Scito, Rex, quia lex Medorum atque Persarum est, ut omne decretum quod constituerit rex, non liceat immutari. Tunc rex præcepit; et adduxerunt Daniëlem, et miserunt eum in lacum leonum. Dixitque rex Daniëli: Deus tuus, quem colis semper, ipse liberabit te. Allatusque est lapis unus, et positus est super os laci; quem obsignavit rex annulo suo, et annulo optimatum

suorum, ne quid fieret contra Daniélem. Et abiit rex in domum suam, et dormivit incenátus, cibique non sunt alláti coram eo, insuper et somnus recéssit ab eo.

R. Dárius Rex scripsit..., pag. 296.

LECTIO II.

TUNC rex primo dilúculo consúrgens, festinus ad lacum leónum perréxit; appropinquánsque láci, Daniélem voce lacrymábili in-clamávit, et affátus est eum: Dániel, serve Dei vivéntis, Deus tuus cui tu servis semper, putásne, váluit te liberáre à leónibus? Et Dániel regi respóndens, ait: Rex, in ætérnum vive. Deus meus misit Angelum suum, et conclúsit ora leónum, et non nocuérunt mihi; quia coram eo justitia invénta est in me; sed et coram te, Rex, delíctum non feci. Tunc vehementer Rex gávísus est super eo, et Daniélem præcépit edúci de lacu; eductusque est Dániel de lacu, et nulla læsio invénta est in eo, quia crédidit Deo suo. Jubénte autem rege, addúcti sunt viri illi qui accusáverant Daniélem, et in lacum leónum missi sunt, ipsi, et filii, et uxóres eórum; et non pervenérunt usque ad paviméntum laci, donec arriperent eos leónes, et

ómnia ossa eórum comminuérunt.

R. Misérunt..., pag. 296.

LECTIO III.

TUNC Dárius rex scripsit univérsis pópulis, tribubus, et linguis habitántibus in univérsâ terrâ: Pax vobis multiplicétur. A me constitútum est decretum, ut in univérso império et regno meo, tremiscant et páveant Deum Daniélis. Ipse est enim Deus vivens, et ætérnus in sácula; et regnum ejus non dissipábitur, et potéstas ejus usque in ætérnum. Ipse liberátor atque salvátor, fáciens signa et mirabilia in cælo et in terrâ; qui liberávit Daniélem de lacu leónum. Porrò Dániel perseverávit usque ad regnum Dárii, regnúmque Cyri Persæ.

R. Venit rex die séptimo..., pag. 297.

CANON.

Ex Concilio Mediolanénsi quarto.

(An. 1576. p. 1. tit. 16.)

NEC in Cœmetério fruméntum, quasi in áreâ ventiletur; ne tritúra fiat; ne pálea, fruménta, fruges expandántur; nec verò telæ, pannive linei, lixivio aquave madefácti, soli ibídem exponántur; neque in eo fémínæ marésque colo quidquam neant, neve suant,

aut aliud prætereà opus faci-
ant, eorum sacròrum locorum
rationi aliènum. atque miràbilis, et fortis
nimis.

R. Exclamàvit..., p. 294.

FERIA QUARTA.

LECTIO I.

De Danièle Prophetà.

(Cap. 7.)

ANNO primo Baltassar, regis Babylónis, Dániel sòmnum vidit; visio autem capitis ejus in cubili suo; et sòmnum scribens, brevi sermòne comprehendit; summamque perstringens, ait: Vidèbam in visione meà nocte; et eccè quātuor venti cœli pugnabant in mari magno; et quātuor bèstiæ grandes ascendebant de mari diversæ inter se. Prima quasi leæna, et alas habebat àquilæ; aspicièbam donec evulsæ sunt alæ ejus, et sublata est de terrâ, et super pedes quasi homo stetit, et cor hómìnis datum est ei. Et eccè bèstia alia, similis urso, in parte stetit; et tres ordines erant in ore ejus, et in dentibus ejus, et sic dicebant ei: Surge, comedere carnes plúrimas. Post hæc, aspicièbam, et eccè alia quasi pardus, et alas habebat quasi avis, quātuor super se; et quātuor capita erant in bèstiâ, et potestas data est ei. Post hæc, aspicièbam in visione noctis, et eccè bèstia quarta terribilis,

LECTIO II.

ASPICIEBAM, donec throni positi sunt, et Antiquus dièrum sedit; vestimèntum ejus cándidum quasi nix, et capilli capitis ejus quasi lana munda; thronus ejus flammæ ignis; rotæ ejus ignis accensus. Flúvius igneus rapidusque egrediebatur à fácie ejus. Millia millium ministrabant ei, et déciès milliès centèna millia assistebant ei. Judicium sedit, et libri apérti sunt... Aspicièbam ergò in visione noctis, et eccè cum núbibus cœli quasi Fílius hómìnis venièbat, et usquè ad Antiquum dièrum pervénit; et in conspéctu ejus obtulérunt eum. Et dedit ei potestatem, et honórem, et regnum; et omnes pópuli, tribus, et linguæ ipsi sèrvient; potestas ejus potéstas ætérna, quæ non auferétur; et regnum ejus, quod non corrumpétur. Hórruit spíritus meus; ego Dániel térritus sum in his, et visiones capitis mei conturbavérunt me. Accéssi ad unum de assisténtibus, et veritatem quærèbam ab eode omnibus his. Qui dixit mihi interpretatiònem sermónum, et dócuit me: Hæ quātuor bèstiæ

magnâ, quâtuor sunt regna, quæ consurgunt de terrâ. Suscipient autem regnum Sancti Dei altissimi; et obtinebunt regnum usque in sæculum, et sæculum sæculorum.

R. Deus noster, quem...,
pag. 295.

LECTIO III.

Post hoc, volui diligenter discere de bēstiâ quartâ, quæ erat dissimilis valdè ab omnibus, et terribilis nimis; dentes, et ungues ejus ferrei; comedēbat, et comminēbat, et reliqua pēdibus suis conculcābat; et de cornibus decem, quæ habēbat in capite, et de alio, quod ortum fuerat, ante quod ceciderant tria cornua; et de cornu illo quod habēbat oculos, et os loquens grādia, et majus erat cæteris. Aspiciēbam, et ecce cornu illud faciēbat bellum adversus Sanctos, et prævalebāt eis, donec venit Antiquus diērum, et iudicium dedit Sanctis Excelsi, et tempus advēnit, et regnum obtinuerunt Sancti. Et sic ait: Bēstia quarta, regnum quartum erit in terrâ, quod majus erit omnibus regnis, et devorabit universam terram, et conculcabit et comminuet eam. Porro cornua decem ipsius regni, decem reges erunt; et alius consur-

get post eos, et ipse potentior erit prioribus, et tres reges humiliabit. Et sermones contra Excelsum loquētur, et Sanctos Altissimi cōteret; et putabit quod possit mutare tempora et leges, et tradentur in manu ejus usque ad tempus, et tempora, et dimidium temporis. Et iudicium sedēbit, ut auferatur potentia, et cōteratur, et dispereat usque in finem.

R. Ego Nabuchedonosor oculos..., pag. 295.

CANON.

Ex Concilio Narbonēsi.

(An. 1609. cap. 24.)

Inter ecclesiam, et maxime prope altare non ita facile admittantur sepeliendi, sed illi tantum quos aut dignitas Ecclesiastica, aut nobilis prosapia, aut virtutis laudabilis splendor commendarent; quod si sepulcra intra ecclesiam construxerint, super soli planitiem non attollantur.

FERIA QUINTA.

LECTIO I.

De Danièle Prophētâ.

(Cap. 9.)

In anno primo Darii, filii Assuēri, de semine Medorum, qui imperavit super regnum Chaldæorum; anno uno regni ejus, ego Daniel intellēxi in libris numerum

annorum, de quo factus est sermo Dómini ad Jeremiam prophétam, ut compleréntur desolatiónis Jerúsalem septuaginta anni. Et pósui faciém meam ad Dóminum Deum meum rogáre et deprecári in jejúniis, sacco, et cinere. Et orávi Dóminum Deum meum.

R. Dárius rex scripsit..., pag. 296.

LECTIO II.

Adhuc me loquente in oratione, ecce vir Gábriel, quem videram in visione à principio, citò volans, tétigit me in témpore sacrificii vespertini. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixitque : Dániel, nunc egréssus sum, ut docérem te, et intelligeres. Ab exórdio precum tuarum egréssus est sermo; ego autem veni, ut indicárem tibi, quia vir desideriorum es. Tu ergò animadverte sermónem, et intéllege visionem. Septuaginta hebdomades abbreviátæ sunt super pópulum tuum, et super urbem sanctam tuam; ut consumméetur prævaricatio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iniquitas, et adducátur justítia sempitérna, et impleátur visio et prophetía, et ungátur Sanctus sanctorum.

R. Misérunt Daniélem..., pag. 296.

LECTIO III.

Scripto ergò, et animadvertente : Ab éxitu sermónis, ut iterùm ædificétur Jerúsalem, usquè ad Christum Ducem, hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duæ erunt; et rursùm ædificábitur platea, et muri in angustia témporum. Et post hebdomades sexaginta duas, occidétur Christus; et non erit ejus pópulus qui eum negáturus est. Et civitátem, et Sanctuárium dissipábit pópulus cum Duce ventúro; et finis ejus vastitas, et post finem belli, statúta desolatio. Confirmábit autem pactum multis hebdomadâ unâ; et in dimídio hebdomadis, deficiet hóstia et sacrificium; et erit iu templo abominatio desolatiónis; et usquè ad consummationem et finem, perseverábit desolatio.

R. Venit Rex..., p. 297.

CANON.

Ex Concílio Reménsi.

(An. 1588. tit. de Sepulturis, num. 5 et 6.)

OMNES Christiáni, præsertim láici, quibus Ecclesiástica sepultura non est interdicta, in cœmetériis, non autem in ecclésiis sepeliántur, nisi fortè de consensu Superiorem. Superiores autem non passim omnibus id privilegii concedant, sed in

hujusmodi concessiónibus,
deléctum hábeant personá-
rum.

FERIA SEXTA.

LECTIO I.

De Daniéle Prophétâ.

(Cap. 13 et 14.)

REX Astýages appósitus
est ad patres suos, et
suscépit Cyrus Perses re-
gnum ejus. Erat autem Dá-
niel convíva regis, et hono-
rátus super omnes amícos
ejus. Erat quoque idólum
apud Babylónios, nómine
Bel; et impendebántur in
eo, per dies singulos, sími-
læ ártabæ duódecim, et
oves quadragínta, viníque
ámphoræ sex. Rex quoque
colébat eum, et ibat per sín-
gulos dies adoráre eum;
porrò Dániel adorábat Deum
suum. Dixítque ei rex: Qua-
rè non adóras Bel? Qui res-
póndens, ait ei: Quia non
colo idóla manufácta, sed
vivéntem Deum, qui creávit
cælum et terram, et habet
potestátem omnis carnis.
Et dixit rex ad eum: Non
vidétur tibi esse Bel vivens
deus? Annon vides quanta
cómedat et bibat quotidíe?
Et ait Dániel arrídens: Ne
erres, Rex; iste enim intrín-
secùs lúteus est, et forínse-
cùs æreus, neque comédit
aliquándò.

R. Exclamávit..., p. 294.

LECTIO II.

VENIT rex cum Daniéle in
templum Bel. Et dixé-
runt sacerdótes Bel: Ecce
nos egrédimur foràs; et tu,
Rex, pone escas, et vinum
misce, et claude óstium, et
signa ánnulo tuo; et, cùm
ingréssus fúeris manè, nisi
invéneris ómnia comésta à
Bel, morte moriémur, vel
Dániel, qui mentítus est ad-
vérsùm nos. Contemnébant
autem, quia fécerant sub
mensâ absconditum intróit-
um, et per illum ingredie-
bántur semper, et devorá-
bant ea. Factum est igitur,
postquàm egréssi sunt illi,
rex pósuit cibos ante Bel.
Præcépit Dániel púeris suis,
et attulérunt cínem, et
cribrávit per totum tem-
plum coram rege; et egrés-
si, clausérunt óstium; et
signántes ánnulo regis, a-
biérunt.

R. Deus noster, quem...,
pag. 295.

LECTIO III.

SACERDOTES autem ingréssi
sunt nocte, juxta con-
suetúdinem suam, et uxó-
res, et filii eórum; et co-
medérunt ómnia, et bibé-
runt. Surréxit autem rex
primo dilúculo, et Dániel
cum eo. Et ait rex: Sálvane
sunt signácula, Dániel? Qui
respóndit: Salva, Rex. Sta-
tímque, cùm aperuísset ós-

tium, intuitus rex mensam, exclamavit voce magnâ: Magnus es, Bel; et non est apud te dolus quisquam. Et risit Dániel, et tenuit regem, ne ingrederetur intrò; et dixit: Eccè pavimentum, animadvérte cujus vestigia sint hæc. Et dixit rex: Video vestigia viròrum, et mulierum et infántium. Et irátus est rex. Tunc apprehéndit sacerdótes, et uxóres et filios eórum; et ostendérunt ei abscondita ostiola; per quæ ingrediebántur, et consumébant quæ erant super mensam. Occidit ergò illos rex; et trádedit Bel in potestátem Daniélis, qui subvértit eum, et templum ejus.

R. Ego Nabuchodónosor óculos..., pag. 295.

CANON.

Ex Concílio Reménsi.

(An. 1583. tit. de Sepulturis, n. 1 et 2.)

PAROECI in hanc officii sui partem diligénter incúm-bant, ut piórum fúnera Christiánæ simplicitátis ac modestiæ limites non excédant. Id autem fiet, si ipsi primum mercéde consuétâ et honestâ conténti; deindè superfluas impénsas, quæ propter ambiónem ac fastum fiunt, vel hæredibus relinqui, vel paupéribus erogári suádeant.

SABBATO.

LECTIO I.

De Daniéle Prophétâ.

(Cap. 14.)

ERAT draco magnus in loco illo, et colébant eum Babylónii. Et dixit rex Daniéli: Eccè nunc non potes dicere quia iste non sit deus vivens; adóra ergò eum. Dixitque Dániel: Dóminum Deum meum adóra, quia ipse est Deus vivens; iste autem non est deus vivens. Tu autem, Rex, da mihi potestátem, et interficiam draconem absque gládio et fuste. Et ait rex: Do tibi. Tulit ergò Dániel picem, et adipem et pilos, et coxit páriter; fecitque massas, et dedit in os draconis; et dirúptus est draco. Et dixit: Eccè quem colebátis. Quod cùm audissent Babylónii, indignáti sunt veheménter, et congregáti advérsùm regem, dixerunt: Judæus factus est rex; Bel destrúxit, draconem interfecit, et sacerdótes occidit.

[Si fiat Officium de Sabbato, duo prima R.R. summentur de II. Noct. Dom. præced. 3. verò habetur in Proprio.]

LECTIO II.

ET dixerunt, cùm venissent ad regem: Trade nobis Daniélem, alióquin in-

terficiemus te, et domum tuam. Vidit ergò rex quòd irrúerent in eum vehemènter; et necessitatè compúlsus, trádedit eis Daniélem. Qui misérunt eum in lacum leónum, et erat ibi diébus sex. Porrò in lacu erant leónes septem, et dabántur eis duo córpora quotidie, et duæ oves; et tunc non data sunt eis, ut devorarent Daniélem.

LECTIO III.

E RAT autem Hábacuc prophéta in Judæa, et ipse cóxerat pulméntum, et intríverat panes in alvéolo; et ibat in campum, ut ferret messóribus. Dixítque Angelus Dómini ad Hábacuc: Fer prándium quod habes, in Babylónem Daniéli, qui est in lacu leónum. Et dixit Hábacuc: Dómine, Babylónem non vidi, et lacum nescio. Et apprehéndit eum Angelus Dómini in vértice ejus, et portávit eum capillo cápitis sui, posúitque eum in Babylóne supra lacum in impetu spíritûs sui. Et clamávit Hábacuc, dicens: Dániel, serve Dei, tolle prándium, quod misit tibi Deus. Et ait Dániel: Recordátus es meí, Deus, et non dereliquisti diligéntes te. Surgénsque Dániel, comédit. Porrò Angelus Dómini restituit Hábacuc confésûm in loco

suo. Venit ergò rex die séptimo, ut lugéret Daniélem; et venit ad lacum, et introspéxit, et eccè Dániel sedens in médio leónum. Et exclamávit voce magnâ rex, dicens: Magnus es, Dómine, Deus Daniélis. Et extráxit eum de lacu leónum. Porrò illos, qui perditionis ejus causa fúerant, intro-misit in lacum, et devoráti sunt in moménto coram eo. Tunc rex ait: Páveant omnes habitántes in univérâ terrâ Deum Daniélis; quia ipse est salvátor, facièns signa et mirabilia in terrâ, qui liberávit Daniélem de lacu leónum.

CANON.

Ex Concilio Reménsi.

(An. 1583. tit. de Sepulturis, n. 3.)

PAUPERES, quibus ádeò ténues fuère facultátes, ut própriis impénsis humári néqueant, gratis, at honéstè tamen, (Paróci) sepéliant, alióquì pœnas arbitrarias exsolutúri.

AD VESPERAS.

¶ Si sequens Dominica fuerit ultima post Pentecosten, sumetur Officium Dominicæ XXIV. ut ordinatur suprâ in rubricâ, pag. 306. incipiendo à Vesperis Sabbati.

Ad MAGNIF. Ant. 6. F. Duódecim Prophetárum ossa

pallulent de loco suo; nam corroboraverunt Jacob, et redemerunt se in fide virtutis. (*Eccli. 49.*)

Oratio, Absolve..., ut infra ad Laudes.

**DOMINICA XXIII.
POST PENTECOSTEN.**

IN I. NOCTURNO.

LECTIO I.

Incipit Osée Prophéta.

(*Cap. 4.*)

VERBUM Dómini, quod factum est ad Osée, filium Beéri, in diébus Ozíæ, Jóathan, Achaz, Ezechíæ, regum Juda, et in diébus Jeróboam, filii Joas, regis Israel. Príncipium loquendi Dómino in Osée; et dixit Dóminus ad Osée: Vade, sume tibi uxórem fornicatiónum, et fac tibi filios fornicatiónum; quia fórnicans fornicábitur terra à Dómino. Et ábiit, et accépit Gomer, filiam Debélaim; et concépit, et péperit ei filium. Et dixit Dóminus ad eum: Voca nomen ejus Jézrahel; quóniam adhuc módicum, et visitábo ságuinem Jézrahel super domum Jehu, et quíescere fáciam regnum domûs Israel. Et in illâ die, cónteram arcum Israel in valle Jézrahel.

R. Dies multos sedébunt filii Israel sine rege, et sine sacrificio, et sine altári. * Et

post hæc, reverténtur et quærent Dóminum Deum suum. †. Cæcitas ex parte cöntigit in Israel, donec plenitúdo géntium intráret. * Et post... (*Osee, 3. Rom. 11.*)

LECTIO II.

ET concépit adhuc, et péperit filiam. Et dixit ei: Voca nomen ejus, Absque misericórdiâ; quia non addam ultrà miseréri dómui Israel, sed oblivióne obliviscar eórum. Et dómui Juda miserébor, et salvábo eos in Dómino Deo suo; et non salvábo eos in arcu et gládio, et in bello, et in equis et in equitibus. Et ablactávit eam, quæ erat Absque misericórdiâ. Et concépit, et péperit filium. Et dixit: Voca nomen ejus; Non pópulus meus; quia vos non pópulus meus, et ego non ero vester. Et erit númerus filiórum Israel quasi aréna maris, quæ sine mensúrâ est, et non numerábitur. Et erit in loco ubi dicétur eis: Non pópulus meus vos; dicétur eis: Filii Dei vivéntis. Et congregabúntur filii Juda, et filii Israel páriter; et ponent síbimet caput unum, et ascéndent de terrâ; quia magnus dies Jézrahel.

R. Convértere, Israel, ad Dóminum Deum tuum; quóniam corrúisti in iniquitáte

tuâ. * Tóllite vobiscum verba, et convertimini ad Dóminum, et dicite ei: Omnem aufer iniquitatem. V. Vobis est repromissio et filiis vestris; salvámini à generatióne istâ pravâ.* Tóllite..., (*Osee, 14. Act. 2.*)

LECTIO III. (*Cap. 4.*)

AUDITE verbum Dómini, Filii Israel, quia iudicium Dómino cum habitóribus terræ; non est enim veritas, et non est misericórdia, et non est sciéntia Dei in terrâ. Maledictum et mendácium, et homicidium et furtum, et adulterium inundavérunt, et sanguis sânguinem tétigit... Contícuít pópulus meus, eo quòd non habúerit sciéntiam. Quia tu sciéntiam repulisti, repéllam te, ne sacerdótió fungáris mihi; et oblíta es legis Dei tui, oblivíscar filiórum tuórum et ego. Secundùm multitudinem eórum, sic peccavérunt mihi; glóriam eórum in ignominiam commutábo. Peccáta pópuli mei cómedent, et ad iniquitatem eórum sublevábunt ánimas eórum. Et erit sicut pópulus, sic sácérdos; et visitábo super eum vias ejus, et cogitatiónes ejus reddam ei.

R. Numquid placári potest Dóminus in millibus arietum? * Indicábo tibi, ó

homo, quid Dóminus requirat à te: Utiquè fácere iudicium, et diligere misericórdiam. V. Qui vult dies vidére bonos, declínet à malo, et fáciat bonum; inquírat pacem, et sequátur eam.

* Indicábo... Glória Patri...

* Indicábo tibi... (*Mich. 6. 1. Petr. 3.*)

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex libro sancti Augustini, Epíscopi, de Civitaté Dei.

(*Lib. 18. Cap. 27.*)

IN cápite libri Osée prophétæ, qui primus in duódecim pónitur, ità scriptum est: [Verbum Dómini quod factum est ad Osée, in diébus Ozíæ, et Jóathan, et Achaz, et Ezechíæ, regum Juda]. Amos quoque diébus regis Ozíæ prophetásse se scribit... Michæas étiam éadem suæ prophetiæ commémorat témpora, post dies Ozíæ. Nam tres qui sequúntur, reges nóminat, quos et Osée nominávit, Jóathan, et Achaz, et Ezechiam... His adjúngitur Jonas, eódem Ozíá rege regnánte; et Joel, cum jám regnáret Jóathan, qui succéssit Ozíæ... Ac per hoc, per ea témpora isti velut fontes prophetiæ páriter erupérunt, quandò regnum defécit Assýrium, cœpitque Románum; ut scilicet, quemadmodum regni Assyriórum

primo tempore extitit Abraham, cui promissiones apertissimæ fierent in ejus semine benedictionis omnium gentium; ita Occidentalis Babylónis exórdio, quâ fuerat Christus imperante venturus, in quo implerentur illa promissa; oracula prophetarum, non solum loquentium, verum etiam scribentium, in tantæ rei futuræ testimonium solverentur.

R. Filius honorat patrem, et servus dominum suum; si Pater ego sum, ubi est honor meus? * Si Dominus ego sum, ubi est timor meus? ¶. Quid vocatis me, Domine, Domine, et non facitis quæ dico? * Si Dominus..., (*Malach. 4. Luc. 6.*)

LECTIO V. (*Cap. 28.*)

Ossigitur prophéta, quanto profundius quidem loquitur, tanto operosius penetratur. Sed aliquid inde sumendum est, et hic ex nostrâ promissione ponendum. [Et erit, inquit, in loco quo dictum est ei: Non populus meus vos, vocabuntur et ipsi filii Dei vivi]. Hoc testimonium propheticum de vocatione populi gentium, qui prius non pertinebat ad Deum, etiam Apostoli intellexerunt... Joel omnia quæ prophetat, multis verbis compellit exponi; ut quæ pertinent ad Chris-

tum et Ecclesiam dilucescant. Unum tamen quod etiam Apostoli commemoraverunt, quando in congregatos credentes Spiritus sanctus, sicut à Christo promissus fuerat, desuper venit, non prætermittam. [Et erit, inquit, post hæc, et effundam de Spiritu meo super omnem carnem; et prophetabunt filii vestri et filiæ vestræ]... Amos quoque de rebus talibus sic prophetat: [Præpara, inquit, te, ut invoces Deum tuum, Israel; quia ecce ego formans tonitruum, et creans spiritum, et annuntians in hominibus Christum suum].

R. Judicium verum iudicâte, et misericordiam facite, unusquisque cum fratre suo. * Et viduam, et pupillum, et pauperem nolite calumniari. ¶. Loquimini veritatem unusquisque cum proximo suo; estote invicem benigni, misericordes. * Et viduam... (*Zach. 7. Ephes. 4.*)

LECTIO VI. (*Cap. 30 et 31.*)

Abras, quantum ad Scripturam ejus attinet, omnium brevissimus prophetarum, adversus Idumæam loquitur, gentem scilicet Esau, ex duobus geminis filiis Isaac, nepotibus Abraham, majoris illius reprobati. Porro si Idumæam modo

locutionis, quo intelligitur à parte totum, accipiámus pòsitam esse pro gèntibus; de Christo agnòscere pòssumus, quod ait inter cætera: [In monte autem Sion erit salus, et erit sanctum]... Jonas autem prophéta non tam sermone Christum, quàm suâ quâdam passione prophetavit; profectò apèrtius, quàm si ejus mortem et resurrectionem voce clamaret. Ut quid enim excéptus est ventre belluino, et die tertio rédditus, nisi ut significáret Christum de profundo infèrni die tertio reditúrum?... Michæas prophéta Christum in figurâ ponens cujusdam magni montis, hæc loquitur: [Erit in novissimis diébus manifestus mons Dómini, parátus super vértices móntium; et exaltabitur super colles]... Prædicens iste prophéta et locum in quo natus est Christus: [Et tu, inquit, Bèthlehem, domus Ephráta, mínima es, ut sis in millibus Juda; ex te mihi prædicit, ut sit in Princípem Israel; et egréssus ejus ab initio, et ex diébus æternitátis].

R. Conforténtur manus vestræ, qui auditis in his diébus sermões istos per os prophetarum. * Sicut erátis maledictio in gèntibus; sic

† Salvábo vos, et éritis benedictio. γ. Vos estis filii prophetarum, et Testaménti quod dispósuit Deus ad patres nostros. * Sicut erátis... Glória... † Salvábo vos... (Zach. 8. Act. 3.)

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

(Cap. 9.)

In illo tempore; (Jesu) loquente ad (discipulos Joánnis), ecce Princeps unus accessit, et adorabat eum, dicens: Dómine, filia mea modò defuncta est; sed veni, impone manum tuam super eam, et vivet. Et reliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

(Homil. 31. in Matt. §. 1.

Aliàs Homil. 32.)

Et ecce mulier, quæ sanguinis fluxum patiebatur à duodecim annis, accessit retrò; et tetigit fimbriam vestiménti ejus. Dicebat enim intra se: Si tetigero tantum vestiméntum ejus, salva erò. Cur non fidènter ad Jesum accessit? Quòd pudèret de morbo; sed namque immúndam putabat... Neque públicè accessit, sed clam eum fide vestiménta tetigit; non dubitavit, neque in seipsâ dixit: Nòm liberábor à morbo.

necne? sed de sanitâte recuperandâ confidens, accessit... Quid igitur Christus? Non permisit eam latere, sed in médium adduxit, et multis de causis illam manifestam esse voluit... Primò solvit mulieris timorem, ne conscientiae stimulis agitata, utpote quæ gratiam illam suffragata esset, scrupulo laboraret. Secundò ipsam corrigit, quòd se latere putaret. Tertiò, fidem ejus omnibus notam reddit, ut alii eam imitarentur.

R. Credenti in eum qui justificat impium, * Reputatur fides ejus ad justitiam secundum propòsitum gratiae Dei. V. Qui confidit in Deo, non minorabitur. * Reputatur fides... (*Rom. 4. Eccli. 32.*)

LECTIO VIII. (§. 2.)

IDEOQUE illam in médium adducit, et ait: [Confide, Filia]; sicut et paralýtico dicebat: [Confide, Fili]. Meticalosa quippè mulier erat, ideoque dicit: Confide; et filiam vocat; nam fides illam filiam effecerat. Hinc in laudem ejus dicit: [Fides tua te salvam fecit]. Lucas verò plura alia nobis de muliere narrat. Cùm enim accessisset, inquit, et curata fuisset, non statim illam Christus vocavit, sed prius dixit: [Quis me tetigit]?

Deindè Petro et aliis dicentibus: [Præceptor, turbæ te constringunt et comprimunt, et dicis: Quis me tetigit]? Quod maximum signum erat, ipsum carne verè circumdatum fuisse, et fastum omnem calcasse.

R. Qui timetis Dóminum, * Crédite illi; et non evacuabitur merces vestra. V. Omnis qui credit in eum, non confundetur. * Crédite illi... (*Eccli. 2. Rom. 9.*)

LECTIO XI. (*Paulò post.*)

VIDES mulierem archisynagogo præstantiorem? Non retinuit, non apprehendit; sed summis tantum digitis tetigit; et cùm última venisset, prior sanata discessit. Ille Médicum adduxit domum; hinc tactus solus satis fuit. Nam, etsi ægritudine ligabatur, fide ceu alis attollebatur. Perpénde autem quomodo illam consolétur, dicens: [Fides tua te salvam fecit]... Hæc dixit, ut archisynagógum ad credendum institueret, et mulierem commendaret, atque his verbis voluptatem ipsi utilitatemque præberet, corporis curatione non minorem... Mulier verò; nisi id ita factum esset, latens et tantis vacua laudibus, accessisset. Ideoque ipsam in médium adductam celebravit, ejusque timorem depu-

lit; nam [tremens accéssit], inquit; ipséque illi fidúciã indidit, et cum eóporis valetúdiñe, ália ipsi viática dedit, dicens: [Vade in pace].

R. Probátio vestrá fidei inveniátur in laudem, et glóriã, * In revelatióne Jesu Christi, in quem † Credéntes, exultábitis lætitiã inenarrábili; reportáñtes finem fidei vestrá, salútem animárum. V. Crédite in Dómino Deo vestro, et secúri éritis. * In revelatióne... Glória... † Credéntes... (1. Petr. 1. 2. Paral. 20.)

Ad BENEDIC. Ant. 7. d. Cùm ejécta esset turba, intrávit Jesus, et téñuit manum puéllæ; et surréxit. Et éxiit fama hæc in univérsum terram illam. (Matt. 9.)

Oratio.

ABSOLVE, quæsumus, Dómine, tuórum delicta populórum; ut à peccatórum néxibus, quæ pro nostrâ fragilitate contráximus, tuâ benignitate liberémur; Per Dóminum...

CANON.

Ex Concílio Turonénsi tértio.

(An. 813. Can. 37.)

SCIENDUM est quòd, excéptis diébus Dominicis et illis Solemnitatibus, quibus et universális Ecclésiã, ob recordatióñem Dominicæ

Resurrectiõnis, solet stando oráre; fixis in terrâ géñibus, suppliciter Dei cleméntiam nobis profutúram, nos trórumque criminum indulgéntiam deposcéndum est.

Ad MAGNIF. Ant. 1. g. Múlier, quæ ságuinis fluxum patiebátur duódecim annis, dicébat intra se: Si tetigero tantum vestiméntum ejus, salva ero. Jesus videns eam, dixit: Confide, Filia; fides tua te salvam fecit; et salva facta est ex illâ horâ. (Matt. 9.)

FERIA SECUNDA.

LECTIO I.

De Osée Prophétâ.

(Cap. 6.)

IN tribulatióne suã mané consúrgent ad me: Venite, et revertámur ad Dóminum; quia ipse cepit, et sanábit nos; percútiét, et curábit nos. Vivificábit nos post duos dies; in die tértiã suscitábit nos, et vivémus in conspéctu ejus. Sciémus, sequemúrque, ut cognoscámus Dóminum; quasi dilúculum præparátus est egrésus ejus, et véniet quasi imber nobis temporáneus, et serótinus terræ. Quid fáciã tibi, Ephraim? Quid fáciã tibi, Juda? Misericórdia vestra quasi nubes matutina, et quasi ros mané pertráñsiens. Propter hoc,

dolâvi in prophétis, occidi eos in verbis oris mei; et iudicia tua quasi lux egrediéntur. Quia misericórdiam vólui, et non sacrificium; et sciéntiam Dei plûs quàm holocáusta.

R. Dies multos..., p. 324.

LECTIO II. (*Cap. 41.*)

SICUT manè tránsiit, per tránsiit Rex Israel. Quia puer Israel, et diléxi eum; et ex *Ægypto* vocávi Fílium meum. Vocavérunt eos, sic abiérunt à fácie eórum: Báalim immolábant, et simulácris sacrificábant. Et ego quasi nutritíus Ephraim, portábam eos in bráchiis meis; et nesciérunt quòd curárem eos. In funículis Adam traham eos, in vín culis charitátis; et ero eis quasi exáltans jugum super maxíllas eórum; et declinávi ad eum, ut vescerétur.

R. Convértere..., p. 324.

LECTIO III. (*Cap. 43.*)

PERDITIO tua, Israel; tantúmmodò in me auxili um tuum. Ubi est rex tuus? máximè nunc salvet te in ómnibus úrbibus tuis; et júdices tui, de quibus dixisti: Da mihi regem et principes. Dabo tibi regem in furóre meo, et áuferam in indignatióne meâ. Colligáta est iniquitas Ephraim; absconditum peccátum ejus. Dolóres parturiéntis vénient

ei; ipse filius non sapiens; nunc enim non stabit in contritióne filiórum. De manu mortis liberábo eos, de morte rédimam eos; ero mors tua, ó Mors; morsus tuus ero, Inférne; consolá tio abscondita est ab óculis meis.

R. Numquid..., pag. 322.

CANON.

Ex Concílio Tridentino.

(*Sess. 25. de invocatione, veneratione, et Reliquiis Sanctorum.*)

OMNIS superstítio in Sanctórum invocatióne, Reliquiárum veneratióne, et Imáginum sacro usu tollá tur; omnis turpis quæstus eliminétur; omnis déniquè lascívia vitétur, ità ut procáci venustáte Imáginés non pingántur nec ornéntur; et Sanctórum celebratióne, ac Reliquiárum visitatióne hó mines ad comessatiónes atque ebrietates non abutántur.

FERIA TERTIA.

LECTIO I.

Incipit Joel Prophéta.

(*Cap. 4.*)

VERBUM Dómini, quod factum est ad Joel, filium Phátuel. Audite hoc, Senes; et áuribus percípите, omnes habitatóres terræ: Si factum est istud in diébus vestris, aut in diébus patrum ves-

trorum? Super hoc filiis vestris narrate, et filii vestri filiis suis, et filii eorum generationi alterae. Residuum ericæ comedit locusta, et residuum locustæ comedit bruchus, et residuum bruchi comedit rubigo.... Gens enim ascendit super terram meam, fortis et innumerabilis; dentes ejus, ut dentes leónis; et molares ejus, ut catuli leónis. Posuit vineam meam in desertum, et ficum meam decorticavit; nudans, spoliavit eam, et projecit; albi facti sunt rami ejus. Plange, quasi virgo accincta sacco, super virum pubertatis suæ. Periiit sacrificium et libatio de domo Domini; luxerunt sacerdotes, ministri Domini.

R. Filius..., pag. 323.

LECTIO II. (Cap. 2.)

NUNC ergo dicit Dominus: Convertimini ad me in toto corde vestro, in jejuniis, et in fletu et in placentia. Et scindite corda vestra, et non vestimenta vestra; et convertimini ad Dominum Deum vestrum... Noli timere, terra, exulta et lætare, quoniam magnificavit Dominus, ut faceret. Nolite timere, animalia regionis; quia germinaverunt speciosa deserti, quia lignum attulit fructum suum, ficus et vinea dederunt virtutem suam.

Et filii Sion, exultate, et lætāmini in Domino Deo vestro; quia dedit vobis Doctorem justitiæ, et descendere faciet ad vos imbrem matutinum et serotinum, sicut in principio. Et implebuntur area frumento, et redundabunt torcularia vino et oleo. Et reddam vobis annos quos comedit locusta, bruchus, et rubigo, et erica; fortitudo mea magna quam misi in vos. Et comedetis vescantes, et saturabimini; et laudabitis nomen Domini Dei vestri, qui fecit mirabilia vobiscum; et non confundetur populus meus in sempiternum.

R. Judicium..., pag. 323.

LECTIO III. (Cap. 3.)

CONSURGANT, et ascendant gentes in vallem Josaphat; quia ibi sedebo, ut iudicem omnes gentes in circuitu. Mittite falces, quoniam maturavit messis; venite, et descendite, quia plenum est torcular, exuberant torcularia; quia multiplicata est malitia eorum. Populi, populi, in valle concisionis; quia juxta est dies Domini in valle concisionis. Sol et Luna obtenebrati sunt, et Stellæ retraxerunt splendorem suum. Et Dominus de Sion rugiet, et de Jerusalelem dabit vocem suam; et movebuntur cæli et

terra; et Dóminus spes pó-
puli sui, et fortitúdo fili-
rum Israel. Et sciétis quia
ego Dóminus Deus vester,
hábitans in Sion monte sanc-
to meo; et erit Jerúsalem
sancta, et aliéni non trans-
ibunt per eam ámplius.

R. Conforténtur..., p. 324.

CANON.

Ex concilio Tridentino.

(*Sess. 25. de invocatione,
venerat. et Reliquiis SS.*)

STATUIT sancta Sýnodus,
némini licére ullo in lo-
co, vel ecclésiâ, étiam quo-
modólibet exémpat, ullam
insólitam pónere, vel ponén-
dam curáre Imáginem, nisi
ab Episcopo approbáta fúe-
rit.

FERIA QUARTA.

LECTIO I.

Incipit Amos Prophéta.

(*Cap. 4.*)

VERBA Amos, qui fuit in
pastóribus de Thécue;
quæ vidit super Israel, in
diébus Oziæ, regis Juda, et
in diébus Jeróboam, filii
Joas, regis Israel, ante duos
annos terræ motûs. Et dixit:
Dóminus de Sion rúgiat, et
de Jerúsalem dabit vocem
suam. Et luxérunt speciósa
pastórum, et exsiccatús est
vertex Carméli. Hæc dicit
Dóminus: Super tribus sce-
léribus Damásci, et super
quátuor non convértam eum,

eo quòd triturráverint in
plaustris férreis Gálaad. Et
mittam ignem in domum
Azael, et devorábit domos
Bénadad. Et cónteram vec-
tem Damásci; et dispérdam
habitatórem de campo idóli,
et tenéntem sceptrum de
domo voluptátis; et transfe-
rétur pópulus Sýriæ Cyré-
nen, dicit Dóminus.

R. Dies multos..., p. 324.

LECTIO II. (*Cap. 5.*)

ODIO habuerunt corripién-
tem in portâ; et loquén-
tem perfectè abomináti sunt.
Idcirco, pro eo quòd diri-
piebátis páuperem, et præ-
dam eléctam tollebátis ab
eo, domos quadro lápide
ædificábitis, et non habitá-
bitis in eis; víneas plantá-
bitis amantíssimas, et non
bibétis vinum earum. Quia
cognóvi multa scélera ves-
tra, et fórtia peccáta ves-
tra, hostes justí, accipién-
tes munus, et páuperes de-
priméntes in portâ. Ideò
prudens in témpore illo ta-
cébit; quia tempus malum
est. Quærite bonum, et non
malum, ut vivátis; et erit
Dóminus Deus exercítuum
vobiscum, sicut dixistis.
Odite malum, et diligite bo-
num, et constitúite in portâ
judícium; si fortè misereá-
tur Dóminus Deus exercí-
tuum reliquii Joseph.

R. Convértere..., p. 324.

LECTIO III. (*Cap. 6.*)

Væ qui opulenti estis in Sion, et confiditis in monte Samariæ, optimates, capita populorum, ingredientes pompaticè domum Israel. Transite in Chálane, et videte, et ite indè in Emath magnam; et descendite in Geth Palæstinorum, et ad optima quæque regna horum; si latior terminus eorum termino vestro est. Qui separati estis in diem malum; et appropinquatis solio iniquitatis. Qui dormitis in lectis eburneis, et lascivitis in stratis vestris; qui comeditis agnum de grege, et vitulos de medio armènti. Qui canitis ad vocem psalterii; sicut David, putaverunt se habere vasa canticæ. Bibentes vinum in phialis, et optimo unguento delibuti; et nihil patiebantur super contritiône Joseph. Quapropter nunc migrabunt in capite transmigrantium; et auferetur factio lascivientium.

R. Numquid..., *pag. 322.*

CANON.

Ex Concilio Bituricensi.

(*An. 1584. tit. 44.*)

COLENDÆ sunt Imágenes, non quòd ab eis sit ali-quid petendum, vel quòd in eis fiducia sit constituenda, ut olim fiebat à gentibus, qui in idólis spem suam collocabant; sed, quóniam

honor qui illis exhibétur, ad Deum et Sanctos refértur.

FERIA QUINTA.

LECTIO I.

Incipit Abdías Prophéta.

(*Cap. 1.*)

VISIO Abdíæ. Hæc dicit Dóminus Deus ad Edom: Audítum audivimus à Dómino, et legátum ad gentes misit: Súrgite, et consurgámus advérsus eum in prælium. Eccè párvulum dedi te in gentibus; contemptibilis tu es valdè. Supérbia cordis tui éxtulit te, habitántem in scissúris petrárum, exaltántem sólium tuum, qui dicis in corde tuo: Quis détrahet me in terram? Si exaltátus fúeris, ut áquila, et si inter sídera posúeris nidum tuum; indè détraham te, dicit Dóminus.

R. Filius..., *pag. 323.*

LECTIO II.

NUMQUID non in die illà, dicit Dóminus, perdam sapiéntes de Idumæà, et prudéntiam de monte Esaü? Et timébunt fortes tui à Merídie, ut intéreat vir de monte Esaü. Propter interfectionem, et propter iniquitátem in fratrem tuum Jacob, opériet te confusio, et peribis in ætérnum. In die cùm stares advérsus eum, quandò capiébant aliéni exércitum ejus, et extra-

nei ingrediebântur portas ejus, et super Jerúsalem mittébant sortem; tu quoque eras quasi unus ex eis.

R. Judicium..., pag. 323.

LECTIO III.

In monte Sion erit salvatio, et erit sanctus; et possidébit domus Jacob eos qui se posséderant. Et erit domus Jacob ignis, et domus Joseph flamma, et domus Esaü stipula; et succendéntur in eis, et devorábunt eos; et non erunt reliquiæ domûs Esaü, quia Dóminus locútus est. Et hæreditábunt hi qui ad Austrum sunt, montem Esaü, et qui in campéstribus Philisthiim; et possidébunt regiónem Ephraim, et regiónem Samariæ; et Bénéjamin possidébit Gálaad. Et transmigratio exéreitûs hujus filiôrum Israel, ómnia loca Chananæorum usquæ ad Saréptam; et transmigratio Jerúsalem, quæ in Bósphoro est, possidébit civitatés Austri. Et ascéndent salvatóres in montem Sion judicáre montem Esaü; et erit Dómino regnum.

R. Conforténtur..., p. 324.

CANON.

Ex Concílio Tridentino.

(Sess. 25. de invocatione, venerat. et Reliq. SS.)

STATUIT sancta Sýnodus nulla admitténda esse

nova miracula, nec novas Reliquias recipiéndas, nisi recognoscénte et approbánte Episcopo, qui simul atque de iis áliquid compértum habúerit, adhibitis in consílium Theólogis et áliis piis viris, ea fáciat quæ veritáti et pietáti consentánea judicáverit.

FERIA SEXTA.

LECTIO I.

Incipit Jonas Prophéta.

(Cap. 1.)

Et factum est verbum Dómini ad Jonam, filium Amáthi, dicens: Surge, et vade in Níniven, civitatém grandem, et prædica in eâ; quia ascéndit malítia ejus coram me. Et surréxit Jonas, ut fúgeret in Tharsis à fácie Dómini, et descéndit in Joppen, et invénit navem eúntem in Tharsis; et dedit naulum ejus, descéndit in eam, ut iret cum eis in Tharsis à fácie Dómini. Dóminus autem misit ventum magnum in mare; et facta est tempéstas magna in mari, et navis periclitàbátur cónteri. Et timuérunt nautæ, et clamavérunt viri ad deum suum; et misérunt vasa quæ erant in navi, in mare, ut alleviarétur ab eis; et Jonas descéndit ad interiôra navis, et dormiébát sopóre gravi. Et accéssit ad

eum gubernátor, et dixit ei : Quid tu sopóre deprimeris ? Surge, invoca Deum tuum, si fortè recógitet Deus de nobis, et non pereámus.

R. Dies multos..., p. 321.

LECTIO II. (*Cap. 1 et 2.*)

Et dixit ad eos : Tóllite me, et mittite in mare, et cessábit mare à vobis ; scio enim ego quóniam propter me, tempésta hęc grandis venit super vos. Et remigábant viri, ut reverteréntur ad áridam, et non valébant ; quia mare ibat, et intumescébat super eos. Et clamavérunt ad Dóminum, et dixerunt : Quæsumus, Dómine, ne pereámus in animá viri istius, et ne des super nos sánguinem innocentem ; quia tu, Dómine, sicut voluísti, fecisti. Et tulérunt Jonam, et misérunt in mare ; et stetit mare à fervóre suo. Et timuérunt viri timóre magno Dóminum, et immolavérunt hóstias Dómino, et vovérunt vota. Et præparávit Dóminus piscem grandem, ut deglutíret Jonam ; et erat Jonas in ventre piscis, tribus diébus et tribus nóctibus. Et orávit Jonas ad Dóminum Deum suum de ventre piscis.

R. Convertere..., p. 321.

LECTIO III. (*Cap. 2 et 3.*)

Et dixit Dóminus pisci ; et evómuit Jonam in ári-

dam. Et factum est verbum Dómini ad Jonam secúndò, dicens : Surge, et vade in Níniven, civitátem magnam ; et prædica in eá prædicationem, quam ego loquor ad te. Et surréxit Jonas, et abiit in Niniven juxta verbum Dómini ; et Ninive erat civitas magna itinere trium diérum. Et cœpit Jonas introíre in civitátem itinere diéi unius ; et clamávit, et dixit : Adhuc quadraginta dies, et Ninive subvertétur. Et credidérunt viri Nínivítæ in Deum ; et prædicavérunt jejúnium, et vestíti sunt saccis à majóre usquè ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Nínive ; et surréxit de sólio suo, et abjécit vestiméntum suum à se, et indútus est sacco, et sedit in cinere. Et clamávit, et dixit in Nínive ex ore regis et principum ejus, dicens : Hómines et juménta, et boves et pécora non gustent quidquam ; nec pascántur, et aquam non bibant. Et operiántur saccis hómines et juménta, et clament ad Dóminum in fortitúdine ; et convertátur vir à viá suá malá, et ab iniquitate quæ est in manibus eórum. Quis scit si convertátur et ignóscat Deus, et revertátur à furóre iræ suæ ; et non peribimus ? Et vidit

Deus opera eorum, quia conversi sunt de viâ suâ malâ; et misertus est Deus super malitiam quam locutus fuerat, ut faceret eis, et non fecit.

B. Numquid..., pag. 322.

CANON.

Ex Concilio Tridentino.

(Sess. 25. decret. de Indulg.)

SACROSANCTA Synodus Indulgentiarum usum Christiano populo maxime salutarem, et sacrorum Conciliorum auctoritate probatum, in Ecclesiâ retinendum esse docet et præcipit; eoque anathemate damnat, qui aut inutiles esse asserunt, vel eas concedendi in Ecclesiâ potestatem esse negant; in his tamen concedendis, moderationem, juxta veterem et probatam in Ecclesiâ consuetudinem, adhiberi cupit; ne nimia facilitate, Ecclesiastica disciplina enervetur.

SABBATO.

LECTIO I.

Incipit Michæas Propheta.

(Cap. 1.)

VERBUM Domini, quod factum est ad Michæam Morasthiten, in diebus Joathan, Achaz, et Ezechiae, regum Juda; quod vidit super Samariam et Jerusalem. Audite, populi omnes, et attendat terra, et plenitudo

ejus; et sit Dominus Deus vobis in testem, Dominus de templo sancto suo. Quia ecce Dominus egrediatur de loco suo; et descendet, et calcabit super excelsa terræ. Et consumentur montes subtus eum; et valles scindentur sicut cera à facie ignis, et sicut aquæ, quæ decurrunt in præceps. In scelere Jacob omne istud, et in peccatis domus Israel. Quod scelus Jacob? nonne Samaria? et quæ excelsa Judæ? nonne Jerusalem? Et ponam Samariam quasi acervum lapidum in agro, cum plantatur vinea; et detrahā in vallem lapides ejus, et fundamenta ejus revelabo.

[*Si fiat de Sabbato, duo prima B.B. sumuntur à II. Noct. Dom. præced. 3. verò habetur in Proprio.*]

LECTIO II. (Cap. 4.)

Erit: In novissimo dierum erit mons domus Domini, preparatus in vertice montium, et sublimis super colles; et fluent ad eum populi. Et properabunt gentes multæ, et dicent: Venite, ascendamus ad montem Domini, et ad domum Dei Jacob; et docebit nos de viis suis, et ibimus in semitis ejus; quia de Sion egrediatur lex, et verbum Domini de Jerusalem. Et

judicabit inter pópulos multos; et corripiet gentes fortes usque in longínquum; et concident gládios suos in vómeres, et hastas suas in ligónes: non sumet gens advérsus gentem gládium; et non discent ultrā belligeráre. Et sedébit vir subtus vitem suam, et subtus ficum suam, et non erit qui detérreat; quia os Dómini exercituum locútum est. Quia omnes pópuli ambulábunt, unusquisque in nómine dei sui; nos autem ambulábimus in nómine Dómini Dei nostri in ætérnum et ultrā.

LECTIO III. (*Cap. 5.*)

Et tu, Béthlehem Ephráta, párvulus es in míllibus Juda; ex te mihi egrediétur qui sit Dominátor in Israel, et egréssus ejus ab initio, à diébus æternitátis. Propter hoc, dabit eos usque ad tempus, in quo partúriens, páriet; et reliquiæ fratrum ejus converténtur ad filios Israel. Et stabit, et pascet in fortitúdine Dómini, in sublimitáte nóminis Dómini Dei sui; et converténtur, quia nunc magnificábitur usque ad términos terræ. Et erit iste pax.

CANON.

Ex Concílio Cameracénsi.
(*An. 1565. c. 22. de Indulg.*)

Quia per indiscretas et superfluas Indulgéntias, et

Claves Ecclésiæ contemnuntur, et pœnitentiális satisfactio enervátur; ideò prohibet sancta Sýnodus, ne quis ullas novas, aut ignótas Indulgéntias pópulo comméndet, et promeréndas offerat, nisi prius ab Ordinário visitatæ fuerint et probatæ.

Ad MAGNIF. Ant. 8. G. Prophetavérunt Aggæus et Zacharias, qui erant in Jérusalem, in nómine Dei Israel; et cœpérunt ædificáre templum Dei, et cum eis prophætæ Dei adjuvántes eos. (*1. Esdr. 5.*)

Oratio, Fac nos..., ut infra ad Laudes.

**DOMINICA XXIV.
POST PENTECOSTEN.
IN I. NOCTURNO.**

LECTIO I.

Incipit Nahum Prophéta.
(*Cap. 1.*)

Onus Ninive: Liber visionis Nahum Elcesæi. Deus æmulátor, et ulciscens Dóminus; ulciscens Dóminus et habens furórem; ulciscens Dóminus in hostes suos, et iráscens ipse inimícis suis. Dóminus pátiens, et magnus fortitúdine, et mundans non fáciat innocéntem. Dóminus in tempestáte et tûrbine viæ ejus, et nébulæ pulvis pedum ejus. Increpans mare, et exsic-

cans illud; et ómnia flúmina ad desértum dedúcens. Infirmátus est Basan et Carmélus, et flos Líbani elánguit. Montes commóti sunt ab eo, et colles desoláti sunt; et contrémuit terra à fácie ejus, et orbis, et omnes habitántes in eo. Ante fáciem indignatiónis ejus quis stabit? et quis resistet in irâ furóris ejus? Indignatio ejus effúsa est ut ignis; et petræ dissolútæ sunt ab eo.

R. Dies multos..., p. 321.

LECTIO II.

BONUS Dóminus, et confortans in die tribulatiónis; et sciens sperántes in se. Et in dilúvio prætereúnte, consummationem faciet loci ejus; et inimicos ejus persequéntur ténebræ. Quid cogitátis contra Dóminum? consummationem ipse faciet; non consurget duplex tribulatio. Quia sicut spinæ se invicem complectúntur, sic convívium eórum páriter potántium; consuméntur quasi stipula, ariditate plena. Ex te exíbit cógitans contra Dóminum malítiam, mente pertráctans prævaricationem.

R. Convertere..., p. 321.

LECTIO III.

HÆC dicit Dóminus: Si perfecti fúerint, et ita plures; sic quoque atton-

déntur, et pertransibit. Afflíxi te, et non affligam te ultrà. Et nunc cónteram virgam ejus de dorso tuo, et víncula tua dirúmpam. Et præcipiet super te Dóminus, non seminábitur ex nómine tuo ampliùs. De domo Dei tui non interficiam scúlptile et conflátile, ponam sepúlcrum tuum; quia inhonorátus es. Eccè super montes pedes evangelizántis, et annuntiántis pacem; célebra, Juda, festivitátes tuas, et redde vota tua; quia non adjiciet ultrà, ut pertránseat in te Bélial: univérsum intériit.

R. Numquid..., pag. 322.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex libro sancti Augustini
Episcopi de Civitate Dei.
(Lib 18. cap. 31. §. 2 et 3.
et cap. 32.)

NAHUM prophéta, imò per illum Deus: [Exterminábo, inquit, sculptília et conflátília: ponam sepultúram tuam; quia velóces ecce super montes pedes evangelizántis, et annuntiántis pacem. Célebra, Juda, dies festos tuos, redde vota tua; quia já non adjicient ultrà, ut tránseant in vetustátem. Consummátum est, consúptum est, ablátum est. Ascéndit qui insúfflat in fáciem tuam, eripiens te ex

tribulatione]. Quis ascendet ab inferis, et insufflavet in faciem Judæ, hoc est, Judæorum discipulorum, Spiritum sanctum; récolat, qui méminit Evangélium.... Hábacuc de quo álio, quàm de Christi advéntu, qui futúrus fúerat, intelligitur dicere? [Et respondit Dóminus ad me, et dixit: Scribe visum apértè in buxo, ut assequátur qui legitea; quia adhuc visio ad tempus, et oriétur in fine, et non in vácuum; si tardáverit, sústine eum; quia véniens, véniet, et non morábitur]. In Oratióne autem suâ cum Cántico, cui nisi Dómino Christo dicit? [Dómine, audívi auditiónem tuam, et tímui; Dómine, considerávi ópera tua, et expávi]. Quid enim hoc est, nisi præcógnitæ, novæ ac repentinæ salutis hóminum ineffábilis admirátio?

R. Filius..., pag. 323.

LECTIO V.

(Cap. 33. §. 2. et cap. 35. §. 1.)

SOPHONIA autem prophétæ qui cum Jeremiâ prophe-
tábat, hæc prædicta de Christo interm ponam: [Expécta me, dicit Dóminus, in die resurrectionis meæ, in futúrum; quia iudicium meum, ut cóngregem gentes, et cólligam regna].

Et iterum: [Horribilis, inquit, Dóminus super eos, et exterminábit omnes deos terræ; et adorábit eum vir de loco suo, omnes insulæ gentium]... Restant tres minóres prophétæ, qui prophetavérunt in fine captivitátis; Aggæus, Zacharias, Malachias. Quorum Aggæus Christum et Ecclesiám hâc apértius brevitate prophétat: [Hæc dicit Dóminus exercituum: Adhuc unum módicum est, et ego com-movébo cælum, et terram, et mare, et áridam, et movébo omnes gentes; et véniet Desiderátus cunctis gentibus].

R. Iudicium..., p. 323.

LECTIO VI.

(Cap. 35. §. 2 et 3.)

ZACHARIAS de Christo et Ecclesiâ: [Exúlta, inquit, valdè, Filia Sion; júbila, Filia Jerúsalem; eccè Rex tuus véniet tibi, Justus, et Salvátor; ipse pauper, et ascéndens super ásinam, et super pullum filium ásinæ; et potéstas ejus à mari usquè ad mare; et à fluminibus usquè ad fines terræ]. Hoc quandò factum sit, ut Dóminus Christus in itinere, juménto hujus géneris uterétur, in Evangélio légitur... Malachias prophétans Ecclesiám, quam per Christum cérnimus propagátam,

Judæis apertissime dicit ex personâ Dei : [Non est mihi voluntas in vobis , et munus non suscipiam de manu vestrâ. Abortu enim Solis usque ad occasum , magnum est nomen meum in gentibus , et in omni loco sacrificabitur et offeretur nomini meo oblatio munda ; quia magnum nomen meum in gentibus , dicit Dominus]. Hoc sacrificium per sacerdotium Christi secundum ordinem Melchisedech , cum in omni loco à Solis ortu usque ad occasum Deo jam videamus offerri ; sacrificium autem Judæorum , quibus dictum est : [Non est mihi voluntas in vobis , nec accipiam de manibus vestris munus] , cessasse negare non possunt ; quid adhuc expectant alium Christum , cum hoc quod prophetatum legunt et implatum vident , impleri non potuerit , nisi per ipsum ?

R. Confortentur manus...
pag. 324.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

(Cap. 2.)

In illo tempore ; Dixit Jesus discipulis suis : Cum videritis abominationem desolationis , quæ dicta est à Daniele propheta , stantem

in loco sancto ; qui legit , intelligat. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis

Chrysostomi.

(Hom. 76. in Matt. §. 2
et 3. Aliàs Homil. 77.)

IMPLETA de Jerosolymis in narratione , Christus ad suum adventum postea pergit , signaque ipsis narrat , non solum ipsis , sed etiam nobis et post nos futuris utilia... Quomodo autem adveniet ? Hæc transformata creatura ; nam [Sol obscurabitur] , non delētus , sed superātus à lumine illius adventus , et [stellæ cadent]. Quis enim postea illarum usus futurus est , cum nulla nox erit ? [Et virtutes cælorum commovebuntur] ; et jure quidem , mutationem tantam videntes. Nam , si quando stellæ factæ sunt , ita exhorruerunt , et miratæ sunt ;... multò magis cum viderint omnia mutata , et conservos suos pœnas dantes , totum Orbem ante tremendum tribunal astantem ; omnes ab Adam usque ad adventum illum , omnium operum rationem reddentes ; quomodo non horrescent , et commovebuntur ? [Tunc apparebit signum Filii hominis in cælo] , id est , Crux Sole splendidior ; siquidem Sol obtenebratur et absconditur , Crux autem apparet ;

neque appareret, nisi solâribus longè rádiis splendior esset.

R. Cùm vidéritis abominatióem desolatióis, quæ dicta est à Daniéle prophétâ, stantem in loco sancto; qui legit, intélligat. * Erit tunc tribulatio magna, qualis non fuit ab initio, neque fiet. ¶. Erit in templo abominatio desolatióis, et usque ad consummationem et finem perseverabit desolatio. * Erit tunc... (*Matt. 24. Dan. 9.*)

LECTIO VIII.

CUR autem hoc signum apparet? Ut Judæorum impudentia planè reprimatur. Justificationem quippe magnam habens Christus, nempe Crucem, in hoc tribunal advenit; neque tantum vûlnera, sed ignominiosam mortem ostendit. [Tunc plangent Tribus]: nulla accusandi necessitas erit; cùm viderint Crucem, plangent, quia illo mortuo, nihil inde fructûs percepérunt; quóniam crucifixerunt eum quem adorâri oportebat. Vides quàm terribiliter suum adventum describat? quomodo discipulorum animos érigat? Idcirco tristitia primò ponit, et post hæc, bona et jucûnda; ut sic illos consolétur. Passiõnem quoque rursùm commémorat,

necnon Resurrectiõnem, atque splendidiore modo Crucem mémorat; ne pudor ipsos vel dolor invadat, cùm jam véniat illam pro signo positurus. Alius verò dicit: [Vidébunt in quem transfixérunt]. Ideò plangent Tribus, vidéntes eúmdem ipsum esse.

R. Eccè venit (Dóminus) cum núbibus, et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt; * Et plangent se super eum omnes Tribus terræ. ¶. Dicit Dóminus: Aspicient ad me, quem confixerunt. * Et plangent... (*Apoc. 1. Zach. 12.*)

LECTIO IX. (§ 3. et 4.)

POSTQUAM autem Crucem commemorávit, ádjicit: [Vidébunt Filium hóminis venientem, (non in Cruce), sed in núbibus cæli cum potestate et majestate magnâ]. Ne, quia Crucem audisti, inquit, putes adesse quid triste; nam cum potestate et majestate magnâ véniet. Crucem autem gestat, ut peccátum ipsórum hoc ipso et per se condemnétur; ut, si quis lapide percússus, ipsum lapidem ostenderet, vel vestiménta cruentáta. Et in nube véniet, sicut assúptus est. Hæcque vidéntes Tribus, flebunt. Neque intra fletum sisténtur mala; sed ideò

ſectus erit, ut ſenténtiam ſerant, et ſeipſos damnent... Væ nobis à die illo terribili; cùm oportéret nos gaudére, quando tália audimus, dolémus, et ánimo dejecto ſumus, ac mœróre conficimur... Ideò lácrymor, cógitans ex quantâ glóriâ delapſuri ſimus, ex quantórum ſpe bonórum, idque perpétuò et ſemper; ne parùm ſtúdií impendámus. Nam ſi multus eſſet labor, ſi gravis lex, ſic quoque oportéret nihil non ágere.

R. Magnus dies Dómini, et terribilis valdè; et quis ſuſtinébit eum? * Nunc ergò † Convertimini ad Dóminum Deum vestrum; quia benignus et miſericors eſt. † Venit dies magnus iræ (Sedéntis ſuper thronum et Agni); et quis póterit ſtare? * Nunc... Glória Patri... † Convertimini... (*Joel*, 2. *Apoc.* 6.)

Ad BENEDIC. *Ant.* 5. a. Ecce dies Dómini véniet, crudélis, et indignatiónis plenus, et iræ furorisque, ad ponéndam terram in ſolitúdinem, et peccátóres ejus conteréndos de eà. (*Is.* 13.)

Oratio.

FAC nos, quæſumus, Dómine, ità te expectádo vigiláre et parátos eſſe; ut, cùm in Majestáte tuâ véneris, te non metuéndum

ac terribilem vindicem, ſed benignum ſentiámus remuneratórem; Qui vivis et regnas cum Deo Patre, in unitáte Spíritûs ſancti, Deus...

CANON.

Ex Concílio Aquénsi.

(*An.* 1585. *tit. de Feſt. cultu.*)

Cum Feſti dies potiffimùm ad celebrándas Dei et Sanctorum laudes, ſalutáriter fúerint inſtitúti; curándum eſt diligénte, ut piè ſanctèque ab ómnibus obſervéntur, et ne iis ipsis hómines ad divínam offeníonem, et animárum ſuárum perniciem abutántur. Prohibémus igitur, ne diébus Domínicis, atque áliis Feſtis, qui vel Ecclesiæ præcepto, vel loci conſuetúdine coléndi ſint, quid ſervílis óperis fiat.

Ad MAGNIF. *Ant.* 5. a. Sol obſcurábitur, et Luna non dabit lumen ſuum, et ſtellæ cadent de cælo, et Virtútes cœlórum commovebúntur; et vidébunt Filium hóminis veniéntem in núbibus cœli, cum virtúte multâ et majestáte. (*Matth.* 24.)

FERIA SECUNDA.

LECTIO I.

Incipit Hábacuc Prophéta.

(*Cap.* 1.)

ONUS, quod vidit Hábacuc prophéta. Uſquequò, Dómine, clamábo, et non

exaudies? vociferabor ad te vim patiens, et non salvabis? Quare ostendisti mihi iniquitatem et laborem, videre prædam et injustitiam contra me? et factum est iudicium, et contraditio potentior. Propter hoc, lacerata est lex, et non pervenit usque ad finem iudicium: quia impius prævalet adversus justum, propterea egréditur iudicium perversum.

R. Dies multos..., p. 321.

LECTIO II. (*Cap. 2.*)

SUPER custodiam meam stabo, et figam gradum super munitionem; et contemplabor, ut videam quid dicatur mihi, et quid respondeam ad arguentem me. Et respondit mihi Dominus, et dixit: Scribe visum, et explana eum super tabulas, ut percurret qui légerit eum. Quia adhuc visus procùl, et apparébit in finem, et non mentiétur. Si moram fécerit, expécta illum; quia véniens véniet, et non tardábit. Ecce qui incrédulus est, non erit recta ánima ejus in semetipso; justus autem in fide suâ vivet.

R. Convertere..., p. 321.

LECTIO III.

Væ qui congregat avaritiam malam domui suæ, ut sit in excélsio nidus ejus, et liberári se putat de manu

mali. Cogitasti confusióem domui tuæ, concidisti populos multos, et peccávit ánima tua. Quia lapis de pariete clamábit; et lignum, quod inter junctúras ædificiórum est, respondébit. Væ qui ædificat civitatem in sanguinibus, et præparat urbem in iniquitáte.

R. Numquid..., pag. 322.

CANON.

Ex Statútis Synodálibus
Diocésis Ambianénsis.

(An. 1662. sub Francisco
Episcopo.)

VIRI Ecclesiástici tales in vitâ se præbeant, quales sui gradûs postulat dignitas et conditio; et quia super Ecclesiæ candelábrum positi sunt, bonis exémplicis cæteris Fidélibus præluceant. Igitur ab omni malo, quin étiam ab omni spécie mali jubémus eos abstinére. Ante ómnia autem, Deo placére, orationi, lectioni, cæterisque vitæ interiôris exercitiis instantes esse accuratè studébunt. Quapropter eos hortámur, ut idéntidem in nostrum Seminárium se recipiant; ut ibi ab ómnibus curis sæcularibus liberi, soli Deo vacent; et, eo juvante, pietatem pristinam rénovent; et resuscitent in se grátiam Dei, quæ data est eis per impositionem mánuum.

FERIA TERTIA.

LECTIO I.

Incipit Sophonias Prophéta.

(*Cap. 1.*)

VERBUM Dómini, quod factum est ad Sophoniam, filium Chusi, filii Godoliæ, filii Amarie, filii Ezechie, in diebus Josiæ, filii Amon, regis Judæ. Cóngregans, congregábo ómnia à fácie terræ, dicit Dóminus : cóngregans hóminem et pecus; cóngregans volatília cœli, et pisces maris : et ruínæ impiórum erunt; et dispérdam hómines à fácie terræ, dicit Dóminus. Et exténdam manum meam super Judam, et super omnes habitátes Jerúsalem; et dispérdam de loco hoc reliquias Baal, et nómina ædificatórum cum sacerdotibus; et eos qui adorant super tecta militiam cœli, et adorant, et jurant in Dómino, et jurant in Melchom. Et qui avertúntur de post tergum Dómini, et qui non quæsiérunt Dóminum, nec investigavérunt eum.

R. Filius..., pag. 323.

LECTIO II.

In témpore illo, scrutábor Jerúsalem lucérnis; et visitábo super viros defixos in fáciibus suis, qui dicunt in córdibus suis: Non fáciat benè Dóminus, et non fá-

diet malè. Et erit fortitúdo eórum in direptionem, et domus eórum in desértum; et ædificábunt domos, et non habitábunt; et plantábunt vineas, et non bibent vinum eárum. Juxta est dies Dómini magnus, juxta est, et velox nimis: vox diéi Dómini amára, tribulábitur ibi fortis. Dies iræ, dies illa, dies tribulatiónis et angústie, dies calamitátis et misériæ, dies tenebrárum et caliginis, dies nébulæ et túrbis, dies tubæ et clangóris super civitátes munitas, et super ángulos excélsos. Et tribulábo hómines, et ambulábunt, ut cæci, quia Dómino peccavérunt; et effundétur sanguis eórum sicut humus, et cörpera eórum sicut stércora. Sed et argéntum eórum et aurum eórum non póterit liberáre eos in die iræ Dómini.

R. Judícium..., p. 323.

LECTIO III. (*Cap. 3.*)

EXPECTA me, dicit Dóminus, in die resurrectiόnis meæ, in futúrum; quia judícium meum, ut cóngregem gentes, et colligam regna; et effúdam super eos indignatiόnem meam, omnem iram furóris mei; in igne enim zeli mei devorábitur omnis terra. Quia tunc reddam pópulis lábi-

um electum; ut invocent omnes in nomine Domini, et serviant ei humero uno. Ultra flumina Æthiopiæ, inde supplices mei, filii dispersorum meorum deferent munus mihi. In die illa non confundéris super cunctis adinventiónibus tuis, quibus prævaricata es in me; quia tunc auferam de medio tui magniloquos superbix tuæ, et non adjicies exaltári amplius in monte sancto meo. Et derelinquam in medio tui pópulum páuperem et egénium; et sperábunt in nómine Domini. Reliquiæ Israel non facient iniquitatem, nec loquéntur mendácium, et non inveniétur in ore eórum lingua dolósa; quóniam ipsi pascéntur, et accubábunt, et non erit qui extérreat.

R. Conforténtur..., p. 324.

CANON.

Ex Concílio Venético.

(An. 465. Can. 11.)

PRESBYTERI, Diáconi, atque Subdiáconi, vel deinceps quibus ducéndi uxóres licéntia non est, étiam alienárum nuptiárum evitent convivia; nec iis cœtibus admisceántur, ubi amatória cantántur et túrpia, aut obscéni motus córporum chorris et saltibus efferúntur; ne auditus et obtútus sacris Mystériis deputátus, túr-

pium spectaculórum atque verbórum contágio pollúatur.

FERIA QUARTA.

LECTIO I.

Incipit Aggæus Prophéta.

(Cap. 1.)

IN anno secúndo Dárii regis, in mense sexto, in die unâ mensis, factum est verbum Domini in manu Aggæi prophétæ ad Zoróbabel, filium Saláthiel, ducem Juda, et ad Jesum, filium Jósedec, sacerdotem magnum, dicens: Hæc ait Dominus exercituum, dicens: Pópulus iste dicit: Nondum venit tempus domus Domini ædificandæ. Et factum est verbum Domini in manu Aggæi prophétæ, dicens: Numquid tempus vobis est, ut habitétis in domibus laqueátis, et domus ista desérta?

R. Dies multos..., p. 321.

LECTIO II.

HÆC dicit Dominus exercituum: Pónite corda vestra super vias vestras; ascéndite in montem, portáte ligna, et ædificáte domum; et acceptábilis mihi erit, et glorificábor, dicit Dominus. Respexistis ad amplius, et ecce factum est minus; et intulistis in domum, et exsufflávi illud: quam ob causam, dicit Dó-

minus exercituum ? quia domus mea deserta est, et vos festinatis unusquisque in domum suam. Propter hoc, super vos prohibiti sunt cœli, ne darent rorem, et terra prohibita est, ne daret germen suum. Et vocavi siccitatem super terram, et super montes, et super triticum, et super vinum, et super oleum, et quæcûmque profert humus, et super homines, et super iumenta, et super omnem laborem manuum.

R. Convertere..., p. 321.

LECTIO III. (*Cap. 2.*)

IN séptimo mense, vigésimâ et primâ mensis, factum est verbum Dómini in manu Aggæi prophætæ, dicens : Lóquere ad Zoróbabel, filium Saláthiel, ducem Juda, et ad Jesum, filium Jósedec, sacerdotem magnum, et ad reliquos populi, dicens : Quis in vobis est derelictus, qui vidit domum istam in glóriâ suâ primâ ? et quid vos vidétis hanc nunc ? numquid non ita est, quasi non sit in oculis vestris ? Et nunc confortare, Zoróbabel, dicit Dóminus ; et confortare, Jesu, fili Jósedec, sacerdos magne, et confortare, omnis populus terræ, dicit Dóminus exercituum ; et facite (quóniam ego vobiscum

sum, dicit Dóminus exercituum) verbum quod pépigi vobiscum, cum egrederemini de terrâ Ægypti ; et Spíritus meus erit in médio vestrûm, nolite timere.

R. Numquid..., p. 322.

CANON.

Ex Concilio Reménsi.

(*An. 1583. tit. de Cleric. n. 2.*)

PROHIBEMUS, ne Clérici, sacris initiati, aut Beneficiati, se suamque operam laicis, quantumvis nobilibus, addicant, ad rerum domesticarum dispensationem, negotiorum civilium procuracionem, cellæ vinariæ vel annonæ regimen, aut aliquod aliud vile indecorumque suo Ordini ministérium ; nec scurrilia exerceant, et mensarum assecclas se exhibeant : alioqui, pro delicti gravitate, severissimè coerceantur.

FERIA QUINTA.

LECTIO I.

Incipit Zachariás Prophéta.

(*Cap. 1.*)

IN mense octavo, in anno secundo Dárii regis, factum est verbum Dómini ad Zachariam, filium Barachizæ, filii addo, prophétam, dicens : Iratus est Dóminus super patres vestros iracundiâ. Et dices ad eos : Hæc dicit Dóminus exercituum :

Convertimini ad me, ait Dóminus exercítuum; et convertátar ad vos, dicit Dóminus exercítuum. Ne sitis sicut patres vestri, ad quos clamábant prophétæ prióres, dicéntes: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Convertimini de viis vestris malis et de cogitationibus vestris péssimis; et non audierunt, neque attendérunt ad me, dicit Dóminus. Patres vestri ubi sunt? et prophétæ numquid in sempiternum vivent?

R. Fílius..., pag. 323.

LECTIO II. (*Cap. 3.*)

HÆC dicit Dóminus exercítuum: Si in viis meis ambuláveris, et custódiam meam custodieris; tu quoque judicábis domum meam, et custódies átria mea, et dabo tibi ambulántes de his qui nunc hic assistunt. Audi, Jesu, sacérdos magne, tu et amíci tui, qui hábitant coram te, quia viri portendéntes sunt; ecce enim ego addúcam servum meum Oriéntem. Quia ecce lapis, quem dedi coram Jesu: super lápidem unum septem óculi sunt: ecce ego cælábo sculptúram ejus, ait Dóminus exercítuum; et áuferam iniquitátem terræ illius in die unâ. In die illâ, dicit Dóminus exercítuum, vocábit vir amicum suum

subter vitem, et subter ficum.

R. Judicium verum judicáte..., pag. 323.

LECTIO III. (*Cap. 9.*)

EXULTA satis, Fília Sion; júbila, Fília Jerúsalem: Ecce Rex tuus véniet tibi, Justus, et Salvátor; ipse pauper, et ascéndens super ásinam, et super pullum filium ásinæ. Et dispérgam quadrigam ex Ephraim, et equum de Jerúsalem, et dissipábitur arcus belli; et loquétur pacem géntibus, et potéstas ejus à mari usque ad mare, et à fluminibus usque ad fines terræ. Tu quoque in sânguine testaménti tui emisisti. vinctos tuos de lacu, in quo non est aqua.

R. Conforténtur..., p. 324.

CANON.

Ex Concílio Turonénsi tertio.

(*An. 843. Can. 29.*)

PRESBYTERIS, Diacónibus, cæterisque Cléricis, intra claustra monasteriórum Puellárum non sit concéssum habitáre. Neque étiam intrent monastéria, nisi tèm-pore quo Missárum solémnia celebránda sunt, vel ália quælibet Ecclesiástica Officia peragénda; quibus peráctis, statim egrediántur; nec ibi pósteà áliquam moram faciánt.

FERIA SEXTA.

LECTIO I.

De Zachariâ Prophétâ.

(*Cap. 11.*)

TULI virgam meam, quæ vocabâtur Decus; et abscidi eam, ut irritum facerem fœdus meum, quod percûssi cum omnibus populis. Et in irritum deductum est in die illâ; et cognoverunt sic pâuperes gregis, qui custodiunt mihi, quia verbum Dómini est. Et dixi ad eos: Si bonum est in oculis vestris, afférte mercédem meam; et si non, quiéscite. Et appendérunt mercédem meam triginta argénteos. Et dixit Dóminus ad me: Próijce illud ad statuárium, decórum pretium, quo appretiátus sum ab eis. Et tuli triginta argénteos, et projéci illos in domum Dómini ad statuárium. Et præcidi virgam meam secúndam, quæ appellabâtur Funiculus, ut dissólverem germanitátem inter Judam et Israel. Et dixit Dóminus ad me: Adhuc sume tibi vasa pastóris stulti. Quia ecce ego suscítabo pastórem in terrâ, qui derelicta non visitábit, dispersum non quæret, et contritum non sanábit, et id quod stat, non enútriet, et carnes pínguium cómedet,

et úngulas eórum dissólvet. O pastor et idólum, derelinquens gregem: gládius super bráchium ejus, et super óculum dextrum ejus: bráchium ejus ariditáte siccábitur, et óculus dexter ejus tenebréscens obscurábitur.

R. Dies multos..., p. 321.

LECTIO II. (*Cap. 12.*)

IN die illâ protéget Dóminus habitatóres Jerúsalem, et erit qui offénderit ex eis in die illâ, quasi David; et domus David, quasi Dei, sicut Angelus Dómini in conspéctu eórum. Et erit in die illâ: Quæram contérere omnes gentes, quæ véniant contra Jerúsalem. Et effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem, spíritum grátiae et precum; et aspicient ad me, quem confixérunt; et plangent eum planctu, quasi super unigénitum, et dolébunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti.

R. Convértere..., p. 321.

LECTIO III. (*Cap. 13.*)

ET erit: In die illâ confundéntur prophète, unusquisque ex visióne suâ, cum prophetáverit; nec operiéntur pállio sáccino, ut mentiántur; sed dicet: Non sum prophéta, homo agricola ego sum; quóniam Adam exémplum meum ab

adolescētiā meā. Et dicetur ei : Quid sunt plagæ istæ in médio mānuum tuārum ? Et dicet : His plagātus sum in domo eōrum qui diligēbant me. Frāmea, suscitāre super pastōrem meum, et super virum cohārentem mihi, dicit Dóminus exercituum ; pērcute pastōrem, et dispergētur oves ; et convērtam manum meam ad párvulos.

R. Numquid placāri...,
pag. 322.

CANON.

Ex Concílio Epaonénsi.

(An. 517. Can. 38.)

MONASTERIA Puellārum, non nisi probatæ vitæ et ætatis provectæ viri ad quascúmque eārum necessitates vel ministratiōnes permittāntur intrāre. Ad faciēdas verò Missas qui ingrēssi fuerint, statim, exācto ministério, rēgredi festinābunt.

SABBATO.

LECTIO I.

Incipit Malachías Prophéta.

(Cap. 1.)

ONUS verbi Dómini ad Israel in manu Malachíæ. Diléxi vos, dicit Dóminus ; et dixistis : In quo dilexistis nos ? Nonne frater erat Esaü Jacob, dicit Dóminus ? et diléxi Jacob, Esaü autem ódio hábui, et pósui montes

ejus in solitudinem, et hæreditatem ejus in dracones deserti. Quòd si díxerit Idumæa : Destrúcti sumus, sed revertētes, ædificābimus quæ destrúcta sunt : Hæc dicit Dóminus exercituum : Isti ædificābunt, et ego destruam ; et vocabúntur términi impietátis, et pópulus cui irátus est Dóminus usque in ætérnum. Et óculi vestri vidēbunt ; et vos dicētis : Magnificétur Dóminus super términum Israel. Filius honórat patrem, et servus dómini suum : si ergò Pater ego sum, ubi est honor meus ? et si Dóminus ego sum, ubi est timor meus, dicit Dóminus exercituum ? Ad vos, ó Sacerdótes, qui despícitis nomen meum, et dixistis : In quo despéximus nomen tuum ? Offértis super altāre meum panem pollútum, et dicitis : In quo pollúimus te ? In eo quòd dicitis : Mensa Dómini despécta est.

[*Si fiat de Sabbato, duo prima RR. sumuntur de II. Noct. Dom. præcedentis ; 3. verò habetur in Proprio.*]

LECTIO II.

Si offerátis cæcum ad imolándum, nonne malum est ? et si offerátis claudum et lánguidum, nonne malum est ? Offer illud Duci tuo, si placúerit ei, aut si

suscéperit faciē tuam, dicit Dóminus exercítuum. Et nunc deprecámini vultum Dei, ut misereátur vestrí (de manu enim vestrá factum est hoc) si quo modo suscipiat faciēs vestras, dicit Dóminus exercítuum. Quis est in vobis, qui claudat óstia, et incéndat altáre meum grátulò? Non est mihi volúntas in vobis, dicit Dóminus exercítuum; et munus non suscipiam de manu vestrá. Ab ortu enim Solis usquē ad occásum, magnum est nomen meum in géntibus; et in omni loco sacrificátur et offértur nómini meo oblátio munda; quia magnum est nomen meum in géntibus.

LECTIO III. (*Cap. 3.*)

INVALUERUNT super me verba vestra, dicit Dóminus. Et dixistis: Quid locúti sumus contra te? Dixistis: Vanus est, qui servit Deo; et quod emolumentum, quia custodivimus præcépta ejus, et quia ambulávimus tristes coram Dómino exercítuum? Ergò nunc beátos dicimus arrogantes; siquidem ædificáti sunt faciētes impietátem; et tentavérunt Deum, et salvi facti sunt. Tunc locúti sunt timētes Dóminum, unusquisque cum próximo suo; et atténdit Dóminus, et audivit; et

scriptus est Liber monumenti coram eo timéntibus Dóminum, et cogitántibus nomen ejus. Et erunt mihi, ait Dóminus exercítuum, in die quā ego fácio, in pecúlium; et parcam eis, sicut parcit vir filio suo serviénti sibi. Et convertémini, et vidébitis quid sit inter justum et impium; et inter serviéntem Deo, et non serviéntem ei.

CANON.

Ex Concilio Reménsi.

(*An. 1583. tit. de Reguláribus et eorum Monasteriis, num. 12.*)

Locos Monachórum reguláres, mulieres non ingrediántur, vicissímque viri non intrent Feminárum claustra, imò nec álíæ féminæ. Quisquis verò claustra Moniálíum, sine Superioris licéntiá (quam non nisi in cásibus necessariis impertiétur) fúerit ingressus, senténtiam excommunicationis se incurrisse nóverit.

¶ *Si Dominica post Pentecosten fuerint plures quàm XXIV., tunc post XXIV. Hebdomadam, resumentur quæ eo anno superfuerint post Epiphaniam, incipiendo à Vesperis Sabbati et ordine infra posito.*

Si igitur fuerint Domini-

348 *Dominica tertiâ quæ superfuit post Epiph.*

*cæ XXV., resumetur Officium
Dominicæ VI. post Epipha-
niam.*

*Si XXVI., resumetur Of-
ficium Dominicæ V. et VI.*

*Si XXVII., resumetur
Offic. Dom. IV. V. et VI.*

*Si deniq. XXVIII., resum-
etur Officium Dominicæ III.
IV. V. et VI.*

HEBDOMADÆ POST EPIPHANIAM

RESUMENDÆ,

*Quandò post Pentecosten plures fuerint Dominicæ quàm
viginti quatuor.*

SABBATO.

*Ante Dominicam tertiam
quæ superfuit post Epiphan.*

AD VESPERAS.

Ad MATUT. Ant. 2. D.
Non justificatur homo ex
opéribus legis, nisi per fi-
dem Jesu Christi, et nos in
Christo Jesu credimus, ut
justificémur ex fide Christi.
(*Galat. 2.*)

*Oratio, Omnipotens....,
ut infra ad Laudes.*

DOMINICA III.

QUÆ SUPERFUIT POST EPIPHAN.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO I.

Incipit Epistola beati Pauli
Apóstoli ad Galatas.

(*Cap. 1.*)

PAULUS Apóstolus non ab
hominibus, neque per
hominem, sed per Jesum
Christum, et Deum Patrem,
qui suscitavit eum à mór-
tuis, et qui mecum sunt om-
nes fratres, Ecclesiis Galá-
tiæ. Grátia vobis et pax à

Deo Patre, et Dómino nostro
Jesu Christo, qui dedit se-
metipsum pro peccátis nos-
tris; ut eriperet nos de
præsenti sæculo nequam,
secundum voluntatem Dei
et Patris nostri, cui est
glória in sæcula sæculórum;
Amen.

R. Nihil intúlimus in hunc
mundum, haud dúbium quòd
nec auferre quid póssumus.
* Habéntes autem aliménta,
et quibus tegámur, his con-
ténti sumus. †. Dives, cum
dormierit, nihil secum au-
feret: apériet óculos suos,
et nihil invéniet. * Habén-
tes... (1. *Tim. 6. Job, 27.*)

LECTIO II.

MINOR quòd sic tam citò
transferimini ab eo qui
vos vocávit in grátiam Chris-
ti, in aliud Evangélium;
quod non est aliud, nisi
sunt aliqui, qui vos contúr-
bant, et volunt convertere
Evangélium Christi. Sed,
licèt nos, aut Angelus de

cœlo evangelizet vobis, præterquàm quod evangelizavimus vobis, anáthema sit. Sicut prædiximus et nunc iterùm dico : Si quis vobis evangelizaverit præter id quod accepistis, anáthema sit. Modò enim hominibus suádeo, an Deo? An quæro hominibus placere? Si adhuc hominibus placérem, Christi servus non essem.

R. Tempus breve est; reliquum est, ut qui gaudent, tanquàm non gaudentes (sint); et qui utantur hoc mundo, tanquàm non utantur; * Præterit enim figura hujus mundi. ¶ Vánitas vanitatum, et ómnia vánitas. * Præterit.... (1. Cor. 7. Eccle. 1.)

LECTIO III.

NORUM enim vobis fáciò, Fratres, Evangélium, quod evangelizatum est à me, quia non est secundùm hominem; neque enim ego ab homine accépi illud, neque didici, sed per revelationem Jesu Christi. Audistis enim conversationem meam aliquándò in Judæismo; quoniam supra modum persequébar Ecclesiám Dei, et expugnábam illam, et proficiébam in Judæismo supra multos eontáneos meos in génere meo, abundantius æmulátor existens paternarum meárum tradi-

tionum. Cùm autem placuit ei qui me segregávit ex útero matris meæ, et vocávit per grátiam suam, ut reveláret Fílium suum in me, ut evangelizárem illum in géntibus; continuò non acquievi carni et sánguini, neque veni Jerosólymam ad antecessóres meos Apóstolos; sed abi in Arábiam; et iterùm revérsus sum Damáscum: deindè post annos tres, veni Jerosólymam vidére Petrum, et mansi apud eum diébus quíndecim; alium autem Apostolorum vidi néminem, nisi Jacóbum fratrem Dómini.

R. Qui gloriátur, in Dómino gloriétur; * Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat. ¶ Hæc dicit Dóminus: Non gloriétur sapiens in sapientiâ suâ; sed in hoc gloriétur, scire et nósse me. * Non enim... Glória... * Non... (2. Cor. 10. Jer. 9.)

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

De Expositione S. Augustini
Episcopi in Epistolam
ad Gálatas.

(*Præfat. initio.*)

CAUSA propter quam scribit Apóstolus ad Gálatas, hæc est, ut intélligant grátiam Dei id secum ágere, ut sub lege jam non sint. Cùm

enim prædicata eis esset Evangelii gratia, non defuerunt quidam ex circumcissione, quamvis Christiani nomine, nondum tamen tenentes ipsum gratiæ beneficium, et adhuc volentes esse sub oneribus legis, quæ Dominus Deus imposuerat, non iustitiæ serviéntibus, sed peccato; justam scilicet legem iniústis hominibus dando, ad demonstranda peccata eorum, non auféranda. Non enim aufert peccata nisi gratia fidei, quæ per dilectionem operatur.

R. Si spiritu vivimus, spiritu et ambulamus; * Non efficiámur inanis gloriæ cupidí, invicem provocantes, invicem invidentes. ¶. Ecce quàm bonum et quàm jucundum habitare fratres in unum. * Non efficiámur... (*Gal. 5. Ps. 132.*)

LECTIO V.

Sus hâc ergo gratiâ jam Galatas constitutos illi volébant constituere sub oneribus legis, asseverantes nihil eis prodesse Evangelium, nisi circumciderentur, et cæteras carnâles Judæici ritûs observationes subirent. Et ideo Paulum Apóstolum suspéctum habere cœperant, à quo illis Evangelium prædicatum erat, tanquàm non tenentem disciplinam cæterorum A-

postolorum, qui gentes cogébant judaizare.

R. Châritas pátiens est, benigna est : Châritas non æmulatur, non agit pèperam, non quærit quæ sua sunt : * Omnia suffert, omnia sústinet. ¶. Odium súscitat rixas, et univérssa delicta óperit châritas. * Omnia... (*1. Cor. 13. Prov. 10.*)

LECTIO VI.

TALIS quidem quæstio est et in Epistolâ ad Romanos; verumtamen videtur aliquid interesse, quod ibi contentiónem ipsam dirimit, litémque compónit, quæ inter eos qui ex Judæis, et eos qui ex gentibus crediderant, orta erat, cum illi tanquàm ex méritis óperum Legis sibi réddítum Evangelii præmium arbitrarentur, quod præmium incircumcisis tanquàm imméritis nolébant dari; illi contra Judæis se præferre gestírent, tanquàm interfectóribus Dómini : in hâc verò Epistolâ ad eos scribit, qui jam commóti erant auctoritaté illórum qui ex Judæis erant, et ad observatiónes legis cogébant.

R. Diriget Dóminus mansuétos in iudicio : docébit mites vias suas; * Univérssæ viæ Dómini, misericórdia et véritas requiréntibus testaméntum ejus. ¶. Sectâre

justitiam, fidem, charitatem et pacem; stultas autem et sine disciplinâ quæstiones evita. * Universæ... Glória... * Universæ... (*Is. 25. 2. Tim. 2.*)

IN III. NOCTURNO

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

(*Cap. 8.*)

In illo tempore; Cum descendisset Jesus de monte, secutæ sunt eum turbæ multæ; et ecce leprosus veniens, adorabat eum, dicens: Domine, si vis, potes me mundare. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ, Presbyteri.

(*Lib. 1. Exp. super Marc. cap. 1.*)

QUIA Dominus ait: [Non veni solvere legem, sed adimplere]; ille qui excludebatur à lege, purgari se Domini potestate præsumens, non ex lege, sed supra legem esse gratiam judicabat, quæ leprosi maculam posset ablueri. Verum ut in Domino potestatis auctoritas, ita in illo fidei constantia declaratur. Ille in faciem procidit, quod humilitatis est et pudoris; ut unusquisque de suæ vitæ maculis erubescat. Sed confessionem verecundia non repræssit. Ostendit vulnus, remedium postulavit, et

ipsa religionis et fidei plena confessio est. [Si vis, inquit, potes me mandare].

R. Mundemus nos ab omni inquinamento carnis et spiritûs, * Perficientes sanctificationem in timore Dei. **Ÿ.** Mundi esote, auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis; quiescite agere perversè, discite benefacere, dicit Dominus. * Perficientes... (*2. Cor. 7. Is. 1.*)

LECTIO VIII.

In voluntate Domini tribuit potestatem. De voluntate autem Domini non quasi pietatis incredulus dubitavit; sed quasi colluvionis suæ conscius, non præsumpsit. [Jesus autem misertus ejus, extendit manum suam, et tangens eum, ait illi: Volo, mundare. Et cum dixisset, statim discessit ab eo lepra; et mundatus est.] Nihil medium est inter opus Dei atque præceptum; quia in præcepto est opus.

R. Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine? * Nonne tu qui solus es? **Ÿ.** Quis potest dimittere peccata? * Nonne... (*Job, 14. Marc. 2.*)

LECTIO IX. (*circa finem.*)

QUIA typicè vir iste, peccatis languidum genus designat humanum, rectè

non solum leprosus, verum etiam juxta Evangelium Lucæ, plenus leprâ fuisse describitur. [Omnes enim peccaverunt, et egent gloriâ Dei]; illâ scilicet, ut eternâ manu Salvatoris, hoc est, incarnato Dei Verbo, humanamque contingente naturam, ab erroris prisci varietate mundentur; possintque cum Apostolis audire: [Jam vos mundus estis propter sermonem, quem locutus sum vobis.] Et qui diutius abominabiles à populo Dei erant, à castris secreti, jam aliquandò templo reddi, et Sacerdoti queant offerri, illi utique cui dicitur: [Tu es Sacerdos in æternum], audientes ab Apostolo: [Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos]; offerantque pro emundatione sui, sicut præcepit Moyses, id est, [exhibeant corpora sua hostiam viventem, sanctam, Deo placentem].

R. Ait Jesus leproso: Vide, nemini dixeris; sed * Vade, ostende te sacerdoti, † Offer munus quod præcepit Moyses in testimonium illis. †. Hic est ritus leprosi, quando mundandus est: Adducetur ad sacerdotem. * Vade, ostende... Glória Patri... † Offer munus quod... (*Matth. 8. Levit. 14.*)

Ad BENEDIC. Ant. 1. a. Domine, puer meus jacet in domo paralyticus, et male torquetur. Et ait illi Jesus: Ego veniam, et curo eum. (*Matth. 8.*)

Oratio.

OMNIPOTENS sempiternus Deus, infirmitatem nostram propitius respice; atque ad protegendum nos, dexteram tuæ majestatis extende; Per Dominum nostrum Jesum...

CANON.

Ex Concilio Bardigalensi. (*An. 1583. tit. 6. de Festis.*)

OMNIBUS Provinciæ nostræ Párochis indicimus, populum suum frequenter et seriò commonefaciant, ut diebus Festis, non solum à quibúlibet prohibitis operibus sese contineant, verum etiam sacris omnibus Ecclesiæ Mystériis, et divini verbi prædicationi, quantum fieri possit, ex animo et religiosè intèrsint; nec pietatis ópera itidem prætermittant, in pauperibus reficiendis, afflictis consolandis, aliisque piis rebus gerendis; in quibus Christiana professio et charitas maxime elucescit.

Ad MAGNIF. Ant. 8. G. Dixit Jesus Centurioni: Vade, et, sicut credidisti, fiat tibi; et sanatus est puer in illâ horâ. (*Matth. 8.*)

FERIA SECUNDA.

LECTIO I.

**De Epistolâ beâti Pauli
Apóstoli ad Gálatas.**

(Cap. 2.)

SCIENTES quòd non justificâtur homo ex opéribus legis, nisi per fidem Jesu Christi; et nos in Christo Jesu crédimus, ut justificémur ex fide Christi, et non ex opéribus legis: propter quod, ex opéribus legis non justificâbitur omnis caro. Quòd si quæréntes justificâri in Christo, invénti sumus et ipsi peccatóres, numquid Christus peccâti minister est? Absit. Si enim quæ destrúxi, iterùm hæc ædifico, prævaricatórem me constituo. Ego enim per legem, legi mórtuus sum, ut Deo vivam: Christo confixus sum cruci. Vivo autem, jam non ego; vivit verò in me Christus. Quòd autem nunc vivo in carne, in fide vivo Filii Dei, qui diléxit me, et trádedit semetipsum pro me. Non abjicio grátiam Dei. Si enim per legem justitia, ergò gratis Christus mórtuus est.

R. Nihil intúlimus in hunc mundum..., pag. 348.

LECTIO II. (Cap. 3.)

O Insensáti Gálatae, quis vos fascinávit non obedire veritatí, ante quorum

óculos Jesus Christus præscriptus est, in vobis crucifixus? Hoc solùm à vobis volo discere: Ex opéribus legis Spíritum accepistis, an ex audita fidei? Sic stulti estis, ut cum spíritu cœpérilis, nunc carne consummémini? Tanta passi estis sine causâ? si tamen sine causâ. Qui ergò tribuit vobis Spíritum, et operátur virtútes in vobis; ex opéribus legis, an ex auditu fidei? Sicut scriptum est: Abraham crédidit Deo, et reputátum est illi ad justitiam. Cognósceite ergò, quia qui ex fide sunt, ii sunt filii Abrahæ.

R. Tempus..., pag. 349.

LECTIO III.

PROVIDENS autem Scriptúra, quia ex fide justificantes Deus, prænuntiávit Abrahæ: Quia benedicéntur in te omnes gentes. Igitur qui ex fide sunt, benedicéntur cum fidéli Abraham. Quicumque enim ex opéribus legis sunt, sub maledicto sunt. Scriptum est enim: Maledictus omnis qui non permánserit in ómnibus quæ scripta sunt in libro legis, ut fáciat ea. Quóniam autem in lege nemo justificâtur apud Deum, manifestum est: quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide; sed, qui fécerit ea,

vivet in illis. Christus nos redemit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum; quia scriptum est: Maledictus omnis qui pendet in ligno; ut in gentibus benedictio Abraham fieret in Christo Jesu, ut pollicitationem Spiritus accipiamus per fidem.

R. Qui gloriatur..., p. 349.

CANON.

Ex Capitularibus Ecclesiasticis Caroli Magni.

(Lib. 5. n. 170.)

EPISCOPUS et Sacerdotes quibus omnis terra caput inclinatur, per quos et nostrum pollet imperium, admodum honorari et venerari omnes monemus; nec eos lacerari aut blasphemari vel detrahi a quoquam volumus, quia detractio Sacerdotum ad Christum pertinet; cujus vice, legatione funguntur in Ecclesia.

FERIA TERTIA.

LECTIO I.

De Epistolâ beati Pauli
Apóstoli ad Gálatas.

(Cap. 3.)

PRIUSQUAM veniret fides, sub lege custodiebamur conclusi, in eam fidem quæ revelanda erat. Itaque lex pædagogus noster fuit in Christo; ut ex fide justificemur. At, ubi venit fides, jam non sumus sub pæda-

gogo. Omnes enim filii Dei estis per fidem, quæ est in Christo Jesu. Quicumque enim in Christo baptizati estis, Christum induistis. Non est Judæus, neque Græcus; non est servus, neque liber; non est masculus, neque femina. Omnes enim vos unum estis in Christo Jesu. Si autem vos Christi; ergo semen Abraham estis, secundum promissionem hæredes.

R. Si spiritu..., pag. 350.

LECTIO II. (Cap. 4.)

SCRIPTIS quia per infirmitatem carnis evangelizavi vobis jam pridem; et tentationem vestram in carne meâ non sprevis, neque respuistis; sed sicut Angelum Dei excepistis me, sicut Christum Jesum. Ubi est ergo beatitudo vestra? testimonium enim perhibeo vobis, quia, si fieri posset, oculos vestros eruissetis, et dedissetis mihi. Ergo inimicus vobis factus sum, verum dicens vobis? *Emulantur* vos non bene; sed excludere vos volunt, ut illos æmulèmini. Bonum autem æmulèmini in bono semper; et non tantum cum præsens sum apud vos. Filii mei, quos iterum parturio, donec formetur Christus in vobis. Vellem autem esse apud vos modò, et mu-

tare vocem meam; quoniam confundor in vobis.

R. Charitas..., pag. 350.

LECTIO III. (Cap. 5.)

STATE, et nolite iterum jugo servitutis contineri. Ecce ego Paulus dico vobis: Quoniam, si circumcimini, Christus vobis nihil proderit. Testificor autem rursus omni homini circumcidenti se, quoniam debitor est universæ legis faciendæ. Evacuati estis à Christo, qui in lege justificamini; à gratiâ excidistis. Nos enim spiritu ex fide, spem justitiæ expectamus. Nam in Christo Jesu neque circumcisio aliquid valet, neque præputium; sed fides quæ per charitatem operatur. Currebatis benè: quis vos impedivit veritati non obedire? Persuasio hæc non est ex eo qui vocat vos. Modicum fermentum totam massam corrumpit.

R. Diriget..., pag. 350.

CANON.

Ex Concilio Monspeliensi.

(An. 4258. Cap. 1.)

QUICUMQUE temerè bona Ecclesiastica invaserit seu occupaverit, aut res Ecclesiarum seu Monasteriorum rapuerit, personisve Ecclesiasticis injurias intulerit, aut Ecclesias, seu loca Religiosa, vel earundem Ecclesiarum libertates

et jura impediverit usurpando; sciat se, ipso facto, auctoritate præsentis Concilii, anathematis vinculo innodatum.

FERIA QUARTA.

LECTIO I.

Incipit Epistola beati Pauli Apostoli ad Ephesios.

(Cap. 1.)

PAULUS Apostolus Jesu Christi per voluntatem Dei, omnibus sanctis qui sunt Ephesi, et Fidelibus in Christo Jesu. Gratiâ vobis et pax à Deo Patre nostro, et Domino Jesu Christo. Benedictus Deus et Pater Domini nostri Jesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spiritali in cœlestibus in Christo, sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem; ut essemus sancti et immaculati in conspectu ejus in charitate.

R. Nihil intulimus in hunc mundum..., pag. 348.

LECTIO II.

QUI prædestinavit nos in adoptionem filiorum per Jesum Christum in ipsum; secundum propositum voluntatis suæ, in laudem gloriæ gratiæ suæ, in quâ justificavit nos in dilecto Filio suo. In quo habemus redemptionem per sanguinem ejus, remissionem peccatorum secundum divitias græ-

tiæ ejus, quæ superabundavit in nobis, in omni sapientiâ et prudentiâ; ut notum faceret nobis sacramentum voluntatis suæ, secundum beneplacitum ejus, quod proposuit in eo, in dispensatione plenitudinis temporum, instaurare omnia in Christo, quæ in cœlis, et quæ in terrâ sunt, in ipso.

R. Tempus..., pag. 349.

LECTIO III.

In quo etiam et nos sorte vocati sumus, prædestinati secundum propositum ejus qui operatur omnia secundum consilium voluntatis suæ; ut simus in laudem gloriæ ejus nos, qui antè speravimus in Christo: in quo et vos, cum audissetis verbum veritatis, (Evangélium salutis vestræ) in quo et credentes, signati estis Spiritu promissionis sancto, qui est pignus hæreditatis nostræ, in redemptionem acquisitionis, in laudem gloriæ ipsius.

R. Qui gloriatur, in Domino..., pag. 349.

CANON.

Ex Concilio Lateranensi secundo, OEcuménico.

(An. 1139. Can. 15.)

Si quis, suadente diabolo, hujus sacrilégii reatum incurrit, quod in Cléricum vel Monachum violentas ma-

nus injecerit, anathématis vinculo subjaceat; et nullus Episcoporum illum præsumat absolvere, nisi mortis urgente periculo, donec Apostólico conspectui præsentetur, et ejus mandatum suscipiat.

FERIA QUINTA.

LECTIO I.

De Epistolâ beati Pauli Apostoli ad Ephésios.

(Cap. 2.)

Cum essetis mortui delictis et peccatis vestris, in quibus aliquândo ambulastis secundum sæculum mundi hujus, secundum principem potestatis æris hujus, spiritûs, qui nunc operatur in filios diffidentie; in quibus et nos omnes aliquândo conversati sumus in desideriis carnis nostræ, facientes voluntatem carnis et cogitationum, et eramus naturâ filii iræ, sicut et cæteri. Deus autem qui dives est in misericordiâ, propter nimiam charitatem suam, quâ dilexit nos, et cum essemus mortui peccatis, convivificavit nos in Christo (cujus gratiâ estis salvati), et conresuscitavit, et consedere fecit in cœlestibus in Christo Jesu; ut ostenderet in sæculis supervenientibus abundantes divitias gratiæ suæ in boni-

tate super nos in Christo Jesu.

R. Si spiritu..., p. 350.

LECTIO II.

GRATIA enim estis salvati per fidem, et hoc non ex vobis; Dei enim donum est, non ex opéribus, ut ne quis gloriétur. Ipsius enim sumus factura, creati in Christo Jesu in opéribus bonis, quæ præparavit Deus, ut in illis ambulémus. Propter quod, mémores estóte quòd aliquándò vos gentes in carne, qui dicimini præputium ab eâ quæ dicitur circumcisio in carne, manu facta; quia erátis illo in témpore sine Christo, alienati à conversatióne Israel, et hóspites testamentórum, promissiónis spem non habéntes, et sine Deo in hoc mundo. Nunc autem in Christo Jesu, vos, qui aliquándò erátis longè, facti estis propè in sânguine Christi.

R. Cháritas..., p. 350.

LECTIO III.

IPSÆ enim est pax nostra, qui fecit útraque unum, et médium parietem maceræ solvens, inimicitias in carne suâ; legem mandatórum decréti évacuans, ut duos condat in semetipso in unum novum hóminem, fáciens pacem, et reconciliat ambos in uno corpore Deo per Crucem, interfi-

ciens inimicitias in semetipso. Et véniens evangelizávit pacem vobis, qui longè fuístis; et pacem iis qui propè. Quóniam per ipsum habémus accéssum ambo in uno Spíritu ad Patrem.

R. Diriget..., pag. 350.

CANON.

Ex Concilio Lateranénsi quarto, OEcuménico.

(An. 1245. cap. 18.)

SENTENTIAM sânguinis nullus Cléricus dictet aut próferat; sed nec sânguinis vindictam exerceat, aut ubi exercétur, intérsit... Nec quisquam Cléricus litteras scribat aut dictet pro vindictâ sânguinis destinandas.

FERIA SEXTA.

LECTIO I.

De Epístolâ beati Pauli Apóstoli ad Ephésios.

(Cap. 3.)

MINI ómnium sanctorum mínimo data est grátia hæc, in géntibus evangelizare investigábiles divitias Christi, et illuminare omnes, quæ sit dispensatio sacraménti absconditi à sæculis in Deo qui ómnia creávit; ut innotéscat principatibus, et potestatibus in cœlestibus per Ecclesiam multifórmis sapiéntia Dei, secúndum præfinitiónem sæculórum, quam fecit in Christo Jesu Dómino nostro:

in quo habemus fiduciam, et accessum in confidentiâ per fidem ejus. Propter quod, peto ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis; quæ est glória vestra.

R. Nihil intulimus in hunc mundum..., *pag. 348.*

LECTIO II. (*Cap. 4.*)

OBSERO itaque vos ego vinctus in Domino, ut dignè ambulétis vocatione quâ vocati estis, cum omni humilitate et mansuetudine, cum patientiâ, supportantes invicem in charitate, solliciti servare unitatem spiritûs in vinculo pacis. Unum corpus, et unus spiritus, et sicut vocati estis in unâ spe vocationis vestræ. Unus Dominus, una fides, unum baptisma, unus Deus et Pater omnium, qui est super omnes, et per omnia, et in omnibus nobis. Unicuique autem nostrum data est gratia secundum mensuram donationis Christi.

R. Tempus breve est..., *pag. 349.*

LECTIO III.

JAM non simus parvuli fluctuantes, et circumferamur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, in astutiâ ad circumventionem erroris. Veritatem autem facientes in charitate, crescimus in illo per omnia, qui est caput Christus: ex

quo totum corpus compactum, et connexum per omnem juncturam subministrationis, secundum operationem in mensuram uniuscujusque membri, augmentum corporis facit in ædificationem suam in charitate. Hoc igitur dico, et testificor in Domino, ut jam non ambulétis, sicut et gentes ambulantes in vanitate sensus sui, tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati à vitâ Dei, per ignorantiam quæ est in illis, propter cæcitatem cordis ipsorum.

R. Qui gloriatur, in Domino..., *pag. 349.*

CANON.

Ex Concilio Mediolanensi quarto.

(*An. 1576. part. 3. tit. 2.*)

NE cum neces et cruciamenta improbis hominibus Magistratuum judicio illata, multitudini spectanda proponuntur, ullo modo Ecclesiastici Ordinis viri intèrsint; nisi eorum pia opera, consolandique officium usui futurum illis sit qui ad supplicium ducuntur.

SABBATO.

LECTIO I.

De Epistola beati Pauli Apóstoli ad Ephésios.

(*Cap. 5.*)

ESTOTE imitatores Dei, sicut filii charissimi; et

ambulâte in dilectione, sicut et Christus dilèxit nos, et trádedit semetipsum pro nobis oblationem et hóstiam Deo in odorem suavitâtis. Fornicatio autem, et omnis immunditia, aut avaritia, nec nominétur in vobis, sicut decet sanctos; aut turpítudo, aut stultilóquium, aut scurrilitas, quæ ad rem non pértinet; sed magis gratiarum áctio. Hoc enim scitôte intelligéntes, quòd omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hæreditatem in regno Christi et Dei. Nemo vos sedúcat inánibus verbis: propter hæc enim, venit ira Dei in filios diffidéntiæ. Nolite ergò éffici participes eórum. Erátis enim aliquándò ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis, ambulâte. Fructus enim lucis est in omni bonitáte, et justitiâ, et veritáte.

[*Si fiat de Sabbato, duo prima R/R. sumentur de II. Nocturno Dominicæ præcedentis; 3. verò habetur in Proprio.*]

LECTIO II. (Cap. 6.)

FILII, obedite paréntibus vestris in Dómino; hoc enim justum est. Honóra patrem tuum, et matrem tuam, quod est mandátum

primum in promissione; ut benè sit tibi, et sis longævus super terram. Et vos, patres, nolite ad iracundiam provocáre filios vestros; sed educáte illos in disciplinâ et correptione Dómini. Servi, obedite dómínis carnálibus cum timóre et tremóre, in simplicitáte cordis vestri, sicut Christo; non ad óculum serviéntes, quasi homínibus placéntes, sed ut servi Christi, faciéntes voluntátem Dei ex ánimo, cum bonâ voluntáte serviéntes, sicut Dómino, et non homínibus; sciéntes quóniam unusquisque, quodcúmque fécerit bonum, hoc recipiet à Dómino, sive servus, sive liber. Et vos, dómíni, éadem fácite illis, remitténtes minas; sciéntes quia et illórum et vester Dóminus est in cœlis, et personárum accéptio non est apud eum.

LECTIO III.

STATE ergò succincti lumbos vestros in veritáte, et indúti lorícám justitiæ, et calceáti pedes in præparatione Evangélíi pacis; in ómnibus suméntes scutum fidei, in quo possitis ómnia tela nequíssimi ígnea extinguere. Et gáleam salutis assúmíte, et gládium spíritûs, (quod est verbum Dei); per omnem orationem et obse-

cratióem orántes omni tẽmpore in spĩritu ; et in ipso vigilántes in omni instántiã, et obsecratióne pro ómnibus sanctis , et pro me , ut detur mihi sermo in apertióne oris mei cum fidúciã , notum fácere mystériem Evangelii ; pro quo legatióne fungor in catená ; itã ut in ipso audeam proũt opórtet me loqui.

CANON.

Ex Concílio Turonénsi
secúndo.

(An. 567. Can. 2.)

DECERNITUR propter illud cœlestẽ mandátum : [Pacem meam do vobis], ut Pontificális afféctus inter sacerdótes inviolábiliter conservétur. Verũm si pro peccátis , ut ássolet , ex causã livor emérserit , ut pendente certãmĩne sibi invicem reconciliári non possint , e-lectis ab utrãque parte fratribus , id est , Presbýteris , præponderante dulcédine , litis jácula finiant , et vota pacis acquirant.

Ad MAGNIF. Ant. 4. d.
Cháritas vestra magis ac magis abúndet in sciéntiã , et in omni sensu ; ut probétis potióra , repléti fructu justitiæ per Jesum Christum. (*Philipp. 1.*)

Oratio, Deus , qui nos in tantis... , ut *infra ad Laudes.*

DOMINICA IV.

QUÆ SUPERFUIT POST EPIPHAN.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO I.

Incipit Epístola beáti Pauli
Apóstoli ad Philippónses.

(Cap. 4.)

PAULUS , et Timótheus , servi Jesu Christi , ómnibus sanctis in Christo Jesu , qui sunt Philippis , cum Episcopis , et Diacónibus. Grátia vobis , et pax à Deo Patre nostro , et Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo in omni memóriã vestrĩ , semper in cunctis oratióibus meis pro ómnibus vobis cum gáudio deprecatióem faciẽs , super comunicatióne vestrá in Evangelio Christi à primã die usquẽ nunc. Confidens hoc ipsum , quia qui cœpit in vobis opus bonum , perficiet usquẽ in diem Christi Jesu. Sicut est mihi justum hoc sentire pro ómnibus vobis ; eo quòd hábeam vos in corde , et in vinculis meis , et in defensióne et confirmatióne Evangelii , sócios gaudiĩ mei omnes vos esse.

R. Nihil... , pag. 348.

LECTIO II.

QUIDAM autem ex contentiõne Christum annúntiant non sincérẽ , existimántes pressúram se suscitáre vinculis meis. Qui

enim? Dùm omni modo, sive per occasionem, sive per veritatem, Christus annuntiatur; et in hoc gaudeo, sed et gaudébo. Scio enim quia hoc mihi provéniet ad salutem, per vestram orationem, et subministratió-nem Spíritus Jesu Christi, secúndum expectatió-nem et spem meam, quia in nullo confúndar; sed in omni fidúciâ, sicut semper, et nunc magnificábitur Christus in corpore meo, sive per vitam, sive per mortem. Mihi enim vivere Christus est, et mori lucrum. Quòd si vivere in carne, hic mihi fructus óperis est, et quid éligam, ignóro. Coarctor autem è duóbus, desiderium habens dissólvi; et esse cum Christo multò magis mélius: permanére autem in carne, necessarium propter vos.

R. Tempus..., *pag. 349.*

LECTIO III. (*Cap. 1 et 2.*)

VOBIS donátum est pro Christo, non solùm ut in eum credátis, sed ut étiam pro illo patiámini; idem certámen habéntes, quale et vidistis in me, et nunc audistis de me. Si qua ergò consolátio in Christo, si quod solátium charitátis, si qua societas spíritus, si qua viscera miserationis; impléte gáudium meum, ut

idem sapiátis, eámdem charitatem habéntes, unánimes, idípsum sentiéntes, nihil per contentiónem, neque per inánem glóriam; sed in humilitáte superiôres sibi invicem arbitrántes, non quæ sua sunt, singuli considerántes, sed ea quæ aliórum.

R. Qui gloriátur, in Dómino..., *pag. 349.*

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex Libris Morálium sancti Gregórii Papæ.

(*Lib. 4. cap. 34.*)

REPLEMUS refectiônibus corpus, ne extenuátum deficiat; extenuámus abstinentiâ, ne nos replétum premat. Vegetámus hoc mó-tibus, ne situ immobilitátis intéreat; sed citiùs hoc collocándo sistimus, ne ipsâ suâ vegetatió-ne succúmbat. Adjuméntis hoc véstium té-gimus, ne frigus intérimat; et quæsita adjuménta projicimus, ne calor exúrat. Tot igitur diversitatibus occurréntes, quid ágimus, nisi corruptibilitati servimus; ut saltem multiplicitas impénsi obséquii corpus sustíneat, quod anxietas infirmæ mutabilitátis gravat?

R. Si spíritu..., *pag. 350.*

LECTIO V.

UNDE benè per Paulum dicitur.: [Vanitati enim

creatúra subjécta est non volens, sed propter eum qui subjécit eam in spe; quia et ipsa creatúra liberábitur à servitute corruptionis in libertatem glóriæ filiórum Dei]. Vanitáti quippe creatúra non volens súbditur; quia homo, qui ingénitæ constantiæ statum volens desérui, pressus justæ mortalitátis pondere, nolens mutabilitátis suæ corruptiōni servit. Sed creatúra hæc tunc à servitute corruptiōnis erípitur, cùm ad filiórum Dei glóriam incorrupta resurgéndo sublevátur.

R. Cháritas..., pag. 350.

LECTIO VI.

Hic itaque elécti moléstia vincti sunt; quia adhuc corruptiōnis suæ pœnâ deprimúntur. Sed, cùm corruptibili carne exúimur, quasi ab his quibus nunc astringimur, moléstia vinculis relaxámur. Præsentári namque jám Deo cúpimus; sed adhuc mortális córporis obligatiōe præpedimur. Jure ergò vincti dicimur; quia adhuc incéssum nostri desidérii ad Deum liberum non habémus. Undè benè Paulus ætérna desiderans, sed tamen adhuc corruptiōnis suæ sárcinam portans, vinctus clamat: [Cúpio dissólvi, et esse cum Christo]. Dissólvi enim non quæreret,

nisi se procul dúbio vinculum vidéret.

R. Diriget Dóminus mansuétos..., pag. 350.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

(Cap. 8.)

In illo témpore; Ascendén-
te Jesu in naviculam, secúti sunt eum discipuli ejus; et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operirétur flúctibus; ipse verò dormiébat. Et reliqua.

Homília sancti Augustini,
Episcopi.

(Enarr. in Ps. 93. §. 24
et 25.)

Si Deus non miscéret amaritúdes felicitátibus sæculi, obliviscerémur eum. Sed ubi angóres molestiarum faciunt fluctus animæ, fides illa quæ ibi dormiébat, excitétur. Tranquillum enim erat, quandò dormívit Christus in mari; illo dormiente, tempéstas orta est, et cœperunt periclitári. Ergò in corde Christiáno et tranquillitas erit, et pax; sed quándiù vígilat fides nostra; si autem dormit fides nostra, periclitámur. Hoc enim significat dormiens Christus; quia quidam obliviscúntur fidem suam, et periclitántur.

R. Eccè motus factus est in mari, ita ut navicula operirétur flúctibus, Jesus verò dormièbat; et discipuli ejus suscitavérunt eum dicétes: * Dómine, salva nos, perimus. ✠. Tu domináris potestáti maris, motum autem flúctuum ejus tu mítigas. * Dómine, salva... (*Matt. 8. Ps. 88.*)

LECTIO VIII.

SED quómodò, illa navis cùm fluctuáret, excitátus est Christus à fluctuántibus, et dicéntibus? [Dómine, perimus]; surréxit ille, imperávit tempestátibus, imperávit flúctibus, cessávit periculum, facta est tranquillitas: sic et te cùm turbant concupiscéntiæ malæ, persuasiónes malæ; fluctus sunt, tranquillabúntur. Jàm despéras, et putas te non pertinére ad Dóminum: evígilet fides tua, éxcita Christum in corde tuo; surgénte fide jàm agnóscis ubi sis, et si fortè tentant fluctus concupiscéntiæ, intuéris quid promísit Deus; et dulcédo promissórum fáciat te contemptórem dulcédinum sæculi.

R. Exúrgens Jesus, ait discipulis: * Quid tímidi estis? necdùm habétis fidem? ✠. Qui timet Dóminum, non pavébit; quóniam ipse est spes ejus. * Quid tí-

midi estis? necdùm habétis fidem? (*Marc. 4. Eccli. 34.*)

LECTIO IX.

(*Enarr. in Ps. 45. §. 3.*)

MULTÆ sunt tribulatiónes, et in omni tribulatióne ad Deum confugiéndum est; sive sit tribulatio in re familiári, sive sit in salúte córporis, sive de periculo charissimórum, sive de aliquá re ad hujus vitæ sustentáculum necessariá, omnínò aliud refúgium non debet esse hómini Christiáno, quàm Salvátor ejus, quàm Deus ejus, quò cùm confúgerit, fortis sit. Non enim ipse in se fortis erit, aut sibi ipse fortitúdo erit; sed ille illi fortitúdo erit, qui refúgium ejus factus est.

R. Adjútor in opportunitátibus in tribulatióne; sperent in te qui novérunt nomen tuum; * Quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine. ✠. Habéntes talem spem, multá fidúciá útimur. * Quóniam... Glória... * Quóniam non... (*Ps. 9. 2. Cor. 3.*)

Ad BENEDIC. *Ant. 8. G.* Surgens Jesus, imperávit ventis et mari; et facta est tranquillitas magna. (*Matt. 8.*)

Oratio.

DEUS, qui nos in tantis periculis constitútos pro

humánâ scis fragilitate non posse subsistere, da nobis salutem mentis et corporis; ut ea quæ pro peccâis nostris patimur, te adjuvante, vincamus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus sancti, Deus, per ómnia...

CANON.

Ex Sýnodo Ehroicénsi.

(An. 1576. apud Laur. Bachel. Decret. Eccles. Gallic. lib. 4.)

QUOMODUM non solum, údicum Sábbati Festum Judæis imperabatur; sed quotiès aliqua exímia beneficia Deus per Móysen, et álios sanctos viros illis elargiebatur, totiès Festa, ad perpétuam illórum coléndam memóriam et contemplationem, decernebantur; ita pópulo Christiáno non únicum Festum diéi Domínici fuit relinquendum, sed plura constituenda pro singuláribus donis per Christum; Vírginem, ejus matrem, Apóstolos atque álios Sanctos et Sanctas recepit; ne simus immémores eórum et ingrati.

Ad MAGNIF. Ant. 6. F. Hómines miráti sunt, dicentes: Qualis est hic, quia venti et mare obédiunt ei! (Matt. 8.)

FERIA SECUNDA.

LECTIO I.

De Epistolâ beáti Pauli Apóstoli ad Philippenses.

(Cap. 2.)

CHARISSIMI mei, (sicut semper obedistis) non ut in præsentiâ mei tantum, sed multò magis nunc in absentiâ meâ, cum metu et tremóre vestram salutem operámini. Deus est enim, qui operatur in vobis et velle et perficere, pro bonâ voluntate. Omnia autem fácite sine murmuratiónibus et hæsitatiónibus; ut sitis sine querelâ, et simplices filii Dei, sine reprehensione, in médio natiónis pravæ et perversæ, inter quos lucetis sicut luminária in mundo, verbum vitæ continentes, ad glóriam meam in die Christi; quia non in vácuum cucúrri, neque in vácuum laborávi. Sed et si immolor supra sacrificium et obséquium fidei vestræ, gáudeo et congratulor ómnibus vobis. Idipsum autem et vos, gaudete, et congratulámini mihi.

R. Nihil..., pag. 348.

LECTIO II. (Cap. 3.)

DE cætero, Fratres mei, gaudete in Dómino. Eadem vobis scribere mihi quidem non pigrum, vobis autem necessarium. Videte

canes, videte malos operarios, videte concisionem. Nos enim sumus circumcisio, qui spiritu servimus Deo, et gloriamur in Christo Jesu, et non in carne fiduciam habentes; quantum ego habeam confidentiam et in carne. Si quis alius videtur confidere in carne, ego magis, circumciscus octavo die, ex genere Israel, de tribu Benjamin, Hebraeus ex Hebraeis, secundum legem Pharisaeus, secundum emulationem persequens Ecclesiam Dei, secundum justitiam quæ in lege est, conversatus sine querela. Sed quæ mihi fuerunt lucra, hæc arbitratus sum, propter Christum, detrimenta.

R. Tempus..., pag. 349.

LECTIO III. (Cap. 4.)

DE cætero, Fratres, quæcûmque sunt vera, quæcûmque pudica, quæcûmque justa, quæcûmque sancta, quæcûmque amabilia, quæcûmque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplinæ, hæc cogitate. Quæ et didicistis, et accepistis, et audistis, et vidistis in me, hæc agite; et Deus pax erit vobiscum. Gavisus sum autem in Domino vehementer, quoniam tandem aliquandò refluistis pro me sentire, sicut et sentie-

batis; occupati autem eratis. Non quasi propter penuriam dico; ego enim didici, in quibus sum, sufficiens esse. Scio et humiliari, scio et abundare: (ubique et in omnibus institutus sum) et satiari, et esurire, et abundare, et penuriam pati. Omnia possum in eo qui me confortat.

R. Qui gloriatur..., p. 349.

CANON.

Ex Concilio Chalcedonensi
OEcumenico.

(An. 451. part. 2. Act. 15.
Can. 9.)

Si quis Clericus habet cum Clerico litem aut negotium, proprium Episcopum ne relinquat, et ad sæcularia iudicia ne excurret; sed causam prius apud proprium Episcopum agat, vel de Episcopi sententiâ, apud eos quos utraque pars elegerit, iudicium agitur.

FERIA TERTIA.

LECTIO I.

Incipit Epistola beati Pauli
Apóstoli ad Colossenses.

(Cap. 1.)

PAULUS Apóstolus Jesu Christi per voluntatem Dei, et Timotheus frater, eis qui sunt Colossis, sanctis et fidelibus fratribus in Christo Jesu. Grátia vobis et pax à Deo Patre nostro, et Domino Jesu Christo.

Grátias ágimus Deo, et Patri Dómini nostri Jesu Christi, semper pro vobis orántes; audiéntes fidem vestram in Christo Jesu, et dilectiónem quam habétis in sanctos omnes, propter spem quæ repósita est vobis in cœlis, quam audistis in verbo veritátis Evangélii, quod pervénit ad vos, sicut et in univérso mundo est, et fructificat, et crescit, sicut in vobis, ex eâ die quâ audistis, et cognovistis grátiam Dei in veritatē.

R. Si spíritu..., p. 350.

LECTIO II.

NON cessámus pro vobis orántes, et postulántes, ut impleámini agnitíone voluntátis ejus, in omni sapientiâ et intelléctu spiritali; ut ambulétis dignè Deo per ómnia placéntes, in omni ópere bono fructificántes, et crescéntes in sciéntiâ Dei; in omni virtúte confortáti secúndum poténtiam claritátis ejus, in omni patientiâ et longanimitate cum gáudio, grátias ágéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine; qui erípuit nos de potestate tenebrárum, et tránstulit in regnum Filii dilectiónis suæ; in quo habémus redemptionem per ságuinem ejus, remissionem peccató-

rum; qui est imágo Dei invisibilis, primogénitus omnis creatúræ; quóniam in ipso cóndita sunt univér-
sa in cœlis et in terrâ, visibília et invisibília, sive Throni, sive Dominationes, sive Principátus, sive Potestates: ómnia per ipsum, et in ipso creata sunt; et ipse est ante omnes, et ómnia in ipso constant.

R. Cháritas..., p. 350.

LECTIO III.

Et ipse est caput córporis Ecclesiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis; ut sit in ómnibus ipse primátum tenens; quia in ipso complácuit omnem plenitudinem inhabitare; et per eum reconciliare ómnia in ipsum, pacificans per ságuinem Crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt. Et vos, cum essétis aliquándò alienáti, et inimici sensu in opéribus malis; nunc autem reconciliávit in córpore carnis ejus per mortem, exhibere vos sanctos, et immaculatos et irreprehensibiles coram ipso: si tamen permanétis in fide fundáti, et stábiles et immóbiles à spe Evangélii quod audistis, quod prædicátum est in univér-
sâ creatúrâ quæ sub cœlo est.

R. Diriget..., pag. 350.

CANON.

Ex Concilio Chalcedonénsi
OEcuménico.

(An. 451. part. 2. Act. 15.
Can. 8.)

CLERICI qui præficiuntur
Paróchiis, vel qui ordi-
nantur in monastéris et Ba-
silicis Mártyrum, sub po-
testáte Episcopórum qui
sunt in unâquâque civitaté,
ex sanctórum Patrum tra-
ditióne, permáneant; et
non per arrogántiam se à
proprio Episcopo, impé-
rium ejus detrectántes, sub-
ducant.

FERIA QUARTA.

LECTIO I.

De Epistolâ beáti Pauli
Apóstoli ad Colossénses.

(Cap. 3.)

MORTIFICATE ergò membra
vestra quæ sunt super
terram; fornicatióem, im-
munditiám, libidinem, con-
cupiscéntiam malam, et
avaritiám quæ est simula-
crórum sérvitus; propter
quæ, venit ira Dei super
filios incredulitátis; in qui-
bus et vos ambulástis ali-
quándò, cùm viverétis in
illis. Nunc autem depónite
et vos ómnia; iram, indi-
gnatióem, malitiám, blas-
phémiam, turpem sermó-
nem de ore vestro. Nolite
mentíri invicem, expolián-
tes vos vétérem hóminem

cum áctibus suis, et indu-
éntes novum, eum qui re-
novátur in agnitiónem se-
cúndum imáginem ejus qui
creávit illum. Ubi non est
Gentilis et Judæus, circum-
cisio et præputium, Bárba-
rus et Scythia, servus et
liber; sed ómnia et in ómni-
bus Christus.

R. Nihil intúlimus in hunc
mundum..., pag. 348.

LECTIO II.

OMNE quodcúmque fácitis
in verbo aut in ópere,
ómnia in nómine Dómini
Jesu Christi, grátias agén-
tes Deo et Patri per ipsum.
Mulieres, súbditæ estóte vi-
ris, sicut opórtet, in Dómi-
no. Viri, diligite uxóres
vestras, et nolite amári es-
se ad illas. Filii, obedite
paréntibus per ómnia; hoc
enim plácitum est in Dómi-
no. Patres, nolite ad indi-
gnatióem provocáre filios
vestros, ut non pusillo áni-
mo fiant. Servi, obedite per
ómnia dóminis carnálibus,
non ad óculum serviéntes,
quasi homínibus placéntes,
sed in simplicitáte cordis
timéntes Deum. Quodcúm-
que fácitis, ex ánimo ope-
rántini, sicut Dómino, et
non homínibus, sciéntes
quòd à Dómino accipiétis
retributióem hæreditátis.
Dómino Christo servíte. Qui
enim injúriam facit, reci-

piet id quod iniquè gessit;
et non est personarum ac-
ceptio apud Deum.

R. Tempus breve est...,
pag. 349.

LECTIO III. (*Cap. 4.*)

DOMINI, quod justum est
et æquum, servis præ-
stâte; sciéntes quòd et vos
Dóminum habétis in cœlo.
Oratióni instâte, vigilántes
in eâ in gratiárum actióne;
orántes simul et pro nobis,
ut Deus apériat nobis ós-
tium sermónis, ad loquén-
dum mystérium Christi,
(propter quod étiam vinc-
tus sum), ut manifestem
illud, ità ut opórtet me lo-
qui. In sapiéntiâ ambuláte
ad eos qui foris sunt, tem-
pus rediméntes. Sermo ves-
ter semper in gratiâ sale
sit conditus; ut sciátis quó-
modò opórteat vos unicui-
que respondére.

R. Qui gloriátur in Dómi-
no..., *pag. 349.*

CANON.

Ex Concílio Aquisgranénsi.

(*An. 816. l. 4. c. 103.*)

ADMONENDI sunt súbditi,
ne Præpositórum suó-
rum vitam témerè júdicent,
si quid eos fortássè ágere
reprehensibíliter vident; ne
undè rectè mala redár-
guant, indè per elatiónis
impúlsum, in profundióra
mergántur.

FERIA QUINTA.

LECTIO I.

Incipit Epístola prima beáti
Pauli Apóstoli ad Thessa-
lonicénses. (*Cap. 1.*)

PAULUS, et Silvánus et
Timótheus, Ecclesiæ
Thessalonicénsium in Deo
Patre et Dómino Jesu Chris-
to. Grátia vobis et pax.
Grátias ágimus Deo semper
pro ómnibus vobis, memó-
riam vestri faciéntes in ora-
tiónibus nostris sine inter-
missióne, mémores óperis
fidei vestræ, et labóris, et
charitátis et sustinéntiæ
spei Dómini nostri Jesu
Christi, ante Deum et Pa-
trem nostrum; sciéntes,
Fratres dilécti à Deò, elec-
tiónem vestram; quia Evan-
gélium nostrum non fuit ad
vos in sermóne tantùm, sed
et in virtúte, et in Spíritu
sancto, et in plenitúdine
multâ, sicut scitis quales
fuérimus in vobis propter
vos.

R. Si spiritu..., *p. 350.*

LECTIO II: (*Cap. 2.*)

EXHORTATIO enim nostra
non de erróre, neque de
immunditiâ, neque in dolo,
sed sicut probáti sumus à
Deo, ut crederétur nobis
Evangélium, ità loquimur;
non quasi hominibus pla-
céntes, sed Deo qui probat
corda nostra. Neque enim

aliquândo fúimus in sermó-
ne adulationis, sicut scitis;
neque in occasióne avaritiæ
(Deus testis est) nec quæ-
rêntes ab hominibus gló-
riam, neque à vobis, neque
ab aliis. Cùm possémus vo-
bis óneri esse, ut Christi
Apóstoli; sed facti sumus
parvuli in médio vestrûm,
tanquàm si nutrix fóveat fi-
lios suos. Ità desiderántes
vos cupidè, volebámus trá-
dere vobis non solùm Evan-
gélum Dei, sed étiam áni-
mas nostras; quóniam cha-
ríssimi nobis facti estis.
Mémores enim estis, Fra-
tres, labóris nostri et fati-
gatiónis; nocte ac diè ope-
rántes, ne quem vestrûm
gravarémus, prædicávimus
in vobis Evangelium Dei.

R. Cháritas..., pag. 350.

LECTIO III.

Vos testes estis, et Deus,
quàm sanctè et justè,
et sine querelâ vobis qui
credidistis, fúimus; sicut
scitis, quáliter unamquém-
que vestrûm (sicut pater
filios suos) deprecántes vos
et consolántes, testificáti
sumus, ut ambularétis di-
gnè Deo, qui vocávit vos
in suum regnum et glóriam.
Idè et nos grátias ágimus
Deo sine intermissióne; quó-
niàm, cùm accepissétis à
nobis verbum auditûs Dei,
accepistis illud, non ut ver-

bum hóminum, sed (sicut
est verè) verbum Dei, qui
operátur in vobis qui cre-
didistis. Vos enim imitató-
res facti estis, Fratres, Ec-
clesiárum Dei, quæ sunt in
Judæâ in Christo Jesu; quia
eádem passi estis et vos à
contribúlibus vestris, sicut
et ipsi à Judæis, qui et Dó-
minum occidérunt Jesum,
et Prophétas, et nos perse-
cúti sunt, et Deo non pla-
cent, et ómnibus hominibus
adversántur; prohibéntes
nos géntibus loqui, ut sal-
væ fiant, ut impleant pec-
cáta sua semper; pervénit
enim ira Dei super illos us-
què in finem.

R. Diriget..., pag. 350.

CANON.

Ex Concílio Epaonénsi.

(An. 517. Can. 5.)

NE Præsbyter territorii a-
lieni, sine conscientia
sui Episcopi, in alterius ci-
vitatis territorio præsumat
Basilicis atque Oratoriis in-
servire, nisi fortè Episcopus
suus illum cedat Episcopo
illi, in cujus territorio habi-
tare dispósuit.

FERIA SEXTA.

LECTIO I.

De Epistolâ primâ beáti Pau-
li Apóstoli ad Thessaloní-
censes. (Cap. 5.)

Ipsi diligénter scitis quia
dies Dómini, sicut fur in

nocte, ita veniet. Cum enim dixerint pax et securitas, tunc repentinus eis superveniet interitus, sicut dolor in utero habentis, et non effugient. Vos autem, Fratres, non estis in tenebris, ut vos dies illa tanquam fur comprehendat; omnes enim vos filii lucis estis, et filii dei; non sumus noctis neque tenebrarum; igitur non dormiamus sicut et cæteri; sed vigilemus et sobrii simus. Qui enim dormiunt, nocte dormiunt; et qui ebrii sunt, nocte ebrii sunt. Nos autem qui dei sumus, sobrii simus, induiti lorica[m] fidei et charitatis, et galeam spem salutis; quoniam non posuit nos Deus in iram, sed in acquisitionem salutis per Dominum nostrum Jesum Christum, qui mortuus est pro nobis, ut, sive vigilemus, sive dormiamus, simul cum illo vivamus.

R. Nihil intulimus in hunc mundum..., pag. 348.

LECTIO II.

PROPTER quod, consolamini invicem et edificate alterutrum, sicut et facitis. Rogamus autem vos, Fratres, ut novèritis eos qui laborant inter vos, et præsunt vobis in Domino, et monent vos, ut habeatis illos abundantius in charitate propter opus illorum;

pacem habete cum eis. Rogamus autem vos, Fratres, corripite inquietos, consolamini pusillanimes, suscipite infirmos, patientes estote ad omnes. Videte ne quis malum pro malo alicui reddat; sed semper quod bonum est, sectamini in invicem, et in omnes.

R. Tempus breve est..., pag. 349.

LECTIO III.

SEMPER gaudete. Sine intermissione orate. In omnibus gratias agite; hæc est enim voluntas Dei in Christo Jesu, in omnibus vobis. Spiritum nolite extinguere. Prophetias nolite spernere. Omnia autem probate; quod bonum est tenete. Ab omni specie malæ abstinete vos. Ipse autem Deus pacis sanctificet vos per omnia; ut integer spiritus vester, et anima, et corpus, sine querelâ in adventu Domini nostri Jesu Christi servetur. Fidelis est qui vocavit vos; qui etiam faciet. Fratres, orate pro nobis. Salutate fratres omnes in osculo sancto. Adjuro vos per Dominum, ut legatur Epistola hæc omnibus sanctis fratribus. Grátia Domini nostri Jesu Christi vobiscum. Amen.

R. Qui gloriatur, in Domino..., pag. 349.

CANON.

Ex Concilio Aquisgranénsi.

(An. 816. lib. 1. c. 102.)

ADMONENDI sunt Clérici, ne cum culpam suorum Præpositórum considerant, contra eos audacióres fiant; sed sic eórum prava apud semetipsos dijúdicent, ut tamen divino timóre constricti, ferre sub eis jugum reveréntiæ non recúsent.

SABBATO.

LECTIO I.

Incipit Epistola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses.

(Cap. 1.)

PAULUS, et Silvánus et Timótheus, Ecclésiæ Thessalonicénsium in Deo Patre nostro et Dómino Jesu Christo. Grátia vobis et pax à Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ágere debémus semper Deo pro vobis, Fratres, ità ut dignum est; quóniam supercréscit fides vestra, et abundat cháritas uniuscujusque vestrùm in invicem; ità ut et nos ipsi in vobis gloriémur in Ecclésiis Dei, pro patientià vestrà et fide, et in ómnibus persecutióibus vestris et tribulatióibus, quassustinétis in exéplum justí judicii Dei, ut digni habeámini in regno Dei, pro quo et patimini. Si ta-

men justum est apud Deum retribuere tribulatióem iis qui vos tribulant; et vobis qui tribulamini, réquiem nobiscum in revelatióne Dómini Jesu de cælo cum Angelis virtútis ejus, in flammâ ignis dantis vindictam iis qui non novérunt Deum, et qui non obédiunt Evangelio Dómini nostri Jesu Christi. Qui pœnas dabunt in intéritu æternas à faciè Dómini et à glóriâ virtútis ejus; cum vénerit glorificári in sanctis suis, et admirabilis fieri in ómnibus qui credidérunt.

[*Si fiat de Sabbato, duo prima R/R. sumuntur è II. Noct. Dom. præced. 3. verò R. habetur in Proprio*].

LECTIO II. (Cap. 3.)

DENUNTIAMUS autem vobis, Fratres, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, ut subtrahátis vos ab omni fratre ambulante inordinatè, et non secúndum traditió-nem, quam accepérunt à nobis. Ipsi enim scitis quemadmodum opórteat imitari nos; quóniam non inquieti fuimus inter vos, neque gratis panem manducávimus ab aliquo, sed in labóre et in fatigatióne, nocte et die operántes, ne quem vestrùm gravarémus. Non quasi non habuérimus potestatem; sed ut nosmetipsos for-

nam darémus vobis ad imitándum nos. Nam et cùm essémus apud vos, hoc denuntiabámus vobis; quóniam si quis non vult operari, nec mandúcet.

LECTIO III.

AUDIVIMUS enim inter vos quosdam ambulare inquietè, nihil operántes; sed curiosè agéntes. Iis autem qui ejúsmodi sunt, denuntiámus, et obsecrámus in Dómino Jesu Christo, ut cum siléntio operántes, suum panem mandúcent. Vos autem, Fratres, nolite deficere benefaciéntes. Quòd si quis non obédit verbo nostro per Epistolam, hunc notáte, et ne commisceámini cum illo; ut confundátur. Et nolite quasi inimicum existimáre, sed corripite, ut fratrem. Ipse autem Dóminus pacis det vobis pacem sempitérnam in omni loco. Dóminus sit cum omnibus vobis.

CANON.

Ex Concilio Tridentino.
(*Sess. 23. de Reform. c. 16.*)

NULLUS Cléricus peregrinus sine commendatitiis sui Ordinárii litteris ab ullo Episcopo ad divína celebránda, et Sacraménta administránda, admittátur.

Ad Magnif. Ant. 6. F.
Fidélis sermo, et omni acceptione dignas: Quòd Chris-

tus Jesus venit in hunc mundam peccatóres salvos facere. (*1. Tim. 1.*)

Orat. ut infra ad Laudes.

DOMINICA V.

QUÆ SUPERFUIT POST EPIPHAN.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO I.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum. (*Cap. 1.*)

PAULUS Apóstolus Jesu Christi secúndum impérium Dei Salvatóris nostri, et Christi Jesu spei nostræ, Timótheo dilécto filio in fide. Grátia, misericórdia et pax à Deo Patre et Christo Jesu Dómino nostro. Sicut rogávi te, ut remanéres Ephesi, cùm irem in Macedóniam, ut denuntiáres quibúsdam, ne áliter docérent, neque inténdèrent fábulis et genealogíis interminátis; quæ quæstiões præstant magis quàm ædificatióem Dei, quæ est in fide. Finis autem præcepti est cháritas de corde puro, et consciéntiâ bonâ, et fide non fictâ.

R. Nihil..., pag. 348.

LECTIO II.

GRATIAS ago ei qui me confortávit, Christo Jesu Dómino nostro, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério; qui prius blasphemus fui, et persecutor et contumeliósus; sed mise-

ricórdiam Dei consecútus sum, quia ignórans feci in incredulitatē. Superabundávit autem grátia Dómini nostri, cum fide, et dilectiōe, quæ est in Christo Jesu. Fidélis sermo, et omni acceptiōe dignus: Quòd Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum. Sed ideò misericórdiam consecútus sum; ut in me primo ostēderet Christus Jesus omnem patiéntiam, ad informatiōem eórum qui creditúri sunt illi, in vitam ætérnam.

R. Tempus..., pag. 349.

LECTIO III.

OBSECRO igitur primàm ómnium fieri obsecratiōnes, oratiōes, postulatiōes, gratiárum actiōes, pro ómnibus hominibus; pro Régibus, et ómnibus qui in sublimitate sunt, ut quiétam et tranquillam vitam agámus, in omni pietate et castitate. Hoc enim bonum est, et acceptum coram Salvatóre nostro Deo, qui omnes homines vult salvos fieri, et ad agnitiōnem veritátis venire. Unus enim Deus, unus et mediátor Dei et hóminum, homo Christus Jesus; qui dedit redemptiōnem semetipsum pro ómnibus, testimoniū temporibus suis.

R. Qui gloriátur..., p. 349.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Sermo sancti Augustini, Episcopi.

(*Serm. 175. de Verbis Apostoli, §. 4. Aliàs Serm. 9.*)

FIDELIS sermo, et omni acceptiōe dignus: Quia Christus Jesus venit in mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum. Nulla causa fuit veniéndi Christo Dómino, nisi peccatóres salvos fácere. Tolle morbos, tolle vúlnera, et nulla causa est medicinæ. Si venit de cælo magnus Médicus, magnus per totum orbem terræ jacébat ægrótus. Ipse ægrótus genus humanum est.

R. Si spiritu..., pag. 350.

LECTIO V.

(*Serm. 176. de Verbis Apostoli, §. 4. Aliàs Serm. 10.*)

DIXIT Paulus unicuique ægróto, et de se volénti desperáre: Qui curávit me, misit me ad te, et dixit mihi: Illi desperánti vade et dic quid habuisti, quid in te sanávi, quàm citò sanávi? De cælo vocávi, uná voce percússi et dejéci, aliá eréxi et elégi, tértiá implévi et misi, quartá liberávi et coronávi. Vade, dic ægrótis, clama desperátis: [Fidélis sermo, et omni acceptiōe dignus: Quia Christus Jesus venit in mundum pec-

catóres salvos fácere]. Quid timétis? Quid trepidátis? [Quorum primus ego sum]. Ego, inquit, vobis loquor, sanus ægrotántibus, stans jacéntibus, secúrus desperántibus. [Ideò (enim) misericórdiam consecúsus sum; ut in me osténderet Christus Jesus omnem longanimitátem].

R. Cháritas..., pag. 350.

LECTIO VI. (§. 5.)

NOLITE ergò desperáre. Ægróti estis, accédite ad eum, et sanámini; cæci estis, accédite ad eum, et illuminámini. Et qui sani estis, ei grátias ágite; et qui ægrotátis, ad eum sanándi cúrrite; dicite omnes: [Veníte, adorémus, et prosternámur ei, et plorémus coram Dómino qui fecit nos] et hómínes, et salvos. Nam si ille nos fecit hómínes, nos autem ipsi nos fécimus salvos; áliquíd illo mélius fécimus. Mélior est enim salvus homo, quàm quilibet homo. Si ergò te Deus fecit hómínem, et tu te fecísti bonum hómínem; quod tu fecísti, mélius est. Noli te extóllere super Deum; subde te Deo, adóra, prostérnere, confitére illi qui fecit te; quia nemo récreat, nisi qui creat; nemo réficit, nisi qui fecit.

R. Diriget..., pag. 350.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

(Cap. 13.)

IN illo témpore; Parábolam propósuit turbis Jesus, dicens: Símile factum est regnum cœlórum hómíni qui seminávit bonum semen in agro suo; cùm autem dormírent hómínes, venit inimícus ejus, et superseminávit zizánia in médio trítici, et ábiit. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

(Homil. 46. in Matt. §. 1.

Aliàs Homil. 47.)

HÆC diabóli versútia est, ut cum veritáte semper commisceat errórem, cui veritátis colórem et similitúdinem ità affingit, ut simplices fácilè circumveníre possit. Ideò non ália sémina quàm zizánia dixit, quod semen spécie quidem fruménto símile est. Deíndè modum insidiárum dicit, [cùm dormírent hómínes], inquit. Non parvum híc propónitur præcipítium et perículum Præsúlíbus, quibus máximè arvi cura demandáta est; neque illis tantùm, sed étiam súbditis. Osténdit autem errórem post veritátem venisse; id quod étiam rerum événtus testificátur. Nam post Prophétas, pseu-

doprophætæ, post Apóstolos, pseudoapóstoli, et post Christum, antichristus. Nisi enim diabolus viderit quid imitari possit, aut quibus insidiari; nihil insidiarum ponit.

R. Simile factum est regnum cælorum homini qui
* Seminavit bonum semen in agro suo; cum autem dormirent homines, inimicus superseminavit zizania.

¶ Ad imaginem similitudinis suæ Deus fecit hominem; invidia autem diaboli, mors introivit in orbem terrarum.

* Seminavit... (*Matt. 13. Sap. 2.*)

LECTIO VIII.

Sicut alibi per viam, per petram et per spinas, sic et hic per somnum perniciēs accidit. Quapropter assiduū opus est custodiā. Ideo Christus dicebat: [Qui autem perseveraverit usque in finem, hic salvus erit]..... Et quomodo fieri potest, iniquies, ut non dormiant homines? Naturali quidem somno fieri nequit, voluntatis somno, secus. Quapropter Paulus dicebat: [Vigilate, state in fide]... Inimicum hominem vocat illum, ob damna quæ infert hominibus; damnum enim nos impetit; damni vero initium non odio nostris, sed odio Dei factum est. Unde

palam est, Deum nos magis diligere, quam nos à nobis ipsis diligamur. Sed aliunde videre est diaboli versutiam; non enim antehac seminavit, quia nihil quod perderet, habuit, sed cum omnia plena essent, ut totum agricolæ studium labefactaret; sic inimico erga illum animo cuncta faciebat.

R. Vigilate, quia adversarius vester diabolus, tanquam leo rugiens, circuit, quærens quem devoret:

* Cui resistite fortes in fide.

¶ Dentes leonis dentes ejus, interficientes animas hominum. * Cui... (*1. Petr. 5. Eccli. 21.*)

LECTIO IX.

VIDE autem servorum diligentiam. Nam zizania cito evellere cupiunt, etiamsi id non considerate faciant; quod illorum circa semina sollicitudinem declarat, arguitque ipsos ad unum tantum respicere, non quo pacto ille pœnas det, neque enim illud ita urget; sed ne jacta semina pereant. Ideo id cogitant, ut morbum celèriter avellant. Illud verò non statim efficere conantur, neque enim id sibi arrogat; sed Domini sententiam expectant, dicentes: [Vis]? Quid igitur Dominus? Id vetat, dicens:

[Ne fortè eradicétis simul et triticum].

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris. * Beati servi illi, quos, cum venerit Dominus, invenerit vigilantes. V. Qui vigilaverint ad Dominum, invenerint benedictionem. * Beati... Gloria... * Beati... (*Luc. 12. Eccli. 32.*)

Ad BENEDIC. Ant. 3. a. Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo? Unde ergo habet zizania? Et ait illis: Inimicus homo hoc fecit. (*Matt. 13.*)

Oratio.

FAMILIAM tuam, quaesumus, Domine, continuâ pietate custodi; ut quæ in solâ spe gratiæ cœlestis innititur, tuâ semper protectione muniatur; Per Dominum nostrum Jesum Christum...

CANON.

Ex Concilio Aquileiensi. (*An 4596. Rubricâ, 14.*)

TEMPUS diæ Festi in audiendis concionibus, Missæ sacro, et divinis Officiis ponendum est; non in commensationibus. Multò minùs, peracto prandio, ad saltationes et lusus declinandum; cum sit in Ecclesias, ad Horas Vespertinas audiendas, divertendum; et nomen Dei concórditer et devotè, vel

siléntii meditatione, vel vocis exultatione laudandum.

Ad MAGNIF. Ant. 1. g. Colligite primum zizania, et alligatè ea in fasciculos, ad comburendum; triticum autem congregatè in horreum meum. (*Matt. 13.*)

FERIA SECUNDA.

LECTIO I.

De Epistolâ primâ beati Pauli Apóstoli ad Timotheum. (*Cap. 3.*)

FIDELIS sermo: Si quis Episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. Oportet ergo Episcopum irreprehensibilem esse, unius uxoris virum, sóbrium, prudentem, ornatum, pudicum, hospitalem, doctorem, non vinolentum, non percussorem, sed modestum, non litigiosum, non cupidum; sed suæ domui benè præpositum, filios habentem subditos cum omni castitate. Si quis autem domui suæ præesse nescit, quomodo Ecclesiæ Dei diligentiam habebit? Non neophytum; ne in superbiam elatus, in iudicium incidat diaboli. Oportet autem illum et testimonium habere bonum ab iis qui foris sunt; ut non in opprobrium incidat, et in laqueum diaboli.

R. Nihil intulimus in hunc mundum..., pag. 348.

LECTIO II.

DIACONOS similiter pudicos, non bilíngues, non multo vino deditos, non turpe lucrum sectántes; habéntes mystérium fidei in consciéntiâ purâ. Et hi autem probéntur primùm; et sic ministrent, nullum crimen habéntes. Mulieres similiter pudicas, non detrahéntes, sóbrias, fidéles in ómnibus. Diáconi sint uníus uxóris viri; qui filiis suis benè præsent, et suis dómibus. Qui enim benè ministráverint, gradum bonum sibi acquirént, et multam fidúciâ in fide, quæ est in Christo Jesu. Hæc tibi scribo, sperans me ad te veníre citò. Si autem tardávero, ut scias quómodò opórteat te in domo Dei conversári, quæ est Ecclesiâ Dei vivi, columína et firmaméntum veritátis.

R. Tempus breve est..., *pag. 349.*

LECTIO III. (*Cap. 4.*)

INEPTAS autem et aniles fábulas devíta; exerce autem teipsum ad pietátem. Nam corporális exercitatio ad módicum útilis est; pietas autem ad ómnia útilis est, promissionem habens vitæ quæ nunc est, et futuræ. Fidélis sermo, et omni acceptióne dignus. In hoc enim laborámus, et male-

dicimur, quia sperámus in Deum vivum, qui est Salvátor ómnium hóminum, máximè Fidélium. Præcipe hæc, et doce. Nemo adolescentiam tuam contémnat; sed exémpulum esto Fidélium in verbo, in conversatióne, in charitaté, in fide, in castitaté. Dum venio, atténde lectioni, exhortatióni et doctrinæ. Noli negligere grátiam quæ in te est, quæ data est tibi per prophetiam, cum impositione mánuum Presbytérii. Hæc meditáre, in his esto; ut profectus tuus manifestus sit ómnibus. Atténde tibi et doctrinæ; insta in illis. Hoc enim faciens, et teipsum salvum facies, et eos qui te audiunt.

R. Qui gloriátur, in Dómino..., *pag. 349.*

CANON.

Ex Concílio Tridentino. (*Sess. 25. de Reform. c. 3.*)

QUAMVIS excommunicatiónis gladius nervus sit Ecclesiásticæ disciplinæ, et ad continéndos in officio pópulos valdè salutáris; sóbriè tamen magnâque circumspectiône exeréndus est; cùm experiéntia dóceat, si témerè aut lévibus ex rebus incutiátur; magis contémni, quàm formidári, et perniciem pótius párrere, quàm salutem.

FERIA TERTIA.

LECTIO I.

De Epistolâ primâ beâti Pauli Apóstoli ad Timótheum. (*Cap. 5.*)

Qui benè præsumt Presbyteri, dúplici honóre digni habeántur, máximè qui labórant in verbo et doctrinâ. Dicit enim Scriptúra: Non alligábis os bovi trituránti. Et: Dignus est operárius mercéde suâ. Advérsus Presbyterum accusatió-nem noli recíperè, nisi sub duóbus aut tribus téstibus. Peccántes coram ómnibus árgue; ut et cæteri timórem hábeant. Testor coram Deo et Christo Jesu, et e-léctis Angelis, ut hæc custódias sine præjudicio, nihil fáciens, in álteram partem declinándo. Manus citò némini imposúeris, neque comunicáveris peccátis aliénis. Teípsum castum custódi. Noli adhuc aquam bibere, sed módico vino útere, propter stómachum tuum et frequéntes tuas infirmitates.

R. Si spírítu..., *pag. 350.*

LECTIO II. (*Cap. 6.*)

Si quis áliter docet, et non acquiescit sanis sermónibus Dómini nostri Jesu Christi, et ei, quæ secúndum pietátem est, doctrinæ; supérbus est, nihil

sciens, sed languens circa quæstiónes et pugnas verbórum; ex quibus oriúntur invidiæ, contentiόnes, blasphémia, suspiciόnes malæ, conflictatiόnes hóminum mente corruptórum, et qui veritáte priváti sunt, existimántium quæstum esse pietátem. Est autem quæstus magnus pietas cum sufficiéntiâ. Nihil enim intúlimus in hunc mundum; haud dubium quòd nec auférre quid póssumus. Habéntes autem aliménta et quibus tegámur, his conténti sumus. Nam qui volunt dívites fieri, incidunt in tentatiόnem et in láqueum diaboli, et desidéria multa inútilia et nociva, quæ mergunt hómines in interítum et perditiónem. Radix enim ómnium malórum est cupiditas.

R. Cháritas..., *pag. 350.*

LECTIO III.

DIVITIBUS hujus sæculi præcipe non sublime sápere, neque speráre in incérto divitiárum, sed in Deo vivo (qui præstat nobis ómnia abúndè ad fruéndum) benè ágere, dívites fieri in bonis opéribus, fácilè tribúere, comunicáre, thesaurizáre sibi fundaméntum bonum in futúrum; ut apprehéndant veram vitam. O Timóthee, depósitum custódi, devitans profánas vocum novitátes,

et oppositiones falsi nominis scientiæ, quam quidam promittentes, circa fidem exciderunt. Grátia tecum. Amen.

R. Diriget..., pag. 350.

CANON.

Ex Sýnodo Ebroicensi.

(An. 1576. apud Laur. Borchel. Decret. Eccles. Gallic. lib. 2.)

EXCOMMUNICATIO plerumque in hoc mundo corpus atque omnia quæ possidet homo, malè perdit; semper verò animæ vitam ferit, non solum in hoc sæculo, sed in futuro; nec tantum coram hominibus, sed coram Deo. Idcirco longè omnium pœnarum gravissima est, nec nisi pro summis delictis, atque omnibus remediis tentatis, exerenda, ac supra quodcunque tormentum vitæ hujus pertimescenda.

FERIA. QUARTA.

LECTIO I.

Incipit Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum. (Cap. 1.)

PAULUS Apóstolus Jesu Christi per voluntatem Dei, secundum promissionem vitæ quæ est in Christo Jesu, Timótheo, charíssimo filio. Grátia, misericórdia, pax à Deo Patre, et Christo Jesu Dómino nostro. Grátias

ago Deo, cui servo à progenitoribus in conscientia purâ, quòd sine intermissione habeam tuam memoriam in orationibus meis, nocte ac die; desiderans te videre, memor lacrymarum tuarum, ut gaudio implear; recordationem accipiens ejus fidei, quæ est in te non ficta, quæ et habitavit primum in aviâ tuâ Lóide, et matre tuâ Eunice; certus sum autem quòd et in te. Propter quam causam, admoneo te, ut resuscites gratiam Dei, quæ est in te per impositionem manuum mearum. Non enim dedit nobis Deus spiritum timoris; sed virtutis, et dilectionis et sobrietatis.

R. Nihil..., pag. 348.

LECTIO II.

NOLI itaque erubescere testimonium Dómini nostri, neque me vinctum ejus; sed collabora Evangélio secundum virtutem Dei, qui nos liberavit, et vocavit vocatione suâ sanctâ, non secundum opera nostra, sed secundum propòsitum suum et grátiam quæ data est nobis in Christo Jesu ante tempora sæcularia. Manifestata est autem nunc per illuminationem Salvatoris nostri Jesu Christi, qui destruxit quidem mortem, illuminavit autem vitam et in-

corruptionem per Evangelium; in quo positus sum ego prædicator, et Apostolus, et Magister Gentium. Ob quam causam, etiam hæc patior, sed non confundor. Scio enim cui credidi, et certus sum quia potens est depositum meum servare in illum diem. Formam habeo sanorum verborum, quæ à me audisti in fide et in dilectione in Christo Jesu.

R. Tempus..., pag. 349.

LECTIO III. (Cap. 2.)

LABORA sicut bonus miles Christi Jesu. Nemo militans Deo implicat se negotiis sæcularibus; ut ei placeat, cui se probavit. Nam et qui certat in agone, non coronatur, nisi legitime certaverit. Laborantem agricolam oportet primum de fructibus percipere. Intellige quæ dico; dabit enim tibi Dominus in omnibus intellectum. Memor esto Domini Jesum Christum resurrexisse à mortuis ex semine David, secundum Evangelium meum, in quo laboro usque ad vincula, quasi malè operans; sed verbum Dei non est alligatum. Ideò omnia sustineo propter electos; ut et ipsi salutem consequantur, quæ est in Christo Jesu, cum gloriâ cælesti.

R. Qui gloriatur, in Domino..., pag. 349.

CANON.

Ex Concilio Nicæno primo
OEcuménico.

(An. 325. Can. 5.)

DE iis qui communione privantur, seu ex Clero, seu ex laico Ordine ab Episcopis, per unamquamque Provinciam, sententia regularis obtineat; ut hi qui abjiciuntur, ab aliis non recipiantur; examinetur autem nunc pusillanimitate, aut contentione, aut alio quolibet Episcopi vitio, videantur à Congregatione seclusi.

FERIA QUINTA.

LECTIO I.

De Epistolâ secundâ beati Pauli Apostoli ad Timotheum. (Cap. 2.)

FIDELIS sermo: Nam si commortui sumus, et convivemus; si sustinebimus, et conregnabimus; si negaverimus, et ille negabit nos; si non credimus, ille fidelis permanet, negare seipsum non potest. Hæc commune, testificans coram Domino. Noli contendere verbis; ad nihil enim utile est, nisi ad subversionem audientium. Sollicitè cura teipsum probabilem exhibere Deo, operarium inconfusibilem, rectè tractantem verbum veritatis. Profana autem, et vaniloquia devi-

ta; multum enim proficiunt ad impietatem; et sermo eorum, ut cancer serpit; ex quibus est Hymenæus, et Philétus, qui à veritate exciderunt, dicentes resurrectionem esse jam factam, et subvertérunt quorundam fidem. Sed firmum fundamentum Dei stat, habens signaculum hoc: Cognovit Dominus qui sunt ejus; et: Discédât ab iniquitate omnis qui nómínat nomen Domini.

R. Si spiritu..., pag. 350.

LECTIO II.

JUVENILIA autem desidéria fuge, sectáre verò justitiam, fidem, charitatem, et pacem cum iis qui invocant Dominum de corde puro. Stultas autem et sine disciplinâ quæstiones devita; sciens quia génerant lites. Servum autem Domini non opórtet litigare; sed mansuetum esse ad omnes, docibilem, patientem, cum modestiâ corripientem eos qui resistunt veritati; nequándò Deus det illis pœnitentiam ad cognoscendam veritatem, et respiscant à diaboli láqueis, à quo captivi tenéntur ad ipsius voluntatem.

R. Cháritas..., pag. 350.

LECTIO III. (Cap. 3.)

Tu autem assecútus es meam doctrinam, institutio-

nem, propósitum, fidem, longanimitatem, dilectionem, patientiam, persecutiones, passiones; quália mihi facta sunt Antiochiæ, Iconii et Lystris; quales persecutiones sustinui, et ex ómnibus eripuit me Dominus. Et omnes qui piè volunt vivere in Christo Jesu, persecutionem patientur. Mali autem homines et seductóres proficient in pejus; errantes, et in errorem mittentes. Tu verò pèrmane in iis quæ didicisti, et crédita sunt tibi; sciens à quo didiceris. Et quia ab infantiâ sacras Litteras nòsti, quæ te possunt instruire ad salutem, per fidem quæ est in Christo Jesu. Omnis Scriptúra divinitus inspiráta útilis est ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in justitiâ; ut perfectus sit homo Dei, ad omne opus bonum instructus.

R. Diriget Dominus..., pag. 350.

CANON.

Ex Concilio Narbonénsi.

(An. 1551. Can. 60.)

NULLUS Cléricus, aut étiam laicus à jure vel homine excommunicátus et declarátus, ad pública múnera admittátur. Indignum est enim, ut qui à grege Dominico segregátus et separátus est, públicis officiis fungátur.

FERIA SEXTA.

LECTIO I.

Incipit Epistola beāti Pauli
Apóstoli ad Titum.

(*Cap. 1.*)

PAULUS servus Dei, Apóstolus autem Jesu Christi secundum fidem electórum Dei, et agnitióem veritátis (quæ secundum pietátem est, in spem vitæ æternæ, quam promísit qui non mentitur, Deus, ante témpora sæculária; manifestávit autem tempóribus suis verbum suum in prædicatione, quæ crédita est mihi secundum præceptum Salvatóris nostri Dei) Tito dilécto filio secundum communem fidem. Grátia et pax à Deo Patre, et Christo Jesu, Salvátore nostro. Hujus rei grátia, reliqui te Cretæ; ut ea quæ desunt, córrigas, et constituas per civitátes Presbyteros, sicut et ego dispósui tibi

R. Nihil intúlimus in hunc mundum..., *pag. 348.*

LECTIO II. (*Cap. 2.*)

Tu autem lóquere quæ decent sanam doctrinam; senes, ut sóbrii sint, pudici, prudentes, sani in fide, in dilectione, in patientiá; anus similiter in hábitu sancto, non criminatrices, non multo vino serviéntes, benè docéntes, ut prudentiam

dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, filios suos diligant, prudentes, castas, sóbrias, domûs curam habéntes, benignas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes similiter hortáre, ut sóbrii sint. In ómnibus teipsum præbe exéplum bonórum óperum, in doctrinâ, in integritáte, in gravitáte; verbum sanum, irreprehensibile; ut is qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dicere de nobis.

R. Tempus breve est..., *pag. 349.*

LECTIO III. (*Cap. 3.*)

ADMONE illos Principibus et Potestátibus súbditos esse, dicto obedire, ad omne opus bonum parátos esse; néminem blasphemáre, non litigiósos esse, sed módéstos, omnem ostendéntes mansuetúdinem ad omnes hómines... Fidélis sermo est, et de his volo te confirmáre; ut curent bonis opéribus præesse, qui credunt Deo. Hæc sunt bona et utilia hominibus. Stultas autem quæstiões, et genealogías, et contentiões, et pugnas legis devíta; sunt enim inútiles et vanæ. Hæreticum hóminem post unam et secundam correptionem devíta; sciens quia subvérsum est, qui ejúsmodi est, et

delinquit, cùm sit próprio iudicio condemnátus.

R. Qui gloriátur, in Dómino..., pag. 349.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranénsi.

(An. 846. lib. 4. c. 434.)

DELINQUENTIBUS et excommunicátis fratribus, nequáquam cæteri fratres debent favére, aut eos suis adulatióibus decipere, aut eórum erráta defendere; sed potiùs opem ferre, ut æquitátis censurá districtè corrigántur.

SABBATO.

LECTIO I.

Incipit Epistola beáti Pauli Apóstoli ad Philemónem.

(Cap. 1.)

PAULUS vinctus Christi Jesu et Timótheus frater, Philemóni dilécto, et adiutori nostro, et Appiæ soróri charissimæ, et Archippo commilitóni nostro, et Ecclesiæ quæ in domo tuâ est. Grátia vobis et pax à Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo, semper memóriam tuí faciens in oratióibus meis, áudiens charitátem tuam et fidem, quam habes in Dómino Jesu, et in omnes sanctos; ut comunicatio fidei tuæ évidens fiat in agnitíone omnis óperis boni, quod est in vobis in Christo Jesu.

Gáudium enim magnum habui, et consolatióem in charitáte tuâ; quia viscera sanctorum requievérunt per te, Frater.

[*Si fiat de Sabbato, duo prima R/R. sumentur ex II. Noct. Dom. præced. 3. verò R. habetur in Proprio.*].

LECTIO II.

PROPTER quod, multam fidúciám habens in Christo Jesu imperándi tibi quod ad rem pertinet; propter charitátem magis óbsecro, cùm sis talis, ut Paulus senex, nunc autem et vinctus Jesu Christi; óbsecro te pro meo filio, quem génui in vinculis, Onésimo, qui tibi aliquándò inútilis fuit, nunc autem et mihi et tibi útilis, quem remisi tibi. Tu autem illum, ut mea viscera, súscipe; quem ego volúeram mecum detinére, ut pro te mihi ministráret in vinculis Evangélii; sine consilio autem tuo, nihil volui fácere; ut ne velut ex necessitaté bonum tuum esset, sed voluntárium.

LECTIO III.

FORSITAN enim idéò discéssit ad horam à te, ut æternùm illum reciperes; jàm non ut servum, sed pro servo charissimum fratrem, máximè mihi; quantò autem magis tibi, et in carne, et in Dómino? Si ergò ha-

bes me sócium , súscipe illum sicut me ; si autem áli-
quid nócuít tibi , aut debet ,
hoc mihi ímputa. Ego Pau-
lus scripsi meâ manu : ego
reddam , ut non dicam tibi ,
quòd et teípsum mihi debes.
Ità , Frater , ego te fruar in
Dómino ; réfice víscera mea
in Dómino. Confidens in o-
bediéntiâ tuâ , scripsi tibi ,
sciens quóniam et super id
quod dico , fácies. Simul
autem et para mihi hospí-
tium ; nam spero per oratió-
nes vestras donári me vobis.
Salútat te Epáphtas concap-
tívus meus in Christo Jesu ,
Marcus , Aristárchus , De-
mas , et Lucas , adjutóres
mei. Grátia Dómini nostri
Jesu Christi cum spíritu ves-
tro. Amen.

CANON.

Ex Sýnodo Ebroicénsi.

(*An. 1576. apud Laur. Boc.
Dec. Eccl'es. Gall. lib. 2.*)

NOLUMUS Excommunicatió-
nes perfunctóriè , et
quasi plebeíum áliquod man-
dátum à Curátis seu Vicá-
riis cursim legi , et publi-
cári ; sed semper cum hor-
róre et interminatióne divini
judicii , ac públicæ in totam
Paróchiam afflictiónis , si
excommunicátus in illâ tole-
rátur ; ob idque différri ju-
bémus , quàm diutíssimè
póterit , excommunicatiónis
fulminatiónem.

Ad MAGNÆ. Ant. 2. D.
Pacem sequimini cum ómni-
bus , et sanctimóniam , sine
quâ nemo vidébit Deum.
(*Hebr. 12.*)

*Oratio , Præsta , quæsu-
mus... , ut infra ad Laudes.*

DOMINICA VI.

QUÆ SUPERFUIT POST EPIPHAN.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO I.

Incipit Epístola beáti Pauli
Apóstoli ad Hebræos.

(*Cap. 1.*)

MULTIFARIAM multisque
modis olim Deus loquens
pátribus in Prophétis , no-
vissimè diébus istis locútus
est nobis in Filio , quem
constituit hærédem univer-
sórum , per quem fecit et
sæcula. Qui cùm sit splen-
dor glóriæ , et figúra sub-
stántiæ ejus , portánsque óm-
nia verbo virtútis suæ , pur-
gatiónein peccatórum fá-
ciens , sedet ad dexteram
Majestátis in excélsis ; tan-
tò mélior Angelis efféctus ,
quantò différentius præ illis
nomen hæreditávit.

R. Nihil... , pag. 348.

LECTIO II. (*Cap. 2.*)

NON enim Angelis subjécit
Deus orbem terræ futú-
rum , de quo loquimur. Tes-
tátus est autem in quodam
loco quis , dicens : Quid est
homo , quòd memor es ejus ,
aut fílius hóminis , quóniam

visitas eum? Minuisti eum paulò minùs ab Angelis : glóriâ et honóre coronâsti eum ; et constituisti eum super ópera mánuum tuárum. Omnia subjecisti sub pédibus ejus. In eo enim quòd ómnia ei subjécit, nihil dimisit non subjéctum ei. Nunc autem necdùm vidémus ómnia subjécta ei. Eum autem, qui módicò quàm Angeli minorátus est, vidémus Jesum, propter passionem mortis, glóriâ et honóre coronátum ; ut gratiâ Dei, pro ómnibus gustâret mortem. Decébat enim eum propter quem ómnia, et per quem ómnia, qui multos filios in glóriam addúxerat, Auctórem salutis eórum per passionem consummare.

R. Tempus..., pag. 349.

LECTIO III.

Qui enim sanctificat, et qui sanctificantur, ex uno omnes. Propter quam causam, non confunditur fratres eos vocâre, dicens : Nuntiâbo nomen tuum fratribus meis ; in médio ecclésiæ laudâbo te. Et iterùm : Ego ero fidens in eum. Et iterùm : Eccè ego, et púeri mei, quos dedit mihi Deus. Quia ergò púeri communicâverunt carni et sânguini, et ipse similiter participâvit eisdem ; ut per mortem destrueret eum qui habébat

mortis impérium, id est, diábolum ; et liberâret eos qui timóre mortis, per totam vitam, obnoxii erant servituti. Nusquam enim Angelos apprehéndit, sed semen Abrahæ apprehéndit. Undè débuit per ómnia fratribus similâri ; ut miséricors fieret, et fidélis Póntifex ad Deum, ut repropitiâret delicta pópuli. In eo enim, in quo passus est ipse et tentátus, potens est et eis qui tentântur, auxiliâri.

R. Qui gloriâtur..., p. 349.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

De Sermóne sancti Athanásii, Episcopi.

(Orat. 1. contra Arianos, Edit. Bened. §. 55.)

Si persónam, rem, et tempus verbórum Apóstoli cognovissent (hærétiçi), non ea quæ ad humanam pèrtinent naturam, transtulissent in divinitatem, nec eò impietâtis insâni devenissent. Id autem is fácilè perspiciet, qui initium hujus loci rectè intelléxerit. Enim Apóstoli verba : [Multifáriam multisque modis olim Deus locútus pátribus per Prophétas, hisce últimis diébus locútus est nobis in Filio]. Deindè paulò pòst ait : [Per seípsum purgatione peccatórum nostrórum factâ, sedet ad dexteram

Majestâtis in excelsis, tantò præstântior factus Angelis, quantò excellentius præ illis nomen hæreditate accepit]. Itaque Apóstoli dictum tēporis mēminit, quo nobis Deus in Filio locútus est, et peccatórum facta est purgatio.

R. Si spiritu..., pag. 350.

LECTIO V.

DEINDE cū sermo sit de dispensatiōe quæ nostrī causā suscep̃ta est; de últimis tempóribus verba faciēns, conveniēter ádmōnet, neque prióribus tempóribus Deum tacuisse; siquidem per Prophétas locútus est. Quóniam igitur Prophétæ ministravēre, et lex promulgáta per Angelos est, deindéque advénit Fílius, ut ipse ministráret; necessariò hæc verba intulit: [Tantò præstântior factus Angelis]; ut scilicet ostēderet quantū servo præstat Fílius, tantò étiam Fílii administratiōem servórum administratiōe præstantiorem fuisse.

R. Cháritas..., pag. 350.

LECTIO VI.

VETEREM itaque et novam administratiōem distinguens Apóstolus, fidēter hæc ad Judæos scribit: [Tantò præstântior factus Angelis]. Quaprópter nullá hic usus est comparatiōe, nec

dixit: Major, vel Honorátior, ne quis illum ejúsdem atque illos esse géneris suspicárētur; sed [Præstântior] dixit; ut natúræ Fílii et rerum creatárum differéntiam demonstráret.

R. Diriget..., pag. 350.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

(Cap. 13.)

IN illo tēpore; Parábolam propósuit (turbis Jesus) dicens: Simile est regnum cœlórum grano sinápis, quod accipiēns homo, seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homília sancti Hierónými, Presbýteri.

(Comment. in Matth. lib. 2. cap. 13.)

REGNUM cœlórum prædicatio Evangélii est, et notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam; et de quâ dácitur ad Judæos: [Auférētur à vobis regnum Dei, et dábitur genti faciēti fructus ejus]. Simile est ergò hujuscémodi regnum grano sinápis, quod accipiēns homo, seminávit in agro suo. Homo qui séminat in agro suo, à plerisque Salvátor intelligitur, quòd in ánimis credéntium séminet. Ab áliis ipse homo, séminans in agro suo, hoc est, in semetipso et in corde suo.

Quis est iste qui séminat , nisi sensus noster et ánimus; qui suscipiens granum prædicatiónis, et fovens seméntem humóre fidei , facit in agro sui pectoris pulluláre ?

R. Locútus est Jesus in parábolis ad turbas, ut implerétur quod dictum est per Prophétiam: * Eructábo abscondita à constitutíone mundi. †. Apériam in parábolis os meum , loquar propositiónes ab initío. * Eructábo abscondita... (*Matth.* 13. *Ps.* 77.)

LECTIO VIII.

PRÆDICATIO EVANGÉLII mí-nima est ómnibus disciplinis. Ad primam quippe doctrinam, fidem non habet veritatís ; hóminem Deum , Deum mórtuum , et scándalum Crucis prædicans. Confer hujuscémodi doctrinam dogmátibus philosophórum, et libris eórum , et splendóri eloquéntiæ , et compositióni sermónum ; et vidébis quantò minor sit cæteris seminibus seméntis Evangélii. Sed illa cùm créverit, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále démonstrat; sed totum fláccidum marcidúm-que et mollitum ebúllit in ólera , et in herbas quæ citò aréscunt et córruunt.

R. Vobis datum est nósse mystéria regni cælórum : * Vestri beáti óculi, quia

vident, et aures vestræ , quia áudiunt. †. Beátus, qui in istis versátur bonis; qui ponit illa in corde suo , sapiens erit semper. * Vestri... (*Matth.* 13. *Eccli.* 50.)

LECTIO IX.

HÆC autem prædicatío , quæ parva videbátur in principio, cùm vel in ánimâ credéntis , vel in toto mundo sata fúerit, non exúrgit in ólera, sed crescit in árborem; ita ut vólucres cœli (quas vel ánimas credéntium vel fortitúdines Dei servítio mancipátas, sentire debémus) véniant et hábitent in ramis ejus... Assumámus et nos pennas colúmbæ; ut volitántes ad altióra, possimus habitáre in ramis hujus árboris, et nídulos nobis fácere doctrinárum, terrenáque fugiéntes, ad cœléstia festináre.

R. Confíteor tibi , Pater , Dómine cœli et terræ; quia * Abscondisti hæc à sapiéntibus, et prudéntibus, et revelásti ea párvulis: † Ità , Pater , quóniam sic fuit plácitum ante te. †. Declarátio sermónum tuórum illúminat, et intelléctum dat párvulis. * Abscondisti... Glória... † Ità... (*Matth.* 11. *Ps.* 118.)

Ad BENEDIC. *Ant.* 7. d. Símile est regnum cælórum grano sinápis , quod mini-

munum quidem est omnibus seminibus; cum autem creverit, majus est omnibus oléribus. (*Matt. 13.*)

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus, ut semper rationabilia meditantes, quæ tibi sunt placita, et dictis exequamur, et factis; Per Dominum...

CANON.

Ex Synodo Ebroicensi.

(*An. 1576. apud Laur. Boc. Decret. Eccl. Gall. lib. 4.*)

CESSARE oportet Christianum sicut Judæum in die Festo, maxime à vitiis et peccatis; quoniam servire debet Deo, cui displicet omne peccatum et vitium; sed ultra decet ipsum cessare ab omni opere sæculari corporeo, servili, atque aliis diebus licito et consueto; quoniam Festa à creatione mundi fuerunt introducta, ut animus cum corpore cessaret à sæculo, et avocaretur à sollicitudinibus et laboribus hujus mundi; occuparetur verò in Dei obsequio, recognoscendis ejus beneficiis, et gratiis referendis.

Ad MAGNIF. Ant. 1. a. Simile est regnum cælorum fermento, quod acceptum mulier, abscondit in farinæ satis tribus, donec fermentatum est totum. (*Matt. 13.*)

FERIA SECUNDA.

LECTIO I.

De Epistolâ beati Pauli
Apóstoli ad Hebræos.

(*Cap. 3.*)

FRATRES sancti, vocationis cælestis participes, considerate Apóstolum et Pontificem confessionis nostræ Jesum; qui fidelis est ei qui fecit illum, sicut et Moyses in omni domo ejus. Amplioris enim gloriæ iste præ Moysæ dignus est habitus, quantum ampliorem honorem habet domus, qui fabricavit illam. Omnis namque domus fabricatur ab aliquo; qui autem omnia creavit, Deus est. Et Moyses quidem fidelis erat in totâ domo ejus tanquam famulus, in testimonium eorum quæ dicenda erant; Christus verò tanquam filius in domo suâ; quæ domus sumus nos, si fiduciam et gloriâ spei usque ad finem firmam retineamus.

R. Nihil..., pag. 348.

LECTIO II.

VIDETE, Fratres, ne forte sit in aliquo vestrum cor malum incredulitatis discedendi à Deo vivo; sed adhortamini vosmetipsos, per singulos dies, donec Hodie cognominatur; ut non obduretur quis ex vobis fallaciâ peccati. Participes e-

nim Christi effecti sumus ; si tamen initium substantiæ ejus usque ad finem firmum retineamus, dum dicitur : Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra, quemadmodum in illâ exacerbatione. Quidam enim audientes exacerbaverunt ; sed non universi qui profecti sunt ex Ægypto per Moysen. Quibus autem insensus est quadraginta annis ? Nonne illis qui peccaverunt, quorum cadavera prostrata sunt in deserto ? quibus autem juravit non introire in requiem ipsius, nisi illis qui increduli fuerunt ? Et videmus quia non potuerunt introire, propter incredulitatem.

R. Tempus..., pag. 349.

LECTIO III. (Cap. 4.)

FESTINEMUS ergo ingredi in illam requiem ; ut ne in idipsum quis incidat incredulitatis exemplum. Vivus est enim sermo Dei et efficax, et penetrabilior omni gladio ancipiti, et pertinens usque ad divisionem animæ ac spiritus, compagum quoque ac medullarum, et discretor cogitationum et intentionum cordis. Et non est ulla creatura invisibilis in conspectu ejus ; omnia autem nuda et aperta sunt oculis ejus, ad quem nobis sermo. Habentes ergo Pon-

tificem magnum, qui penetravit coelos, Jesum Filium Dei, teneamus confessionem.

R. Qui gloriatur..., p. 349.

CANON.

Ex Concilio Aquisgranensi.

(An. 846. lib. 1. c. 135.)

IN adolescentibus Clericis custodiendis, et spiritaliter erudiendis, talis à Prælatiis constituendus est vitæ probabilis frater, qui eorum curam summâ gerat industriâ, eosque ita arctissime constringat, qualiter Ecclesiasticis doctrinis imbûti, et armis spirituâlibus indûti, et Ecclesiæ utilitatibus decenter parere, et ad gradus Ecclesiasticos quandoque dignè possint promoveri.

FERIA TERTIA.

LECTIO I.

De Epistolâ beati Pauli
Apóstoli ad Hebræos.

(Cap. 6.)

INTERMITTENTES inchoationis Christi sermonem, ad perfectiora feramur, non rursùm jacentes fundamentum pœnitentiæ ab opéribus mortuis, et fidei ad Deum, baptismatum doctrinæ, impositionis quoque manuum, ac resurrectionis mortuorum, et judicii æterni. Et hoc faciemus, siquidem permiserit Deus. Impossibile est enim eos qui semel sunt

illuminâti, gustavérunt é-
tiam donum coeléste, et
participes facti sunt Spíritûs
sancti, gustavérunt nihiló-
minùs bonum Dei verbum,
virtutésque sæculi ventûri,
et prolâpsi sunt, rursùs re-
novári ad pœniténtiam, rur-
sùm crucifigéntes sibimetip-
sis Filium Dei, et osténtui
habéntes. Terra enim sæ-
pè veniéntem super se bi-
bens imbrem, et génerans
herbam opportúnam illis à
quibus cólitur, áccipit be-
nedictiónem à Deo; prófe-
rens autem spinas ac tribu-
los, réproba est et male-
dicto próxima; cujus con-
summátio in combustiόνem.

R. Si spírítu..., *pag.* 350.

LECTIO II.

CONFIDIMUS autem de vo-
bis, Dilectíssimi, meli-
ora et vicinióra salúti; ta-
métsi ità loquimur. Non enim
injústus Deus, ut obliviscá-
tur óperis vestri, et dilec-
tiónis quam ostendistis in
nómine ipsíus, qui minis-
trástis sanctis et ministrátis.
Cúpimus autem unumquém-
que vestrúm eámdem osten-
táre sollicitúdinem ad ex-
pletiómem spei usquè in fi-
nem; ut non segnes efficiá-
mini, verùm imitatóres eó-
rum qui fide et patiéntiâ hæ-
reditábunt promissiões. A-
brahæ namque promittens
Deus, quóniam néminem

hábuit per quem juráret,
majórem, jurávit per semet-
ípsam, dicens: Nisi bene-
dicens benedicam te, et mul-
tiplicans multiplicábo te.
Et sic longanímiter ferens,
adéptus est repromissi-
onem.

R. Cháritas..., *pag.* 350.

LECTIO III. (*Cap. 10.*)

HABENTES, Fratres, fidú-
ciam in intróitu sanctó-
rum in ságuine Christi,
quam initiávit nobis viam
novam et vivéntem perve-
lámen, id est, carnem suam,
et Sacerdótem magnum su-
per domum Dei; accedámus
cum vero corde in plenitú-
dine fidei, aspérsi corda à
consciéntiâ malâ, et ablúti
corpus aquâ mundâ, teneá-
mus spei nostræ confessi-
onem indeclinábilem; fidé-
lis enim est qui repromisit;
et considerémus invicem in
provocatiómem charitátis, et
bonórum óperum; non dese-
réntes collectiόνem nostram,
sicut consuetúdinis est qui-
búsdam, sed consolántes,
et tantò magis quantò vidé-
ritis appropinquántem diem.

R. Diriget..., *pag.* 350.

CANON.

Ex Concílio Reménsi.

(An. 1583. *tit. de Seminariis*, num. 1.)

QUEMADMODUM agricola, ni-
si serat tempestivè, non
potest mèttere; ità Ecclésia

Dei ex Sacraméntis fructus úberes per idóneos operá-
rios afférre nequit, nisi Se-
minária, juventútis erudién-
dæ et móribus informándæ
causâ, fóveat.

FERIA QUARTA.

LECTIO I.

De Epístolâ beáti Pauli
Apóstoli ad Hebræos.

(*Cap. 10.*)

VOLUNTARIE peccántibus
nobis post accéptam no-
títiam veritátis, jam non re-
linquitur pro peccátis hós-
tia; terribilis autem quæ-
dam expectatio judicii, et
ignis æmulatio, quæ con-
sumptúra est adversários.
Irritam quis fáciens legem
Móysi, sine ullâ miseratióne
duóbus vel tribus téstibus
móritur; quantò magis pu-
tátis deterióra meréri sup-
plicia, qui Filium Dei con-
culcáverit, et ságuinem
testaménti pollútum dúxe-
rit, in quo sanctificátus est,
et Spíritui grátia contumé-
liam fécerit? Scimus enim
qui dixit: Mihi vindicta, et
ego retribuam. Et iterum:
Quia judicábit Dóminus pó-
pulum suum. Horréndum est
incidere in manus Dei vi-
véntis.

R. Nihil..., pag. 348.

LECTIO II.

REMEMORAMINI autem pris-
tinos dies, in quibus il-

lumináti, magnum certá-
men sustinuistis passiónum;
in áltero quidem oppróbriis
et tribulatióibus spectácu-
lum facti; in áltero autem
sócii táliter conversántium
effécti. Nam et vinctis com-
pássi estis, et rapínam bo-
nórum vestrórum cum gáu-
dio suscepistis, cognoscén-
tes vos habére meliorem et
manéntem substántiam. No-
lite itaque amittere confi-
déntiam vestram, quæ ma-
gnam habet remuneratió-
nem. Patiéntia enim vobis
necessária est; ut voluntá-
tem Dei faciéntes, reportétis
promissiónem. Adhuc enim
módicum aliquántulum, qui
ventúrus est, véniet et non
tardábit. Justus autem meus
ex fide vivit; quòd si sub-
stráxerit se, non placébit
animæ meæ. Nos autem non
sumus substractiósni filii in
perdiçãoem, sed fidei in
acquisitióem animæ.

R. Tempus..., pag. 349.

LECTIO III. (*Cap. 11.*)

EST autem fides sperandá-
rum substántia rerum,
arguméntum non apparén-
tium. In hâc enim testimó-
nium consecúti sunt senes.
Fide intelligimus aptáta es-
se sæcula verbo Dei; ut ex
invisibílibus visibília fie-
rent. Fide plúrimam hós-
tiam abel, quàm Cain, ób-
tulit Deo, per quam testi-

mónium consecútus est esse justus, testimónium perhibente munéribus ejus Deo, et per illam defúnctus adhuc lóquitur. Fide Henoch translátus est, ne vidéret mortem, et non inveniebátur, quia tránstulit illum Deus; ante translationem enim testimónium hábuit placuisse Deo. Sine fide autem impossibile est placere Deo. Crédere enim opórtet accedentem ad Deum, quia est, et inquiréntibus se remunerátor sit.

R. Qui gloriátur..., p. 349.

CANON.

Ex Concílio Reménsi.

(An. 1583. tit. de Seminariis, num. 9.)

QUONIAM vultus morum index esse solet, eligántur púeri bonâ índole præditi, et aptâ membrórum compositione conspícuí; nec sint notábili deformitate signáti, qui spirent ab infántiâ pietátem, et ad sacros Ordines promovéri optent, quosque omnínò spessit Ecclesiásticos Ministériis perpétuò inservitúros.

FERIA QUINTA.

LECTIO I.

De Epístolâ beáti Pauli

Apóstoli ad Hebræos.

(Cap. 11.)

FIDE Noe, respónso accépto de iis quæ adhuc non

videbántur, métuens aptávit arcam in salutem domús suæ, per quam damnávit mundum; et justitiæ quæ per fidem est, hæres est institútus. Fide qui vocátur Abraham, obedivit in locum exíre, quem acceptúrus erat in hæreditátem; et éxiit, nésciens quò iret. Fide demorátus est in terrâ repromissionis, tanquàm in aliénâ, in cásulis habitádo cum Isaac et Jacob, cohærédis repromissionis ejusdem. Expectábat enim fundaménta habentem civitátem, cujus ártifex et cónditor Deus. Fide et ipsa Sara stérilis virtútem in conceptionem séminis accépit, étiam præter tempus ætátis; quóniam fidélem crédidit esse eum qui repromiserat. Propter quod et ab uno orti sunt, et hoc emórtuo, tanquàm sidera cœli in multitudinem, et sicut aréna quæ est ad oram maris, innumérabilis. Juxta fidem defúnti sunt omnes isti, non accéptis repromissionibus, sed à longè eas aspicientes et salutántes, et confiténtes quia peregrini et hópites sunt super terram. Qui enim hæc dicunt, significant se pátriam inquirere. Et si quidem ipsíus meminissent de quâ exiérunt, habébant úti-què tempus reverténdi. Nunc

autem meliorem appetunt, id est, cœlestem. Ideò non confunditur Deus vocári Deus eòrum; parávit enim illis civitatem.

R. Si spírítu..., pag. 350.

LECTIO II.

FIDE obtulit Abraham Isaac, cùm tentarétur, et unigénitum offerébat, qui suscepérat repromissiones; ad quem dictum est: Quia in Isaac vocábitur tibi semen; árbitrans quia et à mórtuis suscitáre potens est Deus; undè eum et in parabolam accépit. Fide et de futúris benedíxit Isaac, Jacob, et Esaü. Fide Jacob móriens singulos filiòrum Joseph benedíxit; et adorávit fastigium virgæ ejus. Fide Joseph móriens, de profectiòne filiòrum Israel memorátus est, et de óssibus suis mandávit.

R. Cháritas..., pag. 350.

LECTIO III.

FIDE Móyses natus occultátus est ménsibus tribus à paréntibus suis, eo quòd vidissent elegantem infántem, et non timuérunt regis edíctum. Fide Móyses grandis factus, negávit se esse filium filiæ Pharaónis, magis éligens affligi cum pópulo Dei, quàm temporális peccáti habére jucunditatem, majóres divítias æstimans thesauro Ægyptiòrum,

impropérium Christi; aspi-ciébat enim in remuneratió-nem. Fide reliquit Ægyp-tum, non véritus animosi-tátem regis; invisibilem e-nim tanquàm videns susti-nuit. Fide celebrávit Pas-cha, et sánguinis effusió-nem; ne qui vastábat pri-mitiva, tángeret eos. Fide transiérunt mare rubrum tanquàm per áridam terram; quod expérti Ægyptii, de-voráti sunt.

R. Diriget..., pag. 350.

CANON.

Ex Concilio Reménsi.

(An. 1583. tit. de Semina-riis, num. 5.)

SEMINARIO præficiétur ab Epíscopo et viris seléc-tis, Moderátor móribus ín-tegris, et eruditióné célebri; qui præceptóres clássicos probos et doctos assúmet, ad erudiéndam juventútem, propóstitis stipéndiis honés-tis; eósque eisdem Epíscopo et seléctis sistet et offe-ret, priúsqüam admittántur.

FERIA SEXTA.

LECTIO I.

De Epístolá beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

(Cap. 11.)

FIDE muri Jéricho corruérunt, circúitu diérum septem. Fide Rahab mére-trix non périit cum incrédulis, excípiens explorató-

res cum pace. Et quid adhuc dicam? Deficiet enim me tempus enarrantem de Gedeon, Barac, Samson, Jephthe, David, Samuel, et Prophetis; qui per fidem vicērunt regna, operāti sunt justitiam, adēpti sunt repromissiones, obturavērunt ora leonum, extinxērunt impetum ignis, effugērunt aciem gladii, convaluērunt de infirmitate, fortes facti sunt in bello, castra vertērunt exterōrum; acceperunt mulieres de resurrectione mortuos suos. Alii autem distēti sunt, non suscipientes redemptionem, ut meliorem invenirent resurrectionem. Alii verò ludibria et verbera experti, insuper et vincula et carceres; lapidāti sunt, secti sunt, tentāti sunt, in occisione gladii mortui sunt; circuiērunt in melotis, in pēllibus caprinis, egētes, angustiatī, afflicti; quibus dignus non erat mundus; in solitudinibus errātes, in montibus, et spelūncis, et in cavēnis terræ. Et hi omnes testimonio fidei probāti, non acceperunt repromissionem, Deo pro nobis melius aliquid providēte, ut non sine nobis consummarēntur.

R. Nihil..., pag. 348.

LECTIO II. (Cap. 12.)

IDEOQUE et nos tantam habētes impositam nubem.

tēstium, deponētes omne pondus, et circūstans nos peccatum, per patientiam currāmus ad propōsitum nobis certāmen, aspiciētes in auctōrem fidei, et consummatōrem Jesum, qui propōsito sibi gaudio, sustinuit crucem, confusione contēptā, atque in dextera sedis Dei sedet. Recogitate enim eum qui talem sustinuit à peccatoribus adversum semelipsum contradictionem; ut ne fatigēmini, animis vestris deficientes. Nondum enim usque ad sanguinem restitistis, adversus peccatum repugnātes; et obliti estis consolationis, quæ vobis tanquā filiis loquitur, dicens: Fili mi, noli negligere disciplinam Domini; neque fatigēris, dum ab eo argueris. Quem enim diligit Dominus, castigat; flagellat autem omnem filium quem recipit.

R. Tempus breve est..., pag. 349.

LECTIO III.

IN disciplinā perseverate. Tanquā filiis vobis offert se Deus; quis enim filius, quem non corripit pater? Quod si extra disciplinam estis, cujus participes facti sunt omnes; ergo adulteri, et non filii estis. Deinde patres quidem carnis nostræ, eruditōres habuimus,

et reverebamur eos; non multò magis obtemperabimus Patri spirituum, et vivemus? Et illi quidem in tempore paucorum dierum, secundum voluntatem suam erudiébant nos, hic autem ad id quod utile est in recipiendo sanctificationem ejus. Omnis autem disciplina, in præsenti quidem videtur non esse gaudii, sed mœroris; postea autem fructum pacatissimum, exercitatis per eam, reddet justitiæ. Propter quod, remissas manus, et soluta genua erigite, et gressus rectos facite pedibus vestris; ut non claudicans quis erret, magis autem sanetur.

R. Qui gloriatur, in Domino..., pag. 349.

CANON.

Ex Concilio Rotomagensi.
(An. 1581. cap. de Schol. et Seminar. fundat. n. 17.)

QUONIAM Seminariorum fundatio eò tendit, ut Clerici ad pietatem, religionem, Ecclesiasticam disciplinam, bonos mores, et litteras erudiantur; ad eum finem sunt ipsis præficiendi viri pii ac religiosi, graves et prudentes, quique suo exemplo et cohortationibus, tam privatis quàm publicis, omnes sibi commissos ad studium illarum rerum accendant.

SABBATO.

LECTIO I.

De Epístolâ beati Pauli
Apóstoli ad Hebræos.

(Cap. 43.)

CHARITAS fraternitatis maneat in vobis. Et hospitalitatem nolite oblivisci, per hanc enim latuerunt quidam, Angelis hospitio receptis. Mementote vincitorum, tanquàm simul victi; et laborantium, tanquàm et ipsi in corpore morantes. Honorabile connubium in omnibus, et thorus immaculatus; fornicatores enim, et adulteros judicabit Deus. Sint mores sine avaritiâ, contenti præsentibus, ipse enim dixit: Non te deseram, neque derelinquam; ita ut confidenter dicamus: Dominus mihi adjutor; non timebo quid faciat mihi homo. Mementote Præpositorum vestrorum, qui vobis locuti sunt verbum Dei; quorum intuentes exitum conversationis, imitamini fidem.

[Si fiat de Sabbato, duo prima RR. sumentur de II. Nocturna Dominica præcedentis; 3. verò R. habetur in Proprio].

LECTIO II.

JESUS Christus heri et hodie, ipse et in sæcula. Doctrinis variis et peregrinis nolite abducí. Optimum

est enim grátia stabilire cor, non escis, quæ non profuerunt ambulántibus in eis. Habémus altáre, de quo édere non habent potestátem, qui tabernáculo deserviunt. Quorum enim animálium infertur sanguis pro peccáto in Sancta per Pontificem, horum córpora cremántur extra castra. Propter quod et Jesus, ut sanctificáret per suum ságuinem pópulum, extra portam passus est. Exeámus igitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes. Non enim habémus hic manéntem civitátem, sed futúram inquirimus.

LECTIO III.

PER ipsum ergò offerámus hóstiám laudis semper Deo, id est, fructum labiórum confiténtium nómini ejus. Beneficéntiæ autem, et communionis nolíte oblivisci; tálibus enim hóstiis promerétur Deus. Obedíte Præpósitis vestris, et subjacéte eis; ipsi enim pervigilant, quasi ratióne pro animábus vestris redditúri, ut cum gáudio hoc fáciant, et non geméntes; hoc enim non expedit vobis. Oráte pro

nobis; confidimus enim quia bonam consciéntiam habémus, in ómnibus benè voléntes conversári. Ampliús autem déprecor vos hoc fácere; quò celérius restituar vobis. Deus autem pacis, qui edúxit de mórtuis Pastórem magnum óvium, in ságuine testaménti ætérni, Dóminum nostrum, Jesum Christum, aptet vos in omni bono; ut faciátis ejus voluntátem, fáciens in vobis quod pláceat coram se per Jesum Christum, cui est glória in sæcula sæculórum. Amen.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénsi quinto.

(An. 1579. part. 3. tit. 1.)

IN omni Provinciæ Seminário, ubi cómmode potest, præter cætera, quibus et ad pietátis exercitatióne, et ad litterárum doctrinam adoléscentúm ánimo erudiúntur, stúdia étiam sacrórum rituum, historiæque omnis Ecclesiásticæ, certis statis diébus, instituántur, quæ Clericális Ordinis hominibus máximè accommodáta sunt ad óptimam religiósæ disciplinæ ratióne.

PROPRIUM SANCTORUM.

FESTA SEPTEMBRIS.

DIE I.

IN FESTO

SANCTI FIRMINI,

EPISCOPI AMBIAN.

Duplex-Majus.

[In Cathedrali, *Duplex
secundæ Classis.*]

IN I. VESPERIS.

*Psalmi de Feriâ; et sic
in toto Officio.*

*Ant. 8. G. Natus est ho-
mo firmamentum gentis, rec-
tor fratrum, stabilimentum
pópuli. (Eccli. 49.)*

*Ant. 3. a. Cùm esset júnior,
nihil puerile gessit in ópere;
sed pergébat ad templum,
et ibi adorábat Dóminum.
(Tob. 4.)*

*Ant. 7. a. Crevit puer, et
benedixit ei Dóminus, cœ-
pitque Spíritus Dómini esse
cum eo. (Judic. 13.)*

*Ant. 6. F. Eruditus est
omni sapiéntiâ, et erat po-
tens in verbis et in opéribus
suis. (Act. 7.)*

*Ant. 5. a. Adhæsit Dómi-
no, et non recéssit à vesti-
giis ejus, fecitque mandáta
ejus. (4. Reg. 18.)*

CAPITULUM. (*Num. 25.*)

ECCË do ei pacem fœderis
mei, et erit ipsi pactum
sacerdotiisempiternum; quia
zelátus est pro Deo suo, et
expiávit scelus filiórum Is-
rael.

¶ *In Cathedrali:*

*R. Suscitábo mihi sacer-
dotem fidélem, qui juxta
cor meum et ánimam meam
faciet; * Et ambulábit co-
ram Christo meo cunctis
diébus. †. Inveni virum se-
cúndum cor meum, qui fá-
ciet omnes voluntátes meas.
* Et... Glória Patri... * Et...
(1. Reg. 2. Act. 13.)*

*Hymnus, Christe..., ut in
Comm. pag. xx.*

*†. Elégit Dóminus servum
suum, R. Pascere hæreditá-
tem suam. (Ps. 77.)*

*Ad MAGNIF. Ant. 7. G.
In bonitáte et alacritáte áni-
mæ suæ, plácuit Deo pro
Israel; ideò státuit illi testa-
mentum pacis, principem
sanctorum et gentis suæ; ut
sit illi sacerdotiis dignitas in
ætérnum. (Eccli. 45.)*

Oratio, Dirige..., ut infra ad Laudes.

Fit Commem. S. Ægidii Abbatis, Ant. Egrèdere..., v. Potens..., ut in Comm. SS. Abbatum, pag. xxxiv. Oratio, Intercèssio nos, quæsumus..., de eod. Comuni, pag. xxxviii.

AD MATUTINUM.

Omnia de Comuni Pontificum, pag. xxj. exceptis iis quæ sequuntur.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scripturâ occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

(Ex antiquis monumentis Ecclesiæ Ambian.)

FIRMINUS, generis nobilitate multum commendabilis, patrem habuit Faustinianum qui præfecturam Ambianis gerèbat, imperante Gratiâno. Ille ob memoriam sancti Firmini, primi Ambianorum • Episcopi et Martyris, Firminus à parentibus nuncupatus est. Eorum curâ, in fide Christi educatus, et litteris diligenter institutus, spreto sæculo, nomen suum inter Clericos professus, brevè ad eam pietatis ac doctrinæ famam pervenit, ut Bárbaris undique in Gállias irrumpéntibus, cum gravis persecutio-num procélla Ecclesiæ timeretur, unânimi Cleri et pó-

puli consensu, Ambianénsium Póntifex sit constitutus. Ipse autem non urbem modò, sed et universam Diocésim, quam pastoráli vigilantiâ perlustrávit, à reliquiis gentilitiæ superstitionis expurgávit. Pontivenses, Mórinos, Vimacenses, Caletenses oppressiône Barbarorum ad pristinam idolatriam penè revérsos, in fide Christi confirmávit, collapsámque Ecclesiæ disciplinam restaurávit.

LECTIO V.

ELUCEBAT in eo præcipua humilitas, in vultu gravitas, cómitas in sermóne, summa in páuperes cura et misericórdia. Nam quotidie duódecim páuperes mensæ suæ adhibuit, quibus aquam fundébat, et cibum potúmque manu própriâ ministrábat. Domi suæ prætereà locum separátum habuit excipiéndis paupéribus, quos certis diébus studiósè invísens, suis ipse manibus humanissimè fovébat. His et aliis pietatis opéribus Deum proméritus, multis in vitâ miraculis cláruit. Nam paralyticum fusá ad Deum oratione sanávit; Calixti, viri patrítii, filium, gravi febre laborántem, integræ valetúdini restituit; multos denique dæmones ab obséssis corpóribus, suárum oratió-

num et jejuniórum virtúte, depulit.

LECTIO VI.

ECCELESIAM in honórem sanctæ et perpétuæ Virginitis Mariæ, supra tumultum sancti Firmini Mátyris, fundavit; in quâ Ambianensium Pontificum pulvis sacer diù quíevit; aliasque variis in locis ædificavit fundavitque Basilicas. Tandem rebus ómnibus, quæ ad conservándam veram Christi et Ecclesiárum disciplinam pertinébant, constitutis; instánte mortis suæ die, suos ad constantiam in fide, ad integritátem morum, futurique judicii memóriam cohortátus, obdormivit in Dómino, ineunte sæculo quinto. Corpus ejus sepúltum est in eo beátæ Mariæ templo quod ipse éxtrui curáverat; undè póstea in Cathedrâlem Ecclesiâ à beáto Sálvio Pontífice translátum est, ubi usque in hodiérnam diem religiosíssimè cólitur. Extábat olim Ambiani Ecclesiâ Collegiátâ et Parochiális, sancti Confessoris nómine insignita.

IN III. NOCTURNO

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Lucam.

(Cap. 11.)

In illo témpore; Loquens
Jesus turbis, cœpit dice-

re: Nemo lucérnam accéndit, et in abscondito ponit neque sub módio, sed supra candelábrum; ut qui ingrediúntur, lumen vídeant. Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi,
Abbátis.

(Serm. 76. §. 9 et 10.)

ATENDITE vobis, quicúmque opus ministérii pastorális sortíti estis; atténdite, inquam, vobis, et pretíoso depósito quod vobis crédito est. Cívitas est, vigiláte ad custódiâ concordiâque. Sponsa est, studéte ornátui. Oves sunt, inténdite pástui. Custódia civitátis ut sit sufficiens, trifária erit, à vi tyrannórum, à fraude hæreticórum, à tentatióibus dæmonum. Sponsæ verò ornátus in bonis opéribus et méribus et ordinibus. At pastus óvium commúiter quidem in páscuis scripturarum, tanquàm in hæreditáte Dómini. Ad hæc boni sollicitique pastóres impinguáre pecus non cessant bonis lætisque exémplic, et suis magis quàm aliénis. Nam si aliénis et non suis, ignomínia est illis, et pecus ita non próficit. Nunc verò bonus pastor hoc quoque curábit, ut secúndum Evangélium inveniátur habére sal in semetípso, sciens quia sermo sale conditus,

quantum placuerit ad gratiam, tantum prouderit ad salutem.

R. Ego sequēster..., ut in *Comm. pag. xxiv.*

LECTIO VIII.

VOLO adhuc eadem paulo expressius designare. Ut civitatis custodia, quantum salis est, procuretur, opus est viro forti, spirituali, fideli; forti ad propulsandas iniurias, spirituali adprehendendas insidias, fideli, qui non quæ sua sunt, quærat. Porro autem ad mores honestandos vel corrigendos, quod utique ad decorem pertinet sponsæ, quis non liquido agnoscat pernecessariam fore cum multa quidem diligentia disciplinæ censuram. * Ea propter omnis cui hoc opus incumbit, oportet ferueat zelo illo, quo accensus præcipuus ille æmulator Sponsæ Domini aiebat: [Æmulor vos Dei æmulatione; despōdi enim vos uni viro virginem castam exhibere Christo]. Jam quomodo in pascua divinorum educet eloquiorum greges dominicos pastor idiota? Sed et si doctus quidem fuerit, non sit autem bonus, verendum ne non tam nutrit doctrinam uberi, quam sterili vitæ noceat.

R. Non quæro quæ vestra..., *pag. xxiv.*

LECTIO IX.

De S. Ægidio.

(*Ex Hist. Gallic. Eccles. et Concil. general. t. 4.*)

ÆGIIDIUS Athēnis natus, adolescens patriam propter Christum reliquit; et Massiliam impulsus, non procul ostio Rhodani consedit; mox Arelatē ad beatum Cæsarium, auditā sanctitatis ejus famā, contēdit. Per biennium ejus magisterio eruditus, cum vitæ solitariae desiderio æstuarēt, secretiorem eremum petiit, constititque ad ripam Vardonis amnis, in agro Uctiēsi, ut sancto Veredēmio pietatis magistro uteretur; mox, cum illic quoque frequentiori hominum concursu gravarētur, ad ora Rhodani reversus, tandem qualem optabat locum, in valle Flavianā reperit. Illic diutius solis ferē herbārum radicibus victitans, demum per magnates quosdam de familiā illius regis qui tunc Gothis imperitabat, detectus est, eorumque repudiatis munēribus, vix eō adductus, ut quo loco ipsius erat spelunca, illic monasterium extrui pateretur, ubi postmodum urbs cōdita est. Ibidem Abbas, jubente rege, factus est. Nec ita multo post, iter Romam aggressus creditur; leguntur enim

in actis Conciliórum Romam missi à Cæsário, Abbas Ægidius et Messianus notarius, ambo ex ejus discipulis, qui Symmacho Papæ libellum in grátiam Arelaténsis Ecclesiæ deférrent, ejusque privilégium ab Aquénsi Episcopo violátum vindicarent. Redux in Septimániam Ægidius, Childebérto, Francórum regi, cùm bellum illuc géreret, innotuisse, et Parisios ab eódem invitátus esse tráditur. Ubi in aulá aliquándiũ deténtus, tandem impetratá abeúndi facultate, in monastério suo defunctus est, die Domínica, anno quingentésimo quadragésimo séptimo. Corpus ejus, grassánte Albigénsium furóre, Tolósam ad basilicam sancti Saturnini delátum est.

R. Charíssimi..., p. xxiv.

AD LAUDES.

Ant. 6. F. Fuit magnus secúndum nomen suum, máximus in salutem electórum Dei; quàm glóriam adéptus est! (*Eccli.* 46.)

Ant. 1. a. Vir amátor civitátis, et benè áudiens; pro affectu pater appellabátur. (2. *Machab.* 14.)

Ant. 2. D. Dedit illi Dóminus sacerdótium gentis, et beatificávit illum in glóriá. (*Eccli.* 45.)

Canticum, Sacérdos ma-

gnus..., ut in *Communi*, pag. xxiv.

Ant. 3. a. Curávit gentem suam et liberávit eam à perditione; et adéptus est glóriam in conversatióne gentis. (*Eccli.* 50.)

Ant. 2. D. Obtulit holocaustum Dómino, et clamávit ad Dóminum pro Israel, et exaudivit eum Dóminus. (1. *Reg.* 7.)

CAPITULUM. (*Eccli.* 45.)

FACTUM est illi in testaméntum ætérnum, sicut dies cœli, fungi sacerdótio, et habére laudem, et glorificáre pópulum suum in nómine ejus.

Hymnus, Jesu, sacerdótum..., ut in *Communi*, pag. xxv.

†. Véritas mea et misericórdia mea cum ipso; R. Et in nómine meo exaltábitur cornu ejus. (*Ps.* 88.)

Ad BENEDIC. *Ant.* 3. a. Quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi sol refulgens, sic ille effúlsit in templo Dei. (*Eccli.* 50.)

Oratio.

DIRIGE oves tuas, Dómine, in viam salutis ætérnæ, quam beáti Pontificis Firmini vita cum doctrinâ monstrávit; et fac nos, eódem intercedénte, sic ejus subsequi vestigia, ut cum ipso coronári mereámur; Per Dóminum nostrum...

Pro Commem. S. Ægidii di..., de cod. Communi, Abbatis, Ant. Carro..., pag. xxv.
¶ Venite..., Oratio, Intercessio..., ut in Communi, pag. xxxviii.

AD HORAS.

Antiphonæ de Laudibus, Cap. et R/R. br. de Communi Pontificum, p. xxvj.

¶ In Cathedr. ad R/R. br. additur duplex Allelúia.

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

CAPITULUM. (Hebr. 13.)

MEMENTOTE præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei; quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Hymnus, Christe, Pastórum..., ut in Comm. Pont. pag. xx.

¶ Magna est glória ejus in salutári tuo; R. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. (Ps. 20.)

Ad MAGNIF. Ant. 5. C. Diléctus Deo et homínibus, cujus memória in benedic-tióne est. Similem illum fecit (Dóminus) in glóriâ sanctórum, et in verbis suis monstra placávit. (Eccli. 45.)

Oratio, Dirige..., ut supra ad Laudes.

Fit Commemor. S. Lupi Episc. Ant. Ipsum elégit..., ¶. Elégit..., ut in Comm. Pont. pag. xxj. Orat. Exáu-

di..., de cod. Communi, pag. xxv.

DIE II.

IN FESTO

SANCTI LUPI,
 SENONENSIS EPISCOPI.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum, pag. xxj. except. iis quæ sequuntur.

AD MATUTINUM.

Tres Antiphonæ, Versus et Responsoria è Nocturno Officii de Comm. secundum Feriam occurrentem.

Lectio I. de Scripturâ occurrente; ex tribus fiet una, et sic in omnibus Festis Semiduplicibus.

LECTIO II.

(Ex Vita S. Lupi apud Duchesne, t. 1. Hist. Franc.)

LUPUS in território Aurelianénsi natus est ex nobilíssimis paréntibus, Bettóne et Austregilde. Ab avúnculis suis Austréno Aurelianénsi, et Aunachário Autisiodorénsi Episcopis, adhuc puer, propter déditos Religióni mores, in Clerum cooptátus est. Crescéntibus cum ætáte méritis, Arthémio in Cáthedrá Senonénsi sufféctus est, Clero et pópulo eum in Episcopum à rege postulántibus. Quo in múnere admirándis cùm pietátis, tùm sollicitúdinis pastorális opéribus elúxit. Váriis ca-

lūnniis proscissus, in aulā Theodorici, Burgundiōnum regis, contra detrahētes hęc reponēbat: Nihil aliōrum dicta nocent ei quem própria non máculat consciētia.

LECTIO III.

MORTUO Theodorico, Clotárius secúndus à calumniatōre quodam, nómīne Farúlfo, decéptus, Lupum in quemdam Vimacénsis agri vicum, Ansénam nómīne, ad Brisélam amnem, relegávit, ubi pagános quàm plúrimos sanctíssimus Præsul ad veri Dei cultum adúxit. Innocētiā ejus tandem agnóvit Clotárius, id agēte Winebálto, monástērii sancti Lupi Trecénsis Abbáte, eúmque ab exílio revocávit, et ad ejus pedes advolútus, véniam deprecátus est. In prædio Briennonénsi suæ Diocésis, quod ipsi pro património contigerat, cū in morbum incidisset, obiit vitæ sanctitáte ac miráculis clarus, anno circiter sexcentésimo vigésimo tértio. Sepúltus est, ut ipse jússerat, sub stillicidio vétēris basilicæ sanctæ Colúmbæ Virginis et Mártiris, quam singulári cultu semper fúerat prosecútus.

Oratio, Exáudi, quæsumus..., pag. xxv.

Vesperæ de sequenti.

DIE III.

IN FESTO

SANCTI GREGORII,
PAPÆ ET ECCLESIAE DOCTORIS.

Duplex-Minus.

Omnia de Communi SS. Doctorum, pag. xxvij. excerptis iis quæ sequuntur.

Pridiè IN VESPERIS, Oratio, Deus..., ut infra.

Fit Commem. de S. Lupo Episc. Ant. Beatificávit..., Magna est..., ut in Communi, p. xxvij. Orat. Exáudi..., pag. xxv.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scripturâ occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

(*Ex S. Gregorii Magni vitâ per Gregorium Turon. Beadam, et alios scriptâ.*)

GREGORIUS Magnus, Romanus, Gordiáni ex senatório génere, et sanctæ Silvix filius, urbánâ præfecturâ functus, patre mórtuo, ex propriis facultátibus sex in Siciliâ monastéria, séptimum Romæ, sancti Andræe nómīne, in suis ædibus ad clivum Scauri extrúxit; ubi sub Valentíone abbáte mónachi vitam proféssus, pósteà Abbas fuit. Evocátus indè à Pelágio secúndo, Diáconus ordinátus; nec multò pòst Constantínopolim míttitur, Sedis Apos-

tolicæ respónsa factûrus ; ubi ne aulæ consuetúdine et curis sæculâribus píetas refrigésceret , Scripturárum meditatóni , et conscribendis Morálium libris ánimum adhibuit. Eâ in urbe Eutýchium Patriárcham, qui contra veram et contrectábilem córporum resurrectionem scripserat, ità convicit, ut et Imperátor Eutýchii librum in ignem conjécerit , et ipse paulò pòst Eutýchius , cùm in morbum incidisset , instante morte , pellem manûs suæ contréctans , multis adstántibus díxerit : Confíteor quia omnes in hâc carne resurgémus.

LECTIO V.

GREGORIUS Romam revérsus , Pelágio pestilentíâ sublato, ómnium votis, Póntifex eligitur, totisque licet víribus renítens , consecrátur hâc die tértiâ Septémbris. Joánni Ravennénsi, fugâ suâ et nímiâ , ut aiébat , resisténtiâ offénso , inscripsit librum illum admirábilem de Curâ Pastoráli, imitátus Gregórium Nazianzénium in oratióne fugæ suæ apologéticâ , et Joánnem Chrysóstonomum in libris de Sacerdótio. In epistolâ synódicâ, quam pro more tunc scripsit ad Patriárchas, proféssus est se , sicut sancti Evangélii quátuor Libros,

sic suscípere quátuor Concília, Nicænum nempè , Constantinopolítanum , Ephesínium , et Chalcedonénse ; quintum quoque páriter venerári ; quas illa Concília persónas réspuunt , se respúere ; quas venerántur , amplécti. Vétuit ne ullus in Siciliâ subdiáconus fieret , nisi qui continéntiam serváturum se pollicerétur. Joánni , Patriárchæ Constantino-politano, fórtiter óbstitit , qui sibi universális Epíscopi nomen arrogábat ; quâ de re ad Constantinam Augústam ità scripsit : Etsi peccáta Gregórii tanta sunt , ut pati tália débeat ; Petri tamen peccáta nulla sunt , ut vestris temporíbus pati ista mereátur. Imò , ut refert Joánnes Diáconus, se primus in princípío epistolárum suárum Servum servórum Dei humíliter definívit ; quod humilitátis documéntum, ait hæreditário jure in Ecclesiâ Románâ fuisse conservátum. Cum imperátore Maurítio grávitèr expostulávit de lege quam túlerat , ne mílites in monastériis reciperéntur ; cùm pleríque sint , inquit , qui , nisi ómnia reliquerint , salvári nulláténus possunt.

LECTIO VI.

DIVINI Officii órđinem , cantúsque Ecclesiástici méthódum melióri formæ

restituit. Scripsit ad Theodoricum et Theodebertum reges, ut Synodum in Gallis congregarent, in qua constitueretur, ne ullus pro Ecclesiastico Ordine aliquid unquam daret aut acciperet; nec quisquam de laicis ad Sacerdotium continuò transiret; prohiberentque ne Judæi Christiana mancipia possiderent. Scripsit ad Eulogium Alexandrinum contra Agnoitas. Recarêdo, Gothorum in Hispaniâ regi, Gothicæ gentis ab Ariana hæresi conversionem gratulatus est. Donatistas repressit in Africâ. Manichæos, in possessionibus suis in Siciliâ degentes, ab errore revocavit. Censuit ut Judæi prædicatione potius, quam vi ac necessitate ad Baptismum compellerentur. Anglorum gentem, missis in Britanniâ Augustino et aliis monachis, ad fidem adduxit; undè Anglorum Apostolus à Bedâ vocatus est. Admirabilia sunt quæ fecit, scripsit, decrevit, præsertim infirmâ semper valetudine. Non quærebat verbis prosperari, sed moribus; nec honorem esse deputabat, in quo fratres suos honorem suum perdere cognoscebat. Meus namque, inquiébat, honor est honor universális Ecclesiæ; meus

honor est fratrum meorum sólido vigor. Mortuus est quarto Idus Martias anni sexcentésimi quarti, fere sexagenarius.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

(Cap. 5.)

In illo tempore; Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii, Papæ.

(Hom. 17. in Evang. n. 16.)

Vos estis sal terræ. Si cibus Dei est populus, condimentum cibi sacerdotes esse debuérunt. Pensé-mus ergò qui unquam per linguam nostram convèrsi, qui de perverso suo opere nostrâ increpatione corrépti, pœnitentiam egerunt. Quis luxuriam ex nostrâ eruditione deseruit? quis avaritiam, quis superbiam declinavit? Pensé-mus quod lucrum Deo fecimus nos, qui, accepto talento, ab eo ad negotium missi sumus; etenim dicit: Negotiâmini, dùm vénio. Ecce jam venit, ecce de nostro negotio lucrum requirit. Quale ei animarum lucrum de nostrâ negotiatione monstrâ-mus?

LECTIO VIII. (n. 17.)

PONAMUS ante óculos nostros, illum tantæ districtiónis diem, quo Judex véniet, et ratióem cum servis suis quibus talénta crédidit, ponet. In illo tanto exámine, electórum ómnium, et reprobórum multitúdo deducétur; et unusquisque quid sit operátus, ostendétur. Ibi Petrus cum Judæâ convérsâ, quam post se traxit, apparébit. Ibi Paulus convérsus, ut itâ dixerim, mundum ducet. Ibi Andréas post se Achaíam, ibi Joánnes Asiam, Thomas Indiam in conspéctu sui Regis convérsam ducet. Ibi omnes Domínici gregis arietes, cum animárum lucris apparébunt, qui sanctis suis prædicatióibus, Deo post se súbditum gregem trahent. Cùm igitur tot pastóres cum grégibus suis ante ætérni Pastóris óculos vénerint, nos míseri, quid dictúri sumus, qui ad Dóminum nostrum post négótium vácuí redímus, qui pastórum nomen habúimus, et oves quas ex nutríménto nostro debeámus osténdere, non habémus? Hic pastóres vocáti sumus, et ibi gregem non dúcimus.

LECTIO IX. (n. 18.)

ET per nos quidem, Fidéles ad sanctum baptisma

véniant, nostris précibus benedicúntur, et per impositionem nostrárum mánuum à Deo Spíritum sanctum percípiunt, atque ipsi ad regnum cœlórum pertingunt; et eccè nos per negligéntiam nostram deórsùm téndimus. Ingrediúntur elécti, sacerdotum mánibus expiáti, cœlestem pátriam; et sacerdotes ipsi per vitam réprobam ad inférni supplicia festinant. Cui ergò rei, cui similes dixerim sacerdotes malos, nisi aquæ baptismatis, quæ peccáta baptizatórum díluens, illos ad regnum cœléste mittit, et ipsa pósteà in cloacas descendit? Timeámus hæc, Fratres; convéniant actióri nostræ ipsum ministérium nostrum.

Oratio.

DEUS, coróna Pontificum et lucérna Doctórum, qui beátum Gregórium Ecclésiæ tuæ providisti Pontificem et Doctórem; quæsumus, ut ejus nos semper et exémpis erúdias, et documentis infórmes; Qui vivis et regnas...

DIE VII.

IN FESTO

SANCTI ADRIANI,
MARTYRIS.*Simplex.*

Prædixit VESPERÆ, de Psalterio. A Capitulo, de Com-

munus unius Martyris, p. vij. Oratio, Præsta, quæsumus..., de eodem Communi, pag. xij.

AD MATUTINUM.

Tres Antiphonæ, Versus et Responsoria sumuntur à Nocturno Officii de Communi, secundum Feriam occurrentem.

Lectiones duæ priores de Scripturâ occurrente; scilicet, quæ 1. assignatur, legetur sola; ij. verò et iij. jungentur in unam. Et sic in omnibus aliis Festis simplicibus.

LECTIO III.

(Apud Surium et Bolland.)

CUM Christiáni tres et viginti ad Maximianum Galerium Nicomédiæ adducti essent, variæque tormenta constantissimè tolerassent, Adriánus qui apud eundem Maximianum militiæ gradum honestum obtinebat, horum in fidèi confessione et tormentorum perpessione constantiam demiratus, scis-

citatus ab iis est, quænam esset eorum spes, quamobrem tam immânia sustinerent, quæ, si vellent, possent tam facile evitare. A quibus cum audisset ipsos solâ æternæ felicitatis spe duci; statim, Deo movente, Christianum se esse professus est; fidemque coram Imperatore confessus, in vincula conjectus est. Quò cum ad eum ventitaret Natália uxor, femina fortissima, quæ et ipsa in Christum jam antè credebatur, admirabili eum martyrii desiderio inflammavit. Itaque è vinculis eductus, tamdiu flagellis cæsus est, donec intestina diffluerent. Postremò fractis cruribus, manibus pedibusque præcisis, præclaro cum aliis tribus et viginti functus martyrio, migravit ad Christum. Celeberrimus est sancti Martyris cultus tum apud Græcos tum apud Latinos, idemque longè antiquissimus.

DIE VIII. SEPTEMBRIS.

IN

NATIVITATE B. M. VIRGINIS.

Duplex primæ Classis.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 7. d. Oriétur stella
ex Jacob, et consúrget vir-
ga de Israel. (*Num.* 24.)

Ant. 1. g. Egrediétur vir-
ga de radice Jesse, et flos
de radice ejus ascéndet.
(*Is.* 11.)

Ant. 3. a. Dabit Dóminus
ipse signum : Eccè Virgo
concipiet et páriet Filium.
(*Is.* 7.)

Ant. 8. G. Partúriens pá-
riet ; et reliquiæ fratrum e-
jus converténtur ad filios
Israel. (*Mich.* 5.)

Ant. 5. a. Glória Líbani
data est ei ; decor Carméli
et Saron : Deus ipse véniet.
(*Is.* 35.)

CAPITULUM. (*Rom.* 15.)

ISAIAS ait : Erit radix Jesse,
et qui exúrget régere
gentes ; in eum gentes spe-
rábunt.

R. Benedicam ei, et * Ex
illâ dabo filium cui benedic-
túrus sum ; constituam pac-
tum meum illi in fœdus
sempitérnum. V. Páriet Ma-
ria Filium ; ipse salvum fá-
ciat pópulum suum. * Ex

illâ... Glória... * Ex illâ...
(*Gen.* 17. *Matt.* 1.)

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

VATUM patent orácula
Promissa priscis Pátri-
bus :

En Virgo, quæ gravis Deo,
Nobis parem parit Deum.

Toro quid orbe par fuit,
Virgo parens, homo Deus?
Quo nascitur partu puer,
Hoc nascitur mundi salus.

Ur nocte caligántibus
Cœléste lumen téperet,
Velo tegi vult córporis :
Hoc, Virgo, velum præparas.

Quon prima mater pérdidit,
Mater refórmis áltera :
Mors ipsa nobis prófuit,
Dùm vita per te rédditur.

PER te Deo conjúngimur,
Cui corpus aptásti Parens :
Per te Dei nos filii,
Per te Dei fratres sumus.

Tu dux Olýmpi prævia,
Clausas diù pandis fores :
Nos éxules, si nos amas,
Reddas patérnis sédibus.

Sit laus Patri, laus Filio ;
Par sit tibi laus, Spíritus,
Per quem sacrâ se Filius
Infúdit alvo Virginis.

Amen.

¶ Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : R. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. (*Ps. 134.*)

Ad MAGNIF. Ant. 1. J. Magnificábo nomen tuum ; benedicam benedicéntibus tibi ; atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ ; allelúia. (*Gen. 12.*)

Oratio.

DEUS, qui Verbum tuum in beátæ Mariæ Virginis útero incarnári voluisti, fac nos, quæsumus, ita Nativitátis ejus solémnia perágere, ut tibi placére valeámus ; Per eúndem Dóminum...

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 2. D. Eccè ténebræ opérient terram et caligo pópulos ; super te autem oriétur Dóminus. (*Is. 60.*)

HYMNUS.

VIRGINEIS títulis Matris quæ jungis honóres,

Hâc natos sóveas

Nocte, benigna, tuos.

FULGIDA stella maris,
Sæcli dùm mérgimur undis,
Sis lux in ténebris,
Et benè fida quies.

Si sopor obrépit,
Casti fac Mater amóris,
Cor vígilans uno
Spires amóre Dei.

O Regina potens,
Própius res áspice nostras ;

PARS AUTUMNALIS.

Dicáris pópuli

Vita salúsque tui.

GLORIA summa Patri,
Compar sit glória Nato ;
Quo péperit Virgo,
Glória Spiritui. Amen.

Ad Nunc dimít. Ant. 5. a.
In splendóre ortûs tui omnes
véniunt, laudem Dómino
annuntiántes. (*Is. 60.*)

Oratio.

SUPPLICATIONES nostras,
Deus miserátor, exáudi ;
ut qui in Nativitáte beátæ
Dei Genitricis Mariæ congregámur,
ejus intercessióne, à ténebris peccatórum
éruti, ad lumen ætérnum
pervenire mereámur, Dóminum
nostrum Jesum Christum
Fílium tuum...

AD MATUTINUM.

Invitat. Deum, cui præparátur habitátio, * Veníte,
adorémus. (*1. Par. 29.*)

Psal. Veníte..., *pag. 2.*

HYMNUS. (Santol. Vict.)

QUIS ore te puro satis,
Virgo, canat, Dei parens ?

Adéste, puri Spíritus,
Vestri sit illud múnieris.

Quis intret augustíssima
Mentis tuæ sacrária ?
Dotes quis enárrans tuas
Pertérritus non háreat ?

Dic, Virgo, quæ vis
tráxerit

Patri coævum Fílium
De Patris ætérni sinu,
Mortális in matris sinum.

Ad hos honórum te gra-
dus

Non virginális te pudor ,
Non éxtulit tantùm fides ,
Nec igne fervens cháritas ;

SED, quæ sibi nunquàm
placet ,
Deo placens modéstia :
Quà tu tibi fis vilior ,
Hæc digna fis Mater Dei.

QUAM celsa , quæ se dé-
primens ,
Altum Tonántem déprimit !
In te , suí jam non memor ,
Descéndit è cælo Deus.

SIT laus Patri, laus Filio ;
Par sit tibi laus , Spiritus ,
Per quem sacrâ se Filius
Infúdit alvo Virginis.

Amen.

*Psalmi de Officio parvo ,
pag. xcviij.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Appáruit Móysi
Dóminus in flammâ ignis de
medio rubi ; et vidébat quòd
rubus ardéret, et non com-
burerétur. (*Exod. 3.*)

Ant. 8. G. Cùm virgas
posuisset Móyses coram Dó-
mino , invénit germinásse
virgam Aaron. (*Num. 17.*)

Ant. 5. a. Abscissus est
lapis de monte sine máni-
bus ; lapis autem factus est
mons magnus, et implévit
univérsam terram. (*Dan. 2.*)

¶ Mons in quo beneplá-
citum est Deo habitáre in
eo ; R. Etenim Dóminus ha-
bitábit in finem. (*Ps. 67.*)

Lectiones de Scripturâ occurrente.

Post j. Lect. R. Noli ti-
mére ; quia redémi te, et vo-
cávi te nómine tuo : * Ego
Dóminus Deus tuus, sanctus
Israel, salvátor tuus. ¶ Dó-
minus tecum : ne tímeas,
invenisti enim grátiam apud
Deum : * Ego... (*Is. 43.*
Luc. 1.)

Post ij. Lect. R. Hæc di-
cit Dóminus , fáciens et for-
mans te ab útero : * Effún-
dam Spiritum meum super
semen tuum , et benedictió-
nem meam super stirpem
tuam. ¶ Quod nascétur ex
te Sanctum, vocábitur Filius
Dei. * Effúndam... (*Is. 44.*
Luc. 1.)

Post iij. Lect. R. Benedi-
cam tibi , complens jura-
méntum quod spopóndi A-
braham patri tuo ; * Et † Be-
nedicéntur in sémine tuo
omnes gentes terræ. ¶ Be-
nedicta tu inter mulieres, et
benedictus fructus ventris
tui. * Et... Glória Patri...
† Benedicéntur... (*Gen. 26.*
Luc. 1.)

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Dixit Gédeon :
Si ros in solo véllere fúerit,
et in omni terrâ siccitas ;
sciam , Dómine , quòd sicut
locútus es, liberábis Israel.
(*Judic. 6.*)

Ant. 8. G. Ecce nubécula
parva quasi vestígium hó-

minis ascendebat de mari, et facta est pluvia grandis. (*Reg. 18.*)

Ant. 6. F. Fons parvus crevit in fluvium; lux et sol ortus est, et humiles exaltati sunt. (*Esther, 11.*)

✠. Descendet Dominus sicut pluvia in vellus, R. Et sicut stillicidia stillantia super terram. (*Ps. 71.*)

LECTIO IV.

Sermo S. Bernardi, Abbatis. (*De duodecim Prærogativis B. V. Mariæ. §. 8.*)

QUID micat in generatione Mariæ? Planè quòd ex Régibus orta, quòd ex semine Abraham, quòd generosa ex stirpe David. Si id parum videtur, adde quòd generationi illi, ob singulare privilegium sanctitatis, divinitus nòscitur esse concessa; quòd longè antè eisdem patribus cœlitus repromissa; quòd mysticis præfigurata miraculis, quòd oraculis prænuntiata propheticis.

R. Exultate in lætitiâ, Jacob; personate, et canite; quia creavit Dominus novum super terram: * Fœmina circumdabit virum. ✠. Non erit impossibile apud Deum omne verbum. * Fœmina... (*Jer. 31. Luc. 1.*)

LECTIO V.

HANC Sacerdotâlis virga, dum sine radice flôruit; hanc Gedeonis vellus, dum

in medio siccæ aræcæ mâduit; hanc in Ezechiélis visione Orientalis porta, quæ nulli unquam pâuit, præsignabat. Hanc déniquè præ cæteris Isaias nunc virgam de radice Jesse orituram promittebat; nunc evidentiùs Virginem parituram. Méritò signum hoc magnum in cœlo apparuisse scribitur, quod tantò antè de cœlo nòscitur fuisse promissum. Dominus ait: [Ipse dabit vobis signum: Ecce Virgo concipiet]. Magnum profectò signum dedit; quia et magnus ipse qui dedit.

R. Misericordia et veritas obviaverunt sibi; justitia et pax osculatæ sunt: * Et enim Dominus dabit benignitatem, et terra nostra dabit fructum suum. ✠. Proposuit Deus in dispensatione plenitudinis tēporum, instaurare omnia quæ in cœlis et quæ in terrâ sunt. * Etenim... (*Ps. 84. Ephes. 1.*)

LECTIO VI. (§. 9.)

NIHILOMINUS fulget etiā novus ille conceptionis modus, ut non in iniquitate, quemadmodum cæteræ omnes; sed superveniēte Spīritu sancto, sola, et de solâ sanctificatione Mariā conciperet. Nam quòd verum Deum, et Dei Fīlium genuit, ut idem ipse Dei atque hōminis Fīlius, unus

omnino Deus et homo prodiret ex Mariâ, abyssus est luminis; nec facile dixerim quod vel Angêlicus oculus ad hujus fulgoris vehementiam non caliget. De cætero sanè et virginitatem carnis, et propòsitum virginitatis, maxime et ipsius quoque propòsiti novitas evidenter illustrat; quod videlicet in libertate spiritûs, legis Mosâicæ decreta transcendens, illibatam Deo corporis simul et spiritûs sanctimóniam vovit.

R. Ego sum, ego sum quæ Dómino canam: * Cessaverunt fortes in Israel, et quieverunt, donec surgeret mater in Israel. V. Ubi venit plenitudo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex muliere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant, redimeret. * Cessaverunt... Glória... * Cessaverunt... (*Judic. 5. Gal. 4.*)

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Egressa est glória Dómini, et stetit in intróitu portæ domûs Dómini orientális. (*Ezech. 40.*)

Ant. 2. D. Dixit Dóminus: Porta hæc clausa erit, et non aperiétur; quóniam Dóminus Deus Israel ingressus est per eam. (*Ezech. 44.*)

Ant. 3. c. Erit clausa principi; princeps ipse sedébit in eâ. (*Ezech. 44.*)

V. Dómini est assumptio nostrâ, R. Et Sancti Israel regis nostri. (*Ps. 88.*)

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

(*Cap. 1.*)

LIBER generationis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac; Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homília sancti Leónis, Papæ.

(*Serm. 9. de Nat. Dom. c. 1.*)

EXCEdit quidem, Dilectissimi, multumque supereminet humani eloquii facultatem divini operis magnitudo; et inde oritur difficultas fandi, unde adest ratio non tacendi. Quia in Christo Jesu Filio Dei, non solum ad divinam essentiam, sed etiam ad humanam spectat naturam, quod dictum est per Prophétam: [Generationem ejus quis enarrabit]? Utrámque enim substantiam in unam convenisse personam, nisi fides credat, sermo non explicat; et ideo nunquam materia deficiit laudis, quia nunquam sufficit copia laudatoris. Gaudeamus igitur, quod ad eloquendum tantæ misericordiæ sacramentum impares simus, et cum salutis nostræ altitudinem promere non valeamus, sentiamus

nobis bonum esse quòd vincimur.

R. Abrahæ promittens Deus, juravit per semetipsum, dicens: Benedicens benedicam te; * Et sic longanimiter ferens, adèptus est repromissionem. ¶ Dixit Abrahæ Deus: Reges ex te egredièntur, et státuam pactum meum inter me et te, et semen tuum post te. * Et sic... (*Hebr. 6. Gen. 17.*)

LECTIO VIII. (*Cap. 1 et 2.*)

Nemo enim ad cognitiònem veritatis magis propinquat, quàm qui intèlligit in rebus divinis, etiàmsi multum proficiat, semper sibi superesse quod quærat. Nam qui se ad id in quod tendit, pervenisse præsúmit, non quæsitá réperit; sed inquisitione defécit. Ne autem infirmitatis nostræ perturbemur angústiiis, Evangélicæ nos et Prophéticæ adjuvant voces, quibus ità accèndimur et docémur, ut nos Nativitatem Dómini, quâ Verbum caro factum est, non tam præteriam recólere, quàm præsentem videámur inspicere..... Interclusistis vos, ó Judæi, intelligentiæ viam; et, dùm solam natúram carnis aspíctis, totà vos veritatis luce privátis. Expectántes enim secúndum vestræ persuasiónis fabulosa figménta, David Fi-

lium de solâ stirpe corporeâ, dùm spem vestram in hómine tantum constitúitis, Deum Dei Filium repulistis, ut quod nobis confitéri gloriósum est, vobis prodésse non possit.

R. Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * Semen ejus in ætérnum manébit, et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo. ¶ Antè promiserat Deus per Prophétas de Fílio suo, qui factus est ei ex sémine David secúndum carnem. * Semen... (*Ps. 88. Rom. 1.*)

LECTIO IX.

Nam et nos interrogáti cujus filius sit Christus, voce Apóstoli confitémur quòd [Factus est ex sémine David secúndum carnem]; et de initio ipso Evangélicæ prædicatiónis instrúimur, legéntes: [Liber generatiónis Jesu Christi, filii David]. Sed idéò à vestrá impietate discèrnimur; quia quem ex progénie David hóminem nóvimus natum, eúmdem secúndum quod [Verbum caro factum est], Deum Deo Patri crédimus coætérnum. Undè si tenéres, ó Israel, tui nóminis dignitatem, et prophéticas denuntiatiónes non obcæcáto corde percúrres, Isaías tibi Evangélicam pánderet veritatem, et non surdus audires diviná

inspiratióne dicentem: [Ec-
cè Virgo concipiet in útero,
et páriet filium, et vocábi-
tur nomen ejus Emmánuel];
quod est interpretátum No-
biscum Deus].

R. Vultum tuum depreca-
búntur omnes dívites ple-
bis : * Omnis glória ejus fi-
liæ regis ab intùs. ✽. Res-
péxit Dóminus humilitátem
ancillæ suæ. * Omnis... Glória
Patri... * Omnis... (Ps. 44.
Luc. 1.)

Te Deum...

AD LAUDES.

Psalmi de Dominicâ.

Ant. 1. g. Quæ est ista ,
quæ progréditur quasi au-
róra consúrgens , pulchra ut
luna , elécta ut sol ? (Cant.
6.)

Ant. 4. E. Una est co-
lúmba mea , perfécta mea ,
una est matris suæ , elécta
genitrici suæ. (Cant. 6.)

Ant. 6. F. Vidérunt eam
filiz , et beatissimam præ-
dicavérunt ; reginæ , et lau-
davérunt eam. (Cant. 6.)

Ant. 5. a. Surge.

CANTICUM. (Judicum , 5.)

AUDITE , reges , áuribus
percípите , principes : *
Ego sum , ego sum quæ Dó-
mino canam , psallam Dó-
mino Deo Israel.

Dómine , cùm exíres de
Seir , * et transíres per re-
giónes Edom ,

Terra mota est , * cœli-

que ac nubes distillavérunt
aquis.

Montes fluxérunt à fácie
Dómini , * et Sinai à fácie
Dómini Dei Israel.

Cessavérunt fortes in Is-
rael , et quievérunt , * do-
nec súrgeret mater in Israel.

Nova bella elégit Dómi-
nus ; * et portas hóstium ip-
se subvértit.

Salvátæ sunt reliquæ pó-
puli : * Dóminus in fórtibus
dimicávit.

Benedicta inter mulie-
res ; * benedicátur in taber-
náculo suo.

Qui autem diligunt te ,
Dómine , * sicut sol in ortu
suo splendet , ità rútilent.

Glória Patri...

Ant. Surge et veni , co-
lúmba mea ; osténde mihi
fáciem tuam. (Cant. 2.)

Ant. 3. a. Quàm pulchra
es , et quàm decóra , cha-
ríssima , in deliciis ! (Cant.
7.)

CAPITULUM. (Bar. 5.)

DEUS osténdet splendórem
suum in te , omni qui
sub cœlo est. Nominábitur
enim tibi nomen tuum à
Deo : Pax justítiz , et honor
pietátis.

HYMNUS. (Santol. Vict.)

AURORA, quæ Solem Paris ,
Et ipsa Solis filia ,
Quàm spléndidum , cùm nás-
ceris ,

Affers diem mortálibus !

Te luce Sol vestit suâ ,
Tibique Luna stérniture ;
Aptata sacro vértici
Nectunt corónam sîdera.

Te mille Virtútum chori ,
Te turma cingit Cœlitum :
Ambit suo te Númine ,
Qui te facit Matrem Deus.

Uri potens exércitus ,
Tu, Virgo, terror hóstium ;
Te sic obumbrátam Deo
Pavent tremúntque tártara.

Qui tæbe nos infécerat ,
Serpéntis elidis caput ;
Attritus ætérno jacet
Non jam timéndus vûlnere.

Fac, Virgo, quem scimus
Deum

Venisse terris hóspitem ,
Per te, manens nobis adhuc,
Nostri sit hospes pectoris.

¶ Sit laus Patri, laus Fí-
lio ;

Par sit tibi laus, Spíritus ,
Per quem sacrâ se Filius
Infúdit alvo Virginis.

Amen.

¶ Adjuvâbit eam Deus ,
R. Manè dilúculò. (*Ps.* 45.)

Ad BENEDIC. *Ant.* 7. G.
Benedicta tu à Deo tuo in
omni tabernáculo Jacob ;
quóniam in omni gente quæ
audierit nomen tuum, ma-
gnificâbitur super te Deus
Israel ; allel. (*Judith*, 13.)

Oratio.

DEUS, qui in beneplácito
tuo mundum tibi recon-
ciliâre voluisti ; præsta, quæ-
sumus, ut qui Nativitatem

sanctæ Dei Genitrícis cele-
brâmus, ipsam quam Filius
ejus operâtus est salutem,
Matris intercessiône, conse-
quâmur ; Per eúmdem Dó-
minum nostrum...

AD HORAS.

*In fine Hymnorum, Doxo-
logia, ¶ Sit laus Patri, laus
Filio..., ut suprâ ad Lau-
des.*

*Antiphonæ de Laudibus,
et Psalmi de Dominicâ.*

AD PRIMAM.

Ant. Quæ est ista.

*In R. brevi, ¶. Qui na-
tus es de Mariâ Virgine.
(Matth. 1.)*

CANON.

Ex Concilio Tridentino.
(*Sess. 6. de Justificatione,
Can. 23.*)

SI quis hóminem semel
justificátum dixerit am-
plius peccâre non posse, ne-
que grátiam amittere, atque
idéò eum qui lábitur et pec-
cat, nunquàm verè fuisse
justificátum ; aut contrâ,
posse in totâ vitâ peccâta
ómnia, étiam veniália, vi-
târe, nisi ex speciáli Dei
privilégio, quemádmodum
de beâtâ Virgine tenet Ec-
clésia ; anáthema sit.

AD TERTIAM.

Ant. Una est.

CAPITULUM. (*Cant. 1.*)

ECCE tu pulchra es, amica
mea, eccè tu pulchra
es, óculi tui columbârum.

R. breve. De ventre matris meæ, Deus meus es tu; * Allelúia, allelúia. **R.** De ventre..., **ŷ.** Spes mea ab ubéribus. * Allelúia... Glória Patri... **R.** De ventre... (Ps. 21.)

ŷ. Dómine, spes mea à juventúte meâ: **R.** In te cantatio mea semper. (Ps. 70.)

AD SEXTAM.

Ant. Vidérunt.

CAPITULUM. (Judith, 13.)

LAUDATE Dóminum Deum nostrum, qui non deséruit sperántes in se, et in me ancillâ suâ adimplévit misericórdiam suam, quam promisit dómui Israel.

R. breve. Prope tímētes Dóminum salutáre ipsíus; * Allelúia, allelúia. **R.** Prope... **ŷ.** Ut inhábitet glória in terrâ nostrâ. * Allelúia... Glória Patri... **R.** Prope tímētes... (Ps. 84.)

ŷ. Véritas de terrâ orta est, **R.** Et justitia de cælo prospéxit. (Ps. 84.)

AD NONAM.

Ant. Quàm pulchra es.

CAPITULUM. (Is. 41.)

ELEGI te, et non abjéci te; ne timeas, quia ego tecum sum.

R. breve. Pópuli confitebúntur tibi in ætérnum; * Allelúia, allelúia. **R.** Pópuli... **ŷ.** Mémoires erunt nóminis tui. * Allelúia... Glória... **R.** Pópuli... (Ps. 44.)

ŷ. Concupiscet rex decórem tuum; **R.** Quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum. (Ps. 44.)

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Officio parvo, pag. cvij.

Ant. 6. F. Lauda et lætare, filia Sion; quia ecce ego vénio, et habitábo in médio tui, ait Dóminus. (Zach. 2.)

Ant. 8. G. Rex Israel Dóminus in médio tui; non tímēbis malum ultrâ. (Soph. 3.)

Ant. 1. a. Dóminus Deus tuus in médio tui; fortis, ipse salvábit. (Soph. 3.)

Ant. 5. C. Gaudébit super te in lætitiâ, silébit in dilectione suâ, exultábit super te in laude. (Soph. 3.)

Ant. 4. E. Applicabúntur gentes multæ ad Dóminum in die illâ, et erunt mihi in pópulum et habitábo in médio tui. (Zach. 2.)

CAPITULUM. (Apoc. 21.)

ECCE tabernáculum Dei cum hominibus, et habitábit cum eis; et ipsi pópulus ejus erant, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

Hymnus, Ave, maris stella..., ut in Officio B. M. in Sabbato, pag. xc.

ŷ. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus: **R.** Deus in médio ejus. (Ps. 45.)

AD MAGNIF. Ant. 3. a.
Ex te egrediétur qui sit dominátor in Israel; et egrés-
sus ejus ab initio, à diébus
æternitatis; et erit iste pax;
allelúia. (Mich. 5.)

Oratio, Deus, qui..., ut
suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominicâ. Re-
liqua ut suprà, pag. 409.

¶ *Dominicâ quæ intra Oc-
tavam, aut in ipsâ die Oc-
tavâ occurrit, totum Offi-
cium fit de Dominicâ ut in
Psalterio, incipiendo à I.
Vesperis, quæ erunt inte-
græ de Sabbato ante Do-
minicam currentem, cum
Commemoratione Octavæ in
utrisque Vesperis et Lau-
dibus.*

DIEBUS INTRA OCTAVAM NATIVITATIS BEATÆ MARIE VIRGINIS.

Simplex.

Omnia, ut in die, excep-
tis iis quæ sequuntur.

Per totum Officium, Psalmi de Feriâ occurrente.

AD MATUTINUM.

Tres Antiphonæ ꝑ. et
R(R). sumuntur ex Noctur-
no Festi secundum Feriam.

Lectio j. et ij. ex Scriptu-
râ occurrente. Lectio iij.
habetur infrâ in quâlibet
die.

Dicitur Te Deum...

AD LAUDES.

Antiphonæ cum Cantico,
ut in die.

AD HORAS.

Omnia, ut in Festo. Ca-
non legitur ut in Feriâ oc-
currente.

AD VESPERAS.

Antiphonæ cum cæteris,
ut in II. Vesperis Festi.

COMPLETORIUM, ut nota-
tur, pag. 409.

DIE IX.

DE OCTAVA.

Lectio j. de Scripturâ oc-
currente ex tribus fiet una.

LECTIO II.

Ex libro S. Fulgéntii Epis-
copi, de fide ad Petrum.

(Cap. 2.)

DEUS factus est filius vir-
ginis Mariæ, et Maria
virgo facta est mater Uni-
géniti Dei; ut quem Pater
génuit ex æternitate, ipsum
Virgo conceptum proférret
in tempore. Illa utique est
Virgo, quam Deus, qui de
eâ fúerat nascitúrus, ita
singulâri grâtiâ prævenit
atque replévit, ut ipsa ha-
béret ventris sui fructum,
quem ex initio hábuit uni-
vérsitas Dóminum; et ip-
sum sibi vidéret nascéndi
solemnitate subditum, quem
in unitate patérnæ substán-
tiæ, non solùm humana, sed
étiam Angélica creatúra co-
gnóscit et adórat. Altíssi-
mum.

LECTIO III.

*De S. Audomaro.**(Ex ejus vitâ apud Mabill. Sæcul. Benedict. T. 2.)*

AUDOMARUS, in loco cui nomen Aureavallis prope Constantiam ad Rhenum, Friúlfo et Domittâ natus, defunctâ matre, patri auctor fuit ut secum in Luxoviénsi monastério sub sancto Eustasio monachus vestirétur. Cum autem virtutis ejus fama latè spargerétur, à rege Dagoberto accitus, id agente Achário, Novioménsi Episcopo, summo pópuli consensu, ad Taruennensem Episcopátum assumitur. Quo in múnere ità per annos triginta se gessit, ut gentem illam, quæ magnâ ex parte ad idolórum cultum redierat, ad Christi fidem revocáverit. Tres viros eximiae sanctitatis, Mommolénus, Ebertránnus et Bertínus, in partem sollicitúdinis assumpsit. Beátum Vandregisilum presbyterum ordinavit. Sénio demùm confectus, ut patientia ejus probarétur, oculis captus est. Et post aliquot annos, febre correptus, cum diem obitûs sui instâre cognosceret; surgens è lectulo Ecclesiâ ingressus est, ibique Córpori ac Sanguini Dómini comunicávit. Tum ad lectulum revêrsus, feliciter expirá-

vit, anno Christi sexcentésimo sexagésimo octavo. Eum sanctus Bertínus Abbas sepelivit in ecclésiâ Sithiúénsi, quam Audómarus ipse extruxerat; quæque nunc est Cathedrális, ejus nómine nuncupâta.

IN LAUDIBUS, *pro Comm. S. Audomari, Episcopi, Ant. Sacerdotes..., v. Veritas..., Oratio, Da, quæsumus..., ut in communi Pontificum, pag. xxv.*

DIE X.

DE OCTAVA.

LECTIO III.

Sermo sancti Joánnis Damascéni.

(Serm. 2. de Nativ. B. M. §. 1 et 2.)

GRATIA RUM actionis canticâ depromâmus: cum Davide [exultémus Dómino, jubilémus Deo Salvatóri nostro]. Omnium Conditóri templum quo excipiâtur, extrúctum est; quia Verbo rerum opífici, hospítii domus est parâta... David Dei parens, gaude ánimo. Isaia, Prophetârum primas, exhilarâre; alter quidem, quòd tuis ex lumbis, uti jurâtum erat, Regina procédât, ex quâ Deus fructum tuum super sedem tuam positúrum se promiserat; alter verò, quòd finem hábeat vaticinium istud tuum: [Egre-

diétur virga de radice Jesse, et flos de radice ascéndet]. Virga virgo est, ex quâ integro decóre muliebri flóridus perennisque flos Christus assúrgit.

IN VESPERIS, *fit Commem.*
SS. Martyrum Cypriani, Episc. et Justinæ, Virginis, Ant. Cùm vos óderint..., *¶. Multæ..., ut in Communi plurium Martyrum, pag. xiv et xv. Oratio, Cóntere, quæsumus, Dómine..., ut infrà.*

DIE XI.

DE OCTAVA.

Lectio j. de Scripturâ occurrente.

LECTIO II.

Sermo sancti Andréæ,
 Creténsis Episcopi.

(*Serm. 1. de Nat. B. M. Virginis.*)

PRÆSENS nobis solémnitas festórum initium est. Natalitia célébritas est ac géneris nostri reformátio. Jàm enim Virgo náscitur, lactátur ac formátur, omniúmque sæculórum Deo mater Virgo præparátur. Omnia igitur exúltent hódie, ac sáliat natúra. Lætétur cælum désuper, et nubes spargant justitiam. Stillent montes dulcédinem, et colles exultatióem; quóniam misértus est Dóminus pópu-li sui, erexitque cornu salú-

tis in domo David púeri sui; nempè immaculatíssimam hanc, ex quâ Christus salus et expectatió géntium. Una hódie cæléstium terrestriúmque sit commúnis festi-vitas.

LECTIO III.

De SS. Cypriano et Justinâ, Martyribus.

(*Ex S. Gregorii Nazianz. orat. 78. Eudoxiâ Imperatrice apud Phot. et Prud.*)

JUSTINA, virgo Phœnissa, Antiochiæ nata est géne-re patritio, córporis pulchritú-dine insignis; sed ánimi nobilitáte multò insignior. Christi fidem à téneris annis edócta, eámdem paréntes suos edócuit. Erat ibidem Antiochiæ júvenis quidam éthnicus, Agláidus nómine, qui Justinam impúro amóre deperibat; is Cypriánum ad-iit, magum in primis nóbi-lem, rogavitque ut eam dia-bólicis incantatióibus ad li-bidinem incénderet. Promí-sit Cypriánus, qui corrép-tus et ipse eódem furóre, nihil non egit, ut dæmonis arte, vírginis pudicitiam ex-pugnáret. Virgo ad Deum confúgere, Christi sponsi sui opem assiduè imploráre, Virginem Deiparam, ut pe-riclitánti vírgini opitularé-tur, enixè rogáre, se cru-cis signo muníre, jejunáre,

humi cubare; ut formæ venustatem obscuraret, et Deum sibi propitium faceret. Exauditæ sunt ejus preces; omnia inimici tela unico crucis clypeo repelluntur; irascitur arti suæ Cyprianus, et gratiâ Dei adspirante, mirabiliter ad Christum convertitur. Fit catechumenus, baptizatur, scelerum suorum confessionem scripto edit, ad laudem divinæ gratiæ, et ne quis de suâ salute desperet. Novus homo factus, lucrôque animarum inhians, omnes hortabatur ad pœnitentiam. Adduxit ad fidem quàm plurimos; Christianique gregem sic auxit, ut post Anthimum, Antiochénæ Ecclesiæ sit præpositus. Postea cum pro fide comprehensi essent Cyprianus et Justina, ille pendulus in aere, unguibus ferreis laceratus, hæc nervis bubulis secta, ambo in bulliéntes à flammis sartagine conjécti sunt. Undè cum exiissent illési, è Phœniciâ Nicomediam missi sunt, et jussu Diocletiani, capite truncati. Eorum corpora Romam perlata sunt, ubi in Lateranénsi Ecclesiâ piè coluntur.

IN LAUDIBUS, pro Comm.
SS. Cypriani et Justinæ,
Mart. Ant. Beati..., & Salus..., ut in Communi,
pag. xvij.

Oratio.

CONTERE, quæsumus, Domine, salaniam sub pedibus nostris, qui beatum Cyprianum Martyrem tuum atque Pontificem, de potestate tenebrarum mirabiliter eripuisti, et sanctam Justinam Virginem et Martyrem contra diabólicos impetus roborasti; Per Dominum...

DIE XII.

DE OCTAVA.

LECTIO III.

Sermo sancti Bernardi,
Abbatis.

(In Nativ. B. M. V. n. 7.)

TOTIS medullis cordium, totis præcordiorum affectibus, et votis omnibus Mariam veneremur; quia sic est voluntas ejus qui totum nos habere voluit per Mariam. Hæc, inquam, voluntas ejus est, sed pro nobis. In omnibus siquidem, et per omnia providens miseris, trepidationem nostram solatur, fidem excitat, spem roborat, diffidentiam abigit, erigit pusillanimitatem. Ad Patrem verebâris accedere; Jesum tibi dedit mediatorrem, hunc tibi fratrem Maria dedit. Sed forsitan et in ipso majestatem vereare divinam, quod, licet factus sit homo, manserit tamen Deus. Advocatum habere vis et ad ipsum? Ad Mariam

recurre; pura siquidem humanitas in Mariâ, non modò pura ab omni contaminatione, sed et pura singularitate naturæ. Ne dubius dixerim, exaudiatur et ipsa pro reverentiâ suâ. Exaudiet utique matrem Filius, et exaudiet Filium Pater. Filioli, hæc peccatorum scalla, hæc mea máxima fiducia est, hæc tota ratio spei meæ.

Vesperæ de Festo sequenti.

DIE XIII.

IN FESTO

S. Mariæ Ægyptiæ,

Pœnitentis.

Semiduplex.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feriâ; et sic in toto Officio.

Ant. 1. D. Quis, Deus, similis tuî, qui auferis iniquitatem, et transis peccatum reliquiarum hæreditatis tuæ? (*Mich. 7.*)

Ant. 3. c. Tu Dóminus Deus meus; postquam convertisti me, egi pœnitentiam. (*Jer. 31.*)

Ant. 8. G. Ostendisti mihi et erubui; quóniam sustinui opprobrium adolescentiæ meæ. (*Jer. 31.*)

Ant. 4. E. Recogitábo tibi omnes annos meos, in amaritudine animæ meæ; corripies me et vivificabis me, Dómine. (*Is. 38.*)

Ant. 2. D. Liberásti me de perditione; propterea confitebor et benedicam nómini Dómini. (*Eccli. 51.*)

CAPITULUM. (*Is. 54.*)

NOLI timére, quia non confundéris, neque erubescés; non enim te pudébit, quia confusiónis adolescentiæ tuæ obliviscéris.

Hymnus. (Santol. Vict.)

O vos, cum citharis júngite cantus,

Cives æthérei; fémina sanctis

Quondàm pulsa ádytis, débita cœlo,

Nunc ad sidéreas tránsvolat arces.

SACRIS quæ répalit longius arcens

Templi limínibus crimine fœdam,

Hæc est illa manus, quæ modò amica,

Ablútam lácrymis ádmovet Aris.

HÆC olim ténebris óbsita densis,

Jàm cœlo nova lux áddita fulget,

Et monstrat fácales prævia portus

Passis naufrágium triste pudóris.

QUÆ non divus Amor péc-tora mutat!

Ut cœli rádus fulsit ab alto,

Urbes seque fugit; nulla sat altos,

Quò se condat, habet silva
recéssus.

ILLI pro thálamo frígida
rupes;

Lautis pro dápihus gráminis
herba;

Nec soles cálidos veste re-
péllit;

Nec duras hiemes péllibus
arceat.

PATRI máxima laus, má-
xima Nato;

Sit laus æqua tibi, Spíritus
alme,

Qui, dùm sacrilegum pellis
amórem,

Puros insínuas córdibus
ignes. Amen.

Ÿ. Misérator, et miséri-
cors Dóminus; R. Longáni-
mis et multum miséricors.
(Ps. 102.)

Ad MAGNIF. Ant. 7. G.
Revértere, aversátrix, ait
Dóminus, et non avértam
fáciem meam; quia sanctus
ego sum, et non iráscar in
perpétuum. (Jer. 3.)

Oratio, Largire..., ut in-
frà ad Laudes.

Fit Commem. de Oct. Na-
tivitatis B. M. Virg. Ant.
Ex te egrediétur..., Ÿ. Sanc-
tificávit..., ut suprà, p. 417.

Oratio, Deus, qui in be-
neplácito..., pag. 415.

AD MATUTINUM.

Invit. Filium hóminis sal-
vántem quod perierat, * Ve-
nite, adorémus, (Matt. 18.)

Psal. Veníte..., pag. 2.

Hymnus, O vos, cum ci-
tharis..., ut in I. Vesperis.

Ant. 1. D. Hæc dicit Dó-
minus: Recordátus sum tui,
miserans adolescéntiam tu-
am. (Jer. 2.)

Ant. 8. c. Ad punctum
in módico dereliqui te, et in
miseratióibus magnis con-
gregábo te. (Is. 54.)

Ant. 5. a. In charitaté
perpétuâ diléxi te; idéò at-
tráxi te miserans. (Jer. 31.)

Ÿ. Propter nomen tuum,
Dómine, propitiáberis pec-
cáto meo; R. Multum est
enim. (Ps. 24.)

Lectio j. de Scripturâ oc-
currente.

R. Ibat post amatóres
suos, et meſ obliviscebátur,
dicit Dóminus; ecce ego
lactábo eam, * Et ducam in
solitudinem, et loquar ad
cor ejus. Ÿ. Vocábo non di-
léctam, diléctam, et non
misericórdiam consecútam,
misericórdiam consecútam.
* Et... (Os. 2. Rom. 9.)

LECTIO II.

(Ex S. Mariæ Egyptiæ vi-
tâ, per auctorem const. a-
pud Boll.)

MARIA Egýptia, duode-
cénis, témpore Justini
imperatóris, relictis parén-
tidus, Alexandriam venit;
fuitque per annos septémde-
cim in eâ civitaté peccátrix.
Cùm autem Jerosólymam
profécta, Calváriæ Tem-

plum in Festo Exaltationis sanctæ Crucis ingredi tentasset, ter divinitus repulsa, in atrio coram imagine Dei-paræ Virginis vovit pœnitentiam, si liceret sibi vivificum Crucis lignum videre et adorare. Moxque Templum ingressa, vidit et adoravit. Indè sumpto trium panum viático, perceptaque Eucharistiâ in Oratorio sancti Joannis ad ripam Jordânis, ultra flumen, in vastissimam solitudinem secëssit. Ibi, consumpto viático, detritisque vëstibus, ignôta permansit annis quadraginta septem, donec ad torrëntem quemdam occurrît ei Zósimas Présbyter, à quo obtinuit, ut vespere in Cœnâ Dómini in adversam Jordânis ripam affërret sibi corpus et Sanguinem Dómini, quorum participatione tot annos caruerat.

R. Si revertéris, ait Dóminus, ad me convértere, non commovéberis : * Lava à malitiâ cor tuum, ut salva fias. † Ego quos amo, arguo et castigo; æmulâre ergò, et pœniténtiam age : * Lava à malitiâ... (*Jer. 4. Apoc. 3.*)

LECTIO III.

CONDICTO die, accessit ad eundem locum Zósimas; quod et Mariâ super aquas, signo Crucis impresso, am-

bulans pervénit; recitatóque Sýmboło, et Oratióne Dominicâ, ut moris erat, Divina Dona suscepit. Rursum precâta est Zósimam, ut anno recurrénte, ad eundem torrëntem veniret. Qui cùm eò accessisset, conspëxit corpus ejus jacens in terrâ, in quâ hæc scripta legit : Sëpeli, Abba Zósima, miseræ Mariæ corpúsculum; redde terræ quod suum est, et púlveri ádjice púlverem, orans Deum pro me, quæ móríor nocte salutíferæ Passiõnis, post Divinæ et sacræ Cœnæ communionem. Córpori ejus leo advéniens, effóssâ úngulis terrâ, parávit sepúlcrum; et Zósimas pio ejus voto obtémperans, corpus beátum terræ mandávit; ex cujus relacióne scripta est sanctæ Pœniténtis vita, undè ejus venerátio per Oriëntem et Occidéntem propagata est.

R. Ne obliviscáris mef : * Delévi, ut nubem, iniquitâtes tuas, et quasi nébulam, peccâta tua; † Redémi te. † Ego veni, ut salvificem mundum. * Delévi... Glória... † Redémi te. (*Is. 44. Joan. 12.*)

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Venit filius hóminis quærere et salvum facere quod perierat. (*Luc. 19.*)

Ant. 3. a. Vadit ad ovem quæ perierat, donec inveniat eam. (*Luc. 15.*)

Ant. 6. F. Cum invenerit eam, imponit in humeros suos, gaudens. (*Luc. 15.*)

Ant. 4. E. Dico vobis.

CANTICUM. (*Is. 54.*)

NOLI timere, quia non confundéris; * neque erubésces.

Non enim te pudébit, * quia confusiónis adolescéntiæ tuæ obliviscéris...

Quia dominábitur tui, qui fecit te: * Dóminus exercituum nomen ejus;

Et Redemptor tuus Sanctus Israel, * Deus omnis terræ vocábitur...

Ad punctum in módico dereliqui te; * et in miserationibus magnis congregábo te.

In moménto indignationis abscondi faciém meam párrumper à te, * et in misericórdiâ sempiternâ misértus sum tui, dixit Redemptor tuus Dóminus.

Glória Patri...

Ant. Dico vobis: Gaudet super eam magis quàm super nonaginta novem quæ non erravérunt. (*Matth. 18.*)

Ant. 5. a. Ità dico vobis: Gáudium erit coram Angelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agénte. (*Luc. 15.*)

CAPITULUM. (*Sap. 11.*)

MISERERIS ómnium, quia ómnia potes, et dissimulas peccáta hóminum propter pœniténtiam; diligis enim ómnia quæ sunt, et nihil odisti eórum quæ fecisti.

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

ULTRIX ipsa suos sævit in artus,

Per quos et pótuit pulchra placére:

Defórmis mácies incubat ori;

Sed fórmam mélior grátia pensat.

In pœnam scélerum sæpè recúrsant

Importúna malæ gáudia vitæ;

Sed versans ánimo débita noxis

Tot torménta, graves cômprimít æstus.

TANDEM digna polo désere terras;

Placásti lácrymis Núminis iram:

Jàm tu pasta sacro Córporè Christi,

Ætérnæ cápias pábula mensæ.

PATRIMÁXIMA laus, MÁXIMA Nato:

Sit laus æqua tibi, Spiritus alme,

Qui, dùm sacrilegum pellis amórem,

Puros insínuas córdibus ignes. Amen.

Ÿ. Misericórdia tua magna est super me ; R. Et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri. (*Ps.* 85.)

Ad BENEDIC. Ant. 1. A. Pœniténtibus dedit Deus viam justitiæ. Quàm magna misericórdia Dómini, et propitiatio illius converténtibus ad se ! (*Eccli.* 47.)

Oratio.

LARGIRE, miséricors Deus, ut beáta *Mariæ Egyptia*, quæ te super ómnia diligendo, suórum accépit véniam delictórum, nobis pœniténtiæ salutáris donum obtineat ; Per Dóminum...

Fit Commem. de Oct. Nat. B. M. Virg. per Ant., Ÿ. et Orat., ut in Festo, pag. 415.

AD HORAS.

Antiphonæ de Laudibus.

AD PRIMAM.

Ant. Venit.

AD TERTIAM.

Ant. Vadit ad ovem.

CAPITULUM. (*Is.* 54.)

DOMINABITUR tui qui fecit te ; Dóminus exercituum nomen ejus, et redemptor tuus Sanctus Israël, Deus omnis terræ vocábitur ; quia ut mulierem derelictam et mœréntem spiritu vocábit te Dóminus.

R. br. Dicam Deo : * Suscéptor meus es ; * Allelúia, allelúia. R. Dicam... Ÿ. Quare oblitus es mei ? * Alle-

lúia... Glória... R. Dicam... (*Ps.* 41.)

Ÿ. Quare tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me ? R. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. (*Ps.* 41.)

Oratio, Largire..., ut supra ad Laudes ; et sic ad Sextam et Nonam.

AD SEXTAM.

Ant. Cùm invénerit.

CAPITULUM. (*Is.* 54.)

IN momento indignationis, abscondi faciém meam parumper à te, et in misericórdiâ sempiternâ misértus sum tui.

R. breve. Dómine, * Ante te omne desidérium meum ; * Allelúia, allelúia. R. Dómine... Ÿ. Et gémitus meus à te non est absconditus. * Allelúia... Glória... R. Dómine... (*Ps.* 37.)

Ÿ. Deus, vitam meam annuntiávi tibi ; R. Posuisti lácrymas meas in conspectu tuo. (*Ps.* 55.)

AD NONAM.

Ant. Ità dico vobis.

CAPITULUM. (*Tob.* 13.)

CONVERTIMINI, peccatóres, et fácite justítiam coram Deo, credéntes quòd faciát vobiscum misericórdiam suam ; ego autem et ánima mea in eo lætábimur.

R. br. Anima mea * Exultábit in Dómino ; * Allelúia, allelúia. R. Anima... Ÿ. Et

delectábitur super salutári suo. * Allelúia... Glória...

R. Anima mea... (Ps. 34.)

✠. Bénedic, ánima mea, Dómino; R. Et noli oblivisci omnes retributiónes ejus. (Ps. 102.)

Vesperæ de Festo sequenti.

¶ Si transferatur Festum S. Mariæ Ægyptiæ extra Oct. non additur duplex Allelúia in R. br.; et in II. Vesp. sumentur Antiph. et Capitul. de Laud. Hymn. O vos, cum citharis..., ut in I. Vesp. ✠. et Ant. ad Magnif. habentur infra.

DIE XIV.

IN FESTO EXALTATIONIS SANCTÆ CRUCIS.

Duplex-Majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feriâ; et sic in toto Officio.

Ant. 2. D. Eccè levábo ad gentes manum meam, et ad pópulos exaltábo signum meum. (Is. 49.)

Ant. 8. c. Sciet omnis caro quia ego Dóminus salvans te, et Redemptor tuus fortis Jacob. (Is. 49.)

Ant. 4. a. Exaltávi lignum húmile, et frondére feci lignum áridum: Ego Dóminus locútus sum et feci. (Ezech. 17.)

Ant. 6. F. Dabit lignum fructum suum, et scient

quia ego Dóminus, cùm contrivero caténas jugi eórum. (Ezech. 34.)

Ant. 5. a. Benedictum est lignum, per quod fit justitia. (Sap. 14.)

CAPITULUM. (Is. 41.)

LEVABIT signum in nationes, et congregábit profugos Israel, et dispersos Juda colliget à quátuor plagis terræ.

HYMNUS. (Santol. Vict.)

CRUX alma, salve, Crux venerábilis, Torrénte Christi Ságuinis ébria:

Testis dolórum, tu suprema Verba Dei moriéntis audis.

Tu celsa sedes, undè suos docet;

Vitális, in quo nos péperit, thor;

Currus triumphántis, tribunal

Júdicis, atque litántis Ara.

Non rapta cæsis hóstibus ímpia

Hic arma fulgent, nec dómiti Duces

Graves caténis híc trahúntur;

Nobílior Crucis est triúmpus.

ORBIS redempti quália pígnora!

Crux tincta Christi Ságuine adhuc madet:

Speráte, Mortáles; salútem Plena necis monuménta præstant.

CRUX, certa cœli sēmita,
quæ Patris

Thronum petēti pandit iter
Deo :

Nunc alterâ nobis nefas est
Ire viâ malè delicâtos.

LAUS summa Patri, qui creat
omnia ;

Natôque, mundum qui ré-
parat Cruce :

Qui cuncta replet, summa
sancto

Spirítui ; tribus una sem-
per. Amen.

Ÿ. De torrēte in viâ bi-
bet ; R. Propterea exaltabit
caput. (Ps. 109.)

Ad MAGNIF. Ant. 8. G.
Radix Jesse, qui stat in si-
gnum populórum : ipsum
gentes deprecabuntur ; et
erit sepulcrum ejus glorió-
sum. (Is. 11.)

Oratio, Deus..., ut infrâ
ad Laudes.

*Fit Commem. S. Mariæ
Ægyptiæ.*

Ant. 7. a. Ubi abundavit
delictum, superabundavit
grátia; ut sicut regnavit pec-
cátum in mortem, ita et
grátia regnet per justitiam
in vitam ætérnam. (Rom. 5.)

Ÿ. Glorificábo, Dómine,
nomen tuum in ætérnum ;
R. Quia misericórdia tua
magna est super me. (Ps.
85.)

Oratio, Largire..., ut su-
prâ, pag. 425.

Tùm de Oct. Nativit. B.

*Mariæ Virg. Ant. Ÿ. et Ora-
tio, ut in Festo, pag. 417.*

*Deindè de S. Cornelio,
Papâ et Mart. Ant. Qui vi-
cêrit..., Ÿ. Justus.... ut in
Communi unius Martyris,
pag. viij. Oratio, Omnípo-
tens..., pag. xij.*

AD MATUTINUM.

Invitat. Jesum ; qui cru-
cifixus est, * Venite, ado-
rémus. (Matt. 28.)

Psal. Venite..., pag. 2.

HYMNUS. (Santol. Vict.)

UNCTA Crux Dei cruóre,
Quàm potens et éfficax !
Hujus attáctu jacéntes
Erigunt se mórtui :

Christus olim quâ pepéndit,
Tanta vis fuit Crucis !

PUBLICI fontes salutis
Sacra Christi vúlnera ;
Vulnerátos illa sanant,
Instar anguis ænei :
Quisquis æger, speret ; et
spe

Non suâ fraudábitur.

CRUX, tribúnal quo sedé-
bit

Justus Ultor criminum.
Sponte sed nos judicémus,
Cedet ira Júdiceis ;
Nosque primi puniámus,
Ne secúndus púniat.

TORRUS fons sanctitátis,
Sancta quo sunt ómnia,
Qui tuo quodcúmque cri-
men

Expiásti Sanguine,
Labe puros, Christe, serves
Christiános móribus.

SEMPITERNA laus Parénti,
Qui creávit ómnia;
Filióque, qui redémit
Morte nos volens suá;
Flaminique, cujus almo
Recreámur hálitu.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Cùm aqua de-
lérét terram, sanávit saplén-
tia, per contemptibile li-
gnum, justum gubérnans.
(*Sap. 10.*)

Ant. 2. D. Dóminus ost-
téndit Móysi lignum; quod
cùm misisset in aquas, in
dulcédinem versæ sunt.
(*Exod. 15.*)

Ant. 3. a. Cùm leváret
Móyses manus, vincébat Is-
rael; Aaron autem et Hur
sustentábant manus ejus ex
utrâque parte. (*Exod. 17.*)

Ÿ. Deus Rex noster ante
sæcula operátus est salú-
tem, R. In médio terræ.
(*Ps. 73.*)

*Lectiones de Scripturâ oc-
currente.*

Post j. Lect. R. Tentávit
Deus Abraham: Tolle filium
tuum unigénitum, et offeres
eum in holocáustum; * Li-
gna holocáusti impósuit A-
braham super Isaac; et ve-
nérunt ad locum, ut immo-
lâret filium suum. Ÿ. Jesus
bájulans sibi Crucem, exívit
in Calváriæ locum, ubi cru-
cifixerunt eum. * Ligna...
(*Gen. 22. Joan. 19.*)

Post ij. Lect. R. De sán-
guine Agni ponent filii Is-
rael super utrúmque pos-
tem, et in superlimináribus
domórum. Erit autem san-
guis vobis in signum: * Nec
erit in vobis plaga dispér-
dens. Ÿ. Redémpti estis pre-
tioso Sanguine quasi Agni
immaculáti Christi. * Nec...
(*Exod. 12. 1. Petr. 1.*)

Post iij. Lect. R. Quorum
animálium infértur sanguis
pro peccáto in Sancta per
Pontificem, horum córpora
cremántur extra castra: *
Propter quod et † Jesus,
ut sanctificáret per suum
Sanguinem pópulum, extra
portam passus est. Ÿ. Pónti-
fex, pósitâ utrâque manu
super hircum, univérsa de-
licta filiórum Israel impre-
cans cápiti ejus, emittet il-
lum in desértum. * Prop-
ter... Glória... † Jesus...
(*Hebr. 13. Levit. 16.*)

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Mórribus colu-
brórum exterminabántur;
sed ad correptionem in bre-
vi turbáti sunt, signum ha-
béntes salútis. (*Sap. 16.*)

Ant. 4. a. Qui convérsus
est, non per hoc quod vidé-
bat, sanabátur; sed per te,
ómnium Salvatórem. (*Sap. 16.*)

Ant. 7. d. Misericórdia
advéniens, sanábat illos;
in memóriâ enim sermó-

num tuorum examinabantur. (Sap. 16.)

¶. Misit verbum suum , et sanavit eos ; R/. Et eripuit eos de interitionibus eorum. (Ps. 106.)

LECTIO IV.

(Ex Theophanis Annalibus, et Pauli Diaconi Hist.

Miscell. et ex aliis.)

HERACLIO imperante, Persæ Jerosolymam cepérunt; multisque ibi cæsis Christianorum millibus, plurimos in captivitatem abduxerunt cum Zachariâ Patriarchâ; Crucem etiam Domini in Persidem asportarunt, anno Christi sexcentésimo décimo quarto. Pacem bis petitam Chosroes, Persarum rex, recusavit, nisi Crucifixo abnegato, Solem Heraclius adoraret. Quam impietatem detestatus Heraclius, implorato Dei auxilio, bellum quasi sacrum suscepit; militesque ad Martýrium hortatus, signa cum hoste contulit. Post bellum diuturnum, anno demum sexcentésimo vigésimo séptimo exeunte, Persas ingenti prælio fudit. Tértio deinde mense, Chosroes omnibus ob avaritiam et crudelitatem invisus, à proprio filio Siroe captus, et miserè necatus est.

R/. In médio civitatis sanctæ Jerúsalem lignum vitæ,

et fólia ligni ad sanitatem gentium; * Et omne maledictum non erit amplius. ¶. Et si nobis Dóminus Deus noster iratus est, reconciliabitur servis suis. * Et omne... (Apoc. 22. 2. Mach. 7.)

LECTIO V.

TUM Siroes firmam cum Heraclio pacem iniit, captivosque, imprimis Zachariam Patriarcham dimisit, cum sacris Crucis lignis, quorum thecam argenteam integram, illasque sigilla Patriarcha agnovit. Igitur Crux sancta quatuordecim post annis quam vénerat in potestatem Persarum, recepta est, et delata primum Constantinopolim; anno autem sequenti, sexcentésimo vigésimo nono ab Heraclio Jerosolymam relata, et in locum pristinum restituta; actæque Deo de victóriis gratiæ. Exindè facta est multò illústrior sanctæ Crucis festivitas, quæ jam ante aliquot sæcula celebrari cœpta erat, tum ob signi Crucis manifestationem Constantino factam in Gáliâ, cum pérgeret contra Maxéntium, tum ob ligni salutiferi inventionem hæc ipsa die celebrari solitam; cuiusque sollemnitas postmodum in diem tertium Idus Máias translata est.

R. Christus crucifixus est ex infirmitate; sed vivit ex virtute Dei; et nos infirmi sumus in illo, sed * Vivemus cum eo ex virtute Dei. V. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras, et livore ejus sanati sumus. * Vivemus... (2. Cor. 13. Is. 53.)

LECTIO VI.

HAC eadem die, sanctus Ludovicus, Francorum rex, anno millésimo ducentésimo quadragésimo primo, partem Dominicæ Crucis, quæ in Syriâ titulo pignoris apud Templarios milites remanserat, à Balduino, Orientis imperatore, acceptam, cum aliâ non modicâ portione, ex quâ Imperatores Ecclesiis et amicis particulas dare consueverant, item alia multa Dominicæ Passionis instrumenta Parisios, præcedente Clero, sollemniter transtulit. Ejusdem sanctissimæ Crucis portio insignis in Ecclesiâ Ambianensi religiosè asservatur in thecâ argenteâ auro gemisque ornâtâ, quam ineunte sæculo nono, donasse dicitur Irène imperatrix Jessæo, Ambianensi Episcopo, dum apud ipsam Constantinopoli legatus ágeret, nómine Cároli Magni.

R. Commendat charitatem suam Deus in nobis; quóniam, cum peccatores essé-

mus, nunc * Justificati in sanguine Christi, † Salvi érimus ab irâ per ipsum. V. Pósuit Dóminus in eo iniquitatem ómnium nostrum. * Justificati... Glória Patri... † Salvi... (Rom. 5. Is. 53.)

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Vidi Angelum habentem signum Dei vivi, et clamavit: Nolite nocere, quoadúsquè signemus servos Dei nostri in fróntibus eórum. (Apoc. 7.)

Ant. 6. F. Dixit Dóminus ad virum qui indútus erat lineis: Signa Thau super frontes virórum geméntium super abominatióibus, quæ fiunt in médio Jerúsalem. (Ezech. 9.)

Ant. 1. a. Percútite, et interficite usquè ad internecciónem; omnem autem, super quem vidéritis Thau, ne occidátis. (Ezech. 9.)

V. Dedisti metuéntibus te significatióem; R. Ut liberéntur dilécti tui. (Ps. 59.)

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

(Cap. 12.)

IN illo témpore; Dixit Jesus turbis Judæórum: Nunc judícium est mundi; nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et ego, si exaltátus fuero à terrâ, ómnia traham ad meípsum. Et reliqua.

Homília sancti Leónis

Papæ.

(Serm. 8. de Pass. Domini.
cap. 6.)

EXALTATO, Dilectissimi, per Crucem Christo, non illa tantum species aspectui mentis occurrat, quæ fuit in oculis impiorum, quibus per Moysen dictum est: [Et erit pendens vila tua ante oculos tuos, et timebis die ac nocte, et non credes vitæ tuæ]. Isti enim nihil in crucifixo Domino præter facinus suum cogitare poterunt, habentes timorem, non quo fides vera justificatur, sed quo conscientia iniqua torquetur. Noster verò intellectus, quem Spiritus veritatis illuminat, gloriam Crucis cælo terræque radiantem, puro ac libero corde suscipiat, et interiori acie videat quale sit quod Dominus, cum de Passionis suæ loqueretur instantiâ, dixit: [Nunc iudicium mundi est, nunc princeps hujus mundi ejicietur foras; et ego, si exaltatus fuero à terrâ, omnia traham ad me].

R. Nunc iudicium est mundi, nunc princeps hujus mundi ejicietur foras; * Et ego, si exaltatus fuero à terrâ, omnia traham ad meipsum. †. Locutus est Dominus ad Moysen: Fac serpentem æneum, et pone eum

pro signo; qui percussus aspexerit eum, vivet. * Et... (Joan. 12. Num. 21.)

LECTIO VIII. (Cap. 7.)

O Admirabilis potentia Crucis! ô ineffabilis gloria Passionis! in quâ et tribunal Domini, et iudicium mundi, et potestas est Crucifixi. Traxisti enim, Domine, omnia ad te; et cum expandisses totâ die manus tuas ad populum non credentem et contradicentem tibi, confutendæ majestatis tuæ sensum totus mundus accepit. Traxisti, Domine, omnia ad te; cum in execrationem Judæici sceleris, unam protulerunt omnia elementa sententiam, cum obscuratis luminaribus cæli, et converso in noctem die, terra quoque motibus quateretur insolitis, universaque creatura impiorum usui se negaret. Traxisti, Domine, omnia ad te; quoniam, scisso templi velo, Sancta Sanctorum ab indignis pontificibus recesserunt; ut figura in veritatem, prophetia in manifestationem, et lex in Evangelium verteretur.

R. Sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto, * Ità exaltari oportet Filium hominis; ut omnis qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam. †. Moyses posuit serpentem

æneum pro signo; quem cum percussi aspicerent, sanabantur. * Ità... (*Joan. 8. Num. 21.*)

LECTIO IX.

Ex Epistolâ sancti Cypriani, Episcopi et Mátyris, ad Antonianum.

(*De S. Cornelio. Epist. 52.*)

Aliàs 55. post initium.)

FACTUS est Cornélius Episcopus, de Dei et Christi ejus judicio, de Clericórum penè ómnium testimonio, de plebis quæ tunc affuit suffragio, et de Sacerdotum antiquorum et bonorum virorum Collégio... Tùm deinde post Episcopátum non exhibitum nec extortum, sed de Dei, qui Sacerdotes facit, voluntate susceptum, quanta in ipso suscepto Episcopátu suo virtus! quantum robur ánimi! qualis firmitas fidei (quod nos simplici corde et perspicere pénitus et laudare debemus) sedisse intrépidum Romæ in Sacerdotáli Cáthedrá eo tempore, cum tyránnus infestus Sacerdotibus Dei, fanda atque infanda comminarétur; cum multò patientius et tolerabilius audiret levári adversus se æmulum Principem, quàm constitui Romæ Dei Sacerdotem! Nonne hic summo virtutis et fidei testimonio prædicandus est? Nonne inter gloriósos Con-

fessóres et Mátyres deputandus, qui tantum temporis sedit, expéctans corpóris sui carnifices, et tyránni ferociéntes ultóres.

R. Mihi absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, * Per quem † Mihi mundus crucifixus est, et ego mundo. *Ÿ.* Ego in Dómino gaudébo; et exultábo in Deo Jesu meo. * Per quem... Glória... † Mihi... (*Gal. 6. Habac. 3.*)

Te Deum...

AD LAUDES.

Ant. 6. F. Peccáta nostra Christus pertulit in corpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justitiæ vivamus. (*1. Petr. 2.*)

Ant. 3. a. Delens quod adversus nos erat chirógraphum decreti, ipsum tulit de médio, affigens illud Cruci. (*Coloss. 2.*)

Ant. 1. a. Fecit útraque unum, solvens inimicitias in carne suâ; ut reconciliet ambos in uno corpore Deo per Crucem. (*Ephes. 2.*)

Ant. 8. G. Vetus.

CANTICUM. (*Apoc. 5.*)

ECCE vicit Leo de tribu Juda; * radix David...

Dignus es, Dómine, accipere librum, * et aperire signácula ejus;

Quóniam occisus es, et redemísti nos Deo in sángvine tuo, * ex omni tribu et

linguâ, et pópulo et natione;

Et fecisti nos Deo nostro regnum et Sacerdotes: * et regnabimus super terram.

Et vidi, et audivi vocem Angelórum multórum in circuitu throni, * et animá-
lium et seniórúrum.

Et erat númerus eórum millia millium, dicéntium voce magnâ: * Dignus est Agnus qui occisus est accipere virtútem et divinitátem,

Et sapiéntiam, et fortitú-
dinem et honórem,* et gló-
riam et benedictiónem.

Et omnem creatúram, quæ in cælo est, et super terram et sub terrâ, * et quæ sunt in mari, et quæ in eo,

Omnes audivi dicéntes: * Sedénti in throno et Agno benedictio,

Et honor, et glória et potestas, * in sæcula sæculórum.

Et quátuor animália dicébant: Amen. * Et viginti quátuor senióres ceciderunt in fácies suas;

Et adoravérunt * vivéntem in sæcula sæculórum.

Glória Patri... *

Ant. Vetus homo noster simul crucifixus est; ut destruátur corpus peccáti, et ultrà non serviámus peccáto. (Rom. 6.)

PARS AUTUMNALIS.

Ant. 5. a. Oportébat Christum pati, et resúrgeré; et prædicári in nómine ejus pœniténtiam, et remissionem peccatórum in omnes gentes. (Luc. 24.)

CAPITULUM. (1. Cor. 1.)

PRÆDICAMUS Christum crucifixum, Judæis quidem scándalum, Géntibus autem stultitiam; ipsis autem vocátis Judæis atque Græcis, Christum Dei virtútem, et Dei sapiéntiam.

HYMNUS.

JESU, manus, pedes, caput
Perfóssus, et sacrum la-
tus;

Fac, vox profúsi Sánguinis
Ascéndat ad thronum Patris.

Hæc quanta, quorum grátia,

Quantúsque dignáris pati!
Occisus Agnus pro lupis,
Ut formet agnos de lupis.

Nos, Redémptor, Crux
tua

Sit spes et omnis glória:
Mundus per hanc sit crux
tuis,

Mundo per hanc sint crux
tui.

Procul tepor, procul pi-
grum

Cordis fatiscéntis gelu:
Imménsa Christi nos trahit,
Urget rapítque cháritas.

Quis jám tibi vel vivere,
Jesu, recúset vel mori?
Qui morte nos servos emis,
Et nos resúrgens liberas.

PLAGÆ tui sint cōporis
Ægris āsylum mētib⁹ :
A Patris irā nos tegas
Blando, Redēptor, in sinu.

Sr Trinitāti glória ;
Tibi , Pater , qui Filii
Mundum redēptum Sān-
guine ,
Sancto refōrmas Spiritu.
Amen.

Ÿ. Notam fecisti in pōpu-
lis virtutē tuam ; R. Re-
demisti in brāchio tuo pōpu-
lum tuum. (Ps. 76.)

Ad BENEDIC. Ant. 7. d.
Parēbit Signum Filii hōminis
in cōelo ; et vidēbunt Filium
hōminis veniētem in nūbi-
bus cōeli cum virtutē multā
et majestāte. (Matth. 24.)

Oratio.

DEUS, qui nos hodiernā
die, Exaltationis sanctæ
Crucis annuā solemnitate
lætificas, præsta, quæsu-
mus, ut cujus mystērium in
terrā cognōvimus, ejus re-
demptionis præmia in cōelo
mereāmur ; Per eūdem
Dōminum nostrum Jesum
Christum...

Fit Commem. de Octavā
Nativitatis B. M. Virginis,
Ant., Ÿ. et Oratio, ut in
Festo, pag. 415.

Deindē de S. Cornelio,
Papā et Mart. Ant. Bo-
num..., Ÿ. Cantābo..., Ora-
tio, Omnipotens..., ut in
Communi unius Martyris,
pag. xij.

AD HORAS.

In fine Hymn. Doxologia :
Qui per Crucem nos libe-
ras ,

Fili , tibi laus máxima ,
Cum Patre et almo Spiritu ,
In sempiterna sæcula.

Amen.

Antiphonæ de Laudibus.

AD PRIMAM.

Ant. Peccāta.

In R. brevi, Ÿ. Qui recon-
ciliās nos Deo per Crucem.
(Ephes. 2.)

AD TERTIAM.

Ant. Delens.

CAPITULUM. (Philip. 2.)

CHRISTUS Jesus semetipsum
exinanivit, formam ser-
vi accipiens, in similitudi-
nem hōminum factus ; humi-
liāvit semetipsum, factus
obēdiens usquē ad mortem,
mortem autem Crucis.

R. breve. Apud Dōminum
misericōrdia ; * Allelūia, al-
lelūia. R. Apud... Ÿ. Et co-
piōsa apud eum redēptio.
* Allelūia... Glória Patri...
R. Apud... (Ps. 129.)

Ÿ. Redemptionem misit
Dōminus R. Pōpulo suo. (Ps.
140.)

Oratio, Deus, qui nos...,
ut suprā ad Laudes ; et sic
ad Sextam, et Nonam.

AD SEXTAM.

Ant. Fecit utraque.

CAPITULUM. (Coloss. 1.)

In ipso complācuit omnem
plenitudinem inhabitāre,

et per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per sanguinem Crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cælis sunt.

R. breve. Dominus dñorum redemit nos; * Allelúia, allelúia. *R.* Dominus... *ŷ.* Ab inimicis nostris. * Allelúia, allelúia. Glória Patri... *R.* Dominus dominórum... (*Ps.* 135.)

ŷ. Deus noster Deus salvos faciendi; *R.* Et Dñmini Dñmini éxitus mortis. (*Ps.* 67.)

AD NONAM.

Ant. Oportébat.

CAPITULUM. (*Act.* 5.)

QUEM interemistis suspendentes in ligno, hunc Principem et Salvátorem Deus exaltávit dexterá suá, ad dandam pœniténtiam Israël, et remissionem peccatórum.

R. breve. Remisisti iniquitatem plebis tuæ; * Allelúia, allelúia. *R.* Remisisti... *ŷ.* Operuisti omnia peccata eórum. * Allelúia, allelúia. Glória... *R.* Remisisti... (*Ps.* 84.)

ŷ. Mitigásti omnem iram tuam; *R.* Avertisti ab irâ indignationis tuæ. (*Ps.* 84.)

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

CAPITULUM. (*Hebr.* 12.)

CURRAMUS ad propósitum nobis certámen, aspi-

cientes in Auctórem fidei et consummatórem Jesum, qui, propósito sibi gáudio, sustinuit Crucem, confusióne contéptâ, atque in dextera sedis Dei sedet.

Hymnus, Crux alma, salve..., *ut suprâ in I. Vesperis,* pag. 426.

ŷ. Dicite in nationibus: *R.* Quia Dñminus regnâvit (à ligno). (*Ps.* 95. *Secundum* 70. *interpr.*)

Ad MAGNIF. Ant. 6. F. Christo confixus sum Cruci; vivo jam non ego; vivit verò in me Christus: in fide vivo Filii Dei, qui diléxit me, et tradidit semetipsum pro me. (*Galat.* 2.)

Oratio, Deus, qui nos hodiernâ..., *ut suprâ ad Laudes.*

Deindè fit Commem. de die Octavâ Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, Ant., ŷ.. ut in I. Vesperis Festi, pag. 409.

Oratio, Deus, qui in beneplácito..., *pag.* 415.

DOMINICA

Proximè antecedente Quatuor Tempora Septembris, (quæ Feriâ IV., Feriâ VI. et Sabbato post Festum Exaltationis S. Crucis celebrantur), Lectiones secundi Nocturni omittuntur; et earum loco dicuntur tres sequentes.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Sermo sancti Leónis ,
Papæ.

(*Serm. 92. De Jejunio septimi mensis , 9. cap. 1.*)

Scio quidem , Dilectissimi , plurimos vestrum ita in iis quæ ad observantiam Christianam pertineant , esse devotos , ut nostris cohortationibus non indigeant admoneri. Quod enim dudum et traditio decrevit , et consuetudo firmavit , nec eruditio ignorat , nec pietas prætermittit. Sed quia Sacerdotalis officii est , erga omnes Ecclesiæ filios curam habere communem , in id quod et rudibus prosit et doctis , quos simul diligimus , pariter incitamus ; ut jejunium quod nobis septimi mensis recursus indicit , fide alacri per castigationem animi et corporis celebramus.

R. 4. Dominicæ occurrentis.

LECTIO V. (*Cap. 3.*)

His , Dilectissimi , cohortationibus , quibus nos ad bona incommutabilia et ad gaudia invitat æterna , plenæ sunt omnes divinarum paginæ litterarum , et hoc nobiscum agit Testamenti utriusque doctrina , ut inhæreamus veris , et contineamus à vanis. Non enim

apprehendi potest quod promittitur , nisi custoditum fuerit quod jubetur. Quid iustius , quam ut homo , cuius fert imaginem , faciat voluntatem , et per abstinentiam cibi , jejUNET à lege peccati ? Ided enim ipsa continentiae observantia Quatuor est assignata Temporibus , ut in idipsum totius anni redeunte decursu , cognosceremus nos indesinenter purificationibus indigere , semperque esse nitendum , dum hujus vitæ varietate jactamur , ut peccatum , quod fragilitate carnis et cupiditatum pollutione contrahitur , jejuniis atque elemosynis deleatur.

R. 5. Dominicæ occurrentis.

LECTIO VI. (*Cap. 4.*)

Esuriamus paululum , Dilectissimi ; et aliquantulum , quod juvandis possit prodesse pauperibus , nostræ consuetudini subtrahamus. Dillectio proximi dilectio Dei est , qui plenitudinem legis et prophetarum in hac geminæ charitatis unitate constituit ; ut nemo ambigeret Deo se offerre , quod homini contulisset , dicente Domino Salvatore , cum de alendis juvandisque pauperibus loqueretur : [Quod uni eorum fecistis , mihi fecistis]. Quartâ igitur

et sextâ Feriâ jejunemus; Sâbbato verò apud beâtum Petrum Apóstolum Vigílias celebrémus, cujus nos méritis et orationibus crédimus adjuvândos, ut misericórdi Deo, jejúnio nostro et devotíone, placeámus.

R. 6. *Dominicæ occurrentis.*

FERIA QUARTA.

QUATUOR TEMP. SEPTEMBRIS.

¶ Si hodiè, sextâ Feriâ sequente, aut Sâbbato, occurrat Festum Duplex aut Semiduplex, de eo fiet Officium cum ultimâ Lectione de Homiliâ in Evangelium hujus Feriæ, et ejusdem Commemoratione in Laudibus tantùm, per Antiphonam et Orationem, ut infrâ; Versus autem post Antiphonam sumetur de Psalterio.

Lectio j. et ij. de Scripturâ occurrente.

R. 1 et 2. *Feriæ quartæ occurrentis.*

LECTIO III.

Lectio sancti Evangelii secundùm Marcum.

(Cap. 9.)

In illo tẽpore; Respõdens Jesu unus de turbâ, dixit: Magister, áttuli filium meum ad te, habentem spiritum mutum; qui ubi-cũquẽ eum apprehenderit, allidit illum; et spumat, et stridet dẽnlibus, et arẽscit;

et dixi discipulis tuis, ut ejicerent illum, et non potuerunt. Et reliqua.

Homilia sancti Joánnis

Chrysóstomi.

(Homil. 57. in Matt. §. 4.

Aliàs Homil. 58.)

Ne mihi raro exẽplo dicas quosdam sine jejúnio dámonas ejeçisse. Nam, si unus aut alter increpândo sic expulisse narrẽtur, fieri nequit, ut si is qui id patitur, in deliciis vivat, ab hoc unquàm furóre liberẽtur. Jejúnio enim et oratione máximè opus est ei qui hoc morbo labórat. Sed si fide opus est, inquires, cur opus est et jejúnio? Quia cum fide jejúnium non parvam addit fortitudinem; philosophiam quippe magnam indit, et Angelum ex hómine efficit, atque cum incorpóreis virtútibus pugnat. Verùm non sũfficit illud; sed addi debet orátio, quæ etiã præeat opórtet. Vide ergò quanta bona ex utrõque gignántur; quia enim qui precátur, ut decet, et jejúnat, non multis indiget; qui autem non multis indiget, non pecúniæ amans fúerit; qui pecúniæ amans non est, ad eleemósynam pronus erit... Qui orans jejúnat, binas habet alas, ipsis ventis levióres. Non enim óscitat, non expánditur,

nec torpet orando, ut multi solent; sed est igne ardentior, et terrâ superior; ideoque maxime dæmonum hostis et inimicus.

R. Scitote quoniam * Exaudiet Dominus preces vestras, si manentes permanseritis in jejuniis et orationibus in conspectu Domini. **V.** Vigilemus, et sobrii simus. Sine intermissione orate; hæc est enim voluntas Dei. * Exaudiet... Glória... * Exaudiet... (*Judith*, 4. 1. *Thess.* 5.)

Ad BENEDIC. *Ant.* 1. D. Discipuli secretò interrogabant Jesum: Quarè nos non potuimus ejicere spiritum immundum? Et dixit illis: Hoc genus in nullo potest exire, nisi in oratione et jejuniò. (*Marc.* 9.)

Preces dicuntur flexis genibus, ut in Psalterio, p. 43.

Oratio.

MISERICORDIÆ tuæ remediis, quæsumus, Domine, nostram adjuva fragilitatem; ut quæ suâ conditione attèritur, tuâ clementiâ reparètur; Per Dominum...

Hæc Oratio dicitur ad Tertiam, Sextam et Nonam.

CANON.

Ex Concilio Moguntino.

(*An.* 843. *Can.* 35.)

Si quis indictum jejuniû superbiendo contempserit, et observare cum cæte-

ris Christianis noluerit, in Gangrénsi Concilio præcipitur ut anathematizetur, nisi emendare se studeat.

Vesperæ de S. Matthæo Apostolo, cujus Festum semper celebratur Feriâ quintâ sequenti. Si eadem die occurrat Festum simplex, de eo fiet tantum Commem. in I. Vesp. et Laud. cum ix. Lect. de eo.

FERIA QUINTA

INTRA HEBDOMADAM IV. TEMP.

IN FESTO

SANCTI MATTHÆI,
APOSTOLI ET EVANG.

Duplex-Majus.

Omnia de Communi Apostolorum, pag. j. exceptis iis quæ sequuntur.

Pridiè IN VESPERIS,

Ad MAGNIF. *Ant.* 8. G. Vidit Jesus hominem sedentem in telonio, Matthæum nomine, et ait illi: Séquere me. (*Matt.* 9.)

Oratio, Deus, qui..., ut infra ad Laudes.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de scriptoribus Ecclesiasticis.

(*Cap.* 3.)

MATTHÆUS, qui et Levi, ex publicano Apóstolus, primus in Judæâ propter eos qui ex circumcisiõe crediderant, Evangélium

Christi Hebræicis litteris verbisque composuit. Quod quis postea in Græcum transtulerit, non satis certum est. Porro ipsum Hebræicum habetur usque hodie in Cæsariensi bibliotheca, quam Pámphilus Martyr studiosissime confecit. Mihi quoque à Nazaræis, qui in Berœa, urbe Syriæ, hoc volumine utuntur, describendi facultas fuit. In quo animadvertendum quod ubicumque Evangelista, sive ex personâ suâ, sive ex personâ Domini Salvatoris, veteris Scripturæ testimoniis abutitur, non sequatur Septuaginta Translatórum auctoritatem; sed Hebræicam, è quibus illa duo sunt: [Ex Ægypto vocavi Filium meum]; et: [Quoniam Nazaræus vocabitur].

LECTIO V.

Ex libro S. Epiphánii Episcopi, adversus hæreses.

(*Hæres.* 51. §. 5.)

MATTHÆUS, primus Evangelii scribendi provinciam nactus est; idque ei jure meritò contigit. Oportebat enim eum ipsum, qui ad conciliandam humano generi salutem advenerat, quique ita dixerat: [Non veni vocare justos, sed peccatores ad pœnitentiam], ad eorum qui servandi erant exemplum, ei homini po-

tissimum prædicandæ salutis munus injungere, qui ab innúmeris peccatis conversus, et à telonio suscitatus fuerat, ac se ab omni scelere et injustitiâ revocarat; ut ab illo, quanta sibi esset, adventu Christi, humanitas collata, mortales discerent. Quippe post peccatorum condonationem, hoc eidem concessit, ut et mortuos excitare posset ad vitam, repurgare lepram, et morbos depellere, dæmonesque propulsare; ne dicendo solum persuaderet auditoribus; sed Evangelicam doctrinam factis etiam ipsis prædicaret; atque et perditis hominibus nuntiaret posse illos pœnitendo recuperari; et iis qui ceciderant, resurrecturos se esse; et qui mortui essent, vitam esse denuò consecuturos.

LECTIO VI.

Sermo sancti Joannis

Chrysóstomi.

(*Hom. 1. in Matt. §. 1 et 2.*)

APOSTOLI universos Orbis populos attraxerunt, Deo per eorum linguam accedentes alloquente. Quo duce, etiam Matthæus Spiritu repletus, Evangelium scripsit; Matthæus, inquam, ille publicanus. Non enim pudet eum ab arte suâ nuncupare; neque illum, neque alios. Hoc enim maxime et Spiri-

tus grátiam et illórum virtútem comméndat. Opus autem suum jure Evangélium inscripsit. Siquidem sublátam ultiónem, peccatórum véniam, justítiam, sanctificatióem, redemptiόem, adoptiόem, cœlórum hæreditátē, et cognatiόem cum Filio Dei, ómnibus annuntiátum venit, inimícis, improbis, sedéntibus in ténebris. Quid tam bono nún- tio possit æquári?

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

(Cap. 9.)

IN illo témpore; Jesus vidit hóminem sedéntem in telónio, Matthæum nómine; et ait illi: Séquere me. Et surgens, secútus est eum. Et reliqua.

Homília sancti Hierónymi,
Presbýteri.

(*Comment. in Matt. lib. 1.
cap. 9. post initium.*)

CÆTERI Evangelistæ, prop- ter verecúndiam et honórem Matthæi, noluérunt eum nómine appelláre vulgáto; sed dixerunt Levi: dúplici quippe vocábulo fuit. Ipse autem Matthæus, secúndum illud quod à Salomóne præcipitur: [Justus accusátor est suf in principio sermónis]; et in álio loco: [Dic tu peccáta tua,

ut justificéris]; Matthæum se et publicánum nóminat; ut osténdat legéntibus, nulum debére salútem desperáre, si ad melióra convér- sus sit; cùm ipse de publicáno in Apóstolum sit repéntē mutátus.

LECTIO VIII.

ARGUIT in hoc loco Por- phýrius, et Juliánus Augústus, vel imperítiam histórici mentiéntis, vel stultitiam eórum qui statim secúti sunt Salvátorem, quasi irrationabiliter quémlibet vocántem hóminem sint secúti; cùm tantæ virtútes, tantæque signa præcésserint, quæ Apóstolos, ántequàm créderent, vidisse non dúbium est. Certè fulgor ipse, et Majéstas Divinitátis occúltæ, quæ étiam in humánâ facie relucébat, ex primo ad se vidéntes tráhere póterat aspéctu.

LECTIO IX.

ET factum est, discumbénte eo in domo, ecce multi publicáni et peccátóres veniéntes, discumbébant cum Jesu]. Vidébant publicánum à peccátis ad melióra convérsus, locum invenisse pœnitentiæ; et ob id étiam ipsi non desperant salútem. Neque verò in pristinis vítiis permanéntes, véniunt ad Jesum, ut Phariséi et Scribæ múrmurant; sed

pœnitentiam agentes, ut sequens Dómini sermo significat, dicens: [Misericórdiam volo, et non sacrificium; non enim veni vocare justos, sed peccatores]. Ibat autem Dóminus ad convivium peccatorum; ut occasionem haberet docendi, et spirituáles invitatóribus suis præberet cibos.

Ad BENEDIC. Ant. 5. a. Relictis ómnibus, Levi secutus est Jesum; et fecit ei convivium magnum in domo suá. (*Luc. 5.*)

Oratio.

Deus, qui ineffábili misericórdiá, beátum Matthæum, ex publicáno Apóstolum eligere dignátus es, da nobis, ejus exémplo et intercessióne, ut post te, spretis ómnibus terrénis, ambulantes, tibi firmiter adhærere valeámus; Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti, Deus; per ómnia...

Ad MAGNIF. Ant. 1. g. Misericórdiam volo, et non sacrificium; non enim veni vocare justos, sed peccatores. (*Matt. 9.*)

FERIA SEXTA

QUATUOR TEMP. SEPTEMBRIS.

Lectio j. et ij. de Scripturá occurrente.

R. 1. et 2. Feria sexta occurrentis.

P. A.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

(*Cap. 7.*)

In illo témpore; Rogábat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingressus domum Pharisæi, discúbuit. Et reliqua.

Homília sancti Gregórii, Papæ.

(*Homil. 33. in Evang. habita Ferid sexta Quatuor Temporum Septemb. §.5.*)

Si recta ópera ágimus, quibus opiniónis bonæ odóre Ecclésiám respergámus, quid in Dómini corpore, nisi unguéntum fúndimus? Sed secus pedes Jesu múlter stetit. Contra pedes enim Dómini stétimus, cum in peccátis pósito, ejus itinéribus renitebámur. Sed si ad veram pœnitentiam post peccáta convértimur, jam retrò secus pedes stamus; quia ejus vestigia séquimur, quem impugnabámus. Lácrymis múlter pedes ejus rigat; quod nos quoque veraciter ágimus, si quibúslibet últimis membris Dómini, per compassiátis afféctum, inclinámur, si sanctis ejus in tribulatióne compátimur, si eórum tristitiam nostram putámus. Capillis múlter pedes, quos rigáverat, tersit. Capillis ergò pe-

des Dómini térgimus, quando sanctis ejus, quibus ex charitaté compátimur, étiam ex his quæ nobis superfluunt, miserémur; quatenus sic mens per compassionem dóleat, ut étiam larga manus afféctum dolóris osténdat. Plorat et non tergit, qui verba quidem dolóris tribuit; sed, non ministrando quæ desunt, vim dolóris mínimè abscindit.

R. Sacrificium Deo spiritus contribulátus: * Cor contritum et humiliátum, Deus, non despícies. V. Múlier peccátrix stans retrò secus pedes Jesu, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus. * Cor... Glória... * Cor... (*Ps. 50. Luc. 7.*)

Ad BENEDIC. Ant. 5. a. Convérsus Jesus ad mulierem, dixit Simóni: Vides hanc mulierem? Dico tibi: Remittúntur ei peccáta multa, quóniam diléxit multum. (*Luc 7.*)

Dicuntur Preces flexis genibus, ut in Psalt. p. 43.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui per continéntiam salutárem, corpóribus medéris, et méntibus, Majestátem tuam súplices exorámus; ut piá jejúnantium deprecatione placátus, et præséntia nobis subsidia tribuas et futúra; Per Dómi-

num nostrum Jesum Christum, Filium tuum, qui tecum vivit et regnat...

Hæc Oratio dicitur ad Tertiam, Sextam et Nonam.

CANON.

Ex Concílio Coloniénsi primo.

(*An. 1536. part. 1. c. 21.*)

Quo afféctu ac propósito accédant Ordinándi, vidéndum; accuratèque investigándum est, nùm videlicet Dei causâ tantum, an potiùs suæ commoditátis grátiâ, ad Ordines capeséndos aspírent, quærentes quæ sua sunt, non quæ Jesu Christi.

Ad VESPERAS, si fiat de Feriâ, dicitur ad Magnif. Ant. ut in Psalterio, cum Precibus flexis genibus et Oratione de Dominicâ præcedenti.

SABBATO

QUATUOR TEMP. SEPTEMBRIS.

Lectio j. et ij. de Scripturâ occurrente.

R. 1. et 2. Sabbati occurrentis.

LECTIO III.

Lectio sancti Evangélíi secundùm Lucam.

(*Cap. 13.*)

In illo témpore; Dicébat Jesus hanc similitúdinem: Arborem ficí habébat quidam plantátam in vineâ suâ; et venit quærens fruc-

tum in illâ, et non invénit.
Et reliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.
(Homil. 31. in Evang. habita
Sabbato Quatuor Tem-
porum Sept. §. 2. et 3.)

DUAS res ex Evangelio,
Fratres, audistis; ficúl-
neam infructuosam, et mu-
lierem curvam, et utrique
rei est pietas impénsa. Sed
hoc significat ficúlnea in-
fructuosa, quod mûlier in-
clinata; et hoc ficúlnea re-
servata, quod mûlier eréc-
ta. Quid arbor fici, nisi hu-
mánam natúram designat?
quid mûlier inclinata, nisi
eámdem natúram significán-
do denúntiat? quæ et benè
plantata est sicut ficus, et
benè creata sicut mûlier;
sed in culpam propriâ spon-
te lapsa, neque fructum ser-
vat operatiónis, neque sta-
tum rectitudinis. Ad peccá-
tum quippe ex voluntate
córruens, quia fructum obe-
diéntiæ ferre noluit, statum
rectitudinis amisit. Quæ ad
Dei similitudinem cóndita,
dùm in suâ dignitate non
pérstitit; quod plantata,
vel creata fúerat, servare
contempsit. Tértiò dónus
vineæ ad ficúlneam venit;
quia natúram géneris hu-
máni ante Legem, sub Le-
ge, sub Gratiâ, expectán-
do, admonéndo, visitádo
requisivit.

R. Arborem fici habébat
quidam in vineâ suâ, et
quærens fructum in illâ, non
invénit. Dixit ad cultórem
vineæ: Succide illam: * Ut
quid terram óccupat? Ille
dicit: † Dómine, dimitte
illam, úsque dùm sódiam
circa illam. ‡. Ecce vigil et
sanctus de cœlo descéndit;
clamávit fórtiter, et sic ait:
Succidite árborem. * Ut...
Glória... † Dómine... (Luc.
13. Dan. 4.)

Ad BENEDIC. Ant. 3. c.
Ecce mûlier quæ habébat
spíritum infirmitátis annis
decem et octo, et erat in-
clinata, nec omnínò póterat
sursùm respicere; quam
cùm vidéret Jesus, vocávit
eam ad se, et ait illi: Mû-
lier, dimissa es ab infirmi-
tate tuâ. (Luc. 13.)

Dicuntur Preces flexis ge-
nibus, ut in Psal. pag. 43.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus, om-
nípotens Deus, ut salu-
táribus jejúniis castigáti et
mundáti, mereámur bonó-
rum óperum fructibus abun-
dare; Per Dóminum...

Hæc Oratio dicitur ad
Tertiam, Sextam et Nonam.

CANON.

Ex concilio Tridentino.
(Sess. 23. de Reform. c. 41.)

Cum à minóribus Ordínibus.
ad altiôres gradus et sa-
cratíssima Mystéria sit in-

gréssus; nemo iis initiétur, quem non sciéntiæ spes majoribus Ordinibus dignum osténdat. Hi verò non nisi post annum à susceptiône postrémi gradûs minórum Ordinum ad sacros Ordines promoveántur; nisi necessitas, aut Ecclésiæ utilitas, iudicio Epíscopi, aliud expóscat.

DIE XV.

OCTAVA

NATIVITATIS

BEATÆ Mariæ VIRGINIS.

Duplex-Minus.

Omnia, ut in Festo, exceptis iis quæ sequuntur.

Psalmi de Feriâ; et sic in toto Officio.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scripturâ occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Sermo sancti Bernárdi,
Abbátis.

(*Homil. 2. super Missus.*
n. 17.)

MARIA aptíssimè sideri comparátur; quia sicut sine sui corruptione sidus suum emittit rádium, sic absque sui læsióne Virgo párturit Filium. Nec sideri rádus suam minuit claritatem, nec Virgini Filius suam integritatem. Ipsa est igitur nóbilis illa stella ex Jacob orta, cujus rádus univér-

sum orbem illúminat, cujus splendor et præfúlgēt in supérnis, et inferos pénētrat, terras étiam perlústrans, et calefáciens magis mentes quàm còrpora, fovet virtútes, excoquit vitia.

LECTIO V.

IPSA, inquam, est præclára et exímia stella, super hoc mare magnum et spatiósum necessariò subleváta, micans méritis, illústrans exémpilis. O quisquis te intélligis in hujus sæculi proflúvio magis inter procéllas et tempestátes fluctuáre, quàm per terram ambuláre, ne avértas óculos à fulgóre hujus sideris, si non vis óbrui procéllis. Si insúrgant venti tentatiónum, si incúrras scópulos tribulatiónum, réspice stellam, voca Mariám. Si jactáris supérbiæ undis, si ambiónis, si detractióis, si æmulatióis; réspice stellam, voca Mariám. Si iracúndia, aut avarítia, aut carnis illécebra navículam concússerit mentis; réspice ad Mariám.

LECTIO VI.

SI criminum immanitáte turbátus, consciéntiæ fœditáte confúsus, iudicii horróre pertérritus, báratro incípias absorbéri tristitiæ, desperatióis abyssó; cógita Mariám. In periculis, in angústiiis, in rebus dú-

hiis, Mariam cõgita, Mariam invoca. Non recedat ab ore, non recedat à corde; et, ut impetres ejus orationis suffragium, non deseras conversatiõnis exemplum. Ipsam sequens, non devias; ipsam rogans, non desperas; ipsam cõgitant, non erras; ipsâ tenente, non corruis; ipsâ protegente, non metuis; ipsâ duce, non fatigâris; ipsâ propitiâ, pervenis.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

(Cap. 4.)

LIBER generatiõnis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac; Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis

Chrysostomi.

(Homil. 2. in cap. 4. Matt.)

Duo sunt, quæ pariunt quæstiõnem. Unum, quæ causa sit ut in generatiõnum catâlogo Virgo sileatur; alterum verò quâ ratiõne Joseph memoretur, cui certè nihil cum Christi generatiõne est commûne. Videtur enim et unum abundare, et alterum deesse. Quid ergo dicemus? Quodd utique primum illud necesse fuerit memorari, quemadmodum ex David descenderit. Unde

hoc itaque discemus? Audi ad Gábriel loquentem Dóminum: [Vade ad Virginem desponsatam viro cui nomen Joseph, ex domo et familiâ David]. Quid igitur vis audire manifestius, cum ex domo et familiâ David Virginem esse audieris? Unde patet quodd indè utique erat etiam Joseph. Fúerat quippe in lege præceptum, ex diversis tribubus non licere usurpári conjúgium.

LECTIO VIII. (Paulò pòst.)

Non solum de aliâ tribu, sed ne de familiâ quidem alterâ fas erat conjúgia copulâri. Ità istud quod dicitur, ex domo esse et familiâ David, sive Virgini copulêtur, constabit dictum; sive ipsi Joseph potiùs aptêtur, illud idem conficitur. Si enim ex domo David atque familiâ erat, non aliundè accépit cõjugem, nisi ex eâ tribu, de quâ etiam ipse descenderat. Quid verò, inquis, si legem ille transgressus est? Sed idcirco Evangelista præveniens, Joseph justum esse testatus est; ne tu ei témère crimen impingeres.

LECTIO IX. (Paulò pòst.)

Non erat mos apud Hebræos generatiõnum catâlogum per féminas tẽxere. Ut ergo et morem custodiret, neve in ipso statim

principio videretur antiqua destrüere, et nobis Virginem certius indicaret; parentes ejus reticens atque majores, de Joseph generatione non taceat. Sive enim hæc fecisset in Virgine, novitatis non effugisset invidiam; sive Joseph reticisset, non novissemus ex quibus Virgo majoribus procreata esset. Ut ergo et nos disceremus quæ esset Maria, vel unde, et consuetudo legis permaneret immobilis; generationum catalogum usque ad sponsum ejus perduxit, ac de domo illum David esse monstravit. Hoc enim declarato, illud quoque pariter ostendit, quod scilicet inde esset et Virgo.

IN VESPERIS, *sit Commemoratio S. Cypriani, Episcopi et Martyris, Ant.* Qui vicerit, dabo..., *ψ.* Justus, cum ceciderit..., *ut in Comuni unius Martyris, pag. viij.*

Oratio, Beati Cypriani..., ut infra.

DIE XVI.
IN FESTO
SANCTI CYPRIANI,
CARTHAGINENSIS EPISCOPI
ET MARTYRIS.

Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Martyris, pag. viij. exceptis iis quæ sequuntur.

LECTIO II.

(*Ex ejus vita per Pontium ejus Diacon. scripta, et ex ipsius operib.*)

CYPRIANUS Afer, primum magna cum gloria Rhetoricam docuit Carthagine. Cæcilius presbyter eum ad agnitionem veræ divinitatis adduxit. Is inter prima fidei suæ rudimenta, nihil aliud credidit Deo dignum, quam si continentiam tueretur. Vix baptizatus est, cum distribuit res suas ad indigentiam pauperum sustentandam. Se autem mutatum esse per Baptismum in alium hominem, ipse ad Donatum scripsit his verbis: Postquam undæ genitæ auxilio, superioris ævi labe detersa, in expiatum pectus ac purum desuper se lumen infudit; postquam cœlitus spiritu hausto, in novum me hominem nativitas secunda reparavit, mirum in modum protinus confirmare se dubia, patere clausa, lucere tenebræ; geri posse quod impossibile putabatur, agnoscere terræ fuisse, quod prius carnaliter natum delictis obnoxium viveret; Dei esse cœpisse quod jam Spiritus sanctus animaret. Mora circa gratiam Dei nulla, nulla dilatio; Presbyterium statim accepit, et post non multum temporis, ad

Carthaginénsis Episcopátus gradum, adhuc neóphytus, electus est.

LECTIO III.

EXINDE quemádmódum se gesserit, quis reférre sufficiat? Quæ illi pietas? Qui vigor? misericórdia quanta? Tantum sanctitátis et grátiae ex ore ejus lucébat, ut confúnderet intuéntium mentes. Gravis vultus et lætus; nec sevéritas tristis, nec cómitas nímia; sed admixta utrínque tempéries, ut esset ambígere, veréri plus an díligi mererétur. Multas epístolas scripsit perútiles, quibus Ecclésiæ disciplinam deféndit; multos tractátus, quibus Fidélium mores instruit. Proscriptus est, et in exílium missus; à Procónsule damnátus cápite, respóndit: Deo grátias. Cùm in locum supplicii venisset, jussit suis, ut spiculatóri viginti quinque áureos darent; póstea verò manu suâ oculos sibi textit, et gládio percússus, occúbuit. Corpus ejus ex Africâ, témpore Cároli Magni, in Gálliam allátum, Lugdúni primùm, deíndè à Cárolo Calvo Compéndii in sacélló régii palátii collocátum est.

Oratio.

BEATI Cypriáni, quæsumus, Dómine, nos tibi sancta comméndet orátio,

qui simul et vigóre sacerdotií cláruit, et gloriósæ passiónis triúmpho refúlsit; Per Dóminum...

IN VESPERIS, *sit Commem. sancti Lamberti Episc. et Mart. Ant. Qui vicerit..., ¶. Justus..., ut in Communi unius Martyris, pag. viij. Orat. Deus, cujus grátia..., pag. xij.*

DIE XVII.

IN FESTO

SANCTI LAMBERTI,
TRAJECTENSIS EPISCOPI
ET MARTYRIS.

Simplex.

Omnia de Communi unius Martyris, pag. viij.

LECTIO III.

(*Ex S. Lamberti vita, apud Mabil. Sæc. III. Bened.*)

LAMBERTUS, seu Landebértus Trajécto ad Mosam oriúndus, Theodárdo, Trajecténsi Episcopo et Mátyrri, sufféctus, justitiæ et libertátis públicæ vindicem se præbuit acérrimum; eámque ob causam ab Ebrojño Palátii Majóre, sub rege Theodoríco Episcopátu pulsus est. Cedéndum témpori ratus, in monastérium Stabulénse secéssit; ex quo post septénnum à Pippino, Cároli Martèlli patre, revocátus, ac sedi suæ restitútus, Toxándriæ incolis Evangélii lucem intulit. Cùm

autem, ut refert sanctus A-
do, régiam domum zelo
Religiónis increpáset; Do-
do, Pippíni domésticus, re-
deúntem à matutínis Láudi-
bus aggréssus est; eúmque
in cubículo orántem unus è
Dodónis satellitibus telo con-
fódit; sicque Martyr occú-
buit, anno septíngentésimo
octávo. Corpus ejus Trajéc-
ti sepúltum, indè Leódium
unà cum Episcopáli sede
translátum fuit.

DIE XXII.

IN FESTO

SANCTI MAURITII,
ET SOCIORUM MARTYRUM.*Semiduplex.*

*Omnia de Communi plu-
rium Martyrum, pag. xiv,
exceptis iis quæ sequuntur.*

*Pridiè IN VESPERIS, Post
Hymnum, V. Multæ tribula-
tiones justórum; V. Et de
ómnibus his liberábit eos
Dóminus. (Ps. 38.)*

*Ad MAGNIF. Ant. 5. C.
Accípite armatúram Dei; ut
possitis resistere in die ma-
lo, et in ómnibus perfecti
stare. (Ephes. 6.)*

*Oratio, Deus, fortitúdo....
ut infrà.*

*Fit Commem. S. Floren-
tii. Presb. Ant. Sanctificá-
bor..., V. Sacerdótes..., ut
in Communi Justorum, pro
uno S. Sacerdote, pag. xlvj.
Orat. Dómine..., pag. xlvj.*

LECTIO II.

Ex sancto Euchério, Lug-
dunénsi Episcopo.

*(In Passione Agaunensium
Martyrum, apud Ruin.)*

Sus Maximiano, qui Ro-
mána Reipublicæ cum
Diocletiano impérium ténnit,
erat in exércitu Légio mili-
tum, qui Thebæi appella-
bantur. Hi in auxilium Maxi-
miano ab Oriéntis pártibus
accíti vénerant, viri in re-
bus béllicis strénui, et vir-
túte nóbiles, sed nobilióres
fide; erga Imperátorem for-
titúidine, erga Christum de-
votióne certábant, Evangé-
lici præcepti étiam sub ar-
mis non immémores. Maxi-
mianus sacrificatúrus idólis,
Octodúrum convenire exér-
citum jussit, atróci propósi-
tà jussióne, ut per aras dæ-
mónibus consecrátas jurá-
rent. Soli id Thebæi detrec-
tare ausi sunt; eóque cógni-
to, Maximianus Agaunum
míttat, ubi octávo ab Octo-
dúro milliári conséderant,
et décimum quemque gládio
feriri jubet, quò facilius cæ-
teri metu térriti, mandátis
ejus céderent. Ubi ad The-
bæos denuntiatio iteráta
pervénit, vociferatio passim
in castris exóritur affirmán-
tium se idolórum profána
semper detestatúros; et ex-
tréma experiri sátiús esse,
quàm advérsus Christianam

fidem venire. His compértis, **Maximiánus** imperat ut iterum decimus eorum morti detur, et cæteri nihilominus ad ea quæ spréverant, compellerentur. Percússus est itaque qui decimus sorte obvénerat. Flagrábat in illis **Martýrii** gloriósus ardor, suadente imprimis sancto **Maurílio** pro sacraménto Christi moriéndum, sequendosque contubernáles qui jam in cælum præcésserant. Itaque **Maximiáno** hæc mandata mittunt sicut pia, ita et fórtia: Milites sumus, Imperátor, tui; sed tamen servi, quod liberè confitémur, Dei. Tibi militiam debémus, illi innocéntiam. Tenémus eccè arma, non resistimus; si quid in nos ultra statueris, ignes, tormenta, ferrum subire paráti sumus: **Christiános** nos fatémur.

LECTIO III.

MAXIMIANUS despérans gloriósam eorum constántiam posse revocári, uná sententiá interfici omnes, et rem cónfici circumfúsus militum agminibus jubet. Cædebántur itaque passim gládiis, non reclamántes saltem aut repugnántes; sed depositis armis, cervices persecutóribus præbéntes, et júgulum percussóribus vel intéctum corpus offe-

réntes. Non vel ipsá suórum multitudíne, non armórum munitióne eláti sunt, ut ferro conaréntur assérere justitiæ causam; sed hoc solum reminiscéntes, se illum confitéri, qui nec reclamádo ad occisiónem ductus est, et tanquàm agnus non apéruit os suum; ipsi quoque tanquàm grex **Dominicárum** óvium, laniári se tanquàm ab irruéntibus lupis, passi sunt. ¶ Eódem die cólitur memória sancti **Floréntii**, qui fuisse dicitur unus ex beáti **Martini** discipulis, à quo præsbyter factus, sacro múnere apud **Píctones** functus est. Quotánnis ad sanctum **Martínus** veniébat, ut renováret se spirituálibus exercítiis; quod et factitábant multi álíi ex sancti **Episcopi** discipulis. Proféssus tandem est vitam eremíticam in agro **Andegavénsi**, multósque discipulos hábuit. Dives bonis opéribus, ábiit ad Dóminum, sepultúsque est eódem loco, ubi póstea sæculo undécimo cónditum est sancti **Floréntii** monastérium. Corpus ejus ab **Hugóne Magno**, **Viroman-duórum** Cómite, **Róiam** alátum est; ibíque cólitur religiosíssimè in antiquá sancti **Geórgii** ecclésiá, quæ hodiè est sancti **Floréntii**, qui ex illo témpore

Roiënsis civitatís est Patrónus.

IN LAUDIBUS, *post Hymnum*, V. Salus justórum à Dómino; R. Et protéctor eórum in témpore tribulatiónis. (*Ps.* 36.)

Ad BENEDIC. Ant. 8. G. Armávit suos non clýpei et hastæ munitiône, sed sermónibus óptimis, et exhortatió nibus, quibus constántes effécti sunt, et pro lé gibus mori paráti. (2. *Mach.* 15.)

Oratio.

DEUS, fortitúdo certántium, et palma Mártýrum, qui beátum Maurítium, ejúsque Sócios, ad tui nóminis confessiõem mirá virtúte roborásti, quæsumus ut sicut nos eórum triúmpho lætíficas, ità semper protectiõem deféndas; Per Dóminum...

Fit Commem. S. Florentii, Presb. Ant. Obtulit..., V. Memor..., *Oratio*, Dómine..., *ut in Comm. p.* xlvj.

IN II. VESPERIS, *post Hymnum*, V. Exúltent justí in conspéctu Dei; R. Et delecténtur in lætitiá. (*Ps.* 67.)

Ad MAGNIF. Ant. 7. d. Ingréssi sunt sine arcu et sagittá, et absque scuto et gládjo; Deus eórum pugnavit pro eis, et vicit. (*Judith*, 5.)

Oratio, Deus..., *ut suprà.*

Fit Commem. S. Lini, Papæ et Mart. Ant. Qui vicerit..., V. Justus..., *ut in Communi unius Martyris*, pag. viij. *Oratio*, Omnipotens..., pag. xij.

Deindè S. Theclæ, Virgí nis et Mart. Ant. Infirma mundi..., V. Hæréditas..., *ut in Comm. Virg.*, p. xlix. *Oratio*, Indulgéntiam..., pag. liv.

DIE XXIII.

IN FESTO

SANCTI LINI,

PAPÆ ET MARTYRIS.

Simplex.

De Communi unius Martyris, pag. viij.

LECTIO III.

Ex libro S. Irenæi, Epíscopi et Mártýris, advérsus hæreses. (*Lib. 3. cap. 3.*)

QUONIAM valdè longum est ómnium Ecclesiárum numeráre successiões, máximæ et antiquíssimæ et ómnibus cógnitæ, à glorióssimis duóbus Apóstolis Petro et Paulo Romæ fundatæ et constitútæ Ecclesiæ, eam, quam habet ab Apóstolis, Traditionem et annuntiátam homínibus fidem, per successiões Episcopórum perveniéntem usquè ad nos, vindicántes, confúdimus omnes eos qui quómodo vel per suí placéntiam malam, vel vanam gló-

riam, vel per cæcitatem et malam sententiam, præterquam oportet, colligunt. Ad hanc enim Ecclesiam, propter potentiorem principalitatem, necesse est omnem convenire Ecclesiam; hoc est eos, qui sunt undique, Fideles; in quâ semper ab his qui sunt undique, conservata est ea, quæ est ab Apostolis, Traditio. Fundantes igitur et instruentes Apostoli Ecclesiam, Lino Episcopatum administrandæ Ecclesiæ tradiderunt. Hujus Lini Paulus in his quæ sunt ad Timotheum Epistolis, meminit. Succedit autem ei Anacletus. ¶ Hæc ipsâ die recolitur memoria Sanctæ Theclæ, virginis et martyris, quæ à Paulo Apostolo Iconii ad Christum conversa est. Nuptias fugiens damnataque ad bestias, naturam etiam bestiarum, ut ait sanctus Ambrósius, virginitatis veneratione mutavit. Cernere enim erat, inquit, lingentem pedes bestiam cubitare humi, muto testificantem sono quod sacrum Virginis corpus violare non posset. Tantum habuit admirationis virginitas, ut eam leones ipsi admirati sint. Denique post plurima pro Christo superata certamina, prima feminei sexûs martyr esse meruit. Hanc sancti Patres,

ob eximiam sanctitatem, miris laudibus certatim ornarunt.

IN LAUDIBUS, *fit Commem. S. Theclæ, Virg. et Martyris, Ant.* Casta generatio..., *ψ.* Deus præcinxit..., *ut in Comm. Virg., p. liij. Oratio, Indulgentiam..., p. liv.*

DIE XXIV.

IN VIGILIA

SANCTI FIRMINI,

EPISCOPI ET MARTYRIS.

Officium fit de Feriâ, ut in Psalterio, additis iis quæ sequuntur.

AD MATUTINUM.

Lectiones duæ priores de Scripturâ occurrente, cum duobus Responsoriis, ut notantur in Feriâ.

LECTIO III.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

(Cap. 10.)

IN illo tempore; Dixit Jesus discipulis suis: Euntes, prædicæ dicentes: Quia appropinquavit regnum cælorum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini, Episcopi.

(Lib. 18. de Civit. Dei. cap. 50)

PRIMUM se ab Jerúsalem diffudit Ecclesia, et cum in Judæâ atque Samariâ plurimi credidissent, et in alias gentes ilum est, eis annuntiántibus Evangelium, quos

Christus sicut luminaria et aptâverat verbo, et accenderat Spîritu sancto. Dénique per ipsos, non solùm qui eum et ante passionem et post resurrectionem viderant et audierant, verùm etiã post óbitum eórum, per pósteros eorum, inter horrédas persecutiónes et vários cruciátus ac fúnera Mártyrum, prædicátum est toto orbe Evangélium, contestánte Deo signis, et osténtis, et váriis virtútibus, et Spîritûs sancti munéribus; ut pópuli-géntium credéntes in eum qui pro eórum redemptione crucifíxus est, christiãno amóre veneraréntur sãguinem Mártyrum, quem diabólico furóre fuderunt.

R. Eúntes, prædicáte dicétes quia appropinquávit regnum cœlórum : * Qui récipit vos, me récipit; et † Qui me récipit, récipit eum qui me misit. ψ. Salvábo vos, et éritis benedictio;

nolíte timére : * Qui récipit vos... Glória... † Qui me... (Matth. 10. Zach. 8.)

AD LAUDES.

Post Hymnum, ψ. Elégit Dóminus servum suum, R. Páscere hæreditátem suam. (Ps. 77.)

Ad BENEDIC. Ant. 7. d. In Gentes nunc ego mitto te, aperire óculos eórum; ut convertántur à ténebris ad lucem. (Act. 26.)

Oratio.

CONCEDE nobis, quæsumus, omnipotens Deus, ventúram beáti Firmini Mártyris tui atque Pontíficis solemnitátem cóngruis prævenire honóribus, eamdémque digno pietátis afféctu celebráre; Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Fiunt Suffragia, seu Commemor. communes SS., omisso Suffragio de S. Firmino; et dicuntur Preces flexis genibus, etiã ad Horas.

Vesperæ de Festo sequenti.

DIE XXV. SEPTEMBRIS.
 IN FESTO
SANCTI FIRMINI,
 PRIMI EPISCOPI AMBIANENSIS ET MARTYRIS,
 ECCLESIAE ET DIOECESIS PATRONI.
 SOLEMNE.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feriali.

Ant. 1. J. Eccè ego, eccè ego ad gentem quæ non invocabat nomen meum; expândi manus meas ad pópulum incredulum. (*Is. 65.*)

Ant. 3. a. Repléta est terra ejus idólis; opus mánuum suárum adoravérunt; exaltábitur autem Dóminus solus. (*Is. 2.*)

Ant. 7. b. Pópulus quem ignóro, sérviet mihi; filii aliéni audíto auris obédient mihi. (*2. Reg. 22.*)

Ant. 2. D. Idóla pénitús conteréntur; projiciet homo simulácula, quæ fécerat sibi, ut adoráret. (*Is. 2.*)

Ant. 5. a. Inclinábitur homo ad Factórem suum, et óculi ejus ad Sanctum Israel respicient. (*Is. 47.*)

CAPITULUM. (*Is. 66.*)

MITTAM ex eis qui salváti fúerint, ad eos qui non audiérunt de me, et non vidérunt glóriam meam; et

annuntiábunt glóriam meam géntibus.

R. Nunc vincula tua dirúmpam; interficiam scúlp-tile et conflátile: * Eccè super montes pedes evangeli-zántis, et annuntiántis pacem. *V.* Quàm speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! * Eccè... Glória Patri... * Eccè... (*Nahum, 1. Rom. 10.*)

HYMNUS.

FORTUNATA nimis, Pómpe-lo, pátria

Civis magnánimi; cui caput inclytum

Ornat tincta suo sáanguine láurea

Christi débita mártýri!

SACRO fonte puer tígitur; et fidem

Edóctus, pópulum vel jú-venis docet:

Fit vir, moxque píum Præ-sulis ínfula

Invíto décorat caput.

En fines pátrios désérit, óp-pida

Lustrat præco Dei, rúaque
Gállica ;
Et quocúmquè volat, plúri-
ma civium
Christo millia súbjicit.

OLDÆ finitimos érudit ácco-
las ,

Arvérnis fidei dógmata
núntiat ,

Hinc ultra Lígerim quot
pópulos adit ,

Tot prædas rapit inferis.

O vos , Andégavi , quos pé-
perit Deo ,

Et vos , Bellóvaci , dicite
pósteris ,

Quot Firminús opes , quot
bona grátiae

Vestris contúlerit plagis.

TANTUM Pontíficem prima
Picárdiae

Sedes præ réliquis óbtinet
úrbibus :

Istinc sanguineo trámite
plúrimos

Secum ducet ad æthéra.

IMMORTALE tibi , summe Pa-
ter , decus ,

Quí sancto púgili præmia
déstinas ;

Immortális honor sit quo-
que Filio ;

Par sit laus tibi , Spíritus.
Amen.

¶ Pópulus qui creábitur,
laudábit Dóminum ; R. Quia
prospéxit de excélsso sancto
suo. (Ps. 104.)

Ad MAGNIF. Ant. 7. G.
Eccè opus Dómini coram il-
lo ; et vocábunt eos Pópulus

sanctus , Redémpti à Dómi-
no ; tu autem vocáberis :
Quæsita civitas et non dere-
lictæ ; allelúia. (Is. 62.)

Oratio.

TRIBUE nobis , omnipotens
Deus , ut in solemnitate
beáti Firmini , Mártiris tui
atque Pontíficis , pretiósæ fi-
dei nostræ initia venerántes ,
ejúsdem intercessióne , cres-
cámus in grátia et cognitió-
ne Dómini nostri Jesu Chris-
ti , Filii tui ; Qui tecum...

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feriá.

Ant. 8. c. Occupábit sa-
lus muros tuos , et portas
tuas laudátio ; et erit tibi
Dóminus in lucem sempitér-
nam. (Is. 60.)

Hymnus, Deus Creátor...,
ut in Psalterio, pag. 32.

In cujus fine Doxologia,

UNI sit et Trino Deo

Supréma laus, summum de-
cus ,

De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.

Amen.

Ad Nunc dim. Ant. 5. a.
Habitántibus in regióne um-
bræ mortis lux orta est eis.
(Is. 9.)

Oratio.

DEUS , qui nos de ténebris
in admirábile lumen
tuum , per beátum Firmi-
num , vocáre dignátus es ;
fac ejúsdem sentire præsi-
dia , cujus prædicatióne , ad

veram instituti sumus religionem; Per Dominum nostrum Jesum Christum...

Sic dicitur Completorium per Octavam, quando fit de ed.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Deum qui de tenebris nos vocavit in admirabile lumen suum,
* Venite, adoremus. (1. Petr. 2.)

Psal. Venite..., pag. 2.

HYMNUS.

CHRISto profectus auspice,
Vix Ambiani moenia
Præsul subit, miracula
Simul videntur ingredi.

VERBO tonat, ceu fulmine,
Plenusque Petri spiritu,
Sacris aquis terno die
Ter mille lotos expiat.

QUAM sancta Faustini domus,

Quæ tota Christo subditur,
Largosque fontes gratiæ
Charis propinat civibus!

FIRMIŒ, livor tartari
Tot indolet succëssibus;
Truces Tyrannos suscitât
Tui ministros funëris.

IN cårcerem detruderis;
Durå gravaris compede;
Sed nulla sacram Nûmini
Linguam coërcent vincula.

LIBER sub ipsis prædicas
Legem supernam vinculis;
Invicta mens constat sibi,
Triumphat in doloribus.

Tibi rotas, cruces, rogos
Frustrå minatur cårnifex;

Terrere te tortor nequit,
Tortoris ipse terror es.

TRINO sit ac uni Deo
Laus summa, suprëmum
decus,

Qui Præsulis laboribus
Palmam repëndit Mártyris.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Quæsivit Dominus sibi virum juxta cor suum; et præcepit ei, ut esset dux super populum suum. (1. Reg. 13.)

Psal. Beatus vir, qui..., pag. 3.

Ant. 3. a. Factum est verbum Domini ad eum, dicens: Surge, et vade in civitatem magnam, et prædica in eâ. (Jonæ, 3.)

Psal. Quare fremuerunt gentes..., pag. 3.

Ant. 7. d. Surréxit, et abiit juxta verbum Domini; et cæpit introire in civitatem. (Jonæ, 3.)

Psal. In Domino confido..., pag. 84.

Ÿ. Lingua ejus loquétur judicium: R. Lex Dei ejus in corde ipsius. (Ps. 36.)

LECTIO I.

De Epistolâ primâ beati Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses.

(Cap. 1 et 2.)

GRATIAS ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri faciéntes in orationibus nostris sine

intermissiōe, mēiores opēris fidei vestræ, et labōris, et charitātis, et sustinētiæ spei Dōmini nostri Jesu Christi, ante Deum et Patrem nostrum; sciētes, Fratres dilēcti à Deo, electiōnem vestram; quia Evāgēlium nostrum non fuit ad vos in sermōne tantum, sed et in virtūte, et in Spīritu sancto, et in plenitūdine multā;... Ipsi scitis, Fratres, intrōitum nostrum ad vos, quia non inānis fuit. Sed antē passi, et contumēliis affēcti, sicut scitis, fidūciam habuimus in Deo nostro, loqui ad vos Evāgēlium Dei, in multā sollicitūdine.

R. Dixit Dōminus illi: Noli timēre, sed * Lōquere et ne taceas, propter quod ego sum tecum; quōniām pōpulus est mihi multus in hac civitatē. **Ÿ.** Scient quia ego sum Dōminus Deus eōrum; et dabo eis cor, et intēlligent; aures, et audient. * Lōquere... Glōria.... *Repet.* **R.** Dixit..., usquē ad **Ÿ.** (*Act. 18. Baruch, 2.*)

LECTIO II.

Exhortatio nostra non de errōre, neque de immunditiā, neque in dolo; sed, sicut probāti sumus à Deo, ut crederētur nobis Evāgēlium; itā lōquimur non quasi hominibus placē-

tes, sed Deo qui probat corda nostra. Neque enim aliquāndō fūimus in sermōne adulatiōnis, sicut scitis, neque in occasiōe avaritiæ, Deus testis est, nec quærēntes ab hominibus glōriam, neque à vobis, neque ab aliis. Cūm possēmus vobis ōneri esse, ut Christi Apōstoli; sed facti sumus parvuli in mēdio vestrūm, tantūm si nutrix sōveat filios suos. Itā desiderāntes vos cupidē, volebāmus tradere vobis non solūm Evāgēlium Dei, sed etiā animas nostras; quōniām charissimī nobis facti estis.

R. Incitabātur spīritus ejus in ipso, videns idololatricā dēditam civitatē: * Disputābat igitur in foro, per omnes dies, ad eos qui āderant. **Ÿ.** Surrēxit quasi ignis, et verbum ipsius quasi fācula ardēbat. * Disputābat... (*Act. 17. Eccli. 48.*)

LECTIO III.

Vos testes estis, et Deus, quān sanctē, et justē, et sine querelā, vobis qui credidistis, fūimus; sicut scitis, quāliter unumquēque vestrūm (sicut pater filios suos) deprecāntes vos, et consolāntes, testificāti sumus, ut ambularētis dignē Deo, qui vocāvit vos in suum regnum, et glōriam. Ideō et nos grātias āgimus

Deo sine intermissione, quoniam, cum accepissetis à nobis verbum auditus Dei, accepistis illud, non ut verbum hominum, sed (sicut est verè) verbum Dei, qui operatur in vobis, qui credidistis... Quæ est enim nostra spes aut gaudium, aut corona gloriæ? Nonne vos ante Dominum nostrum Jesum Christum estis in adventu ejus? Vos enim estis corona nostra et gaudium.

R. Intendebant turbæ his quæ dicebantur, videntes signa quæ faciebat. * Cum verò credidissent evangelizanti de regno Dei, † Baptizabantur viri ac mulieres. V. Locutus est omnia verba quæ dixerat Dominus; et fecit signa coram populo, et credidit populus. * Cum... Gloria... † Baptizabantur... (Act. 8. Exod. 4.)

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Hic erat edoctus viam Domini, et fervens spiritu loquebatur; et docebat diligenter ea quæ sunt Jesu. (Act. 18.)

Psal. Conserva me...., pag. 104.

Ant. 6. F. Dominus augēbat qui salvi fierent quotidie in idipsum: (Act. 2.)

Psal. Cæli enarrant...., pag. 39.

Ant. 5 a. Gentes glorificabant verbum Domini; dis-

seminabatur autem verbum Domini per universam regionem. (Act. 13.)

Psal. Omnes gentes...., pag. 149.

V. Annuntiavi, et locutus sum; R. Multiplicati sunt super numerum. (Ps. 39.)

LECTIO IV.

(Ex actis apud Bosquet. et Eccl. Amb. monumentis.)

FIRMINUS Pompelonensis, patre Firmo, ordinis senatorii viro, matre Eugeniâ natus, cum annorum esset ferè septemdecim, à patre traditus est Honesto, Nemausensi Presbytero, ut literis liberalibus et Christianâ disciplinâ erudirètur. Hoc magistro tantos progressus fecit, ut post annos septem, ab Honorato, Tolosatum Episcopo, factus sit Presbyter, et passim pro Honesto jam sene officium prædicationis impleret. Post aliquot annos, ab eodem Honorato ordinatus Episcopus, jussus est evangelium gentibus prædicare. Igitur anno ætatis primo et tricésimo, cupiens conceditæ sibi dispensationis munus exercere, relictâ patriâ, in Galliam venit, quam ferè totam peragravit. Ac primò accessit ad Aginnensem civitatem, ubi aliquândiù cum Eustachio Presbytero commoratus, populum doctrinæ ver-

bo et vitæ exémplo in fide confirmávit. Indè in Arverniam tránsiens, plúrimam illius gentis partem ad Christum addúxit, et Arcádium ac Rómulum, acérrimos idolorum propugnátóres, confutávit et baptizávit. Hinc conténdit Andegávum, in quâ civitatè docendâ cùm menses quíndecim posuisset, quàm plúrimos ad fidem perdúxit. Indè perréxit in Neústriam, ubi multos Christo lucrifécit. Illic áudiens Christiános Bellováci à præside Valério várius cruciátibus torquéri, eò se cóntulit, et Evangélium diù noctúque prædicans, à Sérgio præside, qui Valério succésserat, conjéctus est in víncula, et virgis crudelissimè cæsus.

R. Venérunt ad eum in hospítium plúrimi, * Quibus exponébat testificans regnum Dei, suadénsque eis de Jesu, à manè usquè ad vésperam. †. Descendérunt multi quæréntes judícium et justítiam. * Quibus exponébat... (*Act. 28. 1 Mach. 2.*)

LECTIO V.

MORTUO præside, et Bellováci in fide confirmátis, excúrrit in Mórinos; ac tandem sexto die Idús Octóbris, Ambiánum pervénit, receptúsque est à Faustino senátóre, quem baptizávit

unà cum Auséntio Hilário, viro primário, et Attiliá, Agrippíni quondàm cónjuge claríssimâ, omnique eórum familiâ, ádeò ut exígui témporis spátio, ad fidem vénerint hóminum tria ferè millia. Quæ autem docébat, ea miráculis confirmábat; nam paralytícos erigébat, dæmónia ejiciébat; hómines dues à leprâ mundávit, óculum excússum Casto, Andrææ filio, restituit, febres morbósque plúrimos, invocáto Patris et Filii et Spíritus sancti nómine, dépulit. Intéreà Valérius Sebastíanus præses, qui tunc Tréviris erat, áudiens ea quæ per Firminum Ambiáni fiébant, eò properávit. Quò cùm venisset, in tribunáli sedens, edíxit ut univérsti post trídium ad Prætórium Æmiliánum adéssent. Cùm eò convenissent omnes Tribúni militum, curiáles et templórum sacerdótes, imperatórum Décii et Valeriáni edícta de cultu Deórum propónit; tùm Auxilius curiális, idémque templórum Jovis et Mercúrii sacérdos, Firminum non ultrà feréndum dictitat; eum auctórem fuisse non plebi solúm, sed et senátóribus ómnibus, ut, repudiáto deórum cultu, Christiánam religiónem amplecteréntur. Sebastíanus

suis militibus præcepit, ut sibi, post bídium, ad spectacula theátri, ad Clypiánam portam, Firmínium sisterent.

R. Compuncti sunt corde, et dixerunt: Quid faciémus? Pœniténtiam, inquit, ágite, * Et baptizétur unusquisque vestrúm in nómine Jesu Christi, in remissionem peccatórum. † Abjícite deos aliénos qui in médio vestri sunt. * Et... (*Act. 2. Gen. 35.*)

LECTIO VI.

Id ubi Firmínus audívit, póstero die ultrò accédit ad Prætórium, et unum Deum omnipoténtem docet adorándum, simulácula verò exterminánda. Præses eum obtestátur, ut ad avítam religionem rédeat, mináturque ei, nisi id fáciat, ómnium tormentórum génera. Cui Firmínus: Cógnum tibi sit, Præses, me torménta tua, quæ mihi promittis, non formidáre. Quò majóra erunt, eò major mihi ánimus ad ea fórtiter toleránda à Deo meo addétur. Sebastíanus páriter cum univérsâ pópuli coronâ viri constántiam admirátus, non ausus est eum ad torménta dare, ne tumúltus in pópulo orirétur; sed custódibus tráditum, noctu clàm in cárcere, cápité truncári jussit. Beá-

tus Mártýr spiculatórem conspicátus, magno præ gáudio lácrymans, sic precári cœpit: Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, pastor bone, qui me ad tuórum Fidélium vocáre dignátus es consórtium; dignáre ergò, Rex pie, Rex clementíssime, hos misericórditer custodíre, quos ministério nostro tibi acquirere voluísti. His dictis, secúri percússus est, die séptimo Caléndas Octóbris. Corpus ejus, quod in frusta secári et abscondi Præses jússerat, ne à Christiánis colerétur, Faustinus nocte sústulit è cárcere, et in suo cœmetério, quod Abládana dicebátur, cum aromatibus et linteaminibus pretiósus cóndidit; quo in loco diù illud quiévit, Deusque virtútes innumerábiles operátus est. Porrò sanctus Firmínus non diécésis modò Ambianénsis, sed et Pompelonénsis patrónus est.

R. Magnificabátur nomen Dómini Jesu: * Ità † Fórtiter crescébat verbum Dei, et confirmabátur. † Deseréntes ceremónias patrum suórum, quæ in multitúdine deórum erant, unum Deum cœli coluérunt. * Ità fórtiter... Glória Patri... † Fórtiter crescébat... (*Act. 19. Judith, 5.*)

IN IH. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Cum perambulasset partes illas, et cohortatus eos fuisset multo sermone, factæ sunt illi insidiæ. (*Act.* 20.)

Psal. Exaudi, Deus, orationem..., *pag.* 428.

Ant. 4. E. Qui increduli fuerunt, suscitaverunt et ad iracundiam concitaverunt animas gentium. (*Act.* 14.)

Psal. Cantate Dómino.... Cantate..., *pag.* 52.

Ant. 2. D. Adduxerunt eum ad tribunal, dicentes: quia contra legem hic persuadet hominibus colere Deum. (*Act.* 18.)

Psal. Dóminus regnavit, exultet..., *pag.* 54.

¶ Eripiēs me de contradictionibus pópuli: R. Constitues me in caput gentium. (*Ps.* 17.)

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

(*Cap.* 16.)

IN illo tempore; Dixit Jesus discipulis suis: Euntes in mundum univēsum, prædicāte Evangelium omni creatūræ. Et reliqua.

Homília sancti Joánnis

Chrysóstomi.

(*Homil.* 7. in *Epist.* 1. ad

Cor. §. 6.)

DICEBAM nuper Apóstolos ea quæ prædicarunt, nunquā prædicatūros fuís-

se, nisi divinā movēte grātiā; et non modò id non perfectūros, sed neque hæc de re consultatūros fuisse. Age verò, hodiè quoque eam rem excutiāmus, ostendamusque non potuisse eos id suscipere vel cogitare, nisi Christum secum habuissent; non quia imbecilli adversus fortes, non quia pauci contra multos, non quia páuperes contra divites, non quia indócti contra sapientes áciem instruēbant; sed quia præjudicatæ opinionis magna vis erat. Scitis enim nihil apud homines validius esse vétéris consuetudinis tyránnide.... Nihil enim ità turbat animum, etiāsi útilē quidpiam aggrediatur, ut innovare et peregrinum quid inducere, máximè cū de cultu Religiónis et de Dei glóriā ágitur.

R. Certámen forte dedit illi, ut vinceret, et sciret quóniam ómnium poténtior est sapiéntia; * Descenditque Dóminus cum illo in fóveam, et in vínculis non dereliquit illum. ¶ Accedens Tribúnus, apprehéndit eum, et jussit eum alligari caténis. * Descenditque... (*Sap.* 10. *Act.* 21.)

LECTIO VIII. (§. 7.)

NON modò à consuetudine ad consuetudinem tra-

hébant, sed à consuetudine securitatem habente ad rem pericula minitantes. Credentem enim statim accidebat publicari, pelli, à patriâ excidere, ab omnibus odio haberi, communem hostem esse et suis et alienis. Itaque etiamsi vocassent à novitate ad consuetudinem, etiam sic difficilis res fuisset; cum autem à consuetudine ad novitatem vocarent, et hæc adessent mala; cogita quantum erat illud impedimentum! Præter ea autem quæ dicta sunt, aliud non levius erat quod mutationem difficilem redderet. Ad consuetudinem enim et ad pericula id addas, quod hæc præcepta onerosiora essent; et ea, à quibus abducebant, levia et facilia. Nam à fornicatione ad castitatem vocabant, ab amore vitæ ad mortem, ab ebrietate ad jejunium, à risu ad lacrymas et compunctionem, ab avaritiâ ad paupertatem, à securitate ad pericula; et per omnia extremam exigebant accurationem.

R. Non in vacuum cucurri, neque in vacuum laboravi; * Sed, etsi immolor supra sacrificium, et obsequium fidei vestræ, gaudeo, et congratulor omnibus vobis; id ipsum autem et vos

gaudete, et congratulamini mihi. γ. Non mihi contingat parcere animæ meæ in omni tempore tribulationis; * Sed... (Philipp. 2. 1. Mach. 13.)

LECTIO IX. (§. 9.)

ITAQUE eâ de causâ maxime admirari illos oportebat, quod barbaris hominibus persuaserint, ut talem fidem susciperent, et bonam de futuris spem haberent, ac depositâ priorum peccatorum sarcinâ, cum magnâ animi alacritate deinde pro virtute labores susciperent, et ad sensibilia nulla inhærent, omnibusque corporeis rebus superiores effecti, spiritalia acciperent dona; ac Persa, Sarmata, Maurus et Indus, scirent animæ expiationem, Dei potentiam, et benignitatem ineffabilem, fidei philosophiam, Spiritus sancti adventum, corporum resurrectionem, et vitæ immortalis dogmata. Hæc quippe omnia et his plura barbarorum genera Piscatores in Baptismo mysteriis initiantes, philosophari suaserunt.

R. Non recedet memoria ejus, et nomen ejus requiratur à generatione in generationem: * Sapientiam ejus enarrabunt gentes, et laudem ejus enuntiabit Ecclesia. γ. Hic est qui fuit in

Ecclésiâ, et cum pátribus nostris, qui accépit verba vitæ dare nobis. * Sapiéntiam... Glória Patri... * Sapiéntiam ejus... (*Eccli.* 39. *Act.* 7.)

Te Deum...

AD LAUDES.

Psalmi de Dominicâ.

Ant. 3. a. Mihi data est grátia hæc in géntibus evangelizare investigábiles divítias Christi. (*Ephes.* 3.)

Ant. 7. a. Opus meum vos estis in Dómino; et si áliis non sum Apóstolus, sed tamen vobis sum. (*1. Cor.* 9.)

Ant. 8. G. Signa apostolatús mei facta sunt super vos in omni patiéntiâ, in signis et prodigiis et virtútibus. (*2. Cor.* 12.)

Ant. 5. a. Dei ædificatio.

CANTICUM. (*Baruch*, 5.)

EXUE te, Jerúsalem, stolâ luctús et vexatiónis tuæ; * et indue te decóre et honóre ejus, quæ à Deo tibi est, sempitérnæ glóriæ.

Circumdabit te Deus diploide justitiæ, * et impónet mitram cápiti honóris æterni.

Deus enim osténdet splendórem suum in te, * omni qui sub cælo est.

Nominábitur enim tibi nomen tuum à Deo in sempitérnum: * Pax justitiæ, et Honor pietátis.

Exúrge, Jerúsalem, et

sta in excélso, * et circúmspice ad oriéntem;

Et vide colléctos filios tuos ab oriénte sole usque ad occidéntem, * in verbo sancti gaudéntes Dei memóriâ.

Exiérunt enim abs te pédibus ducti ab inimicis; * addúcet autem illos Dóminus ad te, portátos in honóre, sicut filios regni.

Glória Patri...

Idem Canticum dicitur per Octavam, quandò fit de eâ.

Ant. Dei ædificatio estis: secúndum grátiam quæ data est mihi, ut sápiens architèctus, fundaméntum pòsui. (*1. Cor.* 3.)

Ant. 2. D. State, et tenéte traditiónes quas didicistis; ipse autem qui dedit spem bonam in gratiâ, corda vestra confirmet in omni ópere bono. (*1. Thessal.* 2.)

CAPITULUM. (*1. Thess.* 4.)

FRATRES, rogámus vos et obsecrámus in Dómino Jesu, ut, quemádmódum accepístis à nobis quómódò opórteat vos ambuláre et placére Deo, sic et ambulétis; ut abundétis magis.

HYMNUS.

FIRMINUS látebrâ cárceris érutus,

Se rursùm próperat sistere Præsidi,

Declarátque palàm númina
 géntium
 Scalpris orta paréntibus.
 Non sic noster, ait, fictilis
 est Deus :
 Mundo quidquid inest cón-
 didit et regit ;
 Terris omnípotens imperat
 et polo ,
 Ipsis jura dat inferis.
 FIRMAT prodigiis dicta vir
 éloquens :
 Mundat voce lepram, lace-
 caréntibus
 Visum restituit ; deficiénti-
 bus
 Vires inserit ártubus.
 Pro tot munéribus quod tibi
 præmium
 Hostes sacrilegi, Vir pie,
 cónferent ?
 Mortem. Christicolæ quid
 pretiósus
 Det gens ímpia mártiri ?
 At, ne supplicium Præsulis
 óptimi
 Cives commóveat, clàm
 scelus ímprobi
 Patrant carnifices, subque
 cavâ specu
 Cum trunco caput occu-
 lunt.
 In cæco pósitas cárceris án-
 gulo
 Sacri reliquias córporis
 éripit
 Faustini píetas, et redolén-
 tium
 Succis ungit arómatum.
 O Sanctæ fidei víctima,
 Póntifex !

Nostros usquè favens sic
 ánimos rege ,
 Ut quidquid tua vox edó-
 cuit patres ,
 Nati móribus éxprimant.
 Sit laus summa Patri, sum-
 máque Filio ,
 Qui dant mártýribus vin-
 cere per neces ;
 Qui das mártýribus præmia
 cónsequi ,
 Laus compar tibi, Spíri-
 tus. Amen.

✠. Non fecit táliter (Dó-
 minus) omni nátióni ; R. Et
 judícia sua non manifestá-
 vit eis. (*Ps. 147.*)

Ad BENEDIC. Ant. 6. F.
 Grátias ágimus Deo, quó-
 niàm, cùm accepissétis à
 nobis verbum audítus Dei,
 accepístis illud, non ut ver-
 bum hóminum, sed (sicut
 est verè) verbum Dei. Quæ
 est enim nostra spes, aut
 coróna glóriæ ? Nonne vos
 ante Dóminum ; allelúia. (1.
Thess. 2.)

Oratio.

DEUS, qui gentis nostræ
 primitias, beáti Firmini,
 Mártiris tui atque Pontíficis
 prædicatióne et miráculis,
 Ecclésiæ tuæ aggregári vo-
 luísti, fac, quæsumus, ut
 illius doctrinâ et labóribus
 in Christo géniti, in Evan-
 gélio quod prædicávit, im-
 móbiles permaneámus ; Per
 eúndem Dóminum nos-
 trum Jesum Christum...

AD HORAS.

In fine Hymn. Doxologia,

UNI sit et trino Deo

Suprema laus, summum
decus,

De nocte qui nos ad suæ

Lumen vocavit gloriæ.

Amen.

Psalmi de Dominicâ.

AD PRIMAM.

Ant. Mihi data est.

CANON.

Ex antiquis Constitutionibus
Ecclesiârum Orientalium.(Tomus 2. Concil. Labb.
pag. 350. c. 62.)

SANCTORUM Mârtyrum, et
S omniû qui bonum cer-
tamen pro Christo, ejusque
orthodoxâ fide certârunt,
ossa deponantur in ecclé-
siis, et monastériis; ut emâ-
nent ex iis sanitates, et uti-
litates ægrôtis, infirmis,
paralyticis, et indigéntibus
aliis. Eorum fiat quotannis
commemoratio ab universâ
Christiânâ plebe; nec repu-
téntur ut reliqui mórtui;
sed máximus deferátur il-
lis honor; quóniam amici
Dei, et Ecclesiæ diadéma et
corónâ. Suo quippe pretioso
sanguine, cornu Christiænæ
religiônis extulérunt præ-
cunctis géntibus et pópulis.

AD TERTIAM.

Ant. Opus meum.

CAPITULUM. (Coloss. 1.)

EVANGELII factus sum ego
minister secúndum dis-

pensationem Dei quæ data
est mihi in vos, ut impleam
verbum Dei.

R. *breve.* Confitébor tibi
in pópulis, Dómine; * Alle-
lúia, allelúia. R. Confité-
bor... V. Et psallam tibi in
natióibus. * Allelúia... Gló-
ria Patri... R. Confitébor...
(Ps. 107.)

V. Pronuntiávi ómnia judi-
cia oris tui; R. In viâ testi-
moniórum tuórum delectá-
tus sum. (Ps. 118.)

Oratio, Deus, qui gen-
tis..., *ut suprâ ad Laudes;*
et sic ad Sextam et No-
nam.

AD SEXTAM.

Ant. Signa.

CAPITULUM. (1. Cor. 2.)

SERMO meus et prædicatio
mea, non in persuasibili-
bus humanæ sapiéntiæ ver-
bis, sed in ostensióne spi-
ritûs et virtútis; ut fides
vestra non sit in sapiéntiâ
hóminum, sed in virtute
Dei.

R. *breve.* Veritatem tuam,
et salutare tuum dixi; * Al-
lelúia, allelúia. R. Veritá-
tem... V. Non abscondi mi-
sericórdiam tuam, et veri-
tatem tuam. * Allelúia, al-
lelúia. Glória Patri... R. Ve-
ritatem tuam, et salutare...
(Ps. 39.)

V. Ignitum elóquium tuum
veheménter; R. Et servus
tuus diléxit illud. (Ps. 118.)

AD NONAM.

Ant. State.

CAPITULUM. (1. Reg. 12.)

ABSIT à me ut cessem orá-
re pro vobis ; timéte Dó-
minum , et servite ei in ve-
ritáte et ex toto corde ves-
tro.

R. breve. Réspice de cœ-
lo, Dómine, et visita vi-
neam istam ; * Allelúia, al-
lelúia. R. Réspice... V. Et
périfice eam quam plantávit
dextera tua. * Allelúia, alle-
lúia. Glória... R. Réspice...
(Ps. 79.)

V. Non discédimus à te ,
vivificábis nos ; R. Et no-
men tuum invocábimus.
(Ps. 79.)

AD II. VESPERAS.

*Psalmi de Dominicá, ul-
timo excepte, cujus loco di-
citur Psal. Crédidi, prop-
ter..., pag. 120.*

Ant. 1. D. Grátia data
est mihi in vobis : Evangélii
factus sum mínister secún-
dum operatióem virtútis
Dei. (Ephes. 3.)

Ant. 4. E. Non enim sub-
terfúgi quóminùs annuntiá-
rem omne consílium Dei
vobis. (Act. 20.)

Ant. 3. a. Excipiéntes
verbum cum gáudio Spíri-
tùs sancti, convérsi estis ad
Deum à simulácris , servíre
Deo vivo et vero. (1.
Thess. 1.)

Ant. 8. e. Testis mihi est

Deus, quómodò cúpiam om-
nes vos in viscéribus Jesu
Christi ; et hoc oro, ut chá-
ritas vestra magis ac magis
abúndet. (Philipp. 1.)

Ant. 5. a. Et nunc com-
méndo vos Deo et verbo
grátiae ipsius, qui potens
est ædificáre et dare hære-
ditátem in sanctificátis óm-
nibus. (Act. 20.)

CAPITULUM. (2. Petr. 1.)

FRATRES, satágitte ut per
bona ópera, certam ves-
tram vocatióem et electi-
onem faciátis ; hæc enim fa-
ciéntes, non peccábitis ali-
quándò. Dabo autem ópe-
ram et frequénter habére
vos post óbitum meum, ut
horum memóriam faciátis.

HYMNUS.

(Delfaut, Can. Amb.)

URBEM, paréntes, se quo-
que désert
Firminus ; ut quò non sine
Spíritùs

Cœléstis afflátu vocátur,
Appróperet generósus exul.
ANDES, Agénnæ, Bellóvací
moras

Christi nequibunt néctere
míliti,

Húc tendit ardens, nec
cruéntos

Mille timet moritúras en-
ses.

AUDIRE vocem jàm vídeor
tuam,

Facúnde præco ! dùm lóque-
ris, fides

Victrix in altum pectus intrat,

Et vitiū procul ire cogit.
Hinc te Tyrānni pēdere cōgitant;

Sed non relinquis præpōsitus gregem :

Pastōris est veri, lupōrum
Dente prius rābido secāri.
CLAM colla tortor Mārtyris
āmputat,

Labēmque magno pōnere
nōmini

Prægēstit ; at fuso cruóre,
Majus erit vēniens in ævum.

Sit summa Patri, summāque
Filio ;

Utrique compar sit tibi,
Spiritus ,

Laus , qui coronāsti suprēmos

Pontificis mēriti labōres.
Amen.

Ÿ. Anima mea Dōmino vivet ;
R. Et semen meum sērviet ipsi. (*Ps. 21.*)

Ad MAGNIF. Ant. 3. C.
Ut filios meos charissimos mōneo ;
nam in Christo Jesu per Evāgēlium
ego vos gēnui ; rogo ergō vos ,
imitatōres mei estōte , sicut et
ego Christi ; allelūia. (*1. Cor. 4.*)

Oratio, Deus , qui gentis... ,
ut suprā ad Laudes , pag. 463.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominicā. Reliqua,
ut notatur , pag. 454.

DIEBUS

**INTRA OCTAVAM
SANCTI FIRMINI ,**

**PRIMI EPISCOPI AMBLIANENSIS
ET MARTYRIS.**

Semiduplex.

Omnia, ut in *Festo* , pag. 455 ,
exceptis iis quæ sequuntur.

Per totum Officium, Psalmi de Feriā.

AD MATUTINUM.

*Tres Antiphonæ , Ÿ. et R(B)R. à Nocturno Festi ,
secundū Feriam occurrentem.*

*Lectio j. de Scripturā occurrente ;
Lectio ij. et iij. ut habentur infrā pro
undāque die.*

AD LAUDES.

*Antiphonæ cum Canticis ,
ut in die.*

AD HORAS.

Omnia, ut in *die. Canon*
legitur ut in *Feriā.*

AD VESPERAS.

*Antiphonæ cum aliis , ut in
secundis Vesperis Festi ,
et sic ad Completorium.*

¶ *Dominicā quæ intra Octavam ,
aut in ipsā die Octavā occurrit ,
totum Officium fit de Dominicā ,
ut in Psalterio , incipiendo à I. Vesperis
quæ erunt integræ de Sabbato ante
Dominicam occurrentem , cum
Commemoratione Octavæ in utrisque
Vesperis et Laudibus.*

DIE XXVI.

DE OCTAVA.

LECTIO II.

Sermo sancti Joannis

Chrysostomi.

(De SS. Juvent. et Max.
num. 3.)

NON indignum fuerit Mártires, et columnas, et scópulos, et turres, et luminária, et tauros simul appellare. Nam Ecclesiám sicut columináe sústinent, sicut turres mániant, et sicut scópuli, omnes undárum assúltus repulérunt, multam intérim ipsi servántes tranquillitátem. Sicut luminária, ténebras impietátis discussérunt; et sicut tauri, ánimo promptitudinéque eádem, suáve Christi jugum traxére. Idcirco sápe eos invisámus, túmulos osculémur, magnáque fide reliquias eórum contingámus; ut indè benedictiónem aliquam assequámur.

LECTIO III.

ETENIM sicut milites vétéra in præliis sibi inflicta regi monstrántes, fidénter loquúntur; ità et illi in mánibus abscissa cápita gestántes, et in médium afferéntes, quæque volúerint, apud Regem cælórum impetráre possunt. Proindè magná fide promptitudinéque húc veniámus; quò, visis

Sanctórum monuméntis, et considerátis eórum præmiis, indè vários thesáuros undequáque colligámus; et per præsentem vitam, ità, juxta voluntátem Dei, transeámus, ut in portum æternitátis cum multis mércibus ingrediámur.

IN VESPERIS, *fit Commem.*
SS. Cosmæ et Damiani,
Martyr. Ant. Cùm vos...,
¶. Multæ..., *ut in Comuni*
plurium Mart. pag. xv.
Oratio, Magnificet..., ut
infra.

DIE XXVII.

DE OCTAVA.

LECTIO II.

Ex libro sancti Augustini,
Episcopi, contra Faustum.

(Lib. 20. cap. 21.)

POPULUS Christiánus memórias Mártýrum religiósá solemnitate concélebrat, et ad excitándam imitationem, et ut méritis eórum consociétur; atque orationibus adjuvétur; ità tamen ut nulli Mártýrum, sed ipsi Deo Mártýrum, quamvis in memórias Mártýrum, constituámus altária. Quis enim Antistitum in locis Sanctórum córporum assístens altári, aliquándò dixit: Offérimus tibi, Petre, aut Paule, aut Cypriáne? sed quod offértur, offértur Deo qui Mártýres coronávit, a-

pud memórias eórum quos coronávit, ut ex ipsórum locórum admonitióne, major affectus exúrgat, ad acuendam charitátem, et in illos quos imitari possumus, et in illum quo juvante possumus. Cólimus ergò Mátyres eo cultu dilectiōnis et societátis, quo et in hác vitá colúntur sancti hómines Dei, quorum cor ad talem pro evangélicá veritatē passiōem parátum esse sentimus. Sed illos tantò devótiùs, quantò securiùs post incérta ómnia superáta, quantò étiam fidentióre laude prædicámus jam in vitá felicióre victóres, quàm in istá adhuc pugnántes.

LECTIO III.

De SS. Cosmá et Damiano.

Ex Libro sancti Gregórii Turonénsis, de glóriá Mátyrum.

(Lib. 1. cap. 98.)

Duo gémini, Cosmas et Damiánus, arte médici, postquàm Christiáni effecti sunt, solo virtútum mérito et oratiōum intervéntu, infirmitates languéntium depellébant. Qui diversis cruciátibus consummáti, Cœlitibus sunt conjúcti, multa mirácula incolis ostendéntes. Nam si quis infirmus ad eórum sepúlcrum fide plenus oráverit, statim adipiscitur medicínam. Réferunt

étiam plerique apparére eos per visum languéntibus, et quid fáciant, indicáre; quod cum fécerint, sani discédunt. [Hi fuisse Arabes tradúntur, et antiquíssimo ritu colúntur tam in orientáli quàm occidentáli Ecclesiá. In séptimá Synodo OEcuménicá légitur horum Mátyrum imáges in Basilicis et in privátis ædibus depictas coli solére; ibique narrántur mirácula, ipsórum patrocínio à Deo impetráta. Dicúntur à Græcis Anárgyri, quòd medicínam absque argénto exercérent. Eórum nómina Cánoni Missæ insérta sunt].

IN LAUDIBUS, *sit Commem.*
SS. Cosmæ et Damiani, Mátyrum,

Ant. Beáti, qui persecutiōnem patiúntur propter justitiam; quóniam ipsórum est regnum cœlórum. (Matt. 5.)

ψ. Salus justórum à Dómino; R. Et protéctor eórum in tempore tribulatiōnis. (Ps. 36.)

Oratio.

MAGNIFICET te, Dómine, sanctórum tuórum Mátyrum Cosmæ et Damiáni veneránda solémnitas; quá et illis glóriam sempitérnam, et opem nobis ineffábilī providentiá contulisti; Per Dóminum nostrum...

DIE XXVIII.

DE OCTAVA.

LECTIO II.

Sermo S. Máximi, Episcopi.
(Serm. 77.)

CUM ómnium sanctorum Mátyrum, Fratres, devotissimè memóriam celebrare debémus; tùm præcipuè eorum solémnitas totà nobis veneratióne curanda est, qui in nostris domicíliis propriam ságuinem profuderunt. Nam licèt universi sancti ubique sint, et ómnibus prosint; specialiter illi tamen pro nobis intervéniant, qui et supplicia per tulère pro nobis. Martyr enim cùm pátitur, non sibi tantum pátitur, sed et civibus; sibi enim pátitur ad præmium, civibus ad exemplum; sibi pátitur ad requiem, civibus ad salutem. Exemplo enim eorum, didicimus Christo credere, didicimus contuméliis vitam ætérnam quærere, mortem didicimus non timère. Videte ergò quid Mátyribus debeámus, in quo alter tortus est, ut alter salvaretur; alter morti addietus est, ut álius vitá potirétur ætérná; postremò sanctus occisus est, ut mortem peccátor eváderet.

LECTIO III.

BEATI igitur Mátyres nec sibi vixerunt, nec sibi

sunt mórtui. Exemplum enim nobis dereliquerunt, benè vivendo, conversatiónis; tolerando fórtiter, passiónis. Nam idéò Dóminus per totum mundum diversis in locis pati Mátyres voluit, ut tanquàm idónei testes nos præsentí quoque fidei exemplo suæ confessiόνis urgérent; ut humana fragilitas, quæ prædicatióni Dominicæ áditu longióre vix credit, vel præsentí oculórum testimonio, mátyrio créderet beatórum. Cuncti igitur Mátyres devotissimè percolendi sunt; sed specialiter ii venerandi, quorum Reliquias possidémus. Illi enim nos oratióibus adjuvant, isti étiam adjuvant passióne. Cum his autem nobis est familiáritas; semper enim nobiscum morántur, hoc est, et in corpore nos vivéntes custódiunt; et de corpore cedéntes excipiunt. Et idéò, Fratres, venerémur eos in sæculo, quos defensóres habére possumus in futuro; et sicut eos óssibus paréntum nostrórum júngimus, ità et fidei imitatióne júngámur. In nullo enim ab ipsis separári poterimus, si sociémur illis tam religióne quàm corpore.

Vesperæ de Festo sequenti.

DIE XXIX.
IN FESTO
SANCTI MICHAELIS,
ARCHANGELI, ET OMNIUM
SS. ANGELORUM.

Duplex-Majus.

IN I. VESPERIS.

*Psalmi de Ferial; et sic
 in totò Officio.*

*Ant. 1. f. Vidi Dóminum
 sedéntem super solum ex-
 césum et elevátum; Séra-
 phim stabant super illud.
 (Is. 6.)*

*Ant. 2. D. Sónitus alarum
 Chérubim audiebátur quasi
 vox Dei omnipoténtis lo-
 quéntis. (Ezech. 40.)*

*Ant. 6. F. Séraphim cla-
 mábant alter ad álterum :
 Sanctus, Sanctus, Sanctus,
 Dóminus Deus exercituum ;
 plena est omnis terra glóriâ
 ejus. (Is. 6.)*

*Ant. 7. c. De throno pro-
 cedébant fúlgura, et voces
 et tonítrua ; et septem lám-
 pades ardéntes ante thro-
 num, qui sunt septem Spí-
 ritus Dei. (Apoc. 4.)*

*Ant. 8. G. Data sunt (An-
 gelo) incénsa multa, ut da-
 ret de oratióibus Sanctó-
 rum ómnium super altáre
 áureum, quod est ante thro-
 num Dei. (Apoc. 8.)*

CAPITULUM. (Hebr. 12.)

ACCESSISTIS ad Sion mon-
 tem, et civitátem Dei
 vivéntis, Jerúsalem coelés-

tem, et multórum míllium
 Angelórum frequéntiam, et
 Ecclésiám primitivórum, qui
 conscripti sunt in coelis.

HYMNUS. (Santol. Vict.)

CHRISTE, qui sedes Olym-
 po,
 Par Deo Patri Deus,
 Quem tremiscunt intuendo
 Purióres spíritus,
 Da choris junctos supérnis
 Ore puro psállere.

INTER omnes fulguránti
 Ense victor émicat,
 Qui draconis insoléntem
 Cántudit feróciám ;
 De polo trusit rebéllem
 In profúnda tártara.

DUM supérbum sternis
 hostem,

Intonas : Quis ut Deus !
 Obstináta turba præceps
 Clade commúni ruit ;
 Te triumphántem coronat,
 Qui tibi dat vincere.

SIT supréma laus Parénti
 Qui creávit ómnia ;
 Filióque, qui redémit
 Morte nos volens suâ ;
 Par et illi, cujus almo
 Recreámur hálitu. Amen.

¶ Qui sedes super Ché-
 rubim, osténde faciém tu-
 am ; R. Et salvi érimus.
 (Ps. 79.)

Ad MAGNIF. Ant. 2. D.
 Dómine exercítuum, Deus
 Israel, qui sedes super Ché-
 rubim, tu es Deus solus
 ómnium regnórum terræ ;
 tu fecisti coelum et terram.
 (Is. 37.)

Oratio, Deus, qui miro...,
ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. de Octav. S. Firmini, Episc. et Mart.
Ant. Ut filios..., *ŷ.* Anima mea..., ut in *II. Vesp. Festi*, pag. 466. *Oratio*, Deus, qui..., ut in *die*, pag. 463.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Dóminum quem adorant omnes Angeli, * Venite, adorémus. (*Ps.* 96.)

Psal. Venite..., pag. 2.

HYMNUS.

QUOTQUOT astant, sempiternum
Qui tribúnal ámbiunt,
Hi tot ardent imperántis
Ferre jussa præpetes;
Ire terris, et redire,
Sacra per commércia.

Tu decóre vincis omnes,
Alitum pulchérime;
Assides Deo propínquus,
Cónsili tu párticeps:
Astra claudis et reclúdis,
Nosque sistis Júdici.

Te treméndo poscat æger,
Mortis in luctámine;
Advolántis effícacem
Séntiet præsentiam;
Córporis vinclis solútum
Mox ad astra transférés.

Sir supréma laus Parénti
Qui creávit ómnia;
Filióque, qui redémit
Morte nos volens suá;
Par et illi, cujus almo
Recreámur hálitu.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Vidit Jósue virum, evaginátum tenéntem gládium, et ait: Noster es, an adversariórum? Qui respondit: Sum princeps exercitûs Dómini. (*Jos.* 5.)

Ant. 8. c. Vidi ego Dániel visionem: Eccè manus tétigit me, et ait ad me: Michael unus de principibus primis venit in adjutórium meum. (*Dan.* 10.)

Ant. 3. a. Tétigit me quasi visio hóminis, et ait: Nemo est adjutor meus, nisi Michael, princeps vester. (*Dan.* 10.)

ŷ. Quis in núbibus æquabitur Dómino, *R.* Símilis erit Deo in filiis Dei? (*Ps.* 88.)

Lectiones de Scripturâ occurrente.

Post j. Lect. *R.* Factum est prælium magnum in cœlo; Michael et Angeli ejus præliabántur cum draconé; projectus est draco ille magnus; et *Audívi vocem magnam in cœlo dicéntem: Nunc facta est salus, et virtus, et regnum Dei nostri, et potéstas Christi ejus. *ŷ.* Quómodò cecidisti de cœlo, Lúcifer, qui dicébas: Super astra Dei exaltábo sólium meum; ad inférnum detrahéris in profúndum lacu. *Audívi vocem..., (*Apoc.* 12. *Is.* 14.)

Post ij. Lect. R. Cùm Michael Archàngelus cum diábolo disputans, altercarétur de Móysi corpore, non est ausus iudicium inférre blasphemíæ; sed dixit: * Imperet tibi Dóminus. †. Satan stabat, et dixit Dóminus ad Satan: Increpet in te, qui elégit Jerúsalem. * Imperet..., (*Judæ, v. 9. Zach. 3.*)

Post iij. Lect. R. Consúrget Michael, princeps magnus, qui stat pro filiis populi tui, et * In témpore illo † Salvábitur omnis qui inventus fúerit scriptus in libro. †. Non intrábit in sanctam civitatem áliquod coinquinátum, nisi qui scripti sunt in Libro vitæ Agni. * In témpore illo... Glória Patri... † Salvábitur omnis qui inventus... (*Dan. 12. Apoc. 21.*)

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Me loquente in oratione, ecce vir Gábriel citò volans, tétigit me in témpore sacrificii vespertini. (*Dan. 9.*)

Ant. 6. F. Appáruit Zachariæ Angelus Dómini, stans à dextris Altáris incénsi; et Zacharias turbátus est videns. (*Luc. 1.*)

Ant. 7. d. Missus est Angelus Gábriel à Deo ad Virginem; et nomen Virginis María. (*Luc. 1.*)

†. Benedicite Dómino, omnes Virtútes ejus, R. Ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus. (*Ps. 102.*)

LECTIO IV.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

(*Hom. 34. in Evang. §. 7.*)

NOVEM Angelórum Ordines esse, testánte sacro elóquio, scimus; Angelos, Archàngelos, Virtútes, Potestátes, Principátus, Dominatiónes, Thronos, Chérubim atque Séraphim. Esse namque Angelos et Archàngelos, penè omnes sacri elóquii páginæ testántur. Chérubim verò atque Séraphim sæpè, ut notum est, libri prophetárum loquúntur. Quátuor quoque Ordinum nómina Paulus Apóstolus ad Ephésios enúmerat, dicens: [Supra omnem Principátum et Potestátem, et Virtútem et Dominatiónem]. Qui rursus ad Colossénses scribens, ait: [Sive Throni, sive Potestátes, sive Principátus, sive Dominatiónes]. Dùm ergò illis quátuor quæ ad Ephésios dixit, conjungúntur Throni, quinque sunt Ordines, qui specialiter exprimúntur. Quibus dùm Angeli et Archàngeli, Chérubim atque Séraphim adjúnta sunt, procul dúbio novem esse Angelórum Ordines inveniúntur.

R. Dócuít me Gábriel, dixítque: Intéllige visiónem. Post Hebdómades sexagínta duas, occidétur Christus; et * Non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est: Civitátem et Sanctuárium dissipábit pópulus cum Duce ventúro. ¶. Dictum est (ab Angelo): Quóniam átrium templi datum est géntibus, et civitátem calcábunt ubi et Dóminus crucifixus est. * Non erit ejus... (Dan. 9. Apoc. 11.)

LECTIO V. (§. 8 et 9.)

SCIENDUM quoque quòd Angelórum vocábulum nomen est officii, non natúræ. Nam sancti illi cœlestis pátriæ Spíritus semper quidem sunt spíritus, sed semper vocári Angeli nequáquam possunt; quia tunc solùm sunt Angeli, cùm per eos áliqua nuntiántur. Undè et per Psalmístam dicitur: [Qui facit Angelos suos spíritus]. Ac si paténter dicat: Qui eos quos semper habet spíritus, étiam cùm volúerit, Angelos facit. Hi autem qui minima nuntiant, Angeli; qui verò summa annúntiant, Archángeli vocántur. Hinc est enim quòd ad Mariám Virginem non quilibet Angelus, sed Gábriel Archángelus mittitur. Ad hoc quippe ministérium, summum Angelum veníre dignum fúe-

rat, qui summum ómnium nuntiábat. Qui idcirco étiam privátis nominibus censéntur; ut signétur per vocábula, étiam in operatióne quid váleant..... Michael namque, Quis ut Deus; Gábriel autem, Fortitúdo Dei; Ráphael verò dicitur Medicina Dei.

R. Angelus dixit Zachariæ: Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum; * Et missus sum hæc tibi evangeli-záre, quæ implebúntur in témpore suo. ¶. Intéllige, Fili hóminis, quóniam in témpore finis, complébitur visio. * Et missus... (Luc. 1. Dan. 8.)

LECTIO VI.

QUOTIES miræ virtútis áli-quid ágitur, Michael mitti perhibétur; ut ex ipso actu et nómine detur intélligi quia nullus potest fácere quod fácere prævalet Deus. Undè et ille antiquus hostis, qui Deo esse per superbiám similis concupívit, dicens: [In cœlum conscéndam, super astra cœli exaltábo sólium meum, similis ero Altíssimo]; dùm in fine mundi, in suâ virtúte relinquétur extrémò supplicio periméndus, cum Michaéle Archángelo præliatúrus esse perhibétur, sicut per Joánnem dicitur: [Factum est prælium cum Michaéle Ar-

chángelo].... Ad Mariam fecit vobiscum misericórdiam suam. (*Tob. 12.*) Dei Fortitúdo nominátur. *Ÿ.* Immittet Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum; *R.* Et erípiet eos. (*Ps. 33.*)

Illum quippe nuntiáre veniébat, qui ad debellándas aéreas potestátes húmilis apparére dignátus est... Ráphael quoque interpretátur, ut diximus, Medicina Dei; quia vidélicet, dùm Tobíæ óculos quasi per officium curationis tétigit, cæcitátis ejus ténebras tersit.

R. Ingréssus Angelus Gábriel ad Mariám dixit: Ave, grátiá plena; Dóminus tecum. Turbáta est in sermóne ejus; et * Ait Angelus ei: Ne timeas, Maria; invenisí enim grátiám apud Deum. *Ÿ.* Angelus Dómini dixit ad eam: Concípies et páries filium; et ipse incípiet liberáre Israel. * Ait... Glória... * Ait... (*Luc. 1. Judic. 13.*)

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Exaudítæ sunt preces Tobíæ et Saræ; et missus est Angelus Dómini sanctus Ráphael, ut curáret eos. (*Tob. 3.*)

Ant. 3. c. Dixit Tobíæ Ráphael Angelus: Ego sanum ducam, et sanum tibi redúcam filium tuum. (*Tob. 5.*)

Ant. 4. E. Dixit Angelus Ráphael: Benedícite Deum cœli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia

LÉCTIO VII.
Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.
(*Cap. 18.*)

In illo témpore; Accessérunt discipuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homília sancti Hilárii,
Episcopi.
(*Comment. in Matt. c. 18.*
§. 5.)

VIDETE, ne contemnátis unum de pusíllis istis qui credunt in me]. Arctíssimum vinculum mútui amóris impósuit, ad eos præcípuè qui verè in Dómino credidissent. Pusillórum enim Angeli quotidie Deum vident; quia Filius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt. Ergò et Filius hóminis salvat; et Deum Angeli vident; et Angeli pusillórum sunt. Fidélium oratióibus præesse Angelos absolutá auctóritas est.

R. Dixit Ráphael ad Tobíam: * Quandò orábas cum lácrymis, et sepeliébas mórtuos, ego obtuli oratióem tuam Dómino. *Ÿ.* Oratióes tuæ, et eleemósynæ tuæ

ascendérunt in memóriam in conspectu Dei. * Quandò... (*Tob. 12. Act. 10.*)

LECTIO VIII. (§. 5 et 6.)

SALVATORUM igitur per Christum orationes Angeli quotidie Deo offerunt. Ergò periculósè ille contemnitur, cujus desidèria ac postulationes ad ætèrnum et invisibilem Deum, ambitióso Angelórum famulátu ac ministèrio pervehúntur. Atque ut ingentem esse in cœlis lætítiam, réditu humanæ salutis, ostènderet, comparatiónis pósuit exemplum ejus qui oves nonaginta novem in móntibus reliquisset, et errántem unam requisisset; quâ invéntâ, plus gáudii sit, quàm habebátur in nonaginta novem conservatióne, lætítiæ.

R. Misit me Dóminus, ut curárem te, et Saram à dæmónio liberárem; ego enim sum Ráphael Angelus, unus ex septem, qui astámus ante Dóminum: * Pax vobis; nolite timére. ꝯ. Grátia vobis et pax ab eo qui est; et à septem Spíritibus, qui in conspèctu throni ejus sunt. * Pax vobis..... (*Tob. 12. Apoc. 1.*)

LECTIO IX.

OVES una, homo intelligendus est; et sub hómīne uno, univèrsitas sentiènda est. Sed in unius

Adæ erróre, omne hómīnum genus aberrávit. Ergò nonaginta novem non errántes, multitúdo Angelórum cœléstium opinánda est; quibus in cœlo est lætítia et cura salutis humanæ. Igitur et quærens hómīnem, Christus est; et nonaginta novem relictī, cœléstis glóriæ multitúdo est; cui cum máximo gáudio, errans homo in Dómini corpore est relátus.

R. Dixit Angelus Ráphael: Cùm essem vobiscum, per voluntátem Dei eram; tempus est ut revértar ad eum qui me misit; vos autem, * Benedicite Deum, et narráte ómnia mirabilia ejus. ꝯ. Timéte Dóminum, et date illi honórem; et adoráte eum. * Benedicite... Glória Patri... * Benedicite... (*Tob. 12. Apoc. 14.*)

AD LAUDES.

Ant. 5. a. Cum introdúcit Deus Primogénitum in orbem terræ, dicit: Adórent eum omnes Angeli Dei. (*Hebr. 1.*)

Ant. 7. d. Vidébitis cœlum apértum, et Angelos Dei ascendéntes, et descendéntes supra Filium hómīnis. (*Joan. 1.*)

Ant. 2. D. In Christo cón-dita sunt univèrsa in cœlis et in terrâ, visibília et invisibília. (*Coloss. 1.*)

Ant. 8. G. Throni.

CANTICUM. (*Dan. 3.*)

BENEDICTUS es, Dómine,
Deus patrum nostró-
rum; * et laudábilis, et glo-
riósus, et superexaltátus in
sæcula.

Et benedíctum nomen gló-
riæ tuæ sanctum; * et lau-
dábile, et superexaltátum
in ómnibus sæculis.

Benedíctus es in Templo
sancto glóriæ tuæ; * et su-
perlaudábilis, et superglo-
riósus in sæcula.

Benedíctus es in throno
regni tui; * et superlaudá-
bilis, et superexaltátus in
sæcula.

Benedíctus es, qui intué-
ris abyssos, et sedes su-
per Chérubim; * et laudá-
bilis et superexaltátus in sæ-
cula.

Benedíctus es in firma-
mento cœli; * et laudábilis
et gloriósus in sæcula....

Benedícite, Angeli Dómi-
ni, Dómino; * laudáte et
superexaltáte eum in sæ-
cula.

Glória Patri...

*Ant. Throni, sive Domi-
nationes, sive Principátus,
sive Potestates, ómnia per
ipsum, et in ipso creata
sunt. (Coloss. 1.)*

*Ant. 4. a. Christus est in
dexterâ Dei, subjéctis sibi
Angelis, et Potestátibus et
Virtútibus. (1. Petr. 3.)*

CAPITULUM. (*Apoc. 5.*)

AUDIVI vocem Angelórum
multórum in circúitu
throni; et erat númerus eo-
rum millia míllium, dicén-
tium voce magnâ: Dignus
est Agnus, qui occisus est,
accípere virtutem, et divi-
nitatem et glóriam.

HYMNUS.

(*Santol. Vict.*)

MILLE, quem stipant sólio
sedéntem

Córpore puræ sine mole
mentes,

Christe, quos fuso tibi con-
secrásti

Ságuine, serva.

Quas tenent celsas super
astra sedes

Spiritus, nobis quoque præ-
parásti;

Ut viam monstrent, Sócios
fidéles

Próvidus addis.

Qui Dei nunquàm temerán-
da jura

Vindicat sacris animósus
armis,

Prompta perdéndos Michael
in hostes

Arma ministret.

Nuntius felix meliórís ævi,
Fausta qui mundo, Gábríel,
tulisti,

Creber è cœlo vénias, amica
Núntia portans.

Córpore morbos, tenebrás-
que mentis

Pelle, divínas médicas per
artes,

Qui seni cæco, Ráphael,
dedisti

Cérnere solem.

GRATIAS Regi Súperúm ca-
námus,

Fonte de cujus bona cuncta
manant,

Quem fides veri studiósá,
Trinum

Credit et Unum. Amen.

Ÿ. Adoráte eum, omnes
Angeli ejus; R. Audivit et
lætáta est Sion. (Ps. 96.)

Ad BENEDIC. Ant. 1. D.
Poténtiam virtútis operátus
est Deus in Christo, illum
constituens ad dexteram
suam in cœléstibus, supra
omnem Principátum, et Po-
testátem, et Virtútem, et
Dominatióem. (Ephes. 1.)

Oratio.

DEUS, qui miro órđine,
Angelórum ministéria
hominúmque dispénsas, con-
céde propítius, ut à quibus
tibi ministrántibus in cœlo
semper assistitur, ab his in
terrâ vita nostra muniátur;
Per Dóminum nostrum Je-
sum Christum...

*Fit Commem. de Oct. S.
Firmini, Episc. et Mart.*
Ant. Grátias..., Ÿ. Non fe-
cit..., Oratio, Deus, qui
gentis..., ut suprâ in Lau-
dibus Festi, pag. 463.

AD HORAS.

Antiphonæ de Laudibus.

AD PRIMAM.

Ant. Cùm introdúcit.

AD TERTIAM.

Ant. Vidébitis.

CAPITULUM. (Hebr. 1.)

AD Angelos dicit Deus:
Qui facit Angelos suos
Spíritus; et ministros suos
flammam ignis. Ad Filium
autem: Thronus tuus, Deus,
in sæculum sæculi.

R. breve. Laudáte Dómi-
num, omnes Angeli ejus;
* Allelúia, allelúia. R. Lau-
dáte.... Ÿ. Laudáte eum,
omnes Virtútes ejus. * Alle-
lúia... Glória... R. Laudáte
Dóminum... (Ps. 148.)

Ÿ. Benedícite Dómino,
omnes Angeli ejus; R. Po-
téntes virtúte, faciéntes ver-
bum illius. (Ps. 102.)

Oratio, Deus, qui miro...,
ut suprâ ad Laudes; et sic
ad Sextam et Nonam.

AD SEXTAM.

Ant. In Christo.

CAPITULUM. (Apoc. 4.)

DIENUS es, Dómine Deus
noster, accipere gló-
riam, et honórem, et virtú-
tem; quia tu creásti ómnia,
et propter voluntátem tuam
erant, et creáta sunt.

R. breve. Laudáte Dómi-
num in cýmbalis jubilatió-
nis; * Allelúia, allel. R. Lau-
dáte... Ÿ. Omnis spiritus
laudet Dóminum. * Allelúia,
allelúia. Glória... R. Lau-
dáte... (Ps. 150.)

Ÿ. Benedícite Dómino,
ómnia ópera ejus, R. In om-

ni loco dominationis ejus.
(*Ps.* 102.)

AD NONAM.

Ant. Christus.

CAPITULUM. (*Apoc.* 11.)

FACTÆ sunt voces magnæ in cælo, dicentes: Factum est regnum hujus mundi, Dómini nostri et Christi ejus, et regnabit in sæcula sæculórum.

R. *br.* In conspéctu Angelórum, psallam tibi; * Allelúia, allelúia. *R.* In conspéctu... *ψ.* Adorábo ad Templum sanctum tuum. * Allelúia, allelúia. Glória Patri... *R.* In conspéctu... (*Ps.* 137.)

* *ψ.* Facis Angelos tuos Spiritus, *R.* Et ministros tuos ignem uréntem. (*Ps.* 103.)

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

CAPITULUM. (*Dan.* 9.)

ANTIQUUS diérum sedit; thronus ejus flammæ ignis, millia millium ministrabant ei, et déciès milliès centéna millia assistébant ei.

Hymnus, Christe, qui sedes Olympto...., *ut suprà,* pag. 470.

* Benedicite, Angeli Dómini, Dómino; *R.* Laudáte, et superexaltáte eum in sæcula. (*Dan.* 3.)

Ad MAGNIF. *Ant.* 5. C. Omnes audívi dicentes: Sedénti in throno et Agno be-

nedictio, et honor et glória, et potéstas in sæcula sæculórum. (*Apoc.* 5.)

Oratio, Deus, qui miro ordine..., *ut suprà ad Laudes,* pag. 477.

Fit Commem. de S. Hieronymo, *Ant.* Sápiens..., *ψ.* Beátus..., *ut in Communi SS. Doctorum,* pag. xxviiij. *Oratio,* Deus, qui Ecclesiæ tuæ; in exponéndis..., *ut infrà,* pag. 481.

Deindè de Oct. S. Firmi, *Episc. et Mart. per Ant. ψ. et Orat., ut in II. Vesperis Festi.*

DIE XXX.

IN FESTO

S. HIERONYMI,

PRESBYTERI ET ECCLESIE DOCTORIS.

Duplex-Minus.

Omnia de Communi SS. Doctorum, pag. xxviiij, *excerptis iis quæ sequuntur.*

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

(*Ex Operibus S. Hieron.*)

HIERONYMUS, Stridóne in finibus Dalmatiæ et Panóniæ, Eusébio patre natus, puer à Donáto liberalibus disciplinis Romæ est institútus; ubi diébus Domínicis, Apostolórum et Mátyrum sepúlcrâ circuire, crebróque cryptas ingredi cum æquálibus consuéverat. Suscépto ibi adúltâ jàm ætate

Baptismo, Sacrarum litterarum studio, quo totus ardebat, Gallias peragravit; Trevisisque sancti Hilarii librum de Synodis sua manu descripsit. Perlustratis deinde Thracia, Ponto, Bithynia, Galatia, Cappadocia, et Cilicia, instructus bibliotheca quam Romae sibi summo labore confecerat, in Chalcidis Syriae solitudinem se recepit. Ibi, ut importunas cogitationes, quas jejuniis et precibus non vicerat, jugi studio abigeret, Judaeo ad fidem converso se in disciplinam dedit; ut linguam Hebraicam edoctus, sacrae Scripturae sensum facilius intelligeret. Aliquando interrogatus unam an tres confiteretur hypostases, incertus etiam ad quam se partem adjungeret, exorto Antiochiae Vitalium inter et Paulinum ac Melitium dissidio; Damasum Pontificem Romanum consuluit unam an tres hypostases dicere, et cui ex tribus Episcopis communicare deberet.

LECTIO V.

EXACTO in eo secesso quadriennio, vexatus ab invidis, et haereseos postulatus, ex eremo discedens, Antiochiam venit; ubi a Paulino cui adhaeserat, ea conditione ordinari se Pres-

biterum passus est, ut nulli addictus Ecclesiae, quam amplexus fuerat monachi vitam, non desereret. Cum deinde Jerosolymis et Bethlehem aliquandiu mansisset, Constantinopolim se contulit; ibique Gregorium Nazianzenum, Sacras litteras explanantem, frequens audivit. Romam postmodum, ob Antiochiae aliarumque Ecclesiarum dissensiones, cum Paulino et Epiphanio profectum, Damasus retinuit; ut eo uteretur in conscribendis Epistolis, ac reddendis ad Synodicas Orientis et Occidentis consultationes responsis. Hac in urbe triennio commoratus, post obitum Damasi, Bethlehem ad incunacula Redemptoris, in extructo a Paula monasterio, reliquum vitae tempus exegit.

LECTIO VI.

SACROS codices commentariis illustravit; et quod certius genuinum illorum sensum assequeretur, singula Palaestinae loca sedulo invisit, adhibito Judaeorum eruditissimorum colloquio. Alexandriam aetate jam provectus petiit, de difficultatibus Scripturae locis Didymum consulturus. Novo Testamento Graecae fidei reddito, vetus juxta Hebraicam transtulit. Psalterium

quo deinceps Ecclesia Latina usa est, secundum Septuaginta editionem, mendis purgavit. Multa etiam doctorum virorum Scripta latine reddidit. Luciferianos, Helvidium, Vigilantium, Jovinianum, Pelagium Scriptis acriter insectatus est. Tantam hisce Operibus eruditionis famam sibi comparavit, ut ejus sententiam sanctus Augustinus et alii passim de arduis questionibus saepe rogarent. Captam everasque a Gothis Romam, nobiles Romanos, ad extremam inopiam redactos, in Monasterio Bethlehemitano benigne excipit. Tandem in summam senectute febre correptus, migravit ad Dominum, Theodosio Juniore et Honorio imperantibus, anno Christi quadringentesimo vigesimo. Ejus corpus apud Bethlehem sepultum, postea Romanam translatum, in Basilicam sanctae Mariae Majoris ad Praesepe conditum est.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

(Cap. 5.)

In illo tempore; Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi, Presbyteri.

(Comment. in Aggaei Proph. cap. 2. ante medium.)

CONSIDERA Sacerdotum esse officium, de lege interroganti respondere. Si Sacerdos est, sciat legem Domini; si ignorat legem, ipse se arguit non esse Sacerdotem. Sacerdotis enim est scire legem, et ad interrogationem respondere de lege. Quod quidem et in Deuteronomio legimus; ut sicubi in urbibus Israel quaestio fuerit exorta inter sanguinem et sanguinem, inter iudicium et iudicium, lepram et lepram, contradictionem et contradictionem, eant ad Sacerdotes atque Levitas, et ad Pontificem qui in diebus illis fuerit constitutus, et quaerant ab eo legem Domini; quibus respondentibus, faciant quod jubentur. Quod si non fecerint, exterminentur de populo suo.

LECTIO VIII.

Et ne forsitan in veteri solum Instrumento haec praecpta videantur, loquitur et Apostolus ad Timotheum: Episcopum non solum irreprehensibilem esse debere, et unius uxoris virum, et sapientem, et pudicum, et ornatum et hospitalem, sed etiam Docto-

rem.... Hæc p̄sui, ut tam ex v̄eteri, quàm ex novo Testam̄to, Sacerdotum esse officium nov̄erimus, scire legem Dei, et respondere ad quæ f̄uerint interrogat̄i; nec simplicitatem et ciborum continentiã in Magistro sufficere, nisi quod ipse facit, possit et alios erudire.

LECTIO IX.

Certe quia responsuros puto hoc eorum esse qui se ab adolescentiã pr̄parant ad docendum; frequenter autem iudicio D̄mini, et populorum suffragio in sacerdotium simplices eligi; saltem illud h̄abeant, ut, postquàm sacerdotes f̄uerint ordinat̄i, discant legem Dei, ut possint docere quod didicerint, et augeant scientiam magis quàm opes, et non erubescant ab iis disce-

re, qui n̄overint ea quæ ad officium p̄tinent Sacerdotum; magisque noctes et dies in Scripturarum tractatu, quàm in ratiociniis et supputatiõne consument.

Oratio.

Deus, qui Ecclesiæ tuæ, in exponendis sacris Scripturis, beatum Hieronymum, Doctorem maximum, providere dignatus es; præsta, quæsumus, ut ejus suffragantibus meritis, quod ore simul et opere docuit, te adjuvante, exercere valeamus; Per D̄minum nostrum Jesum Christum, Filium tuum, qui tecum vivit et regnat...

IN LAUDIBUS, fit Commemoratio de Oct. S. Firmini, Episc. et Mart., Ant. ¶. et Orat. ut in Festo, p. 463.

Vesperæ à Capitulo de Festo sequenti.

FESTA OCTOBRIIS.

DIE I.

IN FESTO
SANCTI REMIGII,
REMONSIS EPISCOPI.

Duplex-Minus.

Omnia de Communi Pontificum, pag. xx., exceptis iis quæ sequuntur.

Pridiè IN VESPERIS, Oratio, Deus, qui per beati..., ut infra.

Fit Commem. de S. Hieronymo, Presb., Ant. Qui docti..., ¶. Præceptum..., ut in Communi, pag. xxxiiij. Oratio, Deus, qui Ecclesiæ..., ut supra.

Deindè de Octavâ S. Firmini, Episc. et Mart., per Ant. et ¶., ut in II. Vesperis, pag. 466. Oratio, ut in die, pag. 463.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

(*Ex S. Avito, Fortunato, S. Greg. Turon. Hincmaro, et Flodoardo.*)

REMIGIUS, Laudúni natus est paréntibus Æmilio et sanctâ Ciliniâ, jam ætate provectis. Ejus ortum prædixerat quidam cæcus, Montanus nómine, vir sanctissimus; qui et visum postea recepit, admoto ad oculos lacte, quo infans Remigius alebatur. Annos natus duos et viginti, ob seniles in adolescentiâ mores, ad Episcopatum Remensem præter voluntatem raptus est. Cum autem Clodoveus Alemannos Tolbiaci, invocato Christi nómine, debellasset; et instanti Remigio ut fidem profiteretur, respondisset vereri se, ut per populum sibi liceret; ubi id rescivit populus, statim acclamavit: Mortales deos abigimus, pie Rex; et Deum, quem Remigius prædicat immortalē, sequi parati sumus.

LECTIO V.

TUM Remigius Clodoveum, quem fidei documentis imbuerat, baptizavit ipso die Natalis Dómini, his eum verbis allocutus: Mitis depone colla, Sicamber; adora quod incendisti, incende quod adorasti. Baptizatum

sacro inúnxit Chrismate cum signáculo Crucis Christi. De exercitu autem ejus ter mille et amplius Baptismo initiati sunt; simul et Alboflédis, soror Clodovei; quæ cum paulò post decessisset, Remigius per litteras Regem est consolatus. Lanthildis quoque, altera ejus soror, ab Ariánâ hæresi revocata, sacro Chrismate reconciliata est Ecclesiæ. Clodoveum Gothis bellum parantem, utilissimis regno administrando consiliis per litteras sanctus Præsul instruxit; eidemque auctor fuit, ut Concilium Aurelianense indiceret.

LECTIO VI.

MIRA fuit eloquentiâ oratus, de qua ei gratulans Sidónius Apollinæris scribebat: Non extat ad præsens vivi hominis oratio, quam peritia tua non sine labore transgredi queat ac supervadere. Clementiâ in pœnitentes erat singulari; neque enim, inquebat, nos posuit Dóminus ad iracundiam, sed ad hominum curam. Novos Episcopatus instituit; Taruennæ, ubi sanctum Antimundum; Atrebati, ubi sanctum Vedastum; Laudúni, ubi sanctum Genebaldum præfecit. Sub finem vitæ, oculorum usu orbatus est; quem ta-

men paulò ante mortem recuperávit. Sénio tandem confectus, obiit die décimo tértio Januárii. Inter ália quæ édedit mirácula, mórtuum suscitávit, ut referébat liber de ejus vità conscriptus, et à sancto Gregório Turonénsi laudátus.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

(Cap. 25.)

IN illo tempore; Dixit Jesus Discipulis suis: Homo peregrè proficiscens vocavit servos suos, et tradidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii verò unum, unicuique secundum propriam virtutem. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ,
Presbyteri.

(Exposit. in Matt., lib. 4.
cap. 25.)

CARNIS proprius locus est terra, quæ quasi ad peregrinam ducitur, dum per Redemptorem nostrum in cælo collocatur; qui tamen proficiscens Fidelibus suis spiritalia dona concessit. [Et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii verò unum]. Quinque taléntis, donum quinque sensuum exprimitur; duobus verò, intellectus et operatio designantur; unius autem talén-

ti nómine, intellectus tantummodò designatur. [Unicuique secundum propriam virtutem]. Non pro largitate ergò et pareitate tribuens, sed pro accipientium viribus. Denique et ille qui de quinque taléntis decem fecerat, et qui de duobus quatuor, simile recipit gaudium; quia retributor ille non considerat lucri magnitudinem, sed studii voluntatem.

LECTIO VIII.

BENE ália quinque talénta, vel ália duo in lucrum venisse referuntur; quia, dum utrique sexui impenditur prædicatio, quasi accepta talénta geminantur. [Qui autem unum accepérat, ábiens fodit in terram, et abscondit pecuniam domini sui.] Taléntum in terrâ abscondere est acceptum ingénium terrénis actibus implicare, lucrum spiritale non quærere, cor à terrénis cogitationibus nunquam levare. [Rost multum verò temporis, venit dominus servorum illorum et posuit rationem cum eis]. Grande tempus est inter Ascensionem Salvatoris, et secundum ejus adventum. Consideret quisque quid accéperit, et quod lucrum de accéptis repórtet; quia is qui nunc piè tribuit, distric-

tè in iudicio mèrita ex-
quiret.

LECTIO IX.

ET accédens qui quinque
talénta accéperat, ob-
tulit ália quinque talénta.
Ait illi dóminus ejus: Euge,
serve bone et fidélis, quia
super pauca fuisti fidélis,
super multa te constituam,
intra in gándium Dómini
tui]. Per Euge verbum, gán-
dium suum Dóminus insi-
nuat, qui benè laborántem
servum ad gándium invitat
ætérnum. Euge quoque in-
terjéctio est lætántis. Et
benè gaudens Dóminus ser-
vum bonum ac fidélem in
gándium suum intráre ju-
bet; quia ipse est solus, ad
quem Prophéta ait: [Læti-
ficábis nos in gándio cum
vultu tuo]. Et ad bona mul-
ta invitat; quia ad compa-
rationem futurórum, quæ
pérmanent, præséntia quæ
tráseunt, quasi pauca esse
vidéntur.

Oratio.

DEUS, qui per beáti Pon-
tíficis Remigii documén-
ta, Francórum tibi colla
subdidisti ferócia, largire
supplicibus tuis, ut per iter
salútis, quo idem Pastor
incéssit, dono tuæ pietátis,
ad te gradiámur; Per Dó-
minum nostrum...

IN LAUDIBUS, *fit Commem.*
de Oct. S. Firmini, Episc.

et Mart., Ant. y. et Oratio,
ut in Festo, pag. 463.

VESPERÆ *de die Octavæ*
S. Firmini, ut in I. Vesp.
Festi, omisso Responsorio.
Oratio, Tribue nobis..., eli-
am ut in I. Vesperis.

Fit Commem. S. Remigii,
Episc., Ant. Beatificávit...,
y. Magna est..., ut in Com-
muni Pont., p. xxvij. Ora-
tio, Deus, qui..., ut suprâ.

Deindè S. Leodegarii,
Episc. et Mart., Ant. Qui
vicerit..., y. Justus..., ut in
Communi unius Martyris,
pag. viij. Oratio, Infirmitá-
tem..., ut infrâ.

DIE II.

OCTAVA

SANCTI FIRMINI,
EPISCOPI ET MARTYRIS.

Duplex-Majus.

Omnia ut in Festo, ex-
ceptis iis quæ sequuntur.

Ad omne Officium, Psal-
mi de Feriâ.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scripturâ oc-
currente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

(Ex vitâ S. Geofridi, Episc.
Amb. per Nicolaum. c. 26.)

QUODAM die cùm beátus
Geofridus pro more ad
pópulum concionarétur, óc-
ulos vertens ad beáti hujus
Martyris sacras reliquias,
(háctenus enim húmili con-

tinebántur lóculo) ità exclamávit: Cérnite, Filioli, quantùm debeámus sanctis Mártýribus, quorum nos et patrocínio à vitæ hujus periculis éripi, et suffrágiis celéstem beatitúdinem cónsequi posse confidimus. Itaque dùm híc sumus, crebrò eórum memóriam usurpémus; ut et illi apud Dóminum mémores nostri sint. Indè est, quòd majóres nostri in honórem illórum basilicas condidérunt, monuménta eórum auro, argénto et gemmis ornáruunt; non quòd iis illi indigeant, aut quòd hìnc clarióres fiant, (hæc enim illi, ut Christum páuperem imitaréntur, et ejus inópiã dilári mereréntur, ceu lutum contempsêre); sed ut his suum erga eos amórem, stúdiu et devotióne declarárent. Et vos igitur angústiam lóculi, qui beáti Firmini Episcopi et Mártýris, atque Patróni nostri ossa rétinet, contemplantés, ut possit cóngruum ei præparári receptáculum, aurum promptis ánimis conférte.

LECTIO V.

His beáti viri sermónibus omnes egrégiè incénsi, aurum, argéntum, armillas, ánnulos áfferunt; plerique vasta terrárum et mágiu spátia emetiúntur; ut quæ

ornáre Mártýris basilicam possint, cómparent. Postquàm lóculus accuratè cónfèctus fuit, ad eum diem quo erant transferendæ Reliquiæ, tùm Episcopus Geofridus cum áliis sacerdotibus accéssit ad locum ubi celéstis ille servabátur thesáurus, sacrásque Reliquias cum multo tremóre ómnibus viséndas expósuit. Eas cernens fidélis pópulus, cum multis lácrymis laudat Christum, quòd testis ejus Reliquias vidére mererétur. Porro beátus Geofridus hortátur omnes, ut sanctórum loca crebrò invísant, illíc suá vota persólvant, illórum patrocínio se suosque comméndent: Indè innúmera, inquit, Fidélibus accédunt benefícia; et dimísit pópulum.

LECTIO VI.

HUIC autem spectáculo cùm non interfúerint qui Ambianénsis urbis suburbána habitábant, váriis labóribus disténti, postulavérunt à sancto Episcopo, ut et ipsi vidérent sacra ossa sancti Mártýris; quibus promísit se in celebri-táte ómnium Sanctórum, præmisso jejúnio, illórum précibus satisfactúrum. Per id tempus, regiónem illam jugis nébula densáque ádeo obsédit, ut sol à cœlo mi-

grasse vidéri posset. Totis enim viginti ampliùs diebus, nullus ejus splendor apparuerat; metuébant omnes eà de re dira ac tristia portèndi. Ubi advénit omnium Sanctórum solénnitas, et beáti Firmini ædem manè ádvolant; adest et Geofridus, capsam in quâ paulò antè transtúlerat beáti Mártiris reliquias, jubet in terram depóni, vestibúsque pontificálibus indútus, nudis pédibus et lacrymabúndus, ad eam reverèter accédit, sacras reliquias in pannum purpúreum effúndit, stansque loco editióri, ubi ab ómnibus vidéri posset: En, inquit, Dilectíssimi, hæc sunt Firmini Mártiris et protectóris nostri sacra ossa. Mox basilicam omnem sereníssima solis lux perfúdit. Ad tàm évidens miráculum unà omnes prorúmpunt in laudem Dei; porrò Geofridum rogant, ut dexteram Mártiris separátim ponat; ut eam opportúno témpore et intuéri et osculáři facilius possint; nec id eis vir pius negáre vóluit.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélíi
secúndùm Marcum.

(Cap. 16.)

IN illo témpore; dixit Jesus
discípulis suis: Eúntes in

mundum univérsum, prædicáte Evangélíum omni creatúræ. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini,
Epíscopi.

(Enarrat. in Psalm. 44.
num. 32.)

APOSTOLI missi sunt; ipsi prædicavérunt, ipsi patres. Sed numquid nobiscum corporáliter semper esse potuérunt? Etsi unus ipsórum dixit: [Cúpio dissólvi, et esse cum Christo multò magis óptimum est; manére in carne necessarium propter vos]. Dixit hoc quidem; sed quámdíu híc manére pótuit? Numquid usquè ad hoc témpus? Numquid usquè in pósterum? Ergò illórum abscésu, déserta est Ecclésia? Absit. [Pro pátribus nati sunt tibi filii]. Patres missi sunt Apóstoli; pro Apóstolis filii nati sunt tibi, constitúti sunt Epíscopi. Hódiè enim Epíscopi qui sunt per totum mundum, undè nati sunt? Ipsa Ecclésia patres illos appellat, ipsa illos genuit, et ipsa illos constituit in sédibus patrum. Non ergò te putes désertam; quia non vides Petrum, quia non vides Paulum, quia non vides illos per quos nata es. De prole tuâ tibi crevit paternitas. [Pro pátribus nati sunt tibi filii; constitues eos

principes super omnem terram]. Hæc est Catholica Ecclesia, filii ejus constituti sunt principes super omnem terram; filii ejus constituti sunt pro patribus:

LECTIO VIII.

AGNOSCEANT qui præcisi sunt; veniant ad unitatem; adducantur in templum Regis. Templum suum Deus ubique collocavit, fundamenta Prophetarum et Apostolorum ubique firmavit. Filios genuit Ecclesia, constituit eos pro patribus suis principes super omnem terram. [Mémoires erunt nominis tui in omni generatione et generatione; poplerea populi confitebuntur tibi]. Quid ergo prodest confiteri, et extra montem confiteri? quid prodest precari; et in monte non precari? [Voce mea, inquit, ad Dominum clamavi, et exaudivit me de monte sancto suo]. De quo monte? De quo dictum est: [Non potest civitas abscondi supra montem constituta]. De quo monte? Quem vidit Daniel ex parvo lapide crevisse, et fregisse omnia regna terrarum, et implevisse omnem faciem terræ. Ibi adoret qui vult accipere; ibi petat qui vult exaudiri; ibi confiteatur qui sibi vult ignosci.

LECTIO IX.

De S. Leodegario.

(Ex Anonymo et Ursino apud Duch. et Mabill.)

LEODEGARIUS, primùm Pictavensis Archidiaconus, deinde monasterii sancti Maxentii Abbas, tùm Augustodunensium Episcopus creatus est; cui Ecclesiæ decem annis præfuit. Cùm autem Childericum secundum, qui in regni administratione illius operâ utebatur, argueret, quod antiquas regni leges rescidisset, filiâque avunculi duxisset uxorem; in Luxoviense monasterium, quod relegatus antea fuerat Ebroinus, Major Palatii, amandatus est. Utérque, Rege mortuo, in pristinum gradum est restitutus. Sed Ebroinus se, Leodegario auctore, in monasterium detrusum fuisse ratus, exercitum Augustodunum misit, qui sanctum Episcopum comprehenderet. Re cognita, Leodegarius, erogatis in pauperes facultatibus, triduano jejuniio indicto, et factis circum urbis mœnia cum Cruce et Reliquiis Sanctorum Supplicationibus, Christi corpore præmunitus, ne quid detrimenti civilis sui causa pateretur, spontè se tradidit inimicis, qui illum statim, oculis eratis, in mo-

nastérium conjecerunt. Inde, post vârios cruciâtus, eum, præcisis lâbiis et linguâ, in cœnóbium Fiscaménse sub custodiâ asservândum detrusérunt. Deinde in Palâtium ductus quò nonnâlli Episcopi convenerant, cùm linguæ officio nihilosécius uteretur, discissâ tunicâ, Episcopâli dignitatè spoliâtus, conjéctus est in cárcerem; ex quo in silvam, ejus pósleâ nómine insignitam, à quâtuor sicâriis abductus, in território Atrebaténsi cápite truncâtus est, anno sexcentésimo septuagésimo octâvo.

IN LAUDIBUS, *fit Commem.*
S. Leodegarii, Episcopi et Martyris, Ant. Bonum...,
V. Cantâbo..., de Communi, pag. xij.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram respice, omnipotens Deus; et, quia pondus propriæ actionis gravat, beati Leodegarii, Martyris tui atque Pontificis, intercessio gloriosa nos protégat; Per Dóminum nostrum...

IN VESPERIS, *fit Commem.*
SS. Angelorum Custodum.

Ant. Dominátor cœlórum, mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timóre et tremóre magnitudinis bráchii tui. (2. Mac. 15.)

V. Qui hábitat in adjutó-

rio Altíssimi, R. In proteccióne Dei cœli commorabitur. (Ps. 90.)

Oratio, Deus, qui..., et *infra ad Laudes.*

DIE III.
IN FESTO
SS. ANGELORUM
CUSTODUM.

Duplex-Minus.

AD MATUTINUM.

Invitator. Dóminum super Jerúsalem constituéntem Custódes, * Veníte, adorémus. (Is. 62.)

Psal. Veníte..., pag. 2.

HYMNUS.

CUSTODES hóminum psállimus Angelos,
Naturæ fragili quos Pater áddidit
Cœléstis cómites, insidiántibus

Ne succumberet hóstibus.
NAM quòd corrúerit próditor
Angelus,
Concèssis méritò pulsus honoribus,
Ardens invidiâ, péllere nititur,

Quos cœlo Deus ádvocat.
Huc, Custos, ígitur pérvigil ádvola,
Avértens pátriâ de tibi crédito

Tàm morbos ánimi, quàm requiescere

Quidquid non sinit incolâs.
QUI lucis Pater est, glória sit Patri;

Qui Lux ipsa Patris, glória
Filio;

Amborúmque tibi, Nexus
amábilis,

Compar glória, Spíritus.
Amen.

*Psalmi de Feriá; et sic
in toto Officio.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Angelus Dómini de cœlo clamávit, dicens: Abraham, non extēdas manum tuam super puerum. (*Gen. 22.*)

Ant. 2. D. Dixit Abraham ad servum seniorem domūs suæ: Deus cœli ipse mittet Angelum suum coram te, et accipies uxorem filio meo. (*Gen. 24.*)

Ant. 8. c. Vidit Jacob Angelos Dei ascendentes et descendentes per scalam, et Dóminum innixum scalæ. (*Gen. 28.*)

¶ Qui sedes super Chérubim, ostēde faciē tuam, R. Et salvi érimus. (*Ps. 79.*)

Lectiones de Scripturá occurrente.

Post j. Lect. R. Venérunt duo Angeli Sódoram vespere; Loth cōpulit illos, ut divérterent ad eum; cūque esset manē, * Cogébant eum Angeli, dicētes: Surge, ne péreas in scélere civitátis; et posuérunt eum extra civitatem. ¶ Justum Loth opprēssum à nefandó-

rum injúriá ac luxuriósá conversatióne eripuit Deus.

* Cogébant eum... (*Gen. 19. 2. Petr. 2.*)

Post ij. Lect. R. Consurgens minister Elisæi, vidit exercitum in circúitu civitátis; nuntiávitque ei, dicens: Heu! Dómine mi, quid faciémus? Ille respōdit: * Noli timére, plures enim nobiscum sunt, quàm cum illis. ¶ Ipse Deus dixit: Non te déseram; ità ut confidēter dicāmus: Dóminus mihi adjutor. * Noli timére... (*4. Reg. 6. Hebr. 13.*)

Post iij. Lect. R. Vivit ipse Dóminus, quóniam * Custodivit me Angelus ejus, et hinc eūtem, et ibi commorātem, et indè hūc revertētem. ¶ Astitit mihi Angelus Dei, cujus sum ego, et cui deservio, * Custodivit me... Glória... * Custodivit me Angelus... (*Judith, 13. Act. 27.*)

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Misit Dóminus Angelum, qui percussit omnem virum robustum, et bellatorem, et principem exercitūs Regis Assyriórum. (*2. Par. 32.*)

Ant. 1. g. Angelus Dómini descendit cum Azariá et sóciis ejus in fornācem, et excussit flammam de fornāce; et non tétigit eos omninò ignis. (*Dan. 3.*)

Ant. 2. D. Dixit Angelus ad Hábacuc: Fer prándium, quod habes, Daniéli, qui, est in lacu leónum: et apprehéndit eum Angelus, et portávit eum capíllo cápitis sui supra lacum. (*Dan. 14.*)

✠. Immittet Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum; R. Et eripiet eos. (*Ps. 33.*)

LECTIO IV.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

(*In Quadr. Serm. 12. in Ps.*)

Qui hábitat..., §. 4.)

ANGELIS suis mandávit de te]. Mira dignátio, et verè magna diléctio charitátis! Quis enim, quibus, de quo, quid mandávit? Studiósè considerémus, Fratres, diligénter commendémus memóriæ hoc tam grande mandátum. Quis enim mandávit? cujus sunt Angeli, cujus mandátis obtémperant, cujus obédiunt voluntáti? Nempe [Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis]; nec cunctántur quin étiam in mánibus tollant te. Summa ergò Majéstas mandávit Angelis, et Angelis suis mandávit. Illis útiquè sublimibus, tam beátis, tam próximis, sibi cohæréntibus, tam familiáriter adhæréntibus, et verè domésticis Dei. Mandávit

autem de te. Tu quis es? [Dómine, quid est homo, quòd memor es ejus, aut filius hóminis, quóniam réputas eum?] Quasi verò non sit homo putrédo, et filius hóminis vermis.

R. Deus meus misit Angelum suum, et * Conclúsit ora leónum, et non nocuerunt mihi; quia coram eo justitia invénta est in me. ✠. Misit Dóminus Angelum suum, et eripuit me. * Conclúsit ora leónum... (*Dan. 6. Act. 12.*)

LECTIO V. (§. 6.)

ANGELIS suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis]. Quantum tibi debet hoc verbum inférre reveréntiam, afférre devotiónem, conférre fidúciam! reveréntiam pro præsentíâ, devotiónem pro benevoléntiâ, fidúciam pro custodiâ. Cautè ámbula, ut videlicet cui adsunt Angeli sicut eis mandátum est, in ómnibus viis tuis. In quovis diversório, in quovis ángulo, Angelo tuo reveréntiam habe. Tu ne áudeas, illo præsentè, quod, vidènte me, non audères? An præsentem esse dúbitas quem non vides?... Adsunt igitur, et adsunt tibi; non modò tecum, sed étiam pro te. Adsunt, ut prótegant, adsunt, ut prosint.

R. Machabæus, et qui cum eo erant, * Cum lacrymis rogabant Dominum, ut bonum Angelum mitteret ad salutem Israel: apparuit præcedens eos eques in veste candida. ¶ Oculi Domini super justos, et aures ejus in preces eorum. * Cum lacrymis... (2. Mach. 11. 4. Petr. 3.)

LECTIO VI. (§ 8. et 9.)

IN manibus, inquit, portabunt te]. In tuis quidem viis custodient te, et deducent parvulum, quæ potest parvulus ambulare. Cæterum non te patientur tentari supra quàm sustinere potes; sed in manibus tollent, ut pertranseas offendiculum. Quàm facile transit, qui illis portatur in manibus... Quoties ergo gravissima cernitur urgere tentatio, et tribulatio vehemens imminere, invoca Custodem tuum, ductorem tuum, adiutorem tuum in opportunitatibus, in tribulatione. Inclama eum, et dic: Domine, salva nos; perimus. Non dormit neque dormitat, etsi ad tempus quandoque dissimulet; ne forte periculosius ab illius te manibus ipse præcipites, si te eis ignoraveris sustentatum.

R. Angelus Domini dixit: Usquequò non miseréberis Jerúsalem, et urbium Juda

quibus iratus es? Et respondit Dominus Angelo verba consolatoria: * Revértar ad Jerúsalem in misericordiis. ¶ Revértar, et reedificabo tabernaculum David, quod decedit; et érigam illud. * Revértar ad Jerúsalem in misericordiis. Glória Patri... * Revértar ad... (Zach. 4. Act. 15.)

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Angelus egrediebatur, dicens: Absque muro habitabitur Jerúsalem, et ego ero ei, ait Dominus, murus ignis in circuitu ejus. (Zach. 2.)

Ant. 3. a. Suscitavit me Angelus qui loquebatur in me, et ait: Sciétis quia Dominus exercituum misit me ad vos. (Zach. 4.)

Ant. 7. c. Ostendit mihi Angelus civitatem sanctam Jerúsalem, habentem portas duodecim; et in portis Angelos duodecim. (Apoc. 21.)

¶ Benedicite Dominum, omnes Virtutes ejus, R. Ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus. (Ps. 102.)

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

(Cap. 48.)

In illo tempore; Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno cælorum? Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi ,
Presbyteri.

(*Comment. in Matt. lib. 3.*
c. 18. post initium.)

AMEN dico vobis, nisi conversi fueritis, et efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum cælorum]. Non præcipitur Apóstolis, ut ætatem habeant parvulorum, sed ut innocentiam; et quod illi per annos possident, hi possideant per industriam; ut malitiâ, non sapientiâ parvuli sint. [Quicumque ergo humiliaverit se sicut parvulus iste, hic est major in regno cælorum]. Sicut iste parvulus, cujus vobis exemplum tribuo, non perseverat in iracundiâ; non læsus meminit;... non aliud cogitat, et aliud loquitur; sic et vos, nisi talem habueritis innocentiam, et animi puritatem, non poteritis regna cælorum intrare.

R. Videte ne contemnatis unum ex his pusillis; dico enim vobis, quia * Angeli eorum in cælis semper vident faciem Patris mei, qui in cælis est. **Ÿ.** Angelus faciei ejus salvavit eos; in dilectione suâ, et in indulgentiâ suâ ipse redemit eos. * Angeli eorum in cælis semper vident faciem Patris mei, qui in cælis est. (*Matth. 18. Is. 63.*)

LECTIO VIII. (*Multò post.*)

VIDETE ne contemnatis unum ex his pusillis. Dico enim vobis, quia Angeli eorum in cælis semper vident faciem Patris mei qui in cælis est. Venit enim Filius hominis salvare quod perierat]. Suprà dixerat per manum et pedem et oculum, omnes propinquitates et necessitudines quæ scandalum facere poterant, amputandas. Austeritatem itaque sententiæ, subjuncto præcepto temperat, dicens: [Videte ne contemnatis unum ex pusillis istis]. Sic, inquit, præcipio severitatem, ut commisceri clementiam doceam.

R. Non accedet ad te malum; quoniam * Angelis suis Deus mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis. **Ÿ.** In manibus tollent te, ne fortè offendas ad lapidem pedem tuum. * Angelis... (*Ps. 90. Matth. 4.*)

LECTIO IX.

QUANTUM in vobis est, nolite contemnere; sed per vestram salutem, etiam illorum quærite sanitatem. Sin autem perseverantes in peccatis videritis, et vitis servientes, melius est vos solos salvos fieri, quàm perire cum pluribus. [Quia Angeli eorum in cælis vident semper faciem Patris].

Magna dignitas animarum; ut unaquæque habeat, ab ortu nativitatis, in custodiam suam, Angelum delegatum.

Ant. Ego Joannes cecidi ante pedes Angeli; et dixit mihi: Vide ne feceris; * Conservus tuus sum: † Deum adora. *ps.* Respondit Angelus: Si vis holocaustum facere, offer illud Domino. * Conservus tuus... Glória... † Deum... (*Apoc.* 22. *Judic.* 13.)

AD LAUDES.

Ant. 1. D. Locutus est Dominus: Mittam præcursores tuos Angelum; ut intres in terram fluentem lacte et melle. (*Exod.* 33.)

Ant. 2. D. Ego mittam Angelum, qui præcedat te, et custodiat in viam, et introducat in locum quem paravi. (*Exod.* 23.)

Ant. 8. c. Observa eum, et audi vocem ejus, nec contemnendum putes; quia non dimittet, cum peccaveris, et est nomen meum in illo. (*Exod.* 23.)

Canticum, Benedictus..., pag. 476.

Ant. 6. F. Si audieris vocem ejus, et feceris omnia quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis; præcedetque te Angelus meus. (*Exod.* 23.)

Ant. 1. g. Angelus meus vobiscum est; ipse autem

exquiram animas vestras. (*Baruch*, 6.)

CAPITULUM. (*Is.* 62.)

SUPER muros tuos, Jerúsalem, constitui Custodes; tota die et tota nocte in perpetuum non tacebunt. Qui reminiscimini Domini, ne laceatis et ne detis silentium ei, donec stabiliat, et donec ponat Jerúsalem laudem in terram.

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

REGNATOR Orbis, summus et Arbiter,

Cui prona servit curia Cœlitum,

Quæ voce solâ tu creasti,
Perpetuâ regis ipse curâ.

Nobis fideles providus Angelos,

Missos Olympo suppeditas
Duces;

Ut nos tot obsessos periculis,
Incolumes sine labe servent.

Ne nos malignis fraudibus occupans,

Incauta fallat pectora subdolos

Suasor malorum, neve capiet

Illécebrâ malè blandienti.

Laus summa Patri, summâque Filio;

Tibi que compar glória, Spiritus,

Qui per salutis tot Ministros,

Das patrias remeare sedes.
Amen.

✠. Benedicite, omnes Virtutes Domini, Domino;
R. Laudate et superexaltate eum in sæcula. (Dan. 3.)

Ad BENEDIC. Ant. 8. G.
Omnes sunt administratorii Spiritus, in ministerium missi, propter eos qui hæreditatem capient salutis. (Hebr. 1.)

Oratio.

DEUS, qui ineffabili providentiâ, sanctos Angelos tuos ad nostram custodiam mittere dignaris; largire supplicibus tuis, et eorum semper protectione defendi, et æternâ societate gaudere; Per Dominum...

AD HORAS.

Antiphonæ de Laudibus.

AD PRIMAM.

Ant. Locutus est.

AD TERTIAM.

Ant. Ego mittam.

CAPITULUM. (Tob. 5.)

BENE ambulétis, et sit Deus in itinere vestro, et Angelus ejus comitetur vobiscum.

R. br. In manibus * (Angeli) portabunt te. R. In manibus... ✠. Ne fortè offendas ad lapidem pedem tuum. * Angeli... Glória... R. In manibus... (Ps. 90.)

✠. Dominus custodit te:
R. Dominus protectio tua. (Ps. 120.)

*Orat. ut suprâ ad Laudes;
et sic ad Sextam et Nonam.*

AD SEXTAM.

Ant. Observa.

CAPITULUM. (Eccli. 5.)

NE dicas coram Angelo: Non est providentiâ; ne fortè iratus Deus contra sermones tuos, dissipet cuncta opera manuum tuarum.

R. breve. Domine Deus meus, * Magnificatus es vehementer. R. Domine Deus...

✠. Qui facis Angelos tuos Spiritus, et ministros tuos ignem uréntem, * Magnificatus es... Glória... R. Domine... (Ps. 103.)

✠. Dominus Virtutum nobiscum, R. Susceptor noster Deus Jacob. (Ps. 45.)

AD NONAM.

Ant. Angelus meus.

CAPITULUM. (Dan. 3.)

BENEDICTUS Deus, qui misit Angelum suum, et eruit servos suos qui crediderunt in eum.

R. breve. Domine, quid est homo; * Quia innotuisti ei? R. Domine... ✠. Aut filius hominis, quia reputas eum? * Quia.... Glória.... R. Domine...

✠. Minuisti eum paulò minus ab Angelis; R. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. (Ps. 8.)

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

CAPITULUM. (Job. 33.)

DEUS (viros) instruit disciplinâ, ut avértat homi-

nem ab his quæ facit; si fuerit pro eo Angelus loquens, miserèbitur ejus, et dicet: Libera eum, et vidèbit facièm ejus.

Hymnus, Regnator..., ut suprà ad Laudes.

¶ Scápulis suis obumbrabit tibi Dóminus; R. Et sub pennis ejus sperabis. (Ps. 90.)

Ad MAGNIF. Ant. 5. a. Quam mercédem dábimus ei? aut quid dignum póterit esse beneficiis ejus? Bonis ómnibus per eum repléti sumus. (Tob. 12.)

Oratio, Deus..., ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Francisci Assisiatis, Ant. Omnis..., ¶. In nómine..., ut in Communi Justorum, p. xlij.

Oratio, Deus, qui te parvulis..., ut infrà.

DIE IV.

IN FESTO

SANCTI FRANCISCI, ASSISIATIS.

Semiduplex.

Omnia de Communi Justorum, pag. xlij.

LECTIO II.

(*Ex vitâ sancti Francisci, auctore S. Bonaventurâ et aliis.*)

JOANNES Bernárdo, Assisii in Umbriâ natus, à primâ ætate, patris exémplum secútus, mercatúram fecit,

máximè cum Francis, quorum linguâ tam fácilè loquebátur, ut indè Francisci cognómen sortitus fuerit. Quodam die páuperem, pro Christi amóre flagitántem pecúniám, cùm præter consuetúdinem repulisset, repéntè eo facto commótus, largè ei misericórdiam impertívit; quâ ex die, Deo promísit se némini unquàm poscénti eleemósynam negatúrum. Deindè, post gravem morbum, cœpit ardéntiùs cólere officia charitátis. Quâ in exercitatióne tantùm profécit, ut Evangélicæ perfectiónis cúpidus, quidquid habéret, paupéribus largirétur. Cùm autem illud ex Evangélio audisset: [Nolite possidére aurum, neque argéntum, neque pecúniám in zonis vestris; non peram in viâ, neque duas túnicas, neque calceaménta]; sibi eam régulam servándam propósuit. Itaque detráctis calceis, et unâ conténtus túnica, cùm duódecim sócios adhibuisset, Ordinem Minórum instituit, conscriptâ régulâ, quam anno milésimo ducentésimo nono, Innocéntius tértius, ad quem supplex Franciscus cum sóciis Romam accésserat, confirmávit. Indè revérsus, habitávit cum iis in tugúrio juxta Assisium, ubi in labó-

re multo magnâque inopiâ ,
piis meditationibus vacâ-
bant.

LECTIO III.

DOCEBARE eos honorare præ-
cipuâ reverentiâ Sacer-
dotes , et fidei quam Româ-
na tenet Ecclesiâ firmiter
adhærere. Jubebat quo-
que mulierum familiaritâ-
tes, collôquia et aspectus
sollicitius evitari, âsserens
frivolum esse mulieris col-
lôquium, excéptâ solâ Con-
fessione, vel instructiône
brevissimâ. Otium, omnium
malârûm cogitationum sen-
tinam, summôperè fugiën-
dum prædicâbat; dicebât-
que: Volo fratres meos la-
borare et exercitari, ne
otio dediti, per illicita cor-
de aut linguâ vagentur. Eôs-
dem duxit postea ad sanc-
tam Mariam Angelôrûm; un-
dè in finitimis locis regnum
Dei annuntiâbat, dicere só-
litus salutî animârûm nihil
esse anteponendum. Martý-
rii cúpidus, trajecit in Sy-
riam, ubi à Meledino, Ba-
bylónis Egipti Soldâno,
liberalissimè excéptus, cum
nihil proficeret, rediit in
Itáliam. Grávitèr ægrôtans,
deférri vóluit in ecclésiâ
sanctæ Mariæ Angelôrûm;
ut, ubi grátia spíritum à
Deo accéperat, ibi spíritum
vitæ rédderet. Eo in loco,
Psalmum illum pronúntians,

[Voce meâ ad Dóminum
clamâvi], in eo versiculo:
[Me expéctant justî, donec
retribuas mihi], efflâvit â-
nimam, anno Christi millé-
simo ducentésimo vigésimo
sexto. Mirâculis clarum
Gregórius nonus paulò post
in Sanctôrûm númerum ré-
tulit.

Oratio.

DEUS, qui te párvulis et
humilibus revelâre non
dedignâris; tribue nobis,
quæsumus, imitatiône beâti
Francisci, et stultam hujus
mundi dediscere sapiéntiam,
et solum ediscere Jesum
Christum crucifixum; Qui
tecum vivit et regnat...

DIE VI.

IN FESTO

SANCTI BRUNONIS,
MONACHI.

Semiduplex.

*Omnia de Communi SS.
Monachorum, pag. xxxij.
exceptis iis quæ sequuntur.*

*Pridiè IN VESPERIS, Ora-
tio, Sancti Brunónis..., ut
infra.*

LECTIO II.

(*Ex Petro Cluniac. lib.
Mirac. c. 18. Guiberto de
Novigento in vitâ propriâ,
et vitâ ms. S. Brunonis.*)

BRUNO, Colóniæ Agrippi-
næ natus, post eménsa
Grammaticæ, Philosophiæ et
Theológia stúdia, Ecclesiæ

sancti Cuniberti Coloniensis primū, deinde Remensis Ecclesiæ Canonicus, ibidemque magnorum studiorum Rector electus est. Solitudinis amore flagrans, cum sex aliis familiaribus mundo renuntiavit, ac sanctum Hugonem, Episcopum Gratianopolitanum, adiit; qui causā eorum adventus cognita, eosque esse intelligens quos eadem nocte, velut septem stellas ad suos pedes corruentes in somnis viderat, montes suæ Dioceseos aspererrimos, qui Cartusiani dicebantur, incolendos concessit. Illic ædificato Oratorio, ac cellulis separatim extructis, bini in singulis habitantes, silentio, orationi, lectioni vacabant. Hugonem Episcopum, interdum, nimio solitudinis amore, diutius in Cartusiā commorantem, his verbis admonēbat Bruno: Redi ad oves tibi commissas; eisque quod debes, fideliter exolve.

LECTIO III.

Post sex annos in secēssu exactos, ab Urbāno secundo Romam accersitus est; quem cum in Synodis celebrandis, gerendisque negotiis Ecclesiasticis consilio suo per triennium adjuvisset, ab eo demum facultatem obtinuit eremi re-

petendæ, recusato Archiepiscopatu Rhegiensis Ecclesiæ, quæ prima est Calabriæ Metropolis. Cum autem Urbānus, post celebratum Placentiæ Concilium, in Galiā profecturus esset, metuens Bruno, ne, si ad optatam Cartusiā reverteretur, aut Romānam Curiā effugere non posset, aut eam sequi videretur, secēssit in eremum prope Scylaceum in Calabriā, ubi Monasterium ædificavit. Morti proximus, fidei suæ professionem coram fratribus edidit; eamque contra errorem Berengarii conclusit his verbis: Credo etiam Sacramenta quæ sancta credit et veneratur Ecclesiā; et nominatim, panem et vinum quæ consecrantur in Altari, post consecrationem verum Corpus esse Domini nostri Jesu Christi, veram Carnem et verum Sanguinem, quæ et nos recipimus in remissionem peccatorum nostrorum, et in spe salutis æternæ. Quiēvit in Domino, anno millésimo centésimo primo.

Oratio.

SANCTI Brunonis, quæsumus, Domine, intercessionibus adjuvemur; ut qui Majestatem tuam graviter delinquendo offēdimus, ejus meritis et precibus,

nostrorum delictorum veniam consequamur; Per Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum, qui tecum vivit et regnat...

DIE VIII.

IN FESTO

SANCTI RICHARII,

ABBATIS.

Simplex.

Omnia de Communi SS. Abbatum, pag. xxxij.

Pridiè IN VESPERIS, Oratio, Da nobis, quæsumus..., pag. xxxvii.

LECTIO III.

(Apud Mabil. Sæc. Benedictic. 2.)

RICHARIUS, in Céntulâ Pontivi vico natus, velut Lúçifer inter umbras emicuit. Is cùm in domum suam suscepisset presbýteros duos, Caidócum et Frichórium, viros sanctitátis exímie, qui ex Hibérniâ in Pontívum vénerant, Evangélli prædicándi grátiâ, et ab incolis malè hábíti fúerant; ab his Evangélica præcépta, quæ háctenùs nescierat, tam ávidè excépit, ut factâ peccatórum suórum confessióne, quod ignoránte peccáverat, id multis lácrymis expiáverit, seque totum poeniténtiæ labóribus devóverit. Exindè virtútum grádibus et vitæ sanctitáte ad Presbyterátum pervénit; ut cui

prædicándi zelus inerat, ei honóris dignitas non deesset. Itaque Vir sanctus non Pontívos modò suos, sed finítimas étiam gentes Evangélicâ luce recreávit. In Británniam trajéit; ut et illic verbum Dei nuntiáret, et captivos redimeret. Porro tanta fuit ipsíus sanctitátis fama, ut Dagobértus primus, Fránciæ Rex, cum áulicis suis in Pontívum ideò vénerit, ut eum audirent concionánte; à quo et præclára salútis mónita et graves exhortatiónes accépit. Tandem Richárius, quò libériùs soli Deo vacáret, præfécit Centulénsi monastério quod ipse ædificáverat et réxerat, Ociáldum, secessítque in eam erémum, in quâ nunc visitur Forestemonastérium, cum Sigobárdο discipulo, ubi degens in parvo tuguriolo, mente major sæculo, cœlestia semper cógitans, quàm mūdo aliénus, tam Deo próximus, migrávit ad Dóminum. Corpus ejus è Forestemonastério Céntulam delátum est, ibique sepúltum. Deindè Bárbaris ea loca infestántibus, Audomarópolim translátum est; ac demum, agente Hugóne Capéto, qui paulò póst regnávit, Céntulam relátum, ubi multis miráculis cláruit.

DIE IX.

IN FESTO

SS. DIONYSII,

PRIMI EPISCOPI PARISIENSIS,

ET SOCIORUM EJUS,

MARTYRUM.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurimum Martyrum, pag. xiv. exceptis iis quæ sequuntur.

Pridiè IN VESPERIS, Oratio, Deus, qui hodièrnâ... ut infrâ.

LECTIO II.

Ex Martyrológio S. Adónis, Episcopi.

(*vij. Idâs Octobris.*)

DIONYSIUS Episcopus, à Pontifice Româno ad Gállias directus, ut prædicationis ôperam pópulis à fide Christi aliénis exhiberet, tandem Parisiórum civitatem devénit; et per aliquot annos sanctum opus fideliter et ardenter executus, à Præfêcto Fescennino Sissinnio comprehensus, et cum eo sanctus Présbyter Eleuthérius, et Rústicus Diáconus, gládio animadvèrsi, Mártýrium complevèrunt.

LECTIO III.

Ex libro sancti Gregórii Turonénsis, de glóriâ Mártýrum.

(*Lib. 1. cap. 72.*)

DIONYSIUS Episcopus Parisiórum urbi datus est Mártýr. Têmpore verò quo

Sigibértus rex cum exercitu ad urbem illam venit, et máximam vicórum ejus partem incéndio concremávit, quidam de primóribus ejus, ad Basilicam antedicti Mártýris próperat, non orationis devotiône, sed tantum ut ali-quid fraudáret ab Æde; qui scilicet ubi reseráta óstia, ac vácuum Templum à custó-dibus reperisset, pallam holoséricam, auróque exor-nátam et gemmis, quæ sanctum tegébat sepúlcrum, tem-merário ausu diripuit, se-cúmque sústulit. Véniens autem ad castra, fuit ei ne-céssitas navigándi. Cúmque puer ejus, quem tunc cré-ditum habébat, suspénsis ad collum ducéntis áureis, navem cum eódem ascen-disset, súbitò à nullo tac-tus, de navi déruiit oppres-súsque aquis, nunquàm pó-tuit inveniri. Ille quoque ju-dícium Dei in se cernens, per púeri amissionem et auri, velóciter líttori, de quo digréssus fúerat, remeávit; pallámque sepúlcri summâ velocitáte restituit. Et, licèt hoc fécerit, tamen diem, in quo hæc admiserat, re-currénte anni circulo, non áttigit. Alius autem super sepúlcrum sanctum calcáre non métuens, dùm colúm-bam áuream lanceâ quærit elidere, elapsisque pédibus

ab utrâque parte, quia turritus erat tûmulus, lanceâ in lâtere defixâ, exânimis est inventus. Id non fortuito contigisse, sed iudicio Dei gestum, nullus âmbigat.

Oratio.

DEUS, qui hodiernâ die, beatum Dionysium, Martyrem tuum atque Pontificem, virtute constantiâ in passione roborasti, quique illi, ad prædicandum gentibus gloriam tuam, Rusticum et Eleutherium sociare dignatus es; tribue nobis, quæsumus, ex eorum imitatione, pro amore tuo prospera mundi despiceret, et nulla ejus adversa formidare; Per Dominum...

IN VESPERIS, *fit Commem.*
S. Adhelardi, Abbatis, Ant.
Egrêdere..., v. Potens..., ut
in Communi SS. Abbatum,
pag. xxxiv.

Orat. Tribue..., ut infra.

DIE X.

IN FESTO

SANCTI ADHELARDI,
ABBATIS.

Simplex.

De Communi SS. Abbatum, pag. xxxv.

LECTIO III.

(*Ex ejus vitâ apud Boll.*)

ADHELARDUS in Belgio natus est patre Bernârdo, Câroli Martelli filio, et Pipini Francorum regis fratre.

Cum Pipini patrui liberis in aulâ educatus, liberales disciplinas cum iis virtutibus quæ principem decent, feliciter conjunxit. Nemo in aulâ erat Dei reverentior, nemo castior. A Cârolo magno nunquàm adduci potuit, ut ipsius cum uxore legitimâ divortium approbaret, secundisque cum Hildegarde nuptiis subscriberet. Itaque aulicorum vitiis iratus, in Corbeiense monasterium secedens, anno ætatis vigésimo purpuram cum monastico habitu commutavit, brevique omnium virtutum tyrocinium explévit. Frequentes procerum salutationes exosus, Cassinum clam aufugit; ubi sub ignoti nominis umbrâ aliquândiù latuit. Vix sanctas vitæ in Christo absconditæ delicias degustâverat, cum erumpente sanctitatis famâ, à Cârolo Corbeiam revocatus est. Monasterii administrationem statim suscipere coactus, qualis ipse erat, tales ut essent sui, factis et dictis invitabat. A Cârolo ad regendam Italiâ Pipino junióri datus, nihil non fecit, ut ibidem Christus regnaret, eâque æquitâte pópulos rexit, ut præesse sibi non hominem sed Angelum prædicarent. Inter Spoletinos et Beneventanos, invicem

infensissimos firmam pacem restituit. Legationem ad Leónem tertium, ex condicto Patrum Concilii Aquisgranensis, summâ cum laude obivit. Nunquam illum turbavit negotiorum varietas, non exilium septem annorum. Expandit se totus charitatis ardor usque ad septentrionales plagas, quod misit viros apostolicos, qui illis gentibus Evangelium invéherent. Septuagenario major, Corbéiæ diem obiit supremum. Corpus ejus in ecclesiâ sancti Petri sepultum, ibidem religiosè colitur.

Oratio.

Tribue, quæsumus, virtutum omnium largitor, ut hæc sancti Adhelardi Abbatis festivitas terræna contemnere nos excitet, et bona ambire sempiterna; Per Dñm.

**DIE XIII.
IN FESTO
SANCTI GERARDI,
ABBATIS.**

Simplex.

De Communi SS. Abbatum, pag. xxxiv.

Pridiè IN VESPERIS, Oratio, Præsta..., ut infrà.

LECTIO III.

(Ex ejus vitâ apud Boll.)

GERARDUS, Corbéiæ in agro Ambianensi, honesto lo-

co natus, ab ineunte ætate, spretis mundi illécebris, omne suum studium ad Dei cultum contulit. Ubi adolévît ætas, Corbéiæ monasticam vitam amplexus est. Abbas Fulco res cœnobii exteriôres ei commisit, quas ille sic administrâvit, ut nihil de pristino fervore remitteret. Postmodum, annuente Abbate, sacra Palæstinæ loca ex voto invisit. Corbéiam redux, Abbas sancti Vincentii Laudunensis, post fratris sui obitum, cunctorum suffragiis electus est. Sed cum monachos ad strictiorem observantiam revocare non posset; interim, agente beato Arnulpho, qui postea Suessionensis fuit Episcopus, Abbas sancti Medardi dictus est. Verum, contradicente Bertradâ Regina, abduxit secum socios octo ex monachis Laudunensibus, quibuscum in Aquitaniam pervénit, conseqúitque in eo loco, qui Sylva Major dicitur; ubi, adjuvante Augério de Riuntio, ædificationem novi monasterii auspicatus est. Erant regionis illius incolæ rudes et éfferi; sed eorum ánimos servus Dei tam exémplic quàm prædicationibus mitigávit. Quàm plurimi sancti Abbatis famâ allécti ad eum confluebant; alii, ut suavi

Christi jugo cervicem sup-
pónerent, álii ut piâ confes-
sióne peccatórum sordes ex
ánimo egérent; non pau-
ci, ut ope viri Dei conva-
léscerent. Sic, qui locus án-
teâ fúerat spelúnca latrónum
et latibulum ferárum, post
viri Dei advéntum, domus
oratiónis, locúsque religió-
nis et pacis efféctus est. Tan-
dem annis matúrus et méri-
tis, felix ad Christum mi-
grávit, nonis Aprilis, anno
millésimo nonagésimo quin-
to. Illum miráculis conspi-
cúum Póntifex Cælestinus
tértius in Sanctórum núme-
rum rétulit.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus, om-
nipotens Deus, ut beáti
Gerárdi Abbátis exémpis et
précibus adjúti, spretis
mundi hujus illécebris, in
tuo semper amóre crescá-
mus; Per Dóminum...

*VESPERÆ feriales; à Ca-
pit. fit de S. Pusinná, Virg.*

DIE XIV.

IN FESTO

**SANCTÆ PUSINNÆ,
VIRGINIS.**

Simplex.

*De Communi Virginum,
pag. xlvijj.*

*Pridè, IN VESPERIS, Ora-
tio, Exáudi..., pag. liv.*

*Fit Commem. S. Calixti,
Papæ, et Mart., Ant. Qui*

vicerit..., *¶. Justus..., utin
Communi unius Martyris,
pag. viij. Oratio, Omnipoten-
s..., pag. xij.*

LECTIO III.

(Ex ejus vitâ apud Boll.)

PUSINNÁ, in pago Perténsi
diocécis Cathalaunénsis,
circa quinti sæculi finem,
nata est patre Stígmáro,
matre Lintrúde. Unà cum
sex suis soróribus ab Eugé-
nio presbytero institúta ad
pietátem est, unà cum illis
à sancto Alpino, Cathalau-
nénsi Episcopo, virginum
velámen accépit, quod tan-
tâ morum sanctitáte ornavé-
runt, ut omnes inter sanctas
virgines numeréntur. Pusin-
na per annos decem, domi
patérnæ sub Eugénii disci-
plinâ, máximos in virtúte
progréssus fecit. Mórtais pa-
réntibus, in eum agri Am-
bianénsis locum, qui tunc
Bánsio dicebátur, prope
Corbéiam, quique ei in hæ-
reditátem obtigerat, secés-
sit. Multárum ibi Virginum
magistra ac mater fuit, qui-
bus et toti illi regióni præ-
clára humilitátis, mansue-
túdinis et liberalitátis exém-
pla dedit; sed máximè fuit
admirábilis ejus patiéntia
inter gravissimos dolóres,
quos in extrémis perpéssa
est. Tandem omne virtútum
laude insignis, cælo recép-
ta est, multisque post mor-

tem clârnit mirâculis. Anno octingentésimo et sexagésimo, sacrum ejus corpus ab Hilmérado, Ambianénsi Episcopo, Herfordiënsibus monialibus concéssum est.

¶ In eâmdem diem incidit Pâssio sancti Calixti, qui Românæ Ecclesiæ post Zephyrinum præfuit. Alexandro imperatôre, vária pro Christi nómine pértulit; demùm per fenéstram domûs præceps missus est, et in pûteum demérsus, cùm quinquénium in Petri cáthedrá sedisset. Ejus corpóris Reliquiæ in Gálliam allátæ, in Ecclesiâ Reménsi colúntur.

IN LAUDIBUS, *fit Commem. S. Calixti, Papæ et Mart. Ant. Bonum...., v. Cantábo...., Orat. Omnipotens..., ut in Communi, pag. xij.*

Vesperæ de Festo sequenti.

¶ Abbavillæ Festum sequens cum suâ Commemor. transfertur in diem xvj. et die xv. fit festum S. Vulfranni, ritu Duplici-Maj.

DIE XV.

IN FESTO

SANCTÆ THERESIÆ,
VIRGINIS MONIALIS.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum, pag. xlvij.

Pridiè IN VESPERIS, Oratio, Deus, qui..., ut infra.

Fit Commem. S. Joannis à Cruce, Presb. et Monachi. Ant. Habitabit..., v. Pinguescent..., ut in Communi SS. Monachorum, p. xxxv.

Oratio, Deus, qui sanctum..., ut infra.

LECTIO II.

(*Ex S. Theresiæ vitâ et operibus.*)

THERESIA Abulæ in Hispâniâ nata, ex perléctis in ténerâ ætate Mártyrum Actis, magnum hausit pietâtis sensum, qui pósteâ tûm equétrium sabellârum lectione, tûm affinium consuetudine, imminútus, itâ monialium quarum disciplinæ commissa fúerat, institutióne, et Epistolârum beati Hierónymi lectione revixit, ut vigésimo secúndo ætátis anno, in Abulénsi Carmelitarum cœnóbio, vitæ Religiósæ votum emiseric. Ibi humilitâtis ac charitâtis, máximè erga infirmas soróres, opéribus, patientiâque singulâri in váriis tentatió nibus gravibûsque morbis, per annos ferè viginti perferendis, excélluit. Cùm tamen aliquándiù, sæculârium familiaritâte, orationis intermissiône, et imperitiâ Confessariórûm aliquid de fervóre pietâtis remisisset, tandem ex lectione Confessiônûm sancti Augustini, ad Deum pénitûs revêrsa, in-

géntes in virtúte progréssus fecit. Multis exindè illustratióibus à Deo donáta est; quas tamen superiórú ar-bitrio subjiciébat, dicere sólita se in revelatióibus decipi posse, in obediéntiâ néutiquàm. Tanto patiéndi tenebátur desidério, ut eos, à quibus lædebátur, máximè diligeret; ac sæpè exclamáret: Dómine, aut pati, aut mori.

LECTIO III.

ORDINIS Carmelitárum re-formatiõem aggréssa, multa virórum ac mulierum monastéria, plúrimas ob id contumélias passa, instituit. Insignem in Ordine cooperatórem nacta est Joánnem à Cruce dictum, admirándæ sanctitátis et patiéntiæ virum, qui tamen ejus exémplo plúrimùm se profecisse in spiritalis propósi perfectione sæpiùs testátus est. Cujus perfectionis consilium Theresia tam altè ánimo infixit, ut votum emisit efficiéndi semper quidquid perfectius intelligeret. Soróribus suis oratiõem advérsus grassántes tunc hæreses, labórem mánuum, et paupertátis stúdiu, commendávit; nihilque chárius hábuit, quàm ut virgines sine dote admítteret. Libros scripsit, cœléstem pietátem spirántes. Albæ ad Tormim

decumbens, Ecclésiæ Sacraméntis munita, ánimam Deo reddidit, ipsâ nocte quæ inter quartum et décimū quintum Octóbris diem, ob detráctos in Calendárii re-formatiõe dies decem, intercedébat, anno salutis milésimo quingentésimo octogésimo secúndo, ætátis sexagésimo octávo. Eam ante et post óbitam miraculis claram Gregórius décimus quintus Sanctis adscripsit.

Oratio.

DEUS, qui beátæ Theresiæ Virginis exémplo et mónitis servos tibi et ancillas suscitásti, quibus spíritum precum, et mundanórum ómnium contéptum infúnderes; da nobis, ejus præcibus et imitatione, veræ perfectionis desidério accendi, et cœléstis doctrinæ pábulo semper nutriri; Per Dóminum...

IN LAUDIBUS, *pro Comm. S. Joannis à Cruce, Ant. Mihi..., ꝯ. Cogitávi..., de Communi SS. Monachor., pag. xxxix.*

Oratio.

DEUS, qui sanctum Joánnem perfectæ sui abnegatiónis et Crucis amatórem exímium effecisti, concède ut ejus imitationi júgiter inhæréntes, glóriam assequámur ætérnam; Per Dóminum nostrum...

IN VESPERIS, *fit à Capitulo de Festo sequenti.*

DIE XVI.

IN FESTO

SANCTI VULFRANNI,
SENONENSIS EPISCOPI.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum, pag. xx.

Pridiè IN VESPERIS, Oratio, Deus..., ut infra.

Fit Commemoratio sanctæ Theresiæ, Virginis. Ant. Gaudeamus..., V. Virgines laudent..., ut in Communi Virg. pag. lv.

Oratio, Deus, qui beatæ..., ut supra.

LECTIO II.

(Ex ejus vitâ apud Boll. et Mabill. sæc. Bened.)

VULFRANNUS patre Vulberto, viro primæ inter suos nobilitatis, Mauriliaci in agro Vastinensi natus est. A patre magistris catholicis traditus est sacrarum litterarum studiis imbuendus. Vixdum adolescens inter Clericos adscriptus, et propter patris merita, in aulam regum Clotarii et Theoderici accitus, rerum Ecclesiasticarum administrationi præpositus est; nec multò post Cleri ac populi electione consecratus Senonensis Episcopus. Quo in mûnere, Sanctorum vestigiis insistent, commissam sibi ple-

bem oratione, verbo et exemplo ad cœlestia provocare non cessabat. Post annos aliquot in Pontificatu transactos, supérno oráculo admónitus ut genti Frisiórum Evangélium prædicaret, statim ad Fontanellæ monastérium accessit, undè assumptis cooperatõribus verbi strénuis et idóneis, navigavit in Frisiám. Eò appulsus, Evangélii prædicationem statim aggressus est, quam Deus signis et prodigiis confirmavit. Ovónem enim, júvenem egrégium, horas duas è láqueo pendentem, cui more gentis per sortem fúerat addictus, mirantibus ómnibus, liberavit. Iterùm adolescentes duos, qui conjécti in pélagus, jam demergebantur, Vulfránnus ámbulans super aquas, non secus ac si terram calcasset, secum ad terram salvos reduxit. Radbódi, Frisiórum Ducis, filium baptizavit; ipsum Radbódum, qui áltero jam pede in lavácrum illáto, delúsus à dæmone propositum mutáverat, divíno mox judicio puniéndum prædixit, quod événit; Dux enim non multò post, inopinâ morte périit. Déniquè per annos multos totam hanc gentem Christi fidem edocuit, maximámque partem ipse baptizavit.

LECTIO III.

REVERSUS in Gálliam, abdicáto Episcopátu, Fontanellæ monastérium repétiit, cui jàm patrimonium suum Mauriliacénse donáverat. Ibi reguláribus disciplinis totum se dévovens, nihil hujus mundi quærere, nihil amáre curábat. Humi cubáre, carnem jejúniis et cilicio domáre, sacrificium Víctimæ salutáris Deo multis cum lácrymis offérre, illius erant deliciæ. Agrótos multos mirabiliter sanávit; inter quos Bertgándum mónachum, parálysi laborántem óleo sacro pristinæ sanitáti restituit. Tandem sénio conféctus, in febrim incidit, munitúsque perceptióne Córporis et Sánguinis Dómini, inter amplexus fratrum ánimam Deo réddidit. Corpus ejus in Fontanellénsi monastério áliquot sáculis quíevit; donec, anno millésimo vigésimo séptimo, à Gerádo abbáte elevátum est, nec ità multò pòst Abbavillam allátum. Pontívi Cómites Ecclésiám, in quâ quíesceret, ædificárun, quam et ejus nómine insigniérunt, et duódecim Capellániis ornavérunt. Eámdem pòsteà Joánnesa, primus Pontívi Comes, viginti Canonicórum fundatióne decorávit, quibus sex álios addi-

dit Joánnes secúndus. * Anno décimi tértii sáculi quinto, recógnitum est sancti Vulfránni corpus à Richárdo, Ambianénsi Episcopo, coram Guillélmo, Pontívi Cómite. Anno autem millésimo sexcentésimo sexagésimo secúndo, Franciscus, Ambianénsis Episcopus, spectánte Clero, nobilitáte et civitáte, apértâ thecá, non sine admiratióne ómnia sancti Pontíficis ossa íntegra et sólida recognóvit, uná cum authénticis et volúmine in quo scripta erat ipsíus vita. Jàm ántea, postulánte Ludovico décimo tértio, apértá fúerat ea cápsula, in quâ asservátur os bráchii ab húmero ad cúbitum, desumptæque particulæ duæ, quarum áltera hódie cólitur Lutétia apud Vallis grátia moniáles; áltera verò ad Ecclésiám Senonénsem transmissa est. Gloriántur cives Abbavillæi tanti Pontíficis patrocínio, quem summá veneratióne colunt, cujusque apud Deum, salutárem opem sæpè experiúntur.

Oratio.

DEUS, qui per beáti Vulfránni Pontíficis gloriosos labóres, gentem infidélem Ecclésiæ tuæ coadunásti, concéde propítius, ut ejus méritis et préciibus confidéntes, in tuæ fidei pro

fessione immóbiles permanére valeámus ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum...

DIE XVIII.

IN FESTO

SANCTI LUCÆ,

EVANGELISTÆ.

Duplex-Majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feriâ; et sic in toto Officio.

Ant. 1. a. Eccè super montes pedes Evangelizántis, et annuntiántis pacem. (*Nahum, 1.*)

Ant. 6. F. Quàm speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! (*Rom. 10.*)

Ant. 7. d. Vox speculátorum: levavérunt vocem, simul laudábunt; quia consolátus est Dóminus pópulum suum. (*Is. 52.*)

Ant. 4. E. Osténdit vobis pactum suum quod præcépit ut facerétis, et verba scripsit. (*Deut. 4.*)

Ant. 8. G. Consummábitur mystérium, sicut evangelizávit per servos suos. (*Apoc. 10.*)

CAPITULUM. (*Ezech. 1.*)

VIDI, et eccè nubes magna, et ignis invólvens; et de médio ejus quasi species eléctri, et in médio ejus similitúdo quátuor animalium.

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

CHRISTI perénnes Nuntii,
Retécta qui cœléstibus
Scriptis Dei mystéria
Totum per orbem spárgitis,
OLIM sub umbris cóndita,
Vales sacri quæ viderant,
Umbris procul cedéntibus,
Vidistis hæc pleno die.

HUMANA quæ tulit Deus,
Divína quæ gessit homo,
Seris legénda pósteris,
Dictánte scripsistis Deo.

Loco remótos, témpore,
Vos rexit idem Spíritus;
Et quisque, pro ductu Dei,
Scribéndo Christum réddidit.

Nos ut docéret, induit
Vocis sonos, Verbum Patris;
Vestris adhuc in páginis
Nobis loqui non désinit.

UNI sit et Trino Deo
Supréma laus, summum decus,

De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.

Amen.

✠. Dóminus dabit verbum
evangelizántibus, R. Virtúte multâ. (*Ps. 87.*)

Ad MAGNIF. Ant. 3. a.
Christus dedit quosdam quidem Apóstolos, álios verò Evangelistas, ad consummationem sanctorum in opus ministérii, in ædificationem corporis Christi. (*Ephes. 4.*)

Oratio, Intervéniat pro nobis..., *ut infra ad Laudes, pag. 513.*

Fit Commem. SS. Justi et Arthemii, Fratrum, Mart.

Ant. Cùm..., V. Multæ..., ut in Communi, pag. xv. Orat. Concède..., p. xvij.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum dantem Evangelistas ad summationem sanctorum, * Venite, adoremus. (*Ephes. 4.*)

Psal. Venite..., pag. 2.

Hymnus, Christi perennes..., ut in I. Vesperis.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Ecce sedes posita erat in cælo, et in circuitu sedis quatuor animalia plena oculis antè et retrò. (Apoc. 4.)

Ant. 8. c. Aspectus eorum quasi carbonum ignis ardentium, et quasi aspectus lampadarum. (Ezech. 1.)

Ant. 7. d. Ubi erat impetus Spiritus, illuc gradiebantur, nec revertabantur, cum ambularent. (Ezech. 1.)

V. Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ loquuntur; R. Et mirabilia tua narrabunt. (Ps. 144.)

Lectiones de Scripturâ occurrente.

*Post j. Lect. R. Scribe et in libro diligenter exara; et erit * In testimonium usque in æternum. V. Quæ audisti, hæc commenda fidelibus hominibus qui idonei erunt et alios docere.*

** In testimonium... (Is. 30. 2. Tim. 2.)*

*Post ij. Lect. R. Multi conati sunt ordinare narrationem, quæ in nobis completæ sunt, rerum, sicut tradiderunt nobis * Qui ab initio ipsi viderunt et ministri fuerunt sermonis. V. Quanta audivimus et cognovimus ea, et patres nostri narraverunt nobis. * Qui ab... (Luc. 1. Ps. 77.)*

*Post iij. Lect. R. Scriba velox in lege, * Paravit cor suum, ut investigaret legem Domini, et faceret et doceret præceptum et iudicium. V. Qui fecerit et docuerit, hic magnus vocabitur in regno cælorum. * Paravit.... Glória Patri.... * Paravit... (1. Esdr. 7. Matt. 5.)*

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. In fide veritatis Deus vocavit vos per Evangelium nostrum in acquisitionem gloriæ Domini nostri Jesu Christi. (2. Thess. 2.)

Ant. 5. a. Spem quæ repõsa est vobis in cælis audistis, in verbo veritatis Evangelii quod pervenit ad vos. (Coloss. 1.)

Ant. 8. G. Dignè Evangelio Christi conversamini, in uno spiritu unanimes, collaborantes fidei Evangelii; quia vobis donatum est, ut in eum credatis. (Philip. 1.)

✠ Judicia Dómini vera, justifi-cáta in semetípsa; *R.* In custodiéndis illis re-tribútio multa. (*Ps. 18.*)

LECTIO IV.

Ex libro sancti Hierónymi, Presbýteri, de Scriptóri-bus Ecclesiásticis.

(*Cap. 7.*)

LUCAS médicus Antiochén-sis, ut ejus scripta índi-cant, Græci sermónis non ignárus fuit. Sectátor Após-toli Pauli, et omnis pere-grinaciónis ejus comes, scrip-sit Evangélium, de quo idem Paulus: [Mísimus, in-quit, cum illo fratrem, cu-jus laus est in Evangélio per omnes Ecclési-as]. Et ad Colossénses: [Salútat vos Lucas médicus charíssi-mus]. Et ad Timótheum: [Lucas est mecum solus]. Aliud quoque édedit Volú-men egrégium, quod título Acta Apostolorum prænotá-tur; cujus história usque ad biénnum Romæ commorán-tis Pauli pervénit, id est, usque ad quartum Nerónis annum. Ex quo intelligimus, in eâdem urbe librum esse compósitum.

R. Sicut probáti sumus à Deo, ut crederétur nobis Evangélium; * Testificáti sumus, ut ambularétis dignè Deo. ✠ Audíte ergò, Filii; servíte Dómino in ve-ritáte, et inquirite, ut faciá-

tis quæ plácita sunt illi. * Testificáti... (*1. Thess. 2. Tob. 14.*)

LECTIO V.

IGITUR períodos Pauli et Theclæ, et totam bapti-záti Leónis fábulam, inter apócrifas scriptúras com-putámus. Quale enim est, ut individuus comes Apóstoli, inter cæteras ejus res, hoc solum ignoráverit? Sed et Tertullíanus, vicinus eórum témporum, refert, Presbý-terum quemdam in Asiâ, amatórem Apóstoli Pauli, convíctum apud Joánnem, quòd auctor esset libri, et conféssum se hoc, Pauli amore, fecisse, loco exci-disse.

R. Lóquimur Dei sapién-tiam in mystério, quæ abs-cóndita est; nobis autem revelávit Deus * Per Spíri-tum suum. ✠ Non facit Dó-minus Deus verbum, nisi reveláverit secrétum suum ad servos suos. * Per Spíri-tum... (*1. Cor. 2. Amos, 3.*)

LECTIO VI.

QUIDAM suspicántur, quo-tiescúmquè in Epístolis suis Paulus dicit: [Juxta Evangélium meum], de Lucæ significáre Volúmine; et Lucam non solùm ab Após-tolo Paulo didicisse Evan-gélium, qui cum Dómino in carne non fúerat; sed et à cæteris Apóstolis. Quod

ipse quoque in principio sui Volúminis declárat, dicens : [Sicut tradidérunt nobis , qui à principio ipsi vidérunt , et minístri fuérunt sermónis]. Igitur Evangélium , sicut audíerat , scripsit : Acta verò Apostolorum , sicut viderat , compósuit. Sepúltus est Constantinópoli , ad quam urbem vicésimo Constantíi anno , ossa ejus cum Reliquiis Andréæ Apóstoli transláta sunt.

R. Non sumus sicut plúrimi , adulterátes verbum Dei ; sed ex sinceritáte , sed * Sicut ex Deo , coram Deo , in Christo loquimur. ✠. Sermo Dei ignítus , clýpeus est sperántibus in se ; ne addas quidquam verbis illius , et arguáris , inveniárisque mendax. * Sicut... Glória... * Sicut... (2. Cor. 2. Prov. 30.)

IN III. NOCTURNO

Ant. 4. a. Spíritus Dómini locútus est per me , et sermo ejus per linguam meam. (2. Reg. 23.)

Ant. 2. D. Vox mea ad filios hóminum : Accípito disciplinam meam ; doctrinam magis quàm aurum elígite. (Prov. 8.)

Ant. 1. a. Suscípите insitum verbum , quod potest salváre ánimas vestras. (Jacobí , 1.)

✠. Atténdite , Pópule meus , legem meam ; R. In-

clináte aurem vestram in verba oris mei. (Ps. 77.)

LÉCTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

(Cap. 4.)

QUONIAM quidem multi conáti sunt ordináre narratióem , quæ in nobis complétæ sunt , rerum. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósii ,
Episcopi.

(*Expos. Evang. sec. Luc.*
l. 4. §. 2. et 3.)

ECCLÉSIA , cùm quatuor Evangélii Libros habeat , per univérsum mundum Evangelistis redúndat. Hæreses , cùm multa habeant , unum non habent ; [multi enim conáti] , sed Dei grátiâ destitúti sunt... Conáti útiqùe illi sunt , qui implére nequiverunt. Ergo multos cœpisse , nec implevisse , étiam sanctus Lucas testimónio locupletióre testátur , dicens plúrimos esse conátos. Qui enim conátus est ordináre , suo labóre conátus est , nec implévit. Sine conátu sunt enim donatióes et grátia Dei , quæ ubi se infúderit , rigáre consuevit ; ut non égeat , sed redúndet Scriptóris ingénium. Non conátus est Matthæus , non conátus est Marcus , non conátus est Joánes , non conátus est Lucas ; sed

divino Spiritu ubertatem dictorum rerumque omnium ministrante, sine ullo molimine cœpta complerunt.

R. Evangelii factus sum Minister secundum donum gratiæ Dei; * Ut innotescat multiformis sapientia Dei, quam fecit in Christo Jesu. V. Non abscondam sacramenta Dei; ponam in lucem scientiam illius. * Ut innotescat multiformis... (*Ephes. 3. Sap. 6.*)

LECTIO VIII. (§. 10.)

VISUM est, inquit, et mihi]. Potest etiam non soli visum esse, quod visum sibi esse declarat. Non enim voluntate tantum humanam visum est; sed, sicut placuit ei qui in me, inquit, loquitur Christus, qui ut id quod bonum est, nobis quoque bonum videri possit, operatur; quem enim miseratur, et vocat. * Et ideo qui Christum sequitur, potest interrogatus cur esse voluerit Christianus, respondere: Visum est mihi. Quod cum dicit, non negat Deo visum; à Deo enim preparatur voluntas hominum. Ut enim Deus honorificetur à sancto, Dei gratia est. Denique plurimi voluerunt scribere Evangelium; sed quatuor tantummodò, qui Divinam meruerunt gratiam, sunt recepti.

R. Misit me Christus evangelizare, non in sapientiam verbi, ut non evacuetur crux Christi. * Nonne stultam fecit Deus sapientiam hujus mundi. V. Ubi litteratus, ubi legis verba ponderans, ubi doctor parvulorum? * Nonne... (*1. Cor. 1. Is. 33.*)

LECTIO IX.

De SS. Justo et Arthemio. (Ex monim. Eccl. Amb.)

JUSTUS et Arthémus fratres in eo Diocesis Ambianensis vico, qui Monscœli dicitur ad amnem Quantiam, mortem gloriosam pro Christi nomine fortiter obierunt. Pròditum memoriæ est illos patre ethnico, viro præpotente natos, fide Christianam inscio patre imbutos, ut Deo liberè servirent, domo paternam profugos, in Galliam devenisse; inque iis locis ubi interempti sunt, consedis; missos esse à patre homines, qui ipsos perquirerent, inventosque aut ad se domum reducerent, aut, si redire nollent, interficerent. Ab his deprehensi fratres, quia se in eam regionem quæ Deum verum nesciebat, redituros negaverunt, ab impiis necati sunt, octavo, ut creditur, sæculo. Eorum corpora ibidem sepulta sunt; et super illorum sepulcrum quod

hodièque visitur, cóndita est ecclésia parochiális, Deo sub sancti Justi nómine consecráta, ubi colúntur sancti Mártyres. Eórum nómina in antiquo Martyrológio Ambianénsis Ecclésiæ legúntur.

R. Testíficans fídem in Dóminum Jesum, * Nihil véreor; nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me, dúmmodò consúmme cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi testificári Evangélium grátiæ Dei. *ŷ.* Annuntiávi iustitiam tuam in ecclésiâ magnâ; eccè lábia mea non prohibébo; Dómine, tu scísti. * Nihil véreor... Glória Patri... * Nihil... (*Act. 20. Ps. 39.*)

Te Deum...

AD LAUDES.

Ant. 8. c. Sermónem feci de ómnibus quæ cœpit Jesus fácere et docére, usquè in diem quâ assúptus est. (*Act. 1.*)

Ant. 2. D. Visum est mihi assecúto ómnia à principio diligénter, ex órdine scribere veritátem. (*Luc. 1.*)

Ant. 5. a. Hæc ómnia liber vitæ, et testaméntum Altissimi, et agnitio veritátis. (*Eccli. 24.*)

Canticum, Quàm pulchri..., *ut in Comuni Apostolorum*, pag. iv.

Ant. 3. a. Beátus, qui in istis versátur bonis; qui ponit illa in corde suo, sapiens erit semper. (*Eccli. 50.*)

Ant. 6. F. Hæc scripta sunt, ut credátis quia Jesus est Christus Fílius Dei; et ut credéntes, vitam habeátis in nómine ejus. (*Joan. 20.*)

CAPITULUM. (*Josue, 1.*)

NON recédât volúmen legis hujus ab ore tuo; sed meditaberis in eo, diebus ac nóctibus, ut custodias et fácias ómnia quæ scripta sunt in eo; tunc diriges viam tuam, et intélleges eam.

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

SINÆ sub alto vértice,
Cœlo tonánte, lex data;
Inter tubas et fúlgura
Præsens minabátur Deus.

Nunc, temperáto Númine,
Per vela carnis blándiùs
Amat vidéri, lánguidis
Se lumen aptans sénsibus.

INSCULPTA saxo lex vetus,
Præcépta, non vires dabat:
Inscripta cordi lex nova,
Præcépta dat cum víribus.

SCRIPSISTIS hanc fidâ manu;

Hanc voce, voci cónsonis
Hanc prædicástis móribus;
Signástis hanc et ságuine.

AFFLANTE divo Spíritu,
Quæ verba vitæ tráditis,
Hæc ille nostris imprimat
Delénda nunquàm córdibus.

UNI sit et Trino Deo
Suprema laus, summum de-
cus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocavit gloriæ.

Amen.

Ÿ. Ignitum eloquium tu-
um vehementer; R. Et ser-
vus tuus dilexit illud. (*Ps.*
118.)

Ad BENEDIC. *Ant.* 8. G.
Illius laus est in Evangelio
per omnes Ecclesias, et or-
dinatus est ab Ecclesiis co-
mes peregrinationis nostræ,
in hanc gratiam quæ minis-
tratur à nobis. (2. *Cor.* 8.)

Oratio.

INTERVENIAT pro nobis,
quæsumus, Domine, sanc-
tus tuus Lucas, Evangelista;
qui Crucis mortificationem
jûgiter in suo corpore, pro
tui nominis honore portavit;
Per Dominum nostrum Je-
sum Christum, Filium tuum,
qui tecum...

*Fit Commem. SS. Justi
et Arthemii, Mart. Ant.*
Beati..., Ÿ. Salus..., *Oratio,*
Concede..., *ut in Communi*
plur. Mart. pag. xviii.

AD HORAS.

Antiphonæ de Laudibus.

AD PRIMAM.

Ant. Sermónem.

AD TERTIAM.

Ant. Visum est.

CAPITULUM. (*Ephes.* 3.)

MHI data est grátia hæc:
In gentibus evangelizá-

re investigábiles divítias
Christi, et illumináre om-
nes, quæ sit dispensátio sa-
craménti absconditi à sæcu-
lis in Deo, qui ómnia creá-
vit.

R. *breve.* Eructávit cor
meum * Verbum bonum.
R. Eructávit... Ÿ. Dico ego
ópera mea Regi. * Verbum...
Glória Patri... R. Eructá-
vit... (*Ps.* 44.)

Ÿ. Lingua mea cálamus
scribæ, R. Velóriter scri-
béntis. (*Ps.* 44.)

*Oratio, Intervéniat..., ut
suprà ad Laudes; et sic ad
Sextam et Nonam.*

AD SEXTAM.

Ant. Hæc ómnia.

CAPITULUM. (*Baruch,* 4.)

HIC liber mandatórum
Dei, et lex, quæ est in
æternum; omnes qui tenent
eam, pervénient ad vitam.

R. *breve.* Lex Dómini im-
maculáta, * Convértens áni-
mas. R. Lex... Ÿ. Testimó-
nium Dómini fidèle, sapién-
tiam præstans párvulis.
* Convértens... Glória Pa-
tri... R. Lex... (*Ps.* 118.)

Ÿ. Præcéptum Dómini lú-
cidum, R. Illúminans ócu-
los. (*Ps.* 118.)

AD NONAM.

Ant. Hæc scripta sunt.

CAPITULUM. (*Coloss.* 1.)

VOLUIT Deus notas fácere
divítias glóriæ sacra-
ménti hujus in gentibus,

quod est Christus, in vobis spes glóriæ.

R. *breve*. Suscitavit Dominus * Testimónium in Jacob. R. Suscitavit... V. Et legem pósuit in Israel. * Testimónium... Glória... R. Suscitavit... (*Ps. 77.*)

V. Notum fecit Dominus Salutare suum: R. In conspectu gentium revelavit justitiam suam. (*Ps. 97.*)

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

CAPITULUM. (*Ephes. 3.*)

AUDISTIS dispensationem gratiæ Dei, quæ data est mihi in vobis; quóniam secúndum revelationem, notum mihi factum est sacraméntum, sicut scripsi in brevi; prout potéstis legéntes intelligere prudentiam meam in mystério Christi.

Hymnus, Sinæ sub alto..., *ut ad Laudes.*

V. Veritatem tuam, et Salutare tuum dixi; R. Non abscondi misericórdiam tuam, et veritatem tuam. (*Ps. 39.*)

Ad MAGNIF. Ant. 8. G. Lucas est mecum solus; omnes me dereliquerunt; Dominus autem mihi ástitit, et confortávit me, ut per me prædicatio impleátur, et audiant omnes gentes. (2. *Tim. 4.*)

Oratio, Intervéniat..., *ut suprâ ad Laudes.*

DIE XXI.

IN FESTO

SANCTI HILARIONIS,
ABBATIS.

Simplex.

De Communi SS. Abbatum, pag. xxxiv.

Pridiè IN VESPERIS, Orat. Intercéssio..., p. xxxviiij.

Fit Commem. SS. Ursulæ et Sociarum, Virginum et Mart. Ant. Infirma..., V. Hæreditas..., *ut in Communi SS. Virg* pag. xlix.

Oratio, Deus, qui singulari..., *ut infrâ.*

LECTIO III.

(*Ex S. Hieronymo, in vitâ S. Hilarionis,*)

HILARION ortus vico Tábathâ in Palæstinâ, parentes habuit idólis deditos, à quibus missus Alexandriam, Grammatico traditus est. Ibi magnâ ingénii et morum documenta præbuit, quodque his majus est, credens in Dóminum Jesum, non circi furóribus, non arénæ sanguíne, non theátri luxuriâ delectabatur; sed tota illi volúntas in Ecclesiæ erat congregatióne. Cùm autem tunc Antónii nomen in Ægypto celeberrimum esset, incensus viséndi ejus stádio, perréxit ad erémum; apud quem per duos ferè menses commoratus, omnem ejus didicit vi-

vendi rationem. Domum reversus, mortuis parentibus, partem facultatum fratribus, partem pauperibus dilargitus est. Necdum quintum decimum annum egressus, rediit in solitudinem; ubi constructa casa, quae vix ipsum caperet, humi superstrato juncis cubabat. Scripturas sacras quas tenebat memoriter, post orationes et psalmos, quasi Deo praesente, recitabat. Paucas ficus et succum herbarum ad victum adhibebat; neque ante solis occasum, etiam diebus Festis, aut in gravissimam valetudinem jejunium solvebat. Labore manuum aemulabatur Aegyptiorum monachorum disciplinam. Variè à daemonibus vexatus, eos signo Crucis, et nominis Jesu invocatione superavit. Tandem octogesimum annum agens, plurimis claris miraculis, in morbum incidit; et morte imminente, trepidantem animam sic compellabat: Egrederere, anima mea, quid dubitas? septuaginta prope annis servisti Christo, et mortem times! Quibus in verbis spiritum exhalavit. ¶ Hodiè colitur memoria sanctae Ursulae, quae et Saula, Marthae, virginumque aliarum plurimarum, quae in excidio Britanniae, de quo

Gildas sapiens scripsit, cum plurimi, eodem teste, transmarinas terras peterent, in adversum Germaniae littus delatae sunt, et à Barbaris qui eam regionem tunc vastabant, hostiliter abductae, prope Coloniam Agrippinam ad ripam Rheni, pro Christi nomine, occisae sunt. Earum corpora sepulta sunt Coloniae, ubi plurimis nobilitata miraculis, magnam Fidelium veneratione coluntur.

AD LAUDES.

Hymnus, Quid tu..., ut in Communi, pag. xxxviii.

Fit Commem. SS. Ursulae et Soc. Virg. et Mart.

Ant. Casta generatio in perpetuum coronata, triumphat, incoinquinatorum certaminum praeium vincens. (*Sap. 4.*)

¶ Virgines laudent nomen Domini; R. Quia exaltatum est nomen ejus solius. (*Ps. 148.*)

Oratio.

Deus, qui singulari providentiâ, beatam Ursulam et Socias ejus ad virginis et martyrii palmam provexisti, da nobis, earum intercessionem, ita varios saeculi aestus pertransire, ut ad aeternae salutis portum feliciter pervenire mereamur; Per Dominum nostrum Jesum Christum...

DIE XXIII.

IN FESTO

SANCTI DOMITII,

DIACONI ET CANON. AMBIAN.

Semiduplex.

[In Cath. Duplex-Minus.]

*Omnia de Comm. Justorum, pag. xl.**Pridiè IN VESPERIS, Oratio, Deus qui..., ut infra.**Fit Comm. S. Gratiani, Mart. Ant. Qui vicerit..., v. Justus..., ut in Communi, pag. viij. Oratio, Præsta..., pag. xij.*

LECTIO II.

(Ex monumentis Ecclesiæ Ambianensis.)

DOMITIUS, Ecclesiæ Ambianensis Diaconus et Canonicus, cum egrégia pietatis et assiduitatis in laudibus Deo persolvendis exempla fratribus dedisset; ab hac communi vitâ ad sanctioris et severioris vitæ disciplinam à Deo vocatus, erémum petiit distantem ab urbe Ambianensi quinque circiter milliaria; ubi inter silvas spe cœlestis patriæ animum pascens, omne tempus sanctis meditationibus et assiduis ad Deum orationibus dabat. Ibi ab omni hominum commercio suâ voluntate exclusus, et mundo sibiique mortuus, soli vivebat Deo; et anticipatâ cœlestium bonorum suavitate

perfusus, jam totus erat in cœlo. Interim carnem inediâ, vigiliis, laboribus et omni duriôris vitæ genere subigebat; ne beatum illum animi statum aliquâ rebellionē perturbaret.

LECTIO III.

CUM in eo vitæ genere consenuisset, victisque omnibus dæmonis artibus, satis esset probatus; ei divinitus in disciplinam tradita est Ulphia virgo, quæ, ut sese asséreret Christo, spreto mundi illécebris, et relictis omnibus, in eam erémum secésserat; tantumque eo sanctioris vitæ magistro profecit, quantum postea eximia ipsius sanctitas declaravit. Tandem beatus senex, ubi corporis sui dissolutionem sensit imminere, sacrum Viaticum sumpsit, sanctamque animam Deo reddidit, décimo Calendas Novémbris. Corpus ejus in oratorio conditum, cum crebris miraculis clarésceret, in Ambianensem Ecclesiâ delatum est; et cellula ejusdem in sacellum versa, magnâ populi veneratione colitur. ¶ In hunc diem incidit memoria sancti Gratiani Martyris, *cujus mentio est in martyrológio omnium antiquissimo, quod Hieronymicum dicitur, ut et in variis hujusce diocesis marty-

rológiis. Conféssus autem est Christum coram Rictio-
váro præside, et nóbile
martýrium, cápitis abscis-
sióne, consummávit, in eo
Ambianénsis agri vico, qui
indè sancti Gratiáni nomen
invénit. Ejus corpus ibidem
sepúltum est, supràque il-
lud ædificáta est ecclésia
Deo, sub sancti Gratiáni
nómine sacráta, ubi semper
Martyr sanctissimus magná
in veneratióne fuit. Beátus
Gervinus, Centulénsis ab-
bas, ad ejus sepúlcrum vel-
ut in solitúdinem secedé-
bat, ineúnte sáculo undéci-
mo. Sub ejúsdem sáculo fi-
nem, translátum est sancti
Mártiris corpus in Colum-
bénse diocésis Carnuténsis
monastérium, ubi religiósè
cólitur.

Oratio.

DEUS, qui nobis præcepis-
ti temporália despicere,
atque ad ætérna festináre,
da fámulis tuis, ut quæ à te
jussa cognóvimus, interce-
dente beáto Domítio, implé-
re cœlésti inspiratióne va-
leámus; Per Dóminum...

IN LAUDIBUS, *fit Commem.*
S. Gratiani, *Mart. Ant.*
Bonum..., *¶. Cantábo...*
Orat. Præsta.... ut in Com-
muni unius Mart. p. xij.

¶ In Cathedrali *fit Offi-*
cium ritu Duplici Minori,
cum tribus Nocturnis.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scripturá oc-
currente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv. Domítius..., ut
suprà, pag. 516.

Lectio v. Cùm in eo..., us-
què ad notulam ¶ In hunc
diem..., pag. 516.

LECTIO VI.

Sermo sancti Bernárdi,
Abbátis.

(*Serm. 47. in Cant. n. 8.*)

NIL óperi Dei præpónere
licet. Quo quidem nómi-
ne appellántur laudum so-
lémnia, quæ Deo in orató-
rio quotidie persolvúntur;
ut ex hoc clárius appareat
quàm nos óperi illi déceat
esse inténtos. Undè vos mó-
neo, Dilectíssimi, purè
semper ac strénuè divinis
interesse láudibus. Strénuè
quidem, ut sicut reverén-
ter, ità et alácritè Dómino
assistátis; non pigri, non
somniafénti, non oscitánte,
non parcénte vóci-
bus, non præcidénte verba dimidia,
non íntegra transiliénte,
non fractis et remissis vóci-
bus muliebre quiddam bal-
bà de nare sonánte; sed
virili (ut dignum est), et
sónitu et afféctu voces sanc-
ti Spíritûs deproménte. Pu-
rè verò, ut nihil áliud, dùm
psállitis, quàm quod psállit-
is, cogitétis. Nec solas di-
co vitándas cogitatiónes va-

nas et otiosas ; vitandæ sunt et illæ , quas pro communi necessitate frequenter admittere compellimur. Spiritus enim sanctus illâ horâ gratum non recipit , quidquid aliud quàm debes , neglecto eo quod debes , obtuleris.

IN III. NOCTURNO.

Lect. vii. et viii. de Hom. S. Gregorii , ut in Comm. Patronorum , pag. lxxiiij , ix. verò Lect. de S. Gratiano , Mart. quæ sic incipitur : Gratianus Martyr , cujus mentio est in martyrológio ómnium antiquissimo , quod Hieronymicum dicitur , ut et in váriis hujusce diœcesis martyrológiis , confessus est Christum... , ut supra , pag. 517.

Si transferatur Festum S. Domitii , ix. Lectio erit , Benè autem de servis... , ut in Communi Patronorum , pag. lxxiv.

IN VESPERIS , fit Commem. S. Romani , Episc. Ant. Ipsum... , v. Elégit... , ut in Communi Pontific. , p. xxj. Oratio , Da , quæsumus... , pag. xxv.

Deindè SS. Fratrum Luglii et Lugliani , Martyrum , Ant. Cùm vos... , v. Multæ... , ut in Communi plurimum Martyrum , pag. xv. Oratio , Concède , quæsumus... , pag. xviiij.

DIE XXIV.

IN FESTO

SANCTI ROMANI , ROTOMAGENSIS EPISCOPI.

Simplex.

De Communi Pontificum , pag. xxj.

LECTIO III.

(Ex anonymo per Rigaltium edito.)

ROMANUS précibus et elemosynis à Deo impetratus , patrem habuit Benedictum , matrem Felicitatem. A pueritiâ studiis óptimis sic est imbûtus , ut , ubi adolevit , ad summa virtutum pervenerit. In aulam Clotarii secúndi missus , castitatis , justitiæ et mansuetudinis illústre fuit exemplar. Jussus à rege inter primores secretióribus adesse consiliis , commissas sibi partes egrégie et laudabiliter sustinuit. Mórto Antistite Rotomagénsi , communi ómnium voto renunciatus est Episcopus. Vix Rotomagum attigerat , cùm Veneris delubrum à paucis paganis , qui tunc supérrant , frequentatum , aliáque álibi in suâ diœcesi sústulit. Commissas sibi oves sédulò pavit , bonos ad melióra provocávit , malos à malis retráxit. Ipse gregis formatus , cibi et somni parcus , in sacris celebrándis

pius ac frequens, rerum divinarum jugi meditatione animum suum reficiebat. A Deo præmonitus, mortem lætus suscepit. Multa et vivens et mortuus signa edidit, quibus optimi pastoris sanctitas eluxit. ¶ Hodiè etiam colitur memoria sanctorum fratrum Luglii et Lugliani, martyrum, qui in Hyberniâ nati, dicuntur, hic regni patèrni habenas æquissimè moderatus, ille fuisse ibidem sanctissimus Archiepiscopus. Ambo vitæ perfectioris amore succènsi, abdicatis honoribus, patriâ clàm excédere constituunt; ut Romam ad Apostolorum limina véniant. Jàm Morinorum terram attigerant, cum pedibus iter ingressi, in Taruennensi agro ab impiis sicariis occisi sunt. Eorum corpora Lillérium in Artésiae oppidulum delata sunt; ubi in ecclesiâ Collegiatâ coluntur. Postmodum capita eorum cum insignibus reliquiarum portionibus Mondiderium multis jam retrò sæculis allata sunt; et debitâ veneratione asservantur in antiquâ Virginis Deiparæ ecclesiâ, ubi multis etiam claruere miraculis. Porro eives tùm Lillerienses tùm Mondiderienses Patrônes sibi elegerunt sanctos Luglium et Luglianum, eorum-

que opem non semel experti sunt.

Oratio, Da, quæsumus, omnipotens..., *ut in Comuni*, pag. xxv.

IN LAUDIBUS, *fit Commem. SS. Luglii et Lugliani, Martyrum*, Ant. Beati..., v. Salus..., *Oratio*, Concede..., *ut in Comuni plurium Mart.* pag. xvij.

Vesperæ de Festo sequenti.

DIE XXV.

IN FESTO

SS. CRISPINI
ET CRISPINIANI,
MARTYRUM.

Semiduplex.

Omnia de Comuni plurium Martyrum, pag. xiv.

Pridiè IN VESPERIS, *Orat.* Deus, qui in cordibus..., *ut in Comm.* pag. xvij.

LECTIO II.

(*Ex actis eorundem apud Surium et Gregorio Tur.*)

CRISPINUS et Crispinianus fratres, propagandæ fidei studio, unâ cum beato Quintino et sociis in Gallias missi, Suessionem venerunt. Illic, ne cuiquam forent oneri, labore manuum victum sibi parare constituerunt. Itaque sutoriam artem, quam, ut potè humilem et quietam, suo aptiorem esse ministerio putabant, statim didicere; ac cum in eâ cæteris antecel-

luisent artificibus, levique mercéde contenti essent; frequentem ad se paulatim populum allexere, venientique pro occasione verbum Dei annuntiabant. Erat ergo eorum domus non modo officina laboris, sed et schola doctrinae et salutis. Deo dante voci eorum virtutem et benedictionem, plurimis persuasere, ut, relicto idolorum cultu, Deo vero servirent. Itaque augebatur in dies credentium numerus, et dum pax et tranquillitas à principibus erat, in fide neophyti confirmabantur. Sed diuturnam pacem turbavit Maximiani Herculis adventus Suessionem. Is jubet more suo diligenter conquiri Christianos; ad eum deferuntur Crispinus et Crispinianus, quos statim comprehensos jussit ad se adduci. Ubi ad tribunal perducti sunt, eos ille tam promissis, quam minis et poenarum metu ab eorum proposito deterrere tentavit. Sed, cum sancti fratres Christum intrépide confiterentur, et profana sacrificia constanter respuerent, eos efficaciori ratione aggredi ac superare constituit.

LECTIO III.

ADERAT Rictiovárus, Christiano sanguine quem in

Galliis passim effuderat, adhuc cruentatus; huic Crispinus et Crispinianus tradijubentur, saevissimis quibusque suppliciis excrucianti. Ille ingenium, longo jam usu ad inhumanitatem exercitatum, in omnes versavit partes; ut in Crispinum et Crispinianum nova tormenta inveniret. Eos trochleis extendi, ac fustibus caedi, subulas etiam inter carnem et ungues intromitti, pellémque à dorso detrahi jubet. Quamvis autem Martyrum corpora jam non essent nisi vulnus, nihil tamen de sua in confitendo Christo libertate remittebant. Ad alios igitur cruciatus confugit devicta praesidis rabies; sed ab ipsis cruciatibus novos animos novaeque vires ducebant qui torquebantur; adeo ut eorum cedere patientiae coacta fuerit omnis judicis torrumque immánitas. Quapropter, cum ii omne suppliciorum genus frustra consumpsissent, tandem fortissimis Christi pugilibus caput amputarunt. Horum Martyrum corpora Suessione sepulta sunt, eorumque Memoriam postea insigni ornamento decoravit sanctus Eligius Noviomensis.

DIE XXVIII.

IN FESTO

SS. SIMONIS ET JUDÆ,
APOSTOLORUM.*Duplex-Majus.*

Omnia de Communi Apostolorum, pag. j. exceptis iis quæ sequuntur.

Pridiè IN VESPERIS, Oratio, Deus, qui..., ut infrà.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scripturâ occurrente.

IN. II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex Commentário S. Hierónymi, Presbyteri, in Matthæum.

(*Lib. 1. cap. 10.*)

SIMON Cananæus, de vico Cana Galilææ, ubi aquam Dóminus vertit in vinum..., ipse est qui in alio Evangelistâ scribitur Zelotes; Cana quippe zelus interpretatur... Thaddæus ab Evangelistâ Lucâ Judas Jacóbi dicitur; et alibi appellatur Lebæus, quod interpretatur Córculus. Credendumque est eum fuisse trinómium; sicut Simon, Petrus, et filii Zebedæi, Boanérge, ex firmitate et magnitudine fidei nominati sunt.

LECTIO V.

Ex Libro ejúsdem S. Hierónymi, de Scriptóribus Ecclesiásticis. (*Cap. 4.*)

JUDAS frater Jacóbi parvam, quæ de septem Ca-

thólicis est, Epístolam reliquit. Et, quia de libro Enoch, qui apócrifus est, in eâ assúmit testimónium, à plerisque rejicitur; tamen auctoritatem vetustate jam et usu méruit, et inter sanctas Scriptúras computatur.

LECTIO VI.

Ex Libélló sancti Adónis Episcopi, de Festivitatibus Apostolorum.

(*Cap. 11.*)

THADDÆUS apud Mesopotámiam, Simon verò apud Ægyptum tráditur prædicasse. Indè simul Pérsidem ingressi, cùm fidei Christi innúmeram gentis ipsius multitudinem subdidissent, et Ecclesiám Dómini latè jam fundatam vidèrent; Martýrium, ibi cursum temporis explétes, beato certamine consummavérunt; honoríficè sepúlti à pópulis Christiánis, quos Dómino ipsi genúerant. Quod quidam putant Simónem Apóstolum, unum de duódecim, ipsum esse qui sub Trajáno crucem passus sit, omnínò falsum est. Nam et Beda, sanctus Présbyter, qui hoc super Acta Apostolorum sentit, Isidorum secútus, in libro Retractatiónum se hoc non benè sensísse reprehéndit. Sed et História Ecclesiástica, non de Apóstolo,

sed de alio Simóne gesta narrat.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem.

(Cap. 14.)

In illo tempore; Dicit Jesu Judas, non ille Iscariotes: Domine, quid factum est, quia manifestaturus es nobis teipsum, et non mundo? Et reliqua.

Homilia sancti Augustini,
Episcopi.

(Tract. 76. in Joan. Evang.
§. 1 et 2.)

INTERROGAVIT Jesum Judas, non ille traditor ejus, qui Iscariotes cognominatus est, sed cujus Epistola inter Scripturas Canonicas legitur: [Domine, quid factum est, quia nobis manifestaturus es teipsum, et non mundo]? Simus cum ipsis tanquam interrogantes discipuli, communemque Magistrum audiamus et nos. Judas enim sanctus, non immundus, nec insectator Domini, sed sectator causam quaesivit, quare se non mundo, sed suis manifestaturus esset Jesus; quare adhuc modicum et mundus non videret eum, ipsi autem viderent eum. [Respondit Jesus, et dixit ei: Si quis diligit me, sermonem meum servabit; et Pater meus dili-

get eum, et ad eum veniemus, et mansionem apud eum faciemus].

LECTIO VIII.

(§. 4.)

FACIT in sanctis cum Patre et Filio sanctus etiam Spiritus mansionem; intus ulique, tanquam Deus in templo suo. Deus Trinitas, Pater et Filius et Spiritus sanctus veniunt ad nos, dum venimus ad eos; veniunt subveniundo, venimus obediendo; veniunt illuminando, venimus intuendo; veniunt implendo, venimus capiendo; ut sit nobis eorum non extranea visio, sed interna; et in nobis eorum non transitória mansio, sed æterna.

LECTIO IX.

SIC mundo non se Filius manifestat; mundus enim dictus est hoc loco, de quibus continuo subjunxit: [Qui non diligit me, sermones meos non servat]. Hi sunt qui Patrem et Spiritum sanctum nunquam vident; Filium autem, non ut beatificentur, sed ut judicentur, ad modicum vident; nec ipsum in formâ Dei, ubi est cum Patre et Spiritu sancto pariter invisibilis; sed in formâ hominis, ubi esse voluit mundo, patiundo, contemptibilis, judicando, terribilis.

Oratio.

DEUS, qui nos, per beátos Apóstolos tuos, ad agnitióem tui nóminis venire tribuísti; da nobis sanctórum tuórum Simónis et Judæ glóriam sempitérnam, proficiéndo, celebráre, et celebrándo, proficere; Per Dóminum...

IN II. VESPERIS, *fit Commem. S. Salvii, Episc.*

Ant. Ipsum elégit Dóminus ab omni vivénte, offérré sacrificium Deo, incénsum et bonum odórem, in memóriam placáre pro pópulo suo. (*Eccli.* 45.)

¶. Elégit Dóminus servum suum, R. Páscere hæreditátem suam. (*Ps.* 77.)

Oratio.

OMNIPOTENS Deus, qui beátum Sálvium Antístitem pópulo tuo præesse, et quibus præerat, verbo et exémplo prodésse voluísti; eódem intercedénte, Pastóres Ecclésiæ tuæ cum grégibus sibi commissis dirige in viam salútis æternæ; ut omnes, te donánte, tibi plácita cúpíant et totá virtúte perficiant; Per Dóminum nostrum...

Deindè S. Ingaudii,

Ant. Omnis qui audit verba mea, et facit ea, assimílabitur viro sapiéti, qui ædificávit domum suam supra petram. (*Matt.* 7.)

¶. In nómine tuo exultábunt justí, Dómine; R. In in justitiá tuá exaltabúntur. (*Ps.* 88.)

Oratio.

ADISTO, Dómine, supplicatióibus nostris, quas in beáti Ingáudii festivitáte deférimus; ut qui nostræ justitiæ fidúciám non habémus, ejus qui tibi plácuít, précibus sublevémur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

DIE XXIX.

IN FESTO.

SANCTI SALVII,

AMBIANENSIS EPISCOPI.

Duplex-Minus.

• *Omnia de Communi Pontificum, pag. xxj. except. iis quæ sequuntur.*

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

(*Ex ejus vitá apud Boll.*)

SALVIUS in Ambiánis nóbili génere natus est. Post exáctam, sæculárium hóminum more, primam ætátem, Deo inspiránte, mundi tránsfuga tùm máximè blandiéntis, ut soli Deo militáret, secéssit in monastérium, quod ipse in honórem Vírginis Deiparæ et Petri Apóstoli constrúxerat. Ibi únicum illius opus erat je-

junare, orare, subesse fratribus, antiquum hostem quotidie vincere, animas Deo lucrari. Post mortem Abbatis, monasterio praefectus, quod discipulos docebat, id ipse factis fideliter expleret. Mortuo Ambianensium Praesule, Theodoricus, tertius Francorum rex, legatos, quorum princeps erat Autgarius, Noviomensis Episcopus, ad Ambianos misit; ut Episcopum dignum eligerent. Triduatum idcirco indictum est jejunium; ut dignaretur Deus ostendere quem ipse elegeret Episcopum. Explato jejunio, divinum illud responsum meruere: Salvium a me sciatis electum, et vobis Antistitem datum. Sic Salvius per vim e cellula raptus consecratusque est Episcopus. Hujus muneris partes omnes implavit sanctissime, commissos sibi populos verbis vitae aeternae pascens, et ad caelestem patriam invitans. Ecclesiam, quae nulla adhuc in urbe erat, sub nomine Apostolorum Petri et Pauli construxit.

LECTIO V.

BEATI martyris Firmini, primi Ambianorum Episcopi, quem maxime venerabatur, sacras Reliquias, divinitus sibi revelatas, in eam transtulit ecclesiam,

quam ipse jam construxerat; in quam etiam sancti Firmini, Confessoris et Episcopi, sanctorumque Christi martyrum Achii et Acheli corpora deferenda curavit. Videtur is esse Salvius, qui ei Concilio Rotomagensi subscripsit, quod sanctus Ausbertus habuit, anno sexcentesimo octogesimo octavo. Charissimus fuit Theodoro regi, qui de optimi Praesulis consilio omnia faciebat, gentesque multas, quae, ne tributum de more penderent, rebellaverant, ad officium redire coegit. Praesul sanctissimus multis miraculis inclauit; namque sanabat infirmos, caecos crucis signaculo illuminabat, paralyticos integre sanitati restituere; filiam Guadonis, viri nobilissimi, a daemonio liberavit; quo factum est ut Guado ad Christi fidem accesserit, et postmodum Ecclesiam in ea villa quam suocitabat nomine, aedificaverit, quae sub sancti Salvatoris nomine dedicata est.

LECTIO VI.

DUM Vimacenses Ecclesias visitat Salvius, residetque in villa Augustae, quam ipsi dono dederat Theodoricus rex; oblatus est ei puerulus quidam surdus et mutus, quem, perlitae ejus

fâcie óleo benedicto, statim sanâvit. Hunc pôsteà baptizâvit, et Ingâudium nominâvit, qui exindè sancto Pontifici comes perpétuus adhâsit. Cùm urbs Ambianénsis penè tota incêndio conflagrâret; cives ad Sálvium, tùm ægrotântem, venérunt orântes, ut se adjuvâret; quibus ille dedit suum sudârium, quo flammis opposito, conféstim restinctum est incêndium. Tandem virtutum ac meritórum plenus, obdormivit in Dómino, quinto Caléndas Novémbris. Corpus ejus quod honorificè cònditum est in ecclésiâ beatæ Mariæ, longo post témpore Montrólium à sancto Geofrido, Ambianénsi Episcopo, translátum est simul cum sancti Ingâudii corpore; ubi summâ veneratióne colúntur. Anno millésimo septingentésimo vicésimo nono, Petrus, Ambianénsis Episcopus, sanctórum Sálvii et Ingâudii ossa recognóvit; et ea è capsâ lignèâ in argenteam tránstulit.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum.

(Cap. 24.)

In illo témpore; Dixit Jesus discíplis suis: Vigilate, quia nescítis quâ horâ

Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homília sancti Fulgéntii,
Episcopi.

(Serm. 1. de Dispensatoribus Domini, §. 3.)

N quis nostrum solos Apóstolos dispensátôres factos existimet, neglectoque militiæ spiritális offício, servus piger infidéliter imprudentérque dormitet; ipse beátus Apóstolus Episcopos quoque dispensátôres esse osténdens, ait: [Opórtet enim Episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensátorem]. Servi ergò patrisfamiliâs sumus, dispensátôres Dómini sumus; mensúram trítici, quam vobis erogémus, accépimus. Quæ verò sit ista mensúra trítici, si quærámus, ipsam quoque nobis beátus Paulus Apóstolus osténdit, dicens: [Unicuique sicut Deus divisit mensúram fidei].

R. Ego sequéster* Et médius fui inter Dóminum et vos; ut annuntiárem vobis verba ejus. V. Ecclésiæ factus sum ego minister secúndum dispensatióem Dei, quæ data est mihi in vos; ut impleam verbum Dei.
* Et médius fui... (Deut. 5. Col. 1.)

LECTIO VIII.

QUAM ergò mensúram trítici Christus nuncupat,

ipsam mensuram fidei Paulus appellat; ut agnoscamus non aliud esse spiritale triticum, quam Christianæ fidei venerabile sacramentum. Hujus tritici mensuram vobis in nomine Domini damus, quotiès illuminati dono gratiæ spiritualis, secundum regulam veræ fidei disputamus; et eandem tritici mensuram per Dominicos dispensatores accipitis; cum quotidie per Dei famulos, verbum veritatis auditis.

R. Non quæro quæ vestra sunt, sed vos: * Libentissimè impendam, et superimpendar ipse pro animabus vestris. V. Absit à me hoc peccatum, ut cessem orare pro vobis; et docebo vos viam bonam et rectam. * Libentissimè... (2. Cor. 12. 1. Reg. 12.)

LECTIO IX.

DE ipsâ nunc ergo tritici mensurâ loquâmur. Ex ipsâ, sicut Deus dividit, universi pascâmur; inde alimènta bonæ vitæ sumâmus, ut ad æternæ vitæ præmia pervenire possimus, in illum credentes, in illo sperantes, illum præ omnibus et in omnibus diligentes, qui seipsum nobis, et alimèntum præstat, ne deficiâmus in viâ; et præmium servat, ut gaudeâ-

mus in patriâ. Christus est enim alimèntum nostrum; Christus erit præmium nostrum; Christus est cibus et consolatio currèntium viatorum; ipse satiètas et exultatio quiescèntium beatorum.

R. Charissimi, si qua virtus, si qua laus disciplinæ, hæc cogitâte: quæ et didicistis, et accepistis, et audistis, et vidistis in me, hæc âgite; * Et † Deus pacis erit vobiscum. V. Judicium patris audite, filii, et sic facite, ut salvi sitis. * Et... Glória... † Deus... (*Philip. 4. Eccli. 3.*)

IN LAUDIBUS, *pro Commemoratione S. Ingaudii.*

Ant. Propter Christum omnia detrimèntum feci, ad cognoscèndum illum; si quo modo occurrâ ad resurrectionem quæ est ex mortuis. (*Philip. 3.*)

V. In justitiâ apparebo conspèctui tuo: R. Satiabor, cum apparuerit glória tua. (*Ps. 16.*)

Oratio.

Adesto, Domine, supplicationibus nostris, quas in beati Ingaudii festivitâte deférimus; ut qui nostræ justitiæ fiduciam non habemus, ejus qui tibi placuit, precibus sublevémur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

DIE XXXI.

IN VIGILIA

OMNIUM SANCTORUM.

Omnia de Feriâ occurrente, exceptis iis quæ sequuntur.

AD MATUTINUM.

Lectio j. et ij. de Scripturâ occurrente.

LECTIO III.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

(Cap. 6.)

In illo tempore; Elevatis
Jesus oculis in discipulos
suos, dicebat: Beati paueres,
quia vestrum est regnum Dei.
Beati qui nunc esuritis, quia saturabimini.
Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi,
Abbatis.

(In Vigil. S. Andreæ.)

SANCTORUM festa præcipua
patrum sanxit auctoritas
votivis præveniênda jejuniis;
utiliter planè, et non ad insipientiam nobis, si
fuerit qui advertat. Multa
siquidem peccata quotidie
contrahimus, et in multis
offendimus omnes; nec tutum
omnino est celebrandas
suscipere festivitates sacras,
maximèque eas quæ
maximæ sunt, nisi prius abstinentiæ
purificatione præmissâ,
quod et digniores et
capaciores inveniamur
spiritualium gaudiorum;... nec

modò tamen præparatio est
ad proximam celebritatem
observatio præmissa jejunii;
est et admonitio quædam
eruditioque non parva.
Discimus ex hoc ipso, quænam
vera sit via festivitatis
æternæ. Quid est enim quod
jejuniis solèmnia prævenimus,
nisi quod per multas
tribulationes oportet nos
introyre in regnum Dei? Indignus
quippe solèmnis lætitiâ est,
qui statutam vigiliæ
abstinentiam non observat.
Planè, inquam, si renuis
affligere animam tuam
in vigiliâ, indignus jure
censèris requie et exultatione
festivâ. Est autem universum
præsèntis pœnitentiæ
tempus vigilia quædam
solemnitatis magni et æterni
sabbatismi quem præstolamur.
Nec causaberis vigiliam
longiorem, si æternitatem
festivitatis attendas.

R. Beati mundo corde,
quoniam ipsi Deum videbunt;
beati pacifici, quoniam
filii Dei vocabuntur;
* Beati qui persecutionem
patiuntur propter justitiam,
quoniam ipsorum est regnum
cælorum. **¶.** Multæ
tribulationes justorum, et
de omnibus his liberabit eos
Dominus. * Beati qui...
Glória Patri... * Beati qui...
(*Matt. 5. Ps. 33.*)

AD LAUDES.

Post Hymnum, ψ. Justi hæreditabunt terram; R. Et inhabitabunt in sæculum sæculi super eam. (*Ps. 36.*)

Ad BENEDIC. Ant. 2. D. Custodiet Dóminus rectórum salutem, et próteget gradiéntes simpliciter, servans sémitas justitiæ, et vias sanctórum custódiens. (*Prov. 2.*)

Oratio.

DOMINE Deus noster, multiplica super nos grá-

tiam tuam; et quorum prævenimus gloriósa solémnia, tribue súbsequi in sanctâ professione lætitiám; Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritûs...

Fiunt Suffragia seu Commemorationes communes de S. Cruce, et pro Pace tantum, et dicuntur Preces flexis genibus, etiam ad Horas.

Vesperæ de Festo sequenti.

FESTA NOVEMBRIS.

DIE I.

IN FESTO

OMNIUM SANCTORUM.

SOLEMNE.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 1. D. Justi in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum. (*Sap. 5.*)

Ant. 2. D. Cogitatio illórum apud Altíssimum; ideò accipient regnum decóris, et diadéma specièi de manu Dómini. (*Sap. 5.*)

Ant. 3. E. Addúcet illos Dóminus portátos in honóre sicut filios regni; addúcet cum jucunditáte in lúmine Majestátis suæ, cum misericórdiâ. (*Bar. 5.*)

Ant. 4. E. Habitábunt in Jerúsalem, et anáthema non erit ámplius; sed sedébit Jerúsalem secúra. (*Zach. 14.*)

Ant. 5. a. Gáudium et lætítia inveniétur in eâ, gratiárum áctio et vox laudis; salus autem in sempitérnum erit. (*Is. 51.*)

CAPITULUM. (*1. Cor. 2.*)

SCRIPtum est: Quòd óculus non vidit, nec auris au-

dívit, nec in cor hóminis ascéndit, quæ præparávit Deus iis, qui díligunt illum; nobis autem revelávit Deus per Spíritum suum.

R. Inebriabúntur ab ubertáte domûs tuæ, (Dómine); * Et torrén-te voluptátis tuæ potábis eos; quóniam † Apud te est fons vitæ. **V.** Agnus, qui in médio throni est, dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum. * Et torrén-te.... Glória... † Apud te... (*Ps. 35. Apoc. 7.*)

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

CÆLO quos éadem glória cónsecrat,

Terris vos éadem concélebrat dies:

Læti vestra simul præmia pángimus,

Duris parta labóribus.

JAM vos pascit Amor, nu-dáque Véritas:

De pleno bíbitis gáudia flúmine:

Illic perpétuam mens sátiat sitim,

Sacris ébria fóntibus.

ALTIS secum hâbitans in penetralibus ;

Se Rex ipse suo contuitu beat ;

Illabénsque, sui pródigus, intimis

Sese méntibus inserit.

ALTARI médio, cui Deus insidet ,

Agni fumat adhuc innócuus cruor :

Quæ mactâta Patri se semel obtulit ,

Se jugis litat Hóstia.

Pronis turba Senum cernua fróntibus ,

Inter tot rútili fúlgura lúminis ,

Regnánti Dómino dévovet áurea ,

Quæ ponit diadémata.

GENTES innúmeræ, conspícuæ stolas

Agni purpúreo sâguine cándidas ,

Palmis læta cohors, cántibus æmulis

Ter sanctum célebrant Deum.

Sit laus summa Patri, summaque Fílio ;

Sit par, sancte, tibi laus quoque, Spíritus ,

Qui das pro méritis, óptimus Arbiter ,

Te totum simul ómnibus. Amen.

ÿ. In justitiâ tuâ exaltabúntur ; R. Quóniam glória virtútis eórum tu es. (Ps. 88.)

Ad MAGNIF. Ant. 7. d. Redempti à Dómino, vénient in Sion cum laude, et lætítia sempitérna super caput eórum ; gáudium et lætítiam obtinébunt ; allelúia. (Is. 35.)

Oratio.

DEUS, apud quem ómnium Sanctorum in cœlis est æténa Festivitas ; tribue, quæsumus, ut quorum comúní in terris solemnitate nobis proponúntur abundantióra exémpia virtútum, adunátâ quoque eórum intercessióne, majóra impetrémus augménta gratiarum ; Per Dóminum nostrum...

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 8. c. Nox ultrà non erit, et non egébunt lúmine lucérnæ, neque lúmine solis ; quóniam Deus illuminábit eos. (Apoc. 22.)

HYMNUS.

DONA, Deus, suffrágiis Sancti suis nos adjuvent ; Ut quos adóptas filios, Curâ patrénâ prótegas.

Ad sancta proni tollimus In nocte palmas supplices ; Donis, quibus nos múneras, Grates tibi repéndimus.

Tu de Sion nos respice : Corpus tibi fac súbditum , Fac casta mens te cógitet , Hostémque per te cómpri-mat.

Fons sanctitátis, ó Deus,
Qui magna merces es nimis,
Et certa Sanctórum quies,
Jugis tibi sit glória.

Amen.

Ad Nunc dimít. *Ant. 5. a.*
Moriátur ánima mea morte
Justórum, et fiant novíssi-
ma mea horum simília.
(*Num. 23.*)

Loco Orationis, Visita,
dicitur Oratio sequens, per
totam Octavam.

Oratio.

CONCEDE nobis, miséricors
Deus, intercedéntibus
ómnibus Sanctis, ità sóbriè,
justè et piè vivere, ut ad
summam, quã te donánte
fruúntur in cœlis, quiétem
et glóriam pervenire mereá-
mur; Per Dóminum nostrum
Jesum Christum...

AD MATUTINUM.

*Invitat. Sanctum Sanctó-
rum Dóminum, * Veníte,*
adorémus. (Dan. 9.)

Psal. Veníte..., pag. 2.

HYMNUS. (Santol. Vict.)

Vos sancti Próceres, vos
Súperúm Chori,
Cœli quotquot habet Régia
Príncipes,

Nostros nunc date vestris
Cantus júngere cántibus.
PRIMIS ante álios, glória
Cœlitum,

Christi Virgo parens fulget
honóribus;

Divinóque sévèrum
Flectit pignore Júdicem.

ASTANT Spírituum mille á-
cies throno,
Regi sancta ferunt vota cli-
éntium;

Hic Baptísta profúndo
Lucis flúmine mérgitur.
QUORUM núntia vox, orbis
ad últimas

Christum vox résonans in-
tónuit plagas,
Præcónes duodéni
Sacris Vátibus ássident.
Fuso purpúrei sánguine Már-
tyres,

Et puro nívæ pectore Vír-
gines,
Agno cándida fundunt
Rubris lília cum rosis.

Qui pavére suos Præpósiti
greges,
Pascúntur súpero Númine
plénius;

Qui flevère, sérénus
Abstérgit lácrymas Pater.
A quo cuncta fluunt, máxi-
ma laus Patri;

Qui mundum réparat, máxi-
ma Filio;
Et, quo pectora flagrant,
Sit laus máxima Flámini.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Grátia Dei, et
misericórdia est in Sanctos
ejus, et respéctus in Eléc-
tos illius. (Sap. 4.)

Psal. Beátus vir qui...,
pag. 3.

Ant. 4. a. In manu Dei
sunt, et non tanget illos
torméntum mortis; spes il-

lorum immortalitate plena est. (*Sap. 3.*)

Psal. Dómine, quis habitabit..., *pag. 104.*

Ant. 8. c. Fulgebunt sicut sol in regno Patris eorum. (*Matt. 13.*)

Psal. Dómini est terra..., *pag. 147.*

¶. Novit Dóminus dies immaculatorum; R. Et hæreditas eorum in ætérnum erit. (*Ps. 36.*)

LECTIO I.

Ex libro Apocalýpsis beáti Joánnis, Apóstoli.

(*Cap. 4.*)

ECCE sedes pòsita erat in cælo, et supra sedem Sedens; et qui sedébat, similis erat aspèctui lápidis jáspidis et sárdinis; et iris erat in circúitu sedis, similis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis, sedilia viginti quátuor; et super thronos, viginti quátuor Senióres sedéntes, circummícti vestiméntis albis, et in capítibus eorum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, et voces et tonítroa; et septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem Spíritus Dei. Et in conspèctu sedis, tanquàm mare vítreum símile crýstallo; et in médio sedis, et in circúitu sedis, quátuor animália, plena óculis antè et retrò. Et ani-

mal primum símile leóni; et secúndum ánimál símile vitulo; et tértium ánimál habens fáciem quasi hóminis; et quartum ánimál símile áquilæ volánti. Et quátuor animália, singula eorum habébant alas senas; et in circúitu et intùs plena sunt óculis; et réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

R. Qui confidunt in Dómino, intélligent veritátem; et * Fidèles in dilectióne acquiescent illi; quóniam donum et pax est Eléctis ejus. ¶. Diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui, secúndum propósitum, vocáti sunt Sancti. * Fidèles... Glória... *Repet. R. Qui confidunt..., usquè ad ¶. (Sap. 3. Rom. 8.)*

LECTIO II. (*Cap. 5.*)

ET vidi in dexterâ Sedéntis supra thronum, librum scriptum intùs et foris, signátum sigillis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magnâ: Quis est dignus aperire librum, et sòlvere signacula ejus? Et nemo póterat, neque in cælo, neque in terrâ, neque subtus terram, aperire librum, neque respicere illum. Et ego flebam

multum, quoniam nemo dignus inventus est aperire librum, nec videre eum. Et unus de Senioribus dixit mihi: Ne fléveris; ecce vicit Leo de tribu Juda, radix David, aperire librum, et solvere septem signacula ejus. Et vidi; et ecce in medio throni et quatuor animalium, et in medio Seniorum, Agnum stantem tanquam occisum, habentem cornua septem et oculos septem; qui sunt septem Spiritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, et accepit de dexterâ Sedentis in throno librum. Et cum aperuisset librum, quatuor animalia et viginti quatuor Seniores ceciderunt coram Agno, habentes singuli citharas, et phialas aureas, plenas odorem, quæ sunt orationes Sanctorum.

R. Dominus Deus servos suos vocabit nomine alio; et * Non erunt in memoria priora, et non ascendent super cor; et non audietur ultra vox fletus, et vox clamoris. V. Mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor; neque dolor erit ultra. * Non erunt... (Is. 65. Apoc. 21.)

LECTIO III.

Et cantabant canticum novum, dicentes: Dignus es, Domine, accipere li-

brum, et aperire signacula ejus; quoniam occisus es, et redemisti nos Deo in sanguine tuo, ex omni tribu, et lingua, et populo et natione; et fecisti nos Deo nostro regnum, et Sacerdotes; et regnabimus super terram. Et vidi, et audivi vocem Angelorum multorum in circuitu throni, et animalium, et Seniorum; et erat numerus eorum millia millium, dicentium voce magna: Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, et divinitatem, et sapientiam, et fortitudinem, et honorem, et gloriam, et benedictionem. Et omnem creaturam, quæ in cælo est, et super terram, et sub terrâ, et quæ sunt in mari, et quæ in eo, omnes audivi dicentes: Sedenti in throno, et Agno benedictio, et honor, et gloria, et potestas in sæcula sæculorum. Et quatuor animalia dicebant: Amen. Et viginti quatuor Seniores ceciderunt in facies suas, et adoraverunt Viventem in sæcula sæculorum.

R. Fulgebunt Justi, et tanquam scintillæ in arundineto discurrent: * Judicabunt nationes, et dominabuntur populis; et † Regnabit Dominus illorum in perpetuum. V. Dominus Deus

illuminabit illos, et regnabunt in sæcula sæculorum.

* Judicabunt... Glória Patri... † Regnabit... (*Sap. 3. Apoc. 22.*)

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. c. Nolite timere, pusillus Grex; quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. (*Luc. 12.*)

Psal. Exultate justi..., cum sua divisione, p. 35.

Ant. 3. g. Venite, benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum à constitutione mundi. (*Matt. 25.*)

Psal. Benedicam..., cum sua divisione, pag. 95.

Ant. 1. D. Gaudete, et exultate; quoniam merces vestra copiosa est in cœlis. (*Matt. 5.*)

Psal. Dixit injustus ut delinquat..., pag. 148.

✠. Exultent Justi in conspectu Dei; R. Et delectentur in lætitiâ. (*Ps. 67.*)

LECTIO IV.

Sermo sancti Bernardi, Abbatis.

(*Serm. 5. in Festo Omnium Sanctorum. §. 1 et 2.*)

FESTIVA nobis est dies, et inter præcipuas sollemnitates hodierna sollemnitas numeratur. Novimus festivitatem omnium Sanctorum dici et esse, quam hodie celebramus; Omnium, inquam, sive cœlestium,

sive terrèstrium. Sunt enim Sancti de cœlo, et sunt Sancti de terrâ; itémque eorum qui de terrâ sunt, quidam adhuc in terrâ, aliqui jam in cœlo. Estne adhuc Sanctorum aliquod tertium genus? Est, sed occultum. Sunt enim Sancti qui adhuc militant, adhuc pugnant; currunt adhuc, necdum comprehendérunt. Hæc nimirum diversitas appellationis in nomine sanctitatis; ut alii quidem jam secundum consummationem Sancti vocentur, alii, juxta solam adhuc prædestinationem.

R. Vidi, et ecce Agnus stabat supra montem Sion, et cum eo * Habentes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in frõntibus suis; hi sequuntur Agnum quocúmquè ierit. ✠. Tempus advénit, et regnum obtinuerunt Sancti. * Habentes... (*Apoc. 14. Dan. 7.*)

LECTIO V. (§. 5.)

Ad quid Sanctis laus nostra? ad quid glorificatio nostra? ad quid nostra hæc ipsa sollemnitas? Quò eis terrénos honóres, quos juxta veracem Filii promissionem, honorificat Pater cœlestis? Quò eis præconia nostra? Pleni sunt. Prorsus ita est, Dilectissimi; honórum nostrorum Sancti non

egent, nec quidquam eis nostrâ devotiône præstatur. Planè, quòd eòrum memóriam venerâmur, nostrâ interest, non ipsòrum. Vultis scire quantum interest nostrâ? Ego in me, fateor, ex hâc recordatiône sentio desiderium véhemens inflammâri, ut eòrum tam optâbili societate fruâmur, et mereâmur concives et contubernâles esse spirituum beatòrum, misceri cœtui Patriarcharum, cuneis Prophetarum, senâtui Apostolorum, Mártyrum exercitibus numerosis, Confessorum collegiis, Virginum choris; in omnium déniquè colligi et collætari communiône Sanctorum.

R. Audivi vocem de cœlo, dicentem: Beati mórtui, qui in Dómino moriúntur!

* Amodò jam dicit Spíritus, ut requiescant à labóribus suis. †. Réddidit Justis mercédem labórum suorum.

* Amodò jam... (*Apoc. 14. Sap. 10.*)

LECTIO VI. (§. 6.)

PRÆSTOLATUR nos Ecclésia illa Primitivorum, et negligimus; desiderant nos Sancti, et parvi pëndimus; expéctant nos Justi, et dissimulâmus. Excitémur aliquândò, Fratres; resurgâmus cum Christo, quærâmus quæ sursùm sunt; quæ

sursùm sunt, sapiâmus. Desiderémus desiderâtes nos, properémus ad præstolâtes nos, expectâtes nos votis præoccupémus animòrum. Eccè enim nihil in hâc nostrâ communiône securitâtis, nihil perfectiônis, nihil quiétis; et tamen hîc quoque [quàm bonum et quàm jucundum habitâre fratres in unum]! Quidquid enim, sive intérius, sive extérius moléstum occúrrit, ipso útiqùè tam germanòrum consórtio fratrum, cum quibus est nobis cor unum et ânima una in Deum, tolerabilius invenitur. Quàm dulcior erit, quàm delectabiliôr, quàm beatiôr únio; ubi nulla suspício esse póterit, nulla dissensiônis occasio, ubi omnes perfécta châritas indissolúbili fêdere colligábit; ut, sicut Pater et Filius unum sunt, sic et nos unum simus in ipsis.

R. Amícti stolis albis sunt ante thronum Dei, et sérviant ei, die ac nocte, in Templo ejus. * Non esúrient, neque sitient âmpliùs; et † Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eòrum. †. Obliviôni tráditæ sunt angústie priôres, et absconditæ sunt ab óculis; quia semen Benedictòrum Dómini est. * Non... Glória Pa-

tri... † Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum. (*Apoc. 7. Is. 65.*)

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Deus, qui dives est in misericórdiâ, propter nimiam charitátem suam, quâ diléxit nos, consedére fecit in cæléstibus. (*Ephes. 2.*)

Psal. Magnus Dóminus..., pag. 149.

Ant. 7. d. Dignos nos fecit in partem sortis Sanctorum in lúmine, et tránstulit in regnum Filii dilectiónis suæ. (*Coloss. 1.*)

Psal. Quàm dilécta tabernacula..., pag. 117.

Ant. 1. a. Nos omnes, revelatâ fácie, glóriam Dómini speculánte, in eámdem imáginem transformámur à claritáte in claritátem. (*2. Cor. 3.*)

Psal. Dóminus regnávít, exúltet..., pag. 54.

℣. Exaltatiónes Dei in gútture eórum; ℞. Glória hæc est ómnibus Sanctis ejus. (*Ps. 149.*)

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

(*Cap. 5.*)

In illo témpore; Videns Iesus turbas, ascéndit in montem; et, cùm sedisset, accessérunt ad eum discipuli ejus, et apériens os suum, docébat eos, dicens:

Beáti páuperes spíritu; quóniam ipsórum est regnum cælórum. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi, Presbýteri.

(*Comment. in Matt. lib. 1. Cap. 5.*)

BEATI páuperes spíritu]. Hoc est quod álibi légitur: [Et húmiles spíritu salvábit]. Ne quis autem putáret paupertátem, quæ non núnquam necessitáte portá-tur, à Dómino prædicári, adjúnxit, [spíritu]; ut humilitátem intelligeres, non penúriam. [Beáti páuperes spíritu], qui propter Spíritum sanctum, voluntáte sunt páuperes. Undè super hujuscémodi paupéribus et Salvátor per Isaíam lóquitur: [Dóminus unxit me; propter quod evangelizáre paupéribus misit me]. [Beáti mites; quóniam ipsi possidébunt terram]. Non terram Judæ, nec terram istius mundi; non terram maledictam, spinas et tribulos afferéntem, quam crudelissimus quisque et bellátor magis pössidet; sed terram, quam Psalmista desiderat, dicens: [Credo vidére bona Dómini in terrâ vivéntium].

℞. Grátias ágimus tibi, Dómine, Deus omnipotens; quia * Accepísti virtútem tuam magnam, et regnásti;

et advénit tempus réddere mercédem servis tuis, et Sanctis, et timéntibus nomen tuum. ✠. Dóxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine. * Accepísti.... (Apoc. 11. Exod. 15.)

LECTIO VIII. (Paulò pòst.)

BEATI qui lugent; quóniam ipsi consolabúntur]. Luctus hic non mortuórum pónitur commúni lege natúræ; sed peccátis et vítiis mortuórum. Sic flevit et Sámuél Saúlem; quia pœnitúerat Deum quòd unxisset eum Regem super Israel. Sic et Paulus Apóstolus flere ac lugére se dicit eos qui, post fornicatióem et immundítiam, non egerunt pœniténtiam. [Beáti qui esúriunt et sítiunt justítiam]. Non nobis súfficit velle justítiam, nisi justítiæ patiámur famem; ut sub hoc exémplo, nunquàm nos satis justos, sed semper esuríre justítiæ ópera intelligámus. [Beáti misericórdes]. Misericórdia non solùm in eleemósynis intelligitur; sed in omni peccáto fratris, si alter alté-rius ónera portémus.

R. Repléti sumus misericórdiâ tuâ, (Dómine); et exultávimus, et delectáti sumus: * Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti; annis, quibus vídimus mala. ✠. Momentáneum

et leve tribulatióis nostræ, supra modum in sublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis. * Lætáti sumus pro diébus... (Ps. 89. 2. Cor. 4.)

LECTIO IX.

BEATI mundo corde; quóniam ipsi Deum vidébunt]. Quos non árguit consciéntia ulla peccáti. Mundus mundo corde conspíci- tur: Templum Dei non potest esse pollútum. [Beáti pacífici], qui primùm in corde suo, deíndè et inter fratres dissidéntes pacem faciunt. Quid enim prodest álios per te pacári, cùm in tuo ánimo sint bella vitiórum? [Beáti qui persecutióem patiúntur propter justítiam]. Signánte áddidit: [Propter justítiam]. Multi enim persecutióem propter sua peccáta patiúntur, et non sunt iusti.

R. Occísus es, Dómine, et redemísti nos Deo in Sanguine tuo, ex omni pópulo, et natióne; * Et fecísti nos Deo nostro regnum, et Sacerdótes: † Et regnábimus. ✠. Dux fuísti in misericórdiâ tuâ pópulo quem redemísti; et portásti eum ad habitáculum sanctum tuum. * Et fecísti... Glória Patri... † Et regnábimus.... (Apoc. 5. Exod. 15.)

Te Deum...

AD LAUDES.

Psalmi de Dominicâ.

Ant. 4. E. Vidi, et ecce sedes p̄sita erat in cœlo, et supra sedem Sedens; et de throno procedebant fūlgura. (*Apoc. 4.*)

Ant. 7. d. In circūitu sedis super thronos Seniores sedentes, adorabant Viventem in sœcula sœculorum, et mittebant coronas suas ante thronum. (*Apoc. 4.*)

Ant. 1. f. Vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo p̄terat, ex omnibus gentibus, stantes ante thronum et in conspectu Agni. (*Apoc. 7.*)

Ant. 6. F. Vocem.

CANTICUM. (*Sap. 10.*)

REDDIDIT Deus Justis mercedem laborum suorum; * et deduxit illos in viâ mirabili;

Et fuit illis in velamento diēi, * et in luce stellarum per noctem.

Transtulit illos per Mare rubrum; * et transvexit illos per aquam nimiam.

Inimicos autem illorum demersit in mare; * et ab altitudine inferorum eduxit illos.

Ideo justi tulerunt * spolia impiorum;

Et decantaverunt, Domine, nomen sanctum tuum; * et victricem manum tuam laudaverunt pariter.

Glória Patri...

Ant. Vocem audiui sicut citharædorum citharizantium in citharis suis; et cantabant quasi canticum novum, ante sedem. (*Apoc. 14.*)

Ant. 7. a. Vox de throno exivit, dicens: Laudem dicite Deo nostro, omnes servi ejus. (*Apoc. 19.*)

CAPITULUM. (*Rom. 8.*)

Quos prædestinavit Deus, hos et vocavit; et quos vocavit, hos et justificavit; quos autem justificavit, illos et glorificavit.

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

HYMNIS dùm résonat cūria
Cœlitum,
Hic flemus patriis finibus
exules;

Hic suspensa tenemus
Mutis canticibus órgana.

QUANDO mens misero libera
cárcere,

Se vestris sociam cœtibus
inseret;

Et, caligine pulsâ,

Cœli lucem habitabimus!

Obscuræ fugient mentis imágines,

Cùm stantes propius luminis ad jubar,

Nos Verum sine nube

Ipsa in fonte vidēbimus.

Nobis, sancta Cohors, sis
bona; fluctibus

Luctantes médiis, quos modò respicis,

Da portus, duce Christo,

Da contingere prosperos.

A quo cuncta fluunt, máxi-
ma laus Patri ;
Qui mundum réparat, máxi-
ma Filio ;

Et, quo pectora flagrant,
Sit laus máxima Flámini.

Amen.

ψ. Quàm magna multítu-
do dulcédinis tuæ, Dómine,
R. Quam abscondisti timén-
tibus tel (*Ps. 30.*)

Ad BENEDIC. Ant. 1. D.
Agnus Dóminus dominórum
est et Rex regum ; et qui
cum illo sunt, vocáti, eléc-
ti et fidéles ; allelúia. (*Apoc.*
17.)

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne
Deus, qui nos ómnium
Sanctorum tuórum mérita
sub unâ tribuis celebritáte
venerári ; quæsumus ut de-
siderátam nobis tuæ propi-
tiationis abundántiam, mul-
tiplicátis intercessóribus,
largiáris ; Per Dóminum
nostrum Jesum Christum,
Filium tuum...

AD HORAS.

*In fine Hymnorum, Doxo-
logia,*

Fons sanctitátis, ó Deus,
Qui magna merces es nimis,
Et certa Sanctorum quies,
Jugis tibi sit glória.

Amen.

*Antiphonæ de Laudibus,
et Psalmi de Dominicâ.*

AD PRIMAM.

Ant. Vidi.

CANON.

Ex Concílio Tridentino.

(*Sess. 25. de Invocatione
Sanctorum.*)

MANDAT sancta Sýnodus
ómnibus docéndi munus
curámque sustinéntibus, ut
Fidéles diligénter instruant,
docéntes eos, Sanctos unâ
cum Christo regnántes, ora-
tiones suas pro homínibus
Deo offerre ; bonum atque
útile esse suppliciter eos in-
vocáre ; et ob beneficia im-
petránda à Deo, per Filium
ejus, Jesum Christum Dó-
minum nostrum, qui solus
noster Redemptor et Salvá-
tor est, ad eórum orationes,
opem auxiliúmque confúge-
re.

AD TERTIAM.

Ant. In circúitu.

CAPITULUM. (Apoc. 19.)

CECIDERUNT Senióres vi-
ginti quátuor, et quátuor
animália, et adoravérunt
Deum sedéntem super thro-
num, dicéntes : Amen ; Al-
lelúia.

R. *breve.* Beáti qui hábi-
tant in domo tuâ, Dómine ;
* Allelúia, allelúia. R. Beá-
ti... ψ. In sæcula sæculórum
laudábunt te. * Allelúia...
Glória Patri... R. Beáti...
(*Ps. 83.*)

ψ. Memóriam[†] abundántiæ
suavitátis tuæ eructábunt ;
R. Et justitiâ tuâ exultá-
bunt. (*Ps. 144.*)

Oratio, Omnipotens sem-
pitérne Deus..., *ut suprâ ad*
Laudes; et sic ad Sextam,
et Nonam.

AD SEXTAM.

Ant. Vidi turbam.

CAPITULUM. (*Apoc.* 19.)

AUDIVI quasi vocem tur-
bæ magnæ, et sicut vo-
cem aquarum multarum, et
sicut vocem tonitruorum
magnorum, dicentium: Al-
lelúia; quóniam regnavit
Dóminus Deus noster omni-
potens.

R. breve. Vox exultatió-
nis et salutis; * Allelúia,
allelúia. *R.* Vox... *Ps.* In ta-
bernaculis Justorum. * Alle-
lúia... Glória... *R.* Vox...
(*P.* 117.)

Ps. Exultáte, Justi, in Dó-
mino: *R.* Rectos decet col-
laudatio. (*Ps.* 32.)

AD NONAM.

Ant. Vox de throno.

CAPITULUM. (*Apoc.* 5.)

OMNES audivi dicentes: Se-
denti in throno, et Agno
benedictio, et honor, et
glória, et potestas in sácula
sæculorum.

R. breve. Confiteántur ti-
bi, Dómine, ómnia ópera
tua; * Allelúia, allelúia.
R. Confiteántur.... *Ps.* Et
Sancti tui benedicant tibi.
* Allelúia... Glória... *R.* Con-
fiteántur... (*Ps.* 144.)

R. Lætámini in Dómino,
et exultáte, Justi; *R.* Et

gloriámini, omnes recti cor-
de. (*Ps.* 34.)

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Dominica, ult.
excepto, cujus loco, dicitur
Psal. In converténdo Dó-
minus..., *pag.* 121.

Ant. 1. g. Benedictus
Deus et Pater Dómini nostri
Jesu Christi, qui elégit nos
in Christo, ut essémus Sanc-
ti. (*Ephes.* 1.)

Ant. 6. f. Ipsius sumus
factúra, creati in Christo Je-
su in opéribus bonis, quæ
præparávit Deus, ut in illis
ambulémus. (*Ephes.* 2.)

Ant. 3. a. Prædestinávit
nos in adoptiõem filiórum,
in laudem glóriæ grátiae
suae, in quâ gratificávit nos
in dilécto Filio suo. (*Ephes.*
1.)

Ant. 8. g. Salvos nos fe-
cit per lavácrum regenera-
tiónis; ut justificáti grátia
ipsius, hærédes simus se-
cúndum spem vitæ æternæ.
(*Tit.* 3.)

Ant. 7. b. Sumus filii Dei,
hærédes Dei, cohærédes au-
tem Christi; si tamen com-
pátimur, ut et conglorificé-
mur. (*Rom.* 8.)

CAPITULUM. (1. *Joan.* 3.)

CHARISSIMI, nunc filii Dei
sumus; et nondum ap-
páruit quid érimus. Scimus
quóniam, cum apparúerit,
similes ei érimus; quóniam
vidébimus eum sicuti est.

Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctificat se, sicut et ille Sanctus est.

Hymnus, Cælo quos..., ut suprâ in I. Vesperis.

☿. In lumine tuo vidēbimus lumen; R. Prætēde misericórdiam tuam sciētibz te, Dómine. (Ps. 35.)

Ad MAGNIF. Ant. 4. E. Filii Sanctórum sumus, et vitam illam expectāmus, quam Deus datúrus est his qui fidem suam nunquā mutant ab eo; allelúia. (Tob. 2.)

Oratio, Omnipotens..., ut suprâ ad Laudes.

Post Benedicāmus, nisi sit Sabbatū, dicuntur Vesperæ de Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum, pag. cxvij. Non dicitur Psal. Lauda ánima mea, sed dicto Pater noster..., dicuntur preces quæ notantur et Oratio Fidélium..., sola, cum ☿. Requiēcant in pace. R. Amen.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominicâ, cætera, ut notatur, pag. 530.

¶ Si Festum omn. Sanct. celebretur in Sabb. tunc Officium Defunctorum transferetur in Feriam secundam sequentem; et in hoc casu, post Vesperas Dominicæ dicuntur Vesperæ de Commem. omnium Fidelium Defunctorum.

DIR II.

IN COMMEMORATIONE OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM.

Omnia, ut in Officio Defunctorum, pag. cxxj. exceptis iis quæ sequuntur.

In ultimo cujusque Noct. Responsorio, post Reclamat. repetitur R. usquē ad ☿.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Sermo sancti Augustini, Episcopi.

(Serm. 172. de Verb. Apost.

§. 1. Aliàs Serm. 32.)

ADMONET nos beátus Apóstolus, [ut de dormiētibz, (hoc est, mórtuis charíssimis nostris) non contristémur, sicut et cæteri qui spem non habent]; spem scilicet resurrectionis et incorruptionis æternæ. Nam idéo et dormiētes eos appellat Scripturæ veracissima consuetúdo; ut, cū dormiētes audimus, evigilatúros mínimē desperemus. Unde étiam cantátur in Psalmo: [Numquid qui dormit, non adjiciet ut resúrgat]? Est ergò de mórtuis, eis qui díligunt, quædam tristítia quodam modo naturalis. Mortem quippe horret, non opinio, sed natura. Nec mors hómini accideret, nisi ex pænâ quam præcèsserat culpa. Quaprop-

ter, si animália quæ ita creata sunt, ut suo quæque tempore moriantur, mortem fugiunt, diligunt vitam; quanto magis homo, qui sic fuerat creatus, ut, si vivere sine peccato voluisset, sine termino viveret? Hinc itaque necesse est ut tristes simus, quando nos moriendo deserunt, quos amamus; quia, etsi novimus eos non in ætérnum relinquere nos mapšuros, sed aliquántum præcedere secuturos; tamen mors ipsa quam natura réfugit, cum occupat dilectum, contristat in nobis ipsius dilectionis afféctum. Ideò non admónuit Apóstolus, ut non contristémur; sed, [non sicut cæteri qui spem non habent].

LECTIO V. (§. 1 et 2.)

CONTRISTAMUR ergò nos in nostrorum mórtibus necessitate amitténdi; sed cum spe recipiéndi. Indè angimur, hinc consolámur; indè infirmitas áfficit, hinc fides réficit; indè dolet humana conditio, hinc sanat Divina promissio. Proindè pompæ fúneris, ágmina exequiarum, sumptuósa diligéntia sepultúræ, monumentórum opulénta constrúctio, vivórum sunt qualiacúmque solátia, non adjutória mortuórum. Oratiónibus verò sanctæ Ecclésiæ, et Sacrificio

salutári, et eleemósynis, quæ pro eórum spirítibus erogántur, non est dubitándum mórtuos adjuvári; ut cum eis misericórdiùs agátur à Dómino, quàm eórum peccáta meruérunt. Hoc enim à pátribus tráditum univérsa obsérvat Ecclésia; ut pro eis qui in córporis et ságuinis Christi communióne defúnti sunt, cum ad ipsum Sacrificium loco suo commemorántur, orétur; ac pro illis quoque id offerri commemorétur. Cùm verò eórum commendandórum causá, ópera misericórdiæ celebrántur; quis eis dúbitet suffragári, pro quibus oratiónes Deo non inániter allegántur? Non omnínò ambigéndum est ista prodésse Defúntis; sed tálibus qui ita víxerint ante mortem, ut possint eis hæc utilia esse post mortem. Nam qui sine fide quæ per dilectionem operátur, ejúsque sacraméntis, de corpóribus exiérunt, frustrà illis à suis hujúsmodi pietátis impendúntur officia, cujus, dùm hic essent, pignore caruérunt; vel non suscipiéntes, vel in vácuum suscipiéntes Dei grátiam, et sibi non misericórdiam thesaurizántes, sed iram.

LECTIO VI. (§. 2 et 3.)

NON ergò mórtuis nova mérita comparántur,

cùm pro eis boni àliquìd operantur sui; sed eòrum præcedéntibus consequéntia ista reddúntur. Non enim actum est, nisi cùm hìc viverent, ut eos hæc àliquìd adjuvarent, cùm hìc vivere destitissent. Et ideò istam finiens quisque vitam, nisi quod mèruit in ipsà, non póterit habere post ipsam. Permittántur itaque pia corda charòrum de suòrum mór-
tibus contristári dolore sanábili; et consolábiles lácrymas fundant conditióne mortáli; quas citò réprimat fidei gáudium, quà credúntur Fidèles, quandò moriúntur, páululùm à nobis abire, et ad melióra transire. Consoléntur eos étiam fratérna obséquia, sive quæ funéribus exhibéntur, sive quæ doléntibus adhibéntur; ne sit justa queréla dicéntium: [Sustinui qui simul contristarétur, et non fuit; et consolántes, et non invéni]. Sit pro víribus cura sepeliéndi, et sepúlcrâ construéndi; quia et hæc in Scriptúris sanctis inter bona ópera deputáta sunt; nec solúm in corpóribus Patriarchárum aliorúmque Sanctórum, et humánis cadavéribus quorumcúmque jacéntium; verùm étiam in ipsíus Dómini corpore, prædicáti atque collaudáti sunt, qui ista fe-

cérunt. Impleant hæc hómines erga suos officia postrémi múnieris, et sui humáni leniménta mæroris. Verùm illa quæ adjuvant spiritus Defunctórum, oblatiões, oratiões, erogatiões, multò pro eis observántius, instantíus, abundantíus impéndant, qui suos carne non spiritu mórtuos, non solúm carnáliter, sed étiam spiritaliter amant.

AD LAUDES.

Post Ant. Ad Benedictus, dicto Pater..., cum precibus quæ notantur, dic. Orat. Fidélium..., sola, cum v. Requiéscant in pace. R. Amen.

AD HORAS.

Psal. de Dom., in quorum fine dic. Réquiem ætérnam...

AD PRIMAM.

Incipitur absolutè à Psalmo, Confitémini..., pag. 14.

*Post Psalmos R. Omnes nos manifestári opórtet ante tribunal Christi; * Ut réferat unusquisque própria corporis, prout gessit, sive bonum, sive malum. v. Cuncta quæ fiunt, addúcet Deus in iudicium, sive bonum, sive malum illud sit. * Ut... (2. Cor. 5. Eccle. 12.)*

Reincipitur R. usquè ad v. Cuncta.

Deindè dicto Pater..., cum Precibus, ut in Vesperis diei dic. Orat. Fidélium..., ut supra; et sic ad alias Horas.

AD TERTIAM.

Post Psalmos R. Peccávimus; abscondisti fáciem tuam à nobis, et allisisti nos in manu iniquitátis nostræ: * Ne irascáris, Dómine, satis, et ne ultrà memíneris iniquitátis nostræ; eccè respice, pópulus tuus omnes nos. *Ÿ.* Non sumus subtráctionis filii in perditionem, sed fidei in acquisitionem ánimæ. * Ne irascáris... (*Is. 64. Hebr. 10.*)

Reincipitur R. usquè ad Ÿ. Cætera, ut ad Primam.

AD SEXTAM.

Post Psalmos R. Hi qui cum pietáte dormitióem accepérunt, óptimam habent repósitam grátiam: * Sancta ergò et salúbris est cogitatio pro Defúctis exoráre, ut à peccátis solvántur. *Ÿ.* Si quis superædificat super fundaméntum, et opus ejus árserit, detriméntum patiéture; ipse autem salvus erit; sic tamen quasi per ignem. * Sancta... (*2. Mach. 12. 4. Cor. 3.*)

Reincipitur R. usquè ad Ÿ. Cætera, ut suprà.

AD NONAM.

Post Psalmos R. Dómine omnipotens, Deus Israel, * Audi nunc oratióem mortuórum Israel; noli memínisse iniquitátum patrum nostrórum; sed meménto mandís tuæ, et nóminis tui.

Ÿ. Occísus es, Dómine, et redemisti nos Deo in sángvine tuo. * Audi... (*Baruch, 3. Apoc. 5.*)

Reincipitur R. usquè ad Ÿ. Cætera, ut suprà.

Officium Defunctorum terminatur ad Nonam.

Vesperæ de Oct. omnium Sanct., ut notatur infrà.

DIEBUS INTRA OCT.
OMNIUM SANCTORUM.*Semiduplex.*

Omnia, ut in Festo, exceptis iis quæ sequuntur.

Ad omne Officium, Psalmi de Feriâ.

AD MATUTINUM.

Tres Antiphonæ, Versus et Responsoria è Nocturno Festi, secundùm Feriam occurrentem.

Lectio j. de Scripturâ occurrente. Lectio ij. et iij. ut habentur pro unâquâque die.

AD LAUDES.

Antiphonæ et Canticum de Laudibus Festi.

AD HORAS.

Omnia, ut in Festo, excepto Canone, qui petitur ex Proprio de Tempore.

AD VESPERAS.

Ant. de II. Vesperis Festi.

AD COMPLETORIUM.

Omnia, ut in Festo, p. 530.

¶ Dominicâ intra Octavam occurrente, totum Officium fit de Dominicâ, ut in

Psalterio, incipiendo à I. Vesperis, quæ erunt integræ de Sabbato ante Dominicam occurrentem, cum Commemoratione de Octavâ in utrisque Vesperis et Laudibus.

DIE III.

DE OCTAVA.

LECTIO II.

Sermo venerabilis Bedæ,
Presbyteri.

(De omn. SS. Homil. 18. inter Æstiv. de Sanctis.)

LEGIMUS in Ecclesiasticis historiis, quod sanctus Bonifacius, qui quartus à beato Gregorio Romænæ urbis episcopatum tenebat, suis precibus à Phocâ Cæsare impetrâverit donari Ecclesiæ Christi templum Romæ, quod ab antiquis Panteon antè vocabatur; quia hoc quasi simulacrum omnium videretur esse deorum; ex quo, eliminatâ omni spurciâ, fecit ecclesiam sanctæ Dei Genitricis atque omnium Martyrum Christi; ut, exclusâ multitudine dæmonum, multitudo ibi Sanctorum à Fidelibus in memoriâ haberetur, et plebs universa in capite Calendarum Novembrium, ad ecclesiam in honore omnium Sanctorum consecratam conveniret; ibique missarum solemnitate à Præsule sedis Apostolicæ

celebratâ, omnibusque ritè peractis, unusquisque in sua cum gaudio remearet.

LECTIO III.

Ex hac ergò consuetudine sanctæ Romænæ Ecclesiæ, crescente religione Christianâ, decretum est ut in ecclesiis Dei, quæ per orbem terrarum longè latèque construuntur, honor et memoria omnium Sanctorum in die quâ prædiximus, haberetur; ut quidquid humana fragilitas per ignorantiam vel negligentiam, seu per occupationem rei sæcularis, in solemnitate Sanctorum minùs plenè peregisset, in hac observatione solveretur; quatenus eorum patrociniis protecti, ad superna polorum gaudia pervenire valeamus.

DIE IV.

DE OCTAVA.

LECTIO II.

Ex libro sancti Cypriani,
Episcopi et Martyris,
de mortalitate.

(Circa finem.)

CONSIDERANDUM est, Fratres dilectissimi, et identidem cogitandum renuntiâsse nos mundo, et tanquàm hôspites et peregrinos hîc interîm degere. Amplectâmur diem, qui assignat singulos domicilio suo; qui nos istinc erêptos, et lâqueis

sæculâribus exolûtos, paradiso restituit et regno. Quis non péregrè constitûtus properâret in pâtriâ rêgredi? Quis non ad suos navigâre festinans, ventum prósperum cupidius optâret; ut velóciter charos liceret amplecti? Pâtriâ nostram paradisum computâmus; paréntes Patriârchas habére jâm cœpimus. Quid non properâmus et cûrrimus, ut pâtriâ nostrâ vidére, ut paréntes salutâre possimus? Magnus illic nos charórum nûmerus expéctat; paréntum, fratrum, filiórum frequens nos et copiôsa turba desiderat, jâm de suâ incolumitâte secûra, et adhuc de nostrâ salutē sollicita. Ad horum conspéctum et compléxum veníre, quanta et illis et nobis in commûne lætítia est?

LECTIO III. (*In fine.*)

QUALIS illic cœlestium regnórum volúptas sine timóre moriéndi, et cum æternitâte vivéndi! Quàm summa et perpétua felicitas! Illic Apostolórum gloriósus chorus; illic Prophetârum exultántium nûmerus; illic Mártyrum innumérabilis pópulus ob certâminis et passiónis victóriâ coronátus; triumphâtes illic Vírgines, quæ concupiscentiâ carnis et córporis,

continéntiæ róbre subegérunt; remunerâti misericórdes, qui aliméntis et largitióibus páuperum justitiæ ópera fecérunt; qui Domínica præcepta servâtes, ad cœlestes thesaûros terrena patrimonía transtulérunt. Ad hos, Fratres dilectíssimi, ávidâ cupiditâte properémus; ut cum his citò esse, ut citò ad Christum venire contingat, optémus.

DIE V.

DE OCTAVA.

LECTIO II.

Ex Libro sancti Augustini, Episcopi, de Civitatē Dei.

(*Lib. 22. cap. 30. §. 1.*)

VERA ibi glória erit, ubi laudántis nec erróre quisquam, nec adulatióne laudâbitur. Verus honor, qui nulli negâbitur digno, nulli deferétur indigno; sed nec ad eum ámbiet ullus indignus, ubi nullus permittétur esse nisi dignus. Vera pax, ubi nihil advérsi nec à seipso, nec ab álio quisquam patiétur. Præmiûm virtútis erit ipse qui virtutem dedit, eique seipsum, quo mélius et majus nihil possit esse, promisit. Quid est enim áliud quod per Prophétam dixit: [Ero illórum Deus, et ipsi erunt mihi plebs]; nisi: Ego ero undè satiéntur? Ego ero quæcúmque ab ho-

mínibus honestè desiderántur, et vita, et salus, et victus, et cópia, et glória, et honor, et pax, et ómnia bona? Sic enim et illud rectè intelligitur, quod ait Apóstolus: [Ut sit Deus ómnia in ómnibus]. Ipse finis erit desideriórum nostrórum, qui sine fine vidébitur, sine fastidio amábitur, sine fatigatióne laudábitur.

LECTIO III.

(*Enarr. in Ps. 83. §. 8.*)

DAVID pósitus inter tentatiónes, pósitus inter pressúras, pósitus in torcularibus, suspirans in superna promissa... [Beáti, inquit, qui hábitant in domo tuâ]. Undè beáti?.... [In sæcula sæculórum laudábunt te]. Hoc erit totum negotium nostrum, sine defectu Allelúia. Non vobis, Fratres, videátur quasi fastidium ibi futúrum; quia, si modò hoc diù dicátis, non durátis, ab illo gáudio necessitas vos avértit. Cùm absorpta fúerit mors in victóriam, cùm mortále hoc indúerit immortalitatem, et corruptibile hoc indúerit incorruptiònem, nemo dicet: Diù steti; nemo dicet: Diù jejunávi, diù vigilávi. Stabilitas enim magna ibi, et ipsa immortalitas jam corporis nostri suspendétur in contemplatiònem Dei... Se-

cúri ergò simus, Fratres, non nos satiábit laus Dei, amor Dei. Si deficies ab amore, deficies à laude. Si autem amor sempitérnus erit, quia illa insatiábilis pulchritúdo erit; noli timere, ne non possis semper laudare, quem semper poteris amare. Ergò, [Beáti qui hábitant in domo tuâ, in sæcula sæculórum laudábunt te]. Huic vitæ suspirémus.

DIE VI.

DE OCTAVA.

Lectio ij. et iij. sumentur
De Sermóne sancti Joánnis Chrysóstomi, ut infra in *Comm. Patronor.*, p. lxxxij.
Ex duabus primis fiet uno, tertia legetur, ut jacet.

DIE VII.

DE OCTAVA.

LECTIO II.

Sermo venerábilis Bedæ, Presbýteri.

(*Serm. 18. de Sanctis.*)

HODIE, Dilectíssimi, omnium Sanctorum sub unâ solemnitatís lætitiâ celebrámus festivitatem; quorum societate cælum exultat, quorum patrociniis terra lætatur, quorum triúmphis Ecclesia sancta coronatur, quorum confessio quantò in passióne fórtior, tantò est clárior in honóre;

quia, dùm crevit pugna, crevit et pugnántium glória, et martýrii triúmphus múltiplici passiónum génere adornátur; perque gravióra torménta, gratióra fuère et præmia; dùmque Cathólica mater Ecclésia per totum orbem longè latéque diffúsa, in ipso cápite suo Christo Jesu edócta, contumélias, cruces et mortem didicit non timére, magis magisque roboráta est, non resisténdo, sed perferéndo. O verè beáta mater Ecclésia, quam sic honor divínæ dignatiónis illúminat, quam vincéntium gloriósus Mártyrum sanguis exórnat, quam inviolátæ confessiόnis cándida induit virginitas! Flóribus ejus nec rosæ, nec lília desunt.

LECTIO III.

CERTÉNT NUNC, Charíssimi, singuli, ut ad utrósque honóres amplíssimam accípiant dignitátem; corónas, vel de virginitáte cándidas, vel de passióne purpúreas. In cœléstibus castris pax et ácies habent flores suos, quibus milites Christi coronántur. Dei enim ineffábilis et imménsa bónitas étiam hoc providit, ut labórum quidem tempus et agónis non exténderet, nec longum fáceret aut ætérnum, sed breve, et, ut ità dicam,

momentáneum; ut in hác brevi et exiguâ vitâ agónes essent et labóres; in illâ verò quæ ætérna est, coróna et præmia meritórum; ut labóres quidem citò finiréntur, meritórum verò præmia sine fine durarent; ut post hujus mundi ténebras, visúri essent candidíssimam lucem, et acceptúri majórem passiónum cunctárum acerbítatibus beatitudinem, testánte hoc Apóstolo, ubi ait: Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad superveníturam glóriam, quæ revelábitur in nobis.

Vesperæ de Festo sequenti.

DIE VIII.

IN VENERATIONE
SS. RELIQUIARUM,
ET OCTAVA

OMNIUM SANCTORUM.

Duplex-Majus.

¶ *Si hoc Festum venerit in Dominicam anticipabitur, et de eo fiet Officium in Sabbato præcedenti.*

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feriâ; et sic in toto Officio.

Ant. 8. G. Justórum ánimæ in manu Dei sunt: visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace. (Sap. 3.)

Ant. 1. a. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt,

et nomen eorum vivit in generationem et generationem. (*Eccli. 44.*)

Ant. 5. a. Sit memoria illorum in benedictione, et ossa eorum pullulent de loco suo. (*Eccli. 46.*)

Ant. 3. a. Illi viri misericordiae sunt, quorum pietates non defuerunt; et gloria eorum non derelinquetur. (*Eccli. 44.*)

Ant. 2. D. Rex mundi Defunctos pro suis legibus in aeternae vitae resurrectione suscitabit. (*2. Mach. 7.*)

CAPITULUM. (*Rom. 8.*)

VANITATI creatura subiecta est non volens, sed propter eum qui subiecit eam in spe; quia et ipsa creatura liberabitur a servitute corruptionis, in libertatem gloriae filiorum Dei.

HYMNUS. (*Santol. Mag.*)

O vos unanimes Christidum Chori,
Sanctorum tumulos et cineres Patrum,

Dulces exuvias, pignora Coelitem,

Lætis dicite canticibus.

Caelo quando piis aequa laboribus

Felices animae gaudia possident,

Poenarum sociis debita redditur

Hic laus et decus ossibus.

Passim sparsa, Deus, polliciti memor,

Custos, ne pereant, pignora colligit;

Electosque suis providus aggerit

Aptandos lapides locis.

Quin et Reliquias et tumulos sibi

Aras ipse Deus consecrat hostia;

Conjungensque suis se Caput artibus,

Hos secum simul immolat.

Vos, quorum cineres supplicibus pia,

Tutum praesidium, plebs colit osculis;

Si vos nostra movent, subsidium boni

Vestris ferte clientibus;

Ut, cum nostra, novis splendida dotibus,

Surget juncta choris Spirituum caro,

Indivisa Trias sit Deus omnia

Nobis semper in omnibus. Amen.

V. Exultabunt Domino,
R. Ossa humiliata. (*Ps. 50.*)

Ad MAGNIF. Ant. 7. G.

Qui suscitavit Jesum a mortuis, vivificabit et mortalia corpora vestra, propter inhabitantem Spiritum ejus in vobis. (*Rom. 8.*)

Oratio.

AUGE in nobis, Domine, resurrectionis fidem, qui in Sanctorum tuorum Reliquiis mirabilia operaris;

et fac nos immortalis glóriæ participes, cujus in eorum cineribus pignora veneramur; Per Dóminum...

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 8. c. Nox ultrà non erit, et non egébunt lumine lucernæ, neque lumine solis; quóniam Deus illuminábit eos. (*Apoc.* 22.)

HYMNUS.

DONA, Deus, suffrágiis Sancti suis nos ádjuvent; Ut quos adóptas filios, Curâ patrernâ prótegas.

Ad sancta proni tollimus.
In nocte palmas súpplices;
Donis, quibus nos múneras,
Grates tibi repéndimus.

Tu de Sion nos réspice:
Corpus tibi fac súbditum,
Fac casta mens te cógitet,
Hostémque per te cómpri-
mat.

Sit summa, Christe, laus
tibi,
Ventúre iudex sæculi,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sæculórum sæcula. Amen.

Ad Nunc dim. *Ant.* 5. a.
Moriátur ánima mea morte
Justórum, et fiant novissi-
ma mea horum similia.
(*Num.* 23.)

Oratio.

CONCEDE nobis, miséricors Deus, intercedéntibus ómnibus Sanctis, ità sóbriè, justè et piè vivere, ut ad summam, quâ te donante

fruúntur in cœlis, quiétém et glóriam pervenire mereá-
mur; Per Dóminum nos-
trum Jesum Christum...

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Mirábilem Deum in Sanctis suis, * Ve-
nite, adorémus. (*Ps.* 67.)

Psal. Venite..., *pag.* 2.

Hymnus, O vos unánimes Christiádam..., *ut suprà in I. Vesperis.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Manus Dómini dimísit me in médio campi, qui erat plenus óssibus; e-
rant autem multa valdè, sic-
câque veheménter. (*Ezech.* 37.)

Ant. 8. G. Dixit Dóminus: Fili hóminis, putasne, vivent ossa ista? Et dixi: Dómine Deus, tu nosti. (*Ezech.* 37.)

Ant. 5. a. Dixit: Vaticináre de óssibus istis; et di-
ces eis: Hæc dicit Dóminus: Intromíttam in vos spíritum, et vivétis. (*Ezech.* 37.)

†. Deus edúcit vinctos in fortitúdine; R. Simíliter eos qui hábitant in sepúlcris. (*Ps.* 67.)

*Lectiones de Scripturâ oc-
currente.*

Post j. Lect. R. Prophe-
távi, sicut præcéperat mihi Dóminus: * Prophetánte me, eccè commótió; et accessé-
runt ossa ad ossa, unum-
quódque ad junctúram suam.
†. Deus vivíficat mórtuos, et

vocat ea quæ non sunt, tanquam ea quæ sunt. * Prophetante me... (*Ezech. 37. Rom. 4.*)

Post ij. Lect. R. Hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego * Apériam túmulos vestros, et educam vos de sepúlcris vestris, Pópule meus. ¶ Ego sum resurréctio et vita; qui credit in me, etiámsi mórtuus fúerit, vivet. * Apériam túmulos.... (*Ezech. 37. Joan. 11.*)

Post iij. Lect. R. Ego consolabor vos; vidébitis, et gaudébit cor vestrum, * Et † Ossa vestra quasi herba germinábunt, dicit Dóminus. ¶ Córpora vestra membra sunt Christi; membra vestra templum sunt Spíritus sancti. * Et ossa... Glória... † Ossa... (*Is. 66. 1. Cor. 6.*)

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. In Eliséo complétus est spíritus Eliæ; et mórtuum prophetávit corpus ejus. (*Eccli. 48.*)

Ant. 2. D. In vitá suâ fecit monstra; et in morte, mirabilia operátus est. (*Eccli. 48.*)

Ant. 5. a. Cùm tetigisset cadáver ossa Eliséi, revixit homo, et stetit super pedes suos. (*4. Reg. 13.*)

¶ Confitémini Deo deórum, *R.* Qui facit mirabilia magna solus. (*Ps. 135.*)

LECTIO IV.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

(*In S. Mart. Ignat. §. 5.*)

RELIQUIAS Sanctórum nobis concéssit Deus; ut nos ad se, eórum opéra, ad eúndem zelum perdúcat, et sint nobis velut portus quidem, et idóneum solátium malórum, quæ assiduè nos affligunt. Quamóbrem vos omnes cohórtor, Fratres, si quis vestrúm ægritúdine animi, vel córporis morbo, vel quâvis aliâ calamitate aut peccatórum mole prémitur, ut cum fide húc accédatur; et ab aliis ómnibus liberátus, magnâ cum lætitiâ revertétur, et aspéctu solo, consciéntiam tranquilliórem reportábit. Quin etiám expedit ut non solùm ii, qui ærúmnis affécti sunt, húc sese cónferant; sed illi etiám, qui et animi quiéte, et glóriâ, et poténtiâ, et magnâ apud Deum fidúciâ perfruúntur, hanc utilitatem non négligant. Qui enim húc accédit et Sanctum videt, bona hæc efficiet stabiilióra; et memóriâ rectè factórum ejus, ánimus suus reddet moderatiórem; nec consciéntiam suam bonis opéribus efférri atque intumescere patiétur... Utilis igitur cunctis hic thesáurus est, et refúgium opportunum, tam

iis qui lapsi sunt, ut à tentationibus liberentur, quam iis qui prospere ac feliciter degunt, ut diu fruantur bonis; illis qui morbis laborant, ut bonam valetudinem consequantur; illis qui commodè gaudent valetudine, ne in morbum aliquem incurrant.

R. Stetit Elisèus super ripam Jordànis, et * Pállo Eliæ, quod ceciderat ei, percussit aquas, et divisæ sunt. V. Quicumque non hæsitaverit in corde suo; sed crediderit quia quodcumque dixerit, fiat, fiet ei. * Pállo... (4. Reg. 2. Marc. 11.)

LECTIO V.

(In SS. Mart. Egypt. §. 1.)

SANCTORUM corpora quovis adamantino et inexpugnabili muro tutius nobis urbem muniunt, et tanquam excelsi quidam scopuli undique prominentes, non horum qui sub sensus cadunt et oculis cernuntur, hostium impetus propulsant tantum; sed etiam invisibilium demonum insidias, omnesque diaboli fraudes subvertunt ac dissipant... Neque verò tantum adversus hominum insidias, aut adversus fallacias demonum utilis nobis est hæc possessio; sed et si nobis communis Dominus ob peccatorum multitudinem irascatur, his objectis cor-

poribus, continuo poterimus eum propitium reddere civitati. Etenim si, qui multa praeclare gesserant, Majorum nostrorum ætate, Sanctorum virorum nomina pretendentes, atque ad Abraham, Isaac et Jacob appellationem confugientes, nonnihil solatii sunt assecuti, ac magnam ex horum nominum commemoratione utilitatem decerpserunt; multò magis nos non tantum nomina, sed ipsa, quæ decertarunt, corpora pretendentes, Deum propitium et benignum habere poterimus ac placatum. Atque ut ea quæ dicimus, verborum fumum non esse constet; norunt multi cum indigenarum, tum eorum qui aliunde venerunt, quanta Sanctorum sit virtus, qui et testimonio suo, quæ dicta sunt, comprobant; ut qui, quantam apud Deum fiduciam obtineant, experimento compérint.

R. Per manus Apostolorum, * Fiébant prodigia multa, ita ut in plateas egerent infirmos, et ponerent in lectulis; ut, veniente Petro, umbra illius obumbraret quemquam illorum, qui curabantur omnes. V. Vide te ópera Domini, quæ posuit prodigia super terram. * Fiébant... (Act. 5. Ps. 45.)

LECTIO VI.

{ *Contra Gentiles, de S. Babylâ Martyre.* }

DEUS, quâ est in genus humanum benignitate, inter alias quas infinitas nobis salutis nostræ occasiones dedit, et hanc quoque viam nobis à se muniam esse voluit, idoneum ad capessendam virtutem stimulum, relictis scilicet interim apud nos Sanctorum Reliquiis. Nam post sermonis facultatem, ipsa certè Sanctorum sepulcra proximum locum obtinent, ad animas hominum in ipsos intuendum, ad virtutum earundem æmulationem excitandas. Ac sicubi quis hujusmodi conditoriis adstat, suum statim sensum, ab hac quam dico vi, correptum animadvertit. Capsulæ enim aspectus in animam invadens, ipsam percillit et exsuscitat; ac perinde afficit, quasi qui illic mortuus jacet, preces simul fundat, præsensque adesse cernatur. Deinde fit, ut qui sic se affectum sensit, mirâ alacritate gestiens, aliisque prorsus quodammodo effectus, ita ex eo loco decedat.

R. Virtutes non quaslibet faciëbat Deus per manum Pauli; ita ut super languidos deferrentur à corpore ejus sudaria et semicinctia, et

* Recedebant (à languidis) languores, et spiritus nequam egrediebantur. ¶ Quis similis tuus in fortibus, Domine, magnificus in sanctitate, faciens mirabilia? * Recedebant... Glória Patri...
* Recedebant.... (Act. 19. Exod. 15.)

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Sicut Pater suscitavit mortuos, et vivificat; sic et Filius, quos vult, vivificat. (Joan. 5.)

Ant. 8. c. Habentes spiritum fidei, credimus; scientes quoniam qui suscitavit Jesum, et nos cum Jesu suscitabit. (2. Cor. 4.)

Ant. 4. f. Si mortui sumus cum Christo, credimus quia simul etiam vivemus cum Christo. (Rom. 6.)

¶ Apud te, Domine, est fons vitæ; R. Et in lumine tuo videbimus lumen. (Ps. 35.)

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

(Cap. 20.)

IN illo tempore; Accesserunt quidam Sadducæorum, qui negant esse resurrectionem, et interrogaverunt Jesum. Et reliqua.

Homília sancti Hierónymi, Presbyteri.

(Ex Opusc. adversus Vigilantium, ante medium.)

DOLET Vigilantius Martyrum Reliquias pretioso

operiri velamine, et non vel pannis vel cilicio colligari, vel projici in sterquilinum; ut solus Vigilantius adoratur. Ergo sacrilegi sumus, quando Apostolorum Basilicas ingredimur? Sacrilegus fuit Constantius imperator, qui sanctas Reliquias Andree, Lucæ et Timothei transtulit Constantinopolim, apud quas demones rugiunt, et illorum se sentire presentiam confitentur? Sacrilegus dicendus est et nunc Augustus Arcadius, qui ossa beati Samuelis longo post tempore de Judæa transtulit in Thraciam? Omnes Episcopi non solum sacrilegi, sed et fatui judicandi, qui rem vilissimam et cineres dissolutos in serico et vase aureo portaverunt? Stulti omnium Ecclesiarum populi, qui occurrerunt sanctis Reliquiis; et tantam lætitiā, quasi presentem viventemque Prophetam cernerent, suscepunt... Mortuum suspicaris, et idcirco blasphemias. Lege Evangelium: [Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob; non est Deus mortuorum, sed vivorum].

R. Cum tradiderit Christus regnum Deo et Patri, cum evacuaverit omnem principatum, et potestatem, et virtutem, * Novissima inimica destruetur mors.

¶. Præcipitabit mortem in sempiternum et auferet Dominus Deus lacrymam ab omni facie. * Novissima inimica destruetur mors. (1. Cor. 15. Is. 25.)

LECTIO VIII. (Post pauca.)

Dicis in libello tuo, quod, dum vivimus, mutuo pro nobis orare possumus; postquam autem mortui fuerimus, nullius sit pro alio exaudienda oratio, præsertim cum Martyres ultionem sui sanguinis obsecrantes, impetrare non quiverint. Si Apostoli et Martyres, adhuc in corpore constituti, possunt orare pro cæteris, quando pro se adhuc debent esse solliciti; quanto magis post coronas, victorias et triumphos? Unus homo Moyses, sexcentis millibus armatorum impetrat à Deo veniam; et Stephanus, imitator Domini sui, et primus Martyr in Christo, pro persecutoribus veniam deprecatur; et, postquam cum Christo esse ceperint, minùs valébunt? Paulus Apostolus ducētas septuaginta sex sibi dicit in navi animas condonatas; et, postquam resolutus esse ceperit cum Christo, tunc ora clausurus est; et pro his qui in toto Orbe ad suum Evangelium crediderunt, mutire non poterit?

R. Multi de his qui dór-
miunt in terræ púlvere ,
* Evigilábunt in vitam ætér-
nam , et fulgébunt quasi
splendor firmaménti, et qua-
si stellæ, in perpétuas æter-
nitates. V. Quia resúrgant
mórtui, Móyses dicit Dómi-
num Deum Abraham , et
Deum Isaac, et Deum Ja-
cob; Deus autem non est
mortuórum, sed vivórum.
* Evigilábunt in vitam æ-
térnam.... (*Dan. 12. Luc.*
20.)

LECTIO IX. (*Longè pòst.*)

MALE facit ergò Románus
Epíscopus, qui super
mortuórum hóminum Petri
et Pauli , secúndum nos os-
sa veneránda , secúndum te
vilem pulvisculum , offert
Dómino sacrificia, et túmu-
los eórum Christi arbitrátur
altária? Et non solùm unius
urbis , sed totíus Orbis er-
rant Epíscopi, qui caupó-
nem Vigilántium contem-
néntes, ingrediúntur Basíli-
cas mortuórum, in quibus
pulvis vilíssimus, et favilla
nescio quæ jacet linteamine
convoluta, ut polluta ómnia
polluat; et quasi sepúlcrá
Pharisáica foris dealbata
sint, cùm intùs immúndo cí-
nere, juxta te, immúnda
ómnia óleant atque sór-
deant.... O porténtum, in
terras últimas deportán-
dum !

R. Mundi Creátor qui for-
mávit hóminis nativitátem,
quique ómnium invénit ori-
ginem , et , * Spíritum vo-
bis iterùm cum misericór-
diâ reddet et vitam. V. Cùm
Christus apparúerit vita ves-
tra, tunc et vos apparébitis
cum ipso in glóriâ. * Spíri-
tum... Glória... * Spíritum...
(2. *Mach. 7. Col. 3.*)

Te Deum...

AD LAUDES.

*Ant. 1. D. Expergiscími-
ni, et laudáte, qui habitátis
in púlvere. (Is. 26.)*

*Ant. 2. D. A mórtuis sus-
citáre potens est Deus.
(Hebr. 11.)*

*Ant. 3. à. Revelábit terra
sánguinem suum, et non
opériet ultrà interféctos su-
os. (Is. 26.)*

*Canticum, Réddidit Deus
Justis..., ut suprà in Festo
omnium Sanctorum, p. 538.*

*Ant. 4. a. Vivent mórtui
tui, interfécti mei resúrgent.
(Is. 26.)*

*Ant. 5. a. De manu mor-
tis liberábo eos, de morte
rédimam eos. (Osee, 13.)*

CAPITULUM. (1. *Cor. 15.*)

SEMINATUR (corpus) in cor-
ruptióne, surget in incor-
ruptióne; seminátur in igno-
bilitáte, surget in glóriâ;
seminátur in infirmitáte, sur-
get in virtúte; seminátur
corpus animále, surget cor-
pus spiritále.

HYMNUS. (*Santol. Maglor.*)

ADESTE, Sancti, plúrimo
Dùm thure, vestra dùm
piis

Colúntur ossa rítibus,
Votis favéte súpplicum.

Non illa, quanquàm trís-
tibus

Imum redácta in púlverem
Dudùm sepúlcris squáleant,
Divína virtus déserit.

Sed sancta præsénti fovet
Implétque templa Númine,
Sed et futúrae Spíritus
Post sæcla servat glóriæ.

Hinc ille qui nostris latet
Cinis sub aris cónditus,
Ægris medétur éfficax,
Torquet fugátque dæmones.

Sir summa, Christe, laus
tibi,
Ventúre judex sæculi,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sæculórum sæcula.

Amen.

✠. Non derelinquet Dómi-
nus Sanctos suos: R. In
ætérnum conservabúntur.
(*Ps. 36.*)

Ad BENEDIC. Ant. 8. G.
Vidi subtus Altáre ánimas
interfectórum propter ver-
bum Dei, et clamábant vo-
ce magnâ, dicéntes: Usque-
quò non víndicas sánguinem
nostrum? et dictum est illis
ut requiészcerent adhuc tem-
pus módicum. (*Apoc. 6.*)

Oratio.

AUGE in nobis, Dómine,
resurrectiónis fidem,

qui in Sanctórum tuórum
Relíquiis mirabilia operáris;
et fac nos immortalis glóriæ
partícipes, cujus in eórum
einéribus pignora venerá-
mur; Per Dóminum nostrum
Jesum Christum, Filium tu-
um, qui tecum...

AD HORAS.

*In fine Hymnorum Doxo-
logia:*

Sir summa, Christe, laus
tibi,
Ventúre judex sæculi,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sæculórum sæcula.

Amen.

Antiphonæ de Laudibus.

AD PRIMAM.

Ant. Expergiscimini.

CANON.

Ex Concílio Tridentino.
(*Sess. 25. de Invocat. SS.*)

AFFIRMANTES Sanctórum
Relíquiis veneratióem
atque honórem non debéri;
vel eas, aliáque sacra Mo-
numénta à Fidélibus inutili-
ter honorári; atque eórum
opis impetrándæ causâ,
Sanctórum Memórias frustra
frequentári; prout jampri-
dem eos damnávit, et nunc
étiam damnat Ecclésia.

AD TERTIAM.

Ant. A mórtuis.

CAPITULUM. (*1. Cor. 15.*)

SI in hác vitâ tantùm in
Christo sperántes sumus,
miserabilióres sumus ómni-
bus homínibus. Nunc autem

Christus resurrexit à mortuis, primitiæ dormientium; quoniam quidem per hominem mors, et per hominem resurrectio mortuorum.

R. breve. Cor meum et caro mea exultaverunt; * Allelúia, allelúia. *R.* Cor meum... *ψ.* In Deum vivum. * Allelúia... Glória... *R.* Cor meum... (*Ps.* 83.)

ψ. Omnia ossa mea dicent: *R.* Dómine, quis similis tibi? (*Ps.* 34.)

Oratio, Auge in nobis..., ut *suprà ad Laudes; et sic ad Sextam et Nonam.*

AD SEXTAM.

Ant. Revelábit.

CAPITULUM. (1. *Cor.* 15.)

IN Christo omnes vivifcábuntur, unusquisque autem in suo ordine; primitiæ Christus, deinde ii qui sunt Christi, qui in adventu ejus crediderunt.

R. breve. Vivificábis nos, Deus; * Allelúia, allelúia. *R.* Vivificábis... *ψ.* Et nomen tuum invocábitur. * Allelúia... Glória... *R.* Vivificábis... (*Ps.* 79.)

ψ. Nos pópulus tuus et oves pásuæ tuæ, *R.* Confitébimur tibi in sæculum. (*Ps.* 78.)

AD NONAM.

Ant. De manu mortis.

CAPITULUM. (1. *Cor.* 15.)

CUM mortále hoc indúerit immortalitatem, tunc

fiet sermo, qui scriptus est: Absórpta est mors in victóriâ. Ubi est, mors, victória tua? Ubi est, mors, stimulus tuus?

R. breve. Notas mihi fecisti vias vitæ; * Allelúia, allelúia. *R.* Notas... *ψ.* Adimplébis me lætitiâ cum vultu tuo. * Allelúia, allelúia. Glória Patri... *R.* Notas... (*Ps.* 15.)

ψ. Lætátum est cor meum, *R.* Et caro mea requiescet in spe. (*Ps.* 15.)

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

CAPITULUM. (2. *Petr.* 3.)

NOVOS cælos, et novam terram secúndum promissá Dómini expectámus, in quibus justitia hábitat. Propter quod, Charíssimi, hæc expectántes, satágite immaculáti et invioláti ei inveniri in pace.

HYMNUS. (*Santol. Mag.*)

Ovos unánimes Christidum Chori,
Sanctorum túmulos et cínere
Patrum,
Dulces exúvias, pínora
Célitum,

Lætis dicite cántibus.

Cœlo quandò piis æqua labóribus

Felices ánimæ gáudia póssident,

Pœnárum sóciis débíta rédditur

Hic laus et decus óssibus.

Passim sparsa, Deus, polliciti memor,

Custos, ne péreant, pignora cólligit;

Electósque suis próvidus ággerit

Aptándos lápidés locis.

Quin et Relliquias et túmulos sibi

Aras ipse Deus cónsecrat hóstia;

Conjungénsque suis se Caput ártubus,

Hos secum simul immolat.

Vos, quorum cíneres supplicibus píá,

Tutum præsídium, plebs colit ósculis;

Si vos nostra movent, subsidium boni

Vestris ferte cliéntibus;

Ut, cùm nostra, novis splendida dótibus,

Surget juncta choris Spirituum caro,

Indivisa Trias sit Deus ómnia

Nobis semper in ómnibus. Amen.

¶ Custódit Dóminus ómnia ossa Justórum. R. Unum ex his non conterétur. (*Ps.* 33.)

Ad MAGNIF. Ant. 6. F. Nostra conversátio in cœlis est, undè Salvatórem expectámus Dóminum Jesum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. (*Philipp. 3.*)

Oratio, Auge in nobis..., ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Geofridi, Episc. Ant. Ipsum..., ¶. E-légit..., ut in Comm. Pont. pag. xxj. Oratio, Omnipotens..., pag. xxvj.

AD COMPLETORIUM,
Ut suprà, pag. 550.

DOM. I. POST OCTAVAM FESTI OMNIUM SANCTORUM.

IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS ECCLESIAE CATHEDRALIS,

ET OMNIUM ECCLESiarUM DIOECESIS AMBIANENSIS.

Duplex primæ Classis.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Sabbato.

Ant. 8. G. Ædificavit Noe altäre Dómino; et óblulit holocáusta super altäre: odorátusque est Dóminus odórem suavitátis. (*Gen. 8.*)

Ant. 1. g. Ædificavit Abraham altäre Dómino, qui apparúerat ei; et invocávit nomen ejus. (*Gen. 12.*)

Ant. 3. a. Appáruit Isaac Dóminus, dicens: Noli timére, quia ego tecum sum: itaque ædificávit ibi altäre, invocáto nómine Dómini. (*Gen. 26.*)

Ant. 2. D. Lápidem Jacob eréxit in titulum, fundens óleum désuper; vovit étiam votum, dicens: Erít mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei. (*Gen. 28.*)

Ant. 8. c. Móyses tabernáculum eréxit, unxitque et sanctificávit; altäre similiter, et ómnia vasa ejus. (*Num. 7.*)

CAPITULUM. (*Act. 7.*)

TABERNACULUM testimoni-
fuit cum pátribus nos-
tris in desérto, sicut dispó-
suit illis Deus, loquens ad
Móysen, ut fáceret illud se-
cúndum formam quam ví-
derat; quod et induxérunt,
suscipiéntes patres nostri
cum Jesu in possessionem
géntium usque in diébus
David.

℟. David invénit grátiam
ante Deum, et pétiiit ut in-
veniret tabernáculum Deo
Jacob; * Sálomon autem
ædificávit illi domum. ℣. Di-
xit David ad Salomónem:
Fili mi, sit Dóminus tecum,
et ædifica domum Dómino,
sicut locútus est de te. * Sá-
lomon... Glória... * Sáo-
lomon... (*Act. 7. 1. Paral.*
22.)

HYMNUS.

ECCE sedes híc Tonántis,
Eccè cœli jánuas:
Híc sacérdos, ara, templum,
Híc Deus fit hóstia:

Incruentâ morte jugis
Hic amor litat Deum.

QUALIS ara, quanta sedes,
Ipsius cāpax Dei!
Quem nec univérſa terra,
Omne nec cœlum capit,
Orbe parvo se coārcetans,
Hic latére sústinet.

QUAM libénter hic pudicis
Inserit se córdibus!
Hic amántis tota Christi
Exerit se cháritas;
Hic Pater charos sedére
Gestit inter filios.

Hinc facésse quem profána
Pólluit contágio;
Neu sacrum transire limen
Inquinátus áudeas:
Ultor astat cum flagéllis,
Púniens sontes Deus.

Sit perénis laus Parénti,
Sit perénis Filio;
Laus tibi, qui nectis ambos,
Sit perénis, Spiritus,
Chrisma cujus nos inúngens,
Viva templa cónsecrat.

Amen.

✠ Diligit Dóminus portas
Sion, ✠. Super ómnia ta-
bernácula Jacob. (*Ps.* 86.)

Ad MAGNIF. Ant. 7. G.
Obtulit Sálomon sacrificium
dedicatiónis et consumma-
tiónis templi, et octo diébus
celebrávit dedicatióem;
allelúia. (2. *Mach.* 2.)

Oratio.

DONA, Dómine, virtútem
pópulo tuo, et éffice nos
templum Spíritûs sancti;
ut tibi de corde puro holo-

cáustum acceptábile præpa-
rémus; Per Dóminum nos-
trum... in unitáte ejúsdem
Spíritûs sancti, Deus, per
ómnia...

*Fit Commemoratio de Do-
minicâ occurrente, ad utras-
que Vesperas et Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 7. d. Dómine Deus,
sint óculi tui apérti super
domum hanc nocte ac die;
super domum de quâ dixisti:
Erit nomen meum ibi. (3.
Reg. 8.)

HYMNUS.

Hoc in templo, summe
Deus,
Exorátus ádveni,
Et cleménti bonitáte
Precum vota súscipe:
Largam benedictiõem
Hic infúnde júgiter.

Hic promereántur omnes
Petita acquirere,
Et adépta possidére
Cum sanctis perénriter,
Paradísium introire
Translâti in réquiem.

Sit perénis laus Parénti,
Sit perénis Filio;
Laus tibi qui nectis ambos
Sit perénis, Spiritus,
Chrisma cujus nos inúngens,
Viva templa cónsecrat.

Amen.

Ad NUNC dimít. Ant. 5. a.
Implébo domum istam gló-
riâ, et in loco isto dabo pa-
cem. (*Agg.* 2.)

Loco Orationis Visita, dicitur Oratio sequens per totam Octavam, etiam in Festis occurrentibus.

Oratio.

DEUS, qui es supérnæ Jerúsalem, lucérna indeficiens, depélle propítius mentis nostræ ténebras; ut in lúmine claritátis tuæ júgiter ambulémus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

AD MATUTINUM.

Invitat. Dóminum in templo sancto suo, * Veníte, adorémus. (*Habacuc, 2.*)

Psal. Veníte..., *pag. 2.*

Hymnus, Eccè sedes..., ut in I. Vesperis.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Dómine Deus Israel, si cælum et cæli cælórum non te capiunt, quantum magis domus ista? (*2. Paral. 6.*)

Psal. Verba mea áuribus pèrcipe..., *pag. 94.*

Ant. 2. D. Tu, Dómine universórum, qui nullius índiges, voluisti templum habitatiónis tuæ fieri in nobis. (*2. Mach. 14.*)

Psal. Dómini est terra..., *pag. 147.*

Ant. 7. d. Exáudias, Dómine, deprecationem pópuli tui, quodcúmque oráverint in loco isto. (*3. Reg. 8.*)

Psal. Júdica me, Dómine..., *pag. 136.*

P. A.

†. Transíbo in locum tabernáculi admirábilis, R. Usquè ad domum Dei. (*Ps. 41.*)

LECTIO I.

De libro secúndo Paralipómemon. (*Cap. 7.*)

CUM compléset Sálomon fundens preces, ignis descendit de cælo, et devorávit holocáusta et víctimas; et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes ingredi templum Dómini, eo quòd impléset majéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes filii Israel vidébant descendéntem ignem, et glóriam Dómini super domum; et corruéntes proni in terram, super paviméntum stratum lápide, adoravérunt, et laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus. Rex autem et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit igitur rex Sálomon hóstias, boum viginti duo millia, arietum centum viginti millia; et dedicávit domum Dei rex, et univér-sus pópulus.

R. Réspice Sion, civitátem solemnitátis nostræ; Jerúsalem, tabernáculum quod nequáquam transférri póterit; quia * Solúmmodò ibi magníficus est Dóminus

24.

noster. *ψ*. Vidi sanctam civitatem, Jerúsalem novam, descendéntem de cœlo à Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo. * Solúmmodò ibi.... (*Is.* 33. *Apoc.* 21.)

LECTIO II.

SACERDOTES autem stabant in officiis suis; et levitæ in organis cārminum Dómini, quæ fecit David rex, ad laudándum Dóminum: Quóniam in ætérnum misericórdia ejus; hymnos David canéntes per manus suas. Porro sacerdotes canébant tubis ante eos, cunctusque Israel stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini; obtúlerat enim ibi holocáusta et ádipes pacificórum; quia altáre æneum quod fécerat, non póterat sustipére holocáusta, et sacrificia et ádipes. Fecit ergò Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israel cum eo, Ecclésia magna valdè, ab intróitu Emath usquè ad torréntem Ægypti. Fecitque die octávo colléctam, eo quòd dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

R. Audivi vocem magnam dicéntem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et

* Habitábit cum eis; et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus. *ψ*. Ergóne credibile est ut hábitet Deus cum homínibus super terram? * Habitábit cum eis... (*Apoc.* 21. 2. *Par.* 6.)

LECTIO III.

APPARUIT autem Salomóni Dóminus nocte, et ait: Audivi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrificii. Si cláusero cœlum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locústæ, ut devoret terram, et misero pestiléntiam in pópulum meum; convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisierit faciém meam, et égerit pœniténtiam à viis suis péssimis; et ego exáudiam de cœlo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, et aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit. Elégi enim, et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei, et cor meum ibi cunctis diébus.

R. Verè Dóminus est in loco isto: * Quàm terríbilis est locus iste! † Non est híc

aliud nisi domus Dei et porta cœli. *ψ*. Implētum est templum à majestāte Dei, et de virtūte ejus.

* Quām... Glória... † Non...
(*Gen. 28. Apoc. 15.*)

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Qui adhærent Dómino, ut colant eum, lætificābo eos in domo oratiōnis meæ. (*Is. 56.*)

Psal. Afferte Dómino, filii Dei..., *pag. 96.*

Ant. 2. D. Holocáusta eórum, et victimæ eórum placébunt mihi super altári meo. (*Is. 56.*)

Psal. Deus noster, refúgium..., *pag. 106.*

Ant. 4. a. Sanctificāvi domum hanc, ut pónerem nomen meum ibi cunctis diébus. (*3. Reg. 9.*)

Psal. Magnus Dóminus..., *pag. 149.*

ψ. Sanctificāvit tabernāculum suum Altissimus: *R.* Deus in médio ejus. (*Ps. 45.*)

LECTIO IV.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

(*In Dedic. Serm. 1. §. 1.*)

FESTIVITAS hodiérna, Fratres, tantò nobis debet esse devótior, quantò familiárior est. Nam cæteras quidem Sanctórum solemnitates cum Ecclesiis aliis habémus commúnes; hæc verò sic nobis est própria,

ut necesse sit, vel à nobis eam, vel à némine celebrári. Nostra est, quia de Ecclesiâ nostrâ; magis autem nostra, quia de nobis ipsis. Mirámini fórsitan et erubescitis celebrári festa de vobis; sed nolite fieri sicut equus et mulus, quibus non est intelléctus. Quid enim lápides isti potuerunt sanctitátis habére, ut eórum solémnia celebrémus? Habent útiqùè sanctitatem; sed propter cörpera vestra. An verò cörpera vestra sancta esse quis dúbitet, quæ templum sancti Spíritûs sunt, ut sciat unusquisque possidére vas suum in sanctificatióne? Itaque sanctæ sunt animæ propter inhabitantem Spíritum Dei in vobis; sancta sunt cörpera propter ánimas; sancta est étiam propter cörpera domus.

R. Elégi locum istum mihi in domum sacrificii: * Oculi mei erunt apérti, et aures meæ eréctæ ad orationem ejus qui in loco isto oráverit. *ψ*. Domus mea domus oratiōnis vocábitur. * Oculi mei... (*2. Paral. 7. Marc. 11.*)

LECTIO V. (*§. 3 et 4.*)

QUANDO domus ista per manus Pontificum dedicata est Dómino, propter nos, sine dúbio, factum est.... In nobis proindè spi-

rituáliter impléri necesse est, quæ in parietibus visibiliter præcesserunt. Et, si vultis scire, hæc utiquè sunt, aspersion, inscriptio, inunctio, illuminatio, benedictio. Hæc quidem in hac visibili domo fecere Pontifices; hæc Christus, assistens Póntifex futurorum bonorum, invisibiliter quotidie operatur in nobis. Primò siquidem aspérigit nos hysópo, ut mundémur, lavémur, dealbémur.... Lavat, inquam, nos in confessióne, lavat nos lacrymarum imbre, lavat sudore pœnitentiæ; magis autem lavat nos aquâ illâ pretiosissimâ, quæ de fonte pietátis, id est, ab ejus latere emanávit... Non solùm autem; sed inscribit digito Dei, in quo ejiciébat dæmónia, haud dúbium quin in Spíritu sancto; inscribit, inquam, legem suam non jam in lápide, sed in tábulis cordis carnalibus; prophéticam implens promissionem, quâ se pollicitus est ablatúrum cor lapideum, et cárneum cor esse datúrum, id est, non durum, non obstinátum, non Judáicum; sed pium, sed mansuétum, sed tractabile, sed devótum.

R. Audíte, qui ingredimini per portas has, ut adorétis Dóminum: * Bonas faci-

te vias vestras. ⁊. Nolite fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis. * Bonas... (Jer. 7. Joan. 2.)

LECTIO VI. (§. 6.)

UNDE necesse est ut unctio spirituális grátiae adjuvet infirmitátem nostram, et multimodæ pœnitentiæ cruces, devotiónis suæ grátia liniens; quia nec est sine cruce sequi Christum; et sine unctióne, crucis asperitátem ferre quis posset? At, postquàm unctio grátiae hujus præcesserit, jam lucernam suam Christus ponit super candelábrum; quia tempus est ut lúceat lux nostra coram homínibus. Jam verò benedictiónem quidem expectámus in fine, quandò apériet manum suam, et implébit omne animal benedictióne. Nam in quátuor præmissis mérita constant; in benedictióne sunt præmia. In benedictióne tota complébitur grátia sanctificatiónis; quandò jam in domum transibimus non manufactam, ætérnam in cœlis. Ipsa est quæ constrúitur vivis ex lapidibus, Angelis scilicet et homínibus; simul enim ædificatio et dedicatio ipsa complébitur.

R. Nolite confidere in verbis mendácii dicéntes: Templum Dómini est; * Quó-

niām, † Si benè direxéritis vias vestras, et stúdia vestra, habitábo vobiscum in loco isto. †. Appropinquáte Deo, et appropinquábit vobis: emundáte manus, peccatóres; et purificáte corda. * Quóniām... Glória...

† Si... (*Jer. 7. Jac. 4.*)

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. b. Nescitis quia templum Dei estis, et Spíritus Dei hábitat in vobis. (*1. Cor. 3.*)

Psal. Te decet hymnus, Deus..., pag. 107.

Ant. 6. F. In Christo omnis ædificatio constrúcta crescit in templum sanctum in Dómino, in quo et vos co-ædificámini in habitáculum Dei, in spíritu. (*Ephes. 2.*)

Psal. Quàm dilécta tabernácula..., pag. 117.

Ant. 8. G. Domus Christi sumus nos, si fidúciā et glóriā spei, usquē ad finem, firmam retineāmus. (*Hebr. 3.*)

Psal. Fundaménta ejus..., pag. 150.

‡. Domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, R. In longitudínem diérum. (*Ps. 92.*)

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

(*Cap. 19.*)

In illo témpore; Ingréssus Jesus perambulábat Jé-

richo. Et ecce vir nómine Zacchæus, et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives: et quærébat vidére Jesum, quis esset. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni, Episcopi.

(*Serm. 174. Edit. Bened.*)

§. 5. Aliàs S. 8. de Verb.

Apostoli.)

DOMINUS, qui Zacchæum in corde suscepérat, in domum ejus dignátus est súscipi, et dixit: [Zacchæo, festínans descénde, quóniām in domo tuā opórtet me manére]. Magnum beneficium ille arbitrábatur, Christum vidére. Qui magnum et ineffábile beneficium putábat, transeúntem vidére, súbitò mérui in domo habére. Infúnditur grátia, operátur fides per dilectiónem: súscipitur Christus in domum, qui jam habitábat in corde. Dicit Christo Zacchæus: [Dómine, dimídium rerum meárum do paupéribus, et si quid áliquem fraudávi, quádruplum reddo]. Quasi diceret: Ideò mihi dimídium téneo, non quod hábeam, sed undè reddam. Verè ecce quod est súscipere Jesum, in cor súscipere. Ibi enim erat Christus; in Zacchæo erat, et de illo sibi dicébat, quod ex ore ejus audiébat.

Sic enim Apóstolus dicit : [Habitare Christum per fidem in córdibus vestris].

R. Vos estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus : * Quóniam inhabitábo in illis, et inambulábo inter eos, et ero illórum Deus, et ipsi erunt mihi pópulus. ¶. Hæc dicit Dóminus Deus : Scientes quia ego sanctificátor Israel, cùm fúerit sanctificátio mea in médio eórum. * Quóniam inhabitábo in illis... (2. Cor. 6. Ezech. 37.)

LECTIO VIII. (§. 6.)

JAM ergò quia Zacchæus erat, quia princeps publicanórum erat, quia valde peccátor erat; quasi sana illa turba, quæ impediébat vidére Jesum, admiráta est, et reprehéndit quòd in domum peccatóris intrásset Jesus. Hoc erat reprehénderé quòd in domum ægróti intrávit médicus. Quia ergò velut peccátor Zacchæus irrisus est, irrisus est autem ab insánis sanátus, Dóminus respóndit irridéntibus : [Hódiè salus huic dómui facta est]. Eccè quare intrávi : Salus hódie facta est. Utiquè si Salvátor non intrásset, salus in illâ domo facta non esset. * Quid ergò miráris, ægróte? Voca et tu Jesum, noli tibi sanus vidéri. Cum spe ægrótat, qui

médicum súscipit, desperátè ægrótat, qui per insániam médicum cædit. Qualis ergò ejus insânia, qui médicum occidit? Quanta verò bónitas et poténtia médici, qui de ságuine suo, insáno interfectori suo medicaméntum fecit?

R. Membra vestra templum sunt Spíritûs sancti qui in vobis est, et non estis vestri; empti enim estis prætio magno : * Glorificáte et portátè Deum in corpore vestro. ¶. Nolite contaminare ánimas vestras; sancti estóte, quia ego sanctus sum. * Glorificáte et portáte Deum in corpore vestro. (1. Cor. 6. Levit. 11.)

¶ *Lectio ix. de Homiliâ Evangelii Dominicæ occurrentis; nisi fortè contingat hoc Festum non celebrari in Dominicâ; tunc enim ix. Lect. incipiet ad asteriscum* * Quid ergò....

R. Ad Dóminum accedéntes lápidem vivum, ab hominibus quidem reprobátum, à Deo autem eléctum; * Et ipsi † Tanquàm lápidés vivi superædicámini, domus spirituális. ¶. Veníte ad sanctuárium Dómini quod sanctificávit in ætérnum. * Et ipsi... Glória Patri... † Tanquàm... (1. Petr. 2. 2. Paral. 30.)

Te Deum...

AD LAUDES.

Psalmi de Dominicâ.

Ant. 1. a. Tu, Dómine, elegisti domum istam, ut esset domus orationis populo tuo. (1. *Mach.* 7.)

Ant. 7. d. Stábitur coram domo hâc in conspectu tuo, et clamábitur ad te in tribulationibus nostris; et exáudies, salvósque fácies. (2. *Paral.* 20.)

Ant. 2. D. Dimittas populo tuo quamvis peccatóri, et aures tuæ inténtæ sint ad orationem quæ fit in loco isto. (2. *Paral.* 6.)

Ant. 5. a. Tu exáudies.

CANTICUM. (Tob. 13.)

JERUSALEM civitas Dei.... luce spléndidâ fulgébis: * et omnes fines terræ adorábunt te.

Natiónes ex longínquo ad te vénient; et múnera deferéntes, adorábunt in te Dóminum; * et terram tuam in sanctificatióem habébunt;

Nomen enim magnum * invocábunt in te.

Maledicti erunt qui contémpserint te; et condemnáti erunt omnes qui blasphemáverint te: * benedictique erunt qui ædificáverint te.

Tu autem lætáberis in filiis tuis; * quóniam omnes benedicéntur, et congregábuntur ad Dóminum.

Beáti omnes qui diligunt

te, * et qui gaudent super pace tuâ.

Anima mea, bénedic Dóminum; * quóniam liberávit Jerúsalem civitatem suam à cunctis tribulationibus ejus Dóminus Deus noster.

Beátus ero, si fuerint reliquiæ séminis mei, * ad videndam claritatem Jerúsalem.

Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificábuntur; * et ex lápide pretioso omnis circúitus murorum ejus.

Ex lápide cándido et mundo omnes platæe ejus sterneréntur: * et per vicos ejus Allelúia cantábitur.

Benedictus Dóminus, qui exaltávit eam; * et sit regnum ejus in sæcula sæculorum super eam.

Glória Patri...

Idem Canticum dicitur per Octavam, cum fit de eâ.

Ant. Tu exáudies de cælo, ut sciant omnes populi nomen tuum, et cognóscant quia nomen tuum invocátum est super domum hanc. (2. *Paral.* 6.)

Ant. 3. a. Sancte sanctorum ómnium Dómine, conserva in ætérnum impollutam domum istam. (2. *Mach.* 14.)

CAPITULUM. (Hebr. 12.)

ACCESSISTIS ad civitatem Dei vivéntis, Jerúsalem

cœlestem : itaque regnum
immobile suscipientes, ser-
viâmus placêntes Deo cum
metu et reverentiâ.

HYMNUS.

PATRIS æterni sóboles coæ-
va,

Dùm tuæ sacros pia plebs
honóres

Ædis instáurat; Deus alme,
nostris

Annué votis.

Hic sacri fontis látices ab
ortu

Inditi purgant máculam reá-
tûs :

Hic et infúsum nova mem-
bra Christo

Chrisma coáptat.

Hic suâ pascit pópulos fidêles
Carne, qui mundi scelus

omne tollit

Agnus; et fusi prétium cruó-
ris

Ipse propínat.

Hic salus ægris ánimis pa-
rátur;

Hic reos iudex fácilis re-
láxat;

Atque lethálem rediviva
pellit

Grátia culpam.

Cujus in cœlo thronus est
perénis,

Incolit parvam Deus altus
ædem :

Hic adorátor sibi quisque
sedem

Præparat astris.

NULLUS hanc turbo quatit,
irruéntis

Nulla vis nimbi, rapidive
fluctûs;

Cedit hanc contra furor in-
ferórum

Irritus omnis.

LAUS Deo, virtus, honor, et
potéstas

Una sit Patri, parilique
proli;

Par sit ambórum tibi nexus,
omni,

Spiritus, ævo. Amen.

ÿ. Fundaménta ejus in
móntibus sanctis; R. Et ipse
fundávit eam Altíssimus.
(*Ps.* 86.)

Ad BENEDIC. Ant. 6. F.
Domus tua, Dómine, in
sanctificatióne permáneat;
et omnes gentes agnóscant
quia tu es Deus, et non est
álius præter te; allelúia.
(*Judith*, 9.)

Oratio.

DEUS, qui nobis per singu-
los annos, hujus sancti
Templi tui consecratiónis
réparas diem, et sacris sem-
per mystériis repræséntas
incólumes, exáudi preces
pópuli tui, et præsta, ut
quisquis hoc Templum be-
neficia petitúrus ingréditur,
cuncta se impetrásse læté-
tur; Per Dóminum...

*Die ipsâ Dedicationis et
per Oct., loco præcedentis
Orat. dicitur sequens.*

Oratio.

DEUS, qui invisibíliter óm-
nia cóntines, et tamen

pro salutē generis humani, signa tuæ potētiæ visibilibus ostēdis, Templum hoc. Majestāte tuæ inhabitationis illūstra; ut omnes quicumque hūc deprecātūri convēniunt, ex quacūque tribulatione ad te clamāverint, consolationis tuæ beneficia consequantur; Per Dōminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum, qui tecum vivit et regnat...

AD HORAS.

Antiphonæ de Laudibus, et Psalmi de Dominicā.

AD PRIMAM.

Ant. Tu, Dōmine.

In R. brevi ¶. Rēspice de sanctuārio tuo. (*Deut.* 26.)

CANON.

Ex Concilio Coloniēsi primo.

(*An.* 1536. *part.* 9. *c.* 13.)

SIGNAT Templi Dedicatio tam fidēlis animæ, quā Ecclesiæ cum Christo desponsationem. Quamōbrem nisi ōmnia quæ in hujuscemodi consecratione extērius aguntur, in nobis spiritūaliter impleantur, parū hinc fructūs nobis accesserit.

AD TERTIAM.

Ant. Stābimus.

CAPITULUM. (*Deut.* 12.)

AD locum quem elēgerit Dōminus Deus vester de cunctis tribubus vestris, ut ponat nomem suum ibi et habitet in eo, veniētis, et

offerētis in loco illo holocausta et victimas vestras.

R. breve. In multitudine misericordiæ tuæ, introibo in domum tuam; * Allelūia, allelūia. *R.* In multitudine... ¶. Adorābo ad templum sanctum tuum in timōre tuo. * Allelūia... Glōria... *R.* In multitudine... (*Ps.* 5.)

¶. Introibo in domum tuam in holocaustis; *R.* Reddam tibi vota mea. (*Ps.* 65.)

Oratio, Deus, qui nobis..., ut *suprà ad Laudes*; et *sic ad Sextam et Nonam.*

AD SEXTAM.

Ant. Dimittas.

CAPITULUM. (3. *Reg.* 8.)

SI quis cognoverit plagam cordis sui, et expāderit manus suas in domo hāc, tu exāudies in cælo, in loco habitationis tuæ, et repropitiaberis; et facies ut des unicuique secūdum omnes vias suas, sicut videris cor ejus.

R. breve. Replēbimur in bonis domūs tuæ; * Allelūia, allelūia. *R.* Replēbimur... ¶. Sanctum est templum tuum, mirābile in æquitāte. * Allelūia... Glōria Patri.... *R.* Replēbimur... (*Ps.* 64.)

¶. Inhabitābo in tabernaculo tuo in sēcula; *R.* Prōtegar in velamēto alārū tuarū. (*Ps.* 60.)

AD NONAM.

Ant. Sancte sanctorum.CAPITULUM. (*Soph.* 1.)

VISITABO super omnem qui arroganter ingréditur super limen in die illâ; qui complent domum Dómini Dei sui iniquitate et dolo.

R. *breve.* Quis ascendet in montem Dómini? * Allelúia, allelúia. *R.* Quis.... *ŷ.* Aut quis stabit in loco sancto ejus? * Allelúia... Glória Patri.... *R.* Quis.... (*Ps.* 23.)

ŷ. Innocens manibus et mundo corde, *R.* Hic accipiet benedictionem à Dómino. (*Ps.* 23.)

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. J. Unus de septem Angelis ostendit mihi civitatem sanctam Jerúsalem, habentem claritatem Dei. (*Apoc.* 21.)

Psal. Crédidi, propter..., *pag.* 120.

Ant. 2. D. Erat structura muri ejus ex lapide jaspide; et fundamenta muri civitatis omni lapide pretioso ornata. (*Apoc.* 21.)

Psal. Lætatus sum..., *pag.* 164.

Ant. 3. E. Templum non vidi in eâ; Dóminus enim Deus omnipotens templum illius est, et Agnus. (*Apoc.* 21.)

Psal. Meménto..., *cum sua divisione, pag.* 122.

Ant. 5. a. Civitas non eget sole, neque lunâ, ut luceant in eâ; nam claritas Dei illuminavit eam, et lucerna ejus est Agnus. (*Apoc.* 21.)

Psal. Confitebor tibi..., quoniam..., *pag.* 56.

Ant. 8. c. Non intrabit in eam aliquod coinquinatum, aut abominationem faciens et mendacium, nisi qui scripti sunt in libro vitæ Agni. (*Apoc.* 21.)

Psal. Lauda, Jerúsalem, Dóminum..., *pag.* 93.

CAPITULUM. (2. *Petr.* 3.)

NOVOS cœlos, et novam terram secundum promissa Dómini expectamus, in quibus justitia habitat.

HYMNUS.

URBS beata, vera pacis Visio, Jerúsalem Quanta surgit! celsa saxis Cõditur vivéntibus: Quæ polivit, hæc coáptat Sédibus suis Deus.

SINGULIS ex margaritis Singulæ portæ nitent: Murus omnis fulget auro, Fulget uniõnibus: Angulâris petra Christus Fundat urbis mœnia.

Ejus est sol cæsus Agnus, Ejus est templum Deus, Æmulantes hic Beati, Puriõres spíritus, Laude jugi Numen unum Terque Sanctum cõcinunt.

UNDEQUAQUE sunt apërta
Civitátis ostia :
Quisquis ambit hùc veníre ,
Inseríque mœnibus ,
Antè duris hic probári
Dèbuit labóribus.

SIT perénis laus Parénti,
Sit perénis Filio :
Laus tibi , qui nectis am-
bos ,
Sit perénis , Spíritus ;
Chrisma cujus nos inún-
gens ,
Viva templa cónsecrat.
Amen.

Ÿ. Quàm dilècta taberná-
cula tua, Dómine virtútum !
R. Concupiscit, et déficit
ánima mea in átria Dómini.
(Ps. 83.)

Ad MAGNIF. Ant. 8. G.
Qui vicerit, fáciat illum
colúmnam in templo Dei
mei; et scribam super eum
nomen Dei mei, et nomen
civitátis Dei mei novæ Jerú-
salem, et nomen meum no-
vum; allelúia. (Apoc. 3.)

Oratio, Deus, qui nobis
per singulos..., ut suprà ad
Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominicá; cæ-
tera, ut notatur ut suprà,
pag. 560.

¶ De Festo Semiduplici
intra Octavam occurrente
fiet Commemoratio in utris-
que Vesperis et Laudibus,
cum tertiâ Lectione, (ex
duabus una). De Simplici

autem fiet tantùm Commem.
in I. Vesperis et Laudibus,
etiam cum tertiâ Lectione;
et in utroque casu omittetur
ea quæ tertio loco assigna-
tur propria.

De Dominicâ, (si qua oc-
currat intra Octavam Dedi-
cationis), fit Officium, ut in
Psalterio, cum Commemo-
ratione Octavæ in utrisque
Vesperis et Laudibus.

DIEBUS

INTRA OCTAVAM DEDICATIONIS.

Semiduplex.

Omnia, ut in die, excep-
tis iis quæ sequuntur.

Psalmi de Feriâ; et sic
in toto Officio.

AD MATUTINUM.

Tres Antiphonæ, Ÿ. et
R/R. ex Nocturno Festi,
secundum Feriam.

Lectio j. de Scripturâ oc-
currente; Lectio ij. et iij.
ut habentur infrà pro und-
quâque die.

AD LAUDES.

Antiphonæ cum Cantico,
ut in die.

AD HORAS.

Omnia, ut in die, excepto
Canone qui sumitur ex Fe-
riâ occurrente.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feriâ; reliqua,
ut in Festo; et sic ad Com-
pletorium.

—

SECUNDA DIE.

LECTIO II.

Sermo sancti Augustini,
Episcopi.

(*Serm. 336. in Dedic. Eccl.*

4. §. 4. *Aliàs de Temp.*

Serm. 256.)

CELEBRITAS hujus congregatiónis Dedicatio est domûs oratiónis. Domus ergò nostrarum orationum ista est, domus Dei nos ipsi: si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificamur; ut in fine sæculi dedicemur.

Ædificium, imò ædificatio habet labórem, Dedicatio, exultationem. Quod hìc fiebat, quandò ista surgébant; hoc fit modò, cùm congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim quasi de silvis et móntibus ligna et lápidés præcidúntur; cùm verò catechizántur, baptizántur, formántur, tanquàm inter manus fabrórûm et opíficûm dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non faciunt, nisi quandò charitaté compaginántur.

LECTIO III.

LIGNA ista et lápidés, si non sibi certo órdine cohærérent; si non se pacificè innécterent; si non se invicem; cohæréndo sibi, quodámmodò amárent; nemo hùc intráret. Déniquè quandò

vides in áliquâ fábricâ lápidés et ligna benè sibi cohærére; secúrus intras, ruínam non times. Volens ergò Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tanquàm ædificándo dicébat: [Mandátum novum do vobis, ut vos invicem diligátis]. Mandátum, inquit, novum do vobis; véteres enim erátis, domum mihi nondùm faciebátis, in vestrá ruínâ jacebátis. Ergò, ut eruámini à vestrá ruínâ vetustáte, vos invicem amáte.

TERTIA DIE.

LECTIO II.

Sermo sancti Augustini,
Episcopi.

(*Serm. 337. Aliàs de Temp.*
256. cap. 2.)

SICUT hoc ædificium visibile factum est nobis corporaliter congregándis, ità illud ædificium quod nos ipsi sumus, Deo spiritaliter habitatóro constrúitur. [Templum enim Dei sanctum est, inquit Apóstolus, quod estis vos]. Sicut hoc terrénis mólibus constrúimus; sic illud benè compósitis móribus erigámus. Hoc enim nunc visitántibus nobis, illud in fine sæculi, Dómino veniente, dedicábitur, quandò corruptibile hoc nostrum induet incorruptiónem, et mortále hoc nostrum in-

duet immortalitatem; quia corpus humilitatis nostrae conformabit corpori gloriae suae. Cum enim aedificamus, gemit ei humilitas nostra, cum autem dedicabimur, cantabit ei gloria nostra; quia in aedificatione labor est, in dedicatione, laetitia.

LECTIO III.

DUM caeduntur de montibus lapides, et ligna de silvis, dum formantur, dolantur, coaptantur, labor et cura est; cum autem perfecti aedificii Dedicatio celebratur, gaudium et securitas laboribus curisque succedunt. Sic etiam aedificatio spiritalis, cujus habitator Deus, non ad tempus, sed in aeternum erit. Dum ex infideli vita homines segregantur ad fidem; dum quidquid in eis non bonum atque perversum est, amputatur et caeditur; dum fiunt aptae, pacificae pieque iuncturae; quantae tentationes timeantur, quantae tribulationes sustinentur! Cum vero advenerit dies Dedicationis domus aeternae, cum dicetur nobis: [Venite, benedicti Patris mei, percipite regnum, quod vobis paratum est ab initio mundi]; quae illa exultatio, quae securitas erit! Cantabit claritas, nec compungetur infirmitas.

QUARTA DIE.

LECTIO II.

Sermo sancti Joannis

Chrysostomi.

(Homil. 33. in Matt. c. 2.)

COMMUNIS omnium domus est Ecclesia, in quam vobis prius ingressis, nos intramus, discipulorum formam retinentes; ideoque communiter omnibus, statim atque ingressi fuerimus, ut illis datam legem sequamur, pacem offerimus. Nemo igitur socordia torpeat, nemo saecularibus rebus suspensum animum habeat, cum jam ad praedicandum sacerdotes intraverint. Non enim parva huic culpae imminet poena. Equidem milles potius malim in domum alicujus vestrum ingressus destitui, quam hinc praedicans non audiri. Hoc mihi molestius esset quam illud; quandoquidem haec magis proprie domus nostra est, quam illa.

LECTIO III.

Hic magnae illae nostrae spes posita sunt, haec spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirandum? Nam haec mensa longe pretiosior est atque jucundior, et lucerna haec, quam illa, ut norunt qui cum fide oleo peruncti, a morbis liberati

sunt. Arca étiam hæc multò melior, magisque necessària. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cón-tinet; quamvis pauci sint qui eam possideant. Hic et léctulus est valdè illo præstántior; divinàrum enim Scripturàrum réquies quo-vis lecto suàvior est.

in ecclésiis choros agéntes, ad illórum exéplum, eadem canunt laudis cántica. In supérnis, Séraphim ter sanctum illum hymnum clamant; in terris, eúmdem hóminum promit multitúdo, communitérque tùm cœléstium, tùm terréstrium festivus convéntus congregá-tur.

QUINTA DIE.

LECTIO II.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

(*Homil. 1. in Vidi Dómi-num. Edit. Bened. §. 1.*)

CUM ánimi divítias consi-dero in vobis augéscere, gaudeo semper, ut qui non frustrà seméntem fécerim, ut qui non incássum labóres pertúlerim, ut qui in frugiferam pinguémque terram, et ad fructificándum idóneam, semen jécerim. Undè igitur hoc lucrum fore conjécto? undè perspicio sermónes ad opus proficere? Nimirum ex hoc concúrsu, ex eo quòd Ecclesiàm, ómnium matrem, studiósè occupátis, ex hâc pernócte perpetuâ-que statióne, ex eo quòd Angelicórum órdinum statió-nem imitantes, sine ces-satióne laudes et hymnos offértis Conditóri. O mira Christi dona! In supérnis, exércitus Angelórum canunt glóriam; in terris, hómines

LECTIO III.

NULLA res tantum affert gáudii vitæ nostræ, quantum hoc quod ex á-nimo gaudeátis in ecclésiâ congregári. In ecclésiâ, gau-déntium conservátur gáu-dium: in ecclésiâ, ánimo dejectórum est recreatio: in ecclésiâ, doléntium est vo-lúptas, in ecclésiâ, defati-gatórum respiratio; in ec-clésiâ, laborántium réquies. [Venite (enim, inquit), ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis; et ego refi-ciam vos]. Quid hâc voce possit esse desiderabilius? Quid hâc invitatióne jucún-dius? Ad épulum te vocat qui in ecclésiâ te vocal Dóminus; ad réquiem pro labóribus adhortátur, ad relaxatió-nem à moléstis transfert; pondus peccató-rum állevans, deliciis á-nimi moléstiam, gáudio mœ-rórem sanat. O ineffábilem ejus curam! Ó vocatió-nem cœléstem!

SEXTA DIE.

LECTIO II.

Sermo sancti Basilii,
Episcopi.

(In Ps. 28. Ed. Ben. 1721.
num. 3.)

NECESSARIA est adoratio, non ea quæ fit extra Ecclesiam, sed quæ in ipsâ Dei aulâ perficitur. Ne mihi privatas aulas aut ecclesias excogitetis. Una est aula sancta Dei. Synagoga Judæorum prius aula erat; sed post admissum in Christum peccatum, facta est habitatio eorum deserta. Quapropter et Dominus: [Et alias oves habeo, quæ non sunt ex hoc ovili]. Cum autem loquatur de iis qui ex gentibus ad salutem præordinati sunt, aulam propriam præter Judæorum aulam ostendit.

LECTIO III.

NON igitur extra hanc aulam adorare oportet, sed intra ipsam; ne quis extra ipsam constitutus, aut ab iis qui extra illam sunt, attractus, in aulâ Domini esse désinat. Intersunt enim multi in habitu quidem præcationis; nec sunt tamen in aulâ ob mentis evagationem, et animi eorum aberrationem, ex vanis et inutilibus curis nascentem. Qui ventrem, aut glóriam, aut ar-

géntum, aut quidvis aliud quod reliquis omnibus pluris æstimat, deum fécerit; is neque adorat Dóminum, neque in aulâ sanctâ est; etiâmsi videatur esse dignus, qui ad sensibiles conventus admittatur.

SEPTIMA DIE.

LECTIO II.

Sermo S. Basilii, Episcopi.
(In Ps. 28. Ed. Ben. n. 7.)

IN templo adstant sancti Angeli: adest Dóminus, qui ánimum ingrediéntium intuétur. Preces uniuscujusque manifestæ Deo sunt, quis ex afféctu, quis scité exquirat cœlestia, quis perfunctóriè et extrémis labris verba pronútiat; cor verò ipsius procul à Deo fit. Quòd si orat, carnis sanitatem, opésque terréstrés, et humanam glóriam únicè efflágitat. Horum autem nihil peténdum est, ut Scriptúra docet; sed in templo ejus unusquisque dicit glóriam. Creatúra omnis tùm silens, tùm loquens, tùm cœlestis, tùm terréna dat glóriam conditóri; miserábiles verò hómines, postquàm, ædibus suis relictis, ad templum concurrérunt, quasi quidpiam consecutóri emolumentí, tamen Dei verbis aures non præbent; suam ipsórum natúrâ non sentiunt;

præoccupâti peccâto, non affliguntur; non mœrent dum reminiscuntur peccatorum, non timent iudicium; sed arridentes, et inter se jungentes dexterâs, precationis domum in locum immôdicæ loquacitatis vertunt.

LECTIO III.

CAVE ne quandò âbeas unâ cum iis qui impia et contumeliôsa verba in Dei nomen évomunt, condemnâtus, cum debuisses mercèdem pro rerum divinârum celebratiône recipere. Habes Psalmum, habes prophetiam, præcepta Evangélica, Apostolorum prædicationes. Lingua psallat, mens eorum quæ dicta sunt, scrutétur intelligentiam; ut psallas spiritu, psallas itè et mente. Deus enim minimè indiget glóriâ; sed te vult esse dignum, qui glóriam consequâre. Quapròpter, quod séminat homo, hoc et metet. Sémina glorificationem, ut corónas, honorésque et laudes in regno cœlorum metas. Hæc à nobis ideò dicta sunt, quòd sunt qui loquendi finem in Dei templo nunquàm faciunt, ac inutiliter ingrediuntur. Utinàm inutiliter, non cum detrimento.

AD VESPERAS.

Omnia, ut in I. Vesperis Festi, omisso Responsorio.

Fit Comm. Dom. occur.

OCTAVA DEDICATIONIS
ECCLESIAE.

Duplex-Majus.

Officium, ut in die, exceptis iis quæ sequuntur.

AD MATUTINUM.

Psalmi de Dominica.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scripturâ occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Sermo S. Cæsárii, Episcopi.
(Serm. 229. in app. S. Aug.)

QUOTIESCUMQUE, Fratres charíssimi, altâris vel templi festivitatem colimus, si fidèlitter ac diligènter at-téndimus, et sanctè ac justè vivimus, quidquid in templis manufactis ágitur, totum in nobis spiritali ædificatione complétur. Non enim mentitus est ille qui dixit: [Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos]; et iterum: [Nescitis quia cõpora vestra templum sunt Spiritûs sancti qui in vobis est]? Et ideò, Fratres charíssimi, quia nullis præcedéntibus méritis, sed per grâtiâ Dei, meruimus fieri templum Dei; quantum pòssumus, cum ipsius adjutorio laborémus; ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis inveniat quod óculos suæ Majestâtis offéndat.

LECTIO V.

Sæd habitaculum cordis nostri evacuétur vitiiis, et virtutibus repleátur; claudátur diabolo, et aperiátur Christo; et ità laborémus, ut nobis bonorum óperum clávis, jánuam regni cœléstis aperíre possimus. Sicut enim malis opéribus, quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánuā cláuditur; ità absque dúbio, bonis opéribus aperítur. Et ideo, Fratres charíssimi, unusquisque consideret consciéntiam suam, et quandò se áliquo crimine vulnerátum esse cognóverit, prius oratióibus, jejúniis, vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam, et sic Eucharístiam præsumat accipere.

LECTIO VI.

QUia, Fratres, habitáre desiderat in nobis Deus; cum ipsius adjutório ità cor nostrum studeámus bonis semper cogitatióibus occupáre, et córpora nostra ab omni sorde luxúriæ munda custodíre, ut Deum in nobis deléctet habitáre. In templo enim à Salomóne ædificáto légimus duo altária fuisse constitúta, unum foris, áliud intùs: in illo quod foris erat, animalium celebrabátur sacrificium; in illo verò quod intùs erat, thimiámatis offerebátur incénsus. Videámus

ergò ne fortè in nobis duo sint altária constitúta; córporis scilicet, et cordis nostri. Déniquè duplex à nobis sacrificium quærit Deus; unum, ut simus casto córpore; áliud, ut mundo corde esse debeámus. In illo altári, quod à Salomóne légitur ædificátum, quotidíanus ignis ardébat; quod útínàm et in nobis pietas divína perficiat. Undè non solùm oratióibus, sed étjam bonis opéribus placándus est Deus; ut in altári cordis nostri ignem suum semper accéndat, illum de quo ipse dixit: [Ignem veni mittere in terram, et quid volo, nisi ut accendátur]??

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem. (C. 10.)

IN illo témpore; Facta sunt Encænía in Jerosólymis; et hiems erat. Et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Et reliqua.

Homília venerábilis Bedæ,
Presbýteri.

(*Expos. in Ev. Joan. c. 10.*)

ENCÆNIA vocabátur Solémnitas deprecationis templi, quam pópulus Dei ex antiquâ patrum traditióne, per annos singulos celebráre consuéverat. Sed notándum est quòd hæc Encænía, quæ híc legúntur, non ad

primam templi dedicatiónem, sed ad últimam pèrtinent; quod ex eo fácilè colligitur, quia hieme facta referúntur. Prima siquidem ejúsdem templi dedicatío à Salomóne, tẽmpore autúmni; secúnda autem à Zoróbabel et Jesu sacerdote, tẽmpore veris; tértia à Judá Machabæo, tẽmpore hiemis est facta; quandò speciáliter constitútum esse légitur, ut eadẽm dedicatío per omnes annos in memóriam solémnibus renovarétur officiis; quæ étiam ad tempus usquẽ Dominicæ Incarpationis observáta fuit, sicut modò, cùm legerétur Evangélium, audivimus. Quæ étiam Dedicatío salúbri consuetúdi-
ne in ecclésiis Christi servári modérno tẽmpore dignóscitur.

LECTIO VIII. (*Post pauca.*)

ET ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis.]. Si ergò Dei Filius ambuláre vóluit in templo, in quo caro et sanguis brutorum animálium offerebátur; multò magis nostram oratiónis domum, ubi carnis ipsius ac ságuinis sacraménta celebrántur, visitáre gaudébit. Si perambuláre non despéxit pórticum, in quã rex quondam mortális ac terrénus, quamvis potentíssimus ac sapientíssimus,

ad orándum stare solébat; quantò magis penetrália córdium nostrórum invisere atque illustráre desiderat; si tamen ea pórticum esse Salomónis, hoc est, si ea timórem suum, qui est initium sapiéntiæ, habére perspéxerit? * Neque enim putándum est quia domus solúmmodò, in quã ad orándum vel ad mystéria celebránda convenimus, templum sit Dómini; et non ipsi, qui in nómine Dómini convenimus, multò ámplius templum ejus apellémur et simus; cùm manifestè dicat Apóstolus: [Vos estis templum Dei vivi], sicut dicit Deus: [Inhabitábo in eis, et inter illos ambulábo].

¶ *Lectio ix. de Homiliá Evangelii Dominicæ occurrentis. (Nisi fortè contingat hoc Festum non fieri in Dominicâ. In hoc enim casu, ix. Lectio incipiet ad Asteriscum * Neque enim)...*

In Laud. et Vesp. fit Commem. Dominicæ occurr.

DIE IX.

IN FESTO

SANCTI GEOFRIDI,
AMBIANENSIS EPISCOPI.

Duplex-Minus.

De Communi Pontificum,
pag. xxj.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Scripturâ occurr.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

(*Ex ejus vitâ per Nicolaum Suessionensem scriptâ , apud Surium.)*

GEOFRIDUS, qui et Godefridus, in agro Suessionensi, ingenuis paréntibus natus, statim ab ortu ad Geofridum, Abbátem monastérii sancti Quintini prope Perónam delátus, ab eo et baptismum et nomen accépit. Annos natus quinque, ad eúdem Geofridum deductus est; ab eóque monásticum hábitum accépit, disciplinisque tùm liberálibus, tùm monásticis diligénter est institútus. Erat vultu propè Angélico; nec æquáles modò, sed étiam ætáte majóres morum honestáte et maturitáte antebat. Erant illius longæ vigiliæ; preces crebræ; quò accedébat assídua divinórum librórum meditatio, multa cibi potúsque parcimónia. Annos vix natus quinque et viginti, Presbyterium suscepit invítus, et post annos sex, invítus étiam Noviginténsi monastério præpósitus est, quod, eo regénte, sic brevì reflóruit, ut étiam Abbátes, relictâ monasteriórum gubernatione, eódem recésserint, sequé in sanctíssimi viri disciplinam tradiderint. Interim

Gervinus, Ambianénsis Episcopus, cùm sedem suam reliquisset, indicto totâ diocési jejúnio, Deóque elemósynis, précibus et litániis propitiátò, Geofridus, ob magnam sanctitátem latè cógnotus, commúnibus Cleri ac pópuli suffrágiis, approbánte Philippo rege, in locum recedéntis Episcopi eléctus est. Ille fugam meditabátur; sed à Pátribus Concílii Trecénsis, quod tunc habebátur, coáctus onus subíre, à Manásse, Reménsi Archiepiscopo, consecrátus est.

LECTIO V.

AMBIANOS statim proféctus, ut ad beáti Achéoli ædem pervénit, ex equo desiliit, et indè ad sancti Firmíni ecclésiám nudis pédibus venit, ibíque hábitâ ad pópulum conciónem, omnes in suâ admirationem rápuit. Episcopi persónam quàm pulchrè laudabilitérque sustinúerit, dici non potest. Nitebátur plús factis quàm dictis suos institúere; habebat quotidíè ad mensam páuperes trédecim, quibus, cùm priùs ipse suis mânibus abluisset pedes, ministrábat; víduas ac pupílos studiosissimè tutabátur. Explétis noctúrnis vigiliis, solus in ecclésiâ remanébat, ubi flexis génibus, quod supér-

erat noctis, præcibus transigebat. Immemor illatarum sibi injuriarum, inimicos diligebat ex animo. Peccatores et homines in malo obfirmatos oratione vehementi et gravi sæpè castigabat. Totus erat in reformandis tam Cleri quàm populi moribus; undè ei creata sunt multa pericula, è quibus divinitus liberatus est. Guermundum, Pinquiniaci Vicedominum, quod Adamum, Principem Ambianensem, in carcere detentum durius tractaret, excommunicavit, donec ad meliorem mentem rediret. Mirabili ejus visioni ac monitis credere cum noluisset populus Ambianensis, igne coelitus emisso, omnia urbis ædificia consumpta sunt.

LECTIO VI.

SEDIS suæ jura acerrimè defendit; auditusque dicere est: Malim vivere privatus, quàm committere ut Ecclesia Ambianensis, me præsule, quicquam de jure suo amittat. Cum autem lis mota esset propter jurisdictionem quam antecessores sui in abbatem et monachos sancti Valarici semper exercuerant; re ad Synodum Remensem, et inde ad summum Pontificem delatà, à Paschale secundo obtinuit ut et abbas et monachi Epis-

copo Ambianensi in omnibus parerent. Viennensi Concilio præfuit, rogatu et loco Guidonis, Viennensis Archiepiscopi; nec ita multò post, relictis omnibus, ut uni Deo vacaret, in magnam Carthusiam secèssit; ibique ad mortem mansisset, nisi tum per synodicas Concilii Suessionensis litteras, tum per Ludovici regis jussa fuisset ad sedem suam revocatus. Rediit, cum peccatores, donec resipiscerent, à sacrorum mysteriorum usu arceret; multorum rebellium odium iramque salutare severitate in se concitavit. Itaque certus Episcopatu cedere, Remos ibat, consilium suum Archiepiscopo approbaturus; sed cum Suessionem venisset, lethali febre correptus, in monasterio sancti Crispini majoris quinquagenarius obiit, sexto Idus Novembris, anno Episcopatus sui undécimo. Corpus ejus ibidem sepultum est, et post annos viginti, à Gosléno, Suessionum Episcopo, elevatum et ante aram principem reconditum.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

(Cap. 24.)

IN illo tempore; Dixit Jesus discipulis suis: Vi-

gilâte, quia nescitis quâ horâ Dóminus vester ventûrus sit. Et reliqua.

Homília sancti Gregórii ,
Papæ.

(Hom. 17. in Evang. n. 14.)

EST, Fratres charissimi, quod me de vitâ pastórum veheménter affligit; sed ne cui injuriósum videátur fortássè quod ássero, me quoque páriter accúso, quamvis barbárici témporis necessitatē compúlsus, valdè in his jáceo invítus. Ad exterióra enim negótia delápsi sumus, et áliud ex honóre suscipimus, atque áliud ex officio actiónis exhibémus. Ministérium prædicatiónis relínquimus, et ad pœnam nostram, ut vídeo, pastóres vocámur, qui honóris nomen, non virtútem tenémus. Relínquunt namque Deum hi qui nobis commissi sunt, et lacémus. In pravis áctibus jacent; correptiónis manum non téndimus. Quotidiè per multas nequítias péreunt; et eos ad inférnum téndere negligénter vidémus. Sed quandò nos vitam corrigere valeámus aliénam, qui negligimus nostram? Curis enim sæculáribus inténti, tantò insensibilióres intùs effici-mur, quantò ad ea quæ foris sunt, studiosióres vidémur.

Rl. Ego sequéster..., ut in *Communi*, pag. xxiv.

LECTIO VIII. (N. 15.)

IMPOREMUS Jeremiæ lácrymas; consideret mortem nostram, et deplórans dicat: [Quómodò obscurátum est aurum, mutátus est color óptimus, dispérsi sunt lápidés sanctuárii in cápite ómnium plateárum?] Aurum quippè obscurátum est; quia sacerdótum vita, quondàm per glóriam virtútum clara, nunc per actiónes ínfimas osténditur réproba. Color óptimus est mutátus; quia ille sanctitátis hábitus, per terréna et abjécta ópera ad ignominiam despectiónis venit. Dispérsi sunt lápidés sanctuárii in cápite ómnium plateárum; quia hi, qui per vitam et oratiónem intùs semper esse debúerant, per vitam réprobam foris vacant. Eccè jám penè nulla est sæculi áctio quam non Sacerdótes adminístrent. Dùm ergò in sancto hábitu constitúti, exterióra sunt quæ exhibent, quasi sanctuárii lápidés foris jacent.

Rl. Non quæro..., p. xxiv.

LECTIO IX. (Circa finem.)

CONSIDEREMUS sine cessatióné quid sumus, pensémus negótium nostrum, pensémus pondus quod suscepimus. Faciámus quotidie nobiscum ratiónes, quas

cum nostro iudice habemus. Et sic debemus agere curam nostri, ut non negligamus curam proximi; ut quisquis ad nos iungitur, ex linguæ nostræ sale conditur. Cum lascivientem quempiam et lubricum videmus, admonendus est ut coniugio studeat frænare iniquitatem suam; quatenus per hoc quod licet, discat superare quod non licet. Cum coniugatum videmus, admonendus est ut sic exerceat curam sæculi, ne postponat amorem Dei; sic placeat voluntati coniugis, ut non displiceat Conditóri. Cum Clericum videmus, admonendus est, quatenus sic vivat, ut exemplum vitæ sæcularibus præbeat; ne, si quid in illo justè reprehenditur, ex ejus vitio ipsa religionis nostræ æstimatio gravetur. Cum monachum videmus, admonendus est ut reverentiam habitus sui in actu, in locutione, in cogitatione suâ semper circumspiciat; ut ea quæ mundi sunt, perfectè deserat, et quod ostendit humanis oculis habitu, hoc ante oculos Dei moribus prætendat. Iste itaque jam sanctus est, admoneatur ut crescat; ille verò adhuc iniquus est, admoneatur ut se corrigat; quatenus quisquis se ad Sa-

cerdotem iunxerit, sale sermonis illius conditus recedat.

R. Charissimi..., p. xxiv.

IN VESPERIS, fit Commem. S. Willibrordi, Episcopi, Ant. Ipsum..., V. Elégit..., ut in Communi Pontificum, pag. xxj. Oratio, Da, quæsumus..., pag. xxv.

DIE X.

IN FESTO

S. WILLIBRORDI,
PRIMI ULTRAJECTENSIS EPISC.

Simplex.

De Communi Pontificum,
pag. xxj.

LECTIO III.

(Ex ejus vitâ per Alcuinum scriptâ.)

WILLIBRORDUS, ut traditur, regiâ Anglorum stirpe ortus, à sancto Wilfrido, Eboracensium Episcopo, in pietate et litteris institutus est. Anno ætatis vigésimo, in Hiberniam venit; ubi se multos annos in pietate exercendum dedit sancto Egberto, presbytero Anglo, viro miræ sanctitatis. Presbyter factus, missus est cum aliis undecim collegis, viris nobilissimis juxta ac sanctissimis, in Frisiam, ubi, protegente Pipino, palatii Francici præfecto, Evangelium pagani prædicarunt, et plurimos ad fidem adduxerunt. Post annos

quinque, Willibrórdus Romam se contulit, et à Sérgio Papâ Frisiórum Archiepiscopus solémniter inaugurátus est, pridie festi sancti Clementis, undè Clementis nomen accépit. Novo nómine auctus, accépto pállio, rediit ad Frisios, sedémque fixit Ultrajécti, quod oppidum cum agris vicinis à Pipino dono accéperat. Exinde augescébat in dies magis ac magis Fidélium númerus, in quibus erat Theodosinda, Radbódi Frisiórum ducis filia. Cùm perlustrásset Willibrórdus Zelándiam, Frisiam, Dániam, aliásque regiones septentrionales, ubi et verbum Dei disseminávit, et multa pro Christo passus est; multis constitútis monastériis, totos quadraginta annos Archiepiscopátus náviter functus, in Epternacénsi monastério, quod sibi prope Tréviros constrúerat, diem obiit supréum, sexto Idús Novémbris. Corpus ejus ibidem sepúltum est; indè pósteà sæculo quarto et décimo, Abbavillam translátum est, ubi colitur in ecclésiâ sancti Vulfránni. Anno millésimo septingentésimo duodécimo, Petrus, Ambianénsis Episcopus, capsam sancti Willibrórdi apérui; ut indè Reliquiárum pórtio Grave-

lingánis, quorum Patrónus est sanctus Antístes, mitteretur. In capsâ invéntum est scriptum litteris perantíquis exarátum, cujus hæc erat senténtia: Hic sunt Reliquiæ beatissimi Willibrórdi, Confessóris et Pontíficis, Apóstoli Frisiórum. Caput verò reclúsum est thecâ argenteâ, quam contulit pia civium liberalitas.

Vesperæ de Festo sequenti.

DIE XI.

IN FESTO

SANCTI MARTINI,

TURONENSIS EPISCOPI.

Duplex-Majus.

De Communi Pontificum,
pag. xx.

IN I. VESPERIS.

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

ECQUIS ardentes rápitur
per auras?

Iste quis pauper petit astra
dives?

Cœlites plaudunt, comité-
mur hymnis

Astra petentem.

FLORE sub primo juvenilis
ævi,

Cæsarum jussu, tulit arma
miles;

Moxque depónet, tibi, Chris-
te, nomen

Tyro professus.

Non furor belli benè Chris-
tiánium

Pectus infrégit; pius inter
arma,

Integros servat, semel obli-
gato

Nómine, mores.

PAUPERI pauper malè mem-
bra nudo

Dividit vestem, mediâque
Christus

Obtulit sese tunicâ micân-
tem,

Nocte sequenti.

Fonte lustratur: meliôre
testes

Se sacramento vovet inter
aras;

Induit Christum, simul ac
profana

Exuit arma.

Hinc capit vires; velit Im-
perator,

Solus adversos penetrabit
hostes;

Una Crux Christi, velut
umbo, tela

Omnia contra.

SED novus miles, nova bel-
la tentat,

Sævit in sese sibi factus
hostis;

Undè majores sibi pollicetur
Ferre triumphos.

LUMINIS splendor, Patris
una proles,

Christe, te pronus veneretur
orbis,

Qui sacerdotes per amoris
almi

Flamen inungis. Amen.

✠. Dispêrsit, dedit pau-
peribus: R. Justitia ejus
manet in sæculum sæculi.
(Ps. 111.)

Ad MAGNIF. Ant. 8. G.
Nonne Deus considerat vias
meas? si ambulavi in vani-
tate, si despexi pereuntem,
eo quod non habuerit indu-
mentum, et absque operi-
mento pauperem. (Job, 34.)

Orat. ut infra ad Laudes.

AD MATUTINUM.

HYMNUS. (Santol. Vict.)

Quo fugis præceps? latitare
nescit

Mille portentis manifesta
virtus:

Præsulem jam te feret in su-
premum

Turo tribunal.

Non tumet fastu, neque
splendet auro;

Sordidam servat, velut an-
tè, vestem:

Ora deformi dabat una vir-
tus,

Undè nitèret.

SPREVERIT vili quis eum
lucernâ,

Cujus ad nutus elementa
parent?

Scilicet jussi posuere, fractis
Viribus, ignes.

REDDITUR cæco sua lux;
et auris

Rédditur sordo, sua lingua
muto;

Impari qui vix pede claudus
ibat,

Ambulat æquo.

IMPERAT morbis; abigit
malignos

Spiritus, divum simulacra
vertit:

Luce defunctos vocat ad
priôris

Mûnera vitæ.

FERTUR immâni ruitûra
mole

Arbor, excîso trepidâsse
trunco;

Sústinet lapsum, capitique
sacro

Avêrsa pepércit.

LUMINIS splendor, Patris
una proles,

Christe, te pronus venerétur
orbis,

Qui sacerdôtes per amoris
almi

Flamen inûngis. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Scripturâ occurr.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

(*Ex Sulpit. Sever. et S.
Gregor. Turon.*)

MARTINUS, Sabáriæ in
Pannóniâ, patre tribú-
no militum natus, Ticiui
verò in Italiâ educátus, cùm
esset annórum decem, inví-
tis paréntibus in ecclésiâ
confúgiens, inter Catechú-
menos nomen dedit. Anno
ætátis sexto et décimo, ad-
scriptus militiæ, ex Impera-
tórurum edicto, quo veteranó-
rum filii sua nómina profité-
ri cogebántur; sub Constan-
tino sic méruit, ut non mi-
les, sed mónachus viderétur.
Ambiánis ad portam ur-
bis, quæ Gemellórum dice-
bátur, páuperi nudo et al-

génti præ gelu immódico,
cùm nihil habéret præter
arma et vestiméntum, par-
tem chlâmydis dedit. Nocte
insecútâ, Christus dimidiâtâ
illâ veste indútus, ei appá-
ruit, circumstántes Angelos
sic álloquens: Martinus ad-
huc catechúmenus hâc me
veste contéxit. Quarum duâ-
rum rerum monuménta duo
extâre patres nostri volué-
runt, extrúcto illic, ubi
Martinus chlâmydis partem
déderat, oratório, in quo
multis sâculis Deo servié-
runt puéllæ religiósæ; quò
autem loco Christus Martino
appáruit, ædificâtâ ecclésiâ
quæ olim parochiâlis erat
sancti Martini. Post hanc vi-
sionem, statim ad baptis-
mum convolávit, quem anno
ætátis octávo et tricésimo
suscepit; idque Ambiánis, ut
ipsa rerum gestárum séries
índicat. Relictâ biénnio pòst
sub Juliáni principátu mili-
tiâ, sanctum Hilárium, Pic-
tavénsem Episcopum ádiit,
à quo Diaconális órdis
gradum jussus conscéndere,
in infimo Exorcistæ officio
subsédit. Nec multò pòst di-
vinitùs admónitus, suos re-
visit, matrémque cum áliis
non paucis gentilitátis ab-
sólvit erróre.

LECTIO V.

AB Episcopis Ariánis qui
in illis pártibus erant

plurimī, quod ferè solus eorum perfidiam frangeret, variè exagitatus, pública verbera, vincula exiliūmque passus, Illyrico primū, deindè Mediolāno, ubi monastérium sibi construxerat, ejectus, sedem in Pictōnibus fixit; ibique ædificāto Locoiciacēsi monastério, quod primum omnium in Gālliis fuit, sub Hilário monachis præfuit. Ordinatus deindè Turonēsis Episcopus, alterum monastérium secūdo ab eā urbe lapide cōdidit, in quo discipulos octoginta congregavit, quos sicut et Locoiciacēses, vitam monasticam cum clericāli vitā conjungere tam felici mixturā docuit, ut nulla esset civitas, nulla Ecclesiā, quæ non se de Martini monastério cūperet habere Sacerdotes. Idolōrum fana dejecit, et lucos succidit, non veritus aliquandō vitæ adire discrimen; ut eorum cultum penitus aboleret. Illius animus cælo semper intentus; nullum tempus ab opere Dei vacuum. Nemo unquā illum vidit iratum, nemo commotum; nemo mœrentem, nemo ridētem; unus idēque semper, cœlestem quodāmodō lætitiā vultu præferēbat. Nunquā in illius ore nisi Christus, nunquā in illius corde

nisi pietas, nisi pax, nisi misericordia inerat. Injuriarum fuit patientissimus, adeo ut impūne vel ab infimis Cléricis læderetur, ac sibi obtrectantium peccata plerūquē defleret. Obitum suum longè antè præcivit. Interim Condatēsis ecclesiæ Cléricis inter se discordantibus, bonus ille pastor bonam hanc virtutum suarum consummationem existimans, si pacem Ecclesiæ redditam reliquisset, illò profectus est.

LECTIO VI.

PACE inter Cléricos restituta, cū jam rēgredi ad monastérium cogitaret; viribus corporis cœpit repentē destitui, convocatisque discipulis indicat se jam resōlvi. Tūm verò mœror et luctus omnium; vox una plangētiū: Cur nos, Pater, deseris? aut cui nos desolatos relinquis? invadent gregem tuum lupi rapaces. Tunc ille motus his flētibus, conversusque ad Dōminum, flētibus respōdit hāc voce: Dōmine, si adhuc pōpulo tuo sum necessarius, non recūso laborem; fiat volūtas tua. Ingravescēte febre, nōbili illo strato suo in cinere et cilicio recubans, cū à discipulis rogarētur, ut saltem vilia sibi sīneret stramēta

suppóni : Non decet, inquit, Filii, Christiánum nisi in cinere mori. Rogátus à Presbýteris, ut corpúsculum láteris mutatióne releváret : Sinite me, inquit, cælum pótius respicere, quàm terram, ut suo jám itinere iturus ad Dóminum spíritus dirigátur. Hæc locútus, diabolus vidit propè assistere : Quid hic astas, inquit, cruénta béstia ? nihil in me, funeste, repéris ; Abrahæ me sinus récipit. Cum hæc voce spíritum cælo réddidit, annos natus unum et octoginta. Vivus cláruit miráculis plúrimis, mórtuus innumerabílibus. Quæ martyrii láurea vivénti défuit, hanc ei áttulit impius Calvinistárum furor, qui sacras ejus exúvias cremáre ausi sunt. Supérsunt tamen portiónes quædam, quæ, ut par est, máximo sunt in honóre. Tanta fuit in hâc Diocési erga sanctum Martínus venerátio, ut plús quàm centum et quadraginta numeréntur ecclésiæ Parochiáles, ejus título insignítæ.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

(Cap. 11.)

In illo témpore; dixit Jesus turbis : Nemo lucérnam accéndit, et in abseóndito

ponit, neque sub módio ; sed supra candelábrum, ut qui ingrediúntur, lumen vídeant. Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi, Abbátis.

(*Serm. in Festo S. Martini, de exemplis obedientiæ.*

§. 12.)

MARTINUS lucérna erat ardens et lucens. Eum saltem non pígeat imitári ; sed imitári in eo quod est imitábile, non autem quod mirábile exhibétur. Ad mensam dívitis sedes hódie ; diligénter considéra quæ tibi apponúntur. Discérne inter cibos et vasa cibórum ; illos enim jubéris tóllere, sed non illa. Dives est iste Martinus, dives in méritis, dives in miráculis, dives in virtútibus, dives in signis. Diligénter ergò considéra, quæ apponúntur tibi, quænam vidélicet ad admiratió-nem, quæ verò ad imitatió-nem... Considéra quid appónitur, et in quo.

LECTIO VIII.

(§. 12 et 13.)

SUSCITAVIT Martinus tres mórtuos ;.... réddidit visum cæcis, surdis auditum, mulis loquélam, claudis gressum, áridis sospitátem. Evásit divinâ virtúte perícula, próprii córporis óbice flammæ répulit ; immánem sacrilegæ máchinæ molem,

colúmnâ pářili è cœlo descēdēte, prostrávit; leprósum mundávit ósculo, curávit óleo paralytícum, dæmones vicit, Angelos vidit, futúra prævidit. Verùm hæc quidem, cæteráque ejúsmodi altíssima quæ fecit magnália, quidni miríficaquædam vasa dixerim divitis hujus auro grávia, gemmis micántia, paritérque materiâ et ópere pretiósa? Noli in his sapórem quærere; sed miráre splendórem.

LECTIO IX.

(*Post pauca.*)

CÆTERUM ne putáveris ornátas quidem Martini lámpades, sed vácuas inveniri; non est fátua virgo, habet in vasis óleum, habet vinum in phialis, habet intra parópsides istas cibórum eópiam, delicias útiq̃ue spirituáles; ut non modò vídeant et miréntur, sed edant páuperes et saturéntur; atque in illis quidem Dóminum laudent, porrò in his vivant corda eórum... Ut ergò sit jucúnda decoráque laudátio in admiratióne, étiam vivant ex imitatióne; et ut avidiùs sumant delicias, ipsas quoque divítias curiósius contempléntur. Sic nimírum inter splendórem et fervórem lucérnæ hujus vicáriis quibúsdam affectibus discurréndum; ut nobis

alter ex áltero commendétur, et ex mútuâ collatióne utrèque complacítior fiat.

AD LAUDES.

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

THURÆ fumántes quis hic inter aras,
Vérticem cujus sacra flamma lambit?

Intùs ardébat meliùs sacratâ
Péctoris arâ.

Reas accúmbens, épulis,
tuétur

Præsulum præsul benè par
honórem;

Ipsa tunc vilem minor ante
pannum

Púrpura pallet.

O virum, qualem pietas
petébat,

Quem fides nullis labefácta
sæclis

Non semel sensit médios per
enses

Sacra tuéntem!

Læditur probris; sibi
semper idem

Nescit irásci; fera corda
placat,

Et suos tantùm eumulándo
donis

Súbjicit hostes.

Nec truci quamvis caput
immolándum

Pro Dei causâ pósuit sub
ense,

Mártýris palmam rétulit,
vel isto

Dignus honóre.

Lætus ætérnum célebret
Paréntem

Orbis, ætérnum célebret
Paréntis
Fílium; par sit tibi cultus
omni,

Spiritus; ævo. Amen.

Ÿ. Concupiscit, et déficit
ánima mea, R. In átria Dó-
mini. (Ps. 83.)

Ad BENEDIC. Ant. 1. D.
Mihí vivere Christus est, et
mori lucrum. Coárctor au-
tem è duóbus, desidérium
habens dissólvi; et esse
cum Christo multò magis
mélius; permanére autem
in carne necessárium prop-
ter vos. (Philipp. 1.)

Oratio.

Deus, qui in beáto Martí-
no Pontífice, sive per
vitam, sive per mortem
magnificátus es, innova éa-
dem grátiae tuæ mirácula in
córdibus nostris; ut neque
mors, neque vita separáre
nos possit à charitaté Dómi-
ni nostri Jesu Christi; Qui
tecum vivit et regnat in
unitate...

AD II. VESPERAS.

HYMNUS. (Commir.)

PERFUSUS ora lácrymis
Martinus astra súspicit,
Et in beáto pátriæ
Defixus obtútu gemit.

O mors, ait, quid tándiù
Differs leváre vincula?
Amóre Christi saucium
Priváre vitâ munus est.

Quid tu mináci gútture,
Draco cruente, sibilas?

Redi sub umbras tártari;
Me lucis aula dévocat.

Er vos flagrans quos chá-
ritas

Mihí dat esse filios,
Fletu moléstò párcite
Tardáre patris gáudia.

Quod si tamen nostros ad-
huc

Tellus labóres éxigit,
Jam láuream prensans manu,
Reddar libénter prælio.

Sic fortis et constans sibi,
Martinus usque pérslitit,
Nec pro Deo timens mori,
Sed nec recúsans vivere.

Sit Trinitáti glória,
Sermónibus quam vindicans
Martinus et miráculis,
Adéptus est in præmium.

Amen.

Ÿ. In justitiâ apparebo
conspéctui tuo, Dómine:
R. Satiabor, cùm apparue-
rit glória tua. (Ps. 16.)

Ad MAGNIF. Ant. 3. a.
Mórtuus est servus Dómini,
jubente Dómino; et non sur-
réxit ultrà Prophéta in óm-
nibus signis atque porténtis,
quæ misit Dóminus per
eum, ut fáceret in terrâ.
(Deut. 34.)

Fít Commem. S. Caroli,
Episc. Ant. Ipsum..., Ÿ. E-
légit..., ut in Communi Pon-
tificum, pag. xxj. Orat. Ec-
clésiam tuam..., ut infrà.

Deindè S. Martini, Papæ
et Martyris, Ant. Qui vice-
rit..., Ÿ. Justus..., ut in

Communi unius Martyris , pag. viij. Oratio, Deus, cuius grátia..., pag. xij.

DIE XII.

IN FESTO

SANCTI CAROLI,

MEDIOLANENSIS EPISCOPI.

Duplex-Minus.

Omnia de Communi Pontificum , pag. xxj.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scripturá occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

(Ex vitá S. Caroli auctore Jussano.)

CAROLUS, Medioláni, Gilberto Borromæo et Margarétâ Medicæâ natus est, anno millésimo quingentésimo tricésimo octávo. A púero, Clericali militiæ adscriptus, patrem admónuit, ne réditus Ecclesiásticos quibus potiebátur, in rem familiárem convérteret; quorum ipse nactus administratiónem, quidquid supérerat, expendébat in páuperes. Adoléscens liberalibus disciplínis Pápiæ óperam dedit. Vicésimum tértium ætátis annum agens, à Pio quarto, avúnculo suo, in sacrum Cardinálium collégium coopátus, commissa sibi gravíssima Ecclesiæ negótia summâ fide ac religiône administrávit. Mediolanénsis de-

indè Archiepiscopus creátus, plúrimam óperam adhibuit, ut secúndum Tridentinum Concílium, quod ejus potíssimùm sollicitúdine jám tùm fúerat absolutum, ecclesiám sibi commíssam compóneret. Atque ut ecclesiásticam disciplínam restitúeret, multas tùm diocesanás, tùm Provinciáles Sýnodos coégit; quarum acta præsúlibus paucis sibi charíssimis misit, in his António Cardináli, Ambianénsi Episcopo. E diocési discéssit nunquàm, nisi coáctus, aut concedénte Apostólicâ Sede, aut senióre Provinciæ Episcopo approbánte. In prosligándis hæreticis è pártibus Rhætórum et Helvetiórum, quorum plúrimos ad fidem convértit, máximè laborávit.

LECTIO V.

EJUS cháritas tùm præcipuè enítuit, cùm, Urináno Principátu véndito, prétium univérsum ad quadraginta aureórum millia unâ die in páuperes erogávit; nec minóri pietáte viginti millia quæ sibi fúerant legáta, distribuit. Ecclesiásticos provéntus, dignitátes et múnera, quibus ab avúnculo copióse fúerat cumulátus, dimisit. Quo tẽpore pestis Medioláni grassabátur, domésticam supel-

léctilem, ne sibi quidem servato léctulo, in páuperes aléndos cóntulit, super nudâ deinceps tábulâ decumbens; eoque morbo laborantes, non in civitate modò, sed et in reliquâ diocési, diù noctúque invisébat, spirituália iis et temporália administrans; de aléndis præcipuè órphanis ádeo sollicitus, ut ex his unum ex ubéribus mórtuæ matris pendéntem suis ipse mánibus eripere véritus non fúerit. Humíllimis intérim précibus reconciliátor accédens, públicâ supplicatióne indictâ, fune sibi ad collum alligáto, nudis pédibus étiam ex offendiculo cruentátis, crucem bájulans, semetípsum pro peccátis pópuli hóstiam offerens, divínam indignatiónem avértere satagébat. Ecclesiásticæ libertátis acérrimus propugnátor fuit. Disciplinæ regulári inter mónachos instaurándæ inténtus, cùm ex more aliquándò in priváto oratório vésperè cum familiâ oráret, à perditissimo quodam mónacho è congregatióne Humiliatórum, sclopo percússus, divínâ virtúte servátus est il-lésus.

LECTIO VI.

VITAM duxit aspérrimam, corpus domans flagéllis, cilicio, vigíliis ac jejúniis;

pane tantum et aquâ, solis quándoque lupinis, contén-tus. Oratiónem, ac verbi Dei prædicatiónem, gravísimis licèt curis occupátus, nunquàm intermisit. Multas Ecclésiás, Monastéria, Seminária, Collégia ædificávit. Plura scripsit ad Episcopórum præsertim instructiόnem utilíssimâ; ejúsque óperâ, Parochórum Catechismus pródiit. Demum in solitudinem Varálli montis, ubi sculptæ imágines Dominicæ Passiόnis mystéria exprímunt, secéssit; ibique diébus áliquot, voluntáriâ castigatiόne, duram sed suávem ex Christi dolórum meditatiόne vitam agens, in febrim incidit. Mediolánum revérsus, ingravescente morbo, cinere ac cilicio coopértus, et óculis in Crucifixi imáginem defixis, migrávit in cælum, anno ætátis quadragésimo sexto, Christi millésimo quingentésimo octogésimo quarto. Quem miraculis conspicuum Paulus quintus in Sanctórum númerum rétulit.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem.

(Cap. 10.)

In illo témpore; Dixit Jesus quibúsdam ex Pharisæis: Ego sum Pastor bo-

nus. Bonus pastor animam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilia sancti Cároli, Episcopi.

(Or. hab. in Conc. Mediol.

I. circa medium.)

IN delictis corrigendis illa nobis ineúnda rátio est, ut pro vi ac modo morborum, ægrorumque naturá, medicinam accommodemus; nunc lenibus admonitiónis et objurgatiónis remédiis errata castigantes; nunc acríori curatione uténtes; déniquè exulcerátis pártibus ferrum et ignem admovéntes, quem admodum mali rátio, et contagiónis periculum postulábit, mémores nos semper esse patres, non dóminos. Morum autem disciplinam fácilè restituémus, si quá ratióne quibúsve factis primùm constitúta diúque conserváta est, eámdem nos in restituéndá adhibébimus; illórum vestigia prosequéntes, qui hanc bonórum amplitúdinem nobis, Deo auctóre, suá virtúte peperérunt.

LECTIO VIII.

PROPONAMUS nobis, quæso, Patres, illórum vitæ sanctitátem, et in administratióne sui officii sapiéntiam. Erant íntegri, casti, simplices, modéstí, húmiles, benè moráti, in oratióne et lectione assídui, sui

despiciéntes, in aliénæ salutis curá et cogitatióne defixi, consilio et opéra benigni, hospitáles, in doméstico cultu et victu parci, in álios benéfici et liberáles. Erant vigilántes super grégibus suis, vineam Dómini summá diligéntiá et labóre coléntes et custodiéntes. * Pascébant assiduè oves sibi commissas, triplici salutis cibo; verbo, exémplo, et sacraméntis; mémores quoque et imitatóres summi Pastóris Christi, qui pro unívérso grege suo sánguinem et vitam profúdit. Ipsi pro suárum óvium incolúmitáte, quemvis excípere labórem, subíre omnes casus, omnem vim atque injúriam perférre, déniquè, ut bonus ille Pastor Evangélicus, ánimam suam pro óvibus pónere debent, nulum indè hujus vitæ fructum expectántes; ut máximos cœléstis retributiónis fructus consequeréntur.

LECTIO IX.

De S. Martino, Papá et Mart.
(Ex Sur. et aliis.)

MARTINUS Theodóro in Sede Románá succéssit, anno Christi sexcentésimo quadragésimo nono. Eódem anno, Concílium centum et quinque Episcopórum in Lateráno coégit, in quo Monothetárum prínceps, qui

in duâbus Christi natûris unicam voluntatem et operationem admittébant, damnâti sunt; proscriptâque duo Imperatorum de hâc quæstione edicta, Ecthesis videlicet Herâclii, et Typus. Constantis. Quid in eâ Synodo gestum esset, omnes Ecclesiâs per Epistolam encyclicam admônuit; ejusque Acta ad sanctum Amândum, Trajectensem Episcopum, misit, eum hortâtus, ut ipsius opérâ, Episcopi Gálliaæ suo illa consensu confirmârent. Interim Constans, ut suo Typo ab omnibus subscriberetur, silentiûmque in eo de quæstione Catholicos inter et Monothelitas agitâtâ indictum observaretur, primûm Olympium, exarchum Ravennatem, Romam misit; tûm Calliopam, Olympii successorem, à quo Martinus, cûm edicto împio resisteret, Româ vi abductus est, et in insulam Naxum deportâtus. Inductus Constantinópolis, in cárcerem trûditur. Hinc Chersónem relegâtus est; ubi quatuor post menses, decimâ sextâ die Septembris, anno sexcentésimo quinquagésimo quinto, ærûmnis confectus, cessit è vitâ, multis ante et post mortem clarus mirâculis. Corpus ejus póstea Romam

allâtum, in ecclesiâ sancti Martini in Mõntibus, Turonensis Episcopi nómine dedicâtâ, cõditum est. Exul scripsit duas Epistolas de calamitatibus suis.

Oratio.

ECCLESIAM tuam, Dómine, beâti Cároli, Pontificis tui, continuâ protectiõne custódi; ut sicut illum pastorâlis sollicitúdo gloriósum réddidit, itâ nos ejus intercessiõ in tuo semper fáciat amore fervéntes; Per Dóminum nostrum...

Fit Commem. S. Martini, Papæ et Mart. Ant. Bonum..., ¶. Cantâbo..., Oratio, Deus, cujus..., ut in Comm. unius Mart., p. xij.

IN VESPERIS, fit Commem. de S. Brictio, Episc. Ant. Ipsum..., ¶. Elégit..., ut in Communi Pontific. pag. xxj. Oratio, Exáudi..., p. xxv.

DIE XIII.

IN FESTO

**SANCTI BRICTII,
TURONENSIS EPISCOPI.**

Simplex.

De Communi Pontificum, pag. xxj.

LECTIO III.

Ex Históriâ Ecclesiasticâ Francórum S. Gregórii, Turonensis Episcopi.

(Lib. 2. c. 1 et l. 10. c. 31.)

BRICTIUS, civis Turónicus, cûm esset primævæ æ-

tátis júvenis, sancto Martíno multas tendébat insídias. Quádam autem die, Bric-tium Diáconum vir beátus allóquitur : En ego, Bric-ti, delírus tibi videor? Amen dico tibi quia obtínui apud Deum, ut post meum tráns- itum, ad Pontificátus honó- rem accédas; sed nóveris te in Episcopátu multa advér- sa passúrum. Adéptus ergò, consentiéntibus civibus, an- no Arcádii et Honorii se- cundo, Pontificátus officium, oratióni vacábat. Anno au- tem Ordinatiónis ejus trigé- simo tértio, óritur contra eum lamentábilis causa pro crimine, illo viriliter ne- gánte. Illis verò non cre- déntibus, sed contradicén- tibus, trábitur, calumniá- tur, ejicitur; ut sermo Sanc- ti adimplerétur. Hoc enim ejécto, Justinianum in Epis- copátu constituunt. At Bric- tius Episcopus Romam vé- niens, cuncta quæ pertúle- rat, Papæ refert; ibique plerúmquè Missarum solém- nia célebrans, quidquid in sanctum Martinum delique- rat, defléndo diluit. Sépti- mo igitur anno, immúnis invéntus à crimine, ad ur- bem suam redíre jussus est. Fuerúntque omnes anni E- piscopátus ejus quadraginta septem; obiitque, et sepúl- tus est in basilicá quam su-

per sanctum Martinum ædi- ficávit.

DIE XV.

IN FESTO

SANCTI QUINTINI,

MARTYRIS.

Duplex-Minus.

Omnia, ut in Communi unius Martyris, pag. vij.

Pridiè IN VESPERIS, Ora- tio, Deus..., ut infra.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scripturá oc- currente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

(Ex ejus actis apud Surium.)

QUINTINUS Románus, Ze- nónis Senatóris filius, adoratóres vero Deo conci- liándi stúdio inflammátus, assúptis secum è Románâ nobilitáte Luciáno, Fuscíano, Victorico, aliisque oc- to, qui omnes incredibili cupiditate Christum infidéli- bus prædicândi flagrábant, in Bélgium pervénit. Divísis inter se, quibus quisque evangelizáret, civitatibus, ipse sibi sumpsit Ambiános, urbem inter álias eminén- tem, ubi aliquándiù páriter cum Luciáno, quem paulò pòst à se dimísit, ut Bello- vácos fidem edocéret, deín- dè solus Christum annún- tians, plúrimos verbo et miráculis ad fidem addúxit. Ipse intéreà jejúniis et ora-

tiónibus, et gregem quem Deo pepérerat, et agónem suum Dómino commendábat. Rictiovárus, Galliárum præfécus, ubi de Quintini progressibus accépit, Ambianos ádvolat, Quintinum comprehénsus in cárcerem detrúdit; póstero die, pro tribunáli sedens, eum sibi sisti jubet; Christum liberè prædicántem, primùm blandítiis et promíssis, deíndè terróribus et minis ab eá fide ad simulacrórum veneratiónem tentat abdúcere; nihil faciéntem promíssa et minas, duríssimis flagéllis cædi præcipit. Quintinus inter flagélla Deo grátias agens, ejus sensit auxiliúm his vóci- bus confirmántis: Quintíne, constans esto, viriliter age; ego adsum tibi. Quâ voce tortóres ad terram dati, seípsos duríssimè torquéri exclámant, et Rictiovári præsentis auxiliúm implórant. Præfécus hæc Quintinum mágices ope peregisse vociferátus, vinctum eum obscurióri cárcere reclúsit, vetuitque ne cui Christiáno liceret ad eum adspiráre, consolándi gratiá.

LECTIO V.

At ille nocte sequénti jubétur ab Angelo pópulum consolári, eúmque in fide Christi confirmátum sacro baptísmate sanctificáre.

Quintinus evigilans surrexit, et Angelo duce, cárcere egréssus, in médiám urbem venit, et ad conflúentem multitudínem verba faciéns, hómines fermè sexcéntos ad Christi fidem adjúnxit. Quintinum clauso cárcere exíisse mirántur custódes, ad eum requiréndum dilabúntur; concionántem ad pópulum nacti, credunt. Christum profiténtur, et Rictiováro cuncta renúntiant. Ille ad hæc frendens, et custódes malárum ártium accúsans, relictis suppliciis, astu et dolo Quintinum aggréditur; quæ cùm non succederent, ad torménta recúrrit, jussitque mártirem tróchleis sic torquéri, ut ómnia membra suis locis emoveréntur; restículis insuper férreis eum cædi; óleo, pice et ádi- pe fervéntibus plagas laceráti córporis perfúndi. Necdùm his conténtus, ardéntes faces latéribus admovéri jussit. Sed has flammás divini spíritus flamma, quâ intus ardébat Quintinus, fáci- le vicit. Quæ ómnia cùm mártir invíctus se tanquàm refrigéria existimáre affirmáret, jussit Præfécus ei in os instillári potió- nem calce, sinápi et acéto permixtam; ut ne suá étiam tortúrâ partes intérnæ carérent. Quintinus cùm asseveráret

hæc ori suo, mellis instar, dulcia, minatus est Præfectus eum Romam caténis gravissimis onustum ad Augustos missum iri, ubi tormentis immánibus necarétur. Cui Quintinus: Ego verò Romam ire non reformido; certò enim scio Deum mihi illic perindè atque hìc adfuturum; confido tamen me in hæc Provincià certandi finem facturum.

LECTIO VI.

INTERIM Præfectus, cui iter erat necessarium Augustam Veromanduorum, eodem Quintinum gravibus caténis oneratum duci iussit. Qui cum in confessione veræ fidei constanter perseveraret, duabus prælongis et acutis sudibus ferreis, quas taringas appellabant, Præfecto præsentè, utrinquè ab humeris ad crura transfigitur; præterea clavi extrémis digitis immittuntur. Tandem de Severi Honorati consilio, capite truncatus, longis pœnis finem imposuit, pridie Calendas Novémbris. Ipso immolationis tempore, beatissima ejus anima, candidissimæ columbæ instar, visa est ad cœlos evolâre; corpus verò supplumbatum in Suminam, qui fluvius urbem alluit, cæcâ nocte projectum est. Post annos quinque et quinquaginta,

Eusébia, matróna Romána, illud invenit incorruptum; statimque oculorum usum, quo annos novem caruerat, recuperavit. Repertum in monte juxta urbem sepelivit, sacellumque tûmulo superstruxit. Longo post tempore, cum ob Vandalorum et Hunnorum infestationes, ignotus esset sepulcri locus, beato Eligio innotuit, qui et eductas inde Reliquias honestiore loco posuit, et thecâ eximii operis quam ipse fabricaverat, decoravit; auxit et Basilicam, in quâ, ut in cæteris locis quæ ditavit Eligius, signa et virtutes operatus est Dominus.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

(Cap. 10.)

IN illo tempore; Dixit Jesus Discipulis suis: Nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere; sed potius timete eum qui potest et animam et corpus perdere in gehennam. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini, Episcopi.

(In Psal. 140.)

UNDE prævaluérunt verba Domini? [Eccè ego mitto vos sicut agnos in medio luporum: Nolite timere eos

qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere]; dedit timorem, subjecit spem, inflammavit charitatem. Nolite, inquit, timere mortem: mortem timetis? prior morior. Ne vel capillus vester pereat, formidatis? prior integer in carne resurgo. Merito audistis verba ejus, quia praevaluerunt. Dicebant et occidebantur; cadebant et stabant. Et quid est factum de tot mortibus martyrum, nisi ut ipsa verba praevalerent, et tanquam irrigata terra sanguine testium Christi, pullularet ubique seges Ecclesiae.

LECTIO VIII.

AUDIENS, inquit Psaltes, verba mea, quoniam praevaluerunt]. Unde praevaluerunt? jam diximus, cum praedicantur a non timentibus. Quid non timentibus? nec exilia, nec damna, nec mortem, nec crucem. Non enim mortem solum, sed nec crucem, quam morte nihil videbatur execrabilius. Ipsam Dominus suscepit, ne discipuli ejus mortem quidem timerent, sed nec genus mortis perhorrescerent. Ergo a non timentibus, cum dicuntur haec, praevaluerunt. Quid ergo mortes illae omnium martyrum, quid fecerunt?

audi..., juxta infernum dissipata sunt ossa martyrum, id est, corpora testium Christi. Occisi sunt enim martyres, et quasi praevaluerunt qui occiderunt... nam dictum est in quodam Psalmo, jacuisse mortes Sanctorum, et non fuit qui sepeliret. Sed illae omnes mortes factae sunt crassitudo terrae;... ut inde seges Ecclesiae feracius repullularet.

LECTIO IX.

JAM nostis, Fratres, contemptibilia terrae hujus de quibus pinguescit... de terrae erexit inopem, et de stercore exaltavit pauperem; ut collocaret eum cum principibus populi sui. Prostratus est enim (martyr) in terrae; tanquam pinguendo terrae, disruptus est super terram, sicut jacuit ille Lazarus ulcerosus; sed tamen ab Angelis sublatus est in sinum Abraham. [Pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum ejus]. Sicut contemptibilis est saeculo, ita pretiosa est agricolae. Novit enim ibi utilitatem et uberem succum, unde seges fertilis surgat; sed contemnit eam iste mundus. Nescitis quia [contemptibilia eligit Deus, et ea quae non sunt, ut ea quae sunt, evacuentur]? De stercore erectus Petrus et Paulus; et cum

occideréntur , contemnebántur. Modò jàm saginátâ indè terrâ, exurgénte ségete Ecclesiæ, eccè quod est nóbile et præcípuum in mundo, imperátor venit Romam : Quò festinat ? ad templum imperatóris, an ad memóriam Piscatóris ?

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Quintini Mártiris tui ministério, Ecclesiæ tuæ filiis aggregásti, quæsumus ut ejus méritis et précibus, fidem quam nobis annuntiávit, piis opéribus profiténtes, cœléstis étiam glóriæ, quam torméntis, pro confessióne tui nóminis, promérui, fácias nos esse partícipes ; Per Dóminum...

DIE XVII.

IN FESTO

SANCTI GREGORII,
THAUMATURGI, NEOCÆSARIEN-
SIS EPISCOPI.

Semiduplex.

De Comm. Pont., p. xx.

Pridiè IN VESPERIS, Orat.

Da, quæsumus..., p. xxv.

LECTIO II.

(Ex ejus vitâ apud S. Greg. Nyssen. et S. Hieron.)

THEODORUS qui pósleà Gregórius appellátus est, primùm Cæsaréæ in Palæstinâ toto quinquénio Origenem áudiit, à quo ad fidem Christiánam addúctus est ;

deíndè à Phœdimo, Amasææ Episcopo, invitus et fúgiens Neocæsariénsis civitátis Episcopus consecrátus. Cùm vidéret plebem sibi commíssam idolórum cúlui omnínò déditam, nec plures in eâ quàm septémdecim inveníri Fidèles, ad Deum oratióibus confúgit, ut modum prædicatiónis ad ánimas Deo lucrándas disceret. Cùm autem per totam noctem de ratióne atque sermóne fidei apud se multa cogitáret, ei se manifestâ in luce óbtulit vidéndam Virgo Deípara unà cum Joánne Evangelistâ, qui matri Dómini óbsequens, Gregório sýmbolum trádedit, cujus ope et totam illam gentem ad fidem Christi convértit, et contra hèreses munívit.

LECTIO III.

INNUMERABILIA sunt quæ patrâvit mirácula et prodígia, undè Thaumáturgi nomen est adéptus. Ut fidem éthnico sacerdoti testátam fáceret, saxum immáne eò jussit transire quò sacerdos dixerat, et statim saxum eódem tránsiit. Cùm fratres duo armátos hómines compararent, ut litem de stagno patérno dirimerent ; Gregórius ad stagnum venit, ubi cùm in oratióne pernóctáset, jussit aquam aliò recédere ; continuò aqua jussa

sic recéssit, ut ne gutta quidem remanserit. Lycum amnem agros malè inundantem, defixo ad ripam bâculo, quod pòsteà crevit in arborem, sic coércuit, ut ultra eum términum non efflúxerit. Sed omninò longum fúerit, ait sanctus Basílius, tanti viri mirácula recensére, qui propter donórum excelléntiam quæ in ipso operabátur Spíritus in omni virtúte, signis ac prodígiis, ab ipsis étiam veritátis hóstibus alter Moses appellátus est. Migratúrus è vitâ, cùm quæsiisset quot in civitatè Neocæsariénsi reliqui essent infidéles, responsúmque esset esse omninò septémdecim, Deo grátias agens: Tótidem, inquit, erant Fidéles, cùm cepi Episcopátum. Deoque pro conversióne reliquórum ardéntes fudit preces. Supér-sunt ejus quædam scripta, quibus étiam, non solùm miráculis, Ecclésiám Dei illustrávit. Mórtuus est anno Christi ducentésimo et septuagésimo.

DIE XIX.

IN FESTO

SANCTÆ ELIZABETH,
VIDUÆ.

Simplex.

*Omnia de Communi SS.
Mulierum, pag. lvj.*

Pridiè IN VESPERIS, Oratio, Tuórum..., pag. lx.

Fit Commem. SS. Warlesii et Luxoris.

Ant. Qui timent Dóminum, non erunt incredibiles verbo illíus; et qui diligunt illum, conservábunt viam illíus. (*Eccli. 2.*)

¶ In nómine tuo exultábunt justí, Dómine; R. Et in justitiâ tuâ exaltabúntur. (*Ps. 88.*)

Oratio.

BEATORUM Warlésii et Luxóris, quæsumus, Dómine, sancta commemoratio nos tueatur, et eórum coméndet oratio veneránda; Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

LECTIO III.

(*Ex ejus vitâ apud Sur.*)

ELIZABETH Andréæ Hungarórum regis filia, ab infántiâ Deum timére cœpit, et crescens ætáte, crevit étiam devotiône. Ludovico Toríngiæ Lantgrávio nupta, nihil de pristino fervóre remittébat; et licèt induerétur regálibus, ne viri óculos læderet, intérius cilicium gerébat absconditum. Omni bonórum óperum géneri dédita, víduis, pupillis, ægró-tis, cárcere inclúsis et egéntibus ómnia subventiόνis beneficia ministrábat. Cùm Toríngiam gravis annónæ inópia prémeret, absénte viro,

omne ditiónis suæ fruméntum distribuit. Quorum étiám infirmitátibus consu-
lens, nosocómium illis ad radicem montis, in cujus vértice situm erat palátium, extrúxit. Ex Apúliâ redux Ludovicus, cónjugis pietátem summóperè laudávit. Cùmque deíndè crucè signátus, in Oriéntem proficisce-
rétur, in itinere diem extrémum obiit. Tunc qui fratri ejus Henrico, nondùm ad regéndum idóneo, à consiliis erant, Elizabeth contumeliósè hábitam, ac bonis spoliátam aulâ excédere coegerunt. Jussit tamen Henricus eam in dignitates facultatesque suas restitui; sed ipsa brevì pósteà, ne plebi óneri esse viderétur, relictâ aulâ, pristinam paupertátem ampléxa est; ab áulicis iterùm spreta, laudáta verò à Gregório nono, qui eam in Apostólicæ sedis tutelam recépit. Majóris autem paupertátis desidério fragrans, in quodam Fratrum Minórum sacéllò, dié sancto Parascéves, póstitis super nudum altáre máni-
bus, solémni professióne, sâculi pompis, cognátis, ac sibi ipsi renuntiávit; facultates autem, quas jussu Pontíficis retinuit, páuperum necessitatibus sublevándis impéndens, victum

lanificio cómparans, mirâ humilitáte ac patiéntiâ reliquum vitæ curriculum egit, absolvítque anno ætátis vigésimo quarto. Eam post triénnum idem Gregórius Sanctis adscripsit. ¶ Eódem dié cólitur memória sanctórum Warlésii et Luxóris, quorum veneratióne apud Ambiános perantíquam esse testántur vétera Ecclesiæ Ambianénsis moniménta. Eórum enim nómina recenséntur in antiquo hujus Ecclesiæ martyrológio; sacra autem eórum Reliquiæ multis jám sâculis in Cathedrâli Ecclesiâ asservántur.

AD LAUDES, *pro Commemor. SS. Warlesii et Luxoris.*

Ant. Non secúndùm carnem ambulámus, sed secúndùm spíritum; nam prudéntia carnis mors est, prudéntia autem spíritûs vita et pax. (*Rom. 8.*)

† Beneplácitum est Deo super timéntes eum, R. Et in eis qui sperant super misericórdiâ ejus. (*Ps. 146.*)

Oratio.

BEATORUM Warlésii et Luxóris, quæsumus, Dómine, sancta commemorátió nos tueátur, et eórum comméndet orátió veneránda; Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum...

**DIE XXI.
IN FESTO
PRÆSENTATIONIS
BEATÆ Mariæ Virginis.**

Duplex-Majus.

IN I. VESPERIS.

*Psalmi de Feriâ; et sic
in toto Officio.*

Ant. 1. g. Filiæ Jerúsalem, nuntiâte Dilécto meo, quia amóre lángueo. (*Cant. 5.*)

Ant. 6. F. Tôtus desiderâbilis, talis est Diléctus meus; et ipse est amicus meus. (*Cant. 5.*)

Ant. 2. D. Indica mihi quem diligit ânima mea, ubi pascas. (*Cant. 1.*)

Ant. 4. d. Quis mihi det te, ut invéniam te? Apprehéndam te, et me docébis. (*Cant. 8.*)

Ant. 3. c. Trahe me: post te currémus in odórem unguentórum tuórum. (*Cant. 1.*)

CAPITULUM. (*Is. 56.*)

HÆC dicit Dóminus: Qui elégerint quæ ego vólui, et tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo meâ et in muris meis locum; nomen sempitérnum dabo eis, quod non peribit.

HYMNUS.

O SANCTE Sanctórum Deus, Quàm pura sese dévovet, Ignóta prisco fœderi, Tuas ad aras hóstia!

PARS AUTUMNALIS.

AFFLATA sancto Spíritu
Mariâ virgo, cœlibis
Amóre vitæ, perpêti
Se castitâti cónsecrat.

PROLIS coæternæ Patri
Futúra mater, Cœlitum
Parâre Regi nesciens
Festinat aulam pectoris.

EXOSA pompas sæculi,
Latère, nesciri studet;
Solo, placère cui cupit,
Deo frui beâtior.

HINC quanta post hæc virginum
Floréscet in terris seges!
Laus quanta despéctæ prius
Adjécta continéntiæ!

QUOTQUOT pudóris æmulæ
Matris prement vestigia,
Tot illa post se Filii
Dux sistet ad Regis thronum.

NUNC, qui tuæ castam,
Deus,
Devóvimus legi fidem,
Fac nulla discórdes sacris
Ut árguat votis dies.

AMEN.

V. Unam pétii à Dómino,
hanc requíram; **R.** Ut inhábitem in domo Dómini.
(*Ps. 26.*)

Ad MAGNIF. **Ant. 2. D.**
Dábitur illi fidei donum
eléctum, et sors in templo
Dei acceptíssima. (*Sap. 8.*)

Oratio, Deus, qui beátam..., *ut infrâ ad Laudes,*
pag. 607.

AD COMPLETORIUM.

Hymnus, Virgo Dei Génitrix..., *ut in Psalt., p. 33.*

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Jesum de Mariâ natum, * Venite, adorémus. (*Matt.* 1.)

Psal. Venite..., pag. 2.

HYMNUS.

QUAM pulchrè gráditur Fí-
lia Principis,
Templi cùm próperat límina
tángere!

Prælúdit melióri,
Quam mox ófferet hós-
tiam.

E MATRIS grémio Núminis in
sinum

Infans non dúbiis pássibus
ádvolat :

Virgo Núminis ara
Aris víctima sistitur.

Sponso membra Deo móllia
dévovet;

Cordis virgínei dédicat ínti-
ma ;

Verbo débíta Mater,
Verbo viscera cónsecrat.

TECUM cuncta Deo pródiga
dùm voves,

Numen, Virgo, tui péctoris
íncola,

Quanto fénore pensat

Terræ quæ bona déspicis?

SIT supréma tibi glória,
Trínitas ;

Quo Virgo téneram se vovet
hóstiam,

Puri Flamen amóris,
Fac nos jám tibi vívere.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Præcépít mihi
qui creávit me; et in habi-

tatióne sanctâ coram ipso
ministrávi. (*Eccli.* 24.)

Ant. 3. a. Quasi cyprés-
sus exaltáta sum in monte
Sion; et quasi terebinthus
exténdi ramos meos; et ra-
mi mei honóris et grátia.
(*Eccli.* 24.)

Ant. 6. C. Quasi vitis
fructificávi suavitátem odó-
ris; et flores mei fructus
honóris et honestátis. (*Ec-
cli.* 24.)

✠. Ego sicut olíva fructi-
fera in domo Dei: R. Spe-
rávi in misericórdiâ Dei.
(*Ps.* 51.)

*Lectiones de Scripturâ
occurrente.*

Post j. Lect. R. En Diléc-
tus meus lóquitur mihi:

* Surge, própera, Amica
mea, columba mea, formó-
sa mea; et veni. ✠. Ecce
sto ad óstium, et pulso: si
quis aperúerit mihi, intrábo
ad illum. * Surge, própe-
ra... (*Cant.* 2. *Apoc.* 3.)

Post ij. Lect. R. Surgam,
et quæram quem diligit áni-
ma mea: * Donec aspiret
dies, vadam ad montem
myrrhæ, et ad collem thu-
ris. ✠. Dicit mihi: Tempus
propè est: Etiam vénio ci-
tò: * Donec... (*Cant.* 3 et
4. *Apoc.* 22.)

Post iij. Lect. R. Gau-
dens gaudébo in Dómino, et
exultábit ánima mea in Deo
meo; * Quia induit me ves-

timéntis salútis, quasi sponsam ornátam monílibus suis.

¶ Magnificat ánima mea Dóminum, et exultávit spíritus meus in Deo salutári meo ; * Quia.... Glória....

* Quia... (*Is. 61. Luc. 1.*)

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. C. Quàm pulchra es, Amica mea ; quàm pulchra es ! Oculi tui columbárum. (*Cant. 4.*)

Ant. 8. c. Osténde mihi faciém tuam ; sonet vox tua in áuribus meis ; vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra. (*Cant. 2.*)

Ant. 2. D. Favus distillans, lábia tua : mel et lac sub linguâ tuâ ; et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. (*Cant. 4.*)

¶ Myrrha, et gutta, et cásia à vestiméntis tuis ; R. Ex quibus delectavérunt te filia regum. (*Ps. 44.*)

LECTIO IV.

Ex libro sancti Ambrósii, Epíscopi de Virgínibus.

(*Lib. 2. cap. 2.*)

DE Mariæ virtútibus quid loquar ? Virgo erat non solùm corpore, sed étiam mente, quæ nullo doli ámbitu sincérum adulterávit afféctum ; corde húmilis, verbis gravis, ánimi prudens, loquéndi párcior, legéndi studiósior ; non in incérto divitiárum, sed in prece páuperum spem repó-

nens : inténta óperi, verécúnda sermóne, árbítrum mentis sólita non hóminem, sed Deum quærere ; nullum lædere, benè velle ómnibus, adsúrgere majóribus natu, æquálibus non invidére, fúgere jactántiam, ratiónem sequi, amáre virtútem. Non gestus frációr, non incésus solútiór, non vox petulántiór ; ut ipsa córporis spécies simulácrum fúerit mentis, figúra probitátis.

R. Audi, Fília, et inclína aurem tuam, et * Obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui ; et concupiscet Rex decórem tuum, quóniam ipse est Dóminus Deus tuus. ¶ Dóminus tecum, Maria ; ne timeas. * Obliviscere.... (*Ps. 44. Luc. 1.*)

LECTIO V.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.
(*Homil. 3. super Missusest. §. 3.*)

MERITO concupívit Rex decórem Virgínis. Fécerat enim quidquid longè ántea præmónita fúerat à patre suo David, dicénte sibi : [Audi, Fília, et vide, et inclína aurem tuam, et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui]. Et si hoc féceris, concupiscet Rex decórem tuum. Audívit quippe, et vidit ;... audívit, et

crédidit; vidit, et intelléxit. Et inclinávit aurem suam ad obediéntiam, et cor suum ad disciplinam, et oblíta est pópulum suum, et domum patris sui; quia nec pópulum suum augére prolis successióne, nec dómui patris sui relínquere curávit hærédem; sed quidquid honóris in pópulo, quidquid de patérnâ domo rerum terrenárum habére potuisset, ómnia arbitráta est ut stércora; ut Christum lucrifáceret.

R. Quòd reliqueris paréntes tuos, reddat tibi Dóminus pro ópere tuo; et * Plenam mercédem recípias à Dómino Deo tuo, ad quem venisti, et sub cujus confugísti alas. *ŷ. Benedicta tu, et beáta quæ credidisti: * Plenam mercédem recípias... (Ruth, 2. Luc. 1.)*

LECTIO VI. (§. 7.)

O Virgo prudens, ó Virgo devóta, quis te dócuit Deo placére virginitátem? Quæ lex, quæ justítia, quæ página véteris Testaménti vel præcipit, vel cónsultat, vel hortátur in carne non carnáliter vívere, et in terris Angélicam dúcere vitam? Ubi légeras, beáta Virgo: [Sapiéntia carnis mors est]; et: [Curam carnis ne perfecéritis in desidério]?... Ubi audieras: [Vo-

lo vos omnes esse sicut et meípsum]? et: [Bonum est hómini, si sic permáneat secúndum meum consílium? De Virgínibus, inquit, præcéptum non hábeo, consílium autem do]. Tu verò non dicam præcéptum, sed nec consílium, nec exémplum; nisi quòd únctio docébat te de ómnibus, ac sermo Dei vivus et éfficax antè tibi factus magister quàm Fílius, priùs instrúxerit mentem, quàm indúerit carnem. Christo ergò dévotes te exhibére virginem; et nescis quòd ipsi exhibéri te opórteat étiam matrem? Eligis in Israel esse contemptibilis, et, ut illi pláceas cui te probásti, maledictum incúrrere sterilitátis; et ecce maledictio benedictióne commutátur, sterilitas fecunditáte recompensátur.

R. Omnis glória ejus filia Regis ab intùs; * Afferéntur Regi vírgines post eam in lætitiâ et exultatióne: † Adducéntur in templum Regis. *ŷ. Unus de Angelis locútus est mecum, dicens: Veni, et osténdam tibi sponsam. * Afferéntur Regi... Glória Patri.... † Adducéntur in templum Regis. (Ps. 44. Apoc. 21.)*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Sub umbrâ illius quem desideráveram,

sedi; et fructus ejus dulcis gútturi meo. (*Cant. 2.*)

Ant. 7. c. Introduxit me Rex in cellária sua; ordinávit in me charitátem. (*Cant. 1.*)

Ant. 4. E. Ego Dilécto meo, et Diléctus meus mihi, qui páscitur inter lília. (*Cant. 6.*)

ψ. Defécit caro mea et cor meum, R. Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum. (*Ps. 72.*)

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

(*Cap. 11.*)

IN illo témpore; Loquente Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlter de turbâ, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit! Et réliqua.

Homília sancti Augustíni,
Epíscopi.

(*Lib. de sanctâ Virginitate.*
§. 3.)

BEATIOR Maria percipiéndò fidem Christi, quàm concipiéndò carnem Christi. Nam et dicénti cuidam: [Beátus venter, qui te portávit]; ipse respóndit: [Imò beáti qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt]. Déniquè frátribus ejus, id est, secúndum carnem cognátis, qui non in eum crediderunt, quid prófuit illa cognátio? Sic et matérna propinquitás

nihil Mariæ profuisset, nisi felicius Christum corde quàm carne gestáset.

R. Dictum est à Dómino per Prophétam: Eccè Virgo in útero habébit; et páriet filium; * Et vocábunt nomen ejus, Emmánuel, quod est interpretátum: Nobiscum Deus. ψ. Dicite filiæ Sion: Eccè Salvátor tuus venit; * Et vocábunt nomen... (*Matth. 1. Is. 62.*)

LECTIO VIII. (§. 4.)

IPSA quoque virginitás ejus ídeò grátior et accéptior, quia Christus, priúsqum conciperétur, jam Deo dicátam, de quâ nascerétur, elégit. Hoc indicant verba, quæ sibi fœtum annuntiánti Angelo Maria réddidit: [Quómódò, inquit, fiet istud, quóniam virum non cognóscó]? Quod profectò non diceret, nisi Deo virginem se antè vovisset.

R. Dixit Deus: Benedicam ei, et ex illâ dabo Fílium; * Et ait Deus: Páriet Fílium, et constituam pactum meum illi in fœdus sempitérnum. ψ. Dixit Maria: Virum non cognóscó. * Et ait... (*Genes. 17. Luc. 1.*)

LECTIO IX. (Cap. 5.)

NON est ergò cur Dei virgines contristéntur, quòd étiam ipsæ, virginitáte servatâ, matres carnis esse non possunt. Illum enim so-

lūm virginitas decēter pā-rere posset, qui in suā nativitatē parem habēre non posset. Verūtmāen ille unius sanctæ Virginis partus omnium sanctarum Virginum est decus. Et ipsæ cum Mariā matres Christi sunt, si Patris ejus faciunt voluntatem. Hinc enim et Mariā laudabilius atque beātius Christi mater est, secundūm suprā memoratam ejus sententiā: [Quicumque facit voluntatem Patris mei qui in cœlis est, ipse mihi frater, et soror, et mater est].

R. Mūlier de turbā dixit Jesu: Beātus venter qui te portāvit, et ūbera quæ suxisti. At ille dixit: Quinimō, * Beāti qui audiunt verbum Dei, et custodiunt illud. ✠. Immortalitas est in cognatione sapientiæ, et præclaritas in communicatione sermonum ipsius: * Beāti... Glória... * Beāti... (*Luc. 11. Sap. 8.*)

AD LAUDES.

Ant. 5. a. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea; bonus est animæ quærénti illum. (*Thren. 3.*)

Ant. 2. D. Quæsi vi sapientiā palām in oratione meā: ante templum postulābam pro illā (*Eccli. 51.*)

Ant. 4. E. A juventute meā investigābam eam: in-

clināvi módicē aurem meam, et excēpi illam. (*Eccli. 51.*)

Canticum, Laudate Dóminum..., *ut in Officio de Beatā Mariā in Sabb., p. xcij.*

Ant. 7. d. Multam invēni in me sapientiā, et multūm profēci in eā: danti mihi sapientiā, dabo glóriam. (*Eccli. 51.*)

Ant. 6. F. In voce laudis immolābo tibi: quæcūmque vovi, reddam Dómino. (*Jonæ, 2.*)

CAPITULUM. (*Eccles. 4.*)

CUSTODI pedem tuum, in-grédiens domum Dei; et appropínqua, ut áudias.

HYMNUS.

INFANS pulsa recēns matris
ab ūbere,
Abscōndi tácitis quærit in
átriis;

Templum Virgo futúra,
Templi crescit in ædibus.
In blandā réquie, plena ne-gótio,

Uni nota Deo vivere cógitat:
Hic pro lacte paréntis
Sugit Núminis ūbera.

Sic Auróra novi núntia lú-minis,
Primo mane latet núbibus
óbsita;

Mox Solem paritúra
Plenum qui réferat diem.
Sol in Virgíneo pectore,
præviis
Ardórem rádiis súscitat in-timum:

Hoc fecunda calóre,
Virtus insita gérminat.
Ut fert prima novis múnera
fróndibus
Arbos irrigui fontis in álveo,
Fructum Virgo datúra,
Sese flóribus induit.
Sic supréma tibi glória,
Trinitas;
Quo Virgo téneram se vo-
vet hóstiam,
Puri Flamen amóris,
Fac nos jam tibi vivere.
Amen.

✠. Dóminus abscondit me
in tabernáculo suo: R. Pro-
texit me in abscondito ta-
bernáculo sui. (Ps. 26.)

Ad BENEDIC. Ant. 5. C.
Circuibam, quærens sapién-
tiam, ut mihi illam assúme-
rem; et ádii Dóminum.
(Sap. 8.)

Oratio.

DEUS, qui beátam Mariám,
semper Virginem, Spí-
ritus sancti habitáculum,
hodiérnâ die in Templo præ-
sentári voluisti; præsta;
quæsumus, ut ejus interces-
sione, in Templo glóriæ tuæ
præsentári mereámur; Per
Dóminum... in unitáte ejús-
dem...

AD HORAS.

In fine Hymn. Doxologia:

Qui natus es de Virgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Antiphonæ de Laudibus.

AD PRIMAM.

Ant. Pars mea.

In R. brevi. Qui natus es
de Mariâ Virgine. (Matt. 1.)

AD TERTIAM.

Ant. Quæsiui.

CAPITULUM. (Sap. 6.)

CURA disciplinæ diléctio
est, et diléctio custódia
legum illius est; custodítio
autem legum consummátio
in corruptionis est; incor-
ruptio autem facit esse
próximam Deo.

R. breve. Propter inno-
céntiam, * Suscepisti me,
Deus. R. Propter... ✠. Et
confirmasti me in conspéctu
tuo in ætérnum. * Suscepis-
ti... Glória... R. Propter...
(Ps. 40.)

✠. Adhæsit ánima mea
post te; R. Me suscepit dex-
tera tua. (Ps. 62.)

Oratio, Deus, qui beá-
tam..., ut suprâ ad Lau-
des; et sic ad Sextam et
Nonam.

AD SEXTAM.

Ant. A juventute meâ.

CAPITULUM. (Eccli. 17.)

COGNOSCE justitias et judi-
cia Dei, et sta in sorte
propositiónis et oratiónis al-
tissimi Dei. In partes vade
sæculi sancti, cum vivis
et dántibus confessiónem
Deo.

R. breve. Exáudi, Dómi-
ne, vocem deprecationis
meæ, * Dùm oro ad te.

R. Exaudi... V. Dùm extollo manus meas ad templum sanctum tuum. * Dùm oro... Glória... R. Exaudi... (Ps. 27.)

V. Circumdabo altare tuum, Dómine; R. Ut áudiam vocem laudis, et enárrem univérsa mirabilia tua. (Ps. 25.)

AD NONAM.

Ant. In voce.

Capitulum. (Judith, 10.)

DEUS patrum nostrorum det tibi grátiam, et omne consilium tui cordis suâ virtute corroboret; ut gloriétur super te Jerúsalem, et sit nomen tuum in número sanctorum et justorum.

R. *breve.* Apud te laus mea * In ecclésiâ magnâ.

R. Apud te... V. Vota mea reddam in conspectu timéntium eum, * In... Glória...

R. Apud te... (Ps. 21.)

V. Innocéntes et recti adhæsérunt mihi; R. Quia sustinui te. (Ps. 24.)

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum. (Apoc. 21.)

ECCE tabernaculum Dei cum hominibus, et habitabit cum eis; et ipsi populus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eorum Deus.

Hymnus, O Sancte Sanctorum..., *ut in I. Vesperis*, pag. 601.

V. Sanctificávit tabernaculum suum Altíssimus: R. Deus in médio ejus. (Ps. 45.)

Ad MAGNIF. Ant. 1. D. Eo quòd castitatem amáveris, manus Dómini confortávit te, et idéo eris benedicta in ætérnum. (Judith, 15.)

Oratio, Deus, qui beatam..., *ut suprâ ad Laudes.*

Fit Commemoratio S. Cæciliæ, Ant. Infirma..., V. Hæreditas..., *ut in Communi Virg. Martyrum*, pag. xlix.

Oratio, Deus, qui nos annuâ..., *ut infrâ.*

AD COMPLETORIUM.

Hymnus, Virgo Dei Génitrix..., *ut in Psalterio*, pag. 33.

DIE XXII.

IN FESTO

SANCTÆ CÆCILIÆ, VIRGINIS ET MARTYRIS.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum Martyrum, p. 1.

LECTIO II.

(*Apud Baron. et Boll.*)

CÆCILIA in virginitatis proposito, et in fidei confessione, Dei munere, sic roborata est, inquit sanctus Gregorius magnus in Sacramentário, ut nec ætatis lubrico ab intentione mutaretur, nec blandimentis carnalibus demulceretur, nec sexus fragilitate deterreretur.

tur, nec tormentorum immanitate vinceretur; sed servando corporis ac mentis integritatem, cum virginitatis et martyrii palmâ æternam mereretur adipisci beatitudinem. Hæc una est ex quatuor celeberrimis Ecclesiæ Occidentalis Virginitibus martyrio coronatis, quarum nomen antiquitus inscriptum est in Cānone Missæ. Corpus ejus in cœmetério Prætextati, extra urbem, viâ Appiâ, vel initio sepultum est vel illuc translatum. Cum autem rumor increbuisse sanctæ Virginis corpus, Astolfo Longobardorum rege Romam obsidente, ab hostibus furto fuisse ablatum; Paschali Pontifici, pro more vigilias celebranti, et ante Confessionem sancti Petri Dei laudes canenti, anno octingentesimo vigesimo primo, Cæciliam apparuisse scribit Anastasius, et quo in loco sepulta esset indicasse. Is, cum sanctæ Martyris corpus in sepulcro aureis indumentis velatum, et ad ejus pedes linteamina ejusdem sanguine aspersa reperisset; illud magno cum honore intra muros transtulit in ecclesiâ quam sub ejus nomine Gregorius Magnus extruxerat. Ibi Cæcilie corpus, unâ cum sanctorum Valeriani, Tiburtii et Máxi-

mi, Urbani quoque ac Lúcii Pontificum corporibus, sub altari collocavit.

LECTIO III.

EAM ecclesiâ Paulo Sfondrato Cardinale exornante, vetus excavatum foramen detectum est pervium ad corpus sanctæ Martyris, per quod Fideles sudariola solébant demittere, quæ è sepulcri contactu vim restituendæ sanitatis haurirent. Marmoreum itaque ibi monumentum inventum est; et in eo arca cypréssina, penitus illæsa, ductili clausa operculo, in quâ sanctum jacebat Cæcilie corpus, sericis pannis involutum, qui, cum essent depræssi, situm corporis ostendebant. Sérica quoque fila, auro intertexta, circa corpus ejus reperta sunt; et ad pedes, vela sanguine madida. Visumque est, non, ut assolet in sepulcro, resupinum corpus; sed, ut in lecto, jacens supra dextrum latus. Tùm Clemens octavus, die ipsâ sanctæ Martyri sacrâ, post oblatum ritu solèmnî Missæ sacrificium, ministério Diaconorum adjutus, thecam argenteam detulit in Confessionem; in eâque cypréssinam arcam, quæ venerandum virginis corpus continébat, collocavit; et in lapideo monumento utrâm-

que ita simul compositam inclúsit, anno Dómino milésimo quingentésimo nonagésimo nono.

Oratio.

DEUS, qui nos annuâ beátæ Cæciliæ Vírginis et Mártiris tuæ solemnitate lætificas, da ut ejus natalitia cólimus, virtutem quoque passionis imitémur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Vesperæ à Capitulo de Festo sequenti.

DIE XXIII.

IN FESTO

SANCTI CLEMENTIS,

PAPÆ ET MARTYRIS.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, pag. vij.

Pridiè IN VESPERIS, Oratio, Omnipotens..., p. xij.

Fit Commem. S. Cæciliæ, Ant. Fecisti..., v. Me propter innocentiam..., ut in Communi, pag. lv.

Oratio, Deus, qui nos..., ut suprâ.

LECTIO II.

Ex libro sancti Irenæi, Episcopi et Mártiris, advérsus Hæreses.

(*Lib. 3. cap. 3. §. 3.*)

POST Anaclétum tértio loco ab Apóstolis Episcopátum sortitur Clemens, qui et vidit ipsos Apóstolos, et contulit cum eis, et cum

adhuc insonantem prædicationem Apostolorum et traditionem ante óculos haberet, non solus; adhuc enim multi supérerant tunc ab Apóstolis docti. Sub hoc igitur Cleménte, dissensione non módicâ inter eos, qui Corínthi essent, fratres factâ, scripsit quæ est Romæ Ecclesiâ, potentissimas litteras Corínthiis, ad pacem eos cóngregans, et réparans fidem eórum, et annúntians quam in recénti ab Apóstolis accéperant Traditionem. [Obiit tértio Trajáni anno, et nóminis ejus memóriam usquè hodiè Romæ extrúcta ecclesiâ custódit].

LECTIO III.

De Epístolâ primâ S. Clementis ad Corínthios.

(§. 7, 21 et 38.)

HÆC, dilécti, non tantum ut vos admoneámus, scribimus; sed étiam ut nos ipsi commonefaciámus; in eódem enim stádio versámur, et certâmen idem nobis impósitum est. Quocircâ relinqúamus inânes et vanas curas, atque veniámus ad gloriósam et venerábilem sanctæ vocatiónis nostræ regulam..... Dóminum Jesum Christum, cujus Sanguis pro nobis datus est, venerémur. Præpósitos nostros revereámur: Senióres nostros honorémus; júvenes doceámus

disciplinam timoris Dei. Uxores nostras ad id quod bonum est, corrigamus..... Liberi nostri disciplinæ Christi participes sint; discant quid humilitas apud Deum valeat, quid casta charitas apud Deum possit; quomodo timor ejus bonus est ac magnus, et servans omnes qui in ipso sanctè versantur in purà mente. Scrutator enim est cogitationum et consiliorum mentis... Servetur itaque totum corpus nostrum in Christo Jesu, et unusquisque proximo suo subiciatur, juxta gratiæ donum ipsi assignatum. Fortis ne contumelia afficiat imbecillum; imbecillis verò fortem revereatur; dives pauperi largiatur; pauper verò gratias agat Deo, quod ei dederit per quem inopia ejus suppleatur. Sapiens ostendat sapientiam suam, non in verbis, sed in bonis operibus; humilis non sibi testimonium ferat; sed sinat ut alter ipsi perhibeat testimonium; qui carne castus est, ne insolenscat, sciens alium esse qui ei continentiam donat.

IN VESPERIS, fit Commem. S. Chrysogoni, Martyris, Ant. Qui vicerit..., V. Justus..., ut in Communi unius Mart. pag. viij.

Oratio, Deus, qui beatum..., pag. xij.

Deinde S. Anastasiæ, Viduæ et Mart. Ant. Deus..., V. Factus es..., ut in Communi SS. Mulierum, p. lvj. Oratio, Deus, cujus gratia..., pag. lx.

DIE XXIV.

IN FESTO

SANCTI CHRYSOGONI,
MARTYRIS.

Simplex.

De Communi unius Martyris, pag. viij.

LECTIO III.

(Apud Baron. et Tillem.

CHRYSOGONUS post longa vincula et carceres, Romæ pro Christi confessione, biennio toleratus, jubente Diocletiano, Aquileiam perductus, postquam ejusdem nec blanditiis, nec minis à proposito deterreri potuit, ad aquas Gradatas securi percussus est. Corpus ejus in mare projectum, non multò post inventum Zóilus Præbyter sepelivit in ædibus suis. Vetus est Romæ titulus sancti Chrysogoni, cujus nomen jam à primis temporibus Cānoni Missæ insertum quotidie ad altare recitatur. ¶ Eodem die fit memoria sanctæ Anastasiæ Romænæ, quæ à sancto Chrysogono in fide erudita est. Orbata viro, cum fa-

cultates omnes pauperibus erogasset, et sanctum Chrysogonum, in vinculis coniectum, per biennium alimoniis fovisset, audita ejus morte, accurrit Aquileiam; ut corpori ejus, quod à Zoi-lo Presbytero sublatum servabatur, dignam sepulturam procuraret; undè in Illyricum et Macedoniam usque progradiens, ut Christi confessoribus et martyribus sedulam operam impenderet; à multis præsidiibus et præfectis vexata, tandem post menses à Chrysogoni morte tridecim, in ora Illyridis maritimam martyrium consummavit. Ejus nomen quotidie in Romanam Ecclesiam, in altaris sacrificio, commemoratur.

IN LAUDIBUS, *fit Commem.*
S. Anastasia, Ant. Supra modum mirabilis..., *ψ.* Adhæsit anima..., *Orat.* Deus, cujus gratia..., *ut in Communi, pag. lx.*

Vesperæ de Festo sequenti.

DIE XXV.

IN FESTO

SANCTÆ CATHARINÆ,
 VIRGINIS ET MARTYRIS.

Semiduplex.

De Communi Virginum Martyrum, pag. xlvij.

Pridie IN VESPERIS, Oratio, Deus, qui inter cætera..., pag. liij.

LECTIO II.

(*Ex Hist. Eccles. apud Fleury, l. 55.*)

CATHARINÆ seu Ecatherines virginis et martyris memoriam singulari cultu jampridem veneratur Orientalis Ecclesia; ejusque corpus in Sinâ, Arabiæ monte, religiosè servatur. Paulus Latriensis, nobilis Anachoréta, qui medio sæculo decimo obiit, ejus festum diem summam imprimis solemnitate celebrabat. Sequenti sæculo, Simeon, in monte Sinâ monachus, consuetam Richardi, Normanniæ ducis, eleemosynam quæsiturus, Rotomagum venit; ac secum allatas beatæ Catharinæ reliquias, in monasterio, supra montem urbi vicinum ædificato, deposuit. Indè cæpit beatæ Martyris cultus per Gallias propagari. Obiit Simeon anno millésimo tricésimo quinto, apud Tréviros reclusus, et inter Sanctos colitur. [Extabat olim Abbavillæ ecclesia Parochialis Deo sub nomine sanctæ Catharinæ jam à duodécimo sæculo dicata].

LECTIO III.

Ex libro sancti Cypriani, Episcopi et Martyris, de disciplina et habitu Virginum.

(*Edit. Baluz. an. 1726.*)

NEMINEM Christianum decet, et maxime virgi-

nem non decet claritatem ullam computare carnis et honorem; sed solum appetere sermonem Dei, et bona in æternum mansura complēti. Aut si in carne sit gloriandum, tunc planè, quandò in nòminis confessione cruciatur; quandò fòrtior fémīna viris tórquēntibus invenitur; quandò ignes, aut cruces, aut ferrum, aut béstias patitur, ut coronetur. Illa sunt carnis pretiosa monilia, illa corporeis ornāmēta meliōra.

IN VESPERIS, *fit Commemoratio S. Blithmundi, Abbatis, Ant.* Egrédere de cognatione..., *Ÿ.* Potens in terrā erit..., *ut in Comuni SS. Abbatum, pag. xxxiv. Oratio, Intercessio nos, quæsumus, Dómine..., pag. xxxviii.*

DIE XXVI.

IN FESTO

SANCTI BLITHMUNDI,

ABBATIS.

Simplex.

De Comuni SS. Abbatum, pag. xxxv.

LECTIO III.

(*Apud Mabill. sæc. Benedictic. 2.*)

BLITHMUNDUS, nóbilis Delphinas, cūm adolēscens membris ómnibus captus esset, in Vimácum ad sanc-

tum Valaricum, cujus fama universam Gálliam pervaserat, delátus est et ejus precibus sanátus; cujus beneficii non ímmemor, impetrávit ut inter mónachos Valarici discipulos admitteretur. Extincto Valarico, Blithmúndus mónachis præfēctus est, quibus ob bella aliis aliò dissipátis, in Italiā se cōtulit ad sanctum Attalam, abbātem monasterii Bobiēnsis, quod sanctus Columbānus, sancti Valarici quondam magister, ædificarat. Post aliquot annos ibi exáctos, bellis in Vimáco compósitis, ad sepulcrum óptimi magistri rédiit. Quod cūm vépribus et spinis horrere vidisset, loco repurgáto, cellulam ædificávit, in quā annos aliquot vitam eremíticā egit. Cūm mirácula non pauca éderet, multi, vitæ monásticæ stúdio, ad eum concurrerunt, eúmque, constrúcto monasterio, abbātem elegérunt. Ibi Blithmúndus cum suis mónachis vitam Angelis quā simíllimā degit; quasdam antiquæ superstitionis reliquias sústulit, idóla quæ residuæ erant, prostrávit. Tandem exantlátis pro Christo et animárum salutē labóribus plúrimis, ad beatam immortalitatem ábiit.

DIE XXIX.

IN FESTO

SANCTI SATURNINI,
EPISCOPI TOLOSANI ET MART.

Simplex.

*Omnia de Communi unius
Martyris, pag. vij.*

*Pridiè IN VESPERIS, Ora-
tio, Deus, cujus..., p. xij.*

LECTIO III.

(*Ex S. Greg. Turon. lib. 1.
Hist. c. 30. et Ruinart.*)

SATURNINUS à Románo Pon-
tífice unà cum sex áliis
Episcopis missus in Gállias,
et Tolósæ Póntifex consti-
tútus anno consulátûs Décii
et Grati, multos ab idólis ad
Christum convértit : dæ-
mónibus qui ibi colebántur,
ádèò terribilis, ut frustra
sacrificiis animálium evocá-
ti, orácula réddere cessá-
verint. Tàm inexpectáto
siléntio commóti Gentiles,
ímpetu facto, Saturninum
in Capitólium urbis traxé-
runt, commináti duríssi-
mam mortem, pisi, more
pátrio, diis sacra fáceret.
Quod cùm renúisset, pedes
ejus tauro alligárunť, qui
sanctum Præsulem per de-
clíves gradus Capitólii rap-
tátum, colliso cápíte, ex-
cússó cérebro, membrisque
discérptis, interémit. Exá-
nime corpus támdiù à tauro
distráctum est, quoad rupto
fune, accéptum, et ligneo

immissum féretro, mulieres
duæ in altà scrobe tumul-
tuáriò condidérunt. Invén-
tum est pósteà ab Hilário
Tolosáno, qui effóssà cir-
cùm humo, sacras véritus
reliquias commovére, tú-
mulum superimpósuit, et
oratórium extrúxit.

Vesperæ de sequenti.

DIE XXX.

IN FESTO

SANCTI ANDRÆ,
APOSTOLI.

Duplex-Majus.

*Omnia de Communi Apos-
tolorum, pag. j., exceptis
iis quæ sequuntur.*

IN I. VESPERIS.

Ad MAGNIF. Ant. 2. D.
Audiérunt (Joánnem) duo
discípuli loquéntem, et se-
cúti sunt Jesum. Erat au-
tem Andréas, frater Simó-
nis Petri, unus ex duóbus,
qui secúti fúerant eum.
(*Joan. 1.*)

*Oratio, Majestátem..., ut
infra, pag. 617.*

IN I. NOCTURNO.

*Lectiones de Scripturá oc-
currente.*

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

(*Ex Evang. Euseb. Greg.
Naz. Paulino, Greg.
Turon. et aliis.*)

ANDREAS Joánnis seu Jona
filius, Simónis, qui pós-
modum Petrus dictus est,

frater, Bethsaïdæ in Galilæa natus, unus fuit ex duobus discipulis Joannis Baptistæ, qui audiérunt eum de Jesu dicentem : [Ecce Agnus Dei]; et secuti sunt Jesum. Sciscitâti ambo ubi maneret, invitâti cômities venêre, apud quem cùm mansissent die illâ, invénit Andréas primùm fratrem suum Simónem, et dixit ei : [Invénimus Messiam], et adduxit eum ad Jesum. Ambos fratres, jam discipulos suos, nondùm tamen itinerum vitæque perpétuos sócios, cùm ámbulans post-eà Jesus juxta mare Galilææ vidisset mitténtes rete in mare, his vocávit verbis : [Veníte post me, et faciam vos fieri piscatóres hóminum]. Qui continuò, relictis rétibus, secuti vocántem, ità ei adhæsérunt et placuérunt, ut inter Duódecim, quos è discipulis suis elégit, et Apóstolos nominávit, primùm Simónem quem cognominávit Petrum, mox Andréam fratrem ejus, Matthæus et Lucas recenseant.

LECTIO V.

QUÆRENTI Christo, undè emeréntur panes, ut manducáret multitúdo máxima quæ vénerat ad eum, dixit Andréas : [Est puer unus híc qui habet panes

quinque hordeáceos et duos pisces ; sed hæc quid sunt inter tantos ?] Jesum, paucis ante Passiónem suam diébus, sedéntem in monte Olivárum contra Templum, et subversiónem Templi prædicéntem interrogavérunt separátim Petrus, et Jacóbus, et Joánnes, et Andréas : [Dic nobis quandò ista fient, et quod signum erit, quandò hæc ómnia incipient consummá-ri ?] Quos ille cùm, ne seduceréntur, monuisset, ac prænuntiáset eis bella, terræ motus per loca, et famés, inítia dolórum, subjúnxit statim : [Vidéte vos-metípsos ; tradent enim vos in conciliis ; et in synagógis vapulábitis ; et ante Præsides et Reges stábitis propter me, in testimonium illis : et in omnes gentes primùm opórtet prædicári Evangélium]. Hoc Christi præcépto Andréas, ut quod suum erat, impleret, post ejus Passiónem ac Resurrectiónem, sortitur Scýthiam ; in Epiro étiam, Acháia, et áliis Provinciis innúmeros Christo piscátus est.

LECTIO VI.

PATRAS civitátem Acháia celebrem fecit, et morte quam óbiit cruci affixus, et túmulo. Hinc Constantius circa annum trecentésimum

quinquagésimum sextum, impérii verò sui vigésimum, ut æmulam Romæ Constantinópolis Apostólicis corpóribus muniret, sanctórum Andréæ et Lucæ córpora transtulit, et unà cum corpore sancti Timóthei à se jam anno superiøre translato, in Basilicâ sanctórum Apostolorum, quam Constantinus ædificáverat, ut in eâ Imperatóres humaréntur, collocávit. Toto itinere, et per omnes vias quâ córpora sancta transiére, Divínam manum mira signa operátam fuisse refert sanctus Paulinus. Anno autem millésimo ducentésimo décimo, post Constantinópolis à Gallis captam, corpus sancti Andréæ Petrus Capuánu, Apostólicæ Sedis legátus, Amálphim in pátriam suam in regno Neapolitáno deferri curávit; ubi pio Fidélium concúrsu honorátur.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Matthæum.

(*Cap. 4.*)

In illo témpore; Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mitténtes rete in mare (erant enim piscatóres) et ait illis: Veníte post me, et

fáciam vos fieri piscatóres hóminum. At illi continuò, relictis rétibus, secúti sunt eum. Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii
Papæ.

(*Homil. 5. in Evang. habitá in Basil. S. Andree, Die natali ejus. §. 1.*)

AUDISTIS, Fratres charissimi, quia ad unius jussiónis vocem Petrus et Andréas, relictis rétibus. secúti sunt Redemptórem. Nulla verò hunc fácere adhuc miracula viderant, nihil ab eo de præmio æternæ retributiónis audierant; et tamen ad unum Dómini præceptum, hoc quod possidére videbántur, obliti sunt. Quanta nos ejus miracula vidémus? quot flagéllis affligimur? quantis minárum asperitatibus deterrémur? et tamen vocántem sequi contémnimus. In cælo jam sedet, qui de conversiône nos ádmonet: jam jugo fidei colla géntium subdidit, jam mundi glóriam stravít, jam ruínis ejus crebrescéntibus, districti sui judicii diem propinquántem denúntiat; et tamen superba mens nostra non vult hoc sponte desérere, quod quotidie perdit invita.

LECTIO VIII. (*§. 2.*)

Sed fortássè áliquis tácilis sibi cogitatióibus di-

cat : Ad vocem Dominicam utérque iste piscátor quid aut quantum dimisit, qui penè nihil hábuit? Sed hác in re, Fratres charissimi, affectum debémus pótiùs pensáre, quàm censum. Multum reliquit, qui sibi nihil retinuit : multum reliquit, qui quantumlibet parum, totum deseruit. Certè nos et hábita cum amore possidémus, et ea quæ minimè habémus, ex desiderio quærimus. Multum ergo Petrus et Andréas dimisit, quandò utérque étiam desideria habéndi dereliquit.

LECTIO IX. (§. 4.)

QUIA ergò, Fratres charissimi, beáti Andréas Apóstoli Natalitia celebrámus, debémus imitari quod cólimus. Osténdat nostræ obséquium devotiónis, immutatæ solémnitas mentis : despiciámus quæ terréna sunt : relictis temporálibus, mercémur æténa. Si autem necdum possumus relinquare própria, saltem non concupiscámus aliéna. Si necdum mens nostra accénditur igne charitátis, in ambitione suâ hábeat frenum timóris ; ut profectus sui pássibus vegetáta, dum ab alienórum appetitu compéscitur, quandóque ad

própria contemnenda perducatur, adjuvante Dómino nostro Jesu Christo.

Ad BENEDIC. Ant. 7. d. Invénit (Andréas) primùm fratrem suum Simónem, et dicit ei : Invénimus Mesíam (quod est interpretatum Christus). Et addúxit eum ad Jesum. (*Joan. 1.*)

Oratio.

MAJESTATEM tuam, Dómine, suppliciter exorámus, ut sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxitit prædicátor et rector, ità apud te sit pro nobis perpétuus intercëssor ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit...

Ad MAGNIF. Ant. 8. c. Vidit (Jesus) Simónem et Andréam fratrem ejus, mitténtes rétia in mare ; et dixit eis : Venite post me, et fáciam vos fieri piscátóres hóminum. Et prótinus, relictis rétibus, secúti sunt eum. (*Marc. 1.*)

Oratio, Majestátem..., ut suprà.

Fit Commem. de S. Eligio Episcopo, Ant. Ipsum elógit..., ✠. Elógit Dóminus..., *ut in Communi Pontificum, pag. xxj.*

Orat. Deus, qui beátum..., ut infrà.

FESTA DECEMBRIS.

DIE I.

IN FESTO

SANCTI ELIGII,

NOVIOMENSIS EPISCOPI.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum, pag. xxj, exceptis iis quæ sequuntur.

LECTIO II.

(Ex Vita S. Eligii, auctore S. Audoeni ejus coætaneo.)

ELIGIUS Lémovix, aurifaber industrius, relictâ patriâ, Parisios se contulit; ubi peritiæ suæ famâ Clotário secundo innôuit. Sanctioris vitæ desiderio accensus, omnium ab adolescentiâ delictorum exomologessim fecit coram Sacerdote, et gravem poenitentiam perégit. Ex eo tempore, in ópera pietatis omni stúdio incúbuit; nam étiam cùm artem exercébat, subindè in Sacros códices intendébat óculos; ità ut mens Deo vacáret, dùm manus úsibus serviébat humánis. Quidquid verò arte suâ comparábat, illud totum fovéndis egénis, et captívis, rerum étiam sibi necessariarum dispéndio, rediméndis, erogábat. Hinc tantus ad eum fiébat páuperum concúrsus,

ut quærénti domum Eligii dicerétur: Ubi páuperum cœtum conspéxeris, illic et Elígium repéries. Intra domum autem vacábat orationi cum familiáribus, qui diù noctúque in ejus cámarâ Canónicum cursum solémniter adimplébant. Vária ejus hortátu et impénsis extrúcta sunt Templá et Monastéria. Plúrimas étiam divérsis tempóribus, auro, argénto, et gemmis, Sanctórum capsas aut túmulos miro artificio decorávit.

LECTIO III.

DE Ecclesiæ disciplinâ solícitus, simoníacam labem, quæ altas in Gállia égerat radices, junctis cum sancto Audoeni stúdiis, extirpávit; et utérque perfécit, ut nullus Episcopus deinceps eligerétur, nisi qui integritáte morum cæteris præfulgéret. Multis in Ecclesiám méritis clarus, mórtuo Achário, Diocési Novioménsi præpósitus est. Cavit tamen ex usu Cánónum, ne sibi priùs manus imponeréntur, quàm sub normâ Clericátus áliquod tempus exegisset. Quo transácto, Presbýteris adscriptus est à Deódato Ma-

tisonénsi. Tùm Rotómagi unà cum sancto Audoéno, Dominicâ ante Litánias, mensis Máii vigésimâ primâ, in Episcopum est consecratus. In eo Ordine; non modò salutí gregis sibi commissi consúlit; sed et Flandros ac Frísios, aliósque ad Septentríonem pópulos, non sine magno labóre et vitæ discrímíne, ad Christum addúxit. Sedit in Concílio Cabilonénsi sub Clodovéo secúndo. Multa præclárè scripsit; et váriis miráculis clarus, Noviómi obiit septuagénarius, anno salutis sexcentésimo quinquagésimo nono. Ejus funus regina Bathildis pédibus, nec sine lácrymis cum liberis et totâ familiâ prosecúta est.

Oratio.

DEUS, qui beátum Eli-gium, Confessórem tuum atque Pontíficem, misericórdiæ viscéribus implevísti, quæsumus ut quem tuâ grátiâ páuperum patrem effecísti, benignum pro nobis intercessórem júgiter esse largiáris; Per Dóminum nostrum...

In II. VESPERIS, fit Commem. S. Judoci, Presb. et Erem. Ant. Habitábit..., V. Pinguéscent..., ut in Communi, pag. xxxv. Oratio, Deus, pro cujus..., ut infra.

DIE II.

IN FESTO

SANCTI JUDOCI,

PRESBYTERI ET EREMITÆ.

Simplex.

Omnia de Communi Anachoretarum, pag. xxxv., exceptis iis quæ sequuntur.

AD MATUTINUM.

Ant. V. et R/R/. ut in I. Noct. de Communi Anachoretarum, pag. xxxv.

LECTIO III.

(Apud Mab. sæc. Bened. 2.)

JUDOCUS, Juthaélis Armoricorum regis filius, patriâ clàm excéssit, ne delatum à Judicaile fratre regnum suscipere cogerétur; et Parisios venit. Indè se recépít in quamdam Pontivi solitúdinem; ubi ab Haimóne Duce, quem fortè óbviū habúerat invitátus, apud ipsum septem annis mansit; ejúsque hortátu, Présbyter factus, órdisinis sui ministério in ejus capellâ functus est; Ursínúmque Ducis filium è sacro fonte suscepit. In erémum pósteà Brahicénsem, Altéiæ rivulis úndiquè circúmdatam secéssit, in quâ octo annis mundo ignótus delituit. Deíndè Rumacénsem pétíit erémum prope Altéiam, ubi diù flóruit Abbátia sancti Judoci in némore, quæ et Dommartinén-sis dicebátur. Post annos tré-

decim in aliam solitudinem, Oceánum versùs, non procul à Quántiæ óstio, se cón- tulit. Non ità multò pòst, Romam péregrè proféctus est; undè allátas reliquias depósuit in novà ecclésià ab Haimóne Duce ædificatà, et in honórem sancti Martini Deo consecratà. Tandem multis clarus miráculis, óbiit in suà cèllulà circa finem séptimi sàculi. Hujus reliquias Guarínus et pòsteà Theobáldus, Ambianórum Antistites, recognovérunt. Porro ea cella in quà óbiit

Judócus, jàm ab oclávo sà- culo facta est ejúsdem nó- minis monastérium, cujus curam Alcuino, præceptóri suo, Cárolus magnus deman- dávit.

Oratio.

DEUS, pro cujus amóre, beátus Judócus terréni principátûs glóriam fúgiens, perfectionis Evangélicæ vi- am ingrèssus est, ejus nobis intercessióne tribue, ut spre- tis mundi illécebris, Chris- tum sequi valeámus; Qui tecum vivit et regnat in uni- tate Spíritûs...

COMMUNE SANCTORUM.

COMMUNE APOSTOLORUM.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 1. g. Qui sunt isti qui tñt nubes volant, et quasi columbæ ad fenêstras suas ? (*Is. 60.*)

Ant. 2. D. Isti sunt, quos misit Dñminus, ut perambularent terram. (*Zach. 4.*)

Ant. 6. F. Vocabuntur fortes justitiæ, plantatio Dñmini ad glorificandum. (*Is. 61.*)

Ant. 7. d. Ascendent salvalores in montem Sion; et erit Dñmino regnum. (*Abd. v. 21.*)

Ant. 8. G. Edificabunt deserta à sæculo, et ruinas antiquas erigent, et instaurabunt civitates dissipatas. (*Is. 61.*)

CAPITULUM. (*Is. 66.*)

HÆC dicit Dñminus : Annuntiabunt glóriam meam gentibus, et addúcent omnes fratres vestros de cunctis gentibus donum Dñmino.

In Duplicibus secundæ Classis et suprà,

R. Dicit discipulis Jesus : Ego dico vobis : Leváte

óculos vestros, et vidéte regiones, quia albæ sunt jam ad messem; et * Qui metit, mercédem accipit, et congregat fructum in vitam ætérnam. †. Semináte et metite : quod salvátum fúerit, faciet fructum. * Qui metit, mercédem... Glória... * Qui... (*Joan. 4. Is. 37.*)

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

CŒLESTIS aulæ Príncipes,
Sacri duces exercitûs,
Bissena mundi lúmina,
Olim futuri júdices,

MERSIS gravi caligine
Per vos dies renáscitur :
Quos vanus error lúserat,
Illústrat ipsa VÉRITAS.

NON vi, nec armis militum,

Fandi nec ullis artibus,
Verbo sed irrisæ Crucis
Christo rebélles súbditis.

QUIBUS gemébat súbditus,
Rumpuntur orbis víncula :
Jam gaudet, excússo jugo,
Liber Dei sub légibus.

VULGATA terris ómnibus
Per vos Dei mystéria;
Sic vestra terris ómnibus
Præclára facta pérsonant.

UNI sit et trino Deo
Suprema laus, summum
decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocavit gloriæ.
Amen.

¶ Annuntiabitur Dómino
generatio ventúra; R. Et
annuntiabunt cœli justitiam
ejus pópulo qui nascétur.
(Ps. 21.)

Ad MAGNIF. Ant. 7. c.
Ignobilia mundi et contemp-
tibia elégit Deus, et ea
quæ non sunt, ut ea quæ
sunt, destrúeret; ut non
gloriétur omnis caro in con-
spéctu ejus. (1. Cor. 1.)

Oratio, ut in Proprio.

AD MATUTINUM.

· *Invitat.* Apostolorum Ma-
gistrum et Dóminum, * Ve-
nite, adorémus. (Joan. 13.)

Psal. Venite..., pag. 2.

HYMNUS. (Santol. Vict.)

SUPREME, quales, Arbiter,
Tibi ministros éligris,
Tuas opes qui vilibus
Vasis amas committere!

Hæc nempè plena lúmine
Tu vasa frangi præcipis:
Lux indè magna rumpitur,
Ceu, nube scissâ, fúlgura.

Torum per orbem nuntii,
Nubes velut, citi volant:
Verbo graves, Verbo Deo,
Tonant, corúscant, pér-
pluunt.

CHRISTUM sonant, versæ
ruunt
Arces supérbæ, dæmonum:

Circum tubis clangéntibus,
Sic versa quondam mœnia.
Fac, Christe, cœlestes
tubæ

Somno graves nos éxi-
tent;

Accensa de te lúmina
Pellant tenébras méntium.

UNI sit et trino Deo
Suprema laus, summum
decus,

De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocavit gloriæ.

Amen.

*Psalmi de Feriâ, nisi ali-
ter notetur.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Erat Jesus per-
nóctans in oratióne Dei;
et, cùm dies factus esset,
vocavit discipulos suos.
(Luc. 6.)

Ant. 5. a. Elégit duóde-
cim ex ipsis, quos et Após-
tolos nominávit. (Luc. 6.)

Ant. 6. F. Dedit illis vir-
tutem et potestatem super
omnia dæmónia, et ut lan-
guóres curárent; et misit
illos prædicáre regnum Dei.
(Lyc. 9.)

¶ Constitues eos princi-
pes super omnem terram:
R. Mémoires erant nóminis
tui, Dómine. (Ps. 44.)

Pater noster...

*Benedictiones habentur
ante Psalterium.*

*Tres primæ Lectiones de
Scripturâ occurrente, nisi
aliter notetur.*

R. j. Non vos me elegistis ; sed ego elégi vos , et pósui vos , ut eátis et fructum afferátis , * Et fructus vester máneat. *¶* Ego levávi manum meam ; ut vos , montes Israel , germinétis , et fructum afferátis pópulo meo. * Et fructus... (*Joan. 15. Ezech. 36.*)

R. ij. In viam géntium ne abiériis ; sed pótius * Ite ad oves , quæ periérunt , domûs Israel. *¶* Dispérsæ sunt oves meæ , eo quòd non esset pastor ; et factæ sunt in devoratióem. * Ite... (*Matt. 10. Ezech. 34.*)

R. iij. Eccè ego mitto vos sicut oves in médio lupórum : * Estóte ergò prudentes sicut serpéntes , et simplices sicut colúmbæ. *¶* Ex ore Dómini prudentia et sciéntia ; et próteget gradiétes simplicitér. * Estóte ergò... Glória... * Estóte... (*Matth. 10. Prov. 2.*)

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Quod dico vobis in ténebris , dicite in lumine ; et quod in aure audíitis , prædicáte super tecta. (*Matth. 10.*)

Ant. 1. g. Qui vos audit , me audit , et qui vos spernit , me spernit ; qui autem me spernit , spernit eum qui misit me. (*Luc. 10.*)

Ant. 8. c. Dico vobis amicis meis : Ne terreámini ab

his qui occidunt corpus , et post hæc non habent ámpliùs quid fácient. (*Luc. 12.*)

¶ Eruct eos Dóminus à peccatóribus , et salvábit eos ; R. Quia speravérunt in eo. (*Ps. 36.*)

Pater noster...

Benedictiones habentur ante Psalterium.

Tres Lectiones , ut in Proprio Sanctorum.

R. iv. Mementóte sermónis mei , quem ego dixi vobis : * Non est servus major dómīno suo : si me persecúti sunt , et vos persequéntur. *¶* Locúti sunt advérsùm me linguâ dolósâ , et sermónibus ódii circumdédérunt me. * Non est servus... (*Joan. 15. Ps. 108.*)

R. v. Nolíte timére oppróbrium hóminum , et blasphemias eórum ne metuátis ; * Salus autem mea in sempitérnum erit. Ego , ego ipse consolábor vos. *¶* Tradémini à paréntibus et amicis , et morte afficient ex vobis ; et éritis ódio ómnibus propter nomen meum. * Salus... (*Is. 51. Luc. 21.*)

R. vj. Cùm tradent vos , nolíte cogitare quómódò aut quid loquámini ; * Non enim vos estis qui loquimini , sed Spíritus Patris vestri , qui lóquitur in vobis. *¶* Spíritus meus erit in médio vestráum , nolíte timére. * Non

enim... Glória... * Non enim vos... (*Matth. 10. Agg. 2.*)

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Quicumque voluerit inter vos major fieri, sit vester minister, sicut Filius hominis non venit ministrari, sed ministrare. (*Matth. 20.*)

Ant. 2. D. Ego Dominus et Magister exemplum dedi vobis; ut, quemadmodum ego feci vobis, ita et vos faciatis. (*Joan. 13.*)

Ant. 8. G. Cum feceritis omnia quæ præcepta sunt vobis, dicite: Servi inutiles sumus; quod debuimus facere, fecimus. (*Luc. 17.*)

✠. Non nobis, Domine, non nobis; *R.* Sed nomini tuo da gloriam. (*Ps. 113.*)

Pater noster...

Benedictiones habentur ante Psalterium.

Evangelium et Homilia, ut in Proprio Sanctorum.

R. vij. Ecce dedi vobis potestatem super omnem virtutem inimici; * Verumtamen in hoc nolite gaudere; gaudete autem quod nomina vestra scripta sunt in cælis. ✠. Dabo vos in nomen et in laudem omnibus populis terræ. * Verumtamen... (*Luc. 10. Soph. 3.*)

R. viij. Vos estis qui permansistis mecum in temptationibus meis; * Et ego dispono vobis, sicut disposuit

mihi Pater meus, regnum. ✠. Disposui testamentum electis meis. * Et ego... (*Luc. 22. Ps. 88.*)

R. ix. In regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suæ, * Sedebitis et vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel. ✠. Iudicium sedebit; ut potestas et magnitudo regni detur populo sanctorum. * Sedebitis... Glória... * Sedebitis... (*Matth. 19. Dan. 7.*)

Te Deum...

AD LAUDES.

Psalmi de Feriali.

Ant. 6. F. Jesus locutus est undecim Discipulis, dicens: Data est mihi omnis potestas in cælo et in terrâ: euntes ergo docete omnes gentes. (*Matth. 28.*)

Ant. 8. c. Prædicæ Evangelium omni creaturæ: baptizantes eos, docentes servare omnia quaecumque mandavi vobis. (*Marc. 16. Matth. 28.*)

Ant. 8. G. Quorum remisistis peccata, remittuntur eis; et quorum retinueritis, retenta sunt. (*Joan. 20.*)

Ant. 1. g. Accipietis.

CANTICUM. (*Is. 52.*)

QUAM pulchri super montes pedes annuntiantis et prædicantis pacem, * annuntiantis bonum,

Prædicantis salutem,

dicéntis Sion : Regnabit
Deus tuus !

Vox. speculatórum tuó-
rum : * levavérunt vocem ,
simul laudábunt ;

Quia óculo ad óculum
vidébunt , * cùm convérterit
Dóminus Sion.

Gaudéte et laudáte simul ,
desérta Jerúsalem ; * quia
consolátus est Dóminus pó-
pulum suum , redémit Jerú-
salem.

Parávit Dóminus bráchi-
um sanctum suum * in ócu-
lis ómnium géntium ;

Et vidébunt omnes fines
terræ * Salutare Dei nostri.

Glória Patri...

Ant. Accipiétis virtútem
superveniéntis Spíritus sanc-
ti in vos , et éritis mihi tes-
tes usquè ad últimum terræ.
(*Act. 1.*)

Ant. 3. a. Eccè ego vo-
biscum sum ómnibus dié-
bus usquè ad consumma-
tiónem sæculi. (*Matth. 28.*)

CAPITULUM. (*Ephes. 4.*)

CHRISTUS dedit quosdam
quidem Apóstolos , quos-
dam autem Prophétas , á-
lios verò Evangelistas , á-
lios autem Pastóres et Doc-
tóres , ad consummationem
sanctorum , in opus minis-
térii , in ædificationem cór-
poris Christi.

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

QUEM misit in terras Deus ,
Ut morte nos servet suâ ,

Amóris hic fidos sui

Vos éligit vicários.

Occisus Agnus à lupis

Vos misit agnos ad lupos :

Mores ferinos éxuunt ,

Agni repéntè de lupis.

Quæ victimárum cædibus

Tellus madébat impiis ,

Vestris eam sudóribus ,

Vestro piástis sanguíne.

Hoc rore facta pinguior ,

Quot illa fructus prótulit !

Quæ , quanta surréxit seges !

Et ista nos seges sumus.

QUAM si bonus respéxeris ,

Qui das rigátis créscere ,

Fruménta nos cœléstibus

Matúra condas hórreis.

UNI sit et Trino Deo

Supréma laus , summum

decus ,

De nocte qui nos ad suæ

Lumen vocávit glóriæ.

Amen.

✠. Annuntiáte inter gen-
tes glóriam Dómini , R. In

ómnibus pópulis mirabilia

ejus. (*Ps. 95.*)

Ad BENEDIC. *Ant.* 8. G.

Jàm non dicam vos servos ,

quia servus nescit quid fáciat

Dóminus ejus ; vos autem di-

xi amicos , quia ómnia quæ-

cúmque audiivi à Patre meo ,

nota feci vobis. (*Joan. 15.*)

Oratio , ut in Proprio.

Ad Horas , Antiphonæ su-

muntur ex Laudibus , quar-

tá prætermisâ , et dicuntur

Psalmi de Feriâ ; et sic in

omni alio Communi.

AD PRIMAM.

Ant. Jesus.*Capitulum*, Regi sæculorum...*In Duplicibus secundæ classis et suprâ, ac per Octavas, in R/R. brevibus adduntur duo Allelûia; et sic in omni alio Communi.**CANON, ut habetur post Lectiones de Scripturâ occurrente; et sic in omni alio Communi. Cætera, ut in Psalterio.*

AD TERTIAM.

Ant. Prædicâte.*CAPITULUM. (Rom. 1.)***P**ER Jesum Christum accēpimus grātiā et Apostolātum, ad obediendum fidei in omnibus gentibus pro nōmine ejus.*R. breve.* In omnem terram * Exivit sonus eorum. *R.* In omnem...*ψ.* Et in fines orbis terræ verba eorum. * Exivit... Glória... *R.* In omnem... (*Ps. 18.*)*ψ.* Non sunt loquēlæ neque sermōnes, *R.* Quorum non audiātur voces eorum. (*Ps. 18.*)*Oratio, ut in Proprio; et sic in aliis Horis.*

AD SEXTAM.

Ant. Quorum remisēritis.*CAPITULUM. (2. Cor. 5.)***P**OSUIT in nobis Deus verbum re conciliatiōnis. Pro Christo ergo legatiōne fungimur, tanquā Deo ex-

hortānte per nos. Obsecrāmus pro Christo, reconciliāmini Deo.

R. br. Venite * Et vidēte ōpera Dōmini; *R.* Venite... *ψ.* Quæ pōsuit prodigia super terram. * Et vidēte... Glória Patri... *R.* Venite... (*Ps. 45.*)*ψ.* Subjēcit pōpulos nobis, *R.* Et gentes sub pēdibus nostris. (*Ps. 46.*)

AD NONAM.

Ant. Ecce ego.*CAPITULUM. (Ephes. 2.)***J**AM non estis hōspites et ādvenæ; sed estis cives sanctorum et domēstici Dei. superædificāti super fundamētum Apostolorum et Prophetarum, ipso summo angulāri lapide Christo Jesu.*R. br.* In convertēdo Dōminus captivitātē Siou, * Facti sumus sicut consolāti. *R.* In convertēdo... *ψ.* Magnificāvit Dōminus facere cum eis. * Facti sumus... Glória... *R.* In convertēdo... (*Ps. 125.*)*ψ.* Magnificāvit Dōminus facere nobiscum; *R.* Facti sumus lætāntes. (*Ps. 125.*)

AD II. VESPERAS.

*Psalmi FERIALES.**Ant. 1. J.* Salūtem de qua exquisiērunt Prophætæ, evangelizavērunt, Spīritu sancto misso de cœlo. (1. *Petr. 1.*)

Ant. 2. D. Loquebántur verbum Dei cum fidúciâ, et virtúte magnâ reddébant testimónium resurrectionis Jesu Christi. (*Act. 4.*)

Ant. 3. a. Magnificábat eos pópulus : augebátur credéntium in Dómino multitúdo. (*Act. 5.*)

Ant. 5. C. Ibant gaudéntes, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati. (*Act. 5.*)

Ant. 4. f. Prædicavérunt ubiquè, Dómino cooperánte, et sermónem confirmánte sequéntibus signis. (*Marc. 16.*)

CAPITULUM. (Act. 5.)

PER manus Apostolorum fiébant signa et prodigia multa in plebe.

Hymnus, Cœléstis aulæ Príncipes..., *ut in primis Vesperis*, pag. j.

✠. Nimis honorificáti sunt amici tui, Deus; R. Nimis confortátus est principátus eórum. (*Ps. 138.*)

Ad MAGNIF. Ant. 5. C. In fundaméntis duódecim civitátis sanctæ Jerúsalem nómina duódecim Apostolorum : cláritas Dei illuminávit eam, et lucérna ejus est Agnus. (*Apoc. 21.*)

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 1. D. Si quis venit ad me, et non odit ánimam suam, non potest meus esse discipulus. (*Luc. 14.*)

Ant. 4. E. Qui confitébitur me coram hominibus, confitébor et ego eum coram Patre meo, qui in cœlis est. (*Matt. 10.*)

Ant. 2. D. Qui perdiderit ánimam suam propter me et Evangélium, salvam faciet eam. (*Marc. 8.*)

Ant. 3. a. Hæc est grátia, si propter Dei consciéntiam sústinet quis tristitias, pátiens injústè. (*1. Pet. 2.*)

Ant. 8. G. Usquè in tempus sustinébit pátiens; et póstea reddítio jucunditátis. (*Eccli. 1.*)

• **CAPITULUM. (Apoc. 3.)**

QUI vicerit, vestiétur vestiméntis albis, et non delébo nomen ejus de libro vitæ, et confitébor nomen ejus coram patre meo et coram Angelis ejus.

In Duplicibus secundæ Classis et suprâ,

R. Beátus vir, qui suffert tentationem; quóniam, *Cùm probátus fúerit, † Accipiet coronam vitæ, quam repro-mísit Deus diligéntibus se. ✠. Pro certo habet omnis qui

te colit, Dómine, quòd vita
ejus, si in probatióne fúerit,
coronábitur. * Cùm... Gló-
ria Patri.... † Accípiet....
(*Jac. 1. Tob. 3.*)

HYMNUS. (*Sant. Vict.*)

Ex quo, salus mortálium,
Fluxit sacer Dei cruor,
Homo redéptus æmulum
Deo litávit ságuinem.

Non jám crucis Christi pu-
det ;

Quia surgit ingens glória,
Deum fatéri mórtuum ,
Pro mórtuo mori Deo.

Hoc iste plenus spíritu ,
Ridet minas , ridet neces ;
Tuâque fretus dexterâ
Tibi , Redéptor, militat.

PARATA spectans præmia ,
Secúrus ad pænas volat ;
Sic pugnat, ut speret mori,
Et morte mortem vincere.

Unus tot armátas manus
Stupénte lassat júdice ;
Et tortus ipsis qui cadit,
Torquéntibus fit fórtior.

DA, Christe, tanti militis
Æquáre facta fórtia :
Da sustinére pro tuo
Quodcúmque durum nó-
mine.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æterne Fili, par Patri ,
Et par utrîque Spírítus,
Tibi , Deus , sit glória.

Amen.

℣. Justus, cùm ceciderit,
non collidétur ; ℞. Quia Dó-
minus supponit manum su-
am. (*Ps. 36.*)

Ad MAGNIF. Ant. 3. a.
Qui vicerit, dabo ei sedére
mecum in throno meo ; si-
cut et ego vici, et sedi cum
Patre meo in throno ejus.
(*Apoc. 3.*)

Oratio, ut ad Laudes ,
pag. xij, nisi sit propria.

Si eodem die occurrat
Commemoratio alterius Mar-
tyris, fiet per Ant. ad Be-
nedictus, et ℣. ex Laudibus,
cum Oratione in Proprio SS.
designatâ ; quod servatur in
omni alio Communi.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum, qui dat
vincénti manna abscondi-
tum , * Veníte , adorémus.
(*Apoc. 2.*)

Psal. Veníte..., pag. 2.

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

FELIX morte tuâ, qui cru-
ciátibus
Cœlo difficilem rumpere a-
mas viam,
Et signâre cruóre,
Quam Christo déderas, fi-
dem.

PœNIS victa quibus deficeret
fides ?

Tu pœnas ávidâ mente præ-
occupas :

Cui non sùfficit una ,
Ambis innúmeras neces.
Te pro lege suâ magnáni-
mum mori,

Te Christus púgilem spec-
tat ab æthere :

Ne succumbere possis ,
Tecum prælia sústinet.

Et nos delicias vana per
otia,
Gens infida Deo, quærimus
anxii :

Quid torpemus ? Inertes
Sanguis Martyris excitat.
SEMPER máxima laus ingé-
nito Patri ;
Semper laus génito máxima
Filio ;

Sacri nexus amoris,*
Sit laus par tibi, Spiritus.
Amen.

Psalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Bonus Dóminus,
et confortans in die tribula-
tiónis, et sciens sperantes
in se. (*Nahum, 1.*)

Ant. 3. c. Qui confidit in
Dómino, et erit Dóminus fi-
dúcia ejus, non timébit, cum
vénerit æstus. (*Jer. 17.*)

Ant. 2. D. In tentatióne
Deus illum conservábit et
liberábit à malis. (*Eccl. 33.*)

¶ Parátum cor ejus spe-
râre in Dómino : R. Con-
firmátum est cor ejus, non
commovébitur. (*Ps. 141.*)

*Lectiones de Scripturâ oc-
currente.*

R. j. Probávit me Dómi-
nus quasi aurum quod per
ignem transit : * Vestigia
ejus secútus est pes meus ;
viam ejus custodívi et non
declinávi ex eâ. ¶ Omnia
detriméntum feci ad cognos-
céndum Christum et socie-
tatem passiónum illius, con-

figurátus morti ejus : * Ves-
tigia... (*Job, 23. Philip. 3.*)

R. ij. Certámen forte de-
dit illi Dóminus, * Ut vín-
ceret et sciret quóniam óm-
nium poténtior est sapiéntia.
¶ Confortátus est fide,
dans glóriam Deo, * Ut vín-
ceret... (*Sap. 10. Rom. 4.*)

R. iij. Custodívit illum
Dóminus ab inimícis : * Des-
céndit cum illo in foveam,
et † In vinctulis non dereli-
quit illum. ¶ Erat Deus cum
eo, et eripuit eum ex óm-
nibus tribulatióibus ejus.
* Descéndit... Glória... † In
vinctulis... (*Sap. 10. Act. 7.*)

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Non mihi con-
tingat párcere animæ meæ
in omni témpore tribulatió-
nis. (*1. Mach. 13.*)

Ant. 6. F. Víncula et tri-
bulatióes me manent ; sed
nihil horum véreor. (*Act. 20.*)

Ant. 1. g. Non fácio ani-
mam meam pretiosiorem
quàm me ; dummòdò con-
súmme cursum meum.
(*Act. 20.*)

¶ In Deo sperávi, R. Non
timébo quid fáciat mihi ho-
mo. (*Ps. 55.*)

*Lectiones, ut in Proprio
Sanctorum.*

R. iv. Pláceo mihi in in-
firmitátibus meis, in con-
tuméliis, in necessitatibus,
in persecutióibus, in au-

gústiis pro Christo; * Cùm enim infirmor, tunc potens sum. *¶* In Dómino sperans non infirmabor. * Cùm... (2. Cor. 12. Ps. 25.)

R. v. Ego non solùm alligári, sed * Et mori parátus sum propter nomen Dómini Jesu. *¶* Ego ánimam et corpus meum trado pro pátriis légibus. * Et mori... (Act. 21. 2. Mach. 7.)

R. vj. Secúndum expectatióem et spem meam, in nullo confúndar; sed * Magnificábitur Christus in corpore meo, sive per vitam, sive per mortem. *¶* E cœlo membra ista possídeo; sed propter Dei leges, hæc ipsa despício. * Magnificábitur... Glória... * Magnificábitur... (Philip. 1. 2. Mac. 7.)

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Etsi in præsentí tempore suppliciis hóminum erípiar, manum Omnipoténtis nec vivus, nec defúctus effúgiam: quamóbrem fórtiter vitâ excedéndo, exémplum forte relínquam. (2. Mach. 6.)

Ant. 7. d. Prompto ánimo pro gravíssimis ac sanctíssimis légibus honéstâ morte perfúngar. (2. Mach. 6.)

Ant. 6. F. Si ímmolor supra sacrificium et obséquium fidei, gáudeo: idípsum et gaudéte et congratulámini mihi. (Philip. 2.)

¶ Fortitúdinem meam ad te custódiam; *R.* Quia Deus suscéptor meus es. (Ps. 58.)

Evangelium et Homília, ut in Proprio Sanctorum.

R. vij. Dómine, qui habes sanctam sciéntiam, manifestè tu scis quia, cùm à morte possem liberári, * Dñros córporis sustíneo dolóres; secúndum ánimam verò propter timórem tuum libénter hæc pátiar. *¶* Gáudeo in passiónibus, et adimpleo ea quæ desunt passiónum Christi in carne meâ. * Duros... (2. Mach. 6. Col. 1.)

R. viij. Factus es mihi adjutor, Dómine, et liberásti me * A rugiéntibus præparátis ad escam, de manibus quærentium ánimam meam, et de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me. *¶* Dóminus mihi ástitit, et confortávit me; et liberátus sum de ore leónis; * A rugiéntibus... (Eccl. 51. 2. Timoth. 4.)

R. ix. Liberávit me Dóminuſ ab omni ópere malo; * Et salvum fáciat in regnum suum cœléste. *¶* In die tribulatiónis exultábo in Deo Jesu meo: super excélsa dedúcet me victor; * Et salvum.... Glória.... * Et... (2. Tim. 4. Hab. 3.)

Te Deum...

AD LAUDES.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 8. g. Propter opus Christi usquè ad mortem accessit, tradens animam suam. (*Philip.* 2.)

Ant. 1. a. Patienter sustinens destinavit non admittere illicita propter vitæ amorem. (2. *Mach.* 6.)

Ant. 3. c. Magis eligens affligi cum populo Dei, quàm temporalis peccati habere jucunditatem, invisibilem tanquàm videns sustinuit. (*Heb.* 11.)

Ant. 2. D. Gloriosissimam.

CANTICUM. (*Eccli.* 51.)

CONFITEBOR tibi, Dómine rex, * et collaudábo te Deum salvatórem meum.

Confitébor nómini tuo, * quóniam adjutor et protector factus es mihi,

Et liberásti corpus meum à perditione, à láqueo linguæ iniquæ et à lábiis operántium mendácium; * et in conspéctu astántium factus es mihi adjutor;

Et liberásti me secúndum multitudinem misericórdiæ nóminis tui * à rugiéntibus præparátis ad escam,

De mánibus quæréntium animam meam, * et de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me.

Ant. Gloriosissimam mortem magis quàm odibilem

vitam compléctens, voluntariè præibat ad supplicium. (2. *Mach.* 6.)

Ant. 6. F. Hoc modo vitá decéssit, univérsæ genti memóriam mortis suæ ad exéplum virtútis et fortitúdinis derelinquens. (2. *Mach.* 6.)

CAPITULUM. (*Rom.* 8.)

FRATRES, existimo quòd non sunt condignæ passiones hujus téporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis.

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

JAM non te lacerant carnificum manus,
Inter qui récubas Cœlítuum choro:

Nunc pro cárcere cæco
Fulgéntes hábitas domos.
Non jam vincla manus, non
côhibent pedes;
Tu liber Súperúm regna
perámbulas.

Quot plagis laniátus,
Cœlo tot rádiis nites.
Nec te dira fames, nec sitis
ámpliùs

Nec probrósa premit te modò núditas:

Nunc te lúmine puro
Pascit Christus, et induit.
Sic tu Martýribus dexter
ades, Deus,

Ut quos mors périmit, glória
vindictet;

Confundisque tyránnum,
Dùm quos déprimit,
élevas.

SEMPER máxima laus ingé-
nito Patri ;

Semper laus génito máxima
Filio ;

Sacri nexus amóris ,
Sit laus par tibi , Spíritus .
Amen .

Ÿ. Cantábo , Dómine , for-
titúdinem tuam ; R. Et
exultábo manè misericór-
diam tuam . (Ps. 58.)

Ad BENEDIC. Ant. 1. D.
Bonum certámen certávi ,
cursum consummávi , fidem
servávi : in réliquo repósita
est mihi coróna justitiæ . (2.
Tim. 4.)

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus, om-
nipotens Deus, ut qui beá-
ti Mártiris tui *N.* natalitia
cólimus, intercessióne ejus,
in tui nóminis amóre robo-
rémur ; Per Dóminum nos-
trum Jesum Christum Filium
tuum, qui tecum vivit et
regnat in unitáte Spíritus
sancti, Deus, per ómnia
sæcula sæculórum.

R. Amen.

Alia Oratio.

DEUS, qui beátum Máty-
rem tuum *N.* virtúte
constántiæ in passióne ro-
borásti, ex ejus imitatio-
ne tribue pro amóre tuo prós-
pera mundi despicere, et
nulla ejus advérsa formi-
dare ; Per Dóminum nos-
trum Jesum Christum Filium
tuum, qui tecum vivit et

regnat in unitáte Spíritus
sancti, Deus, per ómnia...

Si sit Pontifex, Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne
Deus, qui in ómnium
sanctórum tuórum es vir-
túte mirábilis, da nobis
beáti *N.* festivitátem cón-
gruis honóribus et sèdulá
imitatióne celebráre, qui
Fílii tui Martyr et Póntifex,
quod ministério gessit, tes-
timónio comprobávit, et
quod prædicávit ore, con-
firmávit exémplo ; Per eúm-
dem Dóminum nostrum Je-
sum Christum Fílium tuum
qui tecum vivit et regnat
in unitáte Spíritus sancti,
Deus, per ómnia...

Alia Oratio.

DEUS, cujus grátia beá-
tum *N.* in Sacerdotem
elégit, doctrína ad prædi-
cándum erúdiit, poténtia ad
perseverándum confirmávit,
da nobis, ex ejus imitatio-
ne, pópulum Christiánum et
instrúere vivéndi exémplo,
et, cùm opus fúerit, confir-
mare patiéndò ; Per Dómi-
num nostrum Jesum Chris-
tum Filium tuum, qui tecum
vivit et regnat in unitáte
Spíritus sancti, Deus...

*Si facienda sit Commemo-
ratio alterius Martyris, set
per Ant. ad Magnificat, et
Ÿ. ex II. Vesperis ; quod
servatur in omni alio Com-
muni.*

AD PRIMAM.

Ant. Propter opus.

AD TERTIAM.

Ant. Patiënter.CAPITULUM. (2. *Tim.* 2.)

LABORA sicut bonus miles Christi Jesu ; nam et qui certat in agone, non coronatur, nisi legitimè certaverit.

R. *br.* In Deo salutàre meum : * Et glória mea.

R. In Deo... *ŷ.* Deus auxilii mei, et spes mea in Deo est.

* Et glória mea. Glória Patri... *R.* In Deo salutàre meum : Et glória mea. (*Ps.*

61.)

ŷ. Deus meus adjutor meus, *R.* Et sperábo in eum.

(*Ps.* 17.)

AD SEXTAM.

Ant. Magis éligens.CAPITULUM. (2. *Tim.* 1.)

PATIOR, sed non confundor ; scio enim cui credidi, et certus sum quia potens est depósitum meum servàre in illum diem.

R. *br.* Si consistant adversùm me castra, * Non timébit cor meum. *R.* Si consistant...

ŷ. Si exúrgat adversùm me prælium, in hoc ego sperábo. * Non timébit...

Glória... *R.* Si consistant... (*Ps.* 26.)

ŷ. Dóminus illuminátio mea et salus mea, *R.* Quem timébo ? (*Ps.* 26.)

AD NONAM.

Ant. Hoc modo.CAPITULUM. (*Tob.* 3.)

POST tempestátem, tranquillum facis, Dómine ; et post lacrymationem et fletum, exultationem infundis. Sit nomen tuum, Deus Israel, benedictum in sæcula.

R. *br.* Factus es, Dómine, * Suscéptor meus. *R.* Factus...

ŷ. Et refúgium meum in die tribulationis. * Suscéptor meus. Glória Patri...

R. Factus es... (*Ps.* 58.)

ŷ. Tu, Dómine, adjuvisti me, *R.* Et consolátus es me.

(*Ps.* 85.)

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus, Psalmi de Feriâ.

CAPITULUM. (1. *Joan.* 5.)

OMNE quod natum est ex Deo, vincit mundum ; et hæc est victória quæ vincit mundum, fides nostra.

Hymnus, Jàm non te læcerant..., ut in Laudibus, pag. xj.

ŷ. Dóminus exaudivit eum ; *R.* Et de ómnibus tribulationibus ejus salvávit eum. (*Ps.* 33.)

Ad MAGNIF. Ant. 6. F. Justum à peccatõribus liberávit Dóminus, et non dereliquit illum, et dedit illi claritatem ætérnam. (*Sap.*

40.)

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 2. D. Venit hora, ut omnis qui interficit vos, arbitretur obsequium se præstare Deo. (*Joan. 16.*)

Ant. 3. a. Injicient vobis manus suas, et persequentur, trahentes ad reges et præsidēs. (*Luc. 21.*)

Ant. 4. f. Occident vos, et eritis odio omnibus gentibus propter nomen meum. (*Matth. 24.*)

Ant. 5. C. In mundo pressuram habebitis; sed confidite, ego vici mundum. (*Joan. 16.*)

Ant. 1. D. In patientiâ vestrâ possidebitis animas vestras. (*Luc. 21.*)

CAPITULUM. (1. Petr. 4.)

SI exprobrâmini in nómine Christi, beati eritis; quóniam quod est honoris, glóriæ, et virtutis Dei, et qui est ejus Spíritus, super vos requiescit.

In Duplicibus secundæ Classis et suprâ.

R. Dignè Evangélio Christi conversâmini, et in nullo terreâmini ab adversâriis; * Quia † Vobis donatum est pro Christo, non solùm ut in eum credâtis, sed ut etiâ pro illo patiâmini. ‡. A verbis viri peccatoris

ne timuéritis: confortâmini et viriliter âgite in lege.

* Quia vobis... Glória Patri... † Vobis donatum est pro Christo.... (*Philip. 1. 1. Mach. 2.*)

HYMNUS. (Santol. Vict.)

FORTES cadendo Mártyres,
Quos empta fuso sanguine

Cœlestis ornat pûrpura,
Junctis canâmus vóci bus.

IMPLERE vos omnes decet
Passo Deo quod defuit:
Per tot neces læso Patri
Fit plena Christus hóstia.

QUEM lictor insânus sitit,
Quem cæcus effúndit furor,
Amor sacérdos pródigum
Christo cruórem cónsecrat.

Et ille mixtus sanguini,
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Orâre non cessat Deum,
Sic, Christe, robur Mártyrum,

Certâre das et vincere;
Tuosque mûnerans, tua
Æquus coronas mûnera.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æterne Fili, par Patri,
Et par utrique Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.

Amen.

‡. Multæ tribulationes
justórum; R. Et de omnibus
his liberábit eos Dóminus.
(*Ps. 33.*)

Ad MAGNIF. Ant. 8. G.
 Cùm vos óderint hómines,
 et exprobráverint propter
 Filium hóminis, gaudéte et
 exultáte; eccè enim merces
 vestra multa est in cælo.
 (*Luc. 6.*)

Oratio, ut ad Laudes,
pag. xvij, nisi sit propria.

AD MATUTINUM.

Invitat. Dóminum legítimè certántes coronántem,
 * Veníte, adorémus. (2. *Tim. 2.*)

Psal. Veníte..., pag. 2.

HYMNUS.

QUAM vincla sunt hæc fórtia,
 Quæ Mártýres Deo ligant !
 Non vita, mille non neces
 A charitaté séparant.

Vix corpus unum súfficit,
 Non est satis semel mori;
 Quot scissa membra, tot
 litant

Deo placéntes víctimas.

Sævít tyránnus, állicit;
 Temnunt minas, temnunt
 preces,

Deum minántem dùm timent,
 Dùm munerántem diligunt.

Acti procéllis ómnibus,
 Sui cruóris flúmine
 Vehúntur; et, Christo duce,
 Portus beátos óccupant.

Fac, Christe, semper
 mens tibi

Inter cruces adhæreat;
 Fac dura, quæ corpus pre-
 munt,

Ad te magis nos érigant.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
 Æterne Fili, par Patri,
 Et par utríque Spíritus,
 Tibi, Deus, sit glória.
 Amen.

Psalmi de Feriâ.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Eccè nátiónes
 convenérunt advérsùm nos,
 ut nos dispérdant; quómodò
 potérimus subsistere, nisi
 tu, Deus, ádjuves nos? (1. *Mach. 3.*)

Ant. 5. a. Séquimur te in
 tóto corde, et timémus te,
 et quærimus fáciem tuam:
 érue nos, et da glóriam nó-
 mini tuo, Dómine. (*Dan. 3.*)

Ant. 8. G. Omnes qui
 osténdunt servis tuis mala,
 confundántur in omni po-
 téntiâ tuâ; et sciant quia
 tu es Dóminus Deus solus.
 (*Dan. 3.*)

Ÿ. Da nqbis, Dómine,
 auxílium de tribulatióne;
 R. Quia vana salus hóminis.
 (*Ps. 59.*)

*Lectiones de Scripturâ
 occurrente.*

R. j. Nos stulti propter
 Christum; maledicimur, et
 benedicimus: * Persecutió-
 nem pátimur, et sustiné-
 mus: blasphemámur, et ob-
 secrámus. Ÿ. Propter te,
 Dómine, mortificámur totâ
 die: æstimáti sumus sicut
 oves occisiónis. * Persecu-
 tiónem pátimur... (1. *Cor. 4.*
Ps. 43.)

R. ij. Quis nos separábit à charitatē Christi? tribulatio? an angústia? an fames? an persecutio? an gladius? * Neque mors, neque vita póterit nos separáre à charitatē Dei. ¶. Hæc ómnia venérunt super nos, nec obliti sumus te, Dómine. * Neque mors... (*Rom. 8. Ps. 43.*)

R. iij. Deus omnis grátia, qui vocávit nos in ætérnam suam glóriam in Christo Jesu, * Módicum passos ipse perficiet: ipsi glória et impérium † In sácula sæculórum. ¶. Rex mundi defunctos nos pro suis légibus in ætérnæ vitæ resurrectióne suscitábit: * Módicum... Glória Patri... † In sácula sæculórum. (*1. Petr. 5. 2. Mach. 7.*)

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. b. In mortem trádimur propter Jesum; ut et vita Jesu manifestétur in carne nostrá mortáli. (*2. Cor. 4.*)

Ant. 3. b. Paráti sumus mori magis, quàm pátrias Dei leges prævaricári. (*2. Mach. 7.*)

Ant. 6. F. Propítius sit nobis Deus: non est nobis útile relinquere legem et justitias Dei; ut eámus álterá viá. (*1. Mach. 2.*)

¶. In Deo faciémus virtútem; R. Et ipse ad níhilum

dedúcet tribulántes nos. (*Ps. 59.*)

Lectiones, ut in Proprio Sanctorum.

R. iv. Absit à nobis, ut relinquámus Dóminum, et serviámus diis aliénis: * Dómino Deo nostro serviémus et obediéntes érimus præcéptis ejus. ¶. Et si sunt qui dicántur dii sive in cælo, sive in terrá, nobis tamen unus Deus. * Dómino... (*Jos. 24. 1. Cor. 8.*)

R. v. Dóminus Deus aspiciet veritatem, et consolábitur in nobis: * Pótiùs est ab homínibus morti datos spem expectáre à Deo, iterum ab ipso resuscitándos. ¶. Sicut abúndant passiones Christi in nobis, ita et per Christum abúndat consolatio nostra: * Pótiùs est... (*Mach. 7. 2. Cor. 1.*)

R. vj. Exhibeámus nosmetipsos sicut Dei minístros, in multá patientiá, in tribulationibus, * In necessitatibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus. ¶. Omnes qui placuérunt Deo, per multas tribulationes transiérunt fidéles. * In necessitatibus... Glória... * In necessitatibus.... (*2. Cor. 6. Judith. 8.*)

IN III. NOCTURNO.

. Ant. 7. d. Elegérunt magis mori, et noluérunt infringere legem Dei sanc-

tam, et trucidati sunt. (1. Mach. 1.)

Ant. 1. f. Et si coram hominibus tormenta passi sunt, spes illorum immortalitate plena est. (Sap. 3.)

Ant. 4. a. Mōdico nunc dolore sustentato, sub testamento vitæ æternæ effecti sunt. (2. Mach. 7.)

Ÿ. Non derelinquet Dominus Sanctos suos; R. In æternum conservabuntur. (Ps. 36.)

Evangelium et Homilia, ut in Proprio Sanctorum.

R. vij. Ludibria et verbera experti, insuper et vincula et carceres, * Lapidati sunt, secti sunt, tentati sunt, in occisione gladii mortui sunt. Ÿ. Tradiderunt corpora sua, ne servirent, et ne adorarent omnem Deum, excēpto Deo suo. * Lapidati sunt.... (Hebr. 11. Dan. 3.)

R. viij. Vicērunt propter sanguinem Agni, et propter verbum testimoniū sui, et non dilexērunt animas suas usque ad mortem: * Propterea lætāmini, celi, et qui habitatis in eis. Ÿ. In paucis vexati, in multis benè disponētur; quoniam Deus tentavit eos, et invenit illos dignos se. * Propterea.... (Apoc. 12. Sap. 3.)

R. ix. Antiquus dierum iudicium dedit Sanctis Ex-

celsi; * Et † Regnum obtinuerunt Sancti. Ÿ. Per fidem operati sunt iustitiam, adepti sunt repromissiones: * Et... Glória..., † Regnum... (Dan. 7. Hebr. 11.)

Te Deum...

AD LAUDES.

Psalmi de Feriā.

Ant. 7. d. Vidi animas interfectorum propter verbum Dei, et propter testimonium quod habebant. (Apoc. 6.)

Ant. 1. a. Vidi stantes ante thronum in conspectu Agni; et palmæ in manibus eorum. (Apoc. 7.)

Ant. 2. D. Datæ sunt illis singulæ stolæ albæ, et dictum est illis, ut requiescerent. (Apoc. 6.)

Ant. 6. F. Hi sunt.

CANTICUM. (Sap. 3.)

IUSTORUM animæ in manu Dei sunt, * et non tanget illos tormentum mortis.

Visi sunt oculis insipientium mori, * et æstimata est afflictio exitus illorum;

Et quod à nobis est iter, exterminium; * illi autem sunt in pace.

Et si coram hominibus tormenta passi sunt, * spes illorum immortalitate plena est.

In paucis vexati, in multis benè disponētur, * quoniam Deus tentavit eos, et invenit illos dignos se.

Tanquàm aurum in fornace probávit illos, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; * et in témpore erit respectus illórum.

Fulgébunt justí, * et tanquàm scintillæ in arundineto discúrrunt.

Judicábunt nátiónes, et dominabúntur pópulis; * et regnábít Dóminus illórum in perpétuum.

Ant. Hi sunt ante thronum Dei, et sérvíunt ei die ac nocte in templo ejus. (*Apoc.* 7.)

Ant. 8. c. Non esúrient neque sitient ámplíus; nec cadet super illos sol neque ullus æstus. (*Ibid.*)

CAPITULUM. (*Jac.* 1.)

OMNE gáudium existimáte, Fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis, sciéntes quòd probátio fidei vestræ patiéntiam operáitur; patiéntia autem opus perféctum habet.

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

QUAM, Christe, signásti viam

Primus, profúso sáanguine,
Per hanc tui te fórtiter
Ducem sequúntur mílites.

Fossus manus, fossus pedes,

Ovans ad astra tránsvolas;
Et membra trunci Mártyres,
Addunt triúmpho se tuo.

OMNES in ostro spléndidi
Tuum tribúnal ámbiunt:

Accépta monstrant vúlnera,
Et per tot ora súpplícant.

AUDIRE si nos réspuis,
Quos crimínium moles gravat,

Audi tuos, qui sáanguinem
Fudere pro te, Mártyres.

FAC, si tyránnus déficit,
Ne blandiéndó mólliùs
Frangat volúptas péctora,
Ipsis tyránnis sáevior.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æterne Fili, par Patri, —
Et par utrique Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.

Amen.

✠. Salus justórum à Dómino; R. Et protéctor eórum in témpore tribulatiónis. (*Ps.* 36.)

Ad BENEDIC. *Ant.* 8. G. Beátí, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam; quóníam ipsórum est regnum cœlórum. (*Matt.* 5.)

Oratio.

CONCEDE, quæsumus, omnipotens Deus, ut sanctórum Mártyrum tuórum *N.* et *N.* quorum celebrámus victórias, participémus et præmiis; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte...

Alia Oratio.

DEUS, qui in córdibus Mártyrum tuórum *N.* et *N.* flammæ tantæ dilectiõnis accendísti, ut mundi nec blanditiis, nec terróri-

bus vincerentur, da nobis eúmdem tuæ charitátis af-féctum; ut te unum possi-dére cupientes, te unum amittere metuéntes, ómnia mundi próspera et advérsa æquáliter despiciámus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in uni-táte Spíritus...

AD PRIMAM.

Ant. Vidi ánimas.

AD TERTIAM.

Ant. Vidi stantes.

CAPITULUM. (*Sap.* 3.)

TANQUAM aurum in for-náce probávit illos, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum.

R. *breve.* Probásti nos, Deus: * Igne nos examinás-ti, *R.* Probásti... *ψ.* Sicut examinátur argéntum.* Igne nos examinásti. Glória... *R.* Probásti nos, Deus; igne nos examinásti. (*Ps.* 65.)

ψ. Lætáti sumus pro dié-bus quibus nos humiliásti, *R.* Annis quibus vídimus mala. (*Ps.* 84.)

AD SEXTAM.

Ant. Datæ sunt.

CAPITULUM. (*Sap.* 10.)

REDDIDIT justis Deus mer-cédem labórum suórum, et dedúxit illos in viâ mi-rábili, et fuit illis in vela-ménto diéi: tránstulit illos per mare rubrum, et trans-

véxit illos per aquam ní-miam.

R. *br.* Transívimus * Per ignem et aquam; *R.* Transívimus... *ψ.* Et eduxísti nos, Deus, in refrigérium. * Per ignem et aquam. Glória Pa-tri.... *R.* Transívimus.... (*Ps.* 65.)

ψ. Salvásti nos, Dómine, de affligéntibus nos; *R.* Et in nómine tuo confitébimur in sæculum. (*Ps.* 48.)

AD NONAM.

Ant. Non esúrient.

CAPITULUM. (*Is.* 9.)

LÆTABUNTUR coram te, si-cut qui lætántur in mes-se, sicut exúltant victóres, captâ prædâ, quandò dívi-dunt spólia.

R. *breve.* Qui séminant in lácrymis, * In exultatióne metent. *R.* Qui... *ψ.* Eúntes ibant et flebant mitténtes sémina sua. * In exultatióne metent. Glória... *R.* Qui... (*Ps.* 125.)

ψ. Veniéntes vénient cum exultatióne, *R.* Portántes manípulos suos. (*Ps.* 125.)

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus, et Psalmi de Feriâ.

CAPITULUM. (*Is.* 65.)

OBLIVIONÆ trádita sunt an-gústia prióres, et non erunt in memóriâ prióra, et non ascéndent super cor, sed gaudébitis et exultábitis usquè in sempitérnum.

Hymnus, Quam, Christe...,
ut in *Laudibus*, pag. xvij.

✠. Exultent iusti in conspectu Dei, R. Et delectentur in lætitiâ. (*Ps.* 67.)

Ad MAGNIF. Ant. 7. d.
Eccè quomodo computati sunt inter filios Dei, et inter Sanctos sors illorum est. (*Sap.* 5.)

COMMUNE PONTIFICUM.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 5. a. Suscitabo super oves meas Pastorem unum; ipse pascet eas, et ipse erit eis in Pastorem. (*Ezech.* 34.)

Ant. 8. G. Elégi eum ex omnibus mihi in sacerdotem; ut ascenderet ad Altare meum, et adoleret mihi incensum. (1. *Reg.* 2.)

Ant. 2. D. Edificabo ei domum fidèlem; et ambulabit coram Christo meo cunctis dièbus. (1. *Reg.* 2.)

Ant. 3. c. Gestabit iudicium filiorum Israel in pectore suo in conspectu Domini semper. (*Exod.* 28.)

Ant. 5. c. Erit ipsi pacatum sacerdotii sempiternum; quia zelatus est pro Deo suo, et expiavit scelus filiorum Israel. (*Num.* 25.)

CAPITULUM. (*Hebr.* 5.)

NEC quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocatur à Deo, tanquam Aaron. Sic et Christus non semetipsum clarificavit, ut Pontifex

fieret, sed qui locutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hodiè genui te; quem admodum et in alio loco dicit: Tu es Sacerdos in ætèrnum, secundum ordinem Melchisedech.

In Duplicibus secundæ Classis et suprâ:

R. Locutus es Sanctis tuis, Domine, et dixisti: Inveni servum meum, * Oleo sancto meo unxi eum. † Manus mea auxiliabitur ei. ✠. Huic Deus testimonium perhibens, dixit: Inveni virum secundum cor meum. * Oleo... Glória... † Manus... (*Ps.* 88. *Act.* 13.)

HYMNUS.

(*Guill. Episc. Sant.*)

CHRISTE, Pastorum caput atque princeps,
Præsulis festam venerata lucem,
Débitis supplex tua templa votis

Turba fréquentat.
ILLE non vano tenuit tremendam
Spiritu sedem, proprio nec ausu;

Sed sacrum jussus, Dómino
vocánte,

Sumpsit honórem.

STRENUUM bello púgilem su-
pérni

Chrismatis pleno tuus unxit
intùs

Spiritus cornu, posuitque
sanctam

Páscere gentem.

FIT gregis Pastor, pater at-
que forma.

Omnium curas levat et la-
bóres;

Lætus impéndit sua seque,
cunctis

Súfficit unus.

PRO reis orat, réficit ge-
méntes,

Erigit lapsos, tenebrásque
pellit,

Fit potens verbo, docet alta,
pravum

Cónterit hostem.

FAC ut illius précibus ju-
vémur,

Christe; fac Patrem pari-
térque tecum

Spirítum jugi celebrémus
hymno,

Omne per ævum. Amen.

Ÿ. Elégit Dóminus ser-
vum suum, R. Páscere hæ-
reditátem suam. (*Ps.* 77.)

Ad MAGNIF. Ant. 4. E.
Ipsu(m) elégit Dóminas ab
omni vivénte, offérre sacri-
ficiu(m) Deo, incénsu(m) et
bonu(m) odórem, in memó-
riam placáre pro pópulo
suo. (*Eccli.* 45.)

Oratio, ut ad Laudes,
nisi sit propria.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christu(m) Pastó-
rum Principem, * Veníte,
adorémus. (*1. Petr.* 5.)

Psalmus, Veníte, exulté-
mus..., *pag.* 2.

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

CHRISTE, decréto Patris
institúts

Póntifex summo, tibi se-
gregátos

Ponis, et formas pópulis
regéndis

Ipse ministros.

HUNC juvat festo celebráre
cantu,

Qui, licèt magnis méritis
corúscans,

Sumpsit invítus, trepidánte
dextrá,

Pondus honóris.

NOVERAT quantis páteat pe-
ríclis

Ille qui summos ápices
adéptus,

Omnium curas, sibi raptus
uni,

Sústinet omnes.

FECERAT fervens amor in-
quiétum:

Quò gregis chari pia cura
poscit,

Advolat promptus; mora
non eúntem

Ulla retárdat.

Dux iter, vitá præeúnte,
monstrat;

Cómprobat factis sua dicta
magnis,

Et domum sanctam benè
olènte Christi

Implet odóre.

Lux erat cæco, cólumen
labánti,

Una spes lapso, mísero le-
vámén,

Próvidus cunctis pater, om-
nibúsque

Omnia factus.

CHRISTE, Pastórum bonus
ipse Pastor,

Qui greges pascis próprio
crúóre,

Fac ut æternæ súbéant opi-
ma

Pásqua vitæ. Amen.

Psalmi de Fériâ.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Vocávit eum
Dóminus et ait : Vidi afflic-
tiónem pópuli mei ; veni, et
mittam te, ut edúcas pópu-
lum meum. (*Exod. 3.*)

Ant. 1. g. Dixit ad Deum :
Quis sum ego, ut vadam et
edúcam filios Israel ? Qui
dixit ei : Ego ero tecum.
(*Exod. 3.*)

Ant. 8. G. Vade in hâc
fortitúdine tuâ, et liberábis
Israel : scito quòd miserim
te. (*Judic. 6.*)

✠. Beátus quem elegísti
et assumpsisti ! R. Inhabi-
tábit in átriis tuis. (*Ps. 64.*)

*Lectiones de Scripturâ
occurrente.*

R. j. Póntifex super cujus
caput fusum est unctionis
óleum, * Non contaminábi-

tur, ne pólluat sanctuárium
Dómini. ✠. Opórtet Epíscop-
um sine crimine esse, sicut
Dei dispensatórem. * Non...
(*Levit. 21. Tit. 1.*)

R. ij. Speculatórem dedi-
te dómui Israel. * Audiens
ergò ex ore meo sermónem,
annuntiábis eis ex me. ✠. In
mente habe quáliter accé-
peris et audieris, et serva.
* Audiens ergò... (*Ezech.*
33. Apoc. 3.)

R. iij. Accéde ad altáre,
et immola pro peccáto tuo :
* Offer holocáustum, et
† Deprecáre pro te et pro
pópulo. ✠. Debet Póntifex
quemádmodum pro pópulo,
itâ étiam et pro semetípso
offérre pro peccátis. * Of-
fer... Glória... † Deprecá-
re... (*Levit. 9. Hebr. 5.*)

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Dedit illi Dó-
minus in præcéptis suis po-
testátem, docére Jacob tes-
timónia, et in lege suâ lu-
cem dare Israel. (*Eccli.*
45.)

Ant. 5. a. In lege Dómini
congregatióem judicávit,
et in fide suâ probátus est
Prophéta, et cónitus est in
verbis suis fidélis. (*Ec-
cli. 46.*)

Ant. 6. F. Confirmávit
omnes húmiles pópuli sui,
et legem exquisívit, et ábs-
tulit omnem iníquum et
malum. (*1. Mach. 14.*)

Ÿ. Invocabant Dóminum Sacerdótes ejus; R. Ipse exaudiébat eos et loquebátur ad eos. (*Ps.* 98.)

Lectioes, ut in Proprio Sanctorum.

R. iv. Pactum meum fuit cum eo vitæ et pacis; et dedi ei timórem, et timuit me. * Lex veritátis fuit in ore ejus, et iniquitas non est invénta in lábiis ejus. Ÿ. Fidélis erat in totâ domo ejus tanquàm famulus, in testimonium eórum quæ dicénda erant: * Lex... (*Malach.* 2. *Hebr.* 3.)

R. v. Dedit pópulis legem, ne oblivisceréntur præcépta Dómini; et, ut non exerrarent méntibus, hortabátur * Ne legem amoverent à corde suo. Ÿ. Hic erat edóctus viam Dómini, et fervens Spíritu loquebátur. * Ne legem... (*2. Mach.* 2. *Act.* 18.)

R. vj. In pace et in æquitáte ambulávit, et multos avértit ab iniquitáte. * Lábia enim sacerdotis custódient sciéntiam, et legem requírent ex ore ejus; quia ángelus Dómini exercítuum est. Ÿ. Opórtet Episcopum amplécti eum qui secúndum doctrinam est, fidélem sermonem; ut potens sit exhortári in doctrinâ sanâ. * Lábia... Glória... * Lábia... (*Malach.* 2. *Tit.* 1.)

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Quæsívit bona genti suæ; et plácuít illis potéstas ejus, et glória ejus ómnibus diébus. (*1. Mach.* 14.)

Ant. 4. A. In omni ópere dedit confessiónem Sancto et Excélso in verbo glóriæ. (*Eccli.* 47.)

Ant. 1. a. Invéntus est perféctus, justus; et in témpore iracúndiæ factus est reconciliatio. (*Eccli.* 44.)

Ÿ. Justitia ejus manet in sæculum sæculi; R. Cornu ejus exaltábitur in glóriâ. (*Ps.* 111.)

Evangelium et Homilia, ut in Proprio Sanctorum.

R. vij. Ecclésiæ factus sum ego mínister * Secúndum dispensatióem Dei, quæ data est mihi, ut impleam verbum Dei. Ÿ. Constitútus sum ab eo super Sion montem sanctum ejus, prædicans præcéptum ejus. * Secúndum... (*Coloss.* 1. *Ps.* 2.)

R. viij. Super spéculam Dómini ego sum, stans júgiter per diem; * Et super custódiam meam ego sum, stans totis nóctibus. Ÿ. Nocte et die non cessávi, cum lácrymis monens unumquémque. * Et super... (*Is.* 21. *Act.* 20.)

R. ix. Omnibus ómnia factus sum, ut omnes fáce-

rem salvos. * Omnia fácio propter Evangélium, ut párticeps ejus efficiar. *℣.* Zelátus sum bonum, et non confúndar; propterea bonam possidébo possessionem. * Omnia.... Glória... * Omnia... (1. Cor. 9. *Eccli.* 51.)

Si fiat officium de Pontifice Ambianensi, loco R/R. præcedentium, dicuntur sequentia.

R. vij. Ego sequéster * Et médius fui inter Dóminum et vos; ut annuntiárem vobis verba ejus. *℣.* Ecclesiæ factus sum ego mínister secundum dispensationem Dei, quæ data est mihi in vos; ut ímpleam verbum Dei. * Et médius fui... (*Deut.* 5. *Col.* 1.)

R. viij. Non quæro quæ vestra sunt, sed vos : * Libentíssimè impéndam, et superimpéndar ipse pro animabus vestris. *℣.* Absit à me hoc peccátum, ut cessem oráre pro vobis; et docébo vos viam bonam et rectam. * Libentíssimè.... (2. Cor. 12. 1 *Rég.* 12.)

R. ix. Charíssimi, si qua virtus, si qua laus disciplinæ, hæc cogitáte : quæ et didicistis, et accepistis, et audistis, et vidistis in me, hæc ágite; * Et † Deus pacis erit vobiscum. *℣.* Judicium patris audíte, filii, et sic

fácite, ut salvi sitis. * Et... Glória... † Deus... (*Philip.* 4. *Eccli.* 3.)

Te Deum...

AD LAUDES.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 1. f. Sacerdos magnus in vitâ suâ suffúlsit domum, et in diébus suis corroborávit templum. (*Eccli.* 50.)

Ant. 2. D. Zelándo zelum Dei, accépit testaméntum sacerdotií ætérni. (1. *Mac.* 2.)

Ant. 3. a. De omni corde suo laudávit Dóminum, et diléxit Deum qui fecit illum, et dedit in celebrationibus decus. (*Eccli.* 47.)

Ant. 7. d. In ascénsu.

CANTICUM. (*Eccli.* 50.)

SACERDOS magnus in ascénsu altáris sancti, glóriam dedit sanctitátis et mictum.

In accipiéndò autem partes de manu Sacerdotum, et ipse stans juxta aram;

Et circa illum coróna fratrum : * quasi plantatio cedri in monte Libano,

Sic circa illum steterunt quasi rami palmæ, * et omnes filii Aaron in glóriâ suâ.

Oblatio autem Dómini in manibus ipsórum, * coram omni synagógâ Israel.

Et consummatione furens in arâ, * amplificat oblationem excelsi Regis,

Porréxit manum suam in

libatione, * et libavit de sanguine uvæ.

Effudit in fundaménto altaris odórem divinum * excélsó principi.

Ant. In ascénsu altaris sancti, glóriam dedit sanctitátis amictum. (*Eccli.* 50.)

Ant. 6. F. Abstulit abominatiónes, et fecit omnes servíre Dómino Deo suo. (*2. Paral.* 34.)

CAPITULUM. (*Eccli.* 45.)

FACTUM est illi in testaméntum ætérnum, sicut dies cœli, fungi sacerdotio, et habére laudem, et glori ficáre pópulum suum in nómine ejus.

HYMNUS.

(*Guill. Epis. Sant.*)

JESU, Sacerdotum decus,
In hâc die, quâ glóriâ
Sanctum coronas Præsulem,
Votis adesto supplicum.

Sui probatus præmium
Amoris, et pignus tui,
A Patre traditos tibi
Accipit agnos pascere.

Hos novit, et præit vocans
In tuta quemque pásqua,
Victumque præbet : audiunt,

Sequuntur, et vivunt oves.

QUAM sentit errantem, jugis

Hanc nocte quærit ac die;
Et gaudet inventam suo
Portans ovili reddere.

ANCER freméntes béstias,
Lupi retúndit ímpetus,

PARS AUTUMNALIS.

Dolósque fallit, vel mori
Charo parátus pro grege.

OFFERT fréquentem victimam

Cum plebe Pastor innocens;
Secúmque devótum gregem
Pius Sacerdos ímmolat.

SUPREME, Christe, Póntifex,

Jugis tibi sit glória,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

✠. Véritas mea et misericórdia mea cum ipso; R. Et in nómine meo exaltábitur cornu ejus. (*Ps.* 88.)

Ad BENEDIC. *Ant.* 5. C. Sacerdotes tui induántur salutem; Dómine Deus, ne avérteris faciém Christi tui; meménto misericordiárum servi tui. (*2. Paral.* 6.)

Oratio.

DA, quæsumus, omnipotens Deus, ut beáti N. Pontificis veneránda solémnitas et devotióne nobis augeat et salutem; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum...

Alia Oratio.

EXAUDI, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Pontificis festivitáte deférimus; et ejus, qui tibi dignè méruit famulári, intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis; Per Dóminum nostrum...

b

Pro uno Ambianensi Episc.

Oratio.

OMNIPOTENS Deus, qui beātum *N.* Antístitem pópulo tuo præesse, et quibus præerat, verbo et exémplo prodèsse voluisti; eódem intercedénte, Pastóres Ecclésiæ tuæ cum grégibus sibi commissis dirige in viam salutis æternæ; ut omnes, te donánte, tibi plácita cúpíant et totá virtúte perficiant; Per Dóminum nostrum...

AD PRIMAM.

Ant. Sacerdos.

AD TERTIAM.

Ant. Zelándo.

CAPITULUM. (*Hebr. 5.*)

OMNIS Póntifex ex homínibus assúptus, pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum; ut offérat dona et sacrificia pro peccátis.

R. br. Introibo * Ad altáre Dei; *R.* Introibo...*ψ.* Ad Deum qui lætífat juventútem meam. * Ad altáre Dei. Glória Patri... *R.* Introibo... (*Ps. 42.*)

ψ. Altária tua, Dómine virtútum, *R.* Rex meus, et Deus meus. (*Ps. 83.*)

AD SEXTAM.

Ant. De omni.

CAPITULUM. (*Eccli. 50.*)

MANUS suas éxtulit in omnem congregatióem filiórum Israel, dare glóriam

Deo à lábiis suis, et in nómine ipsíus gloriári; et iterávit oratióem suam, volens ostèndere virtútem Dei.

R. br. In sancto, Dómine, * Appáruí tibi; *R.* In sancto...*ψ.* Ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam. * Appáruí tibi. Glória Patri... *R.* In sancto... (*Ps. 62.*)

ψ. Dómine, diléxi decórem domús tuæ, *R.* Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. (*Ps. 25.*)

AD NONAM.

Ant. Abstulit.

CAPITULUM. (*Eccli. 49.*)

IPSE est directus divínus In pœniténtiam gentis, et tulit abominatióes impietátis; et gubernávit ad Dóminum cor ipsíus, et in diébus peccatórum corrobórávit pietátem.

R. br. Pavit eos * In innocétiâ cordis sui. *R.* Pavit...*ψ.* Et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos. * In innocétiâ... Glória... *R.* Pavit... (*Ps. 77.*)

ψ. Dedúxit eos in viam rectam; *R.* Ut irent in civitátem habitatiónis. (*Ps. 106.*)

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ, ut in Laudibus, Psalmi de Feriâ.

CAPITULUM. (*Eccli. 45.*)

IN bonitáte et alacritáte ánimæ suæ plácuít Deo

pro Israel : ideo statuit illi testamentum pacis, principem Sanctorum et gentis suae ; ut sit illi sacerdotii dignitas in aeternum.

Hymnus, Christe, Pastorum..., ut in *I. Vesperis*, pag. xx.

¶ Magna est gloria ejus

in salutari tuo, R. Gloriam et magnum decorem impones super eum. (*Ps.* 20.)

Ad MAGNIF. Ant. 1. D. Beatificavit illum Deus in gloria, et induit eum stolam gloriae, et coronavit eum in vasis virtutis. (*Eccli.* 45.)

COMMUNE SS. DOCTORUM.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 4. E. A Deo profecta est sapientia, et in ore fidei abundabit, et Dominator dabit eam illi. (*Eccli.* 15.)

Ant. 5. C. Denudabit absconsa sua illi, et thesaurizabit super illum scientiam et intellectum justitiae. (*Eccli.* 4.)

Ant. 8. G. Firmabitur in illo, et non flectetur ; et continet illum, et non confundetur ; et exaltabit illum apud proximos suos. (*Eccli.* 15.)

Ant. 3. a. In medio ecclesiae aperiet os ejus, et adimplebit illum spiritu sapientiae et intellectu. (*Eccli.* 15.)

Ant. 1. d. Stola gloriae vestiet illum, et nomine aeterno haereditabit illum. (*Eccli.* 15.)

CAPITULUM. (*Sap.* 7.)

DEUS ipse sapientiae dux est et sapientium emendator. In manu enim illius

et nos, et sermones nostri, et omnis sapientia, et operum scientia, et disciplina.

In Duplicibus secundae Classis et supra :

R. Dominus dat sapientiam sapientibus, et scientiam intelligentibus disciplinam. * Ipse revelat profunda et abscondita ; et lux cum eo est. ¶ Spiritus omnia scrutatur, etiam profunda Dei. * Ipse revelat.... Gloria... * Ipse revelat.... (*Dan.* 2. 1. *Cor.* 2.)

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

O qui perpetuus nos monitor doces,
Vox aeterna Patris, Christe,
vicarios
Doctores, patrias cum re-
meas domos,
Nobis quam bene suppetis !

Hi semper vigilant, ne quid adulterum
Corrumpat fidei virgineum
decus :

Lædi vel léviter non pátitur
fides,

His custódibus integra.

INFAMES ábolent rellíquias
deúm ;

Erróres ábigunt , crimina
dédocent ;

Christo restituunt , quos ma-
lè crédulos

Mendax lúserat hæresis.

PATRUM canítiem , tot vene-
rábiles

Rugas objiciunt , undè nitet
fides.

Quæ sunt prisca , docent ;
quæ nova , súbruunt :

Servant depósitum Dei.

Sit supréma tibi glória ,
Véritas ,

Quæ per scripta Patrum
quandò foris sonas ,

Nullo vocis egens , corda
doces , sono ,

Et te méntibus inseris.

Amen.

Ÿ. Beátus homo , quem tu
erudieris , Dómine , R. Et
de lege tuâ docúeris eum !
(Ps. 93.)

Ad MAGNIF. Ant. 6. F.
Sápiens in pópulo hæreditá-
bit honórem , et nomen il-
lius erit vivens in ætérnum.
(Eccl. 37.)

Oratio , ut ad Laudes ,
nisi sit propria.

AD MATUTINUM.

Invitat. Fontem sapién-
tiæ , Verbum Dei , * Veníte ,
adorémus. (Eccl. 4.)

Psal. Veníte... , pag. 2.

HYMNUS. (Santol. Vict.)

JAM nunc , quæ númeras
tot tibi vindices ,

Effer sidéreum , Relligio.
caput :

Quot sunt mota tibi prælia
nóbiles

Tot nectis tibi láureas.

Cum per mille neces impie-
tas furit ,

Oppónis válido pectore Már-
tyres ;

Cum per mille dolos decipit
hæresis ,

Doctóres tibi súscitas.

QUANDO sparsa lues úndi-
quæ criminum ,

Hi gliscens vítium prótinus
ámputant :

Quandò plúrima nox ménti-
bus incubat ,

Hi plenum révehunt diem.

FIRMANT instábiles , et di-
bíos regunt ;

Monstrant tuta procal lito-
ra náufragis :

Nobis , qui véhimur cæci
per æquora ,

Lucent perpétuæ faces.

Quæ dixère tuis cónsona
sénsibus ,

Nostris illa , Deus , córdibus
imprimas ;

Quos terris cólimus , quos
séquimur duces ,

Fac nos móribus im-
qui.

Sit supréma tibi glória , Vé-
ritas ,

Quæ per scripta Patrum
quandò foris sonas.

Nulla vocis egens, corda
doces, sono,
Et te mentibus inseris.

Amen.

Psalmi de Feriâ.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Sapiëntia non
est multis manifestâ; quibus
autem cõgnita est, pẽrma-
net usquẽ ad conspẽctum
Dei. (*Eccli. 6.*)

Ant. 4. E. Os prudẽtis
quæritur in ecclẽsiâ, et ver-
ba illius cogitabunt in cõr-
dibus suis. (*Eccli. 21.*)

Ant. 2. D. Vir sapiens
plebem suam erudit, et
fructus sensus illius fidẽles
sunt. (*Eccli. 37.*)

¶ Os Justi meditabitur
sapiëntiam; R. Et lingua
ejus loquẽtur judicium. (*Ps.*
36.)

Lectiones de Scripturâ
occurrente.

R. j. Sapiens apẽriet os
suum in orationẽ. * Si enim
Dõminus magnus voluerit,
Spiritu intelligentiæ replẽ-
bit illum. ¶ Si quis ves-
trũ indiget sapiëntiâ, põs-
tulet à Deo qui dat omnibus
affluenter; * Si enim... (*Ec-*
cli. 39. Jac. 1.)

R. ij. Ipse tanquã im-
bres mittet eloquia sapien-
tiæ suæ: ipse * Palàm faciet
disciplinam doctrinæ suæ,
et in lege testamẽti Dõmi-
ni gloriabitur. ¶ Bonus mi-
nistẽr Christi Jesu enutritus

verbis fidei et bonæ doc-
trinæ. * Palàm... (*Eccli. 39.*
1. Tim. 4.)

R. iij. Omnis scriba doc-
tus in regno cõlõrum, * Si-
milis est hõmini patrifamĩ-
liãs, qui † Profert de the-
sãuro suo nova et vẽtera.
¶ In corde prudẽtis re-
quiescit sapiëntia, et in-
dõctos quosque erudit.
* Similis... Glõria... † Pro-
fert... (*Matth. 13. Prov. 14.*)

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Mẽlior est sa-
piëntia cunctis pretiosissi-
mis, et omne desiderabile
ei non potest comparari.
(*Prov. 8.*)

Ant. 5. a. Beatus homo qui
invenit sapiëntiam, et qui
affluit prudẽtiâ! (*Prov. 3.*)

Ant. 7. d. Moderatur ser-
mõnes suos, doctus et pru-
dens est, et pretiosi Spiritus
vir eruditus. (*Prov. 17.*)

¶ Beatus vir qui dispõnet
sermõnes suos in judicio!
R. In ætẽrnum non commo-
vẽbitur. (*Ps. 111.*)

Lectiones, ut in Proprio
Sanctorum.

R. iv. Cũ esset sapien-
tissimus, dõcuit põpulum,
quæsivit verba utilia, * Con-
scripsit sermõnes rectissi-
mos ac veritate plenos.
¶ Potens exhortari in doc-
trinâ sanâ, et eos qui con-
tradiciunt, arguere. * Con-
scripsit... (*Eccli. 12. Tit. 1.*)

R. v. Fuit gratus Deo , et eruditus omni sapiéntiâ , et erat potens in verbis et in opéribus. * Hic est qui acépít verba vitæ dare nobis. †. Doctrinam sapiéntiæ et disciplinæ scripsit in códice ; renovávit sapiéntiam de corde suo. * Hic est... (*Act. 7. Eccli. 50.*)

R. vj. Qui fécerit et docúerit, hic * Magnus vocábitur in regno cœlórum. †. Parávit cor suum, ut investigáret legem Dómini, et fáceret et docéret. * Magnus vocábitur... Glória Patri... * Magnus vocábitur... (*Matth. 5. 1. Esd. 7.*)

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Propósui sapiéntiam addúcere mihi ad convivéndum ; sciens quóniam mecum comunicábit de bonis. (*Sap. 8.*)

Ant. 7. d. Quæsívi sapiéntiam palàm in oratione meâ ; et efflóruit tanquàm præcox uva. (*Eccli. 51.*)

Ant. 1. f. Invénti sunt sermónes tui, Dómine, et comédi eos ; et factum est mihi verbum tuum in lætítiam cordis mei. (*Jer. 15.*)

†. Os meum loquétur sapiéntiam, R. Et meditatio cordis mei prudéntiam. (*Ps. 48.*)

Evangelium et Homilia, ut in Proprio Sanctorum.

R. vij. Super salutem et spéciem diléxi sapiéntiam, et * Propósui pro luce habére illam ; venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illâ. †. Quæ desúrsùm est sapiéntia, pudíca est, pacífica, plena misericórdiâ et frúctibus bonis. * Propósui pro luce.... (*Sap. 7. Jac. 3.*)

R. viij. Optávi, et datus est mihi sensus ; et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ ; et præpósui illam regnis et sédibus ; * Et divítias nihil esse duxi in comparatióne illius. †. Existimo ómnia detriméntum esse, propter eminentem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei. * Et divítias... (*Sap. 7. Philip. 3.*)

R. ix. Sapiéntia bonórum ómnium mater est ; quam sine fictiône didici, et sine invidiâ comunico ; * Infínitus enim thesáurus est, quo qui usi sunt, participes facti sunt amicitie Dei. †. Potéstis legéntes intelligere prudéntiam meam in mystério Christi. Mihi data est grátia hæc, illumináre omnes ; ut innotéscat per Ecclesiám multiformis sapiéntia Dei. * Infínitus enim thesáurus est... Glória Patri... * Infínitus... (*Sap. 7. Ephes. 3.*)

Te Deum...

AD LAUDES.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 8. G. Dedit se ad diligéntiam lectiónis legis et Prophetárum, et aliórum librórum qui nobis à patrénibus nostris trádicti sunt. (*Prolog. Eccli.*)

Ant. 4. f. Vóluit et ipse scribere quæ ad doctrinam et sapiéntiam pértinent; ut desiderántes discere, confirméntur ad legitimam vitam. (*Prolog. Eccli.*)

Ant. 7. d. Dedit illi sapiéntia sciéntiam sanctórum, honestávit illum in labóribus. (*Sap. 10.*)

Ant. 1. a. Fuit.

CANTICUM. (*Eccli. 15.*)

CIBABIT illum Deus pane vitæ et intelléctûs; * et aquâ sapiéntiæ salutáris potábit illum;

Et firmábitur in illo, et non flectétur, * et continébit illum, et non confundétur :

Et exaltábit illum apud próximos suos, * et in médio ecclésiæ apériet os ejus;

Et adimplébit illum spiritu sapiéntiæ et intelléctûs, * et stolâ glóriæ véstiet illum.

Jucunditátem et exultatiónem thesaurizábit super illum, * et nómine ætérno hæreditábit illum.

Ant. Fuit máximus in salutem electórum Dei, ex-

pugnare insurgéntes hostes; ut consequerétur hæreditátem Israel. (*Eccli. 46.*)

Ant. 2. D. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usquè in sæculum non délébitur. (*Eccli. 39.*)

CAPITULUM. (*Eccli. 51.*)

A juvenútute meâ investigábam sapiéntiam, inclinávi módicè aurem meam, et excépi illam; multam invéni in melpso sapiéntiam, et multum proféci in eâ; danti mihi sapiéntiam dabo glóriam.

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

Vos succénsa Deo spléndida lúmina :

Vos, sal, nos hómines quo sápmus Deum;

Ævum, puri ánimo, móribus íntegri,

Quo condímur in álterum.

PER vos Relligio tutáque Vértas,

Per vos virgíneis fulget honóribus :

Pervos Christus amat pándere dívites

Thesáuros sapiéntiæ.

VESTRIS unda fluit pura canálibus;

Christi floret ager, munda nitet seges :

Lac aptum púeris, et sólídum viris

Cauti suffícitis cibum.

HI sunt, summe Deus, qui tibi militant;

Hi sunt, qui stábiles ædific-
cant domos,
Unâ docta cohors arma te-
net manu,

Muros cónstruit álterâ.
Vicistis stygias vos quibus
hæreses,
Hæc nos accípmus tela su-
pérstites;

His pugnâmus adhuc, nec
dúbio éxitu;

His armis quoque vinci-
mus.

Sit suprêma tibi glória, Vé-
ritas,

Quæ per scripta Patrum
quandò foris sonas,
Nullo vocis egens, corda
doces, sono,

Et te méntibus inseris.
Amen.

Ÿ. Deus, docuísti me à
juventúte meâ; R. Et usque
nunc pronuntiábo mirabilia
tua. (Ps. 70.)

Ad BENEDIC. Ant. 1. J.
Sapiéntia et fortitúdo Dómi-
ni sunt: tibi, Deus, confi-
teor teque laudo; quia sa-
piéntiam et fortitúdinem de-
disti mihi. (Dan. 11.)

Oratio.

DEUS, qui pópulo tuo æ-
térnæ salútis beátum N.
ministrum tribuísti, præsta,
quæsumus, ut quem Doctó-
rem vitæ habuimus in ter-
ris, intercessórem habére
mereámur in cælis; Per
Dóminum nostrum Jesum
Christum...

Alia Oratio.

EXCITA, Dómine, in Ec-
clésiâ tuâ Spiritum-
cui Beátus N. servivit; ut eo-
dem nos repléti, studeáms
amâre quod amávit, et ó-
pere exercére quod dócuit:
Per Dóminum nostrum Je-
sum Christum, Filium tuum,
qui tecum vivit et regnat in
unitáte ejúsdem Spíritus...

AD PRIMAM.

Ant. Dedit.

AD TERTIAM.

Ant. Vóluit.

CAPITULUM. (Eccli. 24.)

DOCTRINAM quasí prophé-
tiam effúndam, et relin-
quam illam quæréntibus sa-
piéntiam, et non désinam
in progénies illórum usque
in ævum sanctum.

R. br. Os meum annun-
tiábit * Justitiam tuam. R. Os
meum... Ÿ. Totâ die salu-
târe tuum. * Justitiam...
Glória.... R. Os meum...
(Ps. 70.)

Ÿ. Pronuntiábit lingua
mea elóquium tuum; R. Quis
ómnia mandâta tua æquitas.
(Ps. 118.)

AD SEXTAM.

Ant. Dedit.

CAPITULUM. (Eccli. 51.)

ANIMAM meam diréxi ad
sapiéntiam, et in agni-
tione invéni eam; possédi
cum ipsâ cor ab initio;
propter hoc, non derelin-
quar.

Commune SS. Abb. Mon. Cænob. et Anach. xxxiiij

R. *br.* Bonum mihi * Lex oris tui, R. Bonum... V. Super millia auri et argenti. * Lex oris tui. Glória Patri... R. Bonum mihi lex oris tui. (Ps. 118.)

V. Pronuntiávi ómnia iudicia oris tui; R. In viâ testimoniórum tuórum delectatus sum. (Ps. 118.)

AD NONAM.

Ant. Collaudábunt.

CAPITULUM. (Eccli. 39.)

NON recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur à generatióne in generatióne: sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

R. *br.* Annuntiávi justitiam tuam * In ecclésiâ magnâ. R. Annuntiávi... V. Veritatem tuam et salutáre tuum dixi. * In ecclésiâ... Glória.... R. Annuntiávi... (Ps. 39.)

V. Eructávit cor meum verbum bonum: R. Dico ego ópera mea regi. (Ps. 44.)

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus, et Psalmi de Feriâ.

CAPITULUM. (Eccli. 14.)

BEATUS vir qui excógitat vias sapiéntiæ in corde suo, vadens post illam quasi investigátor, et in viis illius consistens; protegétur sub tégmine illius, et in glóriâ ejus requiescet.

Hymnus, O qui perpétuus..., ut in I. Vesperis, pag. xxvij.

V. Præcéptum Dómini lúcidum, R. Illúminans óculos. (Ps. 18.)

Ad MAGNIF. Ant. 6. F. Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmaménti; et qui ad justitiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes. (Dan. 12.)

COMMUNE SS. ABBATUM, MONACHORUM,
COENOBITARUM ET ANACHORETARUM.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 1. D. Dóminus ponet désertum Sion quasi delicias, et solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. (Is. 51.)

Ant. 3. a. Gáudium et lætitia inveniétur in solitú-

dine, gratiárum áctio; et vox laudis. (Is. 51.)

Ant. 8. G. In cubilibus in quibus prius dracones habitábant, oriétur viror cálami et junci; et erit ibi sémita et via, et via sancta vocábitur. (Is. 35.)

Ant. 5. a. Exultábit soli-

túdo, et florébit quasi lilium, germinans germinábit, et exultábit lætabúnda et laudans. (*Is. 35.*)

Ant. 1. a. Erit opus justitiæ pax, et cultus justitiæ siléntium, et securitas usque in sempiternum. (*Is. 32.*)

CAPITULUM. (Ezech. 34.)

QUI hábitant in desérto, securi dórmiunt in saltibus; et ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem.

In Duplicibus secundæ Classis et suprâ :

R. Suscéptor meus es tu, Dómine, et in verbum tuum supersperávi; * Declináte à me, maligni, et † Scrutábor mandáta Dei mei. *ψ.* Magister, sequar te quocúmque ieris. * Declináte... Glória... † Scrutábor mandáta... (*Ps. 118. Matth. 8.*)

HYMNUS. (Santol. Vict.)

FELICES némorum pángimus incolas,
Certo consílio quos Deus ábdidit,

Ne contágio sæcli

Mores læderet íntegros.

Ur te possídeant, quem sítiunt Deum,

Urbes, regna, suos, se quoque désérunt :

Totus viluit orbis,

Dùm cœléstia cógitant.

NUDI, prompti, álacres,
liberi ab ómnibus,

Ad luctam púgiles óciùs ádvolant :

Ut vastum mare tranent,
Prudéntes onus éxuunt.

ÆTERNAS ut opes cërtaque gáudia

Securi rápíant, ómnia lúdicra

Sano pectore temnunt,
Confisi melióribus.

ILLIS summa fuit glória dèspici;

Illis divítiæ paupériem patí;

Illis summa volúptas
Longo supplicio mori.

FAC nos, summe Deus, quæ patimur mala,

In pœnam scélerum ferre libéntius;

Et, tellúre relictâ,
Immortália quærere.

ÆTERNUS sit honos ingénito Patri;

Sit par unigenæ glória Filio.
Sacri nexus amoris,

Laus compar tibi, Spiritus. Amen.

Si sit Abbas, ψ. Potens in terrâ erit semen ejus: *R.* Generátio rectórum benedicetur. (*Ps. 144.*)

Ad MAGNIF. Ant. 3. E.
Egrédere de cognatióne tuâ et de domo patris tui, et veni in terram quam monstrábo tibi; faciámque te in gentem magnam, et benedicám tibi. (*Gen. 12.*)

Oratio, ut ad Laudes, nisi sit propria.

Si non sit Abbas, *ψ*. Pinguéscent speciosa deserti;
R. Et exultatione colles accingentur. (*Ps.* 64.)

Ad MAGNIF. Ant. 6. C. Habitabit in solitudine iudicium; et sedebit populus meus in pulchritudine pacis, et in tabernaculis fiducia. (*Is.* 32.)

Oratio, ut ad Laudes, nisi sit propria.

AD MATUTINUM.

Invitat. Remuneratorem inquirentibus se Dominum, * Venite, adoremus. (*Hebr.* 11.)

Psal. Venite..., *pag.* 2.

Hymnus, Felices nemorum..., *ut in I. Vesperis.*

Psalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Dixit illi Dominus: Séquere me, et relictis omnibus, secutus est eum. (*Luc.* 5.)

Ant. 7. d. Fugiebat consortia hominum, et adorabat Dominum Deum Israel. (*Tob.* 1.)

Ant. 8. c. Abiecit vestimentum suum à se, et indutus est sacco, et sedit in cinere. (*Jonæ*, 3.)

ψ. Beatus vir, cuius est nomen Domini spes ejus, *R*. Et non respexit in vanitates et insánias falsas! (*Ps.* 39.)

Lectiones de Scriptura occurrente.

R. j. Majores divitias aestimans thesauro Ægyptiorum improprium Christi, * Fide reliquit Ægyptum. *ψ*. Dixit patri suo et matri suæ: Nescio vos; et fratribus suis: Ignoro vos. * Fide reliquit... (*Hebr.* 11. *Deut.* 33.)

R. ij. Fide in casulis habitando cum cohærentibus repromissionis ejusdem, * Expectabat fundamenta habentem civitatem, cujus artifex et conditor Deus. *ψ*. Secésserat in desertum locum, ibique inter feras vitam cum suis agebat. * Expectabat... (*Hebr.* 11. 2. *Mach.* 5.)

R. iij. Opérut cilicio carnem suam, * Jejunavit et dormivit in sacco, et ambulavit demisso capite. *ψ*. In vigiliis multis, in fame et siti, in frigore et nuditate. * Jejunavit... Glória... * Jejunavit.... (*3. Reg.* 21. 2. *Cor.* 12.)

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Eccè nos reliquimus omnia, et secuti sumus te. (*Matth.* 19.)

Ant. 8. G. Esurimus, et sitimus, et nudi sumus, et laboramus operantes manibus nostris. (*1. Cor.* 4.)

Ant. 7. b. Non deficimus; sed, licet is qui foris est, noster homo corrumpatur; tamen is qui intus est, re-

novatur de die in diem. (2.
Cor. 4.)

Ÿ. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine,
R. Quam abscondisti timén-
tibus te! (Ps. 30.)

*Lectiones, ut in Proprio
Sanctorum.*

R. iv. Exeámus ad Jesum
extra castra, impropérium
ejus portántes; * Non enim
habémus híc manéntem ci-
vitátem; sed futúram inquí-
rimus. Ÿ. Peregrini sumus
coram te, Deus: dies nostri
quasi umbra super terram.
* Non enim... (Hebr. 13. 1,
Paral. 29.)

R. v. Non secúndum car-
nem ambulámus, sed se-
cúndum spíritum; quóniam
sapiéntia carnis inimica est
Deo: * Qui autem in carne
sunt, Deo placére non pos-
sunt. Ÿ. Excélsus Deus et
hábitans cum contrito et
húmili spíritu. * Qui au-
tem... (Rom. 8. Is. 57.)

R. vj. Benedictus Deus,
qui * Elégit nos, ut essé-
mus sancti et immaculáti
in conspéctu ejus in chari-
táte. Ÿ. Dóminus noster pé-
pigit nobiscum fœdus. * Elé-
git nos.... Glória Patri....
* Elégit nos.... (Ephes. 4.
Deut. 5.)

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Omnes erant
perseverántes unanimiter in
oratióne. (Act. 4.)

Ant. 1. a. Plorábant, et
jejunábant, et orábant in
conspéctu Dómini. (Bar. 4.)

Ant. 6. F. Multitúdinis e-
rat cor unum et ánima una;
nec quisquam áliquid suum
esse dicébat; sed erant illis
ómnia commúnia. (Act. 4.)

Ÿ. Eccè quàm bonum et
quàm jucúndum, R. Habi-
táre fratres in unum! (Ps.
132.)

*Evangelium et Homilia,
ut in Proprio Sanctorum.*

R. vij. Sapiéntia diréxit
ópera eórum: * Iter fecé-
runt per desérta, quæ non
habitabántur; et in locis de-
sértis fixérunt casas. Ÿ. Cir-
cuiérunt in péllibus capri-
nis, egéntes, angustiáti,
afflicti, quibus dignus non
erat mundus; in solitudini-
bus errántes, et in cavérnis
terræ. * Iter fecérunt per
desérta, quæ.... (Sap. 11.
Hebr. 11.)

R. viij. Dedisti eis, Dó-
mine, judícia recta et le-
gem veritátis; et spíritum
tuum bonum dedisti qui do-
céret eos: * Pavisti eos in
desérto, nihilque eis defuit.
Ÿ. Erant perseverántes in
doctrinâ et communicatióne
fractionis panis, et oratió-
nibus. * Pavisti... (2 Esdr. 9.
Act. 2.)

R. ix. Perdúxit eos Deus
tanquàm gregem in desér-
to, et dedúxit eos in spe;

et non timuérunt : * Et † Indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ. *¶* Confiténtes quia peregrini et hóspites sunt super terram , pátriam meliorem áppetunt , id est , cœléstem : ideo Deus parávit illis civitátem. * Et indúxit... Glória Patri... † Indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ. (*Ps. 77. Hebr. 11.*)

Te Deum...

AD LAUDES.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 8. c. Deus dixit ad illum : Exi de terrâ tuâ et de cognatióne tuâ , et tunc éxiit. (*Act. 7.*)

Ant. 6. F. Flétibus et luctui apta induménta suscepit , cinere implévit caput , et corpus suum humiliávit jejúniis. (*Esth. 14.*)

Ant. 5. a. Nocte et ante lucem egrediebátur ad oratió nem , et deprecabá tur Dóminum. (*Judith, 12.*)

Ant. 2. d. In loco.

CANTICUM. (*Thren. 3.*)

PARS mea Dóminus , dixit ánima mea ; * proptérea expectábo eum.

Bonus est Dóminus sperántibus in eum , * ánimæ quærénti illum.

Bonum est præstolari cum siléntio * salutáre Dei.

Bonum est viro , * cùm portáverit jugum ab adoléscentiâ suâ.

Sedébit solitárius , et tacébit ; * quia levávit super se.

Ant. In loco solitúdinis Dóminus dócuit eum , et custodívit quasi pupillam óculi sui. (*Deut. 32.*)

Ant. 1. a. Immóbilis in Dei timóre permánsit , agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ. (*Tob. 2.*)

CAPITULUM. (*Heb. 12.*)

OMNIS disciplina in præsénti quidem vidétur non esse gáudii , sed mœroris ; póstea autem fructum pacatíssimum exercitátis per eam reddet justitiæ.

Pro sancto Monacho et Cænobitâ.

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

Opulchras ácies cástraque fórtia ,
Quæ spes , una fides , unus amor regit !

Omnes lege sub unâ ,

Uno sub duce militant.

Hæc ! quantis rápiunt astra labóribus ;

Pulsant perpétuis quéstibus æthéra ,

Per jejúnia longa

Vires córporis átterunt.

Votis unánimes , vi quoque flétuum

Instant , et sócias ingéminant preces ,

Et concórdibus armis

Vim cœlo simul inferunt.

Hæc vis grata Deo ; sic amat óptimus

Vinci per lácrymas, per gé-
mitus Pater :

Sic duris reserátur
Cœlum conditióibus.

FERVENT quandò die cuncta
tumúltibus,

Altùm turba silet; cætera
dùm tacent,

Hi per cántica rumpunt
Noctis longa siléntia.

EXERCET vígiles continuus
labor;

Incumbunt óperi non rési-
des manus;

Tellus culta colónis
Victum suppéditat suis.

QUIN regína suí mens quo-
que subditur,

Rectorisque studet nútibus
óbsequi,

Nil servat sibi juris,
Capto libérior jugo.

ÆTERNUS sit honos ingyénito
Patri;

Sit par unigenæ glória Fi-
lio;

Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíri-
tus. Amen.

*Pro sancto Anachoretá et
Solitario.*

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

QUO tu, relictis úrbibus,
Mortálium consórtia
Timens fugis? Quid tu vi-
des,

Solúsque tecum cógitas?

MENTIS volátu libero,
Percúrris ætéernas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.

PRÆSENS choris cœlésti-
bus,

Sacro quiétus ótio,
Totus tuéndo Númini,
Totus coléndo tu vacas.

QUAM pura, qui te dili-
gunt,

O Christe, libant gáudia!
Te propter, antris ábditos
Sinu recóndis in tuo.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æterne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

*Si sit Abbas, ψ. Venite,
filii, audite me: R. Timó-
rem Dómini docébo vos.
(Ps. 33.)*

Ad **B**ENEDIC. *Ant. 1. J.*
Curro, non quasi in incér-
tum: pugno, non quasi æ-
rem vérberans; sed castigo
corpus meum, et in servi-
tútem rédigo, ne réprobus
efficiar. (1. Cor. 9.)

Oratio.

INTERCESSIO nos, quæsu-
mus, Dómine, beáti *N.*
Abbátis comméndet; ut
quod nostris méritis non
valémus, ejus patrocínio
assequámur; Per Dóminum
nostrum...

Alia Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dó-
mine, Deus noster, beáti
Abbátis *N.* intercessiόνibus
sublevári; ut per quem ser-
vis tuis perfectiόνis Evan-
gélicæ documénta donásti,

per eum subsidia perpétuæ salutis impendas; Per Dóminum nostrum...

Sit non sit Abbas, ꝑ. Cogitavi dies antiquos; R. Et annos æternos in mente habui. (Ps. 76.)

Ad BENEDIC. Ant. 4. E. Mihi mundus crucifixus est, et ego mundo. (Gal. 6.)

Oratio.

OMNIPOTENS sempitærne Deus, terræna pro te calcantium merces magna nimis, da nobis, exémplo et intercessióne beati *N.* cujus solémnia celebrámus, temporália ómnia despícere, et ad æterna, totâ mentis intentióne, festináre; Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Alia Oratio.

DEUS, qui nos ánnuâ beati *N.* festivitáte lætificas; concéde, propítius, ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur; Per Dóminum nostrum...

AD PRIMAM.

Ant. Deus.

AD TERTIAM.

Ant. Flétibus.

CAPITULUM. (Baruch, 4.)

EXIIT me stolâ pacis; indui autem me sacco obsecrationis, et clamábo ad Altíssimum in diébus meis.

*R. br. Propter verba labiõrum tuõrum, * Ego custodivi vias duras. R. Prop-*

*ter... ꝑ. Pérfice gressus meos in sémitis tuis. * Ego... Glória Patri... R. Propter... (Ps. 16.)*

ꝑ. Induébar cilicio: R. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. (Ps. 34.)

AD SEXTAM.

Ant. Nocte.

CAPITULUM. (Is. 26.)

NOMEN tuum et memoriále tuum, Dómine, in desiderio ánimæ. Anima mea desiderávit te in nocte; sed et spíritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te.

*R. br. Clamávi ad te, Dómine. * Dixi: Tu es spes mea; R. Clamávi... ꝑ. Pórtio mea in terrâ vivéntium. * Dixi... Glória... R. Clamávi... (Ps. 141.)*

ꝑ. In umbrâ alárum tuárum sperábo, Dómine, R. Donec tránseat iniquitas. (Ps. 54.)

AD NONAM.

Ant. Immóbilis.

CAPITULUM. (Deut. 7.)

DOMINUS Deus ipse est fortis et fidélis, custódiens pactum et misericórdiam diligéntibus se, et his qui custódiunt præcépta ejus in mille generatiónes.

*R. breve. A judiciis tuis * Non declinávi; R. A judiciis... ꝑ. Quia tu legem posuisti mihi. * Non declinávi. Glória Patri... R. A judiciis*

tuis non declinavi. (*Ps.* 118.)

ψ. Viam mandatorum tuorum cucurri, R. Cum dilatasti cor meum. (*Ps.* 118.)

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus, et Psalmi de Feriâ.

CAPITULUM. (1. Cor. 9.)

OMNIS qui in agone contendit, ab omnibus se abstinet; et illi quidem, ut corruptibilem coronam accipiant; nos autem incorruptam.

Hymnus, Felices nemo- rum..., ut in I. Vesperis, pag. xxxiv.

Si sit Abbas, ψ. Justus ut palma florébit: R. Sicut ce-

drus Libani multiplicabitur. (Ps. 91.)

Ad MAGNIF. Ant. 1. J. Circa illum coróna fratrum: quasi plantatio cedri in Libano, sic circa illum stétérunt quasi rami palmæ. (Eccli. 50.)

Si non sit Abbas, ψ. Abscondit me in tabernáculo suo; R. In die malorum protexit me. (Ps. 36.)

Ad MAGNIF. Ant. 7. d. Omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, et vitam æternam possidebit. (Matth. 19.)

COMMUNE JUSTORUM.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 7. a. Tenébit justus viam suam, et mundis manibus addet fortitudinem. (Job, 17.)

Ant. 2. D. Fortitúdo simplicis via Dómini, justus in ætérnum non commovébitur. (Prov. 10.)

Ant. 6. C. Cor suum tradet ad vigilándum dilúculò ad Dóminum, qui fecit illum. (Eccli. 39.)

Ant. 8. c. Quasi virens fólium germinábit, fructus justí lignum vitæ. (Prov. 11.)

Ant. 3. a. Timénti Dóminum benè erit, et in diébus consummationis illius benedicétur. (Eccli. 1.)

Si sit Sacerdos,

CAPITULUM. (1. Tim. 3.)

QUI benè ministráverint, gradum bonum sibi acquirént et multam fidúciám in fide quæ est in Christo Jesu.

In Duplicibus secunda Classis et suprâ:

R. Notum fáciét Dóminus qui ad se pertineant, et sanctos applicábit sibi; et * Quos elégerit, appropinquábunt ei. ψ. Hi probéntur

primum, et sic ministrent,
nullum crimen habentes.

*Quos elegerit, appropinquá-
bunt ei. Glória... *Quos...
(Num. 16. 1. Tim. 3.)

HYMNUS.

JAM satis fluxit cruor hos-
tiarum,

Pristinæ cessent holocausta
legis;

Christe, quos formas, me-
liora libant

Sacra ministri.

ELICIT flammæ Elias ab
alto;

Mysta nunc major jubet, et
poténti

Obsequens verbo Deus astat
aris,

Hóstia factus.

PINGUE libámen, novus et
Sacerdos,

Orbe jam toto Deus immo-
latur;

Se manu nostrâ litat in-
cruento

Fúnere Christus.

TALE nil priscis Pátribus
tribútum,

Angelis nusquàm data par
potestas:

Se manu nostrâ Deus ipse
cunctis

Præbet in escam.

CHRISTE, fac semper tua sa-
cra puro

Corde tractémus, manibús-
que puris;

Cháritas aptos tua nos tre-
méndis

Applicet aris.

LUMINIS splendor, Patris una
proles,

Christe, te pronus venerétur
orbis;

Qui Sacerdotes per Amóris
almi

Flamen inungis.

Amen.

¶. Sacerdotes Sion in-
duam salutári, R. Et sanc-
ti ejus exultatióne exultá-
bunt. (Ps. 134.)

Ad MAGNIF. Ant. 5. C.
Sanctificabor in iis qui ap-
propinquant mihi, et in
conspéctu omnis pópuli glo-
rificabor. (Levit. 10.)

Oratio, ut ad Laudes.

Si non sit Sacerdos,

CAPITULUM. (Eccli. 2.)

QUI timétis Dóminum, cré-
dite illi; et non evacuá-
bitur merces vestra. Qui ti-
métis Dóminum, speráte in
illum; et in oblectatióne
veniet vobis misericórdia.
Qui timétis Dóminum, dili-
gite illum, et illuminabún-
tur corda vestra.

In Duplicibus secundæ
Classis et suprâ:

R. Qui timent Dóminum,
non erunt incredibiles verbo
illius; * Et † Qui diligunt
illum, conservábunt viam
illius. ¶. Qui servat verbum
ejus, verè in hoc cháritas
Dei perfécta est. * Et....
Glória Patri... † Qui dili-
gunt illum... (Eccli. 2. 1.
Joan. 2.)

HYMNUS.

(Guil. Episc. Sant.)

SUMMI pusillus grex Patris,
 Timóre mentem sólvite;
 Sui patérnus vos amor
 Vult esse regni cómpotes.

EN regnat inter Cœlites,
 Qui vixit olim sæculo
 Ignótus, exósus sibi,
 Qui pauper, et sciens pati.

ANGUSTA pœniténtiæ
 Ingréssus, et viam Crucis,
 Per dura Christum prælia,
 Per damna non timet se-
 qui.

CARNEM terit jejúniis;
 Linguam domat siléntio;
 In páuperum, parcus sibi,
 Abscóndit et spargit sinu.

SAPORE verbi páscitur;
 Totóque legem pectore.
 Scrutátus, orat pèrvigil;
 Mens celsa versátur polo.

HAC surgit ad cœlum
 viâ;
 Et nos eâdem da, Pater,
 Da, Nate, da cum Spíritu,
 Ad te venire sémítâ.

Amen.

Ÿ. In nómine tuo exultá-
 bunt justí, Dómine; R. Et in
 justitiâ tuâ exaltabúntur.
 (Ps. 88.)

Ad MAGNIF. Ant. 8. G.
 Omnis qui audit verba mea,
 et facit ea, assimilábitur
 viro sapiénti, qui ædificávit
 domum suam supra pe-
 tram. (Matt. 7.)

Oratio, ut infrâ ad Lau-
 des, pag. xlvj.

AD MATUTINUM.

Invitat. Diligéntem jus-
 tos Dóminum, * Veníte,
 adorémus. (Ps. 145.)

Psal. Veníte..., pag. 2.

HYMNUS. (Santol. Vict.)

NON parta solo sáanguine
 Ornat Beátos púrpura;
 Sunt incruénta, quæ suos
 Habent triúmphos, prælia.

Non iste flammâs, non
 cruces,
 Non sentiť uncós pectines;
 Crudélis et durus sibi,
 Se morte lentâ cónficit.

Si lictor illi défuit,
 Si vincla, fustes, úngulæ,
 Paráta pro Christo mori
 Hoc supplet omne cháritas.

CORPUS subégit cástitas,
 Et liberam mentem fides;
 Amor supérnis ignibus
 Totam litávit hóstiâ.

VENIS apértis ómnibus
 Qui vellet ultrò erúmpere,
 Fraudátus optátâ viâ,
 It fusus in fletum cruor.

DA, Christe, sic nos vi-
 vere,

Discámus ut semper mori:
 Da, post brevis vitæ dies,
 Vitæ perénnis gáudia.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
 Æterne Fili, par Patri,
 Et par utrique Spíritus,
 Tibi, Deus, sit glória.

Amen.

Psalmi de Feriâ.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Qui habet man-
 dáta mea, et servat ea, ille

est, qui diligit me. (*Joan.* 14.)

Ant. 8. G. Qui diligit me, diligétur à Patre meo, et ego diligam eum. (*Joan.* 14.)

Ant. 4. A. Qui verbum meum audit, et credit ei qui misit me, habet vitam ætérnam. (*Joan.* 5.)

✠. Univérsæ viæ Dómini misericórdia et véritas, R. Requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus. (*Ps.* 24.)

Lectiones de Scripturá occurrente.

R. j. Initium viæ bonæ fácere justitiam : * Misericórdiâ et veritaté redímitur iníquitas ; et in timóre Dómini declinátur à malo. ✠. Qui vult vitam diligere et dies vidére bonos, declínet à malo, et fáciat bonum. * Misericórdiâ... (*Prov.* 16. 1. *Petr.* 3.)

R. ij. Nihil mélius est quàm timor Dei, et nihil dúlcitus quàm respícere in mandátis Dómini. * Glória magna est sequi Dóminum. ✠. Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris ; sed habébit lumen vitæ. * Glória magna est... (*Eccli.* 28. *Joan.* 3.)

R. iij. Qui ámbulat in justítiis, et lóquitur veritátem, et claudit óculos suos, ne videat malum, * Iste. in excélsis habitábit ; Regem

in decóre suo vidébunt óculi ejus. ✠. Qui perspéxerit in legem perféctam libertátis, non audítor oblivíosus factus, sed factor óperis, hic beátus in facto suo erit. * Iste... Glória... * Iste... (*Is.* 33. *Jac.* 1.)

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Qui sperant in Dómino, mutábunt fortitúdinem, current et non laborábunt, ambulábunt et non deficient. (*Is.* 40.)

Ant. 2. D. Turris fortissima nomen Dómini ; ad ipsum currit justus et exaltábitur. (*Prov.* 18.)

Ant. 5. a. Benedictio Dei in mercédem justí festínat, et in horâ velóci procéssus illíus fructificat. (*Eccli.* 11.)

✠. Gloriabúntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum ; R. Quóniam tu benedíces justo. (*Ps.* 5.)

Lectiones, ut in Proprio Sanctorum.

R. iv. In fraude circumveniéntium áffuit illi, et honestum fecit illum. * Custodívit illum ab inimícis, et à seductóribus tutávit illum. ✠. Novit Dóminus pios de tentatióne erípere. * Custodívit illum... (*Sap.* 40. 2. *Petr.* 2.)

R. v. Oculus Dei respéxit illum in bono, et * Eréxit eum ab humilitáte ipsíus, et exaltávit eaput ejus.

¶ Omnis qui se humiliat, exaltabitur. * Eréxit eum... (*Eccli. 11. Luc. 18.*)

R. vj. Ambulávit in conspéctu tuo in veritaté et justitiá et recto corde tecum; * Custodisti ei, Dómine, misericórdiam tuam grandem. ¶. Eccè verè Israelita, in quo dolus non est. * Custodisti... Glória Patri.... * Custodisti ei.... (*3. Reg. 3. Joan. 1.*)

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Vetus homo noster crucifixus est; ut destruatúr corpus peccáti, et ultrà non serviámus peccáto. (*Rom. 6.*)

Ant. 4. f. Ipse Spíritus testimónium reddit spíritui nostro, quòd sumus filii Dei; si autem filii, et hæredes. (*Rom. 8.*)

Ant. 8. C. Ipsi intra nos gémmus, adoptiónem filiòrum expectántes, redemptiónem córporis nostri. (*Ibid.*)

¶ Anima nostra sústinet Dóminum; R. Quia in eo lætábitur cor nostrum. (*Ps. 32.*)

Evangelium et Homilia, ut in Proprio Sanctorum.

R. vij. Hæc est charitas Dei, ut mandáta ejus custodiámus, et * Mandáta ejus grávia non sunt. ¶. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus. * Mandáta

ejus grávia non sunt. (*1. Joan. 5. Ps. 33.*)

R. viij. In hoc cognóscimus quóniam in Deo manémus et ipse in nobis; * Quóniam de Spíritu suo dedit nobis. ¶. Nunc scimus quòd nobiscum sit Deus. * Quóniam... (*1. Joan. 4. Josue, 22.*)

R. ix. Nostra conversatio in cœlis est, undè salvatorem expectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui * Reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. ¶. Filii sanctórum sumus, et vitam illam expectámus quam Deus datúrus est his qui fidem suam nunquàm mutant ab eo. * Reformábit... Glória... * Reformábit corpus.... (*Philip. 3. Tob. 2.*)

Te Deum...

AD LAUDES.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 4. f. Erat vir ille simplex et rectus, ac timens Deum et recédens à malo. (*Job, 1.*)

Ant. 7. D. Conservávit legem Excelsi, et in tentatióne invéntus est fidélis. (*Eccli. 44.*)

Ant. 5. a. Custodívit animam suam, et memor fuit Dómini in toto corde suo. (*Tob. 1.*)

Ant. 2. d. Erat.

CANTICUM. (*Eccli.* 2.)

Qui timétis Dóminum, cré-
dite illi ; * et non eva-
cuábitur merces vestra.

Qui timétis Dóminum ,
speráte in illum ; * et in
oblectatióem véniet vobis
misericórdia.

Qui timétis Dóminum, di-
ligite illum ; * et illumina-
búntur corda vestra.

Respícite, filii, nátióes
hóminum ; * et scitóte quia
nullus sperávit in Dómino ,
et confusus est.

Quis enim permánsit in
mandátis ejus, et derelictus
est ? * Aut quis invocávit
eum, et despéxit illum ?

Quóniam pius et miséri-
cors est Deus, et remíttet
in die tribulatióis peccá-
ta ; * et protéctor est ómni-
bus exquiréntibus se in ve-
ritate.

Glória Patri...

Ant. Erat religiósus ac
timens Deum, faciens elec-
mósynas multas plebi et dé-
precans Deum semper. (*Act.*
10.)

Ant. 1. a. Non prætériit
de univérssis mandátis, nec
unum quidem verbum quod
jússetat Dóminus. (*Josue*,
11.)

*Si sit Sacerdos :*CAPITULUM. (2. *Paral.* 35.)

MINISTRATE in Sanctuário,
et sanctificáti immolá-
te. Fratres étiam vestros,

ut possint juxta verba quæ
locútus est Dóminus fácere,
præparáte.

HYMNUS.

O Sacerdótum veneránda
jura !

Ceu vices Christi téneant,
salútis

Arbitri claudunt reseránt-
que nobis

Atria cœli.

Omne pendéntes scelus in
statérâ,

Cùm reum solvant, Deus
ipse solvit ;

Cùm ligant sontem, Deus
ipse sontis

Víncula nectit.

QUAM manus morbis adhi-
bent perilas !

Cùm secant, semper pia
dextra cædit ;

Cùm sovent, semper pia le-
nit ungens

Vulnera dextra.

VERBA dùm promunt, pó-
pulus fidélis

Excipit. vocem, cúpidus
docéri ;

Nempè divinæ sacra verba
legis

Mente recóndunt.

IRRUENS prompti cohibére
fulmen,

Stant ab advérso, Domi-
númque placant,

Víndices in nos quótiès ab
alto

Dépluit iras.

Dum Sacerdótes tua sacra
tractant,

Christe, fac sacris, quibus
applicasti,
Cónsonent mores, populi-
que fiat

Forma Sacerdos.

LUMINIS splendor, Patris
una proles,

Christe, te pronus veneré-
tur orbis,

Qui Sacerdótes per Amóris
almi

Flamen inúngis. Amen.

Ÿ. Memor sit Dóminus
omnis sacrificii tui; R. Et
holocáustum tuum pingue
fiat. (*Ps. 49.*)

Ad BENEDIC. Ant. 8. G.
Obtulit holocáustum Dómi-
no, et clamávit ad Dómi-
num pro Israel, et exaudivit
eum Dóminus. (*1. Reg. 7.*)

Oratio.

DOMINE, Deus omnípo-
tens, qui fámulum tu-
um *N.*, ut sacerdotio tibi
fungeretur, à pópulo segre-
gasti, præsta, quæsumus,
ut ejus exémpia sectántes,
genus eléctum, regále sa-
cerdotium, gens sancta,
pópulus acquisitionis éffici
mereámur; Per Dóminum
nostrum Jesum Christum,
Fílium tuum, qui tecum vi-
vit et regnat...

Si non sit Sacerdos.

CAPITULUM. (*Eccli. 31.*)

ERIT illi glória ætérna,
qui pótuít transgredi, et
non est transgréssus, fácere
mala, et non fecit.

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

Qui te, Deus, sub íntimo
Amans recépit pectore,
Non ille terras ámplius
Suspirat, oblitus suí.

Quid ergò gaudes néctere
Tristes moras amántibus?
Terris retárdas éxules,
Cives polo quos déstinas.

Hinc fervet in dies amor,
In vota toti díffluunt:

Ad astra festinántibus
Fit pœna vita lóngior.

Vix iste tardi córporis
Pondus moléstum sústinet;
Præ mortis óccupat diem,
Ardens Deo se júngere.

ÆTÉRNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utrîque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.

Amen.

Ÿ. In justitiâ apparebo
conspéctui tuo: R. Satiá-
bor, cùm apparúerit glória
tua. (*Ps. 146.*)

Ad BENEDIC. Ant. 1. a.
Propter Christum ómnia de-
triméntum feci, ad cognos-
céndum illum; si quo modo
occúrram ad resurrectió-
nem quæ est ex mórtuis.
(*Philip. 3.*)

Oratio.

ADESTO, Dómine, suppli-
cationibus nostris, quas
in beáti *N.* festivitáte defé-
rimus; ut qui nostræ justi-
tiæ fidúciã non habémus,
ejus qui tibi plácuít, préci-
bus sublevémur; Per Dómi-

num nostrum Jesum Christum, Filium tuum...

Alia Oratio.

PRÆSTA, quæsumus, misericors Deus, ut quam fidelis servus tuus N. accipit à te justo iudice coronam, eandem et nos, ejus intercessione, post consummatum ritè cursum, recipere mereamur; Per Dominum nostrum...

AD PRIMAM.

Ant. Erat.

AD TERTIAM.

Ant. Conservavit.

CAPITULUM. (*Job, 23.*)

VIAM Dei custodivi et non declinavi ex eà; à mandatis labiorum ejus non recessi, et in sinu meo abscondi verba oris ejus.

R. breve. In viâ testimoniorum tuorum, Domine, * Delectatus sum; *R.* In viâ... *ψ.* Sicut in omnibus divitiis. * Delectatus sum. Glória Patri... *R.* In viâ... (*Ps. 118.*)

ψ. A mandatis tuis intellexi; *R.* Propterea odivi omnem viam iniquitatis. (*Ps. 118.*)

AD SEXTAM.

Ant. Custodivit.

CAPITULUM. (*Eccli. 33.*)

SAPIENS non odit mandata et justitias, et non illidetur quasi in procèllâ navis: homo sensatus credit legi Dei, et lex illi fidelis.

R. breve. Beatus vir * Qui timet Dominum; *R.* Beatus... *ψ.* In mandatis ejus volet nimis. * Qui... Glória... *R.* Beatus... (*Ps. 111.*)

ψ. Lex Dei ejus in corde ipsius; *R.* Et non supplantabuntur gressus ejus. (*Ps. 36.*)

AD NONAM.

Ant. Non præterit

CAPITULUM. (*Eccli. 51.*)

AMBULAVIT pes meus iter rectum, zelatus sum bonum, et non confundar.

R. breve. Confitebor tibi, Domine, * In directione cordis. *R.* Confitebor... *ψ.* In eo quod didici judicia justitiæ tuæ. * In... Glória... *R.* Confitebor... (*Ps. 118.*)

ψ. Servavi mandata tua et testimonia tua; *R.* Quia omnes viæ meæ in conspectu tuo. (*Ps. 118.*)

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus, et Psalmi de Feriâ.

Si sit Sacerdos.

CAPITULUM. (*2. Cor. 3.*)

FIDUCIAM habemus per Christum ad Deum, qui et idoneos nos fecit ministros novi testamenti, non litterâ, sed spiritu.

Hymn., O Sacerdôtum..., ut in Laudibus.

ψ. Sacerdotes tui, Domine, induantur justitiam; *R.* Et sancti tui exultent. (*Ps. 134.*)

Ad MAGNIF. Ant. 5. C.
Operátus est bonum, et rec-
tum, et verum coram Dó-
mino Deo suo in univérſa
cultúrâ ministérii domûs
Dómini, et prosperátus est.
(2. Paral. 31.)

Si non sit Sacerdos.

CAPITULUM. (Galat. 6.)

QUÆ semináverit homo,
hæc et metet; quóniam
qui séminat in carne suâ,
de carne et metet corrup-
tiónem; qui autem séminat

in spíritu, de spíritu metet
vitam ætérnam.

*Hymnus, Summi..., ut in
I. Vesperis, pag. xliij.*

✠ In memóriâ ætérnâ erit
justus: R. Cornu ejus exaltá-
bitur in glóriâ. (Ps. 144.)

Ad MAGNIF. Ant. 5. C.
Diléctus Deo et homínibus,
cujus memória in benedic-
tiónē est: similem illum fe-
cit in glóriâ Sanctórum, et
osténdit illi glóriam suam.
(Eccli. 45.)

COMMUNE VIRGINUM.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 8. G. Quid bonum
Dómini est et quid pulchrum
ejus, nisi fruméntum elec-
tórum et vinum gérmīans
Virgines? (Zach. 9.)

Ant. 6. F. Qui elégerint
quæ ego vólui, et tenúerint
fœdus meum, dabo eis in
domo meâ locum. (Is.
56.)

Ant. 1. f. Dabo eis no-
men mélius à filiis et filiá-
bus: nomen sempitérnum
dabo eis. (Is. 56.)

Aut. 4. d. Ultrà mori
non póterunt; æquales enim
Angelis sunt, et filii sunt
Dei, cum sint filii resurrec-
tiónis. (Luc. 20.)

Ant. 7. d. Non omnes cá-
piunt verbum istud, sed

quibus datum est. (Matth.
19.)

CAPITULUM. (1. Cor. 7.)

UNUSQUISQUE próprium do-
num habet ex Deo; álius
quidem sic, álius verò sic.
Dico autem non nuptis et
viduis: Bonum est illis, si
sic permáneant.

*In Duplicibus secunde
Classis et suprâ:*

R. Audi, filia, et vide.
et inclína aurem tuam.

* Obliviscere pópulum tu-
um, et domum Patris tui:
et concupíscet Rex decó-
rem tuum; † Quóniam ipse
est Dóminus Deus tuus.
✠ Spíritus ubi vult, spirat.
et vocem ejus audis. * Obliv-
iscere pópulum... Glória
Patri... † Quóniam ipse...
(Ps. 44. Joan. 3.)

Si sit Martyr,

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

FESTIS læta sonent sidera
cântibus :

Nunc aptâte tubas, sùmite
týmpana,

Coetus Angélici; dicite Vir-
ginem,

Christi dicite Mártyrem.

VESTRIS illa fuit débita cœ-
tibus,

Quæ mortális adhuc, nóbilis
æmula,

Ut vos exprimeret, dedidicit
genus,

Virgo córporis imme-
mor.

SED quid cogis, amor! Fór-
titer ámbiit

Sponso virgíneum fúndere
sánguinem;

Obliti méminit tunc benè
córporis,

Præclaráe sítiens necis.

Sic quâ parte minor, vos
superéminet,

Immortále genus; quæ pó-
tuit mori,

Et per damna sui córporis,
integram

Testári Dómino fidem.

PATRI máxima laus, máxi-
ma Filio,

Amborúmque sacro máxima
Flámini,

A quo magnánimæ prælia
sústinent,

Spreto fúnere, Vírgines.

Amen.

✠. Hæréditas immacula-
tórum in ætérnum erit :

PARS AUTUMNALIS.

R. Non confundéntur in tém-
pore malo. (*Ps. 36.*)

Ad MAGNIF. Ant. 4. E.
Infirma mundi elégit Deus,
ut confundat fórtia; ut non
gloriétur omnis caro in
conspectu ejus. (*1. Cor. 1.*)

*Oratio, ut infra ad Lau-
des, nisi sit propria.*

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

Vos, ó Virgínei cum ci-
tharis chori,

Agni deliciæ, pars gregis
óptima,

Sponsum Virgíneo progéni-
tum sinu

Puris tollite láudibus.

HÆC est sacra dies, óbvia
quâ suo

Cum plenâ rútilans lámpade
júngitur

Sponso, stansque Throno
próxima, cóncinit

Virgo cántica Virgini.

SOLO digna Deo cónjuge,
résput

Mortáles thálamos; ut se-
mel obligat

Sese fida suo, quem benè
déperit,

Ultrò se Deus obligat.

PURUM ne máculent pectus
imágenes,

In se totâ sui córporis im-
memor

Mens sese récipit; nil óculi
vident,

Surdis nil sonat áuribus.

Ægro vix sua sùnt pábula:
córpori,

c

Ardet mille modis ante diem
mori :

Quidquid mors rápiet , jàm
sibi præripit ;

Unus fit Deus ómnia.

FAC , ó Christe , tuæ Vir-
ginis æmulos

Hæc nos ire tibi , quâ grá-
ditur , viâ :

Qui gens sancta sumus , mó-
ribus íntegris

Fac soli tibi vivere.

Da te , summe Pater , tollere
láudibus ;

Da te , Christe , sequi , láu-
rea Virginum ;

Fac , incénsa tuis , Spíritus ,
árdeant

Flammis frígida pectora.
Amen.

¶. Afferéntur Regi Virgi-
nes , R. In lætitiâ et exulta-
tióne. (*Ps. 44.*)

Ad MAGNIF. Ant. 3. a.
Córpora vestra membra sunt
Christi : membra vestra
templum sunt Spíritus sancti
qui in vobis est. (*1. Cor. 6.*)

Oratio , ut ad Laudes ,
nisi sit propria.

AD MATUTINUM.

Invitat. Agnum quem se-
quúntur Virgines , * Veníte ,
adoremus. (*Apoc. 44.*)

Psal. Veníte... , pag. 2.

Si sit Martyr ,

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

VIRGINUM robur , Deus ,
atque custos ,
Sexus imbéllis , médios per
enses ,

Dùm faves , quas non supe-
rat virili

Pectore mortes !

Pro tuis aris animósa Virgo
Molle dat pœnis lacerare
corpus ;

Non suos sentit , memor ó
tuórum ,

Christe , dolórum.

Non graves plagæ , válidi
nec ictus

Integram possunt violare
mentem :

Quin sacri crescit magis
obstinátus

Ardor amoris.

SPONSA dilécto placitura
Sponso ,

Déspicit ruptum laniata
corpus :

Est suus truncis honor , et
venústas

Est sua membris.

SUMMA laus Patri , genitó-
que Verbo ,

Et tibi compar , utriúsque
Nexus ;

Fac , tibi semper placeámus
uni

Móribus æquis. Amen.

Si non sit Martyr ,

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

CÆLESTIS aula pánditur ;
En Sponsus ; omnes ob-
viæ

Exíte Sponso Virgini ,
Exíte , sponsæ Virgines.

Hæc nuptiális est dies ,
Quæ longa post suspíria
Dat ómnibus , dat singulis
Jàm plénius frui Deo.

QUÆ casta vobis gaudia,
Quos afflet ignes, dicite;
Ab ore cujus purior
Torrens voluptas effluit.

Hunc propter unum, vi-
luit

Supérba Regum púrpura.
Dotáta quæ sponso Deo,
Quid Virgo terris ámbiat?

O Virginales nuptiæ,
Per quas caro fit spírítus!
O dulce vinculum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!

Sit laus Patri, laus Filio;
Sit par tibi laus, Spírítus,
Divína qui perénnibus
Firmas sigillis fœdera.

Amen.

Psalmi de Feriâ.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Qui diligit cor-
dis munditiâ, habébit a-
micum Regem. (*Prov. 22.*)

Ant. 7. d. Omnis ponde-
râtio non est digna conti-
néntis ánimæ. (*Eccli. 26.*)

Ant. 1. f. Beáti mundo
corde; quóniam ipsi Deum
vidébunt. (*Matth. 5.*)

ψ. Beáti immaculáti in
viâ, R. Qui ámbulant in
lege Dómini! (*Ps. 118.*)

*Lectiones de Scripturâ
occurrente.*

R. j. O quàm pulchra est
casta generátio cum clari-
tâte! * Immortális est enim
memória illius; quóniam et
apud Deum nota est, et
apud hómines. ψ. Reddet
Deus iis qui incorruptiónem

quærunt, vitam ætérnam.

* Immortális est... (*Sap. 4.
Rom. 2.*)

R. ij. Dábitur illi fidei
donum eléctum, et sors in
templo Dei acceptíssima;
* Bonórum enim labórum
gloriósus est fructus. ψ. Fruc-
tus Spírítus est charítas,
fides, modéstia, continéntia,
cástitas. * Bonórum... (*Sap.
3. Galat. 5.*)

R. iij. Felix est incoin-
quináta; * Habébit fructum
in respectióne animárum
sanctárum. ψ. Virgo cógi-
tat quæ Dómini sunt, ut sit
sancta córpore et spírítu.
* Habébit... Glória... * Ha-
bébit... (*Sap. 4. Cor. 7.*)

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. f. In charitáte
perpétuâ diléxi te; idéò at-
tráxi te miserans. (*Jer. 31.*)

Ant. 4. f. Veni de Liba-
no, sponsa mea; veni, co-
ronáberis. (*Cant. 4.*)

Ant. 7. d. Sponsábo te
mihi in fide; et scies quia
ego Dóminus. (*Osee, 2.*)

ψ. Conféssio et pulchri-
túdo in conspéctu Dei;
R. Sanctimónia et magni-
ficéntia in sanctificatióne
ejus. (*Ps. 95.*)

*Lectiones, ut in Proprio
Sanctorum.*

R. iv. Sponsábo te mihi
in sempitérnum; * Et spon-
sábo te in misericórdiâ et
in miseratióne. ψ. Sec-

tare justitiam, pietatem, fidem, charitatem, patientiam, mansuetudinem: * Et sponsabo te in... (*Osee*, 2. 1. *Tim.* 6.)

R. v. Scient quia ego dilexi te: * Tene quod habes; ut nemo accipiat coronam tuam. V. Dedi coronam decoris in capite tuo, et profecisti in regnum; quia perfecta eras in decore meo: * Tene quod habes... (*Apoc.* 3. *Ezech.* 16.)

R. vj. Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum; * Quia † Fortis est ut mors dilectio. V. Neque instantia, neque fortitudo, neque creatura alia poterit nos separare a charitate Dei; * Quia... Glória Patri... † Fortis est.... (*Cant.* 8. *Rom.* 8.)

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Inveni quem diligit anima mea, tenui eum, nec dimittam. (*Cant.* 3.)

Ant. 4. a. Ego dilecto meo, et dilectus meus mihi, qui pascitur inter lilia. (*Cant.* 6.)

Ant. 2. d. Anima mea liquefacta est, ut dilectus meus locutus est. (*Cant.* 5.)

V. Cor meum et caro mea
R. Exultaverunt in Deum vivum. (*Ps.* 83.)

*Evangelium et Homilia,
ut in Proprio Sanctorum.*

R. vij. Quam bonus Israel Deus his qui recto sunt corde! * Mihi adhærere Deo bonum est, ponere in Domino Deo spem meam. V. Qui adhæret Domino, unus spiritus est. * Mihi... (*Ps.* 72. *Cor.* 6.)

R. viij. Fulcite me floribus, stipate me malis; quia * Amore langueo. V. Quod nunc vivo in carne, in fide vivo Filii Dei, qui dilexit me. * Amore langueo. (*Cant.* 2. *Galat.* 2.)

R. ix. Dilectus meus electus ex millibus, totus desiderabilis, * Et † Ipse est amicus meus, filiae Jerusalem. V. Vivo, jam non ego: vivit verò in me Christus. * Et... Glória Patri... † Ipse est amicus... (*Cant.* 5. *Galat.* 2.)

Te Deum...

AD LAUDES.

Psalmi de Feriali.

Ant. 8. G. Virgines accipientes lampades suas exierunt obviam sponso et sponsæ. (*Matth.* 25.)

Ant. 3. a. Prudentes acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus, et ornaverunt lampades suas. (*Matth.* 25.)

Ant. 5. a. Mediâ nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. (*Matth.* 25.)

Ant. 2. D. Venit.

CANTICUM. (Is. 61.)

GAUDENS gaudébo in Dó-
mino, * et exultábit áni-
ma mea in Deo meo;

Quia induit me vestimén-
tis salutis, * et induménto
justitiæ circúmdedit me,

Quasi sponsum decorátum
corónâ, * et quasi sponsam
ornátam monilibus suis.

Sicut enim terra profert
germen suum, * et sicut
hortus semen suum gérmí-
nat,

Sic Dóminus Deus ger-
minábit justítiam * et lau-
dem coram univérſis génti-
bus.

Ant. Venit sponsus, et
quæ parátæ erant, intra-
vérunt cum eo ad nuptias.
(*Matth.* 25.)

Ant. 1. g. Vírgines se-
quúntur Agnum quocúmquē
ierit; sine máculâ enim
sunt ante thronum Dei.
(*Apoc.* 14.)

CAPITULUM. (*Apoc.* 14.)

VIDI: Et ecce Agnus sta-
bat supra montem Sion,
et cum eo centum quadra-
gínta quátuor millia, ha-
béntes nomen ejus et no-
men Patris ejus scriptum
in fróntibus suis.

*Si sit Martyr,*HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

QUID sacram, Virgo, ge-
nerósa Martyr,
Ambiunt frontem dúplices
corónæ?

Nempe non uno géminum
repórtas

Hoste triúmphum.

MOLLIOR fregit neque te vo-
lúptas,

Impotens flexit neque te ty-
ránnus;

Tu graves pœnas paritér-
que blandos

Vincis amóres.

LILUS Sponsus récubat ro-
sisque;

Tu, tuo semper benè fida
Sponso,

Et rosas Martyr, simul et
dedisti

Lília Virgo.

SUMMA laus Patri genitóque
Verbo,

Et tibi compar, utriúsque
Nexus;

Fac, tibi semper placeámus
uni

Móribus æquis.

Amen.

¶ Deus præcínxit me vir-
túte; R. Et pósuit imma-
culátam viam meam. (*Ps.*
17.)

Ad BENEDIC. Ant. 3. a.
Casta generátio in perpé-
tuum coronáta triúmphat,
incoinquinatórum certámi-
num præmíum vincens.
(*Sap.* 4.)

Oratio.

DEUS, qui inter cætera po-
téntiæ tuæ mirácula,
étiam in sexu frágili vic-
tóriam Martýrii contulisti,
concéde propítius, ut qui

beátæ *N. Virginis* et Mártyris tuæ natalitia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum...

Alia Oratio.

INDULGENTIAM nobis, quæsumus, Dómine, beáta *N. Virgo* et Martyr implóret, quæ tibi grata semper éxtitit, et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis; Per Dóminum...

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

O Virgo, pectus cui sacrum

Amóris expers improbi,
Intus suis ardóribus
Sanctus perússit Spíritus.

Non te volúptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amántem pérsequi
Cœléstis Agni núptias.

Sic ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,
Ut ejus ardens ígnibus
Mundána cuncta témneres.

BEÁTA, cui nunc Cœlitarum
Inter capéntium choro,
Cœlo licet perénnibus
Sponsi potíri gáudiis.

ÆTERNE sponse Virginum,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

†. Lætabor, et exultábo
in te: R. Psallam nómini
tuo, Altíssime. (*Ps. 9.*)

Ad BENEDIC. *Ant. 1. J.*
Exultábit ánima mea in Deo
meo; quia induit me vesti-
méntis salútis, quasi spon-
sam ornátam monílibus
suis. (*Is. 61.*)

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne
Deus, qui mundi contéptum te diligéntibus inspirásti, da nobis, in festivitáte beátæ *N. Virginis*. ejus intercessióne, terréna despícere, et tibi soli firmiter adhærere; Per Dóminum nostrum...

Alia Oratio.

EXAUDI nos, Deus salutáris
noster; ut, sicut de beátæ *N. Virginis* tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu; Per Dóminum...

AD PRIMAM.

Ant. Virgines.

AD TERTIAM.

Ant. Prudentes.

CAPITULUM. (*1. Cor. 7.*)

DE Virgínibus præcéptum
Dómini non hábeo; consílium autem do, tanquàm
misericórdiam consecútus i
Dómino, ut sim fidélis.

R. *breve.* Fiat cor meum
immaculátum * In justifica-
tiónibus tuis; R. Fiat... †. U
non confúndar. * In... Gló-
ria... R. Fiat... (*Ps. 118.*)

†. Sitívit in te ánima mea
R. Quàm multipliciter tibi
caro mea! (*Ps. 62.*)

AD SEXTAM.

Ant. Médiâ.

CAPITULUM. (2. Cor. 11.)

AEMULOR VOS Dei æmulatione; despónði enim vos uni viro Vírginem castam exhibére Christo.

R. breve. Quid mihi est in cœlo? * Et à te quid vólui super terram? *R.* Quid... *Ps.* Deus cordis mei et pars mea Deus in ætérnum. * Et... Glória Patri... *R.* Quid... (Ps. 72.)

Ps. Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam; *R.* Et non confúndas me ab expectatíone meâ. (Ps. 118.)

AD NONAM.

Ant. Vírgines sequúntur.

CAPITULUM. (2. Reg. 22.)

QUIA compláculi Dómino, retribuet mihi secúndum justítiam meam; et secúndum mundítiam mánuum meárum reddet mihi.

R. breve. Retribuet mihi Dóminus * Secúndum justítiam meam; *R.* Retribuet... *Ps.* Et secúndum puritátem mánuum meárum. * Secúndum... Glória... *R.* Retribuet... (Ps. 17.)

Ps. Laudábo nomen Dei cum cántico; *R.* Et magnificábo eum in laude. (Ps. 68.)

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus, et Psalmi de Feriâ.

CAPITULUM. (Apoc. 14.)

AUDIVI vocem de cœlo; et vocem quam audiui, sicut citharizántium in citharis suis: et cantábant quasi cánticum novum ante sedem Agni.

Si sit Martyr, Hymnus Festis læta sonent..., *ut in I. Vesperis, pag. xlix.*

Ps. Me propter innocéntiam suscepísti; *R.* Et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum. (Ps. 40.)

Ad MAGNIF. Ant. 2. D. Fecísti viríliter, et confortátum est cor tuum, eo quòd castitátem amáveris; idéò et manus Dómini confortávit te. (Judith, 15.)

Si non sit Martyr, Hymnus Cœléstis aula..., *ut ad Matutinum, pag. l.*

Ps. Vírgines laudent nomen Dómini; *R.* Quia exaltátum est nomen ejus solus. (Ps. 148.)

Ad MAGNIF. Ant. 6. F. Gaudeámus, et exultémus, et demus glóriam Deo; quia venérunt nuptiæ Agni, et uxor ejus præparávit se. Beáti qui ad cœnam nuptiarum Agni vocáti sunt! (Apoc. 19.)

COMMUNE SANCTARUM MULIERUM.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 1. J. Mulierem fortem quis invéniet? Procul et de últimis finibus prétium ejus. (Prov. 31.)

Ant. 4. f. Domus et divitiæ dantur à paréntibus; à Dómino autem propriè uxor prudens. (Prov. 19.)

Ant. 2. D. Grátia super grátiam múlter sancta et pudoráta. (Eccli. 26.)

Ant. 7. d. Grátia verecúndiæ mulieris sensátæ et bonæ super aurum. (Eccli. 7.)

Ant. 3. a. Múlter fortis oblèctat virum suum, et annos vitæ illius in pace implèbit. (Eccli. 26.)

CAPITULUM. (Eccli. 26.)

FUNDAMENTA ætérna supra petram sólídám mandáta Dei in corde mulieris sanctæ.

In Duplicibus secundæ Classis et suprà:

*R. Virum, Dómine, cum timóre tuo, non cum libidine meâ, consénsi suscipere: * Sit nomen tuum, Deus Israel, benedictum in sæcula. V. Non vocávit nos Deus in immunditiam, sed in sanctificatióem: * Sit nomen tuum... Glória Patri... * Sit nomen tuum... (Tob. 3. 1. Thess. 4.)*

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

ADESTE, sanctæ Cónjuges:

En illa fortis fémina,
Ornáta quæ virtútibus
Triúmphant inter Cœlites.

Non illa luxu véstium,
Non crine torto splénduit;
Cultu nitens sed simplice,
Puris placébat móribus.

Se sub serénis vultibus
Austéra virtus ócculit;
Timet vidéri, ne suum,
Dùm prodit, amittat decus.

PASCENDA cœlésti cibo,
Sacris studébat lítteris;
Templo frequens, sed sédula
Redíbat ad curam domûs.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória. Amen.

Si sit Martyr, V. Factus es spes mea, Dómine, R. Turris fortitudinis à fácie inimici. (Ps. 60.)

Ad MAGNIF. Ant. 4. D. Deus cœlórum, exáudi me deprecántem et de tuâ misericórdiâ præsuméntem, ut gentes agnóscant quia tu es Deus, et non est álius præter te. (Judith, 9.)

Oratio, ut ad Laudes, nisi sit propria.

Si non sit Martyr, V. Avérte óculos meos, ne videant vanitátem: R. In viâ tuâ vivífica me. (Ps. 118.)

Ad Magnif. Ant. 1. A.
Exultávit cor meum in Dó-
mino, et dilatátum est os
meum; quia lætáta sum in
salutári tuo. (1. Reg. 2.)

*Oratio, ut ad Laudes,
nisi sit propria.*

AD MATUTINUM.

Invitat. Deum in quo spe-
rant sanctæ Mulieres, * Ve-
nite, adorémus. (1. Petr. 3.)

Psal. Veníte..., pag. 2.

HYMNUS. (Santol. Vict.)

ARDET Deo quæ fémina,
Latére frustrà cógitat;
Quot indigéntes súblevat,
Tot próditur præcónibus.

PRODESSE quærit ómni-
bus,

Curis honéstis ánxia;
Patróna, custos vírginum,
Secúnda mater órphanis.

PANNIS laténtem vílibus
Christum fovébat hóspitem:
Quas dura substráxit sibi,
Opes refúndit pródiga.

PACEM domi, pacem foris
Alto colit siléntio;
Lites amat compónere,
Ut una mens sit ómnibus.

ÆTÉRNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.

Amen:

Psalmi de Feriâ.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Initium sapién-
tiæ timor Dómini, et cum
eléctis féminis gráditur.
(Eccli. 4.)

Ant. 2. D. Sápíens mú-
lier ædificat domum: mú-
lier gratiósa invéniet gló-
riam. (Prov. 14.)

Ant. 3. à. Pars bona mú-
lier bona: in parte timén-
tium Deum dábitur. (Eccli.
26.)

✠. Eccè sic benedicétur
homo, R. Qui timet Dómi-
num. (Ps. 127.)

*Lectiones de Scripturâ oc-
currente.*

R. j. Grátia mulieris sé-
dulæ delectábit virum su-
um: * Disciplina illius da-
tum Dei est. ✠. Quæ filios aut
nepótes habet, discat do-
mum suam régere; hoc
enim accéptum est coram
Deo. * Disciplina... (Eccli.
26. 1. Tim. 5.)

R. ij. Os suum apérui
sapiéntiæ, et lex clemén-
tiæ in linguâ ejus; * Con-
siderávit sémitas domûs
suæ, et panem otíosa non
comédit. ✠. Quod decet mu-
lieres, promitténtes pietá-
tem per ópera bona. * Con-
siderávit... (Prov. 31. 1. Ti-
moth. 2.)

R. iij. Fallax grátia et
* Vana est pulchritúdo:
† Múlier timens Dóminum
ipsa laudábitur. ✠. Non sit
extrínsecûs capillatúra aut
circumdátio auri aut vesti-
mentórum cultus. * Vana
est.... Glória.... † Múlier....
(Prov. 31. 1. Petr. 3.)

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Dómine, qui habes ómnium sciéntiam, tu scis quòd nunquàm lætáta sit ancilla tua, nisi in te, Dómine Deus. (*Esth. 14.*)

Ant. 5. a. Osténde quóniam non derelínquis præsuméntes de te; et præsuméntes de se, et de suâ virtúte gloriántes humílias. (*Judith, 6.*)

Ant. 6. F. In consílium eórum non véniat ánima mea, et in cœtu illórum non sit glória mea. (*Gen. 49.*)

¶ Perambulábam in innocétiâ cordis mei, R. In médio domûs meæ. (*Ps. 100.*)

Lectiones, ut in Proprio Sanctorum.

R. iv. Adjuva me ancillam tuam, nullum áliud auxílium habéntem, nisi te, Dómine. * Nosti quia óderim glóriam iniquórum. ¶ Quæ participátio justítiæ cum iniquitaté? * Nosti... (*Esth. 14. 2. Cor. 6.*)

R. v. Complácu in veritaté tuâ: * Non sedi cum concílio vanitátis; odívi ecclésiám malignántium. ¶ Corrumpunt mores bonos collóquia mala. * Non sedi... (*Ps. 25. 1. Cor. 15.*)

R. vj. Mundam servávi ánimam meam ab omni concupiscétiâ: * Nunquàm cum ludéntibus míscui me;

neque cum his qui in levitaté ámbulant, participem me præbui. ¶ Grátias ago Deo, cui sérvio in consciéntiâ purâ. * Nunquàm... Glória... * Nunquàm... (*Tob. 3. 2. Tim. 1.*)

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Accinxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum. (*Prov. 31.*)

Ant. 8. c. Manum suam misit ad fórtia, et dígití ejus apprehendérunt fusum. (*Prov. 31.*)

Ant. 8. G. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consilio mánuum suárum. (*Prov. 31.*)

¶ Anima ejus in bonis demorábitur; R. Et semen ejus hæreditábit terram. (*Ps. 34.*)

Evangelium et Homilia, ut in Proprio Sanctorum.

R. vij. Confidit in eâ cor viri sui: * De nocte surrexit, deditque prædam domésticis suis, et cibária ancillis suis. ¶ Si quis suórum et máximè domesticórum curam non habet, fidem negávit, et est infidéli detérior. * De nocte... (*Prov. 31. 1. Tim. 5.*)

R. viij. Facta est quasi navis institóris, de longè portans panem suum. * Manum suam apérui inopi, et palmas suas exténdit ad

páuperem. ¶ Hospitio recepit, Sanctorum pedes lavit, tribulationem patientibus subministravit. * Manum suam... (*Prov. 31. 1. Tim. 5.*)

R. ix. Erat in omnibus famosissima; quoniam * Timebat Dominum valde, nec erat qui loqueretur de illa verbum malum. ¶ Hæc erat plena operibus bonis et elemosynis quas faciebat. * Timebat Dominum.... Glória Patri.... * Timebat.... (*Judith, 8. Act. 9.*)

Te Deum...

AD LAUDES.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 1. f. In ancilla sua adimplévit Dominus misericordiam suam. (*Judith, 13.*)

Ant. 3. à. Magna facta est; erat virtuti castitas adjuncta. (*Judith, 16.*)

Ant. 5. a. Non discedebat de templo, jejuniis et obsecrationibus serviens nocte ac die. (*Luc. 2.*)

Ant 7. d. In operibus.

CANTICUM. (*Prov. 31.*)

Os suum aperuit sapientiae (mulier fortis,) * et lex clementiae in lingua ejus.

Consideravit semitas domus suae, * et panem otiosa non comedit.

Surrexerunt filii ejus, et beatissimam prædicavé-

runt; * vir ejus, et laudavit eam:

Multae filiae congregaverunt divitias, * tu supergressa es universas.

Fallax gratia et vana est pulchritudo: * mulier timens Dominum ipsa laudabitur.

Date ei de fructu manuum suarum; * et laudent eam in portis opera ejus.

Glória Patri...

Ant. In operibus bonis testimonium habens, filios educavit, omne opus bonum subsecuta est. (*1. Tim. 5.*)

Ant. 5. a. Surrexerunt filii ejus, et beatissimam prædicaverunt; vir ejus, et laudavit eam. (*Prov. 31.*)

CAPITULUM. (*Eccli. 26.*)

Sicut sol oriens mundo in altissimis Dei, sic mulieris bonae species in ornamentum domus ejus.

HYMNUS. (*Santol. Vict.*)

OJAM beata, quæ suo Tandem soluta corpore, Vinculis perenniõribus Uni Deo conjungitur.

PER quos gradus cælum petit,

Hæc ire vos omnes docet, Junctæ jugali vinculo, Et vos, solutæ conjuges.

INSIGNIS et nos feminae Sequi decet vestigia; Magnum vel ipsis quæ fuit Virtutis exemplum viris.

QUIS arsit illa , fac ,
Deus ,

Flagrémus et nos ignibus ;
Eoque , quo te vis coli ,
Amóre , fac , mens te colat.

ÆTERNE tu Verbi Pater ,
Æterne Fili , par Patri ,
Et par utrique , Spiritus ,
Tibi , Deus , sit glória.

Amen.

Si sit Martyr , ✕. Adhæsit
ánima mea post te , Deus
meus ; R. Me suscepit dex-
tera tua. (Ps. 62.)

Ad BENEDIC. Ant. 6. F.
Supra modum mirábilis ,
et bonórum memóriâ digna ,
bono ánimo ferébat prop-
ter spem quam in Deum
habébat. (2. Mach. 7.)

Oratio.

DEUS , cujus grátiâ virtus
in infirmitáte perficitur ,
largire nobis , quæsumus ,
beátæ N. Mártiris tuæ tri-
úmphum recoléntibus , ut
quæ à te accépit ut vince-
ret , à te quoque vincéndi
grátiam nobis obtíneat ; Per
Dóminum nostrum Jesum
Christum...

Si sint plures , Oratio.

DEUS , qui hodiérnam diem
sanctárum N. et N. mar-
tyrio consecrásti , concéde
ut omnes qui eárum vic-
tóriam récolunt , protectió-
nis tuæ auxílio muniántur ;
Per Dóminum...

Si non sit Martyr , ✕. Ani-
ma mea Dómino vivet ,

R. Et semen meum sérviet
ipsi. (Ps. 21.)

Ad BENEDIC. Ant. 6. F.
Benedicta es à Dómino ;
scit enim omnis pópulus
mulierem te esse virtútis.
(Ruth , 3.)

Oratio.

TUORUM corda Fidélium ,
Deus miserátor , illús-
tra ; et beátæ N. précibus
ac méritis , fac nos terréna
despícere , et amáre cœ-
léstia ; Per Dóminum...

Alia Oratio.

DEUS , in quem sperat
omnis ánima quæ ad-
huc in terris pósita se verè
viduam sentit ac desolatam ,
tribue nobis , quæsumus ,
ut exémplo beátæ N. , ob-
secrationibus et orationibus
nocte ac die instántes , cœ-
léstium consolátionum me-
reámur esse participes ; Per
Dóminum...

AD PRIMAM.

Ant. In ancillâ suâ.

AD TERTIAM.

Ant. Magna facta est.

CAPITULUM. (Eccli. 40.)

FILII et ædificatio civitá-
tis confirmábit nomen ,
et super hæc mûlier imma-
culáta computábitur.

R. br. Deus meus * Pro-
tector est sperántium in se.
R. Deus meus... ✕. Pósuit
immaculatam viam meam.
* Protector... Glória Patri...
R. Deus meus... (Ps. 17.)

¶ Ab omni viâ malâ prohibui pedes meos; R. Ut custôdiâ verba tua. (*Ps.* 118.)

AD SEXTAM.

Ant. Non discedêbat.

CAPITULUM. (*1. Tim.* 2.)

VOLO mulieres orâre in hâbitu ornâto, cum verecundiâ et sobrietate ornâtes se, et non in tortis crinibus, aut auro aut margaritis vel veste pretiosâ.

R. *br.* Exultâbo et lætabor * In misericordiâ tuâ, Dómine; R. Exultâbo.... ¶ Quóniam respexisti humilitatem meam. * In misericordiâ... Glória Patri... R. Exultâbo... (*Ps.* 30.)

¶ Ad omnia mandata tua dirigêbar: R. Omnem viam iniquam odio habui. (*Ps.* 118.)

AD NONAM.

Ant. Surrexerunt.

CAPITULUM. (*Eccli.* 36.)

QUI POSSIDET mulierem bonam, inchoat possessionem; adiutorium secundum illum est, et columna ut requies.

R. *br.* Confitebor tibi, Dómine, * In toto corde meo; R. Confitebor... ¶ Et glorificabo nomen tuum in ætérnum. * In toto... Glória

Patri.... R. Confitebor.... (*Ps.* 85.)

¶ Tu, Dómine, glória mea, R. Et exaltans caput meum. (*Ps.* 3.)

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus, et Psalmi de Feriâ.

CAPITULUM. (*1. Tim.* 2.)

MULIER salvabitur per filiorum generationem, si permanserit in fide, et dilectione, et sanctificatione cum sobrietate.

Hymnus, O jam beata, quæ suo...., ut *suprà* in *Laudibus*, pag. lix.

Si sit Martyr, ¶ Videant qui odérunt me, et confundantur; R. Quóniam tu, Dómine, adjuvisti me. (*Ps.* 85.)

Ad MAGNIF. *Ant.* 5. C. Confitebor nómini tuo, Dómine, quóniam adiutor et protector factus es mihi, et liberasti corpus meum à perditione. (*Eccli.* 51.)

Si non sit Martyr, ¶ Propter nomen tuum, Dómine, vivificabis me, R. In æquitate tuâ. (*Ps.* 142.)

Ad MAGNIF. *Ant.* 5. C. Fortitudo et decor indumentum ejus: date ei de fructu manuum suarum; et laudent eam in portis ópera ejus. (*Prov.* 31.)

COMMUNE

PATRONI VEL PATRONÆ, SEU TITULARIS.

Dies festus cujuslibet Patroni, aut Titularis, qui proprium non habet Officium in Breviario, eo modo celebratur quo præscribitur in Rubricis generalibus.

Lectiones I. Nocturni erunt semper de Scripturâ occurrente; at in II. et III. Nocturno dicentur ut infra secundum qualitatem Festi, si non sunt propriæ; vel si propriæ sunt quæ vel non sufficiunt, vel non possunt commodè dividi.

Nullæ hîc apponuntur Lectiones pro Patrono Apostolo; quia nullus est qui non habeat Lectiones proprias in Breviario.

De Officio dierum intra Octavam, atque etiam ipsius diei Octavæ, servetur quod præscribitur in Rubricis generalibus.

PRO UNO MARTYRE.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

(*Serm. 311 in nat. Cypr.
Mart.*)

ISTUM nobis festum diem pãssio beatissimi Mátyris fecit, cujus nos victóriæ célébritas in istum locum devotíssimos congregávit. Sed celebrátio solemnitéis Mátyrum imitátio debet esse virtútum. Fácile est honórem Mátyris celebráre; magnum est fidem atque paciéntiam Mátyris imitári. Hoc sic agámus, ut

illud optémus : hoc sic celebrémus, ut illud pótiùs diligámus. Quid laudámus in fide Mátyris? Quia usquè ad mortem pro veritáte certávit, et idéò vicit. Blandiéntem mundum contémpsit, sæviénti non cessit; idéò victor ad Deum accéssit.

LECTIO V.

ABUNDANT in isto sæculo erróres et terróres : beatissimus Martyr erróres sapiéntiã, terróres paciéntiã superávit. Magnum est quod fecit : secútus Agnum, leónem vicit. Quandò perse-

cútor sæviébat, leo fremébat; sed quia Agnus sursum attendebátur, leo deórsum calcabátur. Cogitáte, Fratres, quale fuit mitti hómines per orbem terrárum prædicáre hóminem mórtuum resurrexisse, in cœlum ascendisse, et pro istá prædicatióne pérpeti ómnia quæ insániens mundus inférret, damna, exília, víncula, torménta, flammás, béstias, cruces, mortes.

LECTIO VI.

ALius moriebátur, ut álius honorarétur; álius occidebátur, ut álius colerétur. Numquid hoc fácerent, nisi flagrántiá charitátis de consciétiá veritátis? Prædicavérunt mórtuum quem sciébant vivum. Sciébant pro quâ vitá contémnerent vitam; sciébant pro quâ felicitáte ferrent transitóriam infelicitátem, pro quibus præmiis ista damna contémnerent. Fides eórum cum toto mundo non appenderétur. Audierant: Quid prodest hómini, si totum mundum lucrétur, ánimæ autem suæ detriméntum patiátur?

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

(Cap. 16 d.)

In illo témpore; Dixit Jesus discipulis suis: Si

quis vult post me venire, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ.

(Homil. 32. in Evangelia.)

QUIA Dóminus ac Redemptor noster novus homo venit in mundum, nova præcepta dedit mundo. Vitæ etenim nostræ véteri in vitiis enutritæ contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cœléstis médicus singulis quibúsque vitiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frigidis, frígida cálidis curántur, ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis; ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

LECTIO VIII.

CERTE cùm se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus. Ac si apértè dicat: Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdi-

um et vestra largimini. Quid verò in hac lectione dicat, audiámus : Qui vult post me venire, abneget semetipsum. Ibi dicitur ut abnegemus nostra ; hic dicitur ut abnegemus nos. Et fortassè laboriosum non est homini relinquere sua ; sed valdè laboriosum est relinquere semetipsum. Minus quippe est abnegare quod habet ; valdè autem multum est, abnegare quod est.

LECTIO IX.

Ad se autem nobis venientibus Dóminus præcepit,

ut renuntiémus nostris ; quia quicumque ad fidei agónem venimus, luctámen contra malignos spíritus súmimus. Nihil autem maligni spíritus in hoc mundo proprium possident, nudi ergò cum nudis luctári debémus. Nam si vestitus quisquam eam nudo luctátur, citius ad terram dejicitur ; quia habet undè teneatur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam corporis indumenta ? Qui ergò contra diabolum ad certámen próperat, vestiménta abjiciat, ne succumbat.,

PRO PLURIBUS MARTYRIBUS.

IN IL. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

(Serm. 335. in nat. Mart.)

QUONIAM dies sanctorum Martyrum est, undè potius aliquid delectet nos dicere, nisi de gloriâ ipsorum ? Adjuvet nos Dóminus Martyrum. Audivimus, paulò antè, beátum apóstolum Paulum prædicántem : Quis nos separábit à charitatè Christi ? (Ista vox est Martyrum.) Tribulatio ? An angústia ? An persecutio ? An fames ? An nuditas ? An periculum, an gladius ? Sicut scriptum est : Propter te

morte afficimur totâ die ; deputáti sumus, ut oves occisionis. Sed in his ómnibus superámus per eum qui diléxit nos. Hæc est vox Martyrum, ómnia tolerare et de se nihil præsumere ; illum diligere qui glorificátur in suis ; ut qui gloriátur, in Dómino gloriétur.

LECTIO V.

NOVERUNT et illud quod nos cantávimus paulò antè : Lætámini in Dómino, et exultáte, justi. Si justi in Dómino lætántur, injústi non novérunt lætári, nisi in sæculo. Sed ipsa est prima ácies debellánda : primò vincendæ sunt delectationes,

et póstea dolóres. Quómo-
dò potest superáre mundum
sæviéntem, qui non potest
superáre blandiéntem? Blan-
dítur hic mundus, pollicén-
do honóres, divítias, vo-
luptátes: minátur hic mun-
dus, intentádo dolóres,
egestátes, humilitátes. Qui
non contémnit quod polli-
cétur, quómoðò superáre
potest quod minátur?

LECTIO VI.

HABENT delectatióem su-
am divitiæ: quis nés-
ciat? Sed plùs habet delec-
tatióis justítia. Delectáre
divitiis cum justítiâ. Ubi
autem talis artículus tenta-
tióis inciderit, ut duo hæc
véniat in contentiόem,
divitiæ et justítia, et non
possis habére utrúmque;
sed si míseris manum ad
divítias, necesse est ut amít-
tas justítiam; si míseris ma-
num ad justítiam, péreant
divitiæ: modò élige, modò
pugna; modò videámus si
non sine causâ cantásti:
Lætámini in Dómino, et
exultáte, justí; modò vi-
deámus si non sine causâ
audísti: Quis nos separábit
à charitáte Christi? Et qui-
dem prætermísit ómnia qui-
bus blanditur mundus, et
te vóluit commemoráre qui
blanditur mundus. Quarè?
Quia certámina Mártyrum
prænuntiábat; illa útiqùe

certámina, ubi vicérunt per-
secutiόem, famem, sitim,
egestátem, ignomíniám; ad
extrémum timórem mortis
et hostem sævíssimum.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

(*Cap. 21.*)

IN illo témpore; Dixit Je-
sus Discipulis suis: Cùm
audiéritis prælia et seditiό-
nes, nolite terréri: opórtet
primùm hæc fieri, sed non-
dùm statim finis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ.

(*Homil. 35. in Evang.*)

AUDITIS tot terróribus,
turbári póterant infir-
mórum corda, atque idéò
consolátió adjúngitur: [Pó-
nite ergò in córdibus vestris
non præmeditári quemád-
modùm respondeátis. Ego
enim dabo vobis os et sa-
piéntiam, cui non póterunt
resistere et contradicere
omnes adversárii vestri.]
Ac si apértè membris suis
infirmántibus dicat: Nolite
terréri, nolite pertiméscere:
vos ad certámen accéditis,
sed ego prælior: vos verba
éditis, sed ego sum qui
loquor.

LECTIO VIII.

SECUITUR: [Tradémini au-
tem à paréntibus et frá-
tribus, et cognátis, et ami-

cis, et morte afficient ex vobis.] Sed, quia dura sunt quæ prædicuntur de afflictione mortis, proutinùs consolatio subditur de gaudio resurrectionis, cum dicitur: [Capillus de capite vestro non peribit:] videlicet aperte dicens: Cur timetis ne pereat quod incisum dolet, quando et illud in vobis perire non potest quod incisum non dolet? Sequitur: [In patientia vestra possidebitis animas vestras.] Idcirco possessio animæ in virtute patientiæ ponitur; quia radix omnium custosque virtutum patientia est. Per patientiam verò possidemus animas nostras; quia, dum nobis ipsis dominari discimus, hoc ipsum incipimus possidere quod sumus.

LECTIO IX.

ET nos sine ferro esse possumus Mártyres, si patientiam veraciter in animo custodimus... Servate ergò, Fratres, in mente patientiam, eamque, cum res exigit, exercete in operatione. Nullum vestrum ad odium proximi contumeliosa verba commoveant, nullum periturarum rerum damna perturbent. Si enim mansura damna pertimescitis, damna rerum transeuntium gravia non putatis. Si æternæ retributionis gloriam concupiscitis, de temporali injuriâ non dolétis. Tolerate ergò adversarios vestros; sed ut fratres diligite, quos toleratis. Æterna præmia pro damnis temporalibus quærite.

PRO PONTIFICIBUS.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Sermo sancti Máximi
Episcopi.

(*Ex Homilia 59. quæ est 2.
de S. Eusebio.*)

BEATI Patris N. mérita jam in tuto posita securi magnificémus; qui gubernaculum fidei viriliter tenens, anchoram spei tranquillâ jam in statione composuit, et plenam cœlestibus divitiis et æternis mér-

cibus navem optato in litore collocavit; qui contra omnes adversarios scutum timoris Dei tamdiu infatigabiliter tenuit, donec ad victoriam perveniret. Quid enim fuit totus vitæ illius cursus, nisi unicus cum vigili hoste conflictus?

LECTIO V.

QUANTIS hic cæcis à viâ veritatis errantibus, et de summâ jam in profundum rupe pendentibus, a-

missum reddidit visum, et illum, quo Christus videretur, reparavit intuitum? Quantorum auribus surdis, et infidelitatis obturatione damnatis, ad percipiendam vocem cœlestium mandatorum pretiosum infudit auditum, ut vocanti Deo ad misericordiam responderent per obedientiam? Quantos intrinsecus vulneratos angelici oris arte et orationum ab infirmitate curavit?

LECTIO VI.

QUANTOS per longam incuriam peccati labe resolutos, et quâdam lepræ contagione perfusos, castigationibus et exhortationibus expiando, Deo in se operante, mundavit? Quantorum animas viventes in corpore, jam defunctas et delictorum mole obrutas ac sepultas, ad emendationem tanquam ad lucem vocando, Deo resuscitavit; ut Domini sui admirandus imitator jam mortuas Deo è contrario mortificet vitali morte peccato?

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

(Cap. 25.)

IN illo tempore; Dixit Jesus Discipulis suis parabolam hanc. Homo peregrè proficiscens, vocavit servos

suos, et tradidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talenta, alii autem duo, alii verò unum. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

(Homil. 9. in Evang.)

LECTIO sancti Evangelii, Fratres charissimi, sollicitè considerare nos admonet, ne nos, qui plùs cæteris in hoc mundo accepisse aliquid cernimur ab Auctore mundi, gravius inde judicemur. Cùm enim augentur dona, rationes etiam crescunt donorum. Tantò ergò esse humilior, atque ad serviendum Deo promptior quisque debet ex munere, quantò se obligationem esse cõspicit in reddendâ ratione. Ecce homo qui peregrè proficiscitur, servos suos vocat, iisque ad negotium talenta partitur. Post multum verò temporis positurus cum eis rationem revertitur: benè operantes pro apportato lucro remunerat, servum verò à bono opere torpèntem damnat.

LECTIO VIII.

QUIS itaque iste homo est, qui peregrè proficiscitur, nisi Redemptor noster, qui... servis suis bona sua tradidit, quia Fidelibus suis spiritalia dona concessit? Et uni quidem dedit quinque talenta, alii duo, alii

verò commisit unum.... Sed is qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est.... Qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terram, et abscondit pecú-niam Dómini sui.

LECTIO IX.

TALENTUM in terrâ abscon-dere est acceptum in-génium terrénis áctibus im-plicáre, lucrum spirítale non quærere; cor à terrénis cogitationibus nunquàm le-váre... Servus qui gemináta talénta rétulit, à Dómino laudátur, atque ad ætérnam remuneratióem intromitti-

tur.... Piger verò servus per pœnam in exterióres téne-bras cadit, qui per culpam suam sponte in interióres cécidit. Et illic coáctus pá-titur ténebras ultiónis, qui híc libénter sustínuit téne-bras voluptátis. Sciéndum verò est quòd nullus piger ab hâc talénti acceptione secúrus est. Nullus namque est qui veráciter dicat : Taléntum mínimè accépi, non est undè ratiónes pónere co-gar. Talénti enim nómine cuilibet páuperi étiam hoc ipsum reputábitur quod vel minimum accépit.

PRO DOCTORIBUS.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex libro secúndo sancti Augustini Episcopi contra Juliánum.

(Cap. 9 et 10.)

PROPONIMUS auctoritátis molem Sanctórum, qui ante nos, non solùm ser-móne, cum híc viverent, verùm étiam scriptis, quæ posteritati reliquère, fidem cathólicam strénuè defendé-runt... Tales quippe ac tanti viri, secúndum cathólicam fidem quæ antiquitùs toto or-be diffúnditur, et hoc et illa vera esse confirmant.... Quod invenérunt in Ecclé-siâ, tenuérunt : quod didi-

cérunt, docuérunt : quod à Pátribus accepérunt, hoc filiis tradidérunt.

LECTIO V. (Cap. 10.)

ISTI sunt docti, graves, sancti, veritátis acérri-mi defensóres advérsus gár-ulas vanitátes; in quorum ratióne, eruditiónè, liber-táte, quæ tu bona júdici tribuísti, non potes inve-níre quod spernas. Nec isti uno témpore fuérunt; sed fidéles et multis excellen-tióres paucós dispensatóres suos Deus per diversas æ-tátes témporum, locorúmque distántias, sicut ei placet atque expedire júdicat, ipse dispénsat.

LECTIO VI.

QUANTO tibi essent isti Jú-
dices optabilióres, si
tenéres cathólicam fidem,
tantò tibi sunt terribilióres;
quia oppúgnas cathólicam
fidem, quam in lacte suxé-
runt, quam in cibo sump-
sérunt, cujus lac et cibum
parvis magnisque ministra-
vérunt, quam contra inimi-
cos, étiam vos tunc nondùm
natos, undè nunc revelámi-
ni, apertíssimè ac fortissi-
mè defendérunt. Tálibus
post Apóstolos sancta Ec-
clésia plantatóribus, riga-
tóribus, ædificatóribus, pas-
tóribus, nutritóribus cre-
vit.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

(Cap. 5.)

IN illo témpore; Dixit Je-
sus Discípulis suis: Vos
estis sal terræ. Quod si sal
evanúerit, in quo saliétur?
Et réliqua.

Homília sancti Augustíni
Episcopi.

(Lib. 4. de Sermone Domini
in monte, cap. 6. tom. 3.)

OSTENDIT Dóminus fátuos.
esse judicandos, qui
temporálium bonórum vel
cópiam sectántes, vel inó-
piam metuéntes, amittunt
ætérna, quæ nec dari pos-
sunt ab homínibus, nec

auférri. Itaque si sal infatúatum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos per quos condiéndi sunt quodámmo-
dò pópuli, metu persecuti-
tiónum temporálium, ami-
séritis regna cœlórum, qui
erunt homínes, per quos
à vobis error auferátur?
Cùm vos elégerit Deus, per
quos errórem áuferat cæte-
rórurum.

LECTIO VIII.

ERGO ad níhilum valet sal
infatuatum, nisi ut mit-
tátur foràs, et calcétur ab
homínibus. Non itaque cal-
cátur ab homínibus, qui pá-
titur persecutiómem; sed
qui persecutiómem timéndo,
infatuátur. Calcári enim non
potest nisi inférior; sed in-
férior non est, qui quamvis
córpoze multa in terrâ sus-
tineat, corde tamen fixus in
cælo est.

LECTIO IX.

Vos estis lumen mundi.]
Quómódò dixit supérius
sal terræ, sic nunc dicit
lumen mundi. Nam neque
supérius ista terra accipién-
da est, quam pédibus cor-
póreis calcámus; sed hó-
mines qui in terrâ hábitant,
vel étiam peccatóres; quo-
rum condiéndis et extin-
guéndis putóribus Apostó-
licum salem Dóminus misit.
Et híc mundum, non cœ-
lum et terram, sed homínes

qui sunt in mundo, vel diligunt mundum, opórtet intélligi; quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest civitas abscondi su-

per montem pósita, id est, fundáta super insígnem magnámque justítiam; quam significat étiam ipse mons, in quo disputat Dóminus.

PRO ABBATIBUS, MONACHIS ET SOLITARIIS.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Sermo Sancti Paulini
Episcopi.

(*Epistola 24. ad Sulpitium Severium; aliàs II. §. 5 et 6.*)

BONA quæ nobiscum non intulerámus in hunc mundum, nec poterámus efférre, quasi mutuáta redidimus; nec ut cutem à carne distráximus, sed ut vestem à corpore deposuimus. Nunc opus est ut quæ verè nostra sunt, dependámus Deo; hoc est, cor et ánimam, et corpóra nostra exhibéntes in hóstiam vivam, ut scriptum est, Dómino; nosque ipsos ædificántes ei in templum sanctum, in ipso lápide angulári, qui nobis sanctificatiónis nostræ fórmulam in semetípso dedit, et ait: Sancti estóte, quóniam ego sanctus sum. Quæ igitur nobis grátia, si in aliéno tantùm fidéles fuérimus? nisi de próprio serviámus, id est, de líbero voluntátis arbitrio, ex toto corde nos-

tro, ex totis ánimæ nostræ, ut scriptum est, víribus diligéntes Deum.

LECTIO V. (§. 7.)

QUAMOBREM temporálium, quæ in hoc sáculo habéntur, bonórum relictio, sive distráctio, non decúrsus stádii, sed ingrésus, nec ut meta, sed ut jánuá est. Nam enim athlétum vincit, cùm exúitur; qui idéò nudátur, ut incípiat dimicáre, cùm legitímè certáverit, coronándus. Et natátor amnem interpósitum superatúrus, exúitur; nec tamen hoc tanto apparátu quòd se despoliáverit, transnatábit, nisi totius córporis nisu, torréntis ímpetum scindat, et labórem natatiónis exháuríat. Video et in Jacob hujus expeditiósni órdinem prolusísse; cùm illum lego, posteaquàm, torrénte transmisso, præmissis curárum suárum onéríbus, id est, facultátum et necessitúdinum impediméntis, solus in tabernáculi loco remánserat, Deo colluctátum.

LECTIO VI.

ITAQUE ad corripiendam vitæ viam, capiendumque Dei verbum, et prævalendum in regnum cælorum, quod à diæbus Joánis vim patitur, et à diripientibus obtinetur, idónei esse non possumus, nisi ómnia quæ vel amore vel curâ, si in itinere istius sæculi nobis adhæreant, impédiunt et retárdant, ante óbitûs nostri vésperam, præmittamus; et indè per totam hujus sæculi noctem, apprehendere, et tenere Christum, sollicitâ spiritûaliû operum ac studiûrum contentiône, luctémur; nec divellámur à charitatè Christi, sicut Jacob ab ejus amplexu, nisi extorqueamus benedictiõem. Atque úti-
nam ad salutáris insigne luctáminis, nervum fémoris nostri, majestátis suæ timóre, percútiat; quo obstupescénte, infirmábitur virtus carnis, et spiritális grátia convaléscet.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

(Cap. 19.)

IN illo témpore; Respóndens Petrus, dixit Jesu: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te; quid ergò erit nobis? Et reliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbýteri.

(*Comment. in Matt. cap. 19.*)

GRANDIS fidúcia: Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat; et tamen lóquitur confidénter: Reliquimus ómnia. Et, quia non súfficit tantum relínquere, jungit (quod perfectum est): Et secúti sumus te: fécimus quod jussisti; quid igitur nobis dabis præmii?

LECTIO VIII.

JESUS autem dixit illis: Amen dico vobis, quòd vos qui secúti estis me, in regeneratiône, cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit: Qui reliquistis ómnia; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álíi divítias contempsérunt; sed: Qui secúti estis me (quod propriè Apostolórû est atque credéntiû), in regeneratiône, cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, quandò et mórtui de corruptiône resúrgent incorrupti, sedébitis et vos in sóliis judicántiû, condemnántes duódecim tribus Israel; quia, vobis credéntibus, illi crédere noluerunt.

LECTIO IX.

ET omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, et vitam æternam possidebit. Locus iste cum illâ sententiâ congruit, in quâ Salvator loquitur: Non veni pacem mittere, sed

gladium; veni enim separare hominem à patre suo, et matrem à filiâ, et nunc à socru; et: Inimici hominis domestici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicationem Evangelii, omnes affectus contempserint atque divitias et sæculi voluptates; isti centuplum recipient, et vitam æternam possidebunt.

PRO JUSTIS.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Sermo sancti Joannis
Chrysostomi.

(In Orat. de S. Philogonio,
tom. 3.)

BEATI IV. dies, cujus festivitatem celebramus, ad ipsius rectè factorum enarrationem, linguam nostram evocavit: siquidem hodiè beatus iste ad tranquillam omnisque perturbationis expertem vitam transiit; eoque navigium apulit, ubi deinceps non poterit metuere naufragium, nec ullam animi perturbationem aut dolorem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni molestia animi? cum Paulus hominibus adhuc in hac vita degentibus loquens, dicat: Semper gaudete, sine intermissione orate.

LECTIO V.

QUOD si hic, ubi morbi, ubi insectationes, ubi præmaturæ mortes, ubi calumniae, ubi invidiae, ubi perturbationes, ubi iræ, ubi cupiditates, ubi innumerabiles insidiae, ubi quotidianæ sollicitudines, ubi perpetua sibi que succedentia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolores afferentia, Paulus dixit fieri posse ut semper gaudeamus, si quis paululum ex rerum mundanarum fluctibus erexit caput, vitamque suam rectè composuerit; multò magis, postquam hinc demigraverimus, facile compotes erimus ejus boni, cum hæc omnia sublata fuerint, adversa valetudo, morbi, peccandi materia, ubi non est meum ac tuum, frigidum illud verbum, et quid-

quid est malórum in vitam nostram invehens, innumeraque gignens bella.

LECTIO VI.

QUAMOBREM maximóperè grátulor hujus Sancti felicitáti, quòd quanquàm translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem reliquit; tamen in áltèram adscriptus est civitátem, nempe Dei; et digressus ab hâc Ecclesiâ, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cœlis; ac relictis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quòd et civitas sursum sit, et Ecclesiâ, et celébritas, audi Paulam dicentem: Accessistis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœlestem, et Ecclesiâ primitivórum; qui conscripti sunt in cœlis, et ad multórum millium Angelórum frequéntiam.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam. (Cap. 12.)

In illo témpore; Dixit Jesus Discipulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardéntes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

(In Evang. Homil. 13.)

Dominus dicit: Sint lumbi vestri præcincti. Lum-

bos præcingimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctamus. Sed, quia minús est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat et bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur: Et lucernæ ardéntes in manibus vestris. Lucernas quippe ardéntes in manibus tenémus, cum per bona ópera, proximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus profectò opéribus Dóminus dicit: Lúceat lux vestra coram hominibus, ut vídeant ópera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est. Duo autem sunt quæ jubéntur, et lumbos restringere, et lucernas tenére; ut, et munditia sit castitátis in corpore, et lumen veritátis in operatione. Redemptóri etenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest; si aut is qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit; aut is qui castitáte præémnet, necdum se per bona ópera exércet.

LECTIO VIII.

NEC cástitas ergò magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquid sine castitáte. Sed et si utrúmque ágitur, restat ut quisquis ille est, spó ad supérnam pátriam tendat,

et nequâquàm se à vitiis pro mundi hujus honestate contineat. Qui etsi quædam bona aliquândò pro honestate inchoat, in ejus tamen intentione non debet permanere, nec per bona opera præsentis mundi gloriam quærere; sed totam spem in Redemptoris sui adventum constituat. Unde et protinus subditur: Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur à nuptiis. Ad nuptias quippe Dominus abiit; quia resurgens à mortuis, ascendens in cælum, supernam sibi Angelorum multitudinem novus homo copulavit. Qui tunc revertitur, cum nobis jam per judicium manifestatur.

LECTIO IX.

BENE autem de servis expectantibus subditur: Ut, cum venerit et pulsaverit, confestim aperiant ei. Venit Dominus, cum ad judicium properat; pulsat verò, cum jam per ægritudinis molestias, mortem vicinam esse designat. Cui confestim aperimus, si hunc cum amore suscipimus. Aperire enim Jùdici pulsanti non vult, qui exire de corpore trepidat; et videre eum quem contempsisse se meminit, judicem formidat. Qui autem de sua spe et operatione securus est, pulsanti confestim aperit; quia lætus Jùdicem sustinet: et, cum tempus propinque mortis advenerit, de gloriâ retributionis hilarëscit.

PRO VIRGINIBUS.

IN IL. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex libro S. Cypriani Episcopi et Martyris, de disciplina et habitu Virginum. (*Paulò post initium.*)

NUNC nobis ad virgines sermo est, quarum quò sublimior glória est, major et cura est. Flos est ille ecclesiastici germinis, decus atque ornamentum gratiæ spiritalis, læta indoles, laudis et honoris opus in-

tegrum atque incorruptum; Dei imago respondens ad sanctimoniam Domini, illustrior portio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis largiter floret Ecclesiæ matris gloriôsa fecunditas: quantòque plùs copiosa virginitas número suo addit, tantò plùs gaudium matris augëscit.

LECTIO V.

AD has loquimur, has adhortamur affectione po-

tius quàm potestâte : non quòd extrémî et mínimî , et humilitâtis nostræ admodum cónscii , áliquíd ad censúram licéntiæ vindicémus ; sed quòd ad sollicitúdinem magis cauti , plùs de diáboli infestatióne timeámus. Neque enim inánis hæc cáutio est , et vana formído , quæ ad salutis viam cónsulit , quæ domínica et vitália præcépta custódit ; ut quæ se Christo dicáverint , et à carnáli concupiscéntiâ recedéntes , tàm carne , quàm mente se Deo vóverint , consúmment opus suum magno præmio destinátum : nec ornári jam aut placére cuiquam , nisi Dómino suo stúdeant , à quo et mercédem virginitâtis expéctant , dicénte ipso : Non omnes cápiunt verbum , sed illi quibus datum est.

LECTIO VI.

PER hanc Angeli vocem , continéntiæ munus osténditur , virginitas prædicátur. Hi sunt qui cum muliéribus se non coinquinavérunt ; vírgines enim permansérunt. Hi sunt qui sequúntur Agnum quocúmquè íerit. Quòd si Christum continéntia séquitur , et regno Dei virginitas destinátur ; quid est illis cum terréno cultu et cum ornámentis , quibus , dùm homínibus placére gés-tiunt , Deum offéndunt ?

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

(*Cap. 25.*)

IN illo témpore ; Dixit Jesus discíplis suis parabolam hanc : Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus , quæ accipiéntes lámpades suas , exiérunt obviam sponso et sponsæ. Et reliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

(*In Evang. Homil. 12.*)

OMNES lámpades habent , sed omnes óleum non habent ; quia plerúmquè bona in se ópera cum eléctis et réprobi osténdunt ; sed soli ad sponsum cum óleo véniunt , qui de his quæ foris égerint , intùs glóriam requirunt. Undè per Psalmístam quoque de sanctâ Electórum ecclésiâ dicitur : Omnis glória ejus filiæ Régis ab intùs. Moram autem faciénte sponso , dormitavérunt omnes et dormiérunt ; quia , dùm veníre Judex ad extrémum júdicium differt , Elécti et réprobi in mortis somno sopiúntur.

LECTIO VIII.

(*Ibidem , post pauca.*)

DE advéntu sponsi clamor in médiâ nocte fit ; quia sic dies júdicii surrépit , ut prævidéri non váleat quando venit. Undè scriptum

est : Dies Dómini , sicut fur in nocte , ita véniet. Tunc omnes vírgines surgunt ; quia et Elécti et réprobi à somno suæ mortis excitántur. Lámpades ornant ; quia sua secum ópera númerant , pro quibus ætérnam recíperé beatitúdinem expéctant. Sed lámpades fatuárum virginum extingúuntur ; quia earum ópera quæ clara hominibus foris apparuerunt , in advéntu Júdicis intùs obscurántur ; et à Deo retributiónem non invéniant , qui pro eis recepérunt ab hominibus laudes quas amavérunt.

LECTIO IX.

Quid est autem quòd tunc à prudentibus óleum petunt ? nisi quòd in advéntu Júdicis , cùm se intùs vácuas invenerint , testimó-

nium foris quærant. Sed prudentes Virgines respondent , dicentes : Ne fortè non sufficiat nobis et vobis , ite pótius ad vendéntes , et émite vobis. Sed dùm irent émere , venit sponsus ; quæ autem paratæ erant , intravérunt cum eo ad nuptias , et clausa est jánuæ. O ! si sápere in cordis paláto possis , quid admiratiónis habet quod dicitur : Venit sponsus ? Quid dulcedinis : Intravérunt cum eo ad nuptias ? Quid amaritúdinis : Et clausa est jánuæ ? Tunc regni jánuæ lugéntibus claudétur , quæ modò quotidie pœniténtibus aperítur. Erit namque et tunc pœniténtia ; sed fructuósa jám non erit , quia nequáquam tunc véniam invéniet , qui modò aptum véniæ tempus perdit.

PRO SS. MULIERIBUS.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

De Epistolâ sancti Augustini Episcopi ad Probam viduam. (*Epist.* 130. §. 3. aliàs 121.)

DEBES , præ amoré veræ vitæ , desolatam te putáre in hoc sáculo , in quantálibet ejus felicitáte verséris. Nam , sicut est illa vera vita , in cujus comparatióne utiqué ista quæ multum amáture , quantúmlibet ju-

cúnda atque producta sit , nec vita dicénda est ; sic est etiám solátium verum , sine quo solátio , quæcúmque sunt terréna solátia , magis in eis desolátio quàm consolátio reperitur.

LECTIO V.

DIVITIÆ quippe atque fastigia dignitátum , catærague hujúsmodi , quibus se felices esse putant mortáles. veræ illius felicitátis expér-

tes, quid afferunt consolationis? cum sit eis indigere quàm eminere, præstantius; quæ plus excruciant adeptæ, timóre amissionis, quàm concupita, adeptionis ardore. Talibus bonis non fiunt homines boni; sed aliundè boni facti, benè utèdo, faciunt ut ista sint bona. Non sunt ergò in iis vera solatia; sed ibi potiùs ubi vera vita.

LECTIO VI.

HÆC omnia considerans, concèrta in oratione vincere hoc sæculum; ora in spe, ora fideliter et amànter; ora instànter atque patiènter; ora ut Vidua Christi, nondùm habens ejus conspèctum, cujus precàris auxiliùm: et licèt sis ditissima, sicut pauper, ora. Nondùm enim veras futùri sæculi divitias habes, ubi nulla damna formides. Si ea quæ sursùm sunt, quæris et sapis, ætèrna et certa desideras; quæ quàm-diù nondùm habes, étiam salvis om̃ibus atque obsequéntibus tuis, tanquàm desolatam reputàre te debes.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii
secundùm Matthæum.

(Cap. 13.)

In illo tèmpe; Dixit Jesus discipulis suis parà-

bolam hanc: Símile est regnum cœlòrum thesauro abscondito in agro. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papæ.

(Homil. 11. in Evang.)

CŒLORUM regnum, Fratres charíssimi, idcirco terrenis rebus símile dicitur; ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit: quatenùs exèmplo visibílium, se ad invisibília rápiat, et per ea quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat; ut, per hoc quod scit notum diligere, discat et incógnita amàre. Ecce enim cœlòrum regnum thesauro abscondito in agro comparátur; [quem qui invenit homo, abscondit, et præ gáudio illius, vadit et vendit univèrsa quæ habet, et emit agrum illum.]

LECTIO VIII.

QUA in re hoc quoque notándum est, quòd invéntus thesaurus absconditur, ut servétur; quia stádium cœléstis desidérii à malignis spirítibus custodire non sùfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscondit. In præsènti etenim vità quasi in vià sumus, quã ad pátriam pèrgimus. Maligni autem spirítus iter nostrum quasi quidam latrunculi óbsident. Depræ-

dâri ergò desiderat qui thesaurum publicè portat in viâ. Hoc autem dico, non ut próximos ópera nostra bona non videant, cum scriptum sit: [Videant ópera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum qui in cœlis est]; sed ut per hoc quod ágimus, laudes extérius non quæramus. Sic autem sit opus in público, quatenus intentio maneat in occulto; ut et de bono opere próximos præbeamus exemplum, et tamen per intentionem quâ Deo soli

placere quærimus, semper optemus secretum.

LECTIO IX.

THESAURUS autem cœlestes est desiderium; ager verò in quo thesaurus absconditur, disciplina studii cœlestis. Quem profectio agrum, venditis omnibus, comparat, qui voluptatibus carnis renuntians, cuncta sua terræna desideria, per disciplinæ cœlestis custodiam, calcat; ut nihil jam quod caro blanditur, libeat; nihil quod carnalem vitam trucidat, spiritus perhorrescat.

LECTIONES

INTRA OCTAVAM PATRONI, VEL PATRONÆ.

DIE II.

LECTIO II.

Sermo sancti Basilii
Episcopi.

(*Orat. in 40. Mart.*)

HI sunt qui acceptam à Deo nostram regionem quasi turres quædam contra adversariorum incursum muniētes, refugium exhibent. Beneficium hoc, Fratres dilectissimi, gratiam hanc minime cessantem à Deo obtinēmus. Paratum est hic Christiānis auxilium. Qui aliquā præmitur angustia, ad hos confugit; qui rursus lætatur, ad hos recurrit. Hic ut à malis

liberetur, ille ut duret in rebus lætis. Hæc mulier, orans pro filiis, auditur, peregrinanti viro reditum incolumem, ægrotanti verò salutem implorat et obtinet.

LECTIO III.

O Sanctum chorum! ó sacrum ordinem! ó cuneum inexpugnabilem! ó commūnes humani generis custodes! óptimi curarum socii! precum ac votorum invicem suffragatores! legati apud Deum potentissimi! astra mundi, flores ecclesiarum, vos non terra contexit; sed cœlum excē-

pit. Apértæ sunt vobis paradisi portæ, dignum profectò exercitibus Angelòrum, Patriàrchis, Prophétis et Justis ómnibus spectáculum.

DIE III.

LECTIO II.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

(*Tract. 1. in C. 2. Ep. Joan.*)

JOANNES quid dixit? Si quis peccáverit, advocatúm habémus ad Patrem Jesum Christum justum. Sed dicet áliquis: Ergò Sancti non petunt pro nobis? Ergò Episcopi et Præpósiti non petunt pro pópulo? Sed attendite scriptúras, et vidéte quia et Præpósiti comméndant se pópulo. Nam Apóstolus dicit plebi: Orántes simul et pro nobis. Orat Apóstolus pro plebe, orat plebs pro Apóstolo. Orámus pro vobis, Fratres; sed et vos oráte pro nobis. Invicem pro se ómnia membra orent. Caput pro ómnibus interpéllet.

LECTIO III. (*Serm. 280.*)

BENEDIXIT Dóminus pusillos cum magnis. Non nobis parúm videátur, quòd ejus córporis membra sumus, cujus et illi, quibus æquiparári non póssumus. Quia, si unum membrum pátitur, compatiúntur óm-

nia membra; ità, cùm glorificátur unum membrum, congáudent. ómnia membra. Sicut ille unus ánimam suam pro nobis pósuit, ità et imitáti hunc Mártyres ánimas pro frátribus posué-
runt; atque ut ista populòrum tanquàm gérminum copiosíssima fertilitas súrgeret, terram suo sáanguine irrigavérunt. Fructus labóris ergò illórum étiam nos sumus. Mirámur eos, miserántur nos. Gratulámur eis, precántur pro nobis.

DIE IV.

LECTIO II.

Sermo sancti Bernardi
Abbátis.

(*In Vig. SS. Petri et Pauli.*)

TRIA sunt quæ in festivitátibus Sanctórum vigilánter consideráre debémus, auxiliúm Sancti, exéplum ejus, confusióne nostram. Auxiliúm ejus; quia qui potens in terrà fuit, poténtior est in cælis ante faciém Dómini Dei sui. Si enim, dùm hic viveret, misértus est peccatóribus, et orávit pro eis: nunc tantò ámpliùs, quantò vériùs agnóscit misérias nostras, orat pro nobis Patrem; quia beáta illa pátria charitátem ejus non immutávit, sed augmentávit. Neque enim quia impassibilis omnínò,

ideò et incompassibilis factus est.

LECTIO. III.

DEBEMUS etiã attendere exemplum ejus; quia, quãdiũ in terris visus est et cum hominibus conversatus est, non declinavit, neque ad dexteram, neque ad sinistram; sed viam regiam tenuit, donec veniret ad illum, qui dicit: Ego sum via, veritas et vita. Intuemini humilitatem operum ejus, auctoritatem verborum ejus, et tunc videbitis quomodo tam verbo quàm exemplo luxerit inter homines; quãlia nobis vestigia dereliquerit, ut ambulemus per ea, et non erramus in eis. Verè, juxta Propheta, semita justi recta est; rectus callis justi ad ambulandum.

DIE V.

LECTIO II.

De Sermone sancti Bernardi Abbatis.

(*In Vig. SS. Petri et Pauli.*)

DILIGENTIORI intuitu in festivitãtibus Sanctorum confusionem nostram inspiciamus; quia homo ille similis nobis fuit, passibilis, ex eodem luto formatus, ex quo et nos. Quid ergo est, quod non solum difficile, sed et impossibile credimus, ut faciamus opera quæ fo-

cit? Confundamur, Fratres, et contremiscamus. Homines isti fuerunt, qui processerunt nos, qui tam mirabiliter processerunt per vias vitæ, ut vix eos homines fuisse credamus. Sic ergo et gaudere, et confundi debemus: gaudere, quia patronos premisimus; confundi, quia eos imitari non possumus.

LECTIO III.

ITA semper gaudium nostrum in hac valle lacrymarum, lacrymarum pane condiri debet; ut semper non solum extrema, sed et prima gaudii luctus occupet; quia, et si magna est gaudiorum materia, sed maxima est dolorum. Verè nobis rubor confusionis sunt, quos vix audemus respicere, ne dicam, imitari. Oremus ergo eos, ut ipsi propitium nobis reddant amicum suum, judicem nostrum, qui est Deus benedictus in sæcula. Amen.

DIE VI.

LECTIO II.

De Sermone sancti Bernardi Abbatis.

(*In Festo omnium Sanctorum. Serm. 2. §. 1.*)

Erat, præstante Domino, triplex sermonis (de Sanctorum felicitate) utilitas; quatenus agnita, vel

ex parte aliquâ, felici retributione Sanctorum, abundantiori deinceps sollicitudine ipsorum inhærere vestigiis, ac ferventiori desiderio ad eorum suspirare consortia, propensiori quoque devotione eorundem nos commendare patrociniis studeamus. Fidelis quippe sermo et omni acceptatione dignus, ut quos solènni veneratione proséquimur, etiam simili conversatione sequamur. Quos beatissimos prædicamus, ad eorum beatitudinem totâ aviditate curramus; quorum delectamur præconiis, sublevemur eorum patrociniis.

LECTIO III.

NEC sanè parùm fructuosa invenitur memoria festiva Sanctorum, languorem, teporem, errorèmq; depellens; cùm, eorum intercessione, juvetur infirmitas nostra, consideratione beatitudinis, excitetur negligèntia nostra, ignorantia quoque nostra ipsorum erudiatur exemplis.

DIE VII.

LECTIO II.

De Sermone sancti Cæsarii Episcopi.

(Serm. 230. in App. apud. Aup.)

QUANDO festivitates colimus, Fratres charissimi

P. A.

mi, diligenter debemus attendere, et totis viribus laborare, ut quod visibiliter colitur, in nobis invisibiliter compleatur. Qui nec castitatem custodit in corpore, nec puritatem tenet in mente, quoties sanctæ solemnitates adveniunt, in corpore videtur habere gaudium, in corde non celebrat nisi luctum. Quale enim gaudium potest habere, in cujus animâ multis vitiis occupatâ magis diabolus probatur habitare quàm Christus? Nos verò, fratres charissimi, etiâmsi nobis aliqua, ut solet fieri, peccata subrepunt, quantum possumus, cum Dei adiutorio, laboremus jejuniis, vigiliis, orationibus, elemosynis mundare sordida; ut veniens Dominus in nobis, nihil inveniat quod oculos suæ majestatis offèndat.

LECTIO III. (Serm. 265. c. 4.)

FILIOS et omnes familias vestras admonete, Fratres, semper ut castè et justè ac salubriter vivant: nec solùm eos verbis, sed etiam exemplis ad bona opera provocate. Ante omnia, ubicumquè fueritis, sive in domo, sive in itinere, sive in convivio, sive in consessu, verba turpia et luxuriosa nolite ex ore vestro proferre; sed magis vi-

d.

cínos et próximos vestros júgiter admonéte, ut semper quod bonum est et honestum, loqui stúdeant; ne fortè detrahéndo, mala loquéndo, et in sanctis festivitátibus choros ducéndo, cántica luxuriósa et túrpia proferéndo de linguâ suâ, undè debúerant Deum laudáre, indè sibi vúlnera vi-

deántur inflígere. Isti enim infelices et miseri hómines, qui balatiónes et saltatiónes ante ipsas basilicas Sanctórum exercére nec métuunt, nec erubéscunt, etsi Christiáni ad ecclésiám vénerint, pagáni de ecclésiâ revertúntur; quia ista consuetúdo balándi de paganórum observatióne remánsit.

DIE OCTAVA.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Sermo sancti Joánnis

Chrysóstomi Episcopi.

(*Martyres aut imitandos esse, aut non laudandos.*)

QUI Sanctórum mérita religiósa charitáte mirátur, quique Justórum glórias frequénti laude collóquitur, eórum mores sanctos atque justitiam imitétur; quóniám quem deléctat Sancti alicújus méritum, delectáre debet par circa Dei cultum obséquium. Quarè, aut imitári debet, si laudat, aut laudáre non debet, si imitári detréctat; ut, qui álium laudat, laudábilem se reddat; et qui Sanctórum mérita admirátur, mirábilis ipse vitæ sanctitáte reddátur.

LECTIO V.

NAM si propterea justos fidelésque diligimus, quòd in ipsis justitiam fi-

démque suspícimus, póssumus nos quoque esse quod sunt, si faciámus ipsi quod faciunt. Neque enim difficile nobis est, quod ab ipsis géritur, imitári, cùm sine præcedénti exémplo ab antiquis tália gesta conspiciamus; ut non ipsi aliórum æmuli redderéntur, sed æmulandæ virtútis seipsos nobis præbérent exémpulum: ut, cùm nos ex ipsis, et ex nobis álíi proficiunt, sic Christus in suis semper servis in ecclésiâ sanctâ laudétur.

LECTIO VI.

UNDE ab origine mundi innocens Abel occiditur; Enoch Deo placens transfertur; justus Noe invenitur; Abraham fidélis probátur; Móyses mansuétus agnoscitur, Jesus castus, David lenis, Elías accéptus, Dániel sanctus; tres púeri victóres reddúntur; Apóstoli,

discípuli Christi, credéntium magistri habéntur, è quibus erudíti Confessóres fortíssimi pugnant, Mártyres perfécti triúphant, et christiáni semper exércitus diábolum Deo armáti debéllant. In istis semper pares virtútes, dissimiles pugnæ, gloriósæ victóriæ. Undè tu, Christiáne, delicátus es miles, si putas te posse sine pugnâ vincere, sine certámine triúphâre. Exere vires, sórtiter dimica, atróciter in prælio isto

concérta. Considera pactum, conditionem atténde, militiam nosce; pactum, quod spondidisti; conditionem, quâ accessisti; militiam, cui nomen dedisti. Hoc enim pacto, quos miráris, cuncti pugnârunt; hâc conditione unívérsi vícerunt; hâc militiâ omnes triúphârunt.

IN III. NOCTURNO.

Sumuntur, in quolibet Communi, Lectiones quæ dictæ fuerunt in die Festi, nisi propriæ assignentur.

OFFICIUM

SACRATISSIMI CORDIS D. N. J. C.

Semiduplex.

Hoc Officium recitandum est ad devotionem ritu semiduplici, primâ die cujushabet hebdomadis, in quâ contingit Officium fieri de Feriâ, excepto Tempore Adventûs et Quadragesimæ, et feriis Quatuor Temporum, Rogationum et Vigiliarum.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feriâ, et sic in toto Officio.

Ant. 1. J. Deliciæ meæ esse cum filiis hóminum. (*Prov. 8.*)

Ant. 2. D. Stude sapiéntiæ, Fili mi, et lætífica Cor meum; ut possis. exprobránti respondére sermónem. (*Prov. 27.*)

Ant. 3. g. Pone me, Dómine, ut signáculum su-

per Cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum. (*Can. 8.*)

Ant. 4. E. Trahe me: post te currémus in odórem unguentórum tuórum. (*Can. 1.*)

Ant. 5. a. Ego in Dómino gaudébo; et exultábo in Deo Jesu meo. (*Habac. 3.*)

CAPITULUM. (*Is. 42.*)

Ecce Deus Salvátor meus, fiduciáliter agam, et

non timébo; quia fortitúdo
mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salú-
tem. Hauriétis aquas in gáu-
dio de fónitibus Salvatóris.

HYMNUS.

Sic nos amas, Jesu bone!
Cælo redux, non déservis:
Manes sub aris Victima;
Nobisque tradis Cor tuum!

Cor, vera lux Fidélium,
Mentis fuga caliginem;
Imis ut una lex tua
Insculpta vivat córdibus.

Læti patrænæ te lubens
Ad usque mortem subjicis;
Amóre nostram fac tuis
Subdátur et cor légibus.

Quibus, Redemptor, æstuat,
Amóre nostri, Cor tuum,
Adusta sacris ignibus,
Fac corda nostra sérveant.

¶ **S**ir laus Patri, laus Filio,
Qui Cordis alto vulnere
Nos sanat; et quo pectora
Fervent, sit æqua Flámini.

Amen.

*Hæc Doxologia dicitur ad
omnes Hymnos ejusdem me-
tri.*

¶ Adeámus cum fiduciâ
ad Cor Jesu, thronum grá-
tiæ; R. Ut misericórdiam
consequámur. (*Hebr. 4.*)

Ad **MAGNIF.** *Ant. 6. F.*
Impropérium expectávit Cor
meum et misériam; et sus-
tinui qui simul contristaré-
tur, et non fuit, et qui con-
solarétur, et non invéni.
(*Ps. 12.*)

Oratio.

RESPICE, quæsumus, mi-
sericordissime Pater, in
Cor dilectissimi Filii tui, in
quo tibi benè complacuisti;
tantóque amóre cor nos-
trum accénde, ut divinis
ipsius ardóribus communi-
cantes, secúndum Cor tuum
inveniri mereámur; Per
eúndem Dóminum...

Commemoratio SS. Cordis

B. M. V.

Ant. Venite ad (Cor Ma-
riæ), sanctuárium Dómini,
quod sanctificávit in ætér-
num. (*2. Paral. 30.*)

¶ Sanctificávit taberná-
culum suum Altissimus;
R. Deus in médio ejus non
commovébitur. (*Ps. 45.*)

Oratio.

CLEMENTISSIME Deus, qui
ad peccatórum salútem
et miserórum perfúgium Cor
immaculátum Beátæ Mariæ
Virginis divíno Cordi Filii
tui Jesu Christi, charitáte
et misericórdiâ, simillimum
esse voluisti, concéde ut,
fidéli virtútum ipsius imi-
tatióne, Christum in nobis
exprimere valeámus; Per
eúndem Dóminum...

AD COMPLETORIUM.

Dicitur Doxol. sequens:

* **S**ir laus Patri, laus Filio,
Qui Cordis alto vulnere
Nos sanat; et quo pectora
Fervent, sit æqua Flámini.

Amen.

AD MATUTINUM.

Invitat. Jesum Christum
qui diléxit nos, * Veníte,
adorémus. (*Galat.* 2.)

Psal. Veníte..., *pag.* 2.

HYMNUS.

O quam digna coli canti-
bus æmulis,

Quæ Christi lātitant Corde
sub íntimo!

Patris progénies, Christus,
homo Deus,

Quantis dignus honóribus!

En templum Génitor péc-
toris íntima

Præsens ipse suo Númine
cónsecrat;

Dùm votis Génitus supplici-
bus Patrem

Cultu non colit ímpari.

ARDENS intérius qui sacer
ártifex

Tantum fluxit opus, Spíri-
tus ínsidet:

Perlústrans óperis grande
decus sui,

Mirumquàm sibi cómplacet!

In Christo quot opes, dona
sciéntiæ

Quot præcélsa Pater pródi-
gus ábdidit!

O quam dives adest in pe-
netrálibus

Thesáurus sapiéntiæ!

At quam fausto áperit
vúlnere lancea

Quo nos partúriat Pectus
amábile!

Isto fonte fluens, nos aqua,
nos cruor

Sanat, récreat, ábluit.

O vitæ látrices, vívida flú-
mina!

O sacros áditus Péctoris ín-
timi!

Da nos, Christe, piis muné-
ribus tui

Cordis perpétuò frui.

Amen.

Ant. 1. a. Misericórdiæ
Dómini, quia non sumus
consúpti; quia non defe-
cérent miseratiónes ejus.
(*Thren.* 3.)

Ant. 7. d. Christus di-
léxit nos, et trádedit semet-
ípsum pro nobis oblatiõem
et hóstiã Deo, in odórem
suavitátis. (*Ephes.* 5.)

Ant. 8. c. Habémus re-
demptiõem per sánguinem
ejus, remissiõem peccató-
rum, secúndum divítias
grátiae ejus, quæ supera-
bundávit in nobis in omni
sapiéntiã et prudéntiã. (*E-
phes.* 4.)

Ÿ. Quémódò miserétur
pater filiórum, R. Misér-
tus est nobis Dóminus. (*Ps.*
102.)

*Prima Lectio de Scriptu-
rá occurrente, tribus in
unam junctis.*

R. Sicut ovis, ad occisi-
nem ductus est, et dùm
malè tractarétur, non apé-
rait os suum: tráditus est
ad mortem, * Ut vivificáret
pópulum suum. Ÿ. Trádedit
in mortem ánimam suam,
et ínter scelerátos reputátus

est. * Ut vivificáret pópulum suum. (*Is. 53.*)

LECTIO II.

De Sermóne Sancti Bonaventúre Episcopi.

O pássio desiderábilis ! O mors admirábilis ! Quid mirabilius quàm quòd mors vivificet, vúlnera sanent, sanguis album faciat, apértio láteris cor cordi conjúgat ? O mors amábilis ! O mors delectábilis ! Non volo ámplius à Jesu separári. Bonum est enim cum illo esse ; et in ipso volo tria tabernácula fácere, unum in mánibus, unum in pédibus, sed áliud continuum in látere. Ibi loquar ad Cor ejus, et ab ipso quod volúero, impetrábo. Sic faciens, dulcissimæ Matris vestigia sequar, cujus ánimam passionis Filii gládius pertransivit. O amantíssima vúlnera Dómini nostri Jesu Christi ! Quantá credis ánimam frui dulcédine, quæ per illa forámina conjúgitur Cordi Christi ? Certè exprimere tibi néqueo : experire et scito.

R. Unam pétii à Dómino, hanc requiram, ut inhábitem in Corde Dómini, * Omnibus diébus vitæ meæ. V. Hæc réquies mea in sæculum sæculi : hic habitábo, quóniam elégi eam. * Omnibus... (*Ps. 26. Ps. 131.*)

LECTIO III.

De Sermóne Sancti Bernárdi Abbátis.

BONUS thesáurus, bona margarita, Cor tuum, bone Jesu. Dabo ómnia, et comparábo mihi. Ad hæc sancta sanctórum adorábo, et laudábo nomen Dómini, dicens cum David : Inveni cor meum, ut orem Deum meum. Et ego invení cor regis, fratris et amici benigni Jesu ; et numquid non adorábo ? Orábo útiqùe. Admitte tantum in sacrárium exauditiónis tuæ preces meas, dulcissime Jesu : immò me totum trahe in Cor tuum. Amplius lava me ab omni iniquitaté meá ; ut in Corde tuo ómnibus diébus vitæ meæ mérear habitáre. Ad hoc perforátum est latus tuum, ut nobis patéscat intróitus. Ad hoc vulnerátum est Cor tuum ; ut in illo habitáre possimus. Propterea vulnerátum est, ut, per vulnus visíbile, vulnus amoris invisíbile videámus. Quis illud Cor tam vulnerátum non diligat ? Quis tam amáptem non redamet ?

R. Bénedic, ánimá mea, Dómino, et * Noli oblivisci omnes retributiónes ejus. V. Se nascens dedit sócium, convéscens in edúlium, se móriens in prétium, se re-

gnans dat in præmium.* Noli
oblivisci... Glória Patri...
* Noli oblivisci... (Ps. 102.
S. Th. Aq.)

Te Deum...

AD LAUDES.

Ant. 1. J. Discite à me
quia mitis sum et hūmilis
corde. (Matth. 11.)

Ant. 2. D. Venite ad me,
omnes qui laborátis et one-
ráti estis, et ego reficiam
vos. (Matth. 11.)

Ant. 3. a. Majórem hác
dilectionem nemo habet, ut
ánimam suam ponat quis
pro amicis suis. (Joan. 15.)

CANTICUM. (Is. 12.)

CONFITEBOR tibi, Dómine,
quóniam irátus es mi-
hi; * convérsus est furor
tuus, et consolátus es me.

Eccè Deus Salvátor me-
us; * fiduciáliter agam, et
non timébo;

Quia fortitúdo mea et laus
mea, Dóminus, * et factus
est mihi in salutem.

Hauriétis aquas, in gáu-
dio, de fóntribus Salvátoris,*
et dicétis in die illà: Con-
fitémini Dómino, et invo-
cáte nomen ejus.

Notas fácite, in pópulis,
adinventiões ejus; * me-
mentóte quóniam excélsus
est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam
magnificè fecit: * annuntiá-
te hoc in univérsâ terrâ.

Exúlta et lauda, habitatio

Sion; * quia magnus in mé-
dio tuí sanctus Israel.

Ant. 4. E. Vulnerátus est
propter iniquitátes nostras,
attritus est propter scélera
nostra: disciplina pacis nos-
træ super eum, et livóre
ejus sanáti sumus. (Is. 53.)

Ant. 5. a. Bonus Pastor
ánimam suam dedit pro óvi-
bus suis. (Joan. 10.)

CAPITULUM. (Apoc. 1.)

PRINCEPS Regum terræ di-
lèxit nos, et lavit nos à
peccátis nostris in sáanguine
suo, et fecit nos regnum et
sacerdótes Deo et Patri suo:
ipsi glória et impérium in
sæcula sæculórum. Amen.

HYMNUS.

QUæ latus Jesu cruénta
Perforávit láncea,
Dives hæc nobis reclúsit
Péctoris sacrárium:
Orbis accúrrat, salutis
En patéscit óstium.
Non, ut olim monte sancto;
Hic Deus nos térritat;
Inter ignes non minátur,
Totus eccè cháritas:
Spirat alium Cor amórem
Cordis expóscens vices.
Hinc flunnt, torréntis instar,
Gratiárum flúmina;
Hic salus ægris parátur,
Fléntibus solátium;
Hic labórans sublevátur,
Hic beátur indigus.
Suxor, quid, reus, moráris?
Hic thronus cleméntiæ;
Voce Cor Jesu disertâ.

Orat indulgéntiam :
 Tela Natus já m vibrántem
 Patris exármát manum.
 VANA ne fiant amóris
 Tàm stupéntis pignora ,
 Tu rebéllis , Christe , mentis
 Frange contumáciam ;
 Quæ tuum pectus perúrit ,
 Urat et nos cháritas.
 Sit perénis laus Parénti ,
 Qui creávit ómnia ;
 Filióque qui redémit
 Morte nos volens suá ,
 Flaminíque cujus almo
 Recreámur hálitu.
 Amen.

Ÿ. Bénedic , á nima mea ,
 Dómino ; R. Et ómnia quæ
 inlra me sunt , sanctíssimò
 Cordi ejus. (*Ps. 102.*)

Ad BENEDIC. Ant. 7. G.
 Per viscera misericórdiæ
 Dei nostri , grátiam inve-
 niámus in auxilio oportú-
 no. (*Luc. 1. Hebr. 4.*)

Oratio.

RESPICE , quæsumus , mí-
 sericordiíssime Pater , in
 Cor dilectíssimi Filii tui , in
 quo tibi benè complacuísti ;
 tantóque amóre cor nos-
 trum accénde , ut divínis
 ipsíus ardóribus communi-
 cántes , secundùm Cor tuam
 inveniri mereámur ; Per
 eúmdem Dóminum...

*Commemoratio SS. Cordis
 B. M. V.*

Ant. Maria conservábat
 ómnia verba hæc cónferens
 in corde suo. (*Luc. 2.*)

Ÿ. Tibi dixit cor meum :
 Exquisívit te fácies mea ;
 R. Fáciem tuam , Dómine ,
 requiram. (*Ps. 26.*)

Oratio.

CLEMENTÍSSIME Dens , qui
 Ad peccatórum salútem
 et miserórum perfúgium Cor
 immaculátum Beátæ Mariæ
 Virginis , divíno Cordi Filii
 tui Jesu Christi , charitate
 et misericórdiâ , simillimum
 esse voluísti , concéde ut ,
 fidéli virtútum ipsíus imita-
 tióne , Christum in nobis
 exprimere valeámus ; Per
 eúmdem Dóminum nostrum
 Jesum Christum...

AD HORAS.

Dicitur Doxologia sequens :

* Sit laus Patri , laus Filio ,
 Qui Cordis alto vúlvere
 Nos sanat ; et quo pectora
 Fervent , sit æqua Flámini.
 Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. J. Discite à me.
 In R. brevi , Ÿ. Qui pas-
 sus es pro nobis.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Veníte ad me.
 CAPITULUM. (*Is. 63.*)

IN dilectiône suâ et in in-
 dulgéntiâ suâ ipse redé-
 mit eos , et portávit eos , et
 elevávit eos.

R. br. Verè * Languóres
 nostros ipse tulit ; R. Verè...
 Ÿ. Et dolóres nostros ipse
 portávit. * Languóres... Gló-
 ria... R. Verè... (*Is. 53.*)

ψ. Cor meum dereliquit
me. R. Dómine, ad adjuvándum me, réspice. (*Ps.* 39.)

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Majórem.

CAPITULUM. (1. *Joan.* 4.)

Nos ergò diligámus Deum;
quóniam Deus prior diléxit nos.

R. *breve.* Confitémini Dómino, * Quóniam bonus;
R. Confitémini... ψ. Quóniam in sáculum misericórdia ejus. * Quóniam bonus.
Glória... R. Confitémini... (*Ps.* 106.)

ψ. Speráte in eo, omnis congregatio pópuli: R. Efúndite coram illo corda vestra. (*Ps.* 61.)

AD NONAM.

Ant. 5. a. Bonus Pastor.

CAPITULUM. (1. *Joan.* 3.)

FILIOLI mei, non diligámus verbo, neque lingua, sed ópere et veritate.

R. *breve.* Misericórdias Dómini * In ætérnum cantábo; R. Misericórdias... ψ. In generatióem et generatióem. * In ætérnum... Gló-Patri... R. Misericórdias...! (*Ps.* 88.)

ψ. Trahe nos ad te, Dómine, R. In vinculis charitátis tuæ. (*Osee*, 11.)

AD H. VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

CAPITULUM. (*Joan.* 4.)

Qui biberit ex aquá quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam ætérnam. Dómine, da mihi hanc aquam; ut non sitiam.

Hymnus, Quæ latus..., *ut suprà ad Laudes.*

ψ. Diléxit me; R. Et tradidit semetipsum pro me. (*Gal.* 2.)

Ad MAGNIF. *Ant.* 1. J. Ad Jesum autem cùm venissent, ut vidérunt eum já mórto, non fregérunt ejus crura; sed unus militum lanceá latus ejus apérui, et continuò exivit sanguis et aqua. (*Joan.* 19.)

Oratio, Réspicè..., *ut suprà ad Laudes.*

Commemoratio SS. Cordis B. M. V.

Ant. Amica mea, osténde mihi fáciem tuam; sonet vox tua dulcis, et fácies tua decóra. (*Cant.* 2.)

ψ. Anima mea exultábit in Dómino; R. Et delectábitur super Salutári suo. (*Ps.* 34.)

Oratio, Clementíssime..., *ut suprà ad Laudes.*

OFFICIUM BEATÆ MARIÆ

IN SABBATO.

Simplex.

In omnibus Sabbatis, præterquàm in Adventu, Quadragesimâ, Vigiliis cujuscumque Festi, intra Octavas, et nisi occurrat Festum semiduplex aut suprâ, ac nisi Officium fieri debeat de Feriâ propter Officium alicujus Dominicæ, quod eo die ponendum est, fit Officium de Beatâ Mariâ Virgine sub ritu Simplici, incipiendo à Capitulo Vesperarum Feriæ sextæ præcedentis, et terminatur ad Nonam.

IN VESPERIS

Feriæ Sextæ.

CAPITULUM, (Is. 44.)

EGREDIETUR virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet; et requiescet super eum Spiritus Dómini.

HYMNUS.

AVE, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

SUMENS illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans nomen Evæ.

SOLVE vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

MONSTRA te esse matrem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

VIRGO singulâris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.

VITAM præsta puram,
Iter para tutum;
Ut vidéntes Jesum,
Semper collatémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritui sancto;
Tribus honor unus. Amen.

Ÿ. Anima mea exultabit
in Dómino; R. Et delectabitur
super salutâri suo.
(Ps. 34.)

Ad MAGNIF. Ant. 5. a.
Exultavit spiritus meus in
Deo salutâri meo; quia respexit
humilitatem ancillæ
suæ. (Luc. 1.)

Orat. Concède..., p. xcij.
Deinde sunt Suffragia, ut
in Psalterio, omissâ comm.
de B. M. V., pag. 60.

COMPLETORIUM, *ibidem*,
pag. 144. Hymnus, Virgo
Dei génitrix..., *ut in Psal-*
terio, pag. 33.

¶ Si in Vesperis facta sit
tantùm Commem. de B. M.
dicetur hæc Doxologia :

Qui natus es de Virgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.

Amen.

AD MATUTINUM.

Invitat. Jesum de Mariâ
natum, * Venite, adorémus.
(*Matth. 1.*)

Psal. Venite..., pag. 2.

HYMNUS.

DAVIDIS sóboles, glória
virginum,
Christi Virgo parens, te pó-
suit Deus,
Partu virgíneo, quæ malè
súbdoli

Anguis contéreres caput.
REBUS princípium qui dedit
ómnibus,

A te princípium sumpsit
homo Deus;

Cunctis prospiciens, qui tri-
buit cibos,

Pastus lacte fuit tuo.

PER te, quod mûlier perdi-
derat vetus,

Humáno géneri rédditur
áuctius.

Tu clausas míseris, heu ní-
míum diù!

Cœlórum réseras fores.

QUI lucis pater est, glória
sit Patri;

Cujus Virgo parens, glória
Filio;

Quo fecúnda, tibi nexus
amábilis,

Sit par glória, Spiritus.

Amen.

Psalmi de Sabbato sub
tribus Antiphomis sequenti-
bus.

Ant. 1. g. Appáruit Móysi
Dóminus in flammâ ignis de
medio rubi; et vidébat quòd
rubus ardéret, et non com-
bûrerétur. (*Exod. 3.*)

Ant. 7. d. Cùm virgas po-
suisset Móyses coram Dómi-
no, invénit germinásse vir-
gam Aaron. (*Num. 17.*)

Ant. 2. D. Abscissus est la-
pis de monte sine mânibus;
lapis autem factus est mons
magnus, et implévit univér-
sam terram. (*Dan. 2.*)

¶ In sole pósuit taberná-
culum suum; R. Et ipse tan-
quàm sponsus procédens de
thálamo suo. (*Ps. 18.*)

Absolutio, Deus, memi-
nerit...

Benedictio, Exúltet spíri-
tus noster..., *ut ante Psal-*
terium posita est.

Lectio prima et secunda
de Scripturâ occurrente.

R. j. Audite, domus Da-
vid : Dabit Dóminus ipse
vobis signum. Eccè Virgo
concípíet et páriet filium;
* Et vocábitur nomen ejus
Emmánuel, ¶ Angelus di-
xit Mariæ : Eccè concípíes

in útero, et páries filium.

* Et vocábitur.... (*Is. 7. Luc. 1.*)

Benedict. Nobiscum...

R. ij. Christi generatio sic erat : Mater ejus * Maria inventa est in útero habens de Spiritu sancto. *V.* Creavit Dóminus novum super terram. Fémina circúmdabit virum. * Maria inventa est in útero... (*Matt. 1. Jerem. 31.*)

Benedict. Invocet....

Pro tertiâ Lectione legitur una ex sequentibus, pro mensium diversitate.

R. ij. Misericórdia et véritas obviavérunt sibi : * Véritas de terrâ orta est ; et justitia de cœlo prospexit. *V.* De Mariâ natus est Jesus, qui vocátur Christus. * Véritas de terrâ orta est... Glória Patri... * Véritas de terra orta est... (*Ps. 84. Matth. 1.*)

Te Deum...

AD LAUDES.

Psalmi de Sabbato.

Ant. 8. G. Dóminus fáciens et formans te, ab útero auxiliátor tuus. (*Is. 44.*)

Ant. 3. c. Benedictus Dóminus qui te diréxit in vúlnera capitis principis inimicórum nostrórum. (*Judith, 13.*)

Ant. 1. a. Multæ filiæ congregavérunt divitias, tu

supergréssa es univérzas.

(*Prov. 31.*)

Ant. 4. d. Benedicta es.

CANTICUM. (*Judith, 13.*)

LAUDATE Dóminum Deum nostrum, * qui non deservit sperantes in se.

Et in me ancillâ suâ adimplévit misericórdiam suam, * quam promisit dómui Israel.

Et interfécit in manu meâ hostem pópuli sui.

Benedicta es tu, filia, à Dómino Deo excélso * præ ómnibus muliéribus super terram.

Benedictus Dóminus, qui creávit cœlum et terram, * qui te diréxit in vúlnera capitis principis inimicórum nostrórum ;

Quia hodiè nomen tuum ita magnificávit, * ut non recedat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum.

Glória Patri...

Ant. Benedicta es tu, filia, à Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram. (*Judith, 13.*)

Ant. 7. d. Deus osténdet splendórem suum in te omni qui sub cœlo est. (*Baruch, 5.*)

CAPITULUM. (*Cant. 6.*)

QUÆ est ista quæ progreditur quasi auróra consurgens, pulchra ut luna,

elécta ut sol, terribilis ut
castrorum ácies ordináta ?

Hymnus. (*Santol. Vict.*)

NUNC Auróra novæ núntia
lucis

Tristes orbe procul dissipat
umbras :

O quàm lucídior, nocte se-
púltis

Portans ipsa diem, Virgo,
refúlgēs !

O quæ nunc hábitas lú-
cida regna,

Mittas indè tuæ múnera
lucis.

Te si terra dedit munus
olýmbo,

Quæ non dona memor red-
det olýmpus ?

INTER perpétuos Núminis
haustus,

O Regina, tibi sáanguine
junctum

Ne dedisce genus ; nostra
fuísti,

Summi facta parens Virgo
Tonántis.

DIVINÆ sóboli qui dare
matrem

In terris véluit, glória
Patri ;

Cujus Virgo parens, glória
Nato ;

Quo fecúnda, tibi glória,
Flamen. Amen.

ŷ. Sanctificávit taberná-
culum suum Altíssimus ;
R. Deus in médio ejus non
commovébitur. (*Ps. 45.*)

Ad BENEDIC. Ant. 4. A.

Benedicta tu inter mulieres,

et benedictus fructus ventris
tui. (*Luc. 1.*)

Oratio.

CONCEDE NOS sámulos tu-
os, quæsumus, Dómine
Deus, perpétuâ mentis et
córporis sanitáte gaudére ;
et gloriósâ beátæ Mariæ
semper Virginis interces-
sióne, à præsénti liberári
tristitiâ, et æternâ pérfrui
lætitiâ ; Per Dóminum nos-
trum Jesum Christum Fili-
um tuum, qui tecum vivit
et regnat in unitáte Spiritûs
sancti, Deus, per ómnia sæ-
cula sæculórum. Amen.

Deindè fiunt Suffragia,
ut in Psalterio, omissâ
comm. de B. M. V. pag. 45.

AD HORAS.

In fine Hymnorum, Doxo-
logia :

Qui natus es de Virgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Antiphonæ de Laudibus,
et Psalmi de Sabbato.

AD PRIMAM.

Ant. Dóminus.

Capitulum. Regi sæculó-
rum..., ut in Psalterio.

In R. brevi, ŷ. Qui natus
es de Mariâ Virgine.

AD TERTIAM.

Ant. Benedictus.

CAPITULUM. (*Gen. 3.*)

AIT Dóminus Deus ad ser-
péntem : Inimicitias

ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius; ipsa conteret caput tuum.

R. breve. Recordatus est Dominus *Misericordiæ suæ; *R.* Recordatus... *ψ.* Et veritatis suæ domui Israel. * Misericordiæ suæ. Glória Patri.... *R.* Recordatus est Dominus misericordiæ suæ. (*Ps.* 97.)

ψ. Deus operatus est salutem in medio terræ: *R.* Tu confregisti capita draconis. (*Ps.* 73.)

AD SEXTAM.

Ant. Multæ filiae.

CAPITULUM. (*Eccli.* 24.)

QUI creavit me, requiavit in tabernaculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhabitabit, et in Israel hæreditare, et in electis meis mitte radices.

R. breve. Homo * Natus est in eâ; *R.* Homo... *ψ.* Et

ipse fundavit eam Altissimus. * Natus est in eâ. Glória Patri... *R.* Homo... (*Ps.* 86.)

ψ. Elégit eam Dominus *R.* In habitationem sibi. (*Ps.* 131.)

AD NONAM.

Ant. Deus ostendet.

CAPITULUM. (*Judith*, 13.)

NOMEN tuum Dominus ita magnificavit, ut non recedat laus tua de ore hominum, qui memores fuerint virtutis Domini in æternum.

R. breve. Vultum tuum * Deprecabuntur, *R.* Vultum tuum... *ψ.* Omnes divites plebis. * Deprecabuntur. Glória Patri... *R.* Vultum tuum deprecabuntur. (*Ps.* 44.)

ψ. Concupiscet Rex decorem tuum; *R.* Quoniam ipse est Dominus Deus tuus. (*Ps.* 44.)

LECTIONES sequentes dicuntur suo quæque mense in Officio beatæ Mariæ in Sabbato.

MENSE SEPTEMBRI.

LECTIO III.

De Epistolâ sancti Leonis Papæ ad Pulchériam Augústam.

(*Epist.* 27. cap. 2. *Aliàs* *Ep.* 13.)

SACRAMENTUM reconciliationis nostræ ante tém-

pora æterna dispositum nullæ implébant figuræ, quia nondum supervenerat Spiritus sanctus in Virginem, nec virtus Altissimi obumbráverat ei; ut intra intemerata viscera, ædificante sibi Sapiéntiâ domum, Verbum caro fieret; et formâ

Dei ac formâ servi in unam conveniēte persónam, Creatór témporum nascerétur in témpore; et per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitúdinem carnis peccáti, nostram susciperet vetustátem, et consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignaretur et Matri, naturámque sibi nostram solus à peccáto liber uniret, sub iugo diaboli generaliter tenerétur humana captivitas.

MENSE OCTOBRI.

LECTIO III.

De Sermóne sancti Procli Episcopi.

(*Orat. 1.*)

SACRA Deipara María illibatæ virginitátis purus est ille thesáurus, decúsque et ornámētum: hæc spiritális secúndi Adam paradísus: hæc thálamus, in quo Verbum humanam carnem sibi desponsávit. Hæc animátus naturæ rubus, quem divini partûs ignis non combússit: hæc verè levis illa nubes, quæ super Chérubim Sedéntem in corpore suo gestávit. Hæc velus mundíssimum cœlesti plúviâ madens, ex quo Pastor ovem induit.

MENSE NOVEMBRI.

LECTIO III.

Ex Libris Morálium sancti Gregórii Papæ.

(*Lib. 18. cap. 52. num. 85.*)

MEDIATOR Dei atque hóminum homo Christus Jesus.] Non, sicut quidam hæréticus désipit, alter in Deitáte est. Non purus homo concéptus atque éditus, post per méritum, ut Deus esset, accépit: sed nuntiánte Angelo, et adveniēte Spiritu, mox Verbum in útero, mox intra úterum Verbum caro, et manénte incommutábili esséntiâ, quæ ei est cum Patre et cum sancto Spiritu coætérna, assúmpsit intra virgínea viscera, undè et impassibilis pati, et immortalis mori, et ætérnus ante sæcula, temporális posset esse in fine sæculórum; ut per ineffábile sacraméntum, concéptu sancto, et partu inviolábili, secúndum veritátem utriusque naturæ, éadem Virgo et ancilla Dómini esset et mater.

MENSE DECEMBRI.

LECTIO III.

De Sermóne sancti Bernárdi Abbátis.

(*Super Missus est, Hom. 1. §. 5.*)

QUÆ est hæc Virgo tam venerábilis, ut saluté-

tur ab Angélo? tam húmilis, ut desponsáta sit fabro? Pulchra permíxtio virginitátis et humilitátis. Nec mediócritér placet Deo illa ánima, in quâ et humilitas comméndat virginitátem, et virginitas exórnat humilitátem. Sed quantâ, putas, veneratióne digna est, in quâ humilitátem exáltat fe-

cúnditas, et partus conse-
crat virginitátem? Audis
virginem. Audis húmitem.
Si non potes virginitátem
húmilis, imitáre humilitá-
tem virginis. Laudábilis vir-
tus virginitas; sed magis
necessária humilitas. Illa
consúlitur: ista præcipitur.
Ad illam invitáris: ad istam
cógeris.

OFFICIUM PARVUM BEATÆ MARIE.

Non dicitur Officium parvum B. M. à Dominicâ I. Adventûs ad Octavam Epiphaniæ inclusivè, nec à Feriâ IV. Cinerum ad Dominicam in albis etiam inclusivè, nec quando fit Officium de Beatâ Mariâ aut de festo semiduplici et suprâ. Dicitur autem in festis simplicibus et Feriis.

Cùm in Chore dicitur, in Matutinis, Vesperis et aliis horis postponitur officio diei. Prima dicitur post Benedicamus Dómino, antequàm legatur Martyrologium.

Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate. Notandum verò est in iis Ecclesiis in quibus dicitur Officium parvum, non debere fieri in Suffragiis commemorationem B. M. neque in Laudibus neque in Vesperis.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Jesum de Mariâ natum, * Venite, adorémus. (Matth. 1.)*

Psal. Venite..., pag. 2.

HYMNUS.

O quàm gloriificâ luce co-
rúscas,
Stirpis Davidicæ régia pro-
les!

Sublímis résides Virgo Ma-
riá,

Supra Cœligenas ætheris
omnes.

Tu cum virgíneo mater
honóre,

Cœlórûm Dómino pectoris
aulam

Sacris viscéribus casta de-
disti :

Humânos Deus hinc induit
artus.

QUEM cunctus vénérans
orbis adorât,

Cui nunc ritè genu fléctitur
omne,

A quo, te précibus subve-
niénte,

Æterni pétimus gándia regni.

DIVINÆ Sôboli, qui dare
matrem

In terris vóluit, glória
Patri :

Cujus Virgo parens, glória
Nato :

Quo secúnda, tibi glória,
Flamen. Amen.

IN I. NOCTURNO.

FERIA II. ET V.

Ant. sola 1. a. Benedicta.

PSALMUS 8.

DOMINE, Dóminus noster,*
quàm admirábile est
nomen tuum in univérsâ
terrâ!

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua * super cæ-
los.

Ex ore infántium et lac-
téntium perfecisti laudem
propter inimícos tuos; * ut
déstruas inimicum et ul-
tórem.

Quóniam vidébo cælos
tuos, ópera digitórum tuó-
rum,* lunam et stellás, quæ
tu fundásti.

Quid est homo, quòd me-
mor es ejus, * aut filius
hómínis, quóniam vísitas
eum?

Minuisti eum paulò mi-
nùs ab Angelis, glóriâ et
honóre coronásti eum, * et
constituísti eum super ópera
mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus, * oves et boves
univérsas, insuper et pécora
campi;

Vólucres cœli et pisces
maris, * qui perámbulant
sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster,*
quàm admirábile est nomen
tuum in univérsâ terrâ!

PSALMUS 18.

CŒLI enarrant glóriam
Dei, * et ópera mánuum
ejus annúntiat firmamén-
tum.

Dies diéi erúctat verbum,*
et nox nocti indicat scién-
tiam.

Non sunt loquélæ neque
sermónes, * quorum non
audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit
sonus eórum, * et in fines
orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernácu-
lum suum; * et ipse tan-
quàm sponsus procédens de
thálamo suo,

Exultávit ut gigas ad
curréndam viam: * à sum-
mo cœlo egréssio ejus,

Et occúrsus ejus usquè ad
summum ejus; * nec est qui
se abscondat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta,
convértens ánimas: * tes-

timónium Dómini fidèle,
sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ,
lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum,
illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus,
pérmanens in sæculum sæculi : * júdicia Dómini vera,
justificáta in semetipsa ;

Desiderabilia super aurum
et lápidem pretiósum multum ;
et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea ;
* in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit ? ab
occúltis meis munda me ;
* et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domínati,
tunc immaculátus ero ,
* et emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant
elóquia oris mei ;
* et meditátio cordis mei in conspéctu
tuo semper.

Dómine , adjútor meus ,
* et redémptor meus.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT cor meum
verbum bonum : * dico
ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ
* velóriter scribéntis.

Speciósus formá præ filiis
hóminum , diffúsa est
grátia in lábiis tuis : * prop-

térea benedixit te Deus in
ætérum.

Accíngere gládio tuo super
femur tuum , * poténtissime.

Spécie tuâ et pulchritúdine
tuâ . * inténde , prospère
procéde , et regna ,

Propter veritátem , et mansuetúdinem ,
et justitiam : * et dedúcet te mirabiliter
déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ , pópuli
sub te cadent , * in corda inimicórum
regis.

Sedes tua , Deus , in sæculum
sæculi : * virga directiónis
virga regni tui.

Dilexisti justitiam , et odisti
iniquitátem : * prop-térea
unxit te Deus , Deus tuus ,
óleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha , et gutta , et cásia
à vestiméntis tuis à dómibus
ebúrneis : * ex quibus delectavérunt
te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris
tuis in vestitu deauráto ,
* circúmdata varietáte.

Audi , filia , et vide , et inclína
aurem tuam : * et oblivíscere
pópulum tuum , et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem
tuum : * quóniam ipse est
Dóminus Deus tuus , et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus :
* vultum tuum de-

precabúntur omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intùs : * in fimbriis áureis circumamicta varietatibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætitiâ et exultatióne : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui , * in omni generatióne et generatióne.

Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum , * et in sæculum sæculi.

Ant. Benedícta tu in mulieribus ; invenisti enim grátiā apud Deum (*Luc. 4.*)

✠. Magna est glória ejus ,
R. In salutári tuo , Dómine . (*Ps. 20.*)

Lectiones , ut infrà.

IN II. NOCTURNO.

FERIA III. ET VI.

Ant. sola 8. c. Eccè.

PSALMUS 43.

DEUS noster , refúgium et virtus , * adjutor in tribulatió nibus , quæ invenerunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus ,
dùm turbábitur terra , * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitatē Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus non commovébitur : * adjuvábít eam Deus manè dilúculò.

Conturbátæ sunt gentes ,
et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam , mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscēptor noster Deus Jacob.

Veníte et vidéte ópera Dómini , quæ pósuit prodigia super terram : * áuferens bella usquē ad finem terræ.

Arcum cónteret , et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus , et exaltábor in terrâ.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscēptor noster Deus Jacob.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dóminus et laudábilis nimis , * in civitate Dei nostri , in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne universæ terræ mons Sion , *

lâtera Aquilonis, civitas
regis magni.

Deus in dómibus ejus
cognoscétur, * cùm susci-
piet eam.

Quóniam ecce reges ter-
ræ congregāti sunt, * con-
venérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admirāti
sunt, conturbāti sunt, com-
móti sunt : * tremor ap-
prehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturién-
tis ; * in spíritu veheménti
cónteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic ví-
dimus in civitate Dómini
virtútum, in civitate Dei
nostri : * Deus fundávit eam
in ætérnum.

Suscévimus, Deus, mi-
sericórdiam tuam * in mé-
dio templi tui.

Secúndum nomen tuum,
Deus, sic et laus tua in
fines terræ : * justítiā plena
est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et
exúltent filiæ Judæ * prop-
ter judicia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et com-
plectámini eam : * narráte
in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in
virtute ejus, * et distribúite
domos ejus, ut enarrétis in
progénie álterá.

Quóniam hic est Deus,
Deus noster in ætérnum,
et in sáculum sáculi : *
ipse reget nos in sácula.

PSALMUS 84.

BENEDIXISTI, Dómine, ter-
ram tuam : * avertísti
captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem ple-
bis tuæ : * operuísti ómnia
peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram
tuam, * avertísti ab irá
indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus sa-
lutáris noster ; * et avérte
iram tuam à nobis.

Numquid in ætérnum
irascéris nobis ? * aut ex-
téndes iram tuam à gene-
ratione in generatióem ?

Deus, tu convérsus vi-
ficábis nos ; * et plebs
tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine,
misericórdiam tuam ; * et
salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in
me Dóminus Deus : * quó-
niām loquétur pacem in
plebem suam,

Et super sanctos suos, *
et in eos qui convertúntur
ad cor.

Verúmtamen propè ti-
méntes eum salutáre ip-
sius ; * ut inhabitet glória
in terrá nostrá.

Misericórdia et véritas
obviavérunt sibi : * justítiā
et pax osculatæ sunt.

Véritas de terrá orta
est ; * et justítiā de cælo
prospéxit.

Etenim Dóminus dabit

benignitatem, * et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulabit, * et ponet in viâ gressus suos.

Ant. Ecce concipies in útero, et páries filium; et vocábis nomen ejus Jesum. (*Luc. 1.*)

✠. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus : R! Deus in médio ejus. (*Ps. 45.*)

Lectiones, ut infrà.

IN III. NOCTURNO.

FERIA IV. ET SABBATO.

Ant. sola 2. D. Quod nascétur.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babilónis * sciéntium me.

Eccè alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum : * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo et homo natus est in eâ : * et ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum, * horum qui fuérunt in eâ.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávit, exúltet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et caligo in circúitu ejus; * justitia et judicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ; * vidit et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justitiam ejus; * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audivit et lætáta est Sion ;

Et exultavérunt filiæ Judæ * propter judícia tua, Dómine ;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram; * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas Sanctorum suórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómi-

no, * et confitémini memoriam sanctificationis ejus.

PSALMUS 97.

CANTATE Dómino canticum novum ; * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus ; * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutare suum : * in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiae suæ, * et veritatis suæ domui Israel.

Viderunt omnes termini terræ * salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exultáte et psállite.

Psállite Dómino in citharâ, in citharâ et voce psalmi : * in tubis ductilibus, et voce tubæ corneæ.

Jubiláte in conspectu regis Dómini : * moveatur mare et plenitúdo ejus ; orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspectu Dómini ; * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitiâ, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. (*Luc. 1.*)

†. Descendet sicut pluvia in vellus ; R. Et replébitur maiestáte ejus omnis terra. (*Ps. 71.*)

Absolutio, Deus meminerit...

Benedictio, Exúltet spiritus noster... *ut ante Psalterium.*

LECTIO I.

De Isaia Propheta.

(*Is. 7.*)

ADJECIT Dóminus loqui ad Achaz, dicens : Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsu suprâ. Et dixit Achaz : Non petam, et non tentábo Dóminu. Et dixit : Audíte ergò, domus David. Numquid parum vobis est moléstos esse hominibus, quia molésti estis et Deo meo ? Propter hoc, dabit Dóminus ipse vobis signum : Eccè virgo concipiet et páriet filium ; et vocabitur nomen ejus Emmánuel.

†. j. Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus éfferam nescio ; * Quia quem cœli capere non póterant, tuo grémio contulisti. †. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. * Quia quem cœli capere non póterant...

Benedictio, Nobiscum sit Deus...

LECTIO II.

De Apocalýpsi beati Joánnis
Apóstoli.

APERTUM est templum Dei in cælo, et visa est arca testaménti ejus in templo ejus; et facta sunt fúlgura, et voces, et terræ motus, et grando magna. Et signum magnum appáruit in cælo: múlter amicta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

R. ij. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. V. Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum. * Genuísti...

Benedictio, Invocet Dóminum...

LECTIO III.

De Sermóne sancti Bernárdi
Abbátis.

(*Super Evang. Missus est.*
Hom. 3. §. 8.)

ECCE (ó Virgo) factúrus est tibi magna qui potens est, in tantum, ut pro maledictióne Israel beátam te dicant omnes generatiónes. Nec suspéctam hábeas, prudens Virgo, fecunditatem; quia non áuferet integritatem. Concípies, sed sine peccáto; grávida eris, sed non graváta; páries, sed non cum tristitiá; né-

scies virum, et gignes filium. Qualem filium? Illius eris Mater, cujus Deus est Pater. Fílius patérnæ claritátis erit coróna tuæ castitátis. Sapiéntia patérni cordis erit fructus úteri virginalis. Deum dénique páries, et de Deo concípies.

R. ij. Felix es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima; * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. V. Ora pro pópulo, intéveni pro clero, intercède pro devóto femineo sexu; sentiant omnes tuum juvamen, quicúmque celebrant tuam sanctam commemoratiómem. * Quia... Glória... * Quia...

Te Deum...

AD LAUDES.

Ant. 3. c. Sicut lux.

Psal. Deus misereátur..., pag. 151.

Psal. Dóminus regnávít, decórem..., pag. 11.

Psal. Jubiláte Deo, omnis..., pag. 11.

Canticum. Laudáte Dóminum..., pag. xcij.

Psal. Laudáte Dóminum in sanctis ejus..., pag. 12.

Ant. Sicut lux auróre, oriénte sole, manè absque núbibus rútilat. (2. Reg. 23.)

CAPITULUM. (*Cant. 6.*)

QUÆ est ista quæ progréditur quasi auróra consurgens, pulchra ut luna;

civ *Officium parvum beatæ Mariæ.*

elécta ut sol, terribilis ut
castrórum ácies ordináta ?

HYMNUS.

O Gloriósa Virgínium
Regína, cælo célsior,
Quanto, Mariá, fénore,
Reddis quod Eva pérdidit !

CUNCTIS Deum, Virgo,
paris
Desiderátum géntibus.
Vitám datam per Virgíne,
Gentes redéptæ, pláudite.

MARIA, Mater grátia,
Mater misericórdia,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis horá súscipe.

QUI natus es de Virgíne,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sácula.

Amen.

Ÿ. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. R. Proptérea
benedíxit te Deus in ætér-
num. (*Ps. 44.*)

Ad BENEDIC. *Ant. 4. E.*
Beáta quæ credidisti; quón-
iám perficiéntur ea quæ
dicta sunt tibi à Dómino.
(*Luc. 1.*)

Oratio.

DEUS, qui de beatæ Mariæ
virginis útero Verbum
tuum, Angelo nuntiánte,
carnem súscipere voluisti;
præsta supplicibus tuis, ut
qui verè eam genitricem Dei
crédimus, ejus apud te in-
tercessiónibus adjuvémur;
Per eúmdem Dóminum nos-
trum Jesum Christum...

AD PRIMAM.

HYMNUS.

MEMENTO, de Deo Deus,
Quòd matre natus Vir-
gine,
Nostri misértus, pérditi
Mundi redéptor véneris.
Et nos, Dei Virgo parens,
Vultu benígno réspice :
Placábilem tuâ prece
Fac esse nobis Filium.

QUI natus es de Virgíne,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sácula.

Amen.

Ant. 8. G. Dóminus.

PSALMUS 71.

DEUS, judicium tuum regi
da; * et justítiam tuam
filio regis,

Judicáre pópulum tuum
in justitiá, * et páuperes
tuos in judicio.

Suscípiant montes pacem
pópulo, * et colles justi-
tiam.

Judicábit páuperes pó-
puli, et salvos faciet filios
páuperum, * et humiliábit
calumniatórem.

Et permanébit cum sole,
et ante lunam, * in ge-
neratióne et generatióne.

Descéndet sicut plúvia
in vellus, * et sicut stilli-
cidia stillántia super ter-
ram.

Divisio Psalmi 71.

ORIETUR in diébus ejus
justítia et abundántia

pacis; * donec auferatur luna.

Et dominabitur à mari usquè ad mare : * et à flumine usquè ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Æthiopes : * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis et insulæ mûnera offerent : * reges Arabum et Saba dona addûcent.

Et adorabunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sèrvient ei.

Quia liberabit pàuperem à potènte, * et pàuperem, cui non erat adjûtor.

Altera divisio Psalmi 71.

PARCEt pàuperi et inopi : * et ànimas pàuperum salvas faciet.

Ex usúris et iniquitatè rédimet ànimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dabitur ei de auro Arábiæ, et adorabunt de ipso semper : * totà die benedicent ei.

Et erit firmaméntum in terrà in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitatè sicut fenum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sècula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso

omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israel : * qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra. Fiat, fiat.

Ant. Dóminus faciens et formans te, ab útero auxiliátor tuus. (*Is. 44.*)

CAPITULUM. (Genes. 22.)

POSSIDEBIT semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sèmine tuo omnes gentes terræ.

R. *breve.* Benedicéntur in ipso * Omnes tribus terræ.

R. Benedicéntur... *Ps.* Omnes gentes magnificábunt eum. * Omnes.... Glória....

R. Benedicéntur...

Ps. Oriétur in diébus ejus justítia, *R.* Et abundantia pacis. (*Ps. 71.*)

Oratio.

PROTEGE, Dómine, famulos tuos subsidiis pacis, et beatæ Mariæ semper Virginis patrociniis confidentes, à cunctis hóstilibus et periculis redde secúros; Per Dóminum nostrum...

AD TERTIAM.

Hymnus, Meménto..., ut suprà.

Ant. 3. c. Benedictus.

Psal. Crédidi, propter..., *pag. 120.*

Psal. Laudáte Dóminum ,
omnes gentes..., *pag.* 155.

Psal. Ad Dóminum , cùm
tribulárer..., *pag.* 82.

Ant. Benedictus Dóminus
quí te diréxit in vúlnera
cápitis princípis inimicórum
nostrórum. (*Judith*, 13.)

CAPITULUM. (*Gen.* 3.)

AIT Dóminus Deus ad ser-
péntem : Inimicitias po-
nam inter te et mulierem, et
semen tuum et semen illius :
ipsa cónteret caput tuum.

R. *breve.* Recordátus est
Dóminus * Misericórdiæ suæ,
R. Recordátus... ✠ Et veri-
tátis suæ dómui Israel. * Mi-
sericórdiæ... Glória... ✠. Re-
cordátus... (*Ps.* 97.)

✠. Deus operátus est salú-
tem in médio terræ : *R.* Tu
confregisti cápita draconis.
(*Ps.* 73.)

Oratio.

DEUS, qui salútis æternæ,
beátæ Mariæ virginitáte
fecundá , humáno géneri
præmia præstitisti ; tribue,
quæsumus , ut ipsam pro
nobis intercédere sentiámus,
per quam merúimus auctó-
rem vitæ suscipere Dóminum
nostrum Jesum Christum ,
Filiū tuū ; Qui tecum...

AD SEXTAM.

Hymnus , Meménto..., ut
suprà.

Ant. 1. a. Multæ filiæ.

Psal. Levávi óculos...,
pag. 82.

Psal. Ad te levávi óculos
meos..., *pag.* 121.

Psal. Nisi quia Dóminus
erat..., *pag.* 82.

Ant. Multæ filiæ congre-
gavérunt divítias , tu super-
gréssa es univérsas. (*Prov.*
31.)

CAPITULUM. (*Eccli.* 24.)

QUI creávit me , requiévít
in tabernáculo meo , et
dixit mihi : In Jacob inhá-
bita , et in Israel hæreditäre,
et in eléctis meis mitte ra-
dices.

R. *breve.* Homo * Natus
est in eá ; *R.* Homo... ✠. Et
ipse fundávit eam Altíssi-
mus. * Natus.... Glória....
R. Homo... (*Ps.* 86.)

✠. Elégit eam Dóminus,
R. In habitatióem sibi.
(*Ps.* 131.)

Oratio.

CORDIBUS nostris , quæsu-
mus , Dómine , grátiam
tuam benignus infúnde , et
intercedénte sanctíssimâ Dei
genitrice Mariâ , córpora
nostra castitáte , et mentes
nostras humilitáte et cha-
ritáte sanctifica ; Per eúm-
dem Dóminum...

AD NONAM.

Hymnus , Meménto..., ut
suprà.

Ant. 7. d. Deus osténdet.

Psal. Qui confidunt...,
pag. 83.

Psal. In converténdo...,
pag. 121.

Psal. Beāti omnes qui...,
pag. 101.

Ant. Deus osténdet splendorem suum in te omni qui sub cælo est. (*Baruch*, 5.)

CAPITULUM. (*Judith*, 13.)

NOMEN tuum Dóminus ita magnificávit, ut non recédât laus tua de ore hóminum, qui mémoires fúerint virtútis Dei in ætérnum.

R. *breve.* Vultum tuum * Deprecabúntur, *R.* Vultum... *Ÿ.* Omnes dívites plebis. * Deprecabúntur... Glória Patri.... *R.* Vultum.... (*Ps.* 44.)

Ÿ. Concupiscet rex decórem tuum; *R.* Quóniam ipse est Dóminus Deus tuus. (*Ps.* 44.)

Oratio.

FAMULORUM tuórum, quæsumus, Dómine, delictis ignósce; ut qui tibi placere de áctibus nostris non valémus, genitricis Filii tui Dómini nostri intercessióne salvémur; Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum...

AD VESPERAS.

Ant. 3. c. In me.

PSALMUS 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede à dextris meis,

Donec ponam inimicos tuos * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emit-

tet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus Sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus et non pœnitébit eum : * Tu es Sacerdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus à dextris tuis : * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, implébit ruínas ; * conquassábit cápita in terrâ multórum.

De torrénite in viâ bibet : * propterea exaltábit caput.

PSALMUS 112.

LAUDATE, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum * ex hoc nunc et usquè in sæculum.

A solis ortu usquè ad occasum * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus ; * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília respicit in cælo et in terrâ ?

Súscitans à terrâ inopem, * et de stércore érigens páuperem ;

Ut cóllocet eum cum prin-

cipibus; * cum principibus
populi sui;

Qui habitare facit stérilem in domo, * matrem filiorum lætāntem.

PSALMUS 121.

LÆTATUS sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificatur ut civitas, * cujus participatio ejus in idípsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dómini, * testimónium Israel ad confitendum nómini Dómini.

Quia illic sederunt sedes in iudicio; * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundantia diligéntibus te.

Fiat pax in virtute tuâ, * et abundantia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsi vi bona tibi.

PSALMUS 126.

NISI Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit civitatem, * frustrà vigilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere; * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cum dederit diléctis suis somnum, * ecce hæreditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis, * ita filii excussorum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur, cum loquétur inimicis suis in portâ.

PSALMUS 147.

LAUDA, Jerúsalem, Dóminus: * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit seras portarum tuarum: * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem: * et ádipe frumenti satiát te.

Qui emittit elóquium suum terræ: * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante faciē frígoris ejus quis sustinēbit?

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justitias et iudicia sua Israel.

Non fecit taliter omni nationi : * et judicia sua non manifestavit eis.

Ant. In me ancillâ suâ adimplêvit Dóminus misericórdiam suam quam promísit dómui Israel. (*Judith*, 13.)

CAPITULUM. (*Eccli.* 24.)

EGO mater pulchræ dilectionis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei.

Hymnus, Ave, maris stella..., *ut suprâ in Officio B. M. in Sabbato*, pag. xc.

✠. Anima mea exultabit in Dómino; R. Et delectabitur super salutâri suo. (*Ps.* 34.)

Ad MAGNIF. *Ant.* 8. G. Beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. (*Luc.* 1.)

Oratio.

CONCEDE nos fámulos tuos, quâsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis et córporis sanitâte gaudere; et gloriósâ beatæ Mariæ semper Vírginis intercessiône à præsénti liberári tristitiâ, et æternâ pérfrui lætitiâ; Per Dóminum...

AD COMPLETORIUM.

Ant. 5. a. Tu glória.

Psal. Sæpè expugnâverunt..., pag. 141.

Psal. De profundis..., pag. 142.

Psal. Dómine, non est exaltátum..., pag. 101.

Ant. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri. (*Judith*, 15.)

HYMNUS.

VIRGO Dei Génitrix,
Quem totus non capit orbis,

In tua se clausit
Víspera factus homo.

QUEM parís, hic tollit
Totius crimina mundi;
Et tibi Virginitas
Inviolâta manet.

Tu mater pietátis,
Opem te póscimus omnes:
Subvénias fámulis,
O benedicta, tuis.

GLORIA magna Patri;
Sit par tibi glória, Nate;
Glória sit compar,
Spiritus alme, tibi.

Amen.

CAPITULUM. (*Eccli.* 24.)

SICUT cinnamómum et bálsamum aromatizans, odórem dedi; quasi myrrha elécta, dedi suavitátem odóris.

R. *breve.* Dignâre me laudâre te, * Virgo sacrâta.

R. Dignâre... ✠. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

* Virgo... Glória... R. Dignâre...

✠. Ora pro nobis, Sancta Dei génitrix; R. Ut digni efficiámur promissiônibus Christi.

*Ad Nunc dimitt. Ant. 7. a.**Oratio.*

Sub tuum præsidium confúgimus, Sancta Dei Génitrix, nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus, sed à periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriósa et benedicta.

BEATÆ et gloriósa, semperque Vírginis Mariæ, quæsumus, Dómine, intercessio gloriósa nos próteget et ad vitam perdúcat ætérnam; Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

ORDO

COMMENDATIONIS ANIMÆ

ANTE DECESSUM.

Primum dicuntur Litanie breves in hunc modum.

K YRIE, eléison.	Sancte Augustíne, ora pro eo, [vel eâ.]
Christe, eléison.	Omnes sancti Pontífices, oráte pro eo, [vel eâ.]
Kýrie, eléison.	Sancte Benedicte, ora.
Sancta María, Ora pro eo, [vel eâ.]	Sancte Francisce, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, Oráte pro eo, [vel eâ.]	Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancte Abel, ora.	Sancta María Magdaléna, ora pro eo, [vel eâ.]
Omnis chorus Justórum, ora pro eo, [vel eâ.]	Sancta Lúcia, ora.
Sancte Abraham, ora.	Omnes sanctæ Vírgines et Viduæ, oráte.
Sancte Joánnes Baptista, ora pro eo, [vel eâ.]	Omnes sancti et sanctæ Dei, Intercédite pro eo, [vel eâ.]
Sancte Joseph, ora.	Propítius esto, Parce ei, Dómine.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.	Propítius esto, Líbera eum, [vel eam,] Dómine.
Sancte Petre, ora.	Propítius esto, líbera.
Sancte Paule, ora.	Ab irâ tuâ, líbera.
Sancte Andréa, ora.	A periculo mortis, líbera.
Sancte Joánnes, ora.	A malâ morte, líbera.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelistæ, oráte.	A pœnis inférni, líbera.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.	Ab omni malo, líbera.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.	A potestáte diáboli, líbera.
Sancte Stéphane, ora.	Per Nativitátem tuam, líbera eum, [vel eam.]
Sancte Lauréti, ora.	Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Omnes sancti Mártýres, oráte.	Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Sancte Sylvéster, ora.	
Sancte Gregóri, ora.	

Per gloriósam Resurrecti-
nem tuam, libera eum,
[vel eam.]

Per admiráblem Ascensió-
nem tuam, libera.

Per grátiam Spíritûs sancti
Paracléti, libera.

In die iudicii, libera.

Peccatóres, Te rogámus, au-
di nos.

Ut ei parcas, te rogámus,
audi nos.

Kýrie, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

*Deindè cùm in agone sui
exitûs anxiatur anima, di-
citur :*

PROFICISCERE, ánima
christiána, de hoc mun-
do, in nómine Dei Patris
omnipoténtis, qui te creá-
vit; in nómine Jesu Christi
Fílii Dei vivi, qui pro te
passus est; in nómine Spi-
ritûs sancti, qui in te effú-
sus est; in nómine Angeló-
rum et Archangelórum; in
nómine Thronórum et Do-
minatiónum; in nómine
Principátuum et Potestátum;
in nómine Chérubim et Sé-
raphim; in nómine Patriar-
chárum et Prophetárum; in
nómine sanctórum Aposto-
lórum et Evangelistárum;
in nómine sanctórum Márty-
rum et Confessorum; in nó-
mine sanctórum Monachó-
rum et Eremitárum; in nó-
mine sanctárum Vírginum,

et ómnium Sanctórum et
Sanctárum Dei. Hódie sit in
pace locus tuus, et habitatio
tua in sanctâ Sion; Per
Christum Dóminum nos-
trum.

R. Amen.

Oratio.

DEUS miséricors, Deus
clemens, Deus, qui se-
cúndum multitudinem mi-
seratiónum tuárum peccáta
pœniténtium deles, et præ-
teritórum criminum culpas
véniâ remissióis evácuas,
réspice propítius super *
hunc fámulum tuum N. [vel
hanc fámulam tuam N.] et
remissiónem ómnium pecca-
tórum suórum totâ cordis
confessióne poscéntem de-
precátus exáudi. Rénova
in * eo [vel eâ], piíssime
Pater, quidquid terrénâ
fragilitate corruptum, vel
quidquid diabólicâ fraude
violátum est; et unitati cór-
poris Ecclesiæ membrum
redemptiônis annécte. Mise-
rere, Dómine, gemituum,
miserere lacrymárum ejus;
et non habéntem fidúciâ,
nisi in tuâ misericórdiâ, ad
tuæ sacraméntum reconci-
liatiônis admitte; Per Chris-
tum Dóminum nostrum.

R. Amen.

COMMEMDO te omnipoténti
Deo, * charissime frater
[vel charíssima soror], et
ei cujus es creatura, com-

mitto ; ut , cùm humanitátis débitum persólveris , ad eum qui te de limo terræ formáverat , revertáris. Egrediénti itaque ánimæ tuæ de corpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat ; Judex Apostolórum tibi senátus advéniat ; candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviat ; liliáta rutilántium te Confessorum turma circúmdet ; jubilántium te Virginum chorus-excípiat ; beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astringat ; mitis atque festivus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat , qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris , quod stridet in flammis , quod crúciat in tormentis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellitibus suis ; in advéntu tuo , te comitántibus Angelis , contremíscat , atque in æternæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exúrgat Deus , et dissipéntur inimici ejus , et fúgiant qui odérunt eum à fácie ejus. Sicut déficit fumus , deficient ; sicut fluit cera à fácie ignis , sic pér-eant peccatóres à fácie Dei ; et Justi epuléntur et exúltent in conspéctu Dei. Confundántur igitur et erubéscant omnes tartáreæ legiões ,

et ministri sátanæ iter tuum impedire non áudeant. Liberet te à cruciátu Christus , qui pro te crucifixus est. Liberet te ab æterná morte Christus , qui pro te mori dignátus est. Constituat te Christus Filius Dei vivi intra paradisi sui semper amœna viréntia , et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat , atque ad dexteram suam in Electórum suórum te sorte constituat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem videas ; et præsens semper assistens manifestíssimam beátis óculis aspiciás veritátem. * Constitútus [*vel* Constitúta] igitur inter ágmina Beatórum , contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sácula sæculórum.

R. Amen.

SUSCIPE , Dómine , * servum tuum [*vel* ancillam tuam] in locum sperándæ sibi salvatiónis à misericórdiâ tuâ. R. Amen.

Libera , Dómine , ánimam ejus ex ómnibus periculis inférni , et de láqueis pœnárum , et ex ómnibus tribulatióibus. R. Amen.

Libera , Dómine , ánimam ejus , sicut liberásti Enoch et Eliam de commúni morte mundi. R. Amen.

Libera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Noe de dilúvio. *R.* Amen.

Libera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. *R.* Amen.

Libera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Job de passiónibus suis. *R.* Amen.

Libera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Isaac de hóstiâ, et de manu patris sui Abrahæ. *R.* Amen.

Libera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Loth de Sódomis, et de flammâ ignis. *R.* Amen.

Libera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. *R.* Amen.

Libera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. *R.* Amen.

Libera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti tres púeros de camino ignis ardéntis, et de manu regis iniqui. *R.* Amen.

Libera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Susánam de falso crimine. *R.* Amen.

Libera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Góliath. *R.* Amen.

Libera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Petrum

et Paulum de carcéribus. *R.* Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam vírginem et mártirem tuam de tribus atrocíssimis tormentis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus * servi tui [*vel ancillæ tuæ*], et tecum fácias in bonis cœlestibus congaudere. *R.* Amen.

COMMENDAMUS tibi, Dómine, ánimam * fámuli tui [*vel fámulæ tuæ*], precamúrque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi, ut eam propter quam ad terram descendisti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creatam, sed à te solo Deo vivo et vero; quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætifica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, quas suscitávit furor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Filium, et Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum qui fecit ómnia, fidéliter adorávit. *R.* Amen.

Oratio.

DELICTA juventútis et ignorantias ejus, quæsumus,

ne memineris, Dómine; sed secúndum magnam misericórdiam tuam, memor esto illius in glóriâ claritátis tuæ.

Aperiántur ei cœli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, creatúram tuam súscipe. Súscipiat eam sanctus Míchael Archángelus Dei, qui militiæ cœléstis méruit principátum. Véniant illi óbviàm sancti Angeli Dei, et perdúcant eam in civitatē cœléstem Jerúsalem. Súscipiat eam beátus Petrus Apóstolus, cui à Deo claves regni cœléstis tráditæ sunt. Adjuvet eam beátus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédât pro eâ sanctus Joánnes, eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro eâ omnes sancti Apóstoli, quibus à Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eâ omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine, torménta in hoc sâculo sustinúerunt; ut vînculis carnis exúta, perveníre mereátur ad glóriam regni cœléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sâcula sæculórum. R. Amen.

Si anxíatur adhuc anima, dicitur Ps. Confitémini....,

pag. 14, et totus Psal. Beáti immaculáti..., per horas Dominicæ distributus, pag. 15.

*Egressâ autem animâ, dicitur: R. In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum, accélera ut éruas me. In manus tuas comméndo spíritum meum: * Redemísti me, Dómine, Deus veritátis. Illústra faciē tuam super * servum tuum [vel ancillam tuam], * salvum [vel salvam] me fac in misericórdiâ tuâ. R. Dómine Jesu, súscipe spíritum meum. * Redemísti me.... (Psal. 30. Act. 7.)*

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison. *Secretò, Pater noster... Altâ voce, ψ. Et ne nos indúcas in tentatióem; R. Sed libera nos à malo.*

ψ. Non intres in iudícium cum * servo tuo [vel ancillâ tuâ], Dómine; R. Quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens. (Ps. 142.)

ψ. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi; R. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem. (Ps. 73.)

ψ. Dómine, exáudi oratióem meam; R. Et clamor meus ad te véniat. (Ps. 101.)

ψ. Dóminus vobiscum; R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

TIBI, Dómine, commen-
dámus ánimam * fámuli
tui [vel fámulæ tuæ] N.
ut * defúctus [vel defúcta]
sæculo, tibi vivat; et quæ,
per fragilitátem humanæ
conversatiónis, peccáta com-

mísit, tu veniâ misericor-
dissimæ pietátis abstérge;
Per Christum Dóminum nos-
trum. R. Amen.

Ÿ. Requiescat in pace.
R. Amen.

*Et aspergat Corpus aqua
benedicta.*

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

*Quælibet Hora sequentis
Officii incipitur absolutè.*

AD VESPERAS.

Ant. 3. c. O Dómine.

PSALMUS 114.

DILEXI, quóniam exáudiet
Dóminus * vocem ora-
tiónis meæ.

Quia inclinávit aurem su-
am mihi, * et in diébus meis
invocabo.

Circumdedérunt me do-
lóres mortis, * et perícula
inférni invenérunt me.

Tribulatióem et dolórem
invéni, * et nomen Dómini
invocávi.

O Dómine, libera ánimam
meam: * miséricors Dómi-
nus et justus, et Deus nos-
ter miserétur:

Custódiens párvulos Dó-
minus; * humiliátus sum,
et liberávit me.

Convértere, ánima mea,
in réquiem tuam, * quia
Dóminus benefécit tibi.

Quia eripuit ánimam me-
am de morte, * óculos meos
à lácrymis, pedes meos à
lapsu.

Placébo Dómino * in re-
gióne vivórum.

*In hoc Officio, in fine om-
nium Psalmorum et Canti-
corum, dicitur:*

Réquiem ætérnam dona
eis, Dómine; * et lux per-
pétua lúceat eis.

*Ant. O Dómine, libera
ánimam meam.*

Ant. 2. D. Heu mihi!

PSALMUS 119.

AD Dóminum, cùm tribu-
lárer, clamávi, * et ex-
audívit me.

Dómine, libera ánimam
meam à lábiis iníquis * et à
linguá dolósá.

Quid detur tibi aut quid
apponátur tibi, * ad linguam
dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, *
cum carbónibus desolató-
riis.

Heu mihi! quia ineolátus
meus prolongátus est; ha-
bitávi cum habitántibus Ce-
dar: * multum íncola fuit
ánima mea.

Cum his qui odérunt pa-
cem, eram pacíficus; * cùm
loquébar illis, impugnábant
me gratis.

*Ant. Heu mihi! quia in-
colátus meus prolongátus
est.*

Ant. 3. d. Auxílium.

PSALMUS 120.

LEVAVI óculos meos in
montes, * undè véniet
auxílium mihi.

Auxilium meum à Dómino , * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiõnem pedem tuum , * neque dormitet qui custódit te.

Eccè non dormitábit neque dórmiet , * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te , Dóminus protéctio tua , * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te , * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat animam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum , * ex hoc nunc et usquè in sæculum.

Ant. Auxilium meum à Dómino , qui fecit cælum et terram.

Ant. 8. G. Si iniquitátes.

PSALMUS 129.

DE profúndis clamávi ad te , Dómine : * Dómine , exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris , Dómine ; * Dómine , quis sustinébit ?

Quia apud te propitiatio est , * et propter legem tuam sustinui te , Dómine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus : * sperávit anima mea in Dómino.

A custodiâ matutínâ usquè ad noctem , * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia , * et copiósa apud eum redemptio ;

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Ant. Si iniquitátes observáveris , Dómine ; Dómine , quis sustinébit ?

Ant. 2. D. Opera.

PSALMUS 137.

CONFITEBOR tibi , Dómine , in toto corde meo ; * quóniam audisti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum , et confitebor nómini tuo

Super misericórdiâ tuâ et veritate tuâ ; * quóniam magnificásti , super omne , nomen sanctum tuum.

In quâcúmque die invocávero te , exáudi me : * multiplicábis in animâ meâ virtutem.

Confiteántur tibi , Dómine , omnes reges terræ ; * quia audiérunt ómnia verba oris tui ;

Et content in viis Dómini ; * quóniam magna est glória Dómini ;

Quóniam excélsus Dóminus , et humília respicit ; * et alta à longè cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis , vivificábis me ; * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam , et salvum me fecit délixtera tua.

Dóminus retribuet pro me ; * Dómine , misericórdia tua in sáeculum ; ópera mánuum tuárum ne despicias.

Ant. Opera mánuum tuárum , Dómine , ne despicias. (*Ps.* 137.)

Continuò dicitur :

Ad MAGNIF. Ant. 1. a. Omne quod dat mihi Pater , ad me véniet ; et eum qui venit ad me , non ejiciam foràs. (*Joan.* 6.)

Secretò Pater... Tùm clara voce :

†. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; R. Sed libera nos à malo.

†. In memóriá æterná erunt justi ; R. Ab auditióne malá non timébunt. (*Ps.* 111.)

†. A portá inferi , R. Erue , Dómine , ánimas eórum. (*Ps.* 88.)

†. Credo vidére bona Dómini , R. In terrá vivéntium. (*Ps.* 26.)

*PSALMUS 143.

LAUDA , ánima mea , Dóminus : laudábo Dóminus in vitá meá , * psallam Deo meo , quámdiù fuero.

Nolite confidere in prin-

cípibus , * in filiis hóminum , in quibus non est salus.

Exibit spíritus ejus , et revertétur in terram suam : * in illá die peribunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus , cujus Deus Jacob adjútor ejus : spes ejus in Dómino Deo ipsíus , * qui fecit cælum et terram , mare , et ómnia quæ in eis sunt ;

Qui custódit veritátem in sáeculum , facit judícium injúriam patiéntibus , * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos , * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elisos , * Dóminus diligit justos.

Dóminus custódit ádvenas : pupillum et víduam suscipiet , * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábít Dóminus in sácula ; Deus tuus , Sion , * in generatiónem et generatiónem.

†. Requiéscant in pace. R. Amen.

†. Dómine , exáudi oratió-nem meam ; R. Et clamor meus ad te véniat. (*Ps.* 101.)

†. Dóminus vobiscum , R. Et cum spíritu tuo.

In depositione Defuncti.

Oratio.

INCLINA , Dómine , aurem tuam ad preces nostras , quibus misericórdiam tuam

súpplices deprecámur; ut ánimam fámulí tui *N.* quam de hoc sáeculo migráre jussisti, in pacis ac lucis regiónē constituas, et Sanctorum tuorum júbeas esse consórtem; Per Dóminum...

Pro Diacono, post litteram N. additur Diaconi.

In depositione Defunctæ.

Oratio.

QUÆSUMUS, Dómine, pro tuâ pietáte miserére ánimæ famulæ tuæ *N.* et à contágiis mortalitátis exútam in æternæ salvatiónis partem restitue; Per Dóminum...

In depositione Sacerdotis.

Oratio.

DEUS, qui inter apostólicos Sacerdótes famulam tuam *N.* Sacerdotáli secísti dignitáte vigére; præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio; Per Dóminum...

Pro Episcopo, loco Sacerdotáli, dicitur Pontificáli.

In Anniversariis dicuntur tres Orationes, scilicet:

1. Deus indulgentiárum...,
2. Deus, véniæ largítor....
- vel* Miserére..., 3. Fidélium...

DEUS indulgentiárum Dómine, da ánimæ * famulí tui *N.* [Sacerdotís, *vel* Pontificis] [*vel* famulæ tuæ *N.*] cujus [*vel* animábus fa-

mulórum tuórum *N.* et *N.* quorum] [*vel* famulárum tuárum *N.* et *N.* quarum] anniversárium depositiós diem commemorámus, refrigerií sedem, quiétis beatitúdinem et lúminis claritátem; Per Dóminum...

Pro Benefactoribus.

DEUS, véniæ largítor, et humanæ salutis amátor, quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propinquos et benefactóres, qui ex hoc sáeculo transiérunt, beatá Mariá semper vírgine intercedente cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas.

Alia Orat. pro Benefact.

MISERERE, quæsumus, Dómine, animábus ómnium Benefactorum nostrórum defunctorum, et de beneficiis quæ nobis largiti sunt in terris, æterna præmia consequántur in cælis.

Pro omnibus Defunctis.

FIDELIUM Deus ómnium cónditor et redemptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tribue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur; Qui vivis et regnas in sáecula sæculórum.

R. Amen.

Si aliud Officium non sequatur, hæc Oratio finitur per istam conclusionem, Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti, Deus, per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.

Requiescant in pace. R. Amen.

[Privatim pro patre et matre, Oratio.

Deus, qui nos patrem et matrem honorare præcepisti, miserere clementer animabus patris mei ac matris meæ, eorumque peccata dimitte, meque eos in æternæ claritatis gaudio fac videre; Per Dñm.]

AD VIGILIAS.

Invitatorium. Deum, cui omnes vivunt, * Venite, adorémus. (Luc. 20.)

Psal. Venite..., pag. 2.

Vigiliæ dicuntur cum tribus. Nocturnis in Depositione corporis, et in omnibus Anniversariis ritu duplici celebrandis. In iis verò quæ ritu simplici sunt, ubi dicitur unicum Noct., Feriâ II. et V. dicitur primum; Feriâ III. et VI., secundum; Feriâ IV. et Sabbato, tertium.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. c. Dñm.

PSALMUS 5.

VERBA mea auribus percipe, Dñm, * intèllige clamorem meum.

PARS AUTUMNALIS.

Intènde voci orationis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quoniam ad te orabo; * Dñm, manè exaudies vocem meam.

Manè astabo tibi, et videbo * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus, * neque permanent injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitatem: * perdes omnes qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dñm; * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ,

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Dñm, deduc me in justitiâ tuâ: * propter inimicos meos, dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulcorum patens est guttur eorum; linguis suis dolose agébant: * júdicea illos, Deus.

Décidant à cogitationibus suis: secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos; * quoniam irritaverunt te, Dñm.

Et lætentur omnes qui

f

sperant in te; * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui diligunt nomen tuum; * quóniam tu benedices justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, * coronásti nos.

Ant. Dómine, deduc me in justitiá tuá: propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Ant. 8. G. Salvum me fac.

PSALMUS 6.

DOMINE, ne in furóre tuo árguas me; * neque in irá tuá corripas me.

Miseráre mei, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valdè; * sed tu, Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo; lavábo per singulas noctes lectum meum, * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletús mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam; * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant et conturbéntur veheménter omnes inimici mei: * convertántur et erubéscant valdè velociter.

Ant. Salvum me fac propter misericórdiam tuam, quóniam non est in morte qui memor sit tui.

Ant. 3. c. Illúmina.

PSALMUS 12.

USQUEQUO, Dómine, oblivisceris me in finem? * úsquequò avértis faciém tuam à me?

Quámdiù ponam consília in ánimá meá, * dolórem in corde meo per diem?

Úsquequò exaltábitur inimicus meus super me? * réspice et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte; * nequándò dicat inimicus meus: Prævalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultábunt, si motus fuero; * ego autem in misericórdiá tuá sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino

qui bona tribuit mihi, * et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Ant. Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte.

✠. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi; R. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem. (*Ps. 73.*)

Pater... secretò. Deindè clará voce, ✠. Et ne nos indúcas in tentatióem; R. Sed libera nos à malo.

Lectiones leguntur sine Benedictionibus.

LECTIO I.
De libro Job.
(*Cap. 7.*)

MILITIA est vita hóminis super terram; et sicut dies mercenárii, dies ejus. Sicut servus desíderat umbram, et sicut mercenárius præstolátur finem óperis sui; sic et ego hábui menses vácuos, et noctes laboriósas enumerávi mihi. Si dormiéro, dicam: Quandò consúrgam? Et rursùm expectábo vésperam, et replébor dolóribus usquè ad ténebras. Indúta est caro mea putrédine et sórdibus pulveris; cutis mea áruit et contrácta est. Dies mei velóciùs transiérunt quàm à texénte tela succíditur, et consúmpli sunt absque uNÀ spe. Meménto quia ventus est vita mea;

et non revertétur óculus meus, ut videat bona; nec aspiciet me visus hóminis.

In fine Lectionum non additur Tu autem, nec quidquam aliud.

R. j. Velóci ter exáudi me, Dómine; quia defecérunt sicut fumus dies mei, et ossa mea sicut crémium aruerunt: * Dies mei sicut umbra declinavérunt. ✠. Quæ est vita? Vapor est ad módicum parens. * Dies mei... (*Ps. 101. Jac. 4.*)

LECTIO II. (*Cap. 17.*)

DIES mei transiérunt, cogitatióes meæ dissipatæ sunt torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursùm post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es; mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergò nunc præstolátio mea? Et patiéntiam meam quis considerat? In profundissimum inférnum descéndent ómnia mea: putásne saltem ibi erit réquies mihi?

R. ij. Peccávi valdè; sed * Precor, Dómine, ut transféras iniquitatem servi tui; quia stultè egi nimis. ✠. Deus, propítius esto mihi peccatóri. * Precor... (*2. Reg. 24. Luc. 18.*)

LECTIO III. (Cap. 49.)

PELLI meæ, consumptis
cárnibus, adhæsit os
meum; et derelicta sunt
tantummodò lābia circa
dentes meos. Misérémini
mei, misérémini mei, sal-
tem vos, amici mei, quia
manus Dómini tétigit me.
Quarè persequimini me si-
cut Deus? Et cárnibus meis
saturámini? Quis mihi tri-
buat ut scribántur sermónes
mei? Quis mihi det ut exa-
réntur in libro stylo férreo,
et plumbi lámínâ, vel oelte
sculpántur in sílice? Scio
enim quòd Redémptor meus
vivit, et in novíssimo die
de terrâ surrectúrus sum;
et rursùm circúmdabor pelle
meâ, et in carne meâ vidé-
bo Deum meum. Quem vi-
súrus sum ego ipse, et
óculi mei conspectúri sunt,
et non álius: repósita est
hæc spēs mea in sinu meo.

R. *ij.* Non intres in judi-
cium cum servo tuo, Dómi-
ne; * Quia non justificábitur
in conspéctu tuo omnis vi-
vens. V. Si justus vix sal-
vábitor, impius et peccátor
ubi parébunt? * Quia,...
(Ps. 42. 4. Petr. 4.)

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. In médio.

PSALMUS 22.

DOMINUS regit me, et nihil
mihi déerit; * in loco
páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectionis
educávit me, * ánimam me-
am convértit.

Dedúxit me super sémi-
tas justitiæ, * propter nomen
suum.

Nam, et si ambulávero in
médio umbræ mortis, non
timébo mala; * quóniam tu
mecum es.

Virga tua et báculus tuus,
ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo
mensam * advérsus eos qui
tribulant me.

Impinguásti in óleo ca-
put meum; * et calix meus
inébrians quàm præclárus
est!

Et misericórdia tua sub-
sequétur me, * ómnibus dié-
bus vitæ meæ;

Et ut inhábitem in domo
Dómini, * in longitúdinem
diérum.

Ant. In médio umbra
mortis non timébo mala;
quóniam tu mecum es, Dó-
mine.

Ant. 8. G. Delicta.

PSALMUS 24.

Ad te, Dómine, levávi
ánimam meam: * Deus
meus, in te confido, non
erubescam.

Neque irrideant me ini-
mici mei: * étenim uni-
vérsi qui sústinent te, non
confundéntur.

Confundántur omnes ini-
qua agentes * supervácuè.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi; * et sémitas tuas édoce me.

Dirige me in veritatē tuā, et doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustinui totā die.

Reminiscere miseratiónum tuarum, Dómine, * et misericordiarum tuarum, quæ à sæculo sunt.

Delicta juventutis meæ, * et ignorántias meas ne memineris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu, * propter bonitatem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus; * propter hoc legem dabit delinquentibus in viā.

Diriget mansuétos in iudicio: * docébit mites vias suas.

Ant. Delicta juventutis meæ et ignorántias meas ne memineris.

Ant. 1. a. Vide.

Divisio Psalmi 24.

UNIVERSÆ viæ Dómini misericórdia et veritas * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiaberis peccato meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in viā, quam elégit.

Anima ejus in bonis de-

morábitur, * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum; * et testaméntum ipsius, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum; * quóniam ipse évéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserere mei; * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicatæ sunt: * de necessitatibus meis érue me.

Vide humilitatem meam, et labórem meum: * et dimitte univérsa delicta mea.

Réspice inimicos meos; quóniam multiplicati sunt: * et odio iníquo odérunt me.

Custódi animam meam, et érue me: * non erubescam; quóniam speravi in te.

Innocéntes et recti adhasérunt mihi: * quia sustinui te.

Libera, Deus, Israel * ex ómnibus tribulatióibus suis.

Ant. Vide humilitatem meam et labórem meum, et dimitte univérsa delicta mea.

℣. Ne avértas faciē tuam à me; R. Ne declīnes in irā à servo tuo. (Ps. 26.)

Pater noster... secretò.

LECTIO IV.

Sermo sancti Joánnis

Chrysóstomi.

(*Hom. de Dormient. Edit.*

Bened. §. 1. et 2.)

Deus corpus dissolvit, et in illo habitantem animam prius educit, ceu ex domo quâpiam; ut post in eandem magnificentius constructam domum, animam cum majori gloriâ reducat... Ne itaque intueâris eum cujus clausi sunt oculi, qui mutus jacet; sed eum qui resurget et accipiet gloriâ ineffabilem et stupendam mirabilemque; atque à præsenti hujusmodi aspectu, cogitationes transfer in spem futuram. At ejus consuetudinem requiris, ideoque ingemiscis ac luges... Et quomodo, inquires, homo cum sim, possim non mœrere? Neque ego id postulo: non mœrorem veto, sed mœroris vehementiam. Mœrere namque naturæ est; sed ultra modum mœrere furoris, insaniæ, muliebrisque animi. Mœre, lacrymare; sed ne ægrè molestèque feras, ne indignêris. Grâtiâs age ei qui abstulit, ut Defunctum exórnes, ejusque fûneri hæc justa splendide persolvas ipsique mittas.

R. 10. Deus meus, ne sis leas à me: * Ne simul trahas me cum peccatoribus;

et cum operantibus iniquitatem ne perdas me. ¶. Pars illorum erit in stagno ardenti igne et sulphure. * Ne simul trahas me... (*Ps. 27. Apoc. 21.*)

LECTIO V. (§. 2. et 3.)

Mors quies est, et à sudoribus curisque sæcularibus liberatio. Cum igitur ex propinquis aliquem videris hinc abeuntem, ne indignè feras; sed compungere, ad teipsum redi, conscientiam scrutare, hoc considera, brevi parem tibi subeundum esse finem. Temperantior esto, et altèrius morte, timere disce. Ignâviam omnem præcide, facta tua expende, errata cõrrige, optimam fac morum mutationem.... Cõgita ad quem abierit, et consolationem accipe. Eò scilicet ubi Paulus est, ubi Petrus, ubi Sanctorum chorus omnis. Cõgita quomodo resurrecturus sit, cum quantâ gloriâ et splendore. Animo reputa te, fletu et lacrymis, in re illâ nihil immutatârûm vel emendatârûm; sed tibi ipsi damnum ingens allatârûm. Cõgita, cum id facis, quos imitêris, et fuge consortium in peccâtiis hujusmodi. Quos ergo imitâris? Quos æmulâris? Infidèles, qui spem non habent; quemadmodum et Paulus

dixit: [Ut non contristémur sicut et cáteri qui spem non habent.]

R. v. Ego ad Dóminum aspiciam, expectábo Deum salvatórem meum : consúrgam, cùm sédero in ténebris : * Iram Dómini portábo ; quóniam peccávi ei. *ψ.* Flagéllat (Dóminus) omnem filium quem récipit. * Iram Dómini... (*Mich. 7. Heb. 12.*)

LECTIO VI.

(*Hom. 41. I. Cor.*)

SI amicus tuus excéssit, opórtet, quoad fieri potest, te ei succórrere, non lácrymis, sed précibus, sed eleemósynis, sed oblatiónibus. Non sunt enim hæc témerè excogitata, neque frustrà eórum qui excessérunt, in divínis mystériis meminimus et pro ipsis accédimus rogántes Agnum propósitum, qui mundi peccátum tulit ; sed ut indè eis aliqua sit consolátio. Nec abs re is qui adstat altári, dùm veneránda peraguntur mystéria, clamat : Pro omnibus qui in Christo dormiérunt, et iis qui ipsórum célebrant memóriam. Propitéreà fidénter pro orbe terræ tunc regámus, et eos cum martyribus nominámus, cum confessóribus, cum sacerdótibus. Etenim unum corpus omnes sumus,

etiámsi sint membra membrís splendidiora ; et fieri potest ut véniam eis omni ex parte conciliémus, et à précibus, et à donis quæ pro iis offerúntur, et ab iis qui cum ipsis nominántur. Cur ergò doles ? Cur luges et lamentáris ? Quandò Defúncto potest tanta conciliári vénia.

R. *vj.* Clamávi ad te, Dómine, dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terrá vivéntium. * Educ de custodiá animam meam, ad confiténdum nómini tuo. *ψ.* Jesu, Fili David, miserére me. * Educ de custodiá... (*Ps. 141. Marc. 10.*)

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Unam pétii.

PSALMUS 26.

DOMINUS illuminátio mea et salus mea : * quem timébo ?

Dóminus protéctor vitæ meæ : * à quo trepidábo ?

Dùm apprópíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consístant advérsùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino,

hanc requiram ; * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ ;

Ut videam volúptatē Dómini , * et visitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo ; * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petrâ exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuivi et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo et psalmum dicam Dómino.

Ant. Unam pétii à Dómino, hanc requiram ; ut inhábitem in domo Dómini.

Ant. 4. f. Credo.

Divisio Psalmi 26.

EXAUDI, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te ; * miserere mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum : Exquisivit te fácies mea ; * fáciem tuam, Dómine, requiram.

Ne avértas fáciem tuam à me : * ne declines in irâ à servo tuo.

Adjutor meus esto : * ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus et mater mea dereliquerunt me, * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in viâ tuâ, * et dirige me in sémilam rectam propter inimícos meos.

Ne tradideris me in animas tribulántium me : * quóniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terrâ vivéntium.

Expécta Dóminum, viriliter age : * et confortétur cor tuum et sústine Dóminum.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terrâ vivéntium.

Ant. 8. d. Sitívit.

PSALMUS 41.

QUEMADMODUM desiderat cervus ad fontes aquarum, * ita desiderat anima mea ad te, Deus.

Sitívit anima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparebo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes, die ac nocte, * dùm dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transibo in locum tabernáculi admirabilis, usquē ad domum Dei.

In voce exultatiónis et confessiónis : * sonus epulántis.

Quarè tristis es, ánima mea? * et quarè contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultús mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * propterea memor ero tui de terrá Jordánis, et Hermóniim à monte mó dico.

Abýssus abýssum invocat: * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam; * et nocte cánticum ejus.

Apud meyorátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo: Suscéptor mens es.

Quarè oblitus es mei? * et quarè contristátus incedo, dùm affligit me inimicus?

Dùm confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dùm dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quarè tristis es, ánima mea, et quarè contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultús mei, et Deus meus.

Ans. Sitivit ánima mea ad Deum fortem, vivum: quandò véniam et apparebo ante faciém Dei?

¶. Quarè tristis es, ánima mea, et quarè contúrbas me? *R.* Spera in Deo; quóniam adhuc confitébor illi. (*Ps. 41.*)

Pater noster... *secretò.*

LECTIO VII.

De Epístolá primá beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios.

(*Cap. 15.*)

Si Christus prædicátur quòd resurréxit à mórtuis, quómòdò quidam dicunt in vobis quóniam resurréctio mortuórum non est? Si autem resurréctio mortuórum non est; neque Christus resurréxit. Si autem Christus non resurréxit, inánis est ergò prædicatio nostra, inánis est et fides vestra: invenimur autem et falsi testes Dei; quóniam testimónium diximus advérsus Deum, quòd suscitáverit Christum, quem non suscitávit, si mórtui non resurgunt. Nam, si mórtui non resurgunt, neque Christus resurréxit. Quòd si Christus non resurréxit, vana est fides vestra; adhuc enim estis in peccátis vestris. Ergò et qui dormiérunt in Christo, periérunt. Si in hác vitá tantùm in Christo sperátes sumus, miserabi-

lióres sumus ómnibus hominibus. Nunc autem Christus resurréxit à mórtuis primitiæ dormiéntium; quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et, sicut in Adam omnes moriúntur, ità et in Christo omnes vivificabúntur.

R. vij. Scio quòd Redemptor meus vivit, et in novíssimo die de terrà surreclúrus sum; * et in carne meà vidébo Deum meum. ✠. Opórtet corruptibile hoc indüere incorruptiónem, et mortále hoc indüere immortalitatem. * Et in carne... (*Job*, 19. 4. *Cor.* 15.)

LECTIO VIII.

SED dicet áliquis: Quómodo resúrgunt mórtui? Qualive córpore vénient? Insiapiens, tu quod séminas, non vivificátur, nisi priùs moriátur. Et quod séminas, non corpus quod futúrum est, séminas; sed nudum granum, ut putà trítici aut alicújus cæterórum. Deus autem dat illi corpus sicut vult; et unicuique séminum próprium corpus. Non omnis caro éadem caro; sed ália quidem hóminum, ália verò pécorum, ália vólucrum, ália autem piscium. Et córpora cœléstia, et córpora terréstria; sed ália quidem cœléstium glória, ália au-

tem terréstrium: ália cláritas solis, ália cláritas lunæ, et ália cláritas stellárum; stella enim à stellà differt in claritáte. Sic et resurréctio mortuórum. Seminátur in corruptiône, surget in incorruptiône; seminátur in ignobilitáte, surget in glóriá; seminátur in infirmitáte, surget in virtúte; seminátur corpus animále, surget corpus spiritále.

R. viij. Qui dórmunt in terræ púlvere, * Evigilábunt álii in vitam ætérnam, et álii in oppróbrium. ✠. Procédent qui bona fecérunt, in resurrectionem vitæ; qui verò mala egérunt, in resurrectionem iudicii. * Evigilábunt álii... (*Dan.* 12. *Joan.* 5.)

LECTIO IX.

ECCE mystérium vobis dico: Omnes quidem resurgémus, sed non omnes immutábimur. In moménto, in ictu óculi, in novíssimà tubá (canet enim tuba), et mórtui resúrgent incorrupti; et nos immutábimur. Opórtet enim corruptibile hoc indüere incorruptiónem, et mortále hoc indüere immortalitatem. Cùm autem mortále hoc indúerit immortalitatem, tunc fiet sermo qui scriptus est: Absórpta est mors in victóriá. Ubi est, mors, victória tua? Ubi

est, mors, stimulus tuus? Stimulus autem mortis peccatum est; virtus verò peccati lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum. Itaque, Fratres mei, dilécti, stábiles estóte et immóbiles; abundantes in ópere Dómini semper, sciéntes quòd labor vester non est inánis in Dómino.

R. ix. Libera me, Dómine, ab iis qui odérunt me. Non absórbeat me profúndum; neque úrgeat super me púteus os suum. * Exáudi me, quóniam * Benigna est misericórdia tua: * Inténde ánimæ meæ, et libera eam. V. Miserére mei, Dómine, fili David: Dómine, ádjuva me. * Exáudi me.... V. Dómine Deus, Rex sæculórum, solus pius es. * Benigna est... V. Occisus es, Dómine, et redemísti nos Deo in ságuine tuo. * Inténde... (Ps. 68. Matth. 15. Apoc. 15. Apoc. 5.)

AD LAUDES.

Ant. 1. g. Secúndum.

PSALMUS 50.

MISERERE mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multítudinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Amplíus lava me ab iniquitáte meá; * et à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó, * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, et vinceas cùm judicáris.

Eccè enim in iniquitátibus concéptus sum, * et in peccátis concépit me mater mea.

Eccè enim veritátem dilexísti: * incérta et occúltá sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérge me hyssópo, et mundábor; * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætítiam; * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam à peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me à faciē tuā, * et spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutaris tui, * et spírítu princípáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas, * et impii ad te converténtur.

Libera me de sanguini-

bus, Deus, Deus salutis meae; * et exultabit lingua mea iustitiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries, * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam, si voluisses sacrificium, dedissem utique; * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies.

Benigné fac, Dómine, in boná voluntáte tuá Sion, * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationes et holocausta: * tunc imponent super altáre tuum vitulos.

Ant. Secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam.

Ant. 8. G. Exáudi.

PSALMUS 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi redétur votum in Jerúsalem.

Exáudi orationem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquorum prævaluerunt super nos: * et impietatibus nostris tu propitiaberis.

Beatus quem elegisti et assumpsisti: * inhabitabit in atriis tuis.

Replebimur in bonis do-

nis tuæ: * sanctum est templum tuum, mirabile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus salutáris noster, * spes omnium finium terræ, et in mari longè.

Præparans montes in virtute tuá, accinctus potentia, * qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum ejus.

Turbabuntur gentes, et timebunt qui habitant terminos à signis tuis: * exitus matutini et vespere delectabis.

Visitasti terram, et inebriasti eam: * multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei replétum est aquis: parasti cibum illorum; * quóniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inebria, multiplica genimina ejus: * in stillicidiis ejus lætabitur germenans.

Benedices coronæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebuntur ubertate.

Pinguëscent speciosa deserti, * et exultatione colles accingentur.

Induti sunt arietes óvium, et valles abundabunt frumento: * clamabunt; etenim hymnum dicent.

Ant. Exáudi, Deus, orationem meam: ad te omnis caro véniet.

Ant. 4. E. Propter.

PSALMUS 142.

DOMINE, exáudi oratióem meam; áuribus pèrcipe obsecratióem meam in veritate tuâ; * exáudi me in tuâ justitiâ :

Et non intres in iudiciam cum servo tuo; * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimicus ánimam meam; * humiliávit in terrâ vitam meam.

Collocávit me in obscuris sicut mórtuos sáculi : * et anxíatus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiqúorum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánimam meam sicut terra sine aquâ tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas faciém tuam à me; * et similis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in quâ ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimicis meis, Dómine; ad te con-

fúgi : * doce me fácere voluntátem tuam; quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tuâ.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * et in misericórdiâ tuâ dispèrdes inimicos meos :

Et perdes omnes qui tribulant ánimam meam; * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me.

Ant. 2. D. Edúcet me.

CANT. MICHAË. (*Cap. 7.*)

EGO ad Dóminum aspiciam, * expectábo Deum salvatórem meum.

Audiet me Deus meus : * ne lætèris, inimica mea, super me, quia cécidi.

Consúrgam, cum sédero in ténebris : * Dóminus lux mea est.

Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei, * donec causam meam iudicet, et fáciat iudicium meum.

Edúcet me in lucem; * vidébo justitiám ejus;

Et aspiciet inimica mea, et operiétur confusióne, * quæ dicit ad me; Ubi est Dóminus Deus tuus?

Oculi mei vidébunt in eam, * nunc erit in concu-

cationem ut lutum platearum.

Quis Deus similis tui, qui aufers iniquitatem, * et transis peccatum reliquiarum hereditatis tue?

Non immittet ultra furorem suum; * quia volens misericordiam est.

Revertetur et miseretur nostri; * depōnet iniquitates nostras, et projiciet in profundum maris omnia peccata nostra.

Ant. Educet me Dominus in lucem, videbo justitiam ejus.

Ant. 7. d. Omnis.

PSALMUS 150.

LAUDATE Dominum in sanctis ejus; * laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus; * laudate eum secundam multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubae; * laudate eum in psalterio et cithara.

Laudate eum in tympano et choro; * laudate eum in chordis et organo.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus; laudate eum in cymbalis jubilationis: * omnis spiritus laudet Dominum.

Ant. Omnis spiritus laudet Dominum.

Ad BENEDIC. *Ant.* 1. a. Ego sum.

CANTICUM ZACHARIE. (Luc. 1.)

BENEDICTUS Dominus Deus Israel; * quia visitavit, et fecit redemptionem plebis sue:

Et erexit cornu salutis nobis, * in domo David pueri sui;

Sicut locutus est per os sanctorum, * qui a saeculo sunt, Prophetarum ejus,

Salutem ex inimicis nostris, * et de manu omnium, qui oderunt nos;

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris, et memorari testamenti sui sancti;

Jusjurandum quod juravit ad Abraham patrem nostrum, * datum se nobis;

Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati, * serviamus illi,

In sanctitate, et justitia coram ipso, * omnibus diebus nostris.

Et tu, puer, Propheta Altissimi vocaberis; * praeibis enim ante faciem Domini parare vias ejus;

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus, * in remissionem peccatorum eorum;

Per viscera misericordiae Dei nostri, * in quibus visitavit nos oriens ex alto;

Illuminare his, qui in tenebris, et in umbram mortis sedent; * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Ant. Ego sum resurrectio et vita: qui credit in me, etiãmsi mortuus fuerit, vivet; et omnis qui vivit et credit in me, non morietur in ætérnum. (*Joan. 11.*)

Pater noster... *et cætera, ut suprà in Vesperis, pag. cxix, excepto quòd loco Psalmi Lauda, ànima, dicitur Psal. De profundis..., pag. cxviiij.*

IN ANNIVERSARIIS

DEFUNCTORUM.

Omnia, ut in Officio præced., excep. quæ sequuntur.

AD VIGILIAS.

In Anniversariis sollemnibus, si fiant cum tribus Nocturnis, Lectiones dicentur, ut infra.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO I.

De libro Job. (Cap. 7.)

PARCE mihi, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnificas eum? Aut quid appónis erga eum cor tuum? Visitas eum dilúculò, et súbitò probas illum. Usquequò non parcis mihi? Nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi: quid fáciam tibi, ó custos hóminum? Quare posuísti me contrárium tibi? Et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in pulvere dórmiam; et si manè me quæsieris, non subsístam.

R. j. Velóciter..., p. cxviiij.

LECTIO II. (*Cap. 10.*)

MANUS tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu; et sic repéntè præcipitas me? Meménto, quæso, quòd sicut lutum féceris me, et in pulverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me? Et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárqibus vestísti me: óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

R. ij. Peccávi valdè..., pag. cxviiij.

LECTIO III. (*Cap. 13.*)

QUANTAS hábeo iniquitátes et peccáta? Scélera mea et delicta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis? Et arbitráris me inimicum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis

peccatis adolescentiæ meæ. Posuisti in nervo pedem meum, et observasti omnes sēmitas meas, et vestigia pedum meorum considerasti: qui quasi putredo consumendus sum, et quasi vestimentum, quod comeditur à tineâ.

R. iij. Non intres in iudicium..., pag. cxxiv.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex libro Enchiridii sancti Augustini Episcopi.

(Cap. 109.)

NEQVE negandum est Defunctorum animas pietate suorum viventium relevâri, cum pro illis sacrificium Mediatoris offertur, vel eleemosynæ in Ecclesiâ fiunt. Sed eis hæc prosunt, qui, cum viverent, ut hæc sibi postea possent prodesse, meruerunt. Est enim quidam vivendi modus nec tam bonus, ut non requirat ista post mortem; nec tam malus, ut non ei prosint ista post mortem. Est verò talis in bono, ut ista non requirat; et est rursus talis in malo, ut nec his valeat, cum ex hac vitâ transierit, adjuvâri. Quocirca hic omne meritum comparatur, quo possit post hanc vitam relevâri quispiam, vel gravâri. Nemo autem se speret, quod hic neglexerit, cum

obierit, apud Deum promereri.

R. iv. Deus..., p. cxlvj.

LECTIO V.

Ex libro primo Officiorum sancti Isidori Hispalensis Episcopi. (Cap. 18.)

SACRIFICIUM pro defunctorum Fidelium requie offerri, vel pro eis orari, quia per totum, hoc, orbem custoditur, credimus quod ab ipsis Apostolis traditum sit. Hoc enim ubique catholica tenet Ecclesiâ: quæ nisi crederet Fidelibus defunctis dimitti peccata, non pro eorum spiritibus vel eleemosynam faceret, vel Deo sacrificium offerret. Nam et cum Dominus dicit: Qui peccaverit in Spiritum sanctum, non remittetur ei, neque in hoc sæculo, neque in futuro, demonstrat quibusdam illis dimittenda peccata, et quodam purgatorio igne purganda.

R. v. Ego ad Dominum..., pag. cxxvij.

LECTIO VI.

Ex testamento S. Ephrem Diaconi Edesseni.

(Anno 310.)

VOLO, Fratres mei, commonefacere et adhortari vos, firmiterque constabillire, ut post meum exitum ac transitum assidue memoriam mei in vestris precibus faciatis. Accedite ad me igi-

tur, Fratres mei, et extendentes componite me; nam spiritus meus p̄mit̄s defecit: et comit̄mini me in psalmis atque orationibus vestris; et assidue pro mea pravitate oblationes facere dignemini; et quando diem trigésimum complēvero, mei memoriā faciatis. Mortui enim in precationibus atque oblationibus, commemoratiōis sanctorum vivētiū beneficio afficiuntur.

R. vj. Clamavi ad te..., pag. cxxvij.

IN III. NOCTURNŌ.

LECTIO VII.

De Epistolā beāti Pauli
Apōstoli ad Romānos.

(Cap. 8.)

QUOD si Spiritus ejus qui suscitavit Jesum à mortuis, habitat in vobis; qui suscitavit Jesum Christum à mortuis, vivificabit et mortalia corpora vestra propter inhabitantem Spiritum ejus in vobis. Ergo, Fratres, debitores sumus non carni, ut secundum carnem vivamus. Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini; si autem spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis. Quicumque enim Spiritu Dei aguntur, ii sunt filii Dei.

R. vij. Scio..., p. cxxx.

LECTIO VIII.

NON sunt condignae passionēs hujus tēporis

ad futuram gloriā, quæ revelabitur in nobis. Nam expectatio creaturæ revelationem filiorum Dei expectat. Vanitati enim creatura subiecta est non volens, sed propter eum, qui subiecit eam in spe; quia et ipsa creatura liberabitur à servitute corruptionis in libertatem gloriæ filiorum Dei. Scimus enim quod omnis creatura ingemiscit et pariturit usque adhuc. Non solum autem illa, sed et nos ipsi primitias spiritus habentes; et ipsi intra nos gemimus, adoptionem filiorum Dei expectantes, redemptionem corporis nostri. Spe enim salvi facti sumus. Spes autem quæ videtur, non est spes; nam quod videt quis, quid sperat? Si autem quod non videmus, speramus, per patientiam expectamus.

R. viij. Qui dormiunt..., pag. cxxx.

LECTIO IX.

De Epistolā primā beāti Pauli
Apōstoli ad Corinthios.

(Cap. 15.)

OPORTET (Christum) regnare, donec ponat (Pater) omnes inimicos sub pedibus ejus. Novissima autem inimica destruetur mors. Omnia enim subiecit sub pedibus ejus. Cum autem dicat: Omnia subiecta,

sunt ei; sine dúbio præter eum qui subjécit ei ómnia. Cùm autem subjécta fúerint illi ómnia, tunc et ipse Filius subjéctus erit ei qui subjécit sibi ómnia, ut sit Deus ómnia in ómnibus. Alióquin quid fácient qui baptizántur pro mórtuis, si omninò mórtui non resúrgunt? Ut quid et baptizántur pro illis? Ut quid et nos periclitámur omni horá? Quotidiè mórior per vestram glóriam, Fratres, quam hábeo in Christo Jesu Dómino nostro.

R. ix. Libera me, Dómine, ab iis qui odérunt..., *pag. cxxxj.*

In Anniversariis minús solemnibus, quæ sunt tantùm trium Lectionum, dicetur unicum Nocturnum et summentur Antiphonæ, Psalmi, Versus et Responsorialia ex Officio præcedenti secundùm Feriam.

FERIA II. ET V.

LECTIO I.

De libro Job.

(*Cap. 14.*)

Homo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et nunquàm in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscé-

modi aperire óculos tuos? Et addúcere eum tecum in iudícium? Quis potest fácere mundam de immúndo concéptum sémine? Nonne tu, qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti téminos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.

R. j. Velóriter exáudi..., *pag. cxxiiij.*

LECTIO II.

Ex Catechési sancti Cyrilli Jerosolimitáni Epíscopi.

(*Catech. 23. Mystag. 5. Edit.*

Bened. §. 9 et 10.)

Pro ómnibus qui inter nos vitá functi sunt, orámus: máximum hoc credéntes adjuméntum illis animábus fore, pro quibus orátio defértur; dùm sancta et perquàm treménda coràm jacet victima. Hujus rei fidem vobis ab exémplo fácere volo. Novi enim multos ità dicere: Quid juvat animam ex hoc mundo in peccátis seu sine peccátis decedéntem, si ejus in oratióne méntio fiat? An verò, si Rex quispiam viros à quibus offénsus fúerit, relegárit in exilium; posteáque illi ad quos áttinent, coronam plecténtes, eam Regi pro

suis poenâ ab ipso affectis obtulerint; nonne ipsis suppliciorum relaxationem gratificaturus sit? Ad eundem modum et nos pro Defunctis, etiâsi peccatores sint, preces Deo offerentes, non coronam pléctimus; sed Christum mactatum pro peccatis nostris offerimus, clementem Deum cum pro illis tum pro nobis demereri et propitiare satagentes.

R. ij. Peccavi valdè..., pag. cxxij.

LECTIO III.

De Epistolâ primâ beati Pauli Apóstoli ad Corinthios.

(Cap. 3.)

FUNDAMENTUM aliud nemo potest pónere, præter id quod pòsitum est, quod est Christus Jesus. Si quis autem superædificat super fundamentum hoc, aurum, argéntum, lapides pretiosos, ligna, fenum, stípulam; uniuscujusque opus manifestum erit. Dies enim Domini declarabit, quia in igne revelabitur; et uniuscujusque opus quale sit, ignis probabit. Si cujus opus manserit quod superædificavit, mercedem accipiet. Si cujus opus arserit, detrimentum patietur: ipse autem salvus erit, sic tamen quasi per ignem.

R. iij. Non intres in iudicium..., pag. cxxiv.

FERIA III ET VI.

LECTIO I.

De Libro secúndo Machabæorum.

(Cap. 12.)

VIR fortissimus Judas hortabatur pópulum conservare se sine peccato, sub oculis vidéntes quæ facta sunt pro peccatis eórum qui prostrati sunt. Et factâ collatione, duódecim millia drachmas argénti misit Jerosólymam, offerri pro peccatis mortuórum sacrificium, benè et religiósè de resurrectione cógitans. Nisi enim eos qui ceciderant, resurrectúros speráret, superfluum viderétur et vanum orare pro mórtuis; et quia considerabat quòd hi qui cum pietáte dormitionem accéperant, óptimam haberent repósitam grátiam. Sancta ergò, et salúbris est cogitatio pro Defunctis exorare, ut à peccatis solvantur.

R. j. Deus..., p. cxxvj.

LECTIO II.

Ex Libro sancti Epiphánii Epíscopi de Hæresibus.

(Hæres. 75. Sect. 7 et 8.)

QUOD spectat ad ritum illum, quo mortuórum nómína pronuntiántur, quid eo esse potest utilius? Quid opportunius, aut verò admiratione dignius? Nempè

ut qui adsunt, certissimè sibi persuédeant mórtuos vivere, nec in nihilum redáctos esse; sed existere adhuc, atque apud Dóminum vivere: tam ut religiosissimum illud dogma prædicétur, quo qui pro fratribus precántur, benè de illis speráre constat quasi pèrègrè proféctis. Cæterùm quæ pro mórtuis concipiúntur preces, iis útiles sunt, tamétsi non omnes culpas extinguant... Nam et justórum páriter et peccatórum mentiónem facimus: peccatórum quidem, ut iis à Dómino misericórdiam implorémus; justórum autem, ut Dóminum Jesum Christum singulári quodam honóre prosequéntes, ab cæterórum hóminum órdine segregémus... Necessáriò fácere illud Ecclésiám dico, quæ tráditum sibi ritum illum à majoribus accéperit.

R. ij. Ego..., p. cxxvij.

LECTIO III.

De Epistolâ secúndâ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. (Cap. 5.)

SCIUNT (Fratres) quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvá-tur, quòd ædificatióem ex Deo habémus, domum non manufactam, ætérnam in cœlis. Nam et in hoc ingemiscimus, habitatióem nos-

tram, quæ de cœlo est, superindui cupiéntes... Audémus autem, et bonam voluntátem habémus magis peregrinári à corpore, et præséntes esse ad Dóminum. Et ideò conténdimus, sive abséntes, sive præséntes, placére illi. Omnes enim nos manifestári opórtet ante tribúnal Christi, ut réferat unusquisque própria corpóris proút gessit, sive bonum, sive malum.

R. ij. Clamávi ad te..., pag. cxxvij.

FERIA IV. ET SABBATO.

LECTIO I.

De Ezechiële Prophéta.

(Cap. 37.)

FACTA est super me manus Dómini; et edúxit me in spíritu Dómini; et dimisit me in médio campi, qui erat plenus óssibus; et circumdúxit me per ea in gyro. Erant autem multa valdè super faciém campi, sicca-que veheménter. Et dixit ad me: Fili hóminis, putásne vivent ossa ista? Et dixi: Dómine Deus, tu nosti. Et dixit ad me: Vaticináre de óssibus istis, et dicés eis: Ossa árida, audite verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his: Eccè ego intromittam in vos spíritum, et vivétis; et dabo super vos nervos, et suc-

crēscere faciā super vos
carnes, et superextēdam
in vobis carētem, et dabo
vobis spiritum, et vivētis,
et sciētis quia ego Dōminus.

R. j. Scio..., pag. cxxx.

LECTIO II.

Ex Libro quarto Dialogōrum
S. Gregōrii Magni.

(Cap. 39.)

DE quibūsdam lēvibus cul-
pis esse ante iudiciū
purgatōrius ignis credēdus
est, pro eo quod Vēritas
dicit: Si quis in Spiritum
sanctum blasphēmiam dixe-
rit, neque in hoc sēcūlo
remittētur ei, neque in fu-
tūro. In quā sententiā datur
intēlligi quasdam culpas in
hoc sēcūlo, quasdam in
futūro posse laxāri. Quod
enim de uno negātur, cōn-
sequens intellēctus patet
quia de quibūsdam concē-
ditur. Sed tamen hoc de
parvis minimisque peccātis
fieri posse credēdum est.
Quæ cuncta etiā post mor-
tem gravant, si adhuc in
hāc vitā pōsitis minimē fūe-
rint relaxāta.

R. ij. Qui..., pag. cxxx.

LECTIO III.

De Epistolā primā beāti Pauli
Apōstoli ad Thessaloni-
cēses. (Cap. 4.)

NOLUMUS vos ignorāre,
Fratres, de dormiēti-

bus, ut non contristēmini
sicut et cāteri qui spem non
habent. Si enim credimus
quod Jesus mōrtuus est et
resurrēxit; itā et Deus eos
qui dormiērunt per Jesum,
addūcet cum eo. Hoc enim
vobis dicimus in verbo Dō-
mini, quia nos qui vivimus,
qui residui sumus in advēn-
tum Dōmini, non prāveniē-
mus eos qui dormiērunt.
Quōniā ipse Dōminus in
jussu, et in voce Archāngeli,
et in tubā Dei descēdet de
cōelo: et mōrtui, qui in
Christo sunt, resurgent pri-
mi. Deindē nos qui vivimus,
qui relinquimur, simul ra-
piēmur cum illis in nūbibus
ōbviām Christo in āera; et
sic semper cum Dōmino
ērimus. Itaque consolāmini
invicem in verbis istis.

R. iij. Libera me, Dōmi-
ne, ab iis qui odērunt me.
Non absōrbeat me profūn-
dum; neque ūrgeat super
me pūrens os suum. Exāudi
me, quōniā benigna est
misericōdia tua: * Intēde
animā meā, et libera eam.
¶ Miserēre mei, Dōmine,
Fili David: Dōmine, adjuva
me. * Intēde animā meā,
et libera eam. (Ps. 68.
Matth. 15.)

Ad Laudes, ut suprā,
pag. cxxxj.

COMMENDATIONES DEFUNCTORUM.

Si pro pluribus fiant, Orationes dicuntur in plurali.

R. Dómine Deus, audi nunc orationem mortuorum Israel, qui peccavérunt ante te. Noli meminisse iniquitatum patrum nostrorum; sed * Meménto manús tuæ et nóminis tui. *ψ.* Occisus es, Dómine, et redemísti nos Deo in ságuine tuo. * Meménto manús... (*Baruch*, 3. *Apoc.* 5.)

Absolutè sine Orémus.

Oratio.

TIBI, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui *N.* ut defúnctus (*vel fámulæ tuæ N.* ut defúncta) sáculo, tibi vivat; et quæ per fragilitatem humanæ conversatiónis peccáta commisit, tu véniá misericordissimæ pietátis abstérge; Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Alia Oratio.

MISERICORDIAM tuam, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, pietátis afféctu rogáre pro aliis cógimur, qui pro nostris rogáre peccátis nequáquam sufficimus. Tamen de tuâ confisi gratuitá pietáte et ineffábili bonitáte, clemén-

tiam tuam depóscimus, ut ánimam * fámuli tui (*vel fámulæ tuæ*) *N.* ad te reverténtem cum benignitáte suscipias. Adsit ei Angelus testaménti tui Michael, et per manus sanctórum Angelórum tuórum inter Sanctos et Eléctos tuos, in sinu Abrahæ, Isaac et Jacob, Patriarchárum tuórum, eam collocáre dignéris, quatenus liberáta de principibus tenebrarum et de locis penárum, nullis jám primævæ nativitátis, vel ignorantiæ, aut propriæ iniquitátis seu fragilitátis confundatur erróribus; sed agnoscatur Sanctis tuis, et sanctæ beatitudinis réquie perfruatur; ut, cum magni iudicii dies advénerit, inter Sanctos et Eléctos tuos * resuscitatus, (*vel resuscitata*) glóriá manifestæ contemplatiónis tuæ perpétuò satiétur; Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Psal. In éxitu Israel de *Ægypto...*, pag. 29, in cuius *sine*, Réquiem..., et *postea dicitur*:

Ant. 2. D. Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino, adjutor eórum et protector eórum est.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui humano corpore animam ad similitudinem tuam inspirare dignatus es, dum, te jubente, pulvis in pulverem revértitur, tu imaginem tuam cum Sanctis et Eléctis tuis sédibus ætérnis præcipias sociári; eamque ad te reverténtem de Ægypti pártibus blandè lenitérque suscipias, et Angelos tuos sanctos ei óbviàm mittas. Viàmque illi justitiæ demónstra, et portas glóriæ tuæ áperi. Repélle, quæsumus, Dómine, ab eà omnes principes tenebrarum; et agnósce depósitum fidèle quod tuum est. Súscipe, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creatam, sed à te solo Deo vivo et vero; quia non est álius Deus præter te, Dómine, et non est secúndum ópera tua. Lætifica, clementissimè Pater, ánimam ejus, et clarifica eam in multítudine misericórdiæ tuæ. Ne memineris, quæsumus, iniquitatum ejus antiquarum, quas suscitávit furor mali desiderii. Licet enim peccáverit, tamen te non negávit; sed signo fidei insignita, te qui ómnia et eam inter ómnia fecisti, fidélitèr adorávit; Qui vivis et regnas, Deus. *R.* Amen.

Psal. Diléxi quóniam..., pag. 163.

Psal. Crédidi, propter..., pag. 120.

Psal. Laudáte Dóminum, omnes gentes..., pag. 155.

Psal. Confitémini Dómino.... pag. 14.

Totus Psalmus, Beati immaculati..., in Horas Dominicæ distributus, pag. 15.

In fine ultimi Psalmi, Réquiem..., et postea dicitur :

Ant. 8. G. Circumdederunt me dolores mortis, et pericula inférni invenérunt me. O Dómine, libera ánimam meam.

Oratio.

DIRI vulneris novitate percúlsi et quodámmodò eórdibus sauciáti, misericórdiam tuam, mundi Redémptor, flebilibus vóciibus implorámus; ut ánimam* fámulí tui (vel fámulæ tuæ) *N.* ad tuam cleméntiam, qui fons pietátis es, reverténtem blandè lenitérque suscipias; et quas ex carnáli contagióne contráxit máculas, tu, Deus, inolítá bonitáte cleménter déleas, piò indúlgeas, oblivióni in perpétuum tradas; atque hanc, laudem tibi cum cæteris redditúram, et ad corpus próprium quandóque reversúram, Sanctórum tuórum cœtibus aggregári præci-

pias; Qui vivis et regnas,
Deus. R. Amen.

Kýrie, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Pater noster..., *secretò.*

Ÿ. Et ne nos inducas in
tentationem; R. Sed libera
nos à malo.

Ÿ. Clamavi ad te, Dómi-
ne; dixi: Tu es spes mea,
R. Pórtio mea in terrà vi-
véntium. (Ps. 141.)

Ÿ. Educ de custodià áni-
mam meam ad confiténdum
nómini tuo: R. Me expéc-
tant justí, donec retribuas
mihi. (Ps. 141.)

Ÿ. Custódi ánimam meam,
et érue me: R. Non erubés-
cam; quóniam sperávi in
te. (Ps. 24.)

Ÿ. Dómine, exáudi ora-
tiónem meam; R. Et clamor
meus ad te véniat. (Ps. 101.)

Ÿ. Dóminus vobiscum;
R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

PARTem beátæ resurrecti-
onis obtíneat, quæsumus,
Dómine, ánimæ * fámuli tui
(vel fámulæ tuæ) N. vitám-
que ætérnam habére me-
reátur in cælis; Per te,
Jesu Christe, Salvátor mun-
di; Qui vivis et regnas,
Deus.

R. Amen.

DEUS, cui soli cómpetit
medicinam præstare post
mortem, præsta, quæsu-
mus, ut ánimæ * fámuli tui
(vel fámulæ tuæ) N. terrénis
exúta contágiis, in tuæ re-
demptiónis parte numér-
tur; Per Christum Dóminum
nostrum.

R. Amen.

Ÿ. Requíescant in pace.

R. Amen.

PSALMI POENITENTIALES.

Ant. Dómine.

Psal. Dómine, ne in fu-
róre..., *pag.* 61.

Glória Patri..., et Sicut
erat..., *dicuntur in fine cu-*
jusque Psalmi.

Psal. Beáti quorum...,
pag. 123.

Psal. Dómine, ne in fu-
róre..., *pag.* 144.

Psal. Misérere mei, De-
us..., *pag.* 166.

Psal. Dómine, exáudi
oratióem meam..., *pag.* 36.

Psal. De profúndis...,
pag. 142.

Psal. Dómine, exáudi
oratióem..., *pag.* 109.

Ant. Dómine, memor esto
mei, et ne vindictam su-
mas de peccátis meis, neque
reminiscáris delicta mea,
vel paréntum meórum.
(Tob. 3.)

LITANIE.

KYRIE, eléison.
 Christe, eléison.
 Kýrie, eléison.
 Christe, audi nos.
 Christe, exáudi nos.
 Pater de cœlis Deus, Mis-
 rére nobis.
 Fili Redemptor mundi Deus,
 miserere nobis.
 Spiritus sancte Deus, Mis-
 rére nobis.
 Sancta Trinitas unus Deus,
 Miserere nobis.
 Sancta María, Ora pro nobis.
 Sancta Dei génitrix, ora.
 Sancta Virgo virginum, ora.
 Sancte Michael, ora.
 Sancte Gábríel, ora.
 Sancte Ráphael, ora.
 Omnes sancti Angeli et Ar-
 chángeli, oráte pro nobis.
 Omnes sancti beatórum Spi-
 rituum ordines, oráte.
 Sancte Joánnes Baptista,
 ora pro nobis.
 Sancte Joseph, ora.
 Omnes sancti Patriárchæ et
 Prophætæ, oráte.
 Sancte Petre, ora.
 Sancte Paule, ora.
 Sancte Andréa, ora.
 Sancte Jacóbe, ora.
 Sancte Joánnes, ora.
 Sancte Thoma, ora.
 Sancte Jacóbe, ora.
 Sancte Philippe, ora.
 Sancte Bartholomæe, ora.
 Sancte Matthæe, ora.
 Sancte Simon, ora.
 Sancte Thaddæe, ora.

Sancte Mathia, ora.
 Sancte Bárnaba, ora.
 Sancte Luca, ora.
 Sancte Marce, ora.
 Omnes sancti Apóstoli et
 Evangelistæ, oráte.
 Omnes sancti Discípuli Dó-
 mini, oráte.
 Omnes sancti Innocéntes,
 oráte pro nobis.
 Sancte Stéphané, ora.
 Sancte Cypriáne, ora.
 Sancte Lauréti, ora.
 Sancte Vincéti, ora.
 Sancte Firmíne, ora.
 Sancti Fabiáne et Sebas-
 tiáne, oráte.
 Sancti Joánnes et Paule,
 oráte pro nobis.
 Sancti Cosma et Damiáne,
 oráte pro nobis.
 Sancti Gervási et Protási,
 oráte pro nobis.
 Sancti Achi et Achéole,
 oráte pro nobis.
 Sancte Quintíne, ora.
 Sancte Honéste, ora.
 Sancte Diónysi cum sóciis
 tuis, ora.
 Sancte Mauríti cum sóciis
 tuis, ora.
 Sancte Euseiáne cum sóciis
 tuis, ora.
 Omnes sancti Mártýres,
 oráte pro nobis.
 Sancte Silvéster, ora.
 Sancte Gregóri, ora.
 Sancte Ambrósi, ora.
 Sancte Augustíne, ora.
 Sancte Hierónyme, ora.
 Sancte Martíne, ora.

Sancte Nicoláe, ora pro nobis.		Propítius esto : Exáudi nos, Dómine.
Sancte Firmine,	ora.	Ab omni malo, Líbera nos,
Sancte Honoráte,	ora.	Dómine.
Sancte Salvi,	ora.	Ab omni peccáto, libera.
Sancte Geofride,	ora.	Ab irâ tuâ, libera.
Sancte Remígi,	ora.	A subitaneâ et improvisâ
Sancte Lupe,	ora.	morte, libera.
Sancte Sulpiti,	ora.	Ab insidiis diaboli, libera.
Omnes sancti Pontífices,		Ab irâ et ódio, et omni
oráte pro nobis.		malâ voluntáte, libera.
Omnes sancti Doctóres,		A spíritu fornicatiónis, lib.
oráte pro nobis.		A fúlgure et tempestáte, lib.
Sancte Antóni,	ora.	A morte perpétuâ, libera.
Sancte Benedicte,	ora.	Per mystérium sanctæ In-
Sancte Bernárde,	ora.	carnatiónis tuæ, libera.
Sancte Domínice,	ora.	Per Advéntum tuum, libera.
Sancte Francisce,	ora.	Per Nativitatem tuam, lib.
Sancte Domiti,	ora.	Per baptismum et sanctum
Omnes sancti Sacerdótes et		jejúniū tuum, libera.
Levitæ,	oráte.	Per crucem et passiōem
Omnes sancti Mónachi et		tuam, libera.
Eremitæ,	oráte.	Per mortem et sepultúram
Sancta Maria Magdaléna,		tuam, libera.
ora pro nobis.		Per sanctam Resurrectiō-
Sancta Anna,	ora.	nem tuam, libera.
Sancta Agatha,	ora.	Per admirabilem Ascensió-
Sancta Lúcia,	ora.	nem tuam, libera.
Sancta Agnes,	ora.	Per Advéntum Spiritûs sanc-
Sancta Cæcília,	ora.	ti Paracléti, libera.
Sancta Catharina,	ora.	In die iudicii, libera.
Sancta Margaréta,	ora.	Peccatóres, Te rogámus,
Sancta Genovéfa,	ora.	audi nos.
Sancta Ulphia,	ora.	Ut nobis parcas, te rog.
Sancta Anastásia,	ora.	Ut nobis indúlgeas, te rog.
Omnes sanctæ Virgines et		Ut ad veram pœniténtiam
Viduæ,	oráte.	nos perdúcere dignéris,
Omnes Sancti et Sanctæ Dei,		te rogámus, audi nos.
Intercédite pro nobis.		Ut Ecclésiā tuā sanctā
Propítius esto : Parce nobis,		régere et conserváre di-
Dómine.		gnéris, te rogámus.

Ut Domnum Apostolicum et omnes Ecclesiasticos ordines in sanctâ religione conservare digneris, te.
 Ut Pastorem nostrum cum grege sibi commisso conservare digneris, te rog.
 Ut Regem nostrum custodire digneris, te rogâmus.
 Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare digneris, te rog.
 Ut Régibus et Principibus Christiânis pacem et veram concórdiam donare digneris, te rogâmus.
 Ut cuncto pópulo Christiâno pacem et unitatem largiri digneris, te rogâmus.
 Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio confortare et conservare digneris, te rog.
 Ut mentes nostras ad cœlestia desidéria érigas, te.
 Ut ómnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas, te rogâmus.
 Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactorum nostrórum ab æternâ damnatione erípias, te.
 Ut fructus terræ dare et conservare digneris, te.
 Ut ómnibus Fidélibus defunctis réquiem æternam donare digneris, te rog.
 Ut nos exaudire digneris, te rogâmus, audi nos.
 Fili Dei, te rogâmus.
 Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserere nobis.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster..., *secretò.*

¶. Et ne nos indúcas in tentationem; R̃. Sed libera nos à malo.

PSALMUS 69.

DEUS, in adiutorium meum inténde: * Dómine, ad adjuvandum me festína.

Confundántur et reveleántur, * qui quærent ánimam meam.

Avertántur retrórsùm et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent et læténtur in te omnes qui quærent te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui diligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus et pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjutor meus et liberátor meus es tu; * Dómine, ne moréris.

Glória Patri...

¶. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis; R̃. Neque secúndum iniqui-

tates nostras retribuas nobis. (*Ps.* 102.)

✠. Esto nobis, Domine, turris fortitudinis, R. A facie inimici. (*Ps.* 60.)

✠. Oremus pro Summo Pontifice nostro N. R. Pascat hereditatem Domini in innocentia cordis sui. (*Ps.* 77.)

✠. Pro Antistite nostro N. R. Dominus conservet eum, et vivificet eum. (*Ps.* 40.)

✠. Pro Rege nostro N. R. Domine, salvum fac Regem; et exaudi nos in die qua invocaverimus te. (*Ps.* 19.)

✠. Pro benefactoribus nostris. R. Exaudi de caelo, Domine, et dimitte peccata servis tuis. (2. Paral. 6.)

✠. Pro Fidelibus defunctis. R. Educat eos Dominus in lucem, et videant justitiam ejus. (*Mich.* 7.)

✠. Pro fratribus nostris absentibus. R. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te. (*Ps.* 83.)

✠. Pro infirmis, afflictis, et captivis. R. Libera, Deus, Israel ex omnibus tribulationibus suis. (*Ps.* 24.)

✠. Memor esto congregationis tuae, R. Quam possedisti ab initio. (*Ps.* 73.)

✠. Domine, exaudi orationem meam; R. Et clamor meus ad te veniat. (*Ps.* 101.)

✠. Dominus vobiscum; R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

DEUS, cui proprium est misereri semper et parcere, suscipe deprecationem nostram; ut nos et omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratione tuae pietatis clementer absolvas.

EXAUDI, quaesumus, Domine, supplicum preces, et confitentium tibi parce peccatis; ut pariter nobis indulgentiam tribuas benignus et pacem.

INEFFABLEM nobis, Domine, misericordiam tuam clementer ostende; ut simul nos et a peccatis omnibus exuas, et a poenis quas pro his meremur, eripias.

DEUS, qui culpa offenderis, poenitentia placaris, preces populi tui supplicantis propitius respice, et flagella tuae iracundiae, quae pro peccatis nostris meremur, averte.

DEUS, omnium Fidelium Pastor et Rector, famulam tuam N. quem Pastorem Ecclesiae tuae praeesse voluisti, propitius respice: da ei, quaesumus, verbo et exemplo quibus praestet proficere; ut ad vitam, unicuique græge sibi credito, perveniat sempiternam.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, miserére famulo tuo Pontifici nostro *N.* et dirige eum secundum tuam clementiam in viam salutis æternæ; ut, te donante, tibi placita cupiat, et totâ virtute perficiat.

QUÆSUMUS, omnipotens Deus, ut famulus tuus Rex noster *N.* qui tuâ miseratione suscepit regni gubernacula, virtutum etiam omnium percipiat incrementa; quibus decenter ornatus, vitiôrum monstra devitare, (hostes superare); et ad te, qui via, veritas et vita es, gratiôsus valeat pervenire.

DEUS, à quo sancta desideria, recta consilia, et justa sunt opera; da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandatis tuis dedita, et hostium sublatâ formidine, tempora sint tuâ protectione tranquilla.

UNE igne sancti Spiritus renes nostros et cor nostrum, Domine; ut tibi casto corpore serviâmus, et mundo corde placeâmus.

FIDELIUM Deus omnium Cónditor et Redemptor, animâbus famulorum famu-

larumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum; ut indulgentiam quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur.

ACTIONES nostras, quæsumus, Domine, aspirando præveni, et adjuvando prosequere; ut cuncta nostra oratio et operatio à te semper incipiat, et per te cœpta finiatur.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui vivorum dominâris simul et mortuorum, omniumque misereris, quos tuos fide et opere futuros esse prænocis; te supplices exoramus, ut pro quibus effundere preces decrevimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne retinet, vel futurum jam exutos corpore suscepit, intercedentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tuæ clementiâ, omnium delictorum suorum veniam consequantur; Per Dóminum nostrum...

℣. Dóminus vobiscum;

℟. Et cum spiritu tuo.

℣. Exáudiat nos omnipotens et misericors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Et Fidelium animæ, per misericórdiam Dei, requiescant in pace. ℟. Amen.

PSALMI GRADUALES.

Dicuntur quinque primi Psalmi sine Glória Patri; sed in fine ultimi, dicitur Réquiem ætérnam...

Inchoantur absolutè sine Antiphonâ.

Psal. Ad Dóminum, cum tribulárer..., pag. 82.

Psal. Levávi óculos..., pag. 82.

Psal. Lætátus..., p. 164.

Psal. Ad te levávi..., pag. 121.

Psal. Nisi quia Dóminus erat..., pag. 82.

In fine dicitur : Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; et lux perpétua luceat eis.

Deindè dicitur flexis genibus :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster..., secretò.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatióem; R. Sed libera nos à malo.

Ÿ. Convértere, Dómine; úsquequò? R. Et deprecábilis esto super servos tuos. (Ps. 89.)

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam; R. Et clamor meus ad véniat. (Ps. 101.)

Ÿ. Dóminus vobiscum; R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

ABSOLVE, quæsumus, Dómine, ánimas famuló-

rum famularúmque tuárum, et ómnium Fidélium defunctorum ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectionis, glóriâ inter Sanctos et Eléctos tuos resuscitati respírent; Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Post Orationem statim dicuntur sequentes alii quinque Psal. absolutè; et in fine cujuslibet dicitur Glória...

Psal. Qui confidunt..., pag. 83.

Psal. In converténdo..., pag. 121.

Psal. Nisi Dóminus ædificáverit..., pag. 83.

Psal. Beáti omnes qui timent..., pag. 101.

Psal. Sæpè expugnáverunt..., pag. 141.

Deindè dicitur flexis genibus :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster..., secretò.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatióem; R. Sed libera nos à malo.

Ÿ. Memor esto congregatióis tuæ, R. Quam possedisti ab initio. (Ps. 73.)

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam; R. Et clamor meus ad te véniat. (Ps. 101.)

Ÿ. Dóminus vobiscum; R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEUS, cui proprium est misereri semper et parcere, suscipe deprecationem nostram; ut nos et omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat; Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Similiter post hanc Orationem dicuntur sequentes quinque Psalmi, et in fine cujuslibet dicitur Glória Patri....

Psal. De profundis...., pag. 142.

Psal. Domine, non est...., pag. 101.

Psal. Meménto, Domine, David...., pag. 122.

Psal. Ecce quàm bonum, et quàm...., pag. 164.

Psal. Ecce nunc benedicite...., pag. 32.

Deindè dicitur flexis genibus :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster..., *secretò.*

¶. Et ne nos inducas in tentationem; R. Sed libera nos à malo.

¶. Salvos fac servos tuos, R. Deus meus, sperantes in te. (*Ps. 16.*)

¶. Domine, exaudi...

¶. Dominus vobiscum...

Oratio.

PRÆTENDE, quæsumus, Domine, famulis et famularibus tuis dexteram cœlestis auxilii; ut te toto corde perquirant, et quæ dignè postulant, consequi mereantur; Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

ANTE PRANDIUM.

BENEDICITE, R. Dominus. Oculi omnium in te sperant, Domine; et tu das illis escam in tempore opportuno: áperis tu manum tuam, et imples omne animal benedictione. (*Ps. 144.*)

Glória Patri, et Filio, et Spirítui sancto; Sicut erat... Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Secretò Pater..., usquè ad ¶. Et ne nos inducas in ten-

tationem; R. Sed libera nos à malo.

Oratio.

BENEDIC, Domine, dona tua, quæ de tuâ largitate sumus sumpturi; Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Si fiat Lectio, Lector dicit : Jube, Domne, benedicere.

Benedict. Mensæ cœlestis participes faciat nos Rex æternæ glóriæ. R. Amen.

In fine Lectionis dicitur :
Tu autem, Dómine, miserere nostri.

R. Deo grátias.

GRATIA RUM ACTIO POST PRANDIUM.

Qui benedixit Mensam, incipit ψ. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua ; R. Et Sancti tui benedicant tibi. (*Ps. 144.*)

ψ. Glória Patri... R. Sicut erat... *Postea dicit :*

Agnus tibi grátias, omnipotens Deus, pro universis beneficiis tuis ; Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. R. Amen.

Deindè alternatim dicitur Psal. Laudáte Dóminum, omnes gentes..., *pag. 155.*

In fine, Glória Patri.... Deindè ; Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison. Pater noster..., *secretò usque ad* ψ. Et ne hos indúcas in tentationem ; R. Sed libera nos à malo.

ψ. Dispérsit, dedit pauperibus : R. Justítia ejus manet in sæculum sæculi. (*Ps. 111.*)

ψ. Benedicam Dóminum in omni témpore ; R. Semper laus ejus in ore meo. (*Ps. 33.*)

ψ. In Dómino laudábitur ánima meá ; R. Audiant mansuétí, et læténtur. (*Ps. 33.*)

ψ. Magnificáte Dóminum mecum ; R. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. (*Ps. 33.*)

ψ. Sit nomen Dómini benedictum, R. Ex hoc nunc et usque in sæculum. (*Ps. 112.*)

RETRIBUERE dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. R. Amen.

ψ. Benedicámus Dómino. R. Deo grátias.

Submissiori voce, Fidé- lium ánimaæ, per misericórdiam Dei, requiéscant in pace. R. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ ANTE CŒNAM.

BENEDICITE. R. Dóminus. Edent páuperes et saturabúntur, et laudábunt Dóminum qui requirunt eum : vivent corda eórum in sæculum sæculi. (*Ps. 21.*)

Glória Patri... Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Secretò Pater noster...

Clarâ voce, ψ. Et ne nos indúcas in tentationem ; R. Sed libera nos à malo.

Oratio.

BENEDIC, Dómine, dona ÷ tua, quæ de tuâ largitáte sumus sumptúri ; Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Ad Lect. Bened. Ad cœnam perpétuæ vitæ perducat nos Rex æternæ glóriæ.

R. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST
COENAM.

Qui benedixit Mensam, dicit:

MEMORIAM fecit mirabilium suorum, et alii prosequuntur, Miséricors et miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se. (*Ps.* 110.)

ψ. Glória Patri... R. Sicut erat... *Postea dicitur:*

BENEDICTUS Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis; Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. R. Amen.

Deindè alternatim dicitur Psal. Laudáte Dóminum, omnes gentes...; *in fine,* Glória Patri...; *et Reliqua, ut suprà, pag. elij.*

IN JEJUNIIS.

Ad refectionem fit Benedictio Mensæ, et Gratiarum Actio, ut notatum est pro Cœnâ.

ITINERARIUM.

Viator, in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat in singulari, si cum sociis, in plurali, ea quæ sequuntur.

Cant. Benedictus Dóminus..., *pag. 13.*

Ant. 5. C. In viam pacis et prosperitátis dirigat nos omnipotens et miséricors Dóminus; et Angelus Raphaël comitétur nobiscum in viâ; ut cum pace, salute et gáudio revertámur ad própria.

PRECES.

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison. *Secretò, Pater noster..., usquè ad ψ.* Et ne nos inducas in tentationem; R. Sed libera nos à malo.

P. A.

ψ. Salvos fac servos tuos, R. Deus meus, sperantes in te. (*Ps.* 85.)

ψ. Mitte nobis, Dómine, auxilium de sancto; R. Et de Sion tuere nos. (*Ps.* 119.)

ψ. Esto nobis, Dómine, turris fortitudinis, R. A fácie inimici. (*Ps.* 60.)

ψ. Nihil proficiat inimicus in nobis; R. Et filius iniquitátis non appónat nocere nobis. (*Ps.* 88.)

ψ. Benedictus Dóminus die quotidie; R. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum. (*Ps.* 67.)

ψ. Vias tuas, Dómine, démonstra nobis; R. Et sémitas tuas édoce nos. (*Ps.* 24.)

g.

✠. Utinàm dirigántur viæ nostræ R. Ad custodiéndas justificatiónes tuas. (*Ps.* 118.)

✠. Erunt prava in dirécta, R. Et áspera in vias planas. (*Is.* 40.)

✠. Angelis suis Deus mandávit de te; R. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. (*Ps.* 99.)

✠. Dómine, exáudi oratiómem meam; R. Et clamor meus ad te véniat. (*Ps.* 101.)

Oratio.

DEUS, qui filios Israel per maris médium sicco vestigio ire fecisti, quique Magis iter ad te stellâ duce pandisti, tribue nobis, quæsumus, iter prósperrum tempúsque tranqúillum; ut, Angelo tuó sancto cómite, ad eam quò pérgimus locum, ac demùm ad æternæ salutis portum pervenire feliciter valeámus.

DEUS, qui Abraham puerum tuum de Ur Chaldæorum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodisti, quæsumus ut nos fámulos tuos

custodire dignéris: esto nobis, Dómine, in procincta suffrágium, in viâ solátium, in æstu umbráculum, in plúviâ et frigore teguméntum, in lassitúdine vehicúlum, in adversitatē præsídium, in lúbrico báculos, in naufrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, prósperrè perveniámus, et demùm incólumes ad própria redeámus.

ADESTO, quæsumus, Dómine, supplicatióibus nostris; et viam famulórum tuórum in salutis tuæ prosperitatē dispóne; ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietates, tuo semper protegámur auxilio.

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus, ut familia tua per viam salutis incédât; et beáti Joánnis præcursóris hortaménta sectando, ad eum quem prædixit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum. Fílium tuum. R. Amen.

✠. Procedámus cum pace in nómine Dómini.

R. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM,

AD LIBITUM SACERDOTIS.

Psal. Quàm dilécta tabernacula..., *pag.* 117.

Psal. Benedixisti, Dómine..., *pag.* 108.

Psal. Inclina, Dómine..., *pag.* 167.

Psal. Crédidi, propter..., *pag.* 120.

Psal. De profúndis clamávi ad te..., *pag.* 142.

Ant. Dómine, memor esto mei; et ne vindictam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delicta mea, vel paréntum meórum. (*Tob. 3.*)

PRECES.

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster... Et ne nos indúcas...

✠. Ego dixi: Dómine, miserere mei; R. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. (*Ps. 40.*)

✠. Convértere, Dómine: úsquequò? R. Et deprecábilis esto super servos tuos. (*Ps. 89.*)

✠. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos; R. Quemádmódum sperávimus in te. (*Ps. 32.*)

✠. Sacerdótes tui induántur justítiam; R. Et Sancti tui exúltent. (*Ps. 131.*)

✠. Ab occúltis meis munda me, (Dómine); R. Et

ab aliénis parce servo tuo. (*Ps. 18.*)

✠. Dómine, exáudi oratióem meam; R. Et clamor meus ad te véniat. (*Ps. 101.*)

Oratio.

AURES tuæ pietátis, mitissime Deus, inclina précibus nostris, et grátiá sancti Spíritus illúmina cor nostrum; ut tuis Mystériis dignè ministráre, teque æterná charitaté diligere mereámur.

DEUS, cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum, purifica, per infusióem sancti Spíritus, cogitatióes cordis nostri; ut te perfectè diligere, et dignè laudáre mereámur.

URE igne sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine; ut tibi casto corpore serviámus, et mundo corde placeámus.

MENTES nostras, quæsumus, Dómine, Paraclétus, qui à te procédit, illúminet et indúcat in omnem, sicut tuus promisit Filius, veritátem.

ADSIT nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritus sancti, quæ et corda nostra

clementer expurget, et ab omnibus tueatur adversis.

DEUS, qui corda Fidélium sancti Spiritus illustratione docuisti, da nobis in eodem Spiritu recta sapere, et de ejus semper consolatione gaudere.

CONSCIENTIAS nostras, quæsumus, Domine, visitando purifica; ut veniens Dominus noster Jesus Christus, Filius tuus, paratam sibi in nobis inveniat mansionem; Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti, Deus, per omnia sæcula sæculorum. *R.* Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Cant. Benedicite, omnia opera..., *pag.* 11.

Psal. Laudate Dominum in sanctis..., *pag.* 12.

Ant. Benedicite, Sacerdotes Domini, Domino; laudate et superexaltate eum in sæcula. (*Dan.* 3.)

PRECES.

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster...

ψ. Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua; *R.* Et Sancti tui benedicant tibi. (*Ps.* 144.)

ψ. Exultabunt Sancti in

glória; *R.* Lætabuntur in cubilibus suis. (*Ps.* 149.)

ψ. Non nobis, Domine, non nobis; *R.* Sed nomini tuo da glóriam. (*Ps.* 113.)

ψ. Domine, exaudi orationem meam, *R.* Et clamor meus ad te veniat. (*Ps.* 101.)

Oratio.

MAJESTATEM tuam, Domine, suppliciter exoramus, ne perire patiaris quibus tanta remédia providisti; sed cum divini frequentatione mystèrii crescat nostræ salutis effectus.

ACTIONES nostras, quæsumus, Domine, aspirando præveni, et adjuvando prosequere; ut cuncta nostra oratio et operatio à te semper incipiat, et per te cæpta finiatur.

ADJUVET nos grátia tua, omnipotens Deus, ut qui Officium sacerdotale suscepimus, dignè ac devotè tibi in omni puritate et conscientia bonà famulári valeamus; et, si non possumus in tantâ innocentia vitæ conversari, ut debemus, concède nobis tamen dignè flere mala quæ gessimus, et in spiritu humilitatis ac bonæ voluntatis proposito, tibi ferventiùs de cætero deservire; Per Christum... *R.* Amen.

VESPERÆ DE SS. SACRAMENTO.

Ant. 1. J. Jurávit Dóminus, et non pœnitêbit eum : Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech. (*Ps. 109.*)

Psal. Dixit Dóminus Dómino meo : ..., *pag. 27.*

Ant. 2. D. Memóriam fecit mirabilium suórum miséricors et miserátor Dóminus : escam dedit tíméntibus se. (*Ps. 110.*)

Psal. Confitébor tibi, Dómine..., *pag. 28.*

Ant. 3. a. Cálicem salutáris accipiam, et sacrificábo hóstiam laudis. (*Ps. 115.*)

Psal. Crédidi, propter quod locútus..., *pag. 120.*

Ant. 4. E. Filii tui, sicut novellæ olivárum, in circúitu mensæ tuæ. (*Ps. 127.*)

Psal. Beáti, omnes qui timent..., *pag. 101.*

Ant. 5. a. Pósuit fines tuos pacem, et ádipe fruménti sátiat te Dóminus. (*Ps. 147.*)

Psal. Lauda, Jerúsalem, Dóminum..., *pag. 93.*

CAPITULUM. (1. *Cor. 11.*)

Ego accépi à Dómino quod et trádidi vobis, quóniám Dóminus Jesus in quá nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens, fregit et dixit : Accípite, et manducáte : Hoc est Cor-

pus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratióem.

HYMNUS. (*S. Th. Aq.*)

PANGE, lingua, gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinisque pretiósi,
Quem in mundi pretium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intáctâ Virgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órđine.

In suprémæ nocte cœnæ
Recúbens cum frátribus,
Observátâ lege plenè
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mânibus.

VERUM caropanem verum
Verbo carnem éfficit,
Fitque Sanguis Christi me-
rum ;

Et, si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum,
Sola fides súfficit.

TANTUM ergò Sacramén-
tum

Venerémur cernui ;
Et antiquum documéntum
Novo cedat ritui :
Præstet fides suppléméntum
Sénsuum deféctui.

GENITORI Genitóque
Laus et jubilatio ,

Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictio;
Procedénti ab utrôque
Compar sit laudátio.

Amen.

¶ Panem de cœlo præ-
stitísti eis, R. Omne delec-
taméntum in se habéntem.
(Sap. 16.)

Ad MAGNIF. Ant. 5. C.
O sacrum convívium, in
quo Christus súmitur, recó-
litur memória Passiónis ejus,
mens implétur grátia, et
futuræ glóriæ nobis pignus
datur; allelúia.

Ant. 6. F. O quàm suávis
est, Dómine, Spíritus tuus,

qui, ut dulcédinem tuam in
filios demonstráres, pane
suavíssimo de cœlo præsti-
to, esuriéntes imples bonis,
et dívites dimíttis inánes;
allelúia. (Sap. 12 et 16.
Luc. 1.)

Oratio.

DEUS, qui nobis sub Sa-
craménto mirábili, Pas-
sionis tuæ memóriam reli-
quisti, tribue, quæsumus,
itâ nos Córporis et Sângui-
nis tui sacra mystéria vene-
râri, ut redemptionis tuæ
fructum in nobis júgiter
sentiamus; Qui vivis et re-
gnas...

AD PRECES SEROTINAS.

Ad Adorationem sanctissimi
Sacramenti.

AVE, verum Corpus natum
De Mariâ Virgine,
Verè passum, immolatûm
In cruce pro hómine;
Cujus latus perforatûm
Aquam dedit cum sânguine;
Esto nobis prægustatûm
Mortis in exámine.

O Jesu dulcis,

O Jesu pie,

O Jesu Fili Mariæ,

Tu nobis miserére.

Amen.

¶ Cibávit eos ex ádipe
fruménti; R. Et de petrâ
melle saturávit eos. (Ps. 80.)

Oratio, Deus, qui nobis...,
ut suprâ.

ADOREMUS in ætérnum,
sanctíssimum Sacramén-
tum. — Adorémus...

Laudáte Dóminum, om-
nes gentes: * laudáte eum,
omnes pópuli.

Adorémus...

Quóniam confirmáta est
super nos misericórdia e-
jus; * et véritas Dómini ma-
net in ætérnum.

Adorémus...

Glória Patri, et Filio, *
et Spíritui sancto.

Adorémus...

Sicut erat in princípío et
nunc et semper, * et in sæ-
cula sæculórum; amen.

Adorémus...

¶ Cibávit eos ex ádipe

fruménti; R. Et de petrâ melle saturâvit eos.

Orémus.

TRIBUE nobis, Dómine Deus, ut, qui Jesum Christum pro nobis natum de Virgine, et in cruce passum, sub Sacraménto præsentem esse crédimus et confitémur, ex hoc divíno fonte hauriamus sincéræ devotiônis affectum; Per eúmdem Christum Dóminum...

Ad implorandam Dei misericordiam.

DOMINE, non secúndum peccáta nostra quæ fecimus nos, neque secúndum iniquitâtes nostras retribuas nobis.

Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: citò anticipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster; et propter glóriam nóminis tui, Dómine, libera nos, et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

Ÿ. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam; R. Et salutáre tuum da nobis. (*Ps. 84.*)

Oratio.

DEUS, qui culpâ offénderis, pœnitentiâ placáris; preces pópuli tui supplicántis propítius réspice;

et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte; Per Christum Dóminum...

Prosa de Beatâ Mariâ Virgine.

INVIOLATA, íntegra et casta es, Mariá, Quæ es effécta fúlgida cœli porta.

O Mater alma Christi charíssima,

Súscipe pia laudum præcónia.

Nostra ut pura pèctora sint et còrpora,

Te nunc flágitant devóta corda et ora.

Tua per precáta dulcíssima

Nobis concédas véniam per sácula.

O benígna!

O benígna!

O benígna!

Quæ sola invioláta permansisti.

Ÿ. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. R. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Oratio.

CONCEDE NOS fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis et còrporis sanitáte gaudére; et gloriósâ beátæ Mariæ semper Virginis intercessióne, à præsentí liberári tristítiâ et æternâ pérfrui lætítiâ; Per Christum...

Sus tuum præsidium confúgimus, sancta Dei Génitrix; nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus; sed à periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriósa et benedicta.

¶ Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix; R. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Orémus.

FAMULORUM tuorum, quæsumus, Dómine, delictis ignosce; ut qui tibi placere de actibus nostris non valémus, Genitricis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur; Per eúndem...

Pro Pace.

DEUS meminerit testaménti sui, et fáciat pacem; nec nos déserat in témpore malo.

¶ Dóminus Deus loquétur pacem R. In plebem suam.

Oratio.

DEUS, à quo sancta desideria, recta consília et justa sunt ópera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dedita, et hóstium sublátâ formidine, témpora sint tuâ protectióne tranquilla; Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

PROSA DE BEATA MARIA VIRGINE,

PRO DEFUNCTIS IN PURGATORIO DETENTIS.

LANGUENTIBUS in Purgatorio,
Qui purgántur ardóre nímio,
Et torquéntur gravi supplicio,
Subvéniat tua compássio,
O María!

Fons es patens, qui culpas ábluis,
Omnes lavas, et nullum réspuis;
Manum tuam exténde mórtuis,
Qui sub pœnis languent continuis,
O María!
Ad te, pia, suspirant mórtui,

Cupientes de pœnis érai,
Et adesse tuo conspéctui,
Et ætérnis gaudiis pérfrui,
O María!

CLAVIS David, quæ cœlum áperis,
Nunc beáta, succurre miseris
Qui torméntis torquéntur áspers,
Educ eos de lacu cárceris,
O María!
LEX justórum, norma credéntium,
Vera salus in te sperántium,
Pro Defúntis sit tibi stúdi-
dium

Assidue orare Filium ,

O Maria !

BENEDICTA per tua mérita,
Te rogámus, mórtuos éxcita,
Tibi sumens eórum débíta,
Ad réquiem sis eis sémita,

O Maria !

IN treméndo Dei judicio ,
Quandò fiet stricta discússio,
Tunc esto supplex coram
Fílio ,

Ut cum Sanctis sit nobis
pórtio ,

O Maria !

DIES illa , díes terríbilis ,
Dies malis intolerábilis ;
Sed tu , mater semper amá-
bilis ,

Fac sit nobis judex placá-
bilis ,

O Maria !

ILLA die tantus servábitur
Rigor, quòd vix justus sal-
vábitur ;

Nemo reus justificábitur ,
Sed singulis jus suum dá-
bitur ,

O Maria !

Nos timémus diem judicii,
Quia malè et nobis cónscii ;
Per te, Mater summi consílii,
Detur nobis locus refúgii ,

O Maria !

Tunc irátus Judex advé-
niet ,
Singulórum causas discú-
tiet ,

Personámque nullam accí-
piet ,

De singulis justè definiet ,
O Maria !

SUMMI Regis mater et

Fília ,

Cui nullus par est in glóriâ ,
Tuâ, Virgo, dulci cleméntiâ,
Sis tunc et nunc nobis pro-
pitia ,

O Maria ! Amen.

¶ Ora pro nobis et Fidéli-
bus defúnttis, Virgo Ma-
ría; R. Ut digni efficiámur
promissionibus Christi.

Orémus.

DEUS , vita vivéntium ,
spes moriéntium, præsta,
quæsumus , ut ánimæ Fidéli-
um defunctórum nostræ
humanitátis ténebris abso-
lútæ , intercedénte beátâ
Virgine Mariâ cum ómnibus
Sanctis tuis, æternâ tecum
luce et pace læténtur ; Per
Christum Dóminum nos-
trum. R. Amen.

*Si pro uno tantum De-
functo aut pro unâ duntaxat
Defunctâ cantetur vel reci-
tetur hæc Prosa , dicitur
sequens.*

Oratio.

ABSOLVE , quæsumus , Dó-
mine , intercedénte beá-
tâ Virgine Mariâ cum ómni-
bus Sanctis tuis , ánimam fá-
muli tui (vel fámulæ tuæ)
N. ab omni vínculo delic-
tórum , ut , in resurrectionis
glóriâ , inter Sanctos et Eléc-
tos tuos resuscitátus (vel
resuscitáta) respíret ; Per
Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

LITANIÆ BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

K YRIE, eléison.	Rosa mystica,	ora.
Christe, eléison.	Turris Davidica,	ora.
Kýrie, eléison.	Turris ebúrnea,	ora.
Christe, audi nos.	Domus áurea,	ora.
Christe, exáudi nos.	Fœderis arca,	ora.
Pater de cœlis, Deus, mise- rére nobis.	Jánua cœli,	ora.
Fili Redemptor mundi,	Stella matutina,	ora.
Deus, miserére nobis.	Salus infirmórum,	ora.
Spiritus sancte, Deus, mis.	Refúgium peccatórum,	ora.
Sancta Trinitas, unus Deus,	Consolátrix afflictórum,	ora.
miserére nobis.	Auxílium Christianórum,	ora pro nobis.
Sancta María, ora pro nobis.	Regína Angelórum,	ora.
Sancta Dei Génitrix,	Regína Patriarchárum,	ora.
Sancta Virgo vírginum,	Regína Prophetárum,	ora.
Mater Christi,	Regína Apostolórum,	ora.
Mater divínæ grátiae,	Regína Mártyrum,	ora.
Mater purissima,	Regína Confessórum,	ora.
Mater castíssima,	Regína Vírginum,	ora.
Mater invioláta,	Regína Sanctórum ómnium,	ora pro nobis.
Mater intemeráta,	Agnus Dei, qui tollis pec- cáta mundi, parce nobis,	
Mater amábilis,	Dómine.	
Mater admirábilis,	Agnus Dei, qui tollis pec- cáta mundi, exáudi nos,	
Mater Creatóris,	Dómine.	
Mater Salvatóris,	Agnus Dei, qui tollis peccá- ta mundi, miserére nobis.	
Virgo prudentíssima,	Christe, audi nos.	
Virgo veneránda,	Christe, exáudi nos.	
Virgo prædicánda,	✠. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix; R. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.	
Virgo potens,	Oratio, Concède nos...,	
Virgo clemens,	pag. clx.	
Virgo fidélis,		
Spéculum justitiæ,		
Sedes sapiéntiæ,		
Causa nostræ lætitiæ,		
Vas spirituále,		
Vas honorábile,		
Vas insigne devotiónis,		

INTONATIONES, MEDIATIONES ET TERMINATIONES

PSALMORUM ET CANTICORUM,

SECUNDUM OCTO TONOS,

ET VARIAS UNIUSCUIUSQUE TONI SPECIES SEU MODOS.

In hocce Breviario cuilibet Antiphonæ præfigitur numerus et littera. Numerus Tonum designat, littera Toni speciem seu modum. Modi completi, id est, qui desinunt in legitimam Toni sui finalem, litteris majusculis notantur. Incompleti verò, id est, qui in chordâ finali non desinunt, sed in solâ Antiphonâ perfectè terminantur, minusculis litteris semper designantur.

¶ Si autem aliquandò reperiantur modi incompleti majusculis, aut completi minusculis litteris notati, id errori qui fortè irrepsit, tribuendum.

In singulis Tonis tria sunt observanda: Intonatio, Mediatio et Terminatio.

Intonatio in Psalmis adhibetur tantùm ad primum Versum; reliqui Versus à notâ dominante in directum inchoantur. In Canticis verò Benedictus et Magnificat (quandò pulsantur Organa), Versus qui canuntur à Choro, eodem modo inchoantur quo primus.

Mediatio fit in omnibus Versibus Psalmorum et Canticorum eodem modo quo fit in primo Versu, nisi dictio sit Monosyllaba, vel Hebræa non declinata. Tunc enim fit ut notatur in Antiphonario.

Terminatio in omnibus Versibus tam Canticorum quàm Psalmorum semper eadem est ac in primo Versu. Omnis Terminatio idèò per litteras alphabeticas designatur, quia hæ litteræ notis Cantûs respondent, ut sequens earum ordo indicat.

A	B	C	D	E	F	G
MI	FA	SOL	LA	SI	UT	RE
LA	SI	UT	RE	MI	FA	SOL

TONUS I.

Dux claves, sic et dux litteræ, significant Tonum duplici modo oculis subjici posse.

Intonatio. *Mediatio.*

A In ex-i tu Is-ra-el de Æ-gyp-to,

Terminatio.

do-mus Ja-cob de po-pu-lo bar-ba-ro.

Alter Chorus.

Fac-ta est Ju-dæ-a sanc-ti-fi-ca-ti-o e-jus,

Is-ra-el po-tes-tas e-jus.

Intonatio. *Mediatio.*

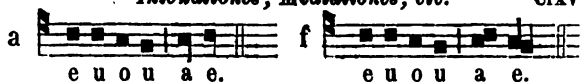
D Di-xit Do-mi-nus Do-mi-no me-o:

Terminatio.

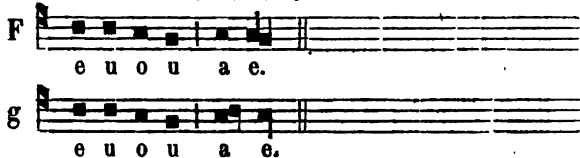
Se-de à dex-tris me-is.

Sequens pariter desinit in D majusc.; sed cùm ultimam syllabam reddat caudatam, characterum defectu notatur per J caudatum.

J e u o u a e. D e u o u a e.

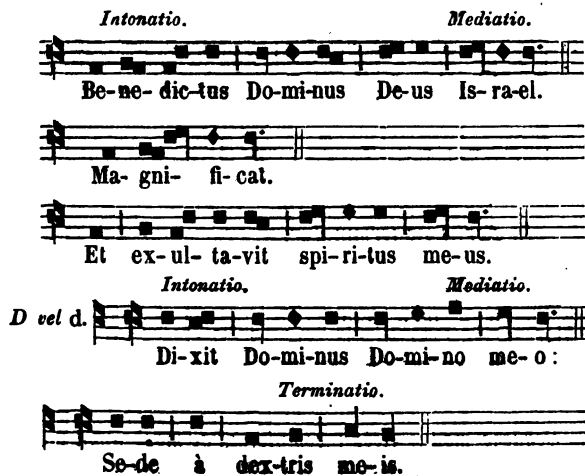
In Feriis sic terminatur.

TONUS II.

In Canticis Evangelicis.

TONUS III.

Intonatio. *Mediatio.*

E Di- xit Do-mi-nus Do-mi-no me-o:

Terminatio.

Se-de à dex-tris me-is.

a e u o u a e. a e u o u a e.

c e u o u a e. b e u o u a e.

g e u o u a e.

TONUS IV.

Intonatio. *Mediatio.*

E Di- xit Do-mi-nus Do-mi-no me-o:

Terminatio.

Se-de à dex-tris me-is.

In Fetiis sic terminatur.

E e u o u a e.

f e u o u a e.

Sequens modus licet incompletus, de more apud omnes recepto, per majusculam litteram designatur.

D d *vel* a.
e u o u a e. e u o u a e.

A
e u o u a e.

à
Di-xit Do-mi-nus Do-mi-no me-o:

Se-de à dex-tris me-is.

c
e u o u a e.

In Canticis Evangelicis.

Intonatio. *Mediatio.*

Be-ne-dic-tus Do-mi-nus De-us Is-ra-el.

Ma-gni-fi-cat.

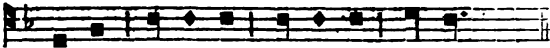
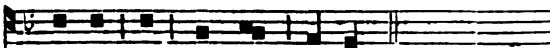
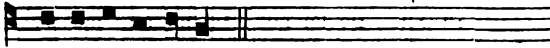
Et ex-ul-ta-vit spi-ri-tus me-us.

TONUS V.

[illegible]

Terminatio.

Clavis ut plurimum sic transponitur.

F
 Di-xit Do-mi-nus Do-mi-no me-o:

 Se-de à dex-tris me-is.
 a
 e u o u a e.

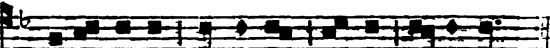
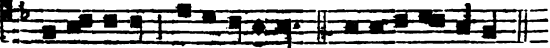
TONUS VI.

Intonatio. *Mediatio.*
 F
 Di-xit Do-mi-nus Do-mi-no me-o:
Terminatio.

 Se-de à dex-tris me-is.
In Feriis sic terminatur.
 F
 e u o u a e.

C
 Lau-da-te ~Do-mi-num, om-nes gen-tes,

 lau-da-te e-um, om-nes po-pu-li.

In Canticis Evangelicis.

 Be-ne-dic-tus Do-mi-nus De-us Is-ra-el.
Intonatio. *Mediatio.* *Terminatio.*
 F
 e u o u a e.

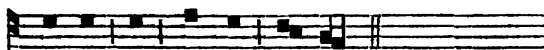
In Canticis Evangelicis.

Be-ne-dic-tus Do-mi-nus De-us Is-ra-el.

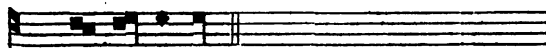
TONUS VII.

*Intonatio.**Mediatio.*

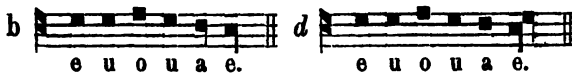
Di-xit Do-mi-nus Do-mi-no me-o:

Terminatio.

Se-de à dex-tris me-is.

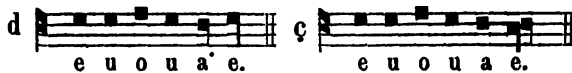
In Canticis Evangelicis.

Ma-gni-fi-cat.

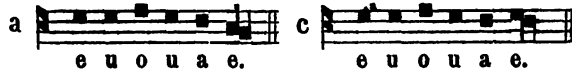
e u o u a e.

e u o u a e.

e u o u a e.

e u o u a e.

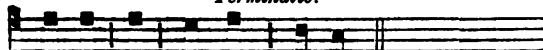
e u o u a e.

e u o u a e.

TONUS VIII.

*Intonatio.**Mediatio.*

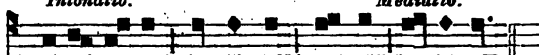
Di-xit Do-mi-nus Do-mi-no me-o:

Terminatio.

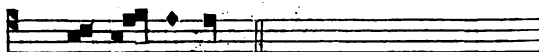
Se-de à dex-tris me-is.

PARS AUTUMNALIS.

A

*In Canticis Evangelicis.**Intonatio.**Mediatio.*

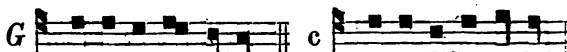
Be-ne-dic-tus Do-mi-nus De-us Is-ra-el.

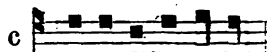
Ma-gni-fi-cat.

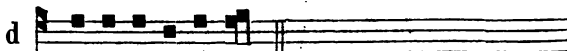
Et ex-ul-ta-vit spi-ri-tus me-us.

e u o u a e.

e u o u a e.

e u o u a e.

INDEX PSALMORUM.

<i>Ps.</i>	<i>A.</i>	<i>Pag.</i>		
419	Ad Dóminum.	82	9	Confitébor tibi, Dómine... narrábo. 75
27	Ad te, Dómine, clamábo.	7	437	Confitébor tibi, Dómine... quóniam 56
24	Ad te, Dómine, levávi ánimam.	413	404	Confitémini Dómino, et invocáte. 66
422	Ad te levávi oculos.	424	435	Confitémini Dómino... Confitémini. 40
28	Afférte Dómino.	96	406	Confitémini Dómino... Dicant qui. 70
77	Atténdite, pópule.	87	447	Confitémini Dómino... Dicat nunc. 44
48	Audíte hæc, omnes.	97	405	Confitémini Dómino... Quis loquétur 68
B.			45	Consérva me. 404
448	Beáti immaculáti.	45	445	Crédidi, propter 420
427	Beáti omnes.	427	4	Cùm invocárem 34
31	Beáti quorum.	423	D.	
40	Beátus qui intélligit.	455	429	De profundis. 442
4	Beátus vir qui non ábiit in consílio.	3	43	Deus, áuribus. 80
444	Beátus vir qui timet.	28	49	Deus, deórum. 96
33	Benedícam Dóminum in omni témpore.	95	62	Deus, Deus meus, ad te de luce. 40
403	Benedic, ánima mea, Dómino: Dómine.	37	24	Deus, Deus meus, respice in me. 438
402	Benedic, ánima mea, Dómino; et ómnia.	55	69	Deus, in adjutórium. 430
443	Benedíctus Dóminus.	58	53	Deus, in nómine tuo. 78
84	Benedixísti, Dómine.	408	74	Deus, júdicium tuum. 440
94	Bonum est confitéri.	53	408	Deus, laudem meam. 459
C.			66	Deus misereátur. 454
95	Cantáte Dómino cánticum... cantáte.	52	45	Deus noster. 406
449	Cantáte Dómino cánticum... laus ejus.	458	82	Deus, quis símilis. 462
97	Cantáte Dómino cánticum... quia.	444	59	Deus, repulísti nos. 464
48	Cœli enarrant.	39	84	Deus stetit. 46
74	Confitébimur tibi.	400	78	Deus, venérunt. 462
410	Confitébor tibi, Dómine... in concílio.	28	93	Deus ultiónum. 79
			444	Diléxi, quóniam. 463
			47	Diligam te, Dómine. 4
			38	Dixi: Custódiam vias meas. 424

409 Dixit Dóminus	27
35 Dixit injústus	448
52 Dixit insipiens.... in iniquitatibus	98
43 Dixit insipiens.... in stúdiis suis	403
440 Dómine, clamávi . . .	465
7 Dómine Deus meus . .	62
87 Dómine, Deus salútis .	457
8 Dómine, Dóminus . .	35
442 Dómine, exáudi... áu- ribus	409
404 Dómine, exáudi... et clamor meus	36
20 Dómine, in virtúte . .	440
6 Dómine, ne in furóre tuo .. Miserére . . .	64
37 Dómine, ne in furóre tuo... Quóuiam . . .	444
430 Dómine, non est . . .	404
438 Dómine, probásti me .	56
3 Dómine, quid multi- plicáti sunt	4
46 Dómine, quis habitá- bit in tabernáculo .	404
89 Dómine, refúgium . .	46
23 Dómini est terra . . .	447
26 Dóminus illuminátio .	448
22 Dóminus regit me . .	77
92 Dóminus regnávít, de- córem	44
96 Dóminus regnávít, ex- áltet terra	54
98 Dóminus regnávít, iras- cántur pópuli	456

E.

433 Eccè nunc benedicite .	32
432 Eccè quàm bonum . .	464
58 Eripe me de inimicis .	427
439 Eripe me, Dómine, ab hómine malo	442
44 Eructávit cor meum .	405
444 Exaltábo te, Deus . .	402
29 Exaltábo te, Dómine .	8
49 Exáudiat te Dóminus .	77

60 Exáudi, Deus, depre- caciónem meam . . .	444
63 Exáudi, Deus, oratió- nem meam cùm . . .	428
54 Exáudi, Deus, oratió- nem meam, et ne . .	425
46 Exáudi, Dómine . . .	446
39 Expéctans, expectávi .	436
80 Exultáte Deo	446
32 Exultáte, justi	35
67 Exúrgat Deus	94

F.

86 Fundaménta ejus in móntibus	450
---	-----

I.

85 Inclína, Dómine . . .	467
425 In converténdo	424
40 In Dómino confido . .	84
443 In éxitu Israel	29
70 In te, Dómine, spe- rávi... et éripe me .	434
30 In te, Dómine, spe- rávi... in justíiá . .	440

J.

65 Jubiláte Deo, omnis terra, psalmum . . .	8
99 Jubiláte Deo, omnis terra: servíte	44
34 Júdica, Dómine . . .	434
42 Júdica me, Deus . . .	446
25 Júdica me, Dómine .	436

L.

424 Lætátus sum in his . .	464
445 Lauda, ánima mea, Dóminum	433
447 Lauda, Jerúsalem . .	93
448 Laudáte Dóminum de coelis	42
450 Laudáte Dóminum in sanctis ejus	42
446 Laudáte Dóminum omnes gentes	455

446 Laudáte Dóminum ; quóniam	442
434 Laudáte nomen Dómi- ni, laudáte.	73
442 Laudáte , púeri, Dó- minum	29
420 Levávi óculos meos .	82

M.

47 Magnus Dóminus. . .	449
434 Meménto, Dómine. .	422
56 Miserére meí, Deus, miserére meí.	78
55 Miserére meí, Deus, quóniam	445
50 Miserére meí, Deus, secúndum	466
400 Misericórdiam et ju- dícium.	459
88 Misericórdias Dómini.	448

N.

426 Nisi Dóminus.	83
423 Nisi quia Dóminus. .	82
36 Noli æmulári.	85
64 Nonne Deo subjecta .	65
75 Notus in Judæa . . .	454

O.

46 Omnes gentes, pláu- dite mánibus	449
--	-----

P.

407 Parátum cor meum , Deus.	457
---	-----

Q.

72 Quàm bonus Israel. .	99
-------------------------	----

83 Quàm dilécta.	447
2 Quarè fremuérunt . .	3
44 Quemádmódum desti- derat cervus	445
424 Qui confidunt	83
54 Quid gloriáris.	425
90 Qui hábitat in adjutó- rio Altíssimi.	34
79 Qui regis Israel. . . .	65

S.

428 Sæpè expugnávérunt.	444
68 Salvum me fac, Deus, quóniam.	428
44 Salvum me fac, Dó- mine, quóniam	84
57 Si verè útiquè	450
436 Super flúmina	464

T.

64 Te decet hymnus, De- us, in Sion.	407
---	-----

U.

42 Usquequò , Dómine , obliviscéris.	85
73 Ut quid , Deus	54

V.

94 Veníte, exultémus Dó- mino.	2
5 Verba mea áuribus. .	94
76 Voce meá ad Dómi- num... voce meá ad Deum	407
444 Voce meá ad Dómi- num... voce meá ad Dóminum	443

INDEX CANTICORUM.

Audíte, cœli	452	Exultávit cor meum . .	44
Audíte, reges.	444	Gaudens gaudébo. . . .	liij
Benedícite, ómnia ópera		Jerúsalem civitas. . . .	567
Dómini.	44	Justórum ánimæ	xvij
Benedíctus Dóminus . .	43	Laudáte Dóminum	xcij
Benedíctus es, Dómine.	476	Magnificat ánima mea .	30
Cantémus Dómino . . .	72	Noli timére.	424
Cibábit illum Deus . . .	xxx	Nunc dimíttis	34
Confitébór tibi, Dómine,		Omnes qui tenent. . . .	93
quóniam	442	Os suum aperuit	lix
Confitébór tibi, Dómine		Pars mea Dóminus . . .	xxxvij
Rex.	xj	Quàm pulchri super . .	iv
Dómine, audívi.	432	Qui timétis Dóminum. .	xlvi
Eccé vicit Leo	432	Reddidit Deus	538
Ego ad Dóminum. . . .	cxix	Sacérdos magnus	xxiv
Exue te, Jerúsalem . .	462	Te Deum laudámus. . .	9

TOPOGRAPHIA BREVIARII,

PRO PARTE AUTUMNALI.

A.

ABBAVILLA, *Abbeville*, ville du diocèse d'Amiens, (Somme).

ABLADANA, *Abladène*, lieu dans le territoire d'Amiens, aujourd'hui *Saint-Acheul*.

ABULA... ENSIS, *Avila*, ville épiscopale dans la vieille Castille, (Espagne).

ACHAÏA, l'*Achaïe*, province méridionale de la Grèce, aujourd'hui la Morée.

ÆGYPTUS, l'*Égypte*, royaume d'Afrique.

ÆGYPTI (torrens), *torrent d'Égypte*; il se jette dans la Méditerranée à Rhinocorure, aujourd'hui *El-Arieh*.

ÆLAM (filii), les descendants d'*Elam*, fils de Sem; ils s'établirent dans la Perse.

ÆTHIOPE... IA, l'*Ethiopie*, région d'Afrique.

AFER, *Africain*, habitant de l'Afrique.

AGARENI, les *Agaréniens*, descendants d'Abraham par Agar; ils habitaient l'Arabie déserte, aujourd'hui les *Bédouins*.

AGENNAE, *Agen*, ville épiscopale en France, (Lot-et-Garonne).

AGINNENSIS (civitas), voyez *Agennæ*.

ALEXANDRIA... INUS, *Alexandrie*, ville patriarchale de la Basse-Egypte.

ALLEMANNI, les *Allemands*, habitants de l'Allemagne.

ALTEIA, l'*Authie*, petite rivière entre les départements de la Somme et du Pas-de-Calais.

AMALEC, les *Amalécites*; ils habitaient dans l'Arabie, au midi de la terre de Chanaan.

AMALPHIS, *Amalphi*, ville archiépiscopale dans le royaume des Deux-Siciles, (Italie).

AMASEA, *Amasie*, ville de l'Anatolie, (Turquie d'Asie).

AMBIANUM... ENSIS, *Amiens*, ville épiscopale, chef-lieu du département de la Somme.

AMMANITES, la Vulgate nomme ainsi quelquefois les *Ammonites*. Voyez *Ammon*.

AMMON, **AMMONITES**, *Ammon*, *Ammonites*; ils habitaient à l'orient de la demi-tribu de Manassé, au-delà du Jourdain.

AMORRHÆI, *Amorrhéens*; ils habitaient au couchant de la Mer-Morte.

ANDEGAVENSIS, d'*Angers*, ville épisc. de France, (Maine-et-Loire).

ANDES, les *Angevins*, peuples de l'Anjou, ancienne province de France, (Maine-et-Loire).

ANGLI, les *Anglais*, habitants de l'Angleterre, royaume d'Europe.

ANSENA, *Ansenne*, hameau dépendant de la paroisse de Bouttencourt, au diocèse d'Amiens, canton de Gamaches.

ANTIOCHIA... (Judææ), **ENSIS**, *Antioche*, ville patriarchale, capitale de la Syrie, aujourd'hui *Antakieh*, (Turquie-d'Asie).

ANTIOCHIA, *Antioche de Pisidie*, ville de l'Asie-Mineure, aujourd'hui *Ak-Shehr*, (Turquie d'Asie).

APULIA, la *Pouille*, aujourd'hui *Capitate*, et la province de *Bari*, dans le roy. des Deux-Siciles, (Italie).

AQUARUM (porta), *Portes des Eaux* à Jérusalem.

AQUÆ GRADATÆ, *Aux*, aujourd'hui *Saint-Cantien*, bourg en Dalmatie.

AQUENSIS, d'Aix, siège archiépiscopal en France, (Bouches-du-Rhône).

AQUILENSIS, d'Aquile, ancienne ville patriarchale,auj. *Aquilèa*, au royaume d'Illyrie, dans le golfe de Triest.

AQUISGRANENSIS, d'Aix-la-Chapelle, ville d'Allemagne, (grand duché du Bas-Rhin).

AQUITANIA, l'Aquitaine, ancienne province des Gaules,auj. tout le pays entre la Loire et les Pyrénées.

ARABIA... BES, l'Arabie, grande contrée de l'Asie.

ARAUSICANUS, d'Orange, ville du diocèse d'Avignon, (Vaucluse).

ARELATE... ENSIS, Arles, ancien siège archiépisc.,auj. réuni à Aix, (Bouches-du-Rhône).

ARMORICI, peuples de l'Armorique,auj. les Bretons.

ARONA, Arone, ville d'Italie, au royaume Lombardo-Vénitien.

ARTESIA, l'Artois, ancienne province de France, (Pas-de-Calais).

ARVERNUS, d'Auvergne, ancienne province de France, (Cantal, Puy-de-Dôme).

ASIA... ANUS, l'Asie, l'une des principales parties du monde.

ASSISIUM... AS, Assise, petite ville de la délégation de Spolète, États-de-l'Eglise, (Italie).

ASSUM, ASSYRIUM, l'Assyrie, royaume d'Asie,auj. le Kurdistan, (Perse).

ATHENÆ, Athènes, ancien siège archiépiscopal, capitale de l'Attique, (Grèce).

ATREBATUM, Arras, ville épisc. de France, (Pas-de-Calais).

AUDOMAROPOLIS, Saint-Omer, ancienne ville épisc.,auj. du diocèse d'Arras, (Pas-de-Calais).

AUGUSTA (villa), le bourg d'Ault, paroisse du diocèse d'Amiens, chef-lieu du canton du même nom.

AUGUSTA VEROMANDUORUM, Vermand, ancienne ville,auj. chef-

lieu de canton au diocèse de Soissons, (Aisne).

AUGUSTODUNENSIS, d'Auxen, ville épisc. de France, (Saône-et-Loire).

AUREA (vallis), Orval, ou le Val-d'Or, petit lieu près de la ville de Constance, (grand duché de Bade).

AURELIANENSIS, d'Orléans, siège épiscopal en France, (Loiret).

AUTISSIODORENSIS, d'Auxerre, ancien siège épiscopal,auj. réuni à Sens, (Yonne).

AVENIONENSIS, d'Avignon, siège archiépiscopal en France, (Vaucluse).

AZOTUM... TH, Azot, ville des Philistins, qui échut en partage à la tribu de Juda.

B.

BABYLON... ONIA, Babylone, la Babylone. On voit les ruines de Babylone près de Bagdad;auj. titre patriarchal, dont le siège est à Mosul, (Turquie d'Asie).

BANSIO, Baizieux, paroisse du diocèse d'Amiens au canton de Corbie.

BASAN, Basan, région située à l'orient du Jourdain.

BELGIUM, la Belgique, royaume d'Europe.

BELLOVACI, les habitants de Beauvais, ville épisc. en France, (Oise).

BENEVENTANI, les habitants de Bénévent; ville archiépisc. dans les États-Pontificaux, (Italie).

BEOTIA, la Béotie, partie considérable de la Grèce.

BERÆA, Béræa, ancienne ville épiscopale de Macédoine,auj. Véria, (Turquie d'Europe).

BETHLEEM, Bethléem, autrefois appelée Ephrata, ville de la tribu de Juda.

BETHSAÏDA, Bethsaïde, ville de Galilée sur le bord du Jourdain, près du lac de Tibériade.

BETHSURA, Bethsura, ville de la tribu de Juda.

BETHULIA, *Béthulie*, ville célèbre de la tribu de Siméon.

BITURICENSE, de *Bourges*, siège archiépiscopal de France, (Cher, Indre).

BOBIENSIS, de *Bobbio*, ville épiscopale en Piémont, (Italie).

BOSPHORUS, le *Bosphore*, auj. le *Canal de Constantinople*; il sépare l'Europe de l'Asie, et fait communiquer la mer de Marmara avec la Mer-Noir.

BRANICENSIS, de *Bray*, ancien prieuré de Bénédictins sur l'Authie.

BRIENNONENSIS, de *Brienne*, chef-lieu de canton au diocèse de Troyes, (Aube).

BRISOLA, la *Bresle*, petite rivière qui sépare les diocèses d'Amiens et de Rouen: la Somme et la Seine-Inférieure.

BRITANNIA, la *Bretagne*, auj. l'*Angleterre*.

BURDIGALENSIS, de *Bordeaux*, ville archiépiscopale en France, (Gironde).

BURGUNDIONES, les *Bourguignons*, peuples de Germanie, qui entrèrent dans les Gaules, et y fondèrent un royaume assez étendu, comprenant les anciennes provinces de Bourgogne, de Franche-Comté et la Suisse.

C.

CABILONENSIS, de *Châlons-sur-Saône*, ancienne ville épiscopale, auj. du diocèse d'Autun, (Saône-et-Loire).

CADES (desertum), *Cadès*, lieu du désert où campèrent les Israélites.

CÆLESYRIA, la *Célesyrie*; on appelait ainsi cette partie de la Syrie qui était au nord de la Terre-Sainte, entre les montagnes du Liban et de l'Anti-Liban.

CÆSAREA (Cappadociæ), *Césarée*, ancienne ville archiépisc. de Cappadoce auj. *Kaisarieh*, dans l'Anatolie, (Turquie d'Asie).

CÆSARIENSIS, de *Césarée*. Voyez *Cæsarea*.

CALABRIA, la *Calabre*, province d'Italie au royaume de Naples.

CALETENSES, les peuples du pays de *Caux*, auj. le département de la Seine-Inférieure.

CALVARIA, le *Calvaire*, ou *Golgotha*, montagne près de Jérusalem, sur laquelle Jésus-Christ fut crucifié.

CAMERACENSIS, de *Cambrai*, ville épisc. de France, (Nord).

CANA, **CANANÆUS**, *Cana*, *Cananéen*, ville de Galilée.

CAPHARNAUM, *Capharnaüm*, ville maritime sur les confins de Zabulon et de Nephtali.

CAPPADOCIA, la *Cappadoce*, province de l'Asie-Mineure, aujourd. partie de la *Caramanie* et du pays de *Roum*, (Turquie d'Asie).

CAPUANUS, de *Capoue*, auj. archevêché dans le royaume des Deux-Siciles, (Italie).

CARMELUS, *Carmel*, chaîne de montagnes, sur les limites des tribus d'Azer, de Zabulon et d'Issachar.

CARTHAGINENSIS, de *Carthage*, ancienne ville d'Afrique. On voit ses ruines près de Tunis.

CARTHUSIA MAGNA, la *Grande-Chartreuse*, célèbre monastère de l'ordre des Chartreux, au diocèse de Grenoble, (Isère).

CARTHUSIANI (montes), montagnes au milieu desquelles est située la *Grande-Chartreuse*.

CASSINUM, le *Mont-Cassin*, montagne du royaume de Naples, au sommet de laquelle se trouve la célèbre abbaye du même nom, où St. Benoît fonda son ordre.

CATHALAUNENSIS, de *Châlons-sur-Marne*, siège épiscopal en France, (Marne).

CEDAR, *Cédar*, ville dans le partage de la demi-tribu de Manassé, au-delà du Jourdain.

CENTULA... ENSIS, *Centule*, auj. *Saint-Riquier*, paroisse du diocèse d'Amiens, canton d'Ailly-le-Haut-Clocher.

CETHIM, *Céthim*, nom d'un fils de Javan, qui semble avoir donné son nom à la Macédoine, expressément appelée *Céthim* dans les livres saints.

CHALANE, *Chalane*, ville située dans la terre de Sennaar.

CHALCEDONENSIS, de *Chalcédoine*, ancienne ville archiépiscopale de la Bythinie, aujourd'hui *Kadi-Keni*, village vis-à-vis de Constantinople.

CHALCIS (Syriæ), *Chalcis*, ville considérable de Syrie, auj. le *Vieil-Alep*, (Syrie).

CHALDEORUM (terra), la *Chaldée*, province d'Asie, où était située Babylone, auj. l'*Irak-Arabi*, (Turquie d'Asie).

CHANAAN... ÆI, *Chanaan*, la terre occupée par les Israélites : la *Palestine*, la *Terre-Sainte*.

CHERSONE, *Chersonèse*, petite province et presque-île d'Asie, (Empire Birman).

CHOBAR (fluvius), *Chobar*, fleuve qui se décharge dans l'Euphrate, (Chaldée).

CISSON, *Cisson*, torrent entre les tribus de Zabulon et d'Issachar.

COLONIA AGRIPPINA, *Cologne*. Voyez *Coloniensis*.

COLONIENSIS, de *Cologne*, ville archiépiscopale de Prusse, en Allemagne.

COLOSSI... ENSES, *Colosse*, ville de l'Asie-Mineure, auj. *Chonos*, dans l'Anatolie, (Turq. d'Asie).

CONSTANTIA (ad Rhenum), *Constance*, ancienne ville épiscopale, sur le lac du même nom, au grand duché de Bade.

CONSTANTINOPOLIS... ANI, *Constantinople*, capitale de l'empire Ottoman, (Turquie d'Europe).

CONTADENSIS (vicus), *Candes*, paroisse du diocèse de Tours, au canton de Chinon.

CORBRIA... ENSIS, de *Corbie*, paroisse du diocèse d'Amiens, chef-lieu du canton du même nom.

CRETENSIS, de *Crète*, grande île de la Méditerranée.

CYRENE, *Cyrène*, ville capitale de la Cyrénaïque, province voisine de l'Égypte.

D.

DALMATIA, la *Dalmatie*, contrée d'Europe, sur la mer Adriatique.

DAMASCUS... SCENUS, *Damas*, ville de Syrie, (Turquie d'Asie).

DANIA, le *Danemarck*, royaume d'Europe.

DELPHINAS, du *Dauphiné*, ancienne province de France, (Isère, Drôme, Hautes-Alpes).

DOMMARTINENSIS, de *Dommartin*, ancienne abbaye sur l'Authie.

DURA (campus), lieu qui donnait son nom à une campagne de la Babylonie.

E.

EBORACENSIS, d'*York*, ville d'Angleterre, chef-lieu du comté du même nom.

EBROÏCENCE, d'*Evreux*, siège épiscopal de France, (Eure).

ECBATANÆ, *Ecbatane*, ville de Médie, auj. *Hamadan*, (Perse).

EDESSENUS, d'*Edesse*, ville épiscopale en Mésopotamie.

EDOM, l'*Idumée*, contrée au midi de la Terre-Sainte, habitée par les descendants d'Edom.

ELCESÆUS, d'*Elcès* ou *Elcési*, ville de Galilée.

EMATH (introitus), *Emath*, ville située sur les frontières septentrionales de la Terre-Sainte, et qui lui servait d'entrée.

ENDOR, *Endor*, ville de la demi-tribu de Manassé, en deça du Jourdain.

EPAONSE (concilium), d'*Epaone*, ou *Ponas*. On dispute sur le lieu de ce Concile : les uns veulent que ce soit *Yenne*, au diocèse de Belley (Ain); d'autres, *Ponas*, près de Vienne, ancienne ville épiscopale, aujourd'hui du diocèse de Grenoble (Isère); d'autres enfin veulent que ce soit *Albon*, paroisse du diocèse de Va-

lence , au canton de Saint-Val-
lier , (Drôme).

EPHESUS, *Ephèse*, ville de Ly-
die , auj. *Ayasaluk*, dans l'Ana-
tolie , (Turquie d'Asie).

EPHRAATA, voyez *Bethléem*.

EPHREM, *Ephrem*, ville de la
tribu de Benjamin.

EPIRUS, l'*Épire*, aujourd. l'*Al-
banie*, (Turquie d'Europe).

EPTERNACENSE (monasterium),
Echternach ou *Echter*, petite ville
du grand duché de Luxembourg,
où était une abbaye de Bénédic-
tins.

F.

FISCAMENSIS, de *Fécamp*, ville,
chef-lieu de canton au diocèse de
Rouen, (Seine-Inférieure).

FLANDRI, les habitants de la
Flandre, province de Belgique.

FLAVIANA (vallis), hermitage
de *Saint-Gilles*, près de l'embou-
chure du Rhône.

FONTANELLE (monasterium),
Fontenelle, auj. *Saint-Vandrille*,
paroisse du diocèse de Rouen, au
canton de Caudebec.

FORESTE (monasterium), *For-
estmontiers*, paroisse du diocèse
d'Amiens, au canton de Nou-
vion.

FRANCI, les *Français*.

FRISI... IA, la *Frise*, aujourd.
province de Hollande.

FRISINGENSIS, *Frisinghen*, ou
Freysing, ancienne ville épisco-
pale de Bavière.

G.

GALAAD, *Galaad*, chaîne de
montagnes à l'orient des tribus
de Gad, Ruben et Manassé.

GALATÆ... IA, la *Galatie*, pro-
vince de l'Asie-Mineure, auj. dans
l'Anatolie , (Turquie d'Asie).

GALILEA, la *Galilée*, vaste
région qui comprenait tout le
nord de la Terre-Sainte, et où se
trouvaient quatre tribus : Azer,
Nephtali, Zabulon et Issachar.

GALLIÆ, les *Gaulles*, aujourd-
d'hui la France.

GAZARA, *Gazara*, ville située
près d'Azot, dans la tribu de Juda.

GERMANIA, la *Germanie*, tout le
pays renfermé entre le Rhin, le
Danube, la Vistule, l'Océan-Ger-
manique et le golfe Codanus, auj.
les états de la Confédération-Ger-
manique.

GETH, *Geth*, l'une des cinq
satrapies des Philistins, dont
il est fait souvent mention dans
l'Écriture.

GOTHI, les *Goths*; ils habitaient
originellement le nord de l'Europe,
(Suède, Danemark, Prusse).

GRÆCIA, la *Grèce*, partie con-
sidérable de l'Europe entre la
mer Adriatique et la Méditer-
ranée.

GRATIANOPOLITANUS, de *Greno-
ble*, ville épiscopale de France,
(Isère).

GRATIANUS (SANCTUS), *Saint-
Gratien*, paroisse du diocèse d'A-
miens, au canton de Villers-Bo-
cage.

H.

HELVETII, les *Suisses*, peuples
d'Europe, entre l'Allemagne et
la France.

HERMON, *Hermon*, montagne à
l'extrémité septentrionale de la
demi-tribu de Manassé.

HERMONIUM, *Hermoniim*, c'était
la chaîne des montagnes d'*Her-
mon*. Voyez *Hermon*.

HIBERNIA, l'*Hibernie*, aujourd.
l'*Irlande*, l'une des îles Britan-
niques.

HISPALENSIS, d'*Hispalis*, auj.
Séville, ville archiépiscopale de
l'Andalousie, (Espagne).

HISPANIA, l'*Espagne*, royaume
d'Europe.

HOREB, *Horeb*, montagne de
l'Arabie, près du Mont-Sinaï.

HORONITES, *Horonites*, habitants
d'*Oronaim*, ville du partage de Ru-
ben, occupée par les Moabites.

HUNGARI, les habitants de la
Hongrie, royaume d'Europe, dé-
pendant de l'empire d'Autriche.

I.

ICONIUM, *Icone*, ancienne ville archiépiscopale de Lycaonie, *auj. Konieh ou Cogni*, dans l'Anatolie, (Turquie d'Asie).

IDUMÆA, l'*Idumée*. Voyez *Edom*.

ILLYRICUM, l'*Illyrie*, contrée d'Europe sur la mer Adriatique, *aujourd. la Croatie, la Bosnie, la Dalmatie, la Basse-Albanie*.

INDIA, l'*Inde*, immense région d'Asie.

ITALIA, l'*Italie*, région d'Europe.

J.

JERICHO, *Jéricho*, ville des Chananéens; elle échet en partage à la tribu de Benjamin.

JERUSALEM, *Jérusalem*, capitale de la Judée, entre les tribus de Juda et de Benjamin, *aujourd'hui ville patriarchale*.

JEZRAEL (vallis), *Jezrael*, vallée de la tribu de Juda.

JOPPE, *Joppé*, ville maritime de la tribu de Dan.

JORDANIS, le *Jourdain*, fleuve de la Palestine.

JOSAPHAT (vallis), *vallée de Josaphat*, vallée de la Palestine, entre Jérusalem et le Mont-des-Oliviers.

JUDÆA...ÆUS, la *Judée*, ou *Terre-Sainte*.

L.

LATERANUM...ENSIS, *Latran*, première église du Pape à Rome.

LAUDUNUM...ENSIS, *Laon*, ancienne ville épiscopale, *aujourd'hui dans le diocèse de Soissons, (Aisne)*.

LEMOVIS, de *Limoges*, ville épiscopale en France, (*Haute-Vienne*).

LEODIUM, *Liège*, ville épiscopale en Belgique.

LIBANUS, *Liban*, chaîne de montagnes qui s'élèvent au nord de la Terre-Sainte.

LIGERIS, la *Loire*, fleuve de France.

LILLERIUM...IENSIS, *Lillers*,

paroisse du diocèse d'Arras, chef-lieu du canton du même nom.

LIRINENSIS, de *Lérins*, *aujourd'hui Saint-Honorat*, petite île de la Méditerranée, (*Var*), où était autrefois une célèbre abbaye de Bénédictins.

LONGOBARDI, les *Lombards*; ils occupaient, outre la Lombardie, (*auj. royaume Lombardo-Vénitien*), le pays des Grisons, la république de Gênes et la Toscane.

LUGDUNENSIS, de *Lyon*, siège archiépisc. en France, (*Rhône*).

LUXOVIENSIS, de *Luxeuil*, ville du diocèse de Besançon, (*Haute-Saône*).

M.

MACEDONIA...DO, la *Macédoine*, province de la Grèce, *auj. province de la Turquie d'Europe, dans la Roumélie*.

MADIAN, *Madian*, ville capitale des Madianites, à l'orient de la Mer-Morte.

MARE RUBRUM, la *Mer-Rouge*, entre l'Arabie et l'Égypte, célèbre par le passage des Israélites.

MARIA (SANCTA) ANGELORUM. *Notre-Dame-des-Anges*, ou *Eglise de la Portioncule*, près d'Assise, (*Italie*).

MASSILIA, *Marseille*, ville épiscopale de France, (*Bouches-du-Rhône*).

MATISCONENSIS, de *Mâcon*, ancienne ville épiscopale de France, *auj. au diocèse d'Autun, (Saône-et-Loire)*.

MAURILIACUM...ACENSIS, *Milly*, paroisse du diocèse de Versailles, chef-lieu du canton du même nom.

MAXENTIVS (SANCTUS), *Saint-Maixent*, ancienne abbaye, paroisse du diocèse de Poitiers, chef-lieu du canton du même nom, (*Deux-Sèvres*).

MEDENA (provincia), la province de *Médène*; cette expression ne désigne que la Médie. Voyez *Medi*.

MEDI, les *Médes*, habitants de la Médie, grande province d'Asie, *auj. l'Irak-Adjémy*, (Perse).

MEDIOLANUM... ENSIS, *Milan*, ville archiépiscopale en Italie.

MEXICANUS, de *Mexico*, ville archiépiscopale, capitale de la Confédération Mexicaine, (Amérique-Septentrionale).

MOAB... ITIS, les *Moabites*; ils habitaient à l'orient du partage de Ruben.

MONDIDERIUM... ENSIS, *Montdidier*, ville du diocèse d'Amiens.

MODIN (mons) (civitas), *Modin*, montagne sur laquelle était située une ville du même nom, près de Diospolis, (Egypte).

MOGUNTINUS, de *Mayence*, ville épiscopale d'Allemagne, (grand duché de Hesse-Darmstadt).

MONS-COELI (ad Quantiam), *Monchel*, paroisse du diocèse d'Arras, canton d'Auxi-le-Château, (Pas-de-Calais).

MONSPELIENSIS, de *Montpellier*, siège épisc. en France, (Hérault).

MONSTROLIUM, *Montreuil*, ville du diocèse d'Arras, (Pas-de-Calais).

MORASTHITES, de *Morasthi*, nom patronymique que l'on croit venir de *Maresa*, ville de la tribu de Juda.

MORINI... INENSIS, les *Morins*, peuples qui habitaient dans le Boulonnais, (Pas-de-Calais).

N.

NAÏM, *Naïm*, ville de Galilée.

NANNETENSIS, de *Nantes*, siège épiscopal en France, (Loire-Inférieure).

NARBONENSIS, de *Narbonne*, ancienne ville archiépiscopale, *auj. du diocèse de Carcassonne*, (Aude).

NAXUS, *Naxos*, île considérable de l'Archipel, dans la Méditerranée.

NEAPOLITANUS, de *Naples*, ville archiépisc., capitale du royaume du même nom, (Italie).

NEMAUSENSIS, de *Nîmes*, ville épiscopale en France, (Gard).

NEOCÆSAREA... RIENSIS, *Néocésarée*, ancienne ville archiépiscopale de Cappadoce, *auj. dans l'Anatolie*, (Turquie d'Asie).

NEUSTRIA, la *Neustrie*, *aujourd'hui la Normandie*, (départements de Seine-Inférieure, Calvados, Manche, Orne, Eure).

NICOENUM, de *Nicée*, ancienne ville épiscopale de Bithynie.

NICOMEDIA, *Nicomédie*, capitale de la Bithynie, *auj. Is-Nikaid*, dans l'Anatolie, (Turquie d'Asie).

NINIVE... ITÆ, *Ninive*, capitale de l'Assyrie, *auj. détruite*.

NORMANNIA, la *Normandie*, ancienne province de France. Voyez *Neustria*.

NOVIGENTENSIS, de *Nogent-sous-Coucy*, ancienne abbaye de Bénédictins près Laon, (Aisne).

NOVIOMUM... ENSIS, de *Noyon*, ancienne ville épiscopale, *auj. du diocèse de Beauvais*, (Oise).

O.

OCTODURUM, *Martigny*, ou *Martinach*, petite ville du Valais, (Suisse).

OLDÆ (incolæ), les habitants des bords du Lot, rivière de France. Elle donne son nom au département du Lot.

P.

PALÆSTINA, la *Palestine* ou *Judee*.

PAMPELO... ONENSIS, *Pampelune*, ville épiscopale, capitale de la Navarre, (Espagne).

PANNONIA, la *Pannonie*, grande contrée d'Europe, *auj. partie de l'Autriche, de la Hongrie, l'Esclavonie et quelques portions de la Croatie, de la Bosnie et de la Serbie*.

PARISI... SIENSIS, *Parisiens*, habitants de Paris, siège archiépiscopal, capitale de la France, (Seine).

PATRÆ, *Patras*, ancienne ville archiépisc. dans la Morée, (Grèce).

PERONA, *Péronne*, ville du diocèse d'Amiens, (Somme).

PERSÆ... IS, la *Perse*, grand royaume d'Asie.

PERSEPOLIS, *Persepolis*, grande ville de la Perside, *auj. détruite*.

PERTENSIS, de *Perthes*, paroisse autrefois du diocèse de Châlons, *auj. de Langres*, au canton de Saint-Dizier, (Haute-Marne).

PHOENICIA, la *Phénicie*, contrée de la côte de Syrie et de Palestine; *auj. elle forme le Pachalik de Saïd*, (Syrie).

PHILIPPI... ENSES, *Philippe*, ville de Macédoine, *auj. Drama*, dans la Roumélie, (Turquie d'Europe).

PHILISTIN, les *Philistins*, peuples qui habitaient les côtes méridionales de la terre de Chanaan.

PICTAVIUM... IENSIS, *Poitiers*, ville épisc. en France, (Vienne, Deux-Sèvres).

PICTONES, les habitants du *Poitou*, *auj. des départements de la Vienne, des Deux-Sèvres, et de la Vendée*.

PLACENTIA, *Plaisance*, ville épiscopale d'Italie, au duché de Parme.

PONTIVUM... VENSES, le *Ponthieu*, tout le pays compris entre la Somme et la Canche, (Somme, Pas-de-Calais).

Q.

QUANTIA, la *Canche*, rivière de Picardie, dans le Pas-de-Calais.

R.

RAVENNAS, de *Ravenna*, archevêché dans les Etats-Pontificaux, (Italie).

REMI... MENSIS, de *Reims*, ville archiépisc. de France, (Marne, Ardennes).

RHEGIENSIS, de *Rhegio*, ou *Reggio*, ville archiépiscopale d'Italie, au royaume de Naples.

RHENUS, le *Rhin*, grand fleuve d'Europe.

RHETI, les habitants de la *Rethie*, contrée d'Europe, *auj. les*

Grisons et une grande partie du *Tyrol*.

RHODANUS, le *Rhône*, fleuve de France.

ROIÆ... ENSIS, de *Roye*, ville du diocèse d'Amiens, (Somme).

ROMA... ANI, *Rome*, capitale d'Italie, siège du chef de l'Eglise.

ROTHOMAGENSIS, de *Rouen*, siège archiépiscopal en France, (Seine-Inférieure).

RUMAGENSIS, lieu de la solitude de St. Josse, sur l'Authie, près de Rue.

S.

SABA, les *Sabéens*, descendants de *Saba*, fils de Chus, qui s'établirent dans l'Arabie-Heureuse vers le midi.

SABARIA, *Sabarie*, *auj. Serwar*, ville de la Haute-Panonie.

SAMARIA... RITANI, *Samarie*, ville de la tribu d'Ephraïm, siège des rois d'Israël.

SAN-MOMMOLENUS, *Saint-Mommolin*, ancien monastère du diocèse d'Arras, (Pas-de-Calais).

SAREPTA, *Sarepta*, ville des *Sadoniens*.

SARON, *Saron*, canton du pays de Basan.

SCYTHIA, la *Scythie*, grande contrée au nord de l'Asie, *auj. la Sibérie*, ou Russie d'Asie.

SCYLACEUM, *Squillace*, ville épiscopale d'Italie, au royaume des Deux-Siciles.

SEÏR, *Seïr*, montagnes où s'établirent les *Iduméens*; elles s'étendaient au midi et à l'orient de la terre d'Israël.

SELMON, *Selmon*, montagne près de Sichem, dans la tribu d'Ephraïm.

SENNAAR (terra), *Sennaar*, nom du pays où était située *Babylone*.

SENONENSIS, de *Sens*, siège archiépiscopal en France, (Yonne).

SEPTIMANIA, la *Septimanie*, ancienne province des Gaules, *auj. les départements de l'Aude, Py-*

renées-Orientales, et partie de l'Hérault.

SICAMBER, les *Sicambres*, peuples de Germanie, aujourd'hui le territoire de Clèves et de Berg, (Prusse).

SICHIMA, *Sichem*, ou *Sichima*, ville de Chanaan. Elle fut donnée aux Lévites.

SIDONIUS, de *Sidon*, ville célèbre de Phénicie, sur les côtes de la tribu d'Azer.

SINA... NAÏ, *Sinai*, montagne de l'Arabie pétrée.

SION, *Sion*, montagne sur laquelle fut bâtie Jérusalem.

SITHIU, *Sithiu*, lieu solitaire où se retirait St. Omer, au diocèse d'Arras, (Pas-de-Calais).

SODOMA, *Sodome*, la première des cinq villes de la Pentapole, détruite par le feu du ciel.

SPOLETINUS, de *Spolète*, ville archiépiscopale dans les Etats-Pontificaux, (Italie).

STABULENSE (monasterium), *Stavelo* ou *Stablo*, petite ville du royaume des Pays-Bas, près de Liège.

STRIDONE, *Stridon*,auj. *Sdrigna*, ville de Dalmatie.

SUESSIO... ONENSIS, *Soissons*, ville épiscopale en France, (Aisne).

SUMINA, la *Somme*, fleuve de France, (Somme).

SUSAN, *Suses*, capitale de la Susiane, auj. *Shuster*, dans le Khusistan, (Perse).

SUSIS (castrum), voyez *Susan*.

SYLVA MAJOR, *Sauve-Majeur*, ancienne abbaye de Bénédictins au diocèse de Bordeaux, (Gironde).

SYRIA... RUS, la *Syrie*, province d'Asie, aujourd'hui dans la Turquie d'Asie.

T.

TANEOS (campus), *Tanis*, plaine de la Basse-Egypte, près de la ville du même nom, aujourd'hui *San*.

TARUENNA... ENSIS, *Térouane*,

ville auj. détruite, près de Saint-Omer, (Pas-de-Calais).

THABATHA, *Thabathe*, bourg dans la Palestine.

THABOR, *Thabor*, montagne de Galilée.

THARSIS... OËUS, *Tharsis*, lieu de trafic maritime où allaient les vaisseaux de Salomon. On croit qu'il était dans le détroit de Cadix.

THECUE, *Thécué*, ville de la tribu de Juda.

THESSALONICENSES, les habitants de *Thessalonique*, ville de Macédoine, auj. *Salonique*, (Turquie d'Europe).

THRACIA, la *Thrace*, grande contrée d'Europe, auj. la *Roumélie*, (Turquie d'Europe).

TOLBIACUM, *Tolbiac*, ville de la Gaule, auj. *Zulpich*, (grand duché du Bas-Rhin).

TOLETANUS, de *Tolède*, siège archiépiscopal dans la Nouvelle-Castille, (Espagne).

TOLOSA... SANUS... SATES, *Toulouse*, siège archiépiscopal en France, (Haute-Garonne).

TORINGIA, la *Turinge*, province d'Allemagne.

TOXANDRIA, *Toxandrie*, aujourd. *Tessendor-Loo*, ville du Limbourg, (Pays-Bas).

TRAJECTUM... ENSIS (ad Mosam), *Maestricht*, ville du Limbourg, (Pays-Bas).

TRECENSIS, de *Troyes*, ville épiscopale de France, (Aube).

TREVIRENSIS... RUS, *Trèves*, ville épiscopale d'Allemagne, auj. appartenant à la Prusse.

TRIDENTINUM, de *Trente*, ville épiscopale du Tyrol, (Autriche).

TURONENSIS, de *Tours*, siège archiépiscopal en France, (Indre-et-Loire).

TYRUS... RH, *Tyr*, ville célèbre de Phénicie, aujourd. *Sour*, (Turquie d'Asie).

U.

UCETIENSIS, d'*Uzès*, ancienne ville épiscopale de France, au-

jourd'hui du diocèse de Nismes, (Gard).

UMBRIA, l'Ombrie, contrée d'Italie, auj. la Légation d'Urbain et de Pesaro, et les Délégations de Spolette et de Camérino.

Ur, Ur, ville de Chaldée, auj. détruite.

URITANUS, d'Oria, ville épiscopale d'Italie, au royaume des Deux-Siciles.

UTRAJECTUM... ENSIS, Utrecht, capitale de la province du même nom, (Hollande).

W.

VARALLUS (mons), le Mont-Varalli, dans le diocèse de Novare, (Piémont).

VALENTINUS, de Valence, siège épiscopal en France, (Drôme).

VARDON, le Gardon, rivière du Bas-Languedoc.

VASTINENSIS (ager), le Gatinois, pays dans l'île de France et l'Orléanais, auj. partie des départements de Seine-et-Marne et Seine-et-Oise.

VENETICUS, de Vannes, ville épisc. en France, (Morbihan).

VIENNENSIS, de Vienne, siège archiépiscope en Autriche.

VIMACUM... ACENSIS, le Vimeux, tout le pays compris entre la Somme et la Bresle, (Somme).

VIROMANDUI, les habitants du Vermandois, ancienne province de Picardie, aujourd'hui grande partie du département de l'Aisne, dans laquelle est situé Saint-Quentin.

Z.

ZELANDIA, la Zélande, province de Hollande, dont la capitale est Middelbourg.

